

הברית החדשה

העתקה חדשה מלשון יוון ללשון עברית

מאת

יצחק זאלקינסאן ז"ל

הובאה לדפוס עם תקונים והערות

מאת

כ' דוד גינצבורג

על ידי חברת מוציא לאור תורת יהוה התמימה

סדר

ספרי הברית החדשה

עמוד

א.....	הבשורה הקדושה על-פי מתי
כו.....	הבשורה הקדושה על-פי מרקוס
מב.....	הבשורה הקדושה על-פי לוקס
סז.....	הבשורה הקדושה על-פי יוחנן
פז.....	מעשי השליחים
קיג.....	אגרת פולוס השליח אל-הרומיים
קכד.....	אגרת פולוס הראשונה אל-הקורנתיים
קלה.....	אגרת פולוס השנייה אל-הקורנתיים
קמב.....	אגרת פולוס השליח אל-הגלטיים
קמו.....	אגרת פולוס השליח אל-האפססים
קנ.....	אגרת פולוס השליח אל-הפיליפיים
קנג.....	אגרת פולוס השליח אל-הקולסים
קנו.....	אגרת פולוס הראשונה אל-התסלוניקים
קנט.....	אגרת פולוס השנייה אל-התסלוניקים
קסא.....	אגרת פולוס הראשונה אל-טימותיוס
קסד.....	אגרת פולוס השנייה אל-טימותיוס
קסז.....	אגרת פולוס אל-טיטוס
קסט.....	אגרת פולוס אל-פילימון
קע.....	אגרת אל-העברים
קעח.....	אגרת יעקב
קפא.....	האגרת הראשונה לפטרוס השליח
קפד.....	האגרת השנייה לפטרוס השליח
קפו.....	האגרת הראשונה ליוחנן השליח
קפט.....	האגרת השנייה ליוחנן השליח
קצ.....	האגרת השלישית ליוחנן השליח
קצא.....	אגרת יהודה
קצב.....	חזון יוחנן

Matthew

הבשורה הקדושה על-פי מתי

פרק א

^א זה ספר תולדות המשיח ישוע בן-דוד בן-אברהם:
^ב אברהם הוליד את-יצחק ויצחק הוליד את-יעקב ויעקב הוליד את-יהודה ואת-אחיו:
^ג ויהודה הוליד את-פרץ ואת-זרח מתמר ופרץ הוליד את-חצרון וחצרון הוליד את-רם:
^ד ורם הוליד את-עמינדב ועמינדב הוליד את-נחשון ונחשון הוליד את-שלמון:
^ה ושלמון הוליד את-בעז מרחב ובעז הוליד את-עובד מרות ועובד הוליד את-ישי:
^ו וישי הוליד את-המלך דוד ודוד הוליד את-שלמה מהאשה אשר לקח מאוריה:
^ז ושלמה הוליד את-רחבעם ורחבעם הוליד את-אביה ואביה הוליד את-אסא:
^ח ואסא הוליד את-יהושפט ויהושפט הוליד את-יהורם ויהורם הוליד את-עזריהו:
^ט ועזריהו הוליד את-יותם ויותם הוליד את-אחז ואחז הוליד את-חזקיהו:
^י וחזקיהו הוליד את-מנשה ומנשה הוליד את-אמון ואמון הוליד את-יאשיהו:
^{יא} ויאשיהו הוליד את-יכניהו ואת-אחיו בימי גלותם בבבל:
^{יב} ואחרי הגלם לבבל יכניהו הוליד את-שאלתיאל ושאלתיאל הוליד את-נרבצל:
^{יג} ונרבצל הוליד את-אביהוד ואביהוד הוליד את-אליקים ואליקים הוליד את-עזור:
^{יד} ועזור הוליד את-צדוק וצדוק הוליד את-יכין ויכין הוליד את-אליהוד:
^{טו} ואליהוד הוליד את-אלעזר ואלעזר הוליד את-מתן ומתן הוליד את-יעקב:
^{טז} ויעקב הוליד את-יוסף איש מרים אשר נולד ממנה ישוע הנקרא משיח:
^{יז} והנה כל-הדורות מאברהם עד-דוד ארבעה עשר דורות ומדוד עד-גלות בבל ארבעה עשר דורות ומגלות בבל עד-המשיח ארבעה עשר דורות:
^{יח} וזאת היתה לדת ישוע המשיח כאשר מרים אמו מארשה היתה ליוסף טרם יבוא אליה ותמצא כי הרה היא כי מרות הקדש הרתה:
^{יט} ויוסף אישה צדיק היה ולא אבה לתתה לדבת-עם ויאמר לשלמה בסתר:

פרק ב

^א עזרנו מדבר אל-לבו כזאת והנה מלאך יהנה נראה אליו בחלום לאמר יוסף בן-דוד אל-תיא מקחת אליך את-מרים אשתך כי הילד בקרבה נוצר מרוח הקדש:
^{בא} והיא ילדת בן ונקראת את-שמו ישוע כי הוא יושע את-עמו מחטאיהם:
^{בב} וכל-זאת היתה למלאת את אשר-דבר יהנה ביד-הנביא לאמר:
^{בג} הנה העלמה הרה וילדת בן ונקראו שמו עמנואל אשר יאמר אל עמנו:
^{בד} וייקץ יוסף משנתו ויעש כאשר צוה אותו מלאך יהנה ויקח את-אשתו:
^{בה} ולא ידע אתה עד כ-יילדה בן את-בכורה ויקרא את-שמו ישוע:

^א ויהי כאשר נולד ישוע בבית-לחם יהודה בימי המלך הורדוס והנה חזי כוכבים באו מארץ קדם ירושלים לאמר:
^ב איה המלך הנולד ליהודים כי ראנו כוכבו בקדם ונבא להשתחוות לו:
^ג וישמע המלך הורדוס וינע לכבו וללב כל-ירושלים עמו:
^ד ויקהל את-כל-ראשי הכהנים והסופרים בעם וישאל את-פיהם לאמר איה יולד המשיח:
^ה ויאמרו אליו בבית-לחם יהודה כי כה-כתוב ביד-הנביא:
^ו ואתה בית-לחם ארץ יהודה אינך צעיר באלפי יהודה כי ממך יצא מושל אשר ירעה את-עמי ישראל:
^ז ויקרא הורדוס אל-חזי הכוכבים בסתר ויחקר אתם לדעת את-העת אשר נראה הכוכב:
^ח וישלח אתם בית-לחם ויאמר לכו ודרשו היטב על-הילד וכאשר תמצאון אותו שובו והגידו לי ואבא להשתחוות-לו גם-אני:
^ט וישמעו אל-המלך וילכו והנה הכוכב אשר-ראו בקדם עלה לפניהם עד אשר-בא ויעמד ממעל לאשר היה שם הילד:
^י והם חזו בכוכב וישמחו שמחה גדלה עד-מאד:

א' וַיָּבֹאוּ הַבְּנִיּוֹת וַיִּרְאוּ אֶת־הַיֶּלֶד עִם־מְרִים אִמּוֹ וַיִּפְּלוּ
וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ־לוֹ וַיִּפְתְּחוּ אֶת־אֲצָרְתֵּיהֶם וַיִּקְרִיבוּ לוֹ
מִנְחָה זָהָב וְלִבְנָה נָמֹר:

ב' וְהֵם צִוּוּ בַחֲלוֹם לְבַלְתִּי שׁוּב אֶל־הוֹרְדוֹס וַיִּפְּנוּ
וַיֵּלְכוּ בְּדֶרֶךְ אַחֵר לְאַרְצָם:

ג' וַיְהִי בְּלָקְתָם וַיָּרָא מֶלֶאךָ יְהוָה אֶל־יוֹסֵף בַּחֲלוֹם
לֵאמֹר קוּם קַח אֶת־הַיֶּלֶד וְאֶת־אִמּוֹ וּבְרַח־לָךְ
מִצִּרְיָמָה וְשֵׁב־שָׁם עַד־אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ כִּי הוֹרְדוֹס
מִבְּקֶשׁ אֶת־נַפְשׁ הַיֶּלֶד לְקַחְתָּהּ:

ד' וַיָּקָם וַיִּקַּח אֶת־הַיֶּלֶד וְאֶת־אִמּוֹ לָיִלָה וַיֵּלֶךְ
מִצִּרְיָמָה:

ה' וַיֵּשֶׁב שָׁם עַד־מוֹת הוֹרְדוֹס לְמִלְאֵת אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה בְּיַד־הַנְּבִיא לֵאמֹר מִמִּצְרַיִם קָרָאתִי לְבָנִי:

ו' וַיְהִי כִּרְאוֹת הוֹרְדוֹס כִּי הִתְלוּ בוֹ הַחַיִּים וַיִּקְצֹף
עַד־מָאֹד וַיִּשְׁלַח נִיף אֶת־כָּל־הַיִּלְדִּים אֲשֶׁר
בְּבֵית־לֶחֶם וּבְכָל־גִּבּוּלֶיהָ מִבְּנֵי־שְׁנָתַיִם וּלְמִטָּה לְפִי
הַעֵת אֲשֶׁר חָקַר מִפִּי הַחַיִּים:

ז' אַז הוֹסֵם אֲשֶׁר נֶאֱמַר בְּיַד־יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא לֵאמֹר:
ח' קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים רַחֵל מִבֶּכֶה
עַל־בְּנֶיהָ מֵאַנָּה לְהַנָּחֵם כִּי אֵינָנּוּ:

ט' וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת הוֹרְדוֹס וַיָּרָא מֶלֶאךָ יְהוָה בַּחֲלוֹם
אֶל־יוֹסֵף בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר:

כ' קוּם קַח אֶת־הַיֶּלֶד וְאֶת־אִמּוֹ וְלֶךְ שׁוּב אֶרְצָה
יִשְׂרָאֵל כִּי־מָתוּ הַמִּבְקָשִׁים אֶת־נַפְשׁ הַיֶּלֶד:

כא' וַיָּקָם וַיִּקַּח אֶת־הַיֶּלֶד וְאֶת־אִמּוֹ וַיָּבֹא אֶרְצָה
יִשְׂרָאֵל:

כב' וּבִשְׁמֻעוֹ כִּי אֶרְקֻלוֹס מֶלֶךְ בִּיהוּדָה פָּתַח הוֹרְדוֹס
אֲבִיו וַיִּירָא לָלֶקֶת שָׁמָּה וַיַּגְדִּלוּ דָּבָר בַּחֲלוֹם וַיֹּסֶב
אֶל־גִּלְיָלוֹת הַגָּלִיל:

כג' וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב בְּעִיר הַנִּקְרָאת נַצְרֶת לְמִלְאֵת אֶת־דִּבְרֵי
הַנְּבִיאִים כִּי נִצְרִי יִקְרָא לוֹ:

פרק ג

א' וַיְהִי בְּיָמִים הֵם וַיָּבֹא יוֹחָנָן הַמַּטְבֵּל וַיִּקְרָא בְּמִדְבָּר
יְהוּדָה וַיֹּאמֶר:

ב' שׁוּבוּ כִּי־מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם קָרְבָה לָבֹא:

ג' הוּא אֲשֶׁר נָבֵא עָלָיו יִשְׁעְיָהוּ הַנְּבִיא לֵאמֹר קוֹל
קוֹרָא בְּמִדְבָּר פָּנּוּ דֶּרֶךְ יְהוָה יִשְׁרוּ מַסְלֹתָיו:

ד' וַיּוֹחָנָן הָיָה לְבוּשׁ שַׁעַר גָּמְלִים וְאֶזְזוֹר עוֹר אֶזְזוֹר
בְּמַתְנָיו וּמֵאֲכָלוֹ חֲגָבִים וּדְבֹשׁ מֵעֵצ:

ה' וַיֵּצֵאוּ אֵלָיו יְרוּשָׁלַיִם וְכָל־יְהוּדָה וְכָל־כֹּהֵן הַיִּרְדֵּן:

ו' וַיִּטְבְּלוּ עַל־יָדוֹ בַּיַּרְדֵּן בְּהַתּוֹדֶתָם אֶת־חַטֹּאתֵיהֶם:

ז' אַף כֹּאֲשֶׁר רָאָה רַבִּים מִן־הַפְּרוּשִׁים וּמִן־הַצַּדִּיקִים
בָּאִים אֵלָיו לְהַטְבֵּל וַיֹּאמֶר לָהֶם יְלָדִי צַפְעָנִים מִי
הוֹרָה אֶתְכֶם לְהַמְלִיט עַל־נַפְשְׁכֶם מִפְּנֵי חֲרוֹן אַף
הַבָּא:

ח' לָכֵן עָשׂוּ פְרִי טוֹב לְתַשׁוּבָה:

ט' וְאֶל־תִּהְיֶה בְּלִבְכֶּכֶם לֵאמֹר אֲבָרְהָם לָנוּ לְאָב כִּי אֲנִי
אֹמֵר לָכֶם גַּם מִן־אַבְרָהָם אֵלֶּה תִּשְׁיֵג יַד־אַלְהֵים
לְהַקִּים בָּנִים לְאַבְרָהָם:

י' וְגַם־כִּכְּרֵי נְטוּי הַגִּרְזָן עַל־שֹׁרֶשׁ הָעֵצִים וְלָכֵן כָּל־עֵץ
אֲשֶׁר לֹא יַעֲשֶׂה פְרִי טוֹב יִגְדַע וְהַשֵּׁלֶךְ בְּמוֹ־אֵשׁ:

יא' וְאֲנִי הֲנִי מַטְבֵּל אֶתְכֶם בַּמַּיִם לְתַשׁוּבָה אַף הַבָּא
אַחֲרֵי חֹסֶן הוּא מִמֶּנִּי אֲשֶׁר קִטַּנְתִּי מִשְׁאֵת אֶת־נַעֲלָיו
הוּא יַטְבֵּל אֶתְכֶם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּבָאֵשׁ:

יב' אֲשֶׁר מִזִּכְרוֹ בְּיָדוֹ לְזֵרוֹת וּלְהַבֵּר אֶת־גִּרְנוֹ וְאֶסֶף
אֶת־הַחַטִּיִּים אֶל־תּוֹךְ אֶסְמִיו וְאֶת־הַמֶּץ יִשְׂרָף בָּאֵשׁ
אֲשֶׁר לֹא תִכְבֶּה:

יג' אַז יָבֹא יֵשׁוּעַ מִן־הַגָּלִיל אֶל־הַיַּרְדֵּן לִפְנֵי יוֹחָנָן
לְהַטְבֵּל עַל־יָדוֹ:

יד' וַיַּעֲזֹרֵהוּ יוֹחָנָן לֵאמֹר הֲלֹא נָכוֹן לִי לְהַטְבֵּל
עַל־יָדְךָ וְאַתָּה בָּאתָ אֵלַי:

טו' וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֵרָף כִּי־אֵם יָאֵתָה לָנוּ
לְמַלְא כָּל־צִדְקָה וַיִּרָף מִמֶּנּוּ:

טז' וַיִּטְבֵּל יֵשׁוּעַ וַיִּמָּהֵר וַיַּעַל מִן־הַמַּיִם וַהֲגָה נִפְתָּחוּ־לוֹ
הַשָּׁמַיִם וַיֵּרָא אֶת־רוּחַ אֱלֹהִים יֹרֶדֶת בְּדַמּוּת־יוֹנָה
וַתֵּנַח עָלָיו:

יז' וַהֲגָה קוֹל קְרָא מִשָּׁמַיִם זֶה הוּא בְנִי יְדִידִי בּוֹ רָצָתָה
נַפְשִׁי:

פרק ד

א' אַז הוֹבֵל יֵשׁוּעַ בְּרוּחַ הַמַּדְבָּרָה לְבַעֲבוֹר יִנְסֶהוּ שָׁם
הַשָּׁטָן:

ב' וַיָּצֵם אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיִלָה וַיִּרְעַב:

ג' וַיִּגַּשׁ הַמְּנַסָּה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם בֶּן־הָאֱלֹהִים אַתָּה
אָמַר וְאַבְרָהָם אֵלֶּה תִּהְיֶינָה לְלֶחֶם:

ד' וַיַּעַן וַיֹּאמֶר כָּתוּב כִּי לֹא עַל־הַלֶּחֶם לִבְדּוֹ יַחֲיָה
הָאָדָם כִּי עַל־כָּל־מוֹצָא פִּי־יִהְיֶה:

ה' וַיִּקְחֵהוּ הַשָּׁטָן אֶל־עִיר הַקֹּדֶשׁ וַיַּעֲמֵדְהוּ עַל־פִּנְתַּיִם גִּג
בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ:

ו' וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם בֶּן־הָאֱלֹהִים אַתָּה הַתְּנַפֵּל אֶרְצָה כִּי
כָתוּב כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה־לָךְ עַל־כַּפְּפִים יִשְׁאוּנֶךָ
פֶּן־תִּגָּף בְּאַבְּנֵי רַגְלֶךָ:

ז' וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ וְעוֹד כָּתוּב לֹא תִנְסֶה אֶת־יְהוָה
אַל־תִּיָּד:

ח' וַיּוֹסֶף הַשָּׁטָן וַיִּקְחֵהוּ אֶל־הַר גִּבְעָה מְאֹד וַיִּרְאֵהוּ
אֶת־כָּל־מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ וַיִּכְבֹּדֶן:

ט' וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֶת־כָּל־אֵלֶּה אֶתְּן־לָךְ אִם־תִּפֹּל
וַתִּשְׁתַּחֲוֶה לִּי:

י' אַז אָמַר אֵלָיו יֵשׁוּעַ גִּשְׁה־לָּאָה הַשָּׁטָן כִּי כָתוּב
לִיְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה וְאַתָּה לִבְדּוֹ תַעֲבֹד:

יא' וַיִּרָף מִמֶּנּוּ הַשָּׁטָן וַיִּגָּשׁוּ אֵלָיו מַלְאָכִים וַיִּשְׁתַּחֲוּהוּ:

יב' וַיְהִי כְשִׁמְעוֹ יֵשׁוּעַ כִּי נִסְגָּר יוֹחָנָן וַיֵּשֶׁב הַגָּלִילָה:

^א ויעזוב את-נצרת ויבא וישב בכפר-נחום על-שפת הים בגבולי זבלון ונפתלי:

^י למלא את אשר-נאמר ביד-ישעיהו הנביא לאמר:

^{טו} ארצה זבלון וארצה נפתלי דרך הים עבר הירדן גליל הגוים:

^{טז} העם ההלכים בחשך ראו אור גדול ישבי בארץ צלמות אור נגה עליהם:

^{יז} מהעת ההיא החל ישוע לקרא ולאמר שובו מדרכיכם פי מלכות השמים קרבה לבא:

^{יח} ויתהלך ישוע על-יד ים-הגליל וירא שני אחים שמעון הנקרא פטרוס ואנדרי אחיו פרשים מכמרת על-פני-הים פי דגים היו:

^{יט} ויאמר אליהם לכו אחרי ואעשה אתכם לדגיי אדם:

^כ ויעזבו את-מכמרותם כרגע וילכו אחריו:

^{כא} ויעבר משם וירא שני אחים אחרים יעקב בן-זבדי ויוחנן אחיו באניה עם-זבדי אביהם מתקנים מכמרותם ויקרא אליהם:

^{כב} וגם-המה כרגע עזבו את-האניה ואת-אביהם וילכו אחריו:

^{כג} ויסב ישוע בכל-הגליל וילמד-שם בבתי הכנסת קרא בשרת המלכות ורפא כל-מחלה וכל-מדונה בעם:

^{כד} ויצא שמעו בכל-ארם ויביאו אליו את כל-החולים אשר דבקו כם תחלואים שונים וחסלים רעים אחזי ויחזות רעות מפי ירח ונכי עצמות וירפאם:

^{כה} וילכו אחריו קהל רב מן-הגליל ומן-תפפלים ומן-ירושלים ויהודה ועבר הירדן:

פרק ה

^א ויהי כאשר ראה את-המון העם ויעל אל-ההר וישב שם ויגשו אליו תלמידיו:

^ב ויפתח את-פיהו ויורה להם לאמר:

^ג אשרי עניי הרוח כי להם מלכות השמים:

^ד אשרי המתאבלים כיהם ינחמו:

^ה אשרי הענוים כיהם ירשו-ארץ:

^ו אשרי הרעבים והצמאים לצדקה כיהם ירונו:

^ז אשרי בעלי-רחמים כיהם ירחמו:

^ח אשרי ברי לבב כיהם יחזו את-אלהים:

^ט אשרי עשי שלום כיהם יקראו בני-אלהים:

^י אשרי הנרדפים עקב צדקתם כי להם מלכות השמים:

^{יא} אשריכם אם-יחרפו אם-יירדפו אתכם ובשקר יביאו דבתכם רעה בעבור שמ:

^{יב} שישו וגילו כי שוכרם הרבה מאד בשמים כיהם ירדפו את-הנביאים אשר היו לפניכם:

^א אתם מלח הארץ ואם-המלח יפוג טעמו במה ימלח תפל לא-יצלח לכל פי אם-יורה החוצה והיה למרמס רגל:

^י אתם אור העולם עיר ישבת על-ההר לא תוכל להסתיר:

^{טו} ואין מדליקים נר לתתו תחת האפה כי אם-אל-המנורה להאיר לכל אשר בבית:

^{טז} כה יאר אורכם לעני בני-האדם וראו מעשיכם הטובים ואת-אביכם בשמים יכבדו:

^{יז} אל תחשבו כי באתי להפר התורה או הנביאים לא להפר באתי כי אם-למלא:

^{יח} כי הן אמן אנכי מגיד לכם עד אשר השמים והארץ יעברון לא תעבר יוד אחת מן-התורה אף לא קוץ אחד עד כיהם יקומו:

^{יט} לכן כל-המפיר אחת ממצות קטנות אלה והורה כזאת לאנשים נקלה יקרא במלכות השמים והעשה אתן ומלמד לעשותן נכבד יקרא במלכות השמים:

^כ ואני אמר לכם אם לא-תגדל צדקתכם מצדקת הסופרים והפרושים לא תבאו למלכות השמים:

^{כא} שמעתם את אשר נאמר לקדמנים לא תרצח והאיש אשר ירצח ינתן למשפט בפללים:

^{כב} ואני אמר לכם המתעבר באחיו חנם ינתן למשפט בפללים והקרא לאחיו ריקה ינתן בידי הסנהדרין ואם נבל יקרא-לו יפל לאש גיהנם:

^{כג} על-כן אפוא כיהתקריב קרבן על-המזבח ולבך יגד-לך שם כיהדבר ריב לאחיד עמך:

^{כד} הנה שם קרבנך לפני המזבח ולך התרפס ורהב אחיד ואז בא והקריב קרבנך:

^{כה} מהר השלם עם-איש ריבך בעודך עמו בדרך פן-סגיר אתך איש ריבך בידי השפט והשפט יסגירך ביד השטר והוא יתנך לבית הסהר:

^{כו} ואני אמן אמר לך כי לא תעלה משם עד אשר תשלם את-הפרוטה האחרונה:

^{כז} שמעתם את אשר נאמר לקדמנים לא תנאף:

^{כח} ואני אמר לכם כל-הנתן עינו באשה לחשק-בה ברוח-ונונים נאף אתה בלבך:

^{כט} ואם עינך הימנית תכשילך נקרה והשליכה ממך טוב לך באבד אבר אחד מהשלך כל-בשרך לגיהנם:

^ל ואם-ינך הימנית תכשילך קצצה והשליכה ממך טוב לך באבד אבר אחד מהשלך כל-בשרך לגיהנם:

^{לא} ונאמר כיהשלח איש אשתו ונתן בידה ספר פרידת:

^{לב} ואני אמר לכם אם ישלח איש אשתו אם לא על-דבר זנות משים אתה לנאפת והלקח גרושה לו לאשה נאף הוא:

לג ועוד שמעתם את אשר נאמר לקדמונים לא תשבע
 לשקר ואת-נדריך תשלם ליהוה:
 לד ואני אמר לכם לא תשבע כל-שבועה לא תשבע
 בשמים כי-כסא אלהים המה:
 לה ולא בארץ כי-הדם רגליו היא ולא בירושלים
 כי-היא קרית מלך רב:
 לו ולא תשבע בראשך כי-לא תוכל להפך שער אחד
 לכן או שחר:
 לז אף זה יהי דברכם הן הן לא יתיר מזה ממקור
 הרע הוא:
 לח שמעתם כי נאמר עין תחת עין ושן תחת שן:
 לט ואני אמר לכם לא תתיצב בפני הבא להרע לך אם
 יכך על-הלחי ה'מנית תן-לו גם-השמאלית:
 מ וכל-החפץ לריב עמך לקחת הכתנת מעליך הנח
 לו גם-מעילך:
 מא והנגש בך ללכת עמו ככרת ארץ אחת לך עמו
 שמים:
 מב תן למבקש ממך ומאת החפץ ללות מידך
 אל-תסתור פניך:
 מג שמעתם כי נאמר ואהבת את-רעך ואיבת
 את-איבך:
 מד ואני אמר לכם אהבו את-איביכם ברכו
 את-מקלליכם היטיבו לשנאיכם והעתירו בעד
 מכאיביכם ורדפיכם:
 מה למען תהיו בנים אל-אביכם בשמים המאיר שמשו
 לרעים ולטובים וממטיר לצדיקים ולרשעים:
 מז כי אם-תאהבון את-אהביכם מה-שכר לכם הלא
 גם-המכסים יעשון כמו-כן:
 מו ואם-תפקדו לשלום רק את-אחיכם מה-יתרון לכם
 כן יעשון גם-המכסים:
 מז לכן ה'י תמימם באשר אביכם בשמים תמים הוא:

פרק ו

א השמרו לכם מעשות צדקה למראה עיני האדם פן
 שכר לא תשיגו מאת אביכם שבשמים:
 ב לכן בעשותך צדקה לא תשמיע קול תרועה לפניך
 כאשר יעשו החגפים בבתי הכנסת וברחבות למען
 ישיגו כבוד לעיני בני-האדם אמן אני אמר לכם
 הנה שכרם לפניכם:
 ג ואתה בעשותך צדקה אל-תדע שמאלך את אשר
 עשה ימינך:
 ד למען תהיה צדקתך בסתר ואביך הראה בסתר
 גמולך בגלוי ישלם-לך:
 ה וכי תבאו להתפלל אל-תהיו כאנשי חנף האהבים
 לעמד להתפלל בבתי הכנסת ופנות השוקים למען
 תיראינה אתם עיני בני-האדם אמן אני אמר לכם
 הנה שכרם לפניכם:

ו ואתה בתפלתך בא בחדריך וסגר דלתך בערך
 והתפלל אל-אביך אשר סתר סביביו ואביך הראה
 בסתר גמולך בגלוי ישלם-לך:
 ז וכאשר אתם מתפללים אל-תבטאו בשפתים כגוים
 אשר יחשב לבם כי-ישמעו בעטרת דברים:
 ח לכן אל-תשוו למו כי ידע אביכם מה-מחסורכם
 טכם תשאלו מידו:
 ט ואתם כה תתפללו אבינו שבשמים יתקדש שמך:
 י תבא מלכותך יעשה רצונך בארץ כאשר נעשה
 בשמים:
 יא תן-לנו היום לחם חקנו:
 יב וסלח-לנו את-אשמתנו כאשר סלחים אנחנו
 לאשר אשמו לנו:
 יג ואל-תביאנו לידי משה כי אם-הצילנו מן-הרע כי
 לך הממלכה והגבורה והתפארת לעולמי עולמים
 אמן:
 יד כי אם-תסלחו לבני-אדם את-אשמתם גם-אביכם
 בשמים יסלח לכם:
 טו ואם-לא תסלחו לבני-אדם את-אשמתם
 גם-אביכם לא-יסלח לכם אשמתכם:
 טז וכי תצומו אל-תהיו כחנפילי לב מקדירי פנים אשר
 יפילו פניהם להודיע לבני-אדם בתעניתם אמן אני
 אמר לכם הנה שכרם לפניכם:
 יז ואתה כי תצום תסוד ראשך ותרחץ פניך:
 יח ולא תודע לאדם בתעניתך כי אם-לאביך בסתר
 ואביך הראה בסתר גמולך בגלוי ישלם-לך:
 יט לא תאצרו לכם אוצרות בקרב הארץ ששם יאכל
 עש ורקב וגנבים יחיתו ויגנבו:
 כ אפס אצרו לכם אוצרות בשמים שם לא יאכל עש
 ורקב וגנבים לא יחיתו ולא יגנבו:
 כא כי במקום אוצרך שם יהיה גם-לךך:
 כב נר הגוף הוא העין לכן אם-יעיף תמימה
 בכל-חדרי בטנך יהיה אור:
 כג ואם-יעיף רעה חשך בכל-חדרי בטנך ואם-האור
 בך חשך מה-גדול חשךך:
 כד לא-יוכל איש לעבד אדנים שנים כי אם-ישנא
 את-האחד ואת-האחר יאהב או ידבק באחד והשני
 נמאס בעיניו לא תוכלו לעבד את-האלהים
 ואת-הממון:
 כה לכן הנני אמר לכם לא תדאגו לנפשכם מה-תאכלו
 מה-תשתו ומה-כסות לכסות בשרכם הלא הנפש
 יקרה מאכל ובשר איש מכסותו:
 כו הביטו אל-עוף השמים לא יזרעו לא יקצרו ולא
 יאספו למגורות ואביכם בשמים מכליל אתם
 ואתם הלא נעליהם יתר הרבה עליהם:
 כז ומי הוא החרד מפם יוכל להוסיף על-קומתו גמל
 אחד:
 כח ולמה תדאגו לכסות התבוננו אל-שושני השדה
 איכה יעלו יציצו ולא ייגעו ולא יטוון:

ט ואני אמר לכם גם-שלמה בכל-הדרו לא-היה לבוש כאחת מהן:
 ל ואם-ככה יעטה אלהים את-עשב השדה אשר יצייץ היום ולמחרתו יתן בתנור אף כִּי-אתכם קטני אֲמַנָה:
 לא לכן אל-תחרדו לאמר מה-נאכל ומה-נשתה או מה-נלבוש:
 לב כי כל-אלה מבקשים הגוים ואביכם בשמים ידע כי אלה מחסריכם המה:
 לג אף בקשו ראשנה מלכות אלהים וצדקתו וכל-החפצים ההם יתנו לכם מתנות נוספות:
 לד לכן אל-תדאגו ליום מחר יום מחר ידאג לעצמו די ליום בצרתו:

פרק ז

א לא תשפטו ולא תשפטו:
 ב כי במשפט אשר תשפטו תשפטו גם-אתם ובמדה אשר תמדו ימד לכם גם-אתם:
 ג ולמה תביט אל-שבבים אשר בעין אחיד ולא תשת-לב אל-הקורה אשר בעינה:
 ד או איך תאמר לאחיד הֲרָף ואסירה שבבים מעינה והנה קורה בעינה:
 ה הֲסֵר חנף ראשנה את-הקורה מעינה ואחרי כן ראה תראה להסיר שבבים מעין אחיד:
 ו לא תתנו הקדש לכלבים ואת-פניניכם לחזירים פֶּן-יִרְמְסוּם ברגליהם ושבו וטרפו אתכם:
 ז שאלו וינתן לכם דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם:
 ח כי כל-השאל יקח והדרש ימצא והדפק יפתח לו:
 ט כי מי איש מכס אשר בנו שאל ממנו לחם ויתן-לו אֶבֶן:
 י או אם-בקש דג ויתן-לו נחש:
 יא ואף כי רעים אתם תדעון לתת מתנות טבות לבניכם אף כִּי-אביכם שבשמים יתן-טוב לדרשיו:
 יב לכן כל אשר תחפצו שיעשו לכם אנשים עשו להם כמו-כן גם-אתם כי זאת התורה והנביאים:
 יג באו בשער הצר כי רחב השער והדרך רחבה המוליכה אל-האכדון ורבים הם הבאים שמה:
 יד ומה-צר השער והדרך מה-צרה המוליכה אל-החיים ומצאיה מתי מספר הם:
 טו השמרו לכם מנביאי שקר הבאים לפניכם בעור פבשים והם זאבי טרף:
 טז בפרקים תפירו אתם היבצרו ענבים מעקרבנים או תאנים מצנינים:
 יז כן כל-עץ טוב יעשה פרי טוב ועץ נשחת פרי משחת:
 יח עץ טוב לא-יוכל לעשות פרי משחת ועץ נשחת לא-יוכל לעשות פרי טוב:

יט וכל-עץ בלתי עשה פרי טוב יגדע ויתן למאכלת אֵשׁ:
 כ על-כן בפרקים תפירו אתם:
 כא לא כל-הקרא לי אדון אדון יבא למלכות השמים כי אם-העשה רצון אבי אשר בשמים:
 כב והיה ביום ההוא יאמרו אלי רבים אֲדֹנִי אֲדֹנִי הלא בשמך נבאנו בשמך גרשנו שדים ובשמך עשינו נפלאות רבות:
 כג אז כה אגיד להמלא ידעתי אתכם מעודי סורו ממני פעלי און:
 כד לכן כל-השמע לדברי אלה ועשה אתם אֲעַרְכֶּנּוּ לתכם-לב אשר בנה ביתו על-הסלע:
 כה הגשם נתף ארצה נחלי מים ישטפו ורוח גדולה באה ויפגעו בבית ההוא ולא נפל כי יסד בסלע:
 כו וכל-השמע לדברי אלה ולא יעשה אתם נמשל לחסר-לב אשר בנה ביתו על-החול:
 כז הגשם נתף ארצה נחלי מים ישטפו ורוח גדולה באה ויפגעו בבית ההוא ויפל ויהי למפלה גדולה:
 כח ויהי ככלות ישוע את-הדברים האלה ויתמהו המון העם על-תורתו:
 כט כי היה מורה אתם כהורת איש-שלטון ולא כסופרים:

פרק ח

א ויבד מן-ההר והמון עם רב הלכים אחריו:
 ב והנה איש מצרע בא וישתחו-לו לאמר אֲדֹנִי אם-חפץ אתה הלא תוכל לטהרני:
 ג וישט את-ידו ויגע-בו ישוע ויאמר חפץ אני ויטהר ויטהר מצרעתו כרגע:
 ד ויאמר אליו ישוע ראה אל-תגד לאיש רק לך והראה לעיני הפהן והקרב את-הקרבן אשר צנה משה לעדות להם:
 ה וכאשר בא ישוע אל-כפר-נחום ויגש אליו שר-מאה אחד ויתחנן-לו לאמר:
 ו אֲדֹנִי הנה נערי נפל למשכב בביתי נכה-עצמות ומענה מאד:
 ז ויאמר אליו ישוע הנני כא ורפאתיו:
 ח ויען שר-המאה ויאמר אֲדֹנִי נקלתי מזאת כי אתה תבא בצל קרתי אף רק דברה דבר והנער יחי:
 ט כי גם-אני סר למשמעת ממשלה ואנשי סרים למשמעתי וכי אמר לאחד מהם לך וילך ולאחר בא ויבא ולעבדי עשה-זאת ויעשה:
 י וישמע ישוע וישתאה ויאמר אל-ההלכים אחריו אמן אני מגיד לכם אמונה גדולה כמוה גם-בישראל לא מצאתי:
 יא והנני אמר לכם כי רבים יבאו ממזרח וממערב וישבו במסבה עם-אברהם יצחק ויעקב במלכות השמים:

יב ובני המלכות ידחו אל-החשף החוצה שם יהיה
בכי וחרק שנים:

יג ואל-שר-המאה אמר ישוע לך באשר האמנת בן
יקום לך ויחי הנער מחלי בשעה ההיא:

יד ויבא ישוע בית-פטרוס וירא את-חבתו שכבת
חולת קדחת:

טו ויגע בידה ותנף הקדחת ממנה ותקם ותשרת
לפניהם:

טז ויחי בערב ויביאו אליו רבים אשר דבקו בם רוחות
רעות ויגרש את-הרוחות בדבר-פיו ואת
כל-החולים הקיח מחלים:

יז למלאת את אשר נאמר ביד-ישעיהו הנביא לאמר
חלינו הוא נשא ומכא-בניו סכלם:

יח ויחי כראות ישוע המון עם רב סביב-לו ויצו לעבר
משם אל-עבר הים:

יט ויגש אליו אחד הסופרים ויאמר לו רבי אלך
אחריך אל-כל-אשר תלך:

כ ויאמר אליו ישוע השועלים חורים להם וצפור
השמים קן לה וכן-האדם אין לו מקום להניח
את-ראשו:

כא ואיש אחר מקרב תלמידיו אמר אליו אדני תנה-לי
ללכת ולקבר את-אבי ראשנה:

כב ויאמר אליו ישוע לך אחרי והנח למתים לקבר
את-מתיהם:

כג ויכר באגיה ותלמידיו ירדו עמו:

כד והנה סער גדול געור בים עד-כסות הגלים
את-האגיה והוא נרדם:

כה ויגשו אליו ויעירהו ויקראו הושיעה אדנינו כי
אכדנו:

כו ויאמר אליהם למה אתם חרדים קטני אמונה ויקם
וינער ברוחות ובים ותהי דממה גדולה:

כז ויתמהו האנשים לאמר מי הוא זה אשר
גם-הרוחות והים מקשיבים לקלו:

כח ויחי כבאו אל-עבר הים אל-ארץ הגזרים ויפגשוהו
שני אנשים אשר דבקו בם רוחות רעות יצאים
מבתי הקברות ופניהם זעפים עד-מאד עד-אשר
לא יכל איש לעבר בדרך ההוא מפחד:

כט והנה הם צעקים לאמר מה-לנו ולך ישוע
בן-האֱלֹהִים האם באת לענותנו טרם באה העת:

ל ועד חזירים רבים היה רעה שם מחרוק להם:
לא ויתחננו-לו הרוחות לאמר אם לגרשנו אתה אמר
תנה-לנו לבוא בעד חזירים:

לב ויאמר להם לכו ויצאו ויבאו בעד חזירים והנה
כל-העדר שטפו במורד אל-תוף הים ויאבדו
במים:

לג והרעים נסו ויבאו העירה ויגידו את-כל אשר
נהיתה ואת אשר קרה לאשר דבקו בם הרוחות
הרעות:

לד והנה כל-העיר יצאה לקראת ישוע ויראהו
ויפצרו-בו לעבר מגבולם:

פרק ט

א ויכר באגיה ויעבר ויבא אל-עירו:

ב והנה הביאו אליו איש נכה עצמות שכב
על-המטה ובראות ישוע את-אמונתם אמר
אל-נכה העצמות חזק בני נסלח-לך חטאתיך:

ג ושם אנשים סופרים אמרו בלבם האיש הזה מגדף
הוא:

ד וידע ישוע את-מחשבתם ויאמר מדוע תהגו רעות
בלבבכם:

ה כי מה נקל אם לאמר נסלח-לך חטאתיך או לאמר
קום והתהלך:

ו אך למען תדעו כי יש רשיון לכן-האדם בארץ
לסלח חטאים אז אמר אל-נכה העצמות קום שא
את-מטתך ולך-לך אל-ביתך:

ז ויקם וילך אל-ביתו:

ח ויראו המון העם וישתוממו ויתנו כבוד לאלהים
אשר נתן שלטון בזה לבני-אדם:

ט ויעבר ישוע משם וירא איש אחד יושב
בבית-המכס ושמו מתתיהו ויאמר אליו לך אחרי
ויקם וילך אחריו:

י ויחי בשבתו על-הלחם בביתו והנה מוכסים
וחטאים רבים באו וישבו לאכל עם-ישוע
ותלמידיו:

יא ויראו הפרושים ויאמרו אל-תלמידיו מדוע יאכל
רבכם עם-המוכסים והחטאים:

יב וישמע ישוע ויאמר אליהם החזקים אין להם דבר
עם-הרפא כי אם-החולים:

יג ואתם לכו למדו לדעת מה-זה חסד חפצתי ולא
זבח כי לא-באתי לקרא לצדיקים לבא כי
אם-לחטאים לתשובה:

יד ויגשו אליו תלמידיו ויחננו ויאמרו מדוע אנחנו
עם-הפרושים מרבים לצום ותלמידך לא יצמו:

טו ויאמר אליהם ישוע היתאבלו קראי החתנה בעוד
החתן עמם והנה ימים יבאו ולקח מהם החתן
ואז יצמו:

טז ואין תפרים טלאה חדשה על-שמלה בלה
פן-הטלאה במלאכה תגרע מן-השמלה ותוסף
על-קרעיה:

יז ותירוש לא יתן בנאדות בלים פן-יבקעו הנאדות
ונשפך היין והנאדות יכליון אכל תירוש יתן
בנאדות חדשים ושמרים יהיו שניהם:

יח עודנו מדבר אליהם פדכרים האלה והנה אחד
הראשים בא וישתחו-לו לאמר בתי מתה עלי בזה
אכל בא ושים-נא ידך עליה וחייה תחיה:

יט ויקם ישוע וילך עמו הוא ותלמידיו:

^א וְהָיָה אִשָּׁה זִבְתָּדָם אֲשֶׁר יָמִי זִזְבָּה נִמְשְׁכוּ שְׂתִים
עֲשָׂרָה שָׁנָה קָרְבָּה וְתִגַּע בְּכַנְף בְּגָדוֹ מֵאַחֲרָיו:
^{בא} כִּי אָמְרָה בְּלִבָּהּ אִם אָף-אֶגַע בְּבָגְדוֹ וְאֶנְשֶׁעָה:
^{בב} וַיִּפֶן יִשׁוּעַ וַיֵּרָא אֹתָהּ וַיֹּאמֶר חֲזָקִי בְּתִי אֲמוֹנָתָךְ
הַיִּשְׁעִיָּה לֹךְ וּבָעֵת הַזֵּאת עֲלֵתָה אֲרֻכָּה לָהּ:
^{בג} וַיָּבֹא יִשׁוּעַ אֶל-בֵּית-הָרֹאשׁ וַיֵּרָא אֶת-הַמַּחֲלָלִים
בַּחֲלָלִים וְאֶת-הָעֵם הַזֶּה:
^{כד} וַיֹּאמֶר צֹאוּ מִזֶּה הַיְלָדָה לֹא מֵתָה כִּי רַק יִשָּׁנָה הִיא
וַיִּלְעָגוּ לוֹ:
^{כה} וְכֹאֲשֶׁר הוֹצִיאוּ אֶת-הָעֵם מִשָּׁם וַיָּבֹא הַכִּיתָה וַיַּחֲזֵק
בִּידָהּ וַתִּקֶּם הַנַּעֲרָה עַל-רִגְלָיָהּ:
^{כו} וַהֲשִׁמְעָה הַזֹּאת יֵצֵאָה בְּכָל-הָאָרֶץ הַזֵּאת:
^{כז} וַיַּעֲבֹר יִשׁוּעַ מִשָּׁם וּשְׁנֵי אֲנָשִׁים עֹנִים הָלְכוּ אַחֲרָיו
צֹעֲקִים וּקְרֹאִים חֲגִנּוּ בֶן-דָּוִד:
^{כח} וּכְבֹּאֹו אֶל-הַבֵּית וַיִּגְשׁוּ לִפְנֵי הָעֹנִים וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ
אֲלֵיהֶם הִתְאַמֵּינוּ כִּי יִשְׁ-לֹאֵל יָדֵי לַעֲשׂוֹת כְּזֹאת
וַיַּעֲנוּ אוֹתוֹ הֵן אֲדֹנָינוּ:
^{כט} וַיַּגֵּעַ בְּעֵינֵיהֶם וַיֹּאמֶר כְּאֲמוֹנָתְכֶם כֵּן יָקוּם לָכֶם:
^ל וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵיהֶם וַיַּעַד בָּם יִשׁוּעַ לֵאמֹר רְאוּ לְבַלְתִּי
יִוָּדַע הַדְּבָר לְאִישׁ:
^{לא} וְהֵם יֵצְאוּ וַיִּצְיֹאוּ אֶת-שִׁמְעוֹ בְּכָל-הָאָרֶץ הַזֵּאת:
^{לב} אַף הֵם יֵצְאוּ וַיֹּאשִׁימוּ אֶלֶם הוּבָא לִפְנֵי אֲשֶׁר רוּחַ רַע
דָּבֵק בּוֹ:
^{לג} וַיִּגְרַשׁ אֶת-הָרוּחַ הָרַע מִמֶּנּוּ וְהָאֵלִם הִחֵל לְדַבֵּר
וַיִּתְמָהוּ הַמֹּזֶן הָעֵם וַיֹּאמְרוּ מַעֲוֹלָם לֹא-נִרְאָתָה
כְּזֹאת בִּישְׂרָאֵל:
^{לד} וְאַפְסֵי הַפְּרוּשִׁים אָמְרוּ עַל-יָדֵי שְׂרֵי-הַשָּׂדִים הוּא
מְגַרֵּשׁ אֶת-הַשָּׂדִים:
^{לה} וַיָּסֹב יִשׁוּעַ בְּכָל-הָעָרִים וְהַכְּפָרִים וַיִּוָּדַע לָהֶם בְּכַתִּי
הַכְּנֻסָּת מִבָּשָׂר בְּשׁוֹרֶת הַמַּלְכוּת וְרֹפֵא כָל-מַחֲלָה
וְכָל-מַדְוָה בָּעָם:
^{לו} וְכֹאֲשֶׁר רָאָה אֶת-הַהֲמָנִים נִכְמְרוּ רַחֲמָיו עֲלֵיהֶם כִּי
הֵם מַתְעַלְפִּים וְנִפְצִים כְּצֹאֵן אֲשֶׁר אֵין-לָהֶם רֹעֶה:
^{לז} וַיֹּאמֶר אֶל-תַּלְמִידָיו אוּלָּם הַקָּצִיר רַב וְהַפְּעֻלִים
מַעֲשִׂים:
^{לח} עַל-כֵּן הַעֲתִירוּ אֶל-אֲדֹנָן הַקָּצִיר לְשַׁלֵּחַ פְּעֻלִים
לְקָצִירוֹ:

פרק י

^א וַיִּקְרָא אֵלָיו שְׁנַיִם עֲשָׂר תַּלְמִידָיו וַיִּתֵּן בְּיָדָם כֹּחַ
עַל-רוּחוֹת הַטְּמָאָה לְגִרְשָׁן וּלְרֹפֵא כָל-מַחֲלָה
וְכָל-מַדְוָה:
^ב וְאֵלֶּה שְׁמוֹת שְׁנַיִם עֲשָׂר הַשְּׁלִיחִים הָרִאשׁוֹן שִׁמְעוֹן
הַמְּכֻנָּה פֶּטְרוֹס וְאַנְדֵּרֵי אָחִיו יַעֲקֹב בֶּן-יִזְבֵּדִי וַיּוֹחָנָן
אָחִיו:
^ג פִּילְפּוֹס וּבְרִתְלָמִי תוֹמָא וּמַתִּתְיָהוּ הַמוּכָס יַעֲקֹב
בֶּן-חֲלֵפַי וְלִפְי הַמְּכֻנָּה תָדִי:

^ד שִׁמְעוֹן הַכְּנַעֲנִי וַיְהוּדָה אִישׁ-קָרְיֹות הוּא הַמַּסְגִּיר
אוֹתוֹ:
^ה אֶת-שְׁנַיִם עֲשָׂר הָאֵלֶּה שִׁלַּח יִשׁוּעַ וַיָּצֵא עֲלֵיהֶם
לֵאמֹר אֶל-תְּשִׁימוּ לְדֶרֶךְ הַגּוֹיִם פַּעֲמֵיכֶם וְאֶל-עָרֵי
הַשְּׁמֶרְנִים אֶל-תְּבֹאוּ:
^ו כִּי אִם-לְצֹאֵן אֲכָדוֹת מִבֵּית יִשְׂרָאֵל תֵּלְכוּ:
^ז וְכֹאֲשֶׁר תֵּלְכוּן קְרֹאוּ לֵאמֹר מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם קְרוּבָה
לָבֹא:
^ח וְרָפְאוּ אֶת-הַחֲוָלִים הַקִּימוּ אֶת-הַמַּתִּים טְהִירוּ
אֶת-הַמְּצֻרְעִים וְגִרְשׁוּ אֶת-הָרוּחוֹת הַרְעוֹת חֲנָם
לְקַחְתָּם וְחֲנָם תִּתְּנוּ:
^ט אֶל-תִּקְחוּ לָכֶם זָהָב אוֹ כֶּסֶף אוֹ נַחֲשֶׁת בְּכִיס:
^י וְלֹא יִלְקוּט לְדֶרֶךְ וְלֹא תְלִיפוֹת בְּגָדִים וְלֹא נַעֲלִים
וְלֹא מִטָּה כִּי-נִכּוֹן לַפַּעַל דֵּי מַחֲתָיו:
^{יא} וּבְכָל-עִיר אוֹ כֹּפֶר אֲשֶׁר תְּבֹאוּ דִרְשׁוּ מִי הוּא שְׁמָה
הַנִּכְבָּד וַיִּשְׁבַּחְתֶּם עִמּוֹ עַד כִּי-תַעֲבֹרוּן:
^{יב} וּבְכָאֶכֶם הַכִּיתָה תִּפְקְדוּ לְשָׁלוֹם הַכִּיתָ:
^{יג} אִם-נִחְשָׁב הַבֵּית מְאוּמָה יְחוּל שְׁלוֹמְכֶם עָלָיו וְאִם
לֹא-נִחְשָׁב הַבֵּית מְאוּמָה שְׁלוֹמְכֶם אֲלֵיכֶם יָשׁוּב:
^{יד} וְכָל-אִישׁ אֲשֶׁר לֹא-יֵאָסֶף אֶתְכֶם וְלֹא יִקְשִׁיב
לְדַבְּרֵיכֶם צֹאוּ לָכֶם מִן-הַבֵּית הַהוּא אוֹ מִן-הָעִיר
הַהִיא וּנְעִרְתֶּם אֶת-הָאֶבֶק מֵעַל רִגְלֵיכֶם:
^{טו} אָמֵן אֲנִי מַגִּיד לָכֶם נֶקֶל יִהְיֶה יוֹם הַמִּשְׁפָּט לְאָרֶץ
סוֹדָם וַעֲמָרָה מֵאֲשֶׁר לַעִיר הַזֹּאת:
^{טז} הִנֵּה אֲנִכִּי שִׁלַּח אֶתְכֶם כְּצֹאֵן בִּקְרֹב זֹאבִים עַל-כֵּן
הִיוּ עֲרוּמִים כְּנֹחָשִׁים וְתַמִּימִים כִּיּוֹנִים:
^{יז} רַק הַשְּׁמָרוּ לָכֶם מִפְּנֵי בְּנֵי-אָדָם כִּי הֵם יִסְגִּירוּ
אֶתְכֶם לִידֵי-הַסֵּנֶהֲדָרִין וְהַפִּיתֶם בְּשׁוּטִים בְּבִתִּי
הַכְּנֻסָּת:
^{יח} וְלִפְנֵי מַשְׁלִים וּמַלְכִים תּוּכְלוּ לַמַּעֲנִי לִהְיוֹת לַעֲדוֹת
לָהֶם וְלַגּוֹיִם:
^{יט} וְכֹאֲשֶׁר יִסְגִּירוּ אֶתְכֶם אֶל-תִּתְּחַדְדוּ לֵאמֹר אֵיכָה נִדְּבָר
אוֹ מִה-נִּדְּבָר כִּי בַעֲצָם הָעֵת הַזֵּאת הִיא יוֹשֵׁם בְּפִיכֶם אֶת
אֲשֶׁר-תִּדְבְּרוּן:
^כ כִּי לֹא אֹתָם הֵם הַמַּדְבְּרִים כִּי אִם רוּחַ-אֲבִיכֶם הַדְּבָר
בְּכֶם:
^{כא} וְאַחַר יִסְגִּיר אֶת-אָחִיו לַמָּוֶת וְאַב אֶת-בָּנָו וַיִּקְוֹמוּ
בָּנִים עַל-אֲבוֹתָם וְהַמִּיתוּם:
^{כב} וְאַתֶּם שְׂגֹאִים תִּהְיוּ לְכָל-אָדָם בַּעֲבוּר שְׁמִי אֵף
הַמַּחֲכָה עַד-הַקֶּץ יִנְשָׁע:
^{כג} וְכִי-יִרְדְּפוּ אֶתְכֶם בָּעִיר אַחַת נוֹסוּ לָכֶם אֶל-עִיר
אַחֶרֶת אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם לֹא תִכְלוּ לַעֲבֹר עָרֵי
יִשְׂרָאֵל עַד כִּי-יָבֹא בֶן-הָאָדָם:
^{כד} הַתַּלְמִיד אֵינְנוּ רַב מִכְּבוֹ וְעָבֵד מֵאֲדֹנָיו:
^{כה} דֵּי לַתַּלְמִיד לִהְיוֹת כְּרֵב וְלַעֲבֹד כְּאֲדֹנָיו אִם
בַּעַל-זָבוֹב קְרֹאוּ לְבַעַל הַבֵּית אֵף כִּי-לֹאנְשֵׁי בֵיתוֹ:
^{כו} עַל-כֵּן אֶל-תִּירָאוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי אֵין-דְּבָר נֹסֶתָר אֲשֶׁר
לֹא יִגְלֶה וְאֵין נֶעְלָם אֲשֶׁר לֹא יִוָּדַע:

כז את אשר אנדכם בחשך הגידו לעין השמש ואת
אשר תשמע אונכם בלחש השמיעו על-הגגות:
כח ואל-תיראו מפני הרגי הכשר ולהרג את-הנפש לא
תשיג ידם כי אם-יראו מפניו אשר ידיו רב לו
להרג גם את-הנפש וגם את-הבשר בגיהנם:
כט הלא שתי צפרים נמכרות באסר אחד ואחת מהן
לא תפל ארצה בבלי רצון אביכם:
ל ואתם גם-שעירות ראשכם נמנו למספרם:
לא על-כן אל-תיראו ערככם רב מצפרים רבות:
לב לכן כל-איש אשר יאמירני לפני בגי-האדם
אאמירנו לפני אבי בשמים גם-אנכי:
לג וכל-איש אשר יכחש-בי לפני בגי-האדם
אכחש-בו לפני אבי בשמים גם-אני:
לד אל-תחשבו כי באתי להביא שלום בארץ לא באתי
להביא שלום כי אם-חרב:
לה כי באתי להפריד בין איש לאביו בין בת לאמה
ובין כלה לחמותה:
לו ואיבוי איש אנשי ביתו:
לז האהב את-אביו או את-אמו יותר ממני איננו שנה
לי והאהב את-בנו או את-בתו יותר ממני איננו
שנה לי:
לח ומי אשר לא-יקח את-צ'לבו וילך אחרי איננו שנה
לי:
לט המצא את-נפשו תאבד לו והמשליך את-נפשו
בגללי ימצאה:
מ המקבל פניכם מקבל פני והמקבל פני הוא מקבל
פני שלחי:
מא המקבל פני נביא בשם נביא ישיג שכר נביא
והמקבל פני צדיק בשם צדיק ישיג שכר צדיק:
מב ומי אשר ישקה את-אחד הקטנים האלה רק כוס
מים קרים בשם תלמיד אמן אני מגיד לכם כי
לא-יאבד שכרו:

פרק יא

א ויהי ככלות ישוע לצות את-שנים עשר תלמידיו
ויעבר משם ללמד ולהשמיע ישועתו בעריהם:
ב ויוחנן בבית האסורים שמע את-עללות המשיח
וישלח אליו שנים מתלמידיו:
ג ויאמר האתה הוא הבא או אם-נחכה לאחר:
ד ויען ישוע ויאמר אליהם לכו והגידו ליוחנן את
אשר-שמעתם ואת אשר-ראיתם:
ה עורים ראים ופסחים הלכים מצרעים נרפאים
וחרשים שמעים מתים קמים ועניים מתבשרים
ישועה:
ו ואשרי האיש אשר לא-יפשל בי:
ז ובלקתם החל ישוע לדבר אל-המון העם על-יוחנן
מה-זה יצאתם המדברה לראות האם קנה אשר
ינוע מפני-רוח:

ח אך מה-זה יצאתם לראות האם איש לבוש בגדי
חמדות הנה לבשי חמדות בבתי מלכים הנה:
ט אך מה-זה יצאתם האם לראות איש נביא הן אני
אמר לכם כי גם-גדול הוא מנביא:
י זה הוא אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך
ופנה דרכך לפניך:
יא אמן אני אמר לכם לא קם בין ילידי אשה גדול
מיוחנן המטבל והקטן במלכות השמים יגדל
ממנו:
יב ומימי יוחנן המטבל עד-הנה מלכות השמים
נתפשה בחזקה וזרע-כח יחזיקו בה:
יג כי כל-הנביאים והתורה עד-יוחנן נבאו:
יד ואם-תאבדו לשמע זה הוא אליהו העתיד לבא:
טו מי אשר אוננים לו לשמע ישמע:
טז ואל-מי אנדמה את-הדור הזה נדמה הוא לילדים
ישבים בשוקים וקראים לרעהיהם לאמר:
יז מזמרים היינו לכם ולא רקדתם מקוננים ולא
ספדתם:
יח כ-בא יוחנן לא אכל ולא שתה ואמרו שד בו:
יט ובג-האדם בא אכל ושתה והם אמרים הנה איש
זולל וסבא ואהב למכסים וחטאים אך החכמה
תצטדק בבניה:
כ אז החל לגל חרפה על-הערים אשר נעשו בתוכן
רב נפלאותיו ולא שבו:
כא אז לך כורזין אזי לך בית-צ'יכה כי לו נעשו בצור
ובצידון הנפלאות אשר נעשו בתוכן כבר שבו
בשק ואפר:
כב אפס אני אמר לכן נקל יהיה יום המשפט לצור
ולצידון מאשר לכן:
כג ואת כפר-נחום אשר רוממת עד-השמים
אל-שאוול תורדי כי לו נעשו בסדם הנפלאות אשר
נעשו בתוככי ועמדה על-תלה עד-היום הזה:
כד אפס אני אמר לכן נקל יהיה יום המשפט לאדמת
סדם מאשר לכן:
כה בעת ההיא ענה ישוע ויאמר אויך אבי אדון
השמים והארץ כי הסתרת את-אלה מעיני חכמים
וגבונים וגלית אתם לעוללים:
כו אכן אבי כן היה הרצון לפניך:
כז הכל נמסר בידי מאת אבי ואין איש ידע את-הבן
זולתי האב ואת-האב אין איש ידע זולתי הבן
וההוא אשר חפץ בו הבן לגלותו לו:
כח פנו-אלי כל-עמל ומסבל ואני אתן לכם מרגוע:
כט שאו את-עלי עליכם ולמדו ממני כ-עניו אנכי
ושח לבב ותמצאו מנוחה לנפשותיכם:
ל כי עלי כן ומשאי קל:

פרק יב

א בעת ההיא הלך ישוע בשדה קמה ביום השבת וירעבו תלמידיו ויחלו לקטף מלילת בנדס ויאכלו:

ב ויבאו הפרושים ויאמרו אליו הנה תלמידך עשים את אשר לא יעשה בשבת:

ג ויאמר אליהם הלא קראתם מה עשה דוד כאשר רעב הוא ואלה אשר אתו:

ד אשר בא אל בית האלהים ויאכל את לחם הפנים אשר על פני התורה לא יאכל הוא ונעזרו בלתי אם הפהנים לבדם:

ה וגם הלא קראתם בתורה כי הכהנים במקדש יחלו את יום השבת ואין בהם עון:

ו ואני אמר לכם כי יש בזה גדול מן המקדש:

ז ולו ידעתם מהנה חסד חפצתי ולא זבח לא הרשעתם את ההקנים:

ח כי בן האדם גם אדון השבת הוא:

ט ויעבר משם ויבא אל בית הכנסת אשר להם:

י והנה שם איש אשר ידו יבשה וישאלהו לאמר האם בתורה לרפא בשבת למען תמצא ידם לשטנו:

יא ויאמר אליהם מי איש מכם אשר לו כבשה והיא כי תפול אל הבור בשבת לא יחזיק בה ויצלנה:

יב ומה דקר ערך אדם מן הכבש על בן בתורה הוא לעשות טוב בשבת:

יג אז אמר אל האיש הושט את ידך ויושט אתה ותשב לאיתנה כאחרת:

יד והפרושים יצאו וישיתו עצות עליו במה להשחיתו:

טו וידע ישוע ויפן וילך משם וילך אחרי המון עם רב וירפא את כלם:

טז ויעד בהם לבלתי גלו אתו:

יז למלאת את אשר דבר ישעיה הנביא לאמר:

יח הן עבדי בחרתי בו ידירי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים יוציא:

יט לא יצעק ולא ישא ולא ישמע בחוץ קולו:

כ קנה רצון לא ישבור ופשתה כהה לא יכבנה:

כא עד יוציא לנצח משפט ולשמו גוים ייחלו:

כב אז הובא לפניו איש עור ואלם אשר רוח רע דבק בו וירפאהו והעור האלם דבר וראה:

כג וישתאו כל המון העם ויאמרו הכי זה בן דוד:

כד והפרושים שמעו ואמרו אין זה מגרש את השדים כי אם בבעל זבוב שר השדים:

כה וידע ישוע את מחשבתם ויאמר אליהם כל ממלכה הנפלה על נפשה תחרב וכל עיר ובית הנפלים על נפשם לא יקומו:

כו ואם השטן מגרש את השטן נפלג הוא על נפשו ואיך תקום מלכותו:

כז ואם אני גרש את השדים בבעל זבוב בנכים במי יגרשו אתם על בן הם יהיו שפטיכם:

כח אפס אם ברוח אלהים אני גרש את השדים מלכות אלהים באה אליכם אל נכון:

כט או איך יוכל איש לבא בית הגבור ולשלל את פליו אם לא יאסר את הגבור ראשנה ואחר ישלל את אשר בביתו:

ל מי אשר איננו לי לצרי הוא ומי אשר איננו מאסף אתי מפזר הוא:

לא על בן אני אמר לכם כל חטא וגדופה יכפרו לאדם אפס המגדף את הרוח לא יכפר לו:

לב ומי אשר ידבר דבר בבן האדם יכפר לו ומי אשר ידבר ברוח הקדש לא יכפר לו לא כעולם הזה ולא כעולם הבא:

לג או עשו את העץ טוב ופריו טוב או עשו את העץ רע ופריו רע כי בפריו נפר העץ:

לד ילדי צפענים איך תוכלו לדבר טבות ברעתכם כי ממלא הלב יביע הפה:

לה איש טוב מאוצרו לבו הטוב יוציא טבות ואיש רע מאוצרו הרע יוציא רעות:

לו ואני אמר לכם כי על כל שיח תפל אשר יבטאו בני האדם יתנו חשבון ביום המשפט:

לז כי בדברך תצדק ובדברך תאשם:

לח ויענו אנשים מן הסופרים והפרושים לאמר רבי חפצנו לקראות אות מאות יך:

לט ויען ויאמר אליהם דור רע ומנאף מבקש אות ואות לא ינתן לו וזלתי אות יונה הנביא:

מ כי כאשר היה יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות בן יהיה בן האדם בלב הארץ שלשה ימים ושלשה לילות:

מא אנשי נינוה יקומו במשפט עם הדור הזה וירשיעו אתו כי שבו בקריאת יונה והנה ישנו בזה גדול מיונה:

מב מלכת תימן תקום במשפט עם הדור הזה ותירשע אתו כי באה מקצות הארץ לשמע חכמת שלמה והנה ישנו בזה גדול משלמה:

מג ורוח הטמאה בצאתה מן האדם תשוטט בארץ תלאובת תבקש ולא תמצא מרגעה:

מד אז תאמר אשוכה אל משכני אשר יצאתי משם ובשוכה תמצאנו רק מבלי ישוב ומנקה ומפאר:

מה אז תלך ולקחה לה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו וישכנו שם והיתה אחרית האיש ההוא רעה מראשיתו וכן יהיה לדור הרע הזה:

מו עודנו מדבר אל המון העם והנה אמו ואחיו עמדו בחוץ ומבקשים לדבר אתו:

מז ויגד לו הנה אמה ואחיו עמדים בחוץ ומבקשים לדבר אתך:

מח ויען ויאמר אל המגיד לו מי אמי ומי אחי:

מט ויט את ידו על תלמידיו ויאמר הנה אמי ואחי:

י כי איש איש אשר יעשה רצון אבי בשמים הוא אחי ואחתי ואמי:

פרק יג

א ביום ההוא יצא ישוע מן-הבית וישב על-שפת הים:

ב והמון עם רב נקטלו אליו ויכרד וישב באניה וכל-העם עמדים על-החוף:

ג וישא דבריו במשלים רבים ויאמר הגה הזרע יצא לזרע:

ד ויבזרעו פזר מן-הזרע על-ידי הדרכך ויבא עוף השמים ויאכלנו:

ה ויש מן-הזרע אשר נפל על-אדמת סלע ולא היה שם די אדמה וימהר לצמח מבלי אשר היה לו עמק אדמה:

ו והיה כזרח השמש ויצרב וייבש כי לא היה-לו שרש למטה:

ז ויש אשר נפל אל-הקצים ויעלו הקצים ויבלעו אותו:

ח ויש אשר נפל על-חלקה טובה ויעש תבואה זה מאה שפירים וזה ששנים שפירים וזה שלשים שפירים:

ט מי אשר אזנים לו לשמע ישמע:

י ויגשו תלמידיו ויאמרו אליו מדוע תמשל להם משלים:

יא ויען ויאמר אליהם כי לכם נתן לדעת כזי מלכות השמים ולהם לא נתן:

יב כי מי אשר יש-לו יתן לו ויעדיף ומי אשר אין-לו יקח ממנו גם את-אשר לו:

יג על-כן משלים אמשל להם כי בראתם לא יראו ובשמעם לא ישמעו ולא יבינו:

יד והיוקם בס דבר הנבואה מפי ישעיהו לאמר שמעו ויהיוקם בם דבר הנבואה וראו ואל-תדעו:

טו השמן לב-העם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן-יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושם ורפא לו:

טז ואתם אשר עיניכם כי ראו ואזניכם כי שמעו:

יז כי-אמן אני אמר לכם נביאים וצדיקים רבים נכספו לראות את אשר אתם ראים ולא ראו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעו:

יח על-כן שמעו-נא אתם את משל הזרע:

יט כל-השמע דבר המלכות ולא יתבונן-בו ובא הרע וחסף את אשר נזרע בלבבו זה הוא הזרע על-ידי הדרכך:

כ והנזרע על-אדמת סלע זה הוא השמע את-הדבר ועד-מהרה יקבלנו בשמחה:

כא אפס כי אין-לו שרש בנפשו ובן רגע הוא וכי תקרה כל-צרה ויךדפו אותו על-דבר אמונתו יפשל פרגע:

כב והנזרע אל-הקצים זה השמע את-הדבר ונדאגת העולם הזה ונכלי העשר מבלעים את-הדבר ולא יעשה-צמח:

כג והנזרע על-החלקה הטובה הוא השמע את-הדבר ומתבונן-בו ועשה פרי תבואה ונתן זה מאה שפירים וזה ששנים שפירים וזה שלשים שפירים:

כד וישא לפניהם משל אחר ויאמר דממה מלכות השמים לאיש הזרע זרע טוב בשדהו:

כה ובהיות אנשיו ישנים בא איבו ויזרע זוגין בתוך החטים ויגלף:

כו וכאשר צץ הקנה והחטה אביב נראו אז גם-הזוגין:

כז ויגשו העבדים אל-אדניהם ויאמרו אדנינו הלא-זרע טוב זרעת בשדה ומאין שם הזוגין:

כח ויאמר אליהם איש איב עשה זאת ויאמרו אליו העבדים התחפץ כן-גלף לעקור אתם:

כט ויאמר לא כן-בעוד תעקרו את-הזוגין פן-תשרשו גם-החטים עמכם:

ל הניחו להם וגדלו שניהם יחדו עד-הקציר ולעת הקציר אמר לקוצרים לקטו את-הזוגין ראשנה ואלמו אתם לאלמים לשרפם ואת-החטים אספו אל-גרני:

לא וישא לפניהם משל אחר ויאמר דממה מלכות השמים לגרגר חרדל אשר לקח איש ויזרע בשדהו:

לב הלא קטן הוא מכל-זרע אך פאשר יצמח יגדל מכל-יזק והיה לעץ עד-אשר יבא עוף השמים וקננו בענפיו:

לג וימשל להם משל אחר לאמר דממה מלכות השמים לשאר אשר לקחה אשה ותלש בשלש סאים קמח עד-אשר חמצה כל-העריסה:

לד כל-אלה דבר ישוע אל-המון העם במשלים ובכלי משל לא דבר אליהם דבר:

לה למלאת את אשר דבר הנביא לאמר אפתחה במשל פי אביעה חידות מני-קדם:

לו אז שלח ישוע את-המון העם ויבא הביתה ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו באר-נא לנו את-משל הזוגין בשדה:

לז ויען ויאמר אליהם הזרע הטוב הוא בן-האדם:

לח והשדה הוא העולם והזרע הטוב בני המלכות והזוגין בני הרע המה:

לט האב הזרע אתם הוא השטן הקציר קץ העולם והקצרים הם המלאכים:

מ וכאשר הזוגין ילקטו והיו למאכלת אש כן יהיה בקץ העולם הזה:

מא בן-האדם ישלח את-מלאכיו והסירו מתוך מלכותו כל-מכשלה וכל-עשה עולה:

וְהַשְׁלִיכוּ אֹתָם אֶל-כַּבְשָׁן אֲשֶׁשׁ יִהְיֶה כְּכִי וְחֶרֶק שָׁנִים:

מג וְהִצְדִּיקִים יִזְהִירוּ אֹז פֶּשֶׁמֶשׁ בְּמַלְכוֹת אֲבִיהֶם מִי אֲשֶׁר אֲזַנִּים לוֹ לִשְׁמַע יִשְׁמַע:

מד עוֹד דְּמַתָּה מַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם לְאוֹצַר טְמוֹן בַּשָּׂדֶה אֲשֶׁר יִמְצָאֶהוּ אִישׁ וַיִּצְפְּנֶהוּ וּבִשְׁמַחְתּוֹ יִלֵּךְ וַיִּמְכֹּר אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ וְקָנָה לוֹ אֶת-הַשָּׂדֶה הַהוּא:

מה עוֹד דְּמַתָּה מַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם לְאִישׁ סוֹחֵר הַמִּבְכָּשׁ פְּנִינִים יְקָרוֹת:

מו וּבְמִצְאוֹ פְּנִינָה אַחַת יִקְרַת-עֶרְךָ עַד-מָאד יִלֵּךְ וַיִּמְכֹּר אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לוֹ וַיִּקְנֶה:

מז עוֹד דְּמַתָּה מַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם לְמַכְמַכְתָּ פְּרוּשָׁה עַל-פְּנֵי הַיָּם אֲשֶׁר יֵאָסְפוּ בָּהּ מִמִּינִים שׁוֹנִים:

מח וּבְהַמְלָאָה יִמָּשְׁכוּ אֹתָהּ אֶל-הַחוּף וַיִּשְׁבוּ וַיִּבְחָרוּ אֶת-הַטּוֹבִים לְשׁוּמָם אֶל-הַפְּלִים וְאֶת-הַרְעִים יִשְׁלִיכוּ חוּצָה:

מט כִּכְהָ יִהְיֶה בְּקֶץ הָעוֹלָם כִּי הַמַּלְאָכִים יָבֹאוּ וְהִבְדִּילוּ אֶת-הַרְשָׁעִים מִתּוֹךְ הַצְדִּיקִים:

נ וְהַשְׁלִיכוּ אֹתָם אֶל-כַּבְשָׁן אֲשֶׁשׁ יִהְיֶה כְּכִי וְחֶרֶק שָׁנִים:

נא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ הֵכִי בְּנֵתָם כָּל-אֵלֶּה וַיֹּאמְרוּ הֵן אֲדֹנָנוּ:

נב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֵכֶן כָּל-סוֹפֵר מִשְׁכִּיל לְמַלְכוֹת הַשָּׁמַיִם נִדְמָה לְאִישׁ בַּעַל-הַבַּיִת הַמוֹצִיא מֵאוֹצָרוֹ חֲדָשׁוֹת וְגַם-יִשְׁנֹת:

נג וַיְהִי כְּכֹלֹת יִשׁוּעַ אֶת-הַמִּשְׁשִׁים הָאֵלֶּה וַיַּעֲבֹר מִשָּׁם:

נד וַיָּבֹא אֶל-אַרְצוֹ וַיּוֹרָה לָהֶם בְּבֵית הַכְּנֶסֶת וְהֵמָּה כֵּן תִּמְהָוּ לֵאמֹר מֵאֵין לָזֶה הַחֲכֵמָה וְהַנְּפִלְאוֹת:

נה הָאֵין זֶה בֶּן-הַחֲרָשׁ הֵכִי לֹא נִקְרָאת אִמּוֹ מְרִים וְאָחִיו יַעֲקֹב וְיוֹסֵף שָׁמַעוֹן וַיְהוּדָה:

נו וְאָחִיתָיו הֵלֵא הֵנָּה בְּלֶן אֶתְנֹו וּמֵאֵין לוֹ כָּל-אֵלֶּה:

נז וַיְהִי לָהֶם לְאָכֵן נִגְף וַיִּשְׁוּעַ אָמַר אֲלֵיהֶם אֵין נָבִיא בְּכָלִי כְּבוֹד זִוְלָתִי בְּאֶרֶץ מוֹלַדְתּוֹ וּבִתּוֹךְ בֵּיתוֹ:

נח וְלֹא-פָעַל שָׁם נִפְלְאוֹת רַבּוֹת מִפְּנֵי חֶסֶד אֲמוֹנָתָם:

פרק יד

א בַּעַת הַהִיא שָׁמַע הוֹרְדוֹס טֹטְרֶרֶךְ אֶת-שְׁמַע יִשׁוּעַ:

ב וַיֹּאמֶר אֶל-עַבְדּוֹ הֵלֵא הוּא יוֹחֲנָן הַמַּטְבֵּל הוּא קָם מִן-הַמֵּתִים עַל-כֵּן גָּבְרָה יָדוֹ לַעֲשׂוֹת נִפְלְאוֹת:

ג כִּי הוֹרְדוֹס תָּפַשׁ אֶת-יוֹחֲנָן וַיֹּאסְרֶהוּ וַיִּנְתֹּן אֹתוֹ בְּמִשְׁמַר עַל-דֶּבֶר הוֹרְדֵיָה אֲשֶׁת פִּילְפּוֹס אָחִיו:

ד כִּי הוֹכִיחוּ יוֹחֲנָן בְּאָמְרוֹ לֹא כְתוּבָה לְקַחַת אֹתָהּ לָךְ לְאִשָּׁה:

ה וַיִּבְקֹשׁ תְּמִיתוֹ אָפֹס כִּי יָרָא אֶת-הָעָם אֲשֶׁר חָשְׁבוּ אֹתוֹ לְנָבִיא:

ו וַיְהִי בַּיּוֹם הַלֵּדָת אֶת-הוֹרְדוֹס וַתִּרְקֹד בַּת-הוֹרְדֵיָה בְּמַחֹל לְפָנֶיהֶם וַתִּיטֹב בְּעֵינֵי הוֹרְדוֹס:

ז וּבִגְלָל הַדֶּבֶר הִזָּה נִשְׁבַּע לְתַת־לָּהּ כָּל-אֲשֶׁר תִּשְׁאָל מִמֶּנּוּ:

ח וְהִיא כָּאֲשֶׁר שׁוֹמָה בְּפִיהָ מֵאִמָּה אֲמָרָה אֵלָיו תִּתֶּנָּה-לִּי בָּזָה בְּסִפָּל אֶת-רֹאשׁ יוֹחֲנָן הַמַּטְבֵּל:

ט וַיִּצֹר לְמִלְךָ מָאד וְאָף בַּעֲבוּר שְׁבוּעָתוֹ וְהַיִּשָּׁבִים בְּמִסְבּוֹ צִוָּה לְתַתּוֹ לָהּ:

י וַיִּשְׁלַח וַיִּשָּׂא אֶת-רֹאשׁ יוֹחֲנָן מֵעַלְיוֹ בְּמִשְׁמַר:

יא וַיּוֹבֵא אֶת-רֹאשׁוֹ בְּסִפָּל וַיִּנְתֵּן לַיְדֵי הַנַּעֲרָה וְהִיא הִבִּיאָתָהּוּ אֶל-אִמָּהּ:

יב וַיָּבֹאוּ תַלְמִידָיו וַיִּשָּׂאוּ אֶת-הַחֲלָל וַיִּקְבְּרֶהוּ וַיָּבֹאוּ וַיִּגִּידוּ לִישׁוּעַ:

יג כַּשְׁמַע יִשׁוּעַ אֶת-הַדֶּבֶר הִזָּה וַיַּעֲבֹר מִשָּׁם בְּאֵנִיָּה וַיָּבֹא אֶל-מְקוֹם שָׁמָּה לְבָדוֹ וַיִּשְׁמְעוּ הַמּוֹן הָעָם וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו מִן-הָעָרִים דֶּרֶךְ הַיְּבִשָּׁה:

יד וַיֵּצֵא יִשׁוּעַ וַיֵּרָא הַמּוֹן עִם-רַב וְרַחֲמִיו נִכְמְרוּ עֲלֵיהֶם וַיִּרְפָּא אֶת-חֻלִּיהֶם:

טו וַיְהִי לְפָנוֹת-עָרֵב וַיִּגָּשׁוּ אֵלָיו תַלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ הַמְּקוֹם שָׁמָּה וְהַיּוֹם רַד מָאד שְׁלַח אֶת-הַמּוֹן הָעָם וַיִּלְכוּ אֶל-הַכְּפָרִים לְקַנּוֹת לָהֶם אֵכָל:

טז וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ לֹא הִטַּל עֲלֵיהֶם לְלַכֵּת לְקַנּוֹת תִּנּוּ לָהֶם אֹתָם לֵאכֹל:

יז וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא-נִמְצָא אֶתְנֹו פֹּה כִּי אִם-חֲמִשׁ כְּפָרוֹת-לָחֶם וְדָגִים שָׁנִים:

יח וַיֹּאמֶר הִבִּיאוּם אֵלַי הֵנָּה:

יט וַיֵּצֵאוּ אֶת-הַמּוֹן הָעָם לְשִׁבְתָּ שָׁם בְּנָאוֹת דִּשָּׁא וַיִּקַּח אֶת-חֲמִשַּׁת הַלָּחֶם וְאֶת-שְׁנֵי-הַדָּגִים וַיִּשָּׂא עֵינָיו לַמְּרוֹם וַיִּבְרָךְ וַיִּפְרֹס וַיִּתֵּן אֶת-הַלָּחֶם אֶל-הַתַּלְמִידִים וְהַתַּלְמִידִים אֶל-הַמּוֹן הָעָם:

כ וַיֵּאָכְלוּ כֻּלָּם וַיִּשְׁבְּעוּ וַיִּשָּׂאוּ אֶת-הַפִּתּוֹתִים הַנוֹתָרִים שָׁנִים עֶשֶׂר סֻלִּים מִלֵּאִים:

כא וְהָאֲכָלִים הָיוּ כַחֲמִשַּׁת אֲלָפֵי אִישׁ מִלְּבַד נָשִׁים וְטָף:

כב וַיִּחְזַק יִשׁוּעַ עַל-תַּלְמִידָיו לְמַהֵר לְרַדֵּת בְּאֵנִיָּה וּלְעַבֹּר לְפָנָיו אֶל-עָבֵר הַיָּם עַד כִּי יִשְׁלַח אֶת-הַמּוֹן הָעָם:

כג וַיְהִי בְּשִׁלְחוֹ אֶת-הַמּוֹן הָעָם וַיַּעַל אֶל-הָהָר בָּרָד לְהַתְּפִלָּל וַיְהִי-עָרֵב וַיִּנְתֵּר שָׁם לְבָדוֹ:

כד וְהָאֵנִיָּה בָּאָה אֹז בָּלָב הַיָּם בָּצָרָה גְּדוֹלָה מִפְּנֵי מִשְׁבָּרָיו כִּי נִשְׁף הָרוּחַ לְקִרְאָתָם:

כה וַיְהִי בְּאִשְׁמֶרֶת הַרְבִּיעִיָּת בַּלִּילָה וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ דֶּרֶךְ עַל-פְּנֵי הַיָּם:

כו כִּרְאוֹת אֹתוֹ הַתַּלְמִידִים דֶּרֶךְ עַל-פְּנֵי הַיָּם וַיַּחֲלִילוּ וַיֹּאמְרוּ כִּי רוּחַ הוּא בְּחֻזּוֹן וַיִּצְעֲקוּ מִפָּחַד:

כז וַיִּמְהַר יִשׁוּעַ וַיַּדְּבֵר עֲלֵי-לִבָּם וַיֹּאמֶר חֲזָקוּ אֲנִי הוּא אֶל-תִּירָאוּ:

כח וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי אִם-אַתָּה הוּא צוּ וְאָבָא אֵלָיְךָ עַל-פְּנֵי הַיָּם:

כט וַיֹּאמֶר בָּא וַיַּרְדּ פֶּטְרוֹס מִן-הָאֵנִיָּה וַיִּלָּךְ עַל-פְּנֵי הַיָּם לָבֹא אֶל-יִשׁוּעַ:

^ל וּבְרֵאשִׁיתוֹ אֶת־הָרוּחַ חֲזָקָה וַיִּירָא וַיַּחַל לְטַבֵּעַ וַיַּצְעַק
 לֵאמֹר אֲדֹנָי הוֹשִׁיעָה נָא:
^{לא} וַיִּמָּהַר יְשׁוּעַ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיַּחֲזֶק־בּוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו קֹטֵן
 אֲמוֹנָה לְמַה־זֶּה פֶּסַחַת עַל־שְׁתֵּי סַעֲפִים:
^{לב} וַיָּבֹאוּ אֶל־הָאֲנִיָּה וַיִּשְׁתַּק הָרוּחַ מִזַּעַפּוֹ:
^{לג} וַנִּגָּשׁוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ־לוֹ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בָּאֲנִיָּה לֵאמֹר
 אַכֵּן בֶּן־אֱלֹהִים אַתָּה:
^{לד} וַיַּעֲבֹרוּ וַיָּבֹאוּ אֶרְצָה גִּישְׁרֹת:
^{לה} וַיַּכִּירוּ אֹתוֹ אֲנָשֵׁי הַמָּקוֹם הַהוּא וַיִּשְׁלַחוּ
 אֶל־כָּל־הַכֹּהֵן מִסְּבִיב וַיָּבִיאוּ אֵלָיו אֶת
 כָּל־חֻלְיָהֶם:
^{לו} וַיַּתְחַנְנוּ אֵלָיו לְתַת לָהֶם לַגַּעַת בַּכֶּנֶף בְּגָדוֹ וַיְהִי כֹל
 אֲשֶׁר נִגַּע־בּוֹ וַחֲיִי:

פרק טו

^א אַז בָּאוּ לִפְנֵי יְשׁוּעַ פְּרוּשִׁים וְסוֹפְרִים מִירוּשָׁלַיִם
 לֵאמֹר:
^ב מִדּוּעַ יַעֲזֹבוּ תַלְמִידֶיךָ אֶת קַבְּלַת הַזִּקְנִים כִּי לֹא
 יִרְחֲצוּ אֶת־יְדֵיהֶם לְאֲכִילַת לֶחֶם:
^ג וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וּמִדּוּעַ תַּעֲזֹבוּ גַם־אֹתָם
 אֶת־מִצְוֹת אֱלֹהִים בַּעֲבוּר קַבְּלַתְכֶּם:
^ד כִּי אֱלֹהִים צִוָּה לֵאמֹר כְּבֹד אֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ
 וּמִקֵּלָל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת:
^ה וְאֹתָם אֲמָרִים אִישׁ כִּי־יֹאמַר לְאָבִיו אוֹ לְאִמּוֹ קִרְבָּן
 כָּל־הַנָּאֶה אֲשֶׁר תִּהְיֶה מִמֶּנִּי הֲרִי זֶה נִדָּר:
^ו וְאִין עָלָיו לְכַבֵּד עוֹד אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְהַפְרָתָם
 אֶת־מִצְוֹת אֱלֹהִים בְּקַבְּלַתְכֶּם:
^ז חֲנֻפִּי־לֵב הֵיטֵב נָבֵא עֲלֵיכֶם יִשְׁעִיהוּ לֵאמֹר:
^ח הָעַם הַזֶּה בָּפִיו וּבִשְׁפָתָיו כְּבֹדוֹנִי וְלִבּוֹ רַחַק מִמֶּנִּי:
^ט וְתַהוּ יִרְאֶתָם אֹתִי מִצְוֹת אֲנָשִׁים מְלַמְּדִים:
^י וַיִּקְרָא אֶל־הָעַם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמַעוּ וְהִשְׁכִּילוּ:
^{יא} אֲשֶׁר יָבֵא אֶל־תּוֹךְ הַפֶּה לֹא יִטְמָא אֶת־הָאָדָם אָפֶס
 אֲשֶׁר יֵצֵא מִתּוֹךְ הַפֶּה הוּא יִטְמָא אֶת־הָאָדָם:
^{יב} וַיִּגָּשׁוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ הִינֵדְעָתָ כִּי נִכְשְׁלוֹ
 הַפְּרוּשִׁים בְּשִׁמְעָם הַדְּבָר הַזֶּה:
^{יג} וַיַּעַן וַיֹּאמֶר כָּל־מַטֵּעַ אֲשֶׁר אָבִי בְּשָׂמִים לֹא נִטָּעוּ
 יִשְׂרָשׁ:
^{יד} הַנִּיחוּ לָהֶם הֵם עוֹרִים מִנְּהָלִים לַעֲוָרִים וְכִי עוֹר
 מִנְּהַל לַעֲוָר שְׁנִיָּהֶם יָפְלוּ אֶל־הַבּוֹר:
^{טו} וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו בָּאֵר־לָנוּ אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה:
^{טז} וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ הֲכִי גַם־אֹתָם עוֹד בְּבָלִי בִינָה:
^{יז} הֲלֹא תִשְׁכִּילוּ כִּי כָל־אֲשֶׁר יָבֵא אֶל־תּוֹךְ הַפֶּה יִרָד
 אֶל־הַפֶּרֶשׁ וּמִשָּׁם יֵצֵא הַפֶּרֶשׁ־דָּנָה:
^{יח} אֵף הַיֵּצֵא מִתּוֹךְ הַפֶּה יָבֵא מִתּוֹךְ הַלֵּב וְהוּא יִטְמָא
 אֶת־הָאָדָם:
^{יט} כִּי מִתּוֹךְ הַלֵּב יֵצֵאוּ יִצְרֵי מַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת רָצֹחַ נָאֹף
 וְנִגְזָה גְנֹב עֲדוֹת שָׁקֶר וְגִדּוּפִים:

^כ אֵלֶּה הֵם אֲשֶׁר יִטְמָאוּ אֶת־הָאָדָם אֵף אָכּוֹל בְּיָדָם
 אֲשֶׁר לֹא רָחֲצוּ לֹא יִטְמָא אֶת־הָאָדָם:
^{כא} וַיֵּצֵא יְשׁוּעַ מִשָּׁם וַיָּבֵא אֶל־גִּלְיָלוֹת צוּר וַצִּידוֹן:
^{כב} וַהֲיָה אִשָּׁה כְּנַעֲנִית יֵצֵאת מִגְּבוּלוֹת הָהֵם וַתַּצְעַק
 אֵלָיו לֵאמֹר חֲנָנִי אֲדֹנָי בֶּן־דָּוִד בְּתִי רוּחַ רָעָה בָּהּ
 וַעֲנִיָּה מְרָה מְאֹד:
^{כג} וְלֹא־עָנָה אֹתָהּ דְּבָר וַיִּגָּשׁוּ תַלְמִידָיו וַיִּבְכְּשׁוּ מִלִּפְנֵי
 לֵאמֹר שְׁלַח אֹתָהּ כִּי־צַעֲקַת הִיא אֲחֵרִינוּ:
^{כד} וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לֹא שְׁלַחְתִּי כִּי אִם־לְצֹאן אֲבֹדוֹת לְבֵית
 יִשְׂרָאֵל:
^{כה} וְהִיא כָּאֵה וַתִּשְׁתַּחֲוּ לּוֹ לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה לִּי אֲדֹנָי:
^{כו} וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לֹא־נִכְוֵן לְקַחַת אֶת־לֶחֶם הַכֹּהֲנִים
 וְלַהֲשִׁיכּוֹ לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים:
^{כז} וַתֹּאמֶר בֶּן אֲדֹנָי אָפֶס גַם־הַכֹּהֲנִים יֹאכְלוּן
 מִן־הַפֶּתוֹתִים הַנִּפְלִים מֵעַל־שִׁלְחָן אֲדֹנֵיהֶם:
^{כח} וַיַּעַן יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהָ אִשָּׁה גְדוּלָּה אֲמוֹנָתְךָ
 יְהִי־לְךָ כַּאֲשֶׁר עַם־לְבָבְךָ וַתִּכְרַפּא בְּתָהּ בָּעֵת הַהִיא:
^{כט} וַיַּעֲבֹר יְשׁוּעַ מִשָּׁם וַיָּבֵא עַל־יַד יַם הַגָּלִיל וַיַּעַל
 אֶל־הַהָר וַיֵּשֶׁב שָׁם:
^ל וַיָּבֹאוּ לִפְנֵי הֶמְוֶן עַם־רַב וַעֲמָהֶם פִּסְחִים עוֹרִים
 חֲרָשִׁים נִדְּפָאִים וְרַבִּים כְּמוֹהֶם וַיַּצִּיגוּם לְרַגְלֵי יְשׁוּעַ
 וְהוּא רָפָא אֹתָם:
^{לא} וְהָעַם בֶּן תִּמְהוּ בְּרֹאוֹתָם הָאֱלֹמִים מִדְּבָרִים
 הַנִּדְּפָאִים נִרְפָּאִים הַפִּסְחִים הַלֵּכִים וְהַעוֹרִים רָאִים
 וַיַּתְנּוּ כְּבוֹד לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
^{לב} וַיִּקְרָא יְשׁוּעַ אֶל־תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר מְלֹאֲתֵי רַחֲמִים
 עַל־הָעַם כִּי עָמְדוּ עִמָּדִי זֶה שְׁלֹשֶׁת יָמִים וְאִין לָהֶם
 מַה־לֵּאכֹל וְאִין אֶת־נַפְשֵׁי לְשִׁלְחָם רַעֲבִים
 פֶּן־יִתְעַלְפוּ בַּדֶּרֶךְ:
^{לג} וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו מֵאִין לָנוּ הֵי־לָחֶם בְּמִדְּבָר
 לְהַשְׁבִּיעַ הֶמְוֶן רַב כְּמֹהוּ:
^{לד} וַיֹּאמֶר יְשׁוּעַ אֲלֵיהֶם כְּמֹה לָכֶם לָחֶם וַיֹּאמְרוּ שְׂבָעָה
 וּמַעֲט דָּגִים קִטְנִים:
^{לה} וַיַּעַן אֶת־הֶמְוֶן הָעַם לְשִׁבְתָּ עַל־הָאָרֶץ:
^{לו} וַיִּקַּח אֶת־שְׂבָעַת הַלֶּחֶם וְאֶת־הַדָּגִים וַיִּבְרֹךְ וַיִּפְרֹס
 וַיִּתֵּן אֶל־תַּלְמִידָיו וַתִּתְּלַמְּדוּ אֶל־הֶמְוֶן הָעַם:
^{לז} וַיֹּאכְלוּ כֻלָּם וַיִּשְׂבְּעוּ וַיִּשְׂאוּ אֶת־הַפֶּתוֹתִים הַנוֹתָרִים
 שְׂבָעָה סֵלִים מְלֵאִים:
^{לח} וְהָאֲכָלִים הָיוּ אַרְבַּעַת אֲלָפֵי אִישׁ מִלְּבַד נָשִׁים וְטָף:
^{לט} וְאִז שְׁלַח אֶת־הֶמְוֶן הָעַם וְהוּא יָרַד בָּאֲנִיָּה וַיָּבֵא
 גְּבוּלוֹת מְגִדוֹן:

פרק טז

^א וַיָּבֹאוּ פְּרוּשִׁים וַצִּדּוּקִים לִפְנֵי לְנִסּוֹתוֹ וַיִּשְׁאַלּוּ
 מִמֶּנּוּ לְהִרְאוֹתָם אוֹת מִן־הַשָּׁמַיִם:
^ב וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לַעֲת־עָרֹב תֹּאמְרוּ הִנֵּה יוֹם־צֹחַ
 בָּא כִּי אָדְמוּ הַשָּׁמַיִם:

ג ובבקר תאמרו יום-סערה היום כי אדמו השמים
 וקדו חנפים ידעים אתם לבחן פני השמים ולבחן
 אתות העתים לא תוכלו:
 ד ה' רע ומנאף מבקש-לו אות ואות לא ינתן-לו
 זולתי אות יונה הנביא ויעזבם וילך לו:
 ה וכאשר באו תלמידיו אל-עבר הים שכחו לקחת
 אתם צדה לדרך:
 ו וישוע אמר אליהם ראו והשמרו לכם משאר
 הפרושים והצדוקים:
 ז ויהי הם נדונים לאמר כי לא-לקחנו לחם:
 ח וידע ישוע ויאמר אליהם קטני אמונה למה-זה
 אתם נדונים כי לא-לקחתם לחם:
 ט הכי עוד לא תשכילו ולא תזכרו את-חמשת הלחם
 אכלו חמשת אלפים וכמה סלים נשא אתם:
 י וגם-שבעת הלחם אכלו ארבעת אלפים וכמה
 סלים אשר נשא אתם:
 יא ואיך לא תשכילו כי לא על-דבר לחם אמרתי לכם
 כי אם-להשמר משאר הפרושים והצדוקים:
 יב אז הבינו כי לא אמר להם להשמר משאר הלחם כי
 אם-מתורת הפרושים והצדוקים:
 יג ויבא ישוע אל-גלילת קיסרין אשר לפילפוס
 וישאל את-תלמידיו לאמר מה-אמרים האנשים
 עלי מי הוא בן-האדם:
 יד ויענו יש אמרים יוחנן המטביל ויש אמרים אליהו
 ואחרים אמרים ירמיהו או אחד מן-הנביאים:
 טו ויאמר אליהם ואתם מה-תאמרו עלי מי אני:
 טז ויען שמעון פטרוס ויאמר אתה הוא המשיח
 בן-אלהים חיים:
 יז ויען ישוע וימר אליו אשריך שמעון בר-יונה לא
 בשך נדם גלה-לך זה כי אם-אבי אשר בשמים:
 יח וגם-אני אגיד לך כי אתה הוא כיפא ועל-הכף הנה
 אבנה את-קהלתי ושערי שואל לא יגברו עליה:
 יט ונתתי לך את-מפתחות מלכות השמים את-אשר
 תאסור על-הארץ אסור יהיה בשמים ואת-אשר
 תתיר על-הארץ מתיר יהיה בשמים:
 כ אז צוה על-תלמידיו לבלתי הגד לאיש כי הוא
 ישוע המשיח:
 כא מהעת ההיא החל ישוע להורות לתלמידיו כי עליו
 ללכת ירושלימה להיות מעונה עד-מאד על-ידי
 הזקנים וראשי הכהנים והסופרים וגם מות יומת
 וביום השלישי יקום:
 כב ויקחהו פטרוס ויחל לגער-בו לאמר חללה לך
 אדני חללה לך מדבר כזה:
 כג ויפן ויאמר אל-פטרוס סור שטן מעל פני למוקש
 אתה לי כי לא תשכיל את אשר לאלהים כי-אם את
 אשר לאדם:
 כד אז אמר ישוע אל-תלמידיו מי החפץ ללכת אחרי
 ישליך את-נפשו מנגד וישא את-צלבו וילך אחרי:

כה כי מי החפץ להציל את-נפשו תכרת-לו ומי אשר
 יכרית את-נפשו למעני ימצאנה:
 כו כי מה-בצע לאיש אם יקנה-לו את-כל-הארץ
 ונפשו תכרת-לו או מה-יתן איש פדיון נפשו:
 כז כי עתיד בן-האדם לבא בכבוד אביו עם-מלאכיו
 ואז ישלם לכל-איש כמעשהו:
 כח אמן אני אמר לכם יש מן-הנצבים פה אשר
 לא-יטעמו מות עד כי-יראו את-בן-האדם בא
 במלכותו:

פרק יז

א ואחרי ששת ימים לקח ישוע אתו את-פטרוס
 ואת-יעקב ואת-יוחנן אחיו ויעל עמהם לבדם
 אל-הר גבוה:
 ב וישתנה לעיניהם פניו והזהירו כשמש ולבושיו
 הלבינו כאור:
 ג ויחזו את-משה ואת-אליהו והנם מדברים אתו:
 ד ויען פטרוס ויאמר אל-ישוע טוב לנו אדני לשבת
 פה אם יש את-נפשך נעשה-פה שלש סבות אחת
 לך אחת למשה ואחת לאליהו:
 ה עודנו מדבר והנה ענן בחר סכך עליהם והנה
 קול-קורא מן-הענן זה-בני ידדי אשר רצתה נפשי
 בו אליו תשמעון:
 ו כשמע התלמידים ויפלו על-פניהם ויראו מאד:
 ז ויגש ישוע ויגע-בם ויאמר קומו אל-תיכאו:
 ח וישאו את-עיניהם ויראו כי אין איש זולתי ישוע
 לבדו:
 ט ובירדתם מן-ההר צוה עליהם ישוע לאמר
 אל-תגידו את-המראה לאיש עד כי-יקום
 בן-האדם מן-המתים:
 י וישאלהו תלמידיו לאמר למה-זה יאמרו הסופרים
 כי אליהו בא ויבא ראשונה:
 יא ויען ישוע ויאמר אליהם אכן אליהו יבא בראשונה
 להשיב את-הכל:
 יב אפס אני אמר לכם כי אליהו כבר בא ולא הפירהו
 ויעשו-בו כרצונם וכן גם-בן-האדם יענה תחת
 ידם:
 יג אז השכילו התלמידים כי על-יוחנן המטביל דבר
 אליהם:
 יד ויהי בבאם אל-המון העם ויגש אליו איש ויכרע
 על-ברכיו:
 טו ויאמר אדני חוסה-נא על-בני כי-מכה ירח הוא
 ומענה עד-מאד כפי-פעמים רבות יפל אל-תוף
 האש ופעמים רבות אל-תוף המים:
 טז ואני הביאתיו אל-תלמידיו ולא מצאה ידם לרפא
 אתו:

^{י'} וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הוּא דוֹר לֹא-אֶמֶן בּוֹ דוֹר תִּהְיֶה כֹחַ
עַד-מָתִי אֲהִיָּה עִמָּכֶם עַד-מָתִי אֲשָׂא אֶתְכֶם הַבִּיאֶהוּ
אֵלַי הִנֵּה:

^{י"א} וַיִּגְעַר-בּוֹ יִשׁוּעַ וַיֵּצֵא הָרוּחַ הָרַע מִמֶּנּוּ וַיִּרְפָּא הַנּוֹעַר
בְּעֵת הַהִיא:

^{י"ב} אַז נָגְשׁוּ הַתַּלְמִידִים לְבָדֶם אֶל-יִשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ מִדּוּעַ
לֹא מֵצֵאָה יָדֵנוּ אֲנַחְנוּ לְגִרְשׁוֹ:

^{י"ג} וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֲלֵיהֶם מִפְּנֵי חֹסֶר אֲמוּנָתְכֶם כִּי הֵן אֲנִי
אָמַר לָכֶם אִם-יִשׁ בָּכֶם אֲמוּנָה כְּגִרְגֹר חֲרָדֵל
וְאֶמְרָתְכֶם לֵהָר הַזֶּה הֵעֵתָק מִזֶּה שָׁמָּה וַיַּעֲתָק
מִמָּקוֹמוֹ וְלֹא יָפֹלָא מִכֶּם דְּבָר:

^{י"ד} מִן רוּחַ כֹּזֶה לֹא-יִגְרֹשׁ כִּי אִם-בְּתַפְלָה וּבְצוּם:

^{י"ה} וַיְהִי בְּעֶבְרָם בְּגִלְלִיל וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֲלֵיהֶם הִנֵּה
בֶּן-הָאָדָם יִסְגֹר בִּידָיו אֲנָשִׁים:

^{י"ו} וְהֵם יִהְיֶהוּ וּבִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם וַיִּתְעַצְבוּ מָאֵד:

^{י"ז} וַיְהִי כִּבְיָאָם כְּפֶרֶן-נַחוּם וַיִּגְשׁוּ הַמַּמְנִים עַל-מַחְצִית
הַשָּׁקַל אֶל-פִּטְרוֹס וַיֹּאמְרוּ הֲלֹא יִשְׁלַם רַבְכֶּם
אֶת-מַחְצִית הַשָּׁקַל:

^{י"ח} וַיֹּאמֶר הֵן וַיֵּבֵא הַבִּיתָה וַיִּקְדַּמְנוּ יִשׁוּעַ לֵאמֹר
מִה-יִּהְיֶה לָבֶד שְׁמַעוֹן מִמִּי יִקְחוּ מִלִּכְי־הָאָרֶץ מִכֶּסֶם
וְנָס מִבְּנֵיהֶם אוֹ מִן-הַזֹּרִים:

^{י"ט} וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִן-הַזֹּרִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ לֵכֵן
חָפְשִׁים הֵם הַבָּנִים:

^{כ'} אֶפְסֹ פֶן-נִתֵּן מוֹקֵשׁ לִפְנֵיהֶם לֶךְ אֶל-הֵיזֵם וְהַשְׁלִיךְ
חֶפֶז וְלִקְחֶתָּ אֶת-הַדָּג אֲשֶׁר יַעֲלֶה רֵאשִׁינָה וּפִתְחֶתָּ
אֶת-פִּיו וּמִצָּאתָ בּוֹ שָׁקַל כֶּסֶף אֹתוֹ קַח וְשִׁלַּם לָהֶם
בְּעֵדִי וּבְעֵדֶךָ:

פרק יח

^א בְּעֵת הַהִיא בָּאוּ הַתַּלְמִידִים לִפְנֵי יִשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ מִי
הוּא הַגָּדוֹל בְּמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם:

^ב וַיִּקְרָא יִשׁוּעַ אֶל-יִלְד אֶחָד וַיַּצְיִיגְהוּ בְּתוֹכָם:

^ג וַיֹּאמֶר אֲמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם אִם-לֹא תִשׁוּבוּ לִהְיוֹת
כִּילָדִים בָּא לֹא תִבְאוּ לְמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם:

^ד לֵכֵן מִי אֲשֶׁר יִשְׁפִּיל אֶת-נַפְשׁוֹ כִּילָד הַזֶּה הוּא
הַגָּדוֹל בְּמַלְכוּת הַשָּׁמַיִם:

^ה וּמִי אֲשֶׁר יִקְבֹּל יֵלֶד כֹּזֶה בְּשָׁמַי אֲתִי הוּא מִקְבֹּל:

^ו וּמִי אֲשֶׁר יִכְשִׁיל אֶת אֶחָד הַקְּטַנִּים הָאֵלֶּה
הַמְּאֻמְנִים בִּי טוֹב לוֹ כִּי יִתְּלֶה פֶלַח-רֶכֶב
עַל-צִנְאוֹרוֹ וַיִּשְׁקַע בְּמַצּוּלוֹת יָם:

^ז אוֹי לַעוֹלָם מִפְּנֵי מוֹקְשִׁיהָ כִּי-הַמּוֹקְשִׁים בָּא יֵבֵאוּ
אֶל-נִכּוֹן אֶף אוֹי לֵאשִׁי הַהוּא אֲשֶׁר הַמּוֹקֵשׁ בָּא
עַל-יָדוֹ:

^ח וְאִם-יָדוּךְ אוֹ רִגְלָךְ תִּכְשִׁילָךְ קַצֵּץ אֹתָהּ וְהַשְׁלִיכָהּ
מִמֶּךָ טוֹב לָךְ לִבָּא אֶל-הַחַיִּים קְטוּע־יָד אוֹ רִגְל
מִהְיוֹת לָךְ שְׁתֵּי יָדִים וְשְׁתֵּי רִגְלִים וְלִהְשִׁילָךְ לֵאשׁ
עוֹלָם:

^ט וְאִם-עֵינֶיךָ תִּכְשִׁילָךְ נִקֵּר אֹתָהּ וְהַשְׁלִיכָהּ מִמֶּךָ טוֹב
לָךְ לִבּוֹא אֶל-הַחַיִּים בְּעֵינִי אֶחָת מִהְיוֹת לָךְ שְׁתֵּי
עֵינִים וְלִהְשִׁילָךְ לֵאשׁ גִּיהֶנֶם:

^{י'} הַשְּׁמָרוּ לָכֶם מִבְּזוּת אֶחָד הַקְּטַנִּים הָאֵלֶּה כִּי הַנְּגִי
אָמַר לָכֶם אֲשֶׁר מִלְּאֲכִיָּהֶם בְּשָׁמַיִם רֵאִים תִּמְיֹד
אֶת-פְּנֵי אָבִי אֲשֶׁר בְּשָׁמַיִם:

^{י"א} כִּי בֹא בֶן-הָאָדָם לְהוֹשִׁיעַ אֶת-הָאָבֶד:

^{י"ב} מִה-תִּתְחַשְּׁבוּן אַתֶּם כִּי-תִהְיֶינָה לֵאשׁ מֵאָה צֶאֱן וְאַחַת
מִהֵן תִּלָּךְ וְתִתַּע הָאֵם לֹא יַעֲזוֹב אֶת-הַתְּשׁוּעִים
וְאֶת-הַתְּשׁוּעָה וַיִּלָּךְ בְּהָרִים לִבְקֹשׁ אֶת-הַתְּשׁוּעָה:

^{י"ג} וְהָיָה כִּי יִמְצָאָהּ הַנְּגִי אָמַר לָכֶם כִּי-יִרְבֶּה לְשִׁמְחָה
עָלֶיהָ מֵעַל הַתְּשׁוּעִים וְהַתְּשׁוּעָה אֲשֶׁר לֹא-תַעֲנוּ:

^{י"ד} וְכֵן אֵין רָצוֹן לִפְנֵי אָבִיכֶם בְּשָׁמַיִם כִּי יֵאבֹד אֶחָד
מִן-הַקְּטַנִּים הָאֵלֶּה:

^{י"ה} וְכִי יִחַטֵּא-לָךְ אֶחֱיָךְ לָךְ וְהוֹכִיתָהוּ בִּינְךָ וּבִינּוֹ לְבָד
אִם-יִקְשִׁיב אֵלֶיךָ הֲלֹא הֵצִלְתָּ אֶת-אֶחֱיָךְ:

^{י"ו} וְאִם-לֹא יִקְשִׁיב לְקוֹלְךָ וְלִקְחֶתָּ לָךְ עוֹד אֶחָד אוֹ
שְׁנָיִם כִּי עַל-פִּי שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה עֲדִים יָקוּם
כָּל-דְּבָר:

^{י"ז} וְאִם יִמָּאֵן לְהַקְשִׁיב לָהֶם וְהַגְדַּת אֶל-הַעֲדָה וְאִם
גַּם-אֶל-הַעֲדָה מָאֵן יִמָּאֵן לְשַׁמֵּעַ וְהָיָה לָךְ כְּגוֹי
וּכְמוֹכֶם:

^{י"ח} אֲמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם אֶת אֲשֶׁר תֹּאסְרוּ עַל-הָאָרֶץ
אִסּוּר יִהְיֶה בְּשָׁמַיִם וְאֶת אֲשֶׁר תִּתִּירוּ עַל-הָאָרֶץ
תִּתֵּר יִהְיֶה בְּשָׁמַיִם:

^{י"ט} וְאוֹסִיף אָמַר לָכֶם אִם שְׁנַיִם מִכֶּם נֹוֹעְדוּ יַחַד בְּאָרֶץ
עַל-כָּל-דְּבָר אֲשֶׁר יִשְׁאָלוּ וְנִתֵּן לָהֶם אָבִי בְּשָׁמַיִם
כָּכָל מִשְׁאָלוֹת לָכֶם:

^{כ'} כִּי בְּכָל-מָקוֹם אֲשֶׁר שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה יִקְהָלוּ בְּשָׁמַי
שָׁמָּה אֲהִיָּה אֲנִי בְּתוֹכָם:

^{כ"א} אַז נָגַשׁ פִּטְרוֹס וַיֹּאמֶר לוֹ אֲדֹנָי עַד-כַּמָּה פַּעַמִּים
יִחַטֵּא-לוֹ אֲחִי וְאֶסְלַח לוֹ הָאֵם עַד-שִׁבְעַ פַּעַמִּים:

^{כ"ב} וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ לֹא-אֶמְרָתִי לָךְ עַד-שִׁבְעַ פַּעַמִּים
כִּי-אִם עַד-שִׁבְעִים וְשִׁבְעֵ:

^{כ"ג} לֵכֵן דַּמְתָּה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְמִלָּךְ אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ
חֲשׁוֹבוֹן מִן-עֲבָדָיו:

^{כ"ד} וְכֹאֲשֶׁר הִחֵל לְחַשֵּׁב וַיִּבְיֵאוּ אֵלָיו אִישׁ אֲשֶׁר נָשָׂה בּוֹ
עֹשֶׂת אֲלָפִים כְּפֶר-כֶּסֶף:

^{כ"ה} וְלֹא הָיָה בְּיָדוֹ לְשַׁלֵּם וַיֵּצֵא עָלָיו אֲדָנָיו כִּי יִמְכֹּר הוּא
וְאִשְׁתּוֹ וּבָנָיו וְכָל-אֲשֶׁר-לוֹ וְשִׁלַּם וְשִׁלַּם:

^{כ"ו} וַיִּפֹּל הָעֶבֶד וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ לֵאמֹר אֲדֹנָי הָאֲדָבָה-נָא אֶפְּדֵךְ
וְאֶת-כָּל-נַשְׂיִי אֲשַׁלְּמָה:

^{כ"ז} וַיִּמְכְּרוּ רַחֲמֵי הָאָדוֹן עַל-הָעֶבֶד הַהוּא וַיִּשְׁלַחְתָּהוּ
וַיִּשְׁמוּט לוֹ חוֹבוֹ:

^{כ"ח} וַיֵּצֵא הָעֶבֶד הַהוּא מִלִּפְנֵי וַיִּמְצָא אֶת אֶחָד הָעֲבָדִים
אִישׁ עֲמִיתוֹ אֲשֶׁר נָשָׂה בּוֹ מֵאָה כֶּסֶף וַיִּתְּפֹשֶׁבּוּ
וַיַּחֲנִקְהוּ לֵאמֹר שְׁלֵם-לִי אֶת אֲשֶׁר נָשִׂיתָ:

טו וַיִּפֹּל הָעֶבֶד אִישׁ עֲמִיתוֹ לִפְנֵי רִגְלָיו וַיִּתְחַנֵּן-לוֹ
 לֵאמֹר הֶאֱרֹן-נָא אֶפְףָּ וְאֶשְׁלְמָה לָךְ הַכֶּל:
 ל וְלֹא אָבִה אֶךְ הִלֵּךְ וַיִּתְּנֶהוּ אֶל-הַמֶּשְׁמֶר עַד-אֲשֶׁר
 יִשְׁלַם אֶת-נִשְׁיוֹ:
 לא וְאָחִיו הָעֶבְדִּים בְּרֹאוֹתָם אֶת-אֲשֶׁר קָרָה הִתְעַצְבוּ
 עַד-מָאד וַיָּבֵאוּ וַיִּסְפְּרוּ לְאֹדְנִיָּהֶם אֶת-כָּל אֲשֶׁר
 קָרָה:
 לב אַז קָרָא לוֹ אֹדְנָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֲבֹד בְּלִיעֵל
 אֶת-כָּל-הַחֹב הַזֶּה הוּא שְׁמִטָּתִי לָךְ כַּאֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתָּ
 לִפְנֵי:
 לג הֲלֹא הִיָּה גַם-עֲלֶיךָ לְרַחֵם עַל-הָעֶבֶד אָחִיךָ כַּאֲשֶׁר
 רַחֲמָתִי עָלֶיךָ אָנִי:
 לד וַיַּחֲר אֶף אֹדְנָיו וַיִּתְּנֶהוּ בְּיַד-נֹגְשִׁים עַד-כִּי-יִשְׁלַם
 אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נִשָּׂה בוֹ:
 לה כִּכָּה יַעֲשֶׂה לָכֶם גַּם-אֲבִי בְּשָׂמִים אִם-לֹא תִסְלַחוּ
 בְּכָל-לִבְכֶם אִישׁ אִישׁ לְאָחִיו עַל-חַטָּאתָם:

פרק יט

א וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלָה יִשׁוּעַ לְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 וַיַּעֲבֹר מִן-הַגִּלְלִי וַיָּבֹא גְבוּל יְהוּדָה מֵעֶבֶר לַיַּרְדֵּן:
 ב וְהָמוֹן עַם-רַב הָלְכוּ אַחֲרָיו וַיִּרְפָּאֵם שָׁם מִחֻלָּיִם:
 ג וַיָּגִשׁוּ אֵלָיו מִן-הַפְּרוּשִׁים וַיִּנָּסוּ אוֹתוֹ לֵאמֹר הֲיֵשׁ
 בְּיָד אִישׁ לְשַׁלַּח אֶת-אִשְׁתּוֹ עַל-כָּל-דְּבָר:
 ד וַיַּעַן וַיֹּאמֶר הֲלֹא קִרְאתֶם כִּי הָעֲשֵׂה מִקְדָּם זָכָר
 וַנִּקְבֶּה עֲשֵׂה אִתָּם:
 ה וְאָמַר עַל-כֵּן יַעֲזֹב-אִישׁ אֶת-אִבּוֹ וְאֶת-אִמּוֹ וְדָבַק
 בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ שְׁנֵיהֶם לְבָשָׂר אֶחָד:
 ו וְלֹזֶזֶת אֲפֹא אֵינִם עוֹד שְׁנַיִם כִּי אִם-בָּשָׂר אֶחָד
 וְלָכֵן אֵת אֲשֶׁר חִבֵּר אֱלֹהִים אֶל-יִפְרָד אָדָם:
 ז וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְלָמָּה-זֶּה צָנָה מֹשֶׁה לָתֵת סֵפֶר בְּרִיתָת
 וּלְשַׁלְּחָה:
 ח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בַּעֲבוּר קָשִׁי לְבַבְכֶּם נָתַן לָכֶם מֹשֶׁה
 לְשַׁלַּח אֶת-נִשְׁיָכֶם אֲכָל לֹא הָיָה כֵּן מִקְדָּם:
 ט וְאֲנִי אָמַר לָכֶם אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁלַח אֶת-אִשְׁתּוֹ
 אִם לֹא עַל-דְּבָר זָנוּת וְנִשְׂאָ לוֹ אַחֶרֶת נֹאֵף הוּא
 וְהַנִּשְׂאָ אֶת-הַגְּרוּשָׁה נֹאֵף הוּא:
 י וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תִּלְמִידָיו אִם דְּבָר אִישׁ וְאִשָּׁה כָּכָה
 הוּא לֹא-טוֹב לְקַחַת אִשָּׁה:
 יא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לֹא כָל-אִישׁ רַב-כַּחַת הוּא לְסָבֵל
 הַדְּבָר הַזֶּה כִּי-אִם רַק אֵלֶּה אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם:
 יב כִּי יֵשׁ סְרִיסִים אֲשֶׁר נוֹלְדוּ כֵּן מִרְחֹם אִמָּם וַיֵּשׁ אֲשֶׁר
 נַעֲשׂוּ סְרִיסִים בְּיַד אָדָם וַיֵּשׁ אֲשֶׁר מִנְפֶּשֶׁם נָהִיו
 לְסְרִיסִים לְמַעַן מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם מִי אֲשֶׁר כָּחוּ רַב לוֹ
 לְסָבֵל יִסְבֹּל:
 יג אַז הוֹבִיאוּ יְלָדִים לִפְנָיו לְבַעֲבוּר יֵשִׁים אֶת-יְחִידָיו
 עֲלֵיהֶם וַיִּתְּפֹלל בַּעֲדָם וַיַּגְדִּירוּ-בָּם הַתִּלְמִידִים:

יד וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֲלֵיהֶם הַנִּיחוּ לַיְלָדִים וְאַל-תְּכַלְאוּ
 אִתָּם מִבָּא אֵלַי כִּי מֵאֵלָה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם:
 טו וַיֵּשֶׁם אֶת-יְחִידָיו עֲלֵיהֶם וַיִּפֶּן וַיֵּלֶךְ:
 טז וְהָיָה-אִישׁ נֹגֵשׁ אֵלָיו וַיֹּאמֶר רַבִּי הַטוֹב אֵי-זֶה הַטוֹב
 אַעֲשֶׂה לְרִשְׁתָּ חַיִּי עוֹלָם:
 יז וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָמָּה-זֶּה קָרָאתָ לִי טוֹב אֵין-טוֹב כִּי
 אִם-אֶחָד הוּא הָאֱלֹהִים וְאִם-נִכְסְפָתָ לָבֹא
 אֶל-הַחַיִּים שְׁמַר אֶת הַמִּצְוֹת:
 יח וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵי-זֶה הָיָה וַיַּעַן יִשׁוּעַ לֹא תִרְצַח לֹא
 תִנָּאֵף לֹא תִגְנוֹב לֹא-תַעֲנֶה עַד שֶׁקָּרָ:
 יט כִּבֵּד אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ וְהִבֵּרְתָּ לְהַעֲדָ כְּמוֹךָ:
 כ וַיֹּאמֶר הַנַּעַר אֵלָיו כָּל-אֵלֶּה שְׁמִרְתִּי מִנְּעוּרַי
 וּמִה-יִיחָסֶר לִי עוֹד:
 כא וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ אִם-תְּחַפְּצָתָ לְהִיּוֹת תַּמִּים לָךְ
 וּמִכֹּר אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לָךְ וְתֵן לַעֲנִיִּים וְהָיָה לָךְ אוֹצָר
 בְּשָׂמִים וּבֹא וְלֶךְ אַחֲרָי:
 כב וְהַנַּעַר כִּשְׁמֵעוֹ הִדְּבָר הַזֶּה הִתְעַצֵּב אֶל-לְבוֹ וַיֵּלֶךְ-לוֹ
 כִּי-נִכְסִים רַבִּים הָיוּ לוֹ:
 כג וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֶל-תִּלְמִידָיו אָמֵן אָנִי אָמַר לָכֶם
 מִה-קָּשָׁה לְאִישׁ עֲשִׂיר לָבֹא אֶל-מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם:
 כד וְעוֹד אָנִי אָמַר לָכֶם כִּי-נִקְל לְגַמֵּל לַעֲבֹד דֶּרֶךְ חֹר
 הַמַּחֲטָ מִבָּא עֲשִׂיר אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
 כה וְתִלְמִידָיו שָׁמְעוּ וַיִּשְׁתַּוְּמוּ עַד-מָאד לֵאמֹר מִי
 אֲפֹא יוּכַל לְהַנְשֵׁעַ:
 כו וַיִּכְּטְבֶם יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִבְּנֵי-אָדָם יִפְלֹא
 הַדְּבָר הַזֶּה אֶךְ מֵאֱלֹהִים לֹא יִפְלֹא כָל-דְּבָר:
 כז וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה אֲנִי וְאַנְחֵנוּ עֹזְבֵינוּ אֶת-כָּל
 נִגְלָךְ אַחֲרֶיךָ וּמָה אֲפֹא יְהִי-לָנוּ:
 כח וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֲלֵיהֶם אָמֵן אָנִי אָמַר לָכֶם כִּי אִתָּם
 הִהְלַכְתִּים אַחֲרָי כַּאֲשֶׁר יֵשֵׁב בֶּן-הָאָדָם עַל-כִּסֵּא
 כְּבוֹדוֹ בְּהִתְחַדֵּשׁ הַבְּרִיאָה גַם-אִתָּם תִּשְׁבּוּ אַז
 עַל-שְׁנַיִם עָשָׂר כִּסְאוֹת לְשִׁפְט אֶת-שְׁנַיִם עָשָׂר
 שְׂכָטֵי יִשְׂרָאֵל:
 כט וְכָל-אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲזֹב בָּתִּים אוֹ אָחִים אוֹ אֲחֻיּוֹת אוֹ
 אָב אוֹ אִם אוֹ אִשָּׁה אוֹ בָּנִים אוֹ שְׂדוֹת לְמַעַן שְׁמִי
 יִמְצָא מָאָה שְׁעָרִים וְחַיִּי עוֹלָם יִירָשׁ:
 ל וְרַבִּים הֵם הָרָאשִׁנִּים אֲשֶׁר יִהְיוּ אַחֲרָנִים וְהָאֲחֲרָנִים
 רָאשִׁנִּים:

פרק כ

א כִּי דָמְתָה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְבַעַל-הַבַּיִת אֲשֶׁר
 הַשָּׂכָרִים וַיֵּצֵא בְּבִקְרָ וַיִּשְׁכַּר פְּעֻלִּים לְכַרְמוֹ:
 ב וּשְׂכָר הַפְּעֻלִּים נָקַב שְׁקָל לַיּוֹם וַיִּשְׁלַח אִתָּם
 אֶל-הַכֶּרֶם:
 ג וַיֵּצֵא בְּשֻׁעָה הַשְּׁלִישִׁית וַיִּרְא אַנְשִׁים אַחֲרִים עֹמְדִים
 בְּכָלִי מִלֹּאכָה בַּשּׁוּק:

^ד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ אֶל-פְּרָמִי גַם-אַתֶּם וְדִי שְׂכָרְכֶם אֶתֵּן לָכֶם כַּמִּשְׁפָּט וַיֵּלְכוּ:

^ה וַיֹּסֶף וַיַּצֵּא בַשָּׂעָה הַשְּׁשִׁית וְהַתְּשִׁיעִית וַיַּעַשׂ כַּמִּוֶּכֶן:

^ו וּבַשָּׂעָה הָעֲשֹׁשִׁית עָשָׂה יֵצֵא וַיִּמָּצָא אֲחֵרִים עֹמְדִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מְדוּעַ תַּעֲמִדוּ פֹה כָּל-הַיּוֹם:

^ז וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כִּי לֹא-שָׁכַר אֲתָנוּ אִישׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ אֶל-פְּרָמִי גַם-אַתֶּם וּשְׂכָרְכֶם יִתֵּן לָכֶם כַּמִּשְׁפָּט:

^ח וַיְהִי לִפְנוֹת עֶרֶב וַיֹּאמֶר אֲדֹנָן הַכֶּהֱם אֶל-פְּקִידוֹ קָרָא אֶת-הַפְּעֻלִּים וְתֵן לָהֶם שְׂכָרָם הַחֵל מִן-הָאֲחֵרִים עַד הָרִאשֹׁנִים:

^ט וַיָּבֹאוּ הַנֹּשְׁכִּים בַּשָּׂעָה עֲשֹׁשִׁית וַיִּקְחוּ שֶׁקֶל לְאִישׁ אִישׁ:

^י וְהָרִאשֹׁנִים בָּאוּ וַיֹּאמְרוּ בָלָכֶם כִּי יִשְׁגּוּ יוֹתֵר אִךְ גַּם-הֵמָּה הִשְׁגּוּ רַק שֶׁקֶל אֶחָד לְאִישׁ:

^{יא} וַיִּקְחוּ וַיֵּלְכוּ עַל-בַּעַל הַבַּיִת לֵאמֹר:

^{יב} הָאֲחֵרִים הָאֵלֶּה עָבְדוּ שָׁעָה אַחַת וַתָּשׂוּ אֹתָם כָּמוֹנוֹ אֲשֶׁר הָיִינוּ כָּל-הַיּוֹם לִשְׂאֵת סָבֵל וְהַחֲרִב אֲכָלָנוּ:

^{יג} וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לְאֶחָד מֵהֶם רַעִי לֹא עָשִׂיתִיךָ הֲלֹא שֶׁקֶל נִקְבַּתְּ לִי שְׂכָרְךָ:

^{יד} קַח אֵת אֲשֶׁר-לָךְ וְלֵךְ וְאַנִּי עִם-לִבִּי לִתֵּת לָזֶה הָאֲחֵרוֹן כָּמוֹךָ:

^{טו} הָאֵין נֹכֹחַ לִי לַעֲשׂוֹת בְּשָׁלִי כַּאֲשֶׁר עִם-לִבִּי אוֹ הָאֵם רָעָה עֵינֶךָ בַּאֲשֶׁר טוֹב אֲנִכִּי:

^{טז} כֹּכָה יִהְיוּ הָאֲחֵרִים רִאשֹׁנִים וְהָרִאשֹׁנִים אֲחֵרִים כִּי רַבִּים הֵם הַקְּרוֹאִים וּמַעֲטִים הַנִּבְחָרִים:

^{יז} וַיְהִי בַּעֲלוֹת יְשׁוּעַ יְרוּשָׁלַיִם וַיִּקַּח אֶת-שְׁנַיִם עֹשֵׁר הַתְּלִמִּידִים לְבָדָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בַּדֶּרֶךְ:

^{יח} הִנֵּה אֲנִי עֹלִים יְרוּשָׁלַיִם וּבֶן-הָאָדָם יִסְגֵּר בְּיָדִי רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסֹּפְרִים וְהַרְשִׁיעוּ אוֹתוֹ לָמוֹת:

^{יט} וְהַסְגִּירוּ אוֹתוֹ לַגּוֹיִם לְהַתְּעַלְלָבּוֹ לְיִסְרוֹ בַּשּׁוּטִים וּלְצַלֵּב אוֹתוֹ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם:

^כ אַז נִגְשָׂה אֵלָיו אִם בְּנֵי זַבְדִּי עִם-בְּנֵיהֶם לְהַשְׁתַּחֲוֹת לוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִיָּדוֹ דָּבָר:

^{כא} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִה-בִּקְשַׁתְּם וַתֹּאמֶר אֵלָיו צוּנָא וּשְׁנֵי בְנֵי אֵלֶּה יֵשְׁבוּ אֶחָד לִימִינֶךָ וְאֶחָד לִשְׂמָאלֶךָ בְּמַלְכוּתְךָ:

^{כב} וַיַּעַן יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לֹא יִדְעַתֶּם אֵת אֲשֶׁר תִּשְׁאַלֹּן הַתּוֹכְלוֹ לִשְׁתוֹת אֶת-הַכּוֹס אֲשֶׁר אָנִי אֹשֶׁתָּה וּלְהַטְבִּיל טְבִילָה אֲשֶׁר אָנִי נֹטֵף וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו נֹכַח:

^{כג} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כּוֹסִי שְׁתֵּה תִשְׁתֵּה וּטְבִילָה אֲשֶׁר אָנִי נֹטֵף תִּטְבְּלוּ אַבְּל לִשְׁבֹּת לִימִינִי וּלְשִׂמְאֵלִי אֵין בְּיָדִי לִתֵּת כִּי אִם לְאֵלֶּה אֲשֶׁר יַעַד אֲתֶם אָבִי:

^{כד} וְהַעֲשֵׂה בְשִׁמְעֶם כְּזֹאת חֲרָה אַפִּם בְּשְׁנֵי הָאֲחִים:

^{כה} וַיִּקְרָא יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵן יִדְעַתֶּם כִּי-הֵמָּשָׁלִים בְּגוֹיִם יִמָּשְׁלוּ כֶּם בְּשָׂרִים בַּעֲבָדִים וּגְדוּלְיָהֶם שְׁלֻטִּים עֲלֵיהֶם:

^{כו} וְלֹא יִהְיֶה כֵן בְּקִרְבְּכֶם כִּי אִם מִי-הַחֲפֹץ לְהִיּוֹת גְּדוֹל בְּכֶם יִהְיֶה לָכֶם לְמִשְׁרָת:

^{כז} וּמִי-מִכֶּם הַחֲפֹץ לְהִיּוֹת לְרֹאשׁ יִהְיֶה לָכֶם לְעָבֵד:

^{כח} כַּאֲשֶׁר גַּם בֶּן-הָאָדָם לֹא בָּא לְמַעַן יִשְׁרָתָהּ אֲחֵרִים כִּי אִם-לְשָׂרָת הוּא וְלָתֵת אֶת-נַפְשׁוֹ כִּפָּר בְּעַד רַבִּים:

^{כט} וַיֵּצֵאוּ מִירִיחוֹ וַחֲמוֹן עִם-רַב הַלָּכִים אַחֲרָיו:

^ל וְהִנֵּה שְׁנֵי-עוֹרִים יֹשְׁבוּ עַל-הַדֶּרֶךְ וּבִשְׁמֵעֶם כִּי יִשׁוּעַ עָבַר שָׁם וַיִּצְעֲקוּ לֵאמֹר הוֹשִׁיעָה-נָּא אֲדֹנֵינוּ בֶּן-דָּוִד:

^{לא} וַיַּגְעֲרֻבָּם הָעָם לְהַחֲשׂוֹתָם וְהֵם הוֹסִיפוּ לִקְרֹא וּלֵאמֹר הוֹשִׁיעָה-נָּא אֲדֹנֵינוּ בֶּן-דָּוִד:

^{לב} וַיַּעֲמֵד יְשׁוּעַ וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר מִה-תִּבְקָשׁוֹן וְאֶעֱשֶׂה לָכֶם:

^{לג} וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲדֹנֵינוּ כִּי תִפְקַחְנָה עֵינֵינוּ:

^{לד} וַיִּכְמְרוּ רַחֲמֵי יְשׁוּעַ עֲלֵיהֶם וַיִּנָּע בְּעֵינֵיהֶם וַעֲד-מִהֲרָה הוֹשֵׁב לָהֶם אוֹר עֵינֵיהֶם וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו:

פרק כא

^א וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּאוּ מִקְּרוֹב לִירוּשָׁלַיִם אֶל-בַּיִת-פַּגִּי אֶל-הַר הַזֵּיתִים וַיִּשְׁלַח יְשׁוּעַ שְׁנַיִם מִתְּלִמִּידָיו:

^ב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ אֶל-הַפֶּפֶר אֲשֶׁר מִנְּגֵד וּמִצָּאֶתֶם שָׁם אֶתֹן אֶסוּרָה וְעִיר אֲצִלָּה הַתִּירוֹם וְהַבִּיאֻם אֵלַי:

^ג וְכִי-יֹאמֶר אִישׁ אֲלֵיכֶם דָּבָר וְאַמְרָתֶם הָאֲדוֹן יֵשׁ-לוֹ חֲפֹץ בָּם וְעַד מִהֲרָה יִשְׁלָחֶם:

^ד וְכַל-זֹאת הָיָה לְמִלֵּאת אֵת אֲשֶׁר נִאָּמַר בְּיַד-הַנְּבִיא לֵאמֹר:

^ה אִמְרוּ לְבַת-צִיּוֹן הִנֵּה מִלֶּכֶךְ יָבוֹא לָךְ עֲנִי וְרִכֵּב עַל-חֲמוֹר וְעַל-עִיר בֶּן-אֲתָנוֹת:

^ו וַיֵּלְכוּ הַתְּלִמִּידִים וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתָם יְשׁוּעַ:

^ז וַיָּבִיאוּ אֶת-הָאֲתוֹן וְאֶת-הָעִיר וַיִּשְׁימוּ עַל-גִּבָּם אֶת-בִּגְדֵיהֶם וְהוּא יֹשֵׁב עֲלֵיהֶם:

^ח וְרַבִּים מִן-הָעָם פָּרְשׂוּ אֶת-בִּגְדֵיהֶם עַל-פָּנֵי הַדֶּרֶךְ וַיֵּשׁ מֵהֶם אֲשֶׁר כָּרְתוּ זְמֹרוֹת מִן-הָעֲצִים וַיִּשְׁטְחוּ אֹתָן שָׁמָּה:

^ט וַחֲמוֹן הָעָם הִהֲלֹךְ מִלִּפְנֵי וּמֵאַחֲרָיו עָנּוּ לֵאמֹר הוֹשִׁעָ-נָּא לְבֶן-דָּוִד בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה הוֹשִׁעָ-נָּא בְּשֵׁם מְרוֹם:

^י וּבָבֶאוּ יְרוּשָׁלַיִם וַתִּהְיוּם כָּל-הָעִיר לֵאמֹר מִי הוּא זֶה:

^{יא} וַיֹּאמְרוּ חֲמוֹן הָעָם זֶה הוּא הַנְּבִיא יְשׁוּעַ מִנְּצֻרֶת אֲשֶׁר בְּגִלְלִל:

^{יב} וַיָּבֹאוּ יְשׁוּעַ אֶל-מִקְדָּשׁ הָאֱלֹהִים וַיִּגְרֹשׁ מִשָּׁם כָּל-הַמּוֹכְרִים וְהַקּוֹנִים בַּמִּקְדָּשׁ וַיַּחֲפֹץ אֶת-שִׁלְחָנוֹת מַחְלָפֵי הַכֹּסֶף וְאֶת-מוֹשְׁבוֹת מְכָרֵי הַיּוֹנִים:

^{יג} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵן כְּתוּב כִּי בֵּיתִי בֵּית-תְּפִלָּה יִקְרָא וְאַתֶּם עֹשִׂיתֶם אוֹתוֹ לְמַעֲרַת פְּרִיצִים:

^{יד} וַיִּגְשׂוּ אֵלָיו עוֹרִים וּפִסְחִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וַיִּרְפָּאֵם:

^{טו} וַיִּרְאוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים אֶת הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה וְאֵת הַיִּלְדִּים קִרְאִים וְעֲנִים בַּמִּקְדָּשׁ הוֹשִׁיעַ-נָא לְבֶן-דָּוִד וַיַּחַר לָהֶם:

^{טז} וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲכִי שִׁמְעָתָּ מָה אֵלֶּה אֹמְרִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ הֵן הֲלֹא קִרְאתֶם מִפִּי עוֹלָלִים וַיּוֹנְקִים יִסְדֹּתַי עוֹ:

^{יז} וַיַּעֲזֹבֵם וַיֵּצֵא אֶל-מַחוּץ לְעִיר אֶל-בֵּית-עֲנִיָּה וַיֵּלֶן שָׁם:

^{יח} וַיֵּשֶׁב הָעִירָה בַּבֹּקֶר וְהוּא רַעֲב:

^{יט} וַיֵּרָא תֹאנָה אַחַת בַּדֶּרֶךְ וַיִּקְרַב אֲלֶיהָ וּלְאִ-מִּצָּא בָּהּ מְאוּמָה זֹלָתִי עָלִים לְבָדֶם וַיֹּאמֶר לָהּ לֹא-תַעֲשִׂי עוֹד פְּרִי מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם וַתִּיכַשׁ הַתֹּאנָה פִּתְאֹם:

^כ וַהֲתִלְמִידִים רָאוּ וַתִּתְּמָהּ לֵאמֹר אֵיךְ יִבָּשֶׂה הַתֹּאנָה פִּתְאֹם:

^{כא} וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִם-יֵשׁ בָּכֶם אֲמוּנָה וְאִינְכֶם פְּסָחִים עַל-שְׁתִּי הַסַּעֲפִים לֹא לְבַד כַּמַּעֲשֶׂה הַזֶּה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לַתֹּאנָה תַעֲשׂוּ כִּי אִם-גַּם תֹּאמְרוּ לָהּ הִנֵּה הַנָּשָׂא וְהַתְּנַפֵּל אֶל-תּוֹךְ הַיָּם וַיְהִי כֵן:

^{כב} וְכַל-דְּבַר אֲשֶׁר תִּשְׁאַלּוּ בַתְּפִלָּה אִם רַק בְּאֲמוּנָה שְׁאַלְתֶּם יִתֵּן לָכֶם:

^{כג} וַיָּבֹא אֶל-הַמִּקְדָּשׁ וַיֵּגֶשׁוּ אֵלָיו רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְזֻקְנֵי הָעָם בְּעוֹדוֹ מִלְּמַד לָעָם וַיֹּאמְרוּ בְּאִיזָה רִשְׁיוֹן אַתָּה עָשָׂה אֵלֶּה וּמִי-נִתֵּן לָךְ הַרְשִׁיּוֹן הַזֶּה:

^{כד} וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲשַׁאל מִכֶּם גַּם-אֲנֹכִי שְׁאַלְהָ אַחַת וְאִם-תִּגִּידוּ לִי גַם-אֲנֹכִי אֲגִיד לָכֶם בְּאִיזָה רִשְׁיוֹן אֲנִי עָשָׂה אֵלֶּה:

^{כה} כִּי טְבִילַת יוֹחָנָן מִפִּי-מִי הִיְתָה מִצְוַתָּה מִן-הַשָּׁמַיִם אוֹ מִבְּנֵי-אָדָם וַיְהִי הֵם שֹׁקְלִים בַּדַּעֲתָם לֵאמֹר אִם נֹאמַר מִן-הַשָּׁמַיִם יֹאמַר לָנוּ וּמַדּוּעַ לֹא הָאֲמִנְתֶּם לּוֹ:

^{כו} וְאִם נֹאמַר מִבְּנֵי אָדָם יִרְאִים אֲנִיחֵנוּ אֶת-הַמּוֹן הָעָם כִּי-כָלָם חֲשָׁבוּ אֶת-יוֹחָנָן לְנָבִיא:

^{כז} וַיַּעֲזֹבוּ אֶת-יִשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ לֹא יִדְעֵנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם גַּם-אֲנִי לֹא אֲגִיד לָכֶם בְּאִיזָה רִשְׁיוֹן אֲנִי עָשָׂה אֵלֶּה:

^{כח} אָבֵל מִה-יִחַשְׁבֹּת לְבָכֶם אִישׁ הִיָּה וְלוֹ שְׁנֵי בָנִים וַיָּבֹא אֶל-הָאֶחָד וַיֹּאמֶר לְכֹה-בְנִי וְעַבַד הַיּוֹם אֶת-כַּרְמִי:

^{כט} וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לֹא חֲפָצְתִּי וְאַחֲרֵי-כֵן נִהַפְּךָ עָלָיו לְבוֹ וַיֵּלֶךְ:

^ל וַיָּבֹא אֶל-הַשְּׁנִי וַיְדַבֵּר בַּדֶּבֶר הַזֶּה וַיַּעַן וַיֹּאמֶר הֲנִנִי אֲדִנִּי וְלֹא הֵלֶךְ:

^{לא} מִי מִשְׁנִיָּהֶם מִלֹּא אַחַר רִצּוֹן אָבִיו וַיֹּאמְרוּ הָרִאשׁוֹן וַיֹּאמֶר עֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי הַמּוֹכְסִים וְהַזִּנּוֹת יִקְדִּימוּ לָבֹא לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים מִכֶּם:

^{לב} כִּי יוֹחָנָן בָּא אֲלֵיכֶם בַּדֶּרֶךְ צִדְקָה וְלֹא הָאֲמִנְתֶּם לוֹ וְהַמּוֹכְסִים וְהַזִּנּוֹת הָאֲמִינּוּ לוֹ וְאַתֶּם רֵאִיתֶם כָּל-זֹאת וְלֹא הִשְׁיִבְתֶּם אֶל-לְבָבְכֶם לְהֶאֱמִין לוֹ:

^{לג} שִׁמְעוּ מִשָּׁל אַחֵר אִישׁ הָיָה בַּעַל-בֵּית אֲשֶׁר נָטַע כֶּרֶם וַיַּעֲזֹקְהוּ מִסָּבִיב וַיִּקָּב חֲצָב בּוֹ וַיִּבֶן מִגְדָּל בְּתוֹכּוֹ וַיִּתֵּן אֹתוֹ לִנְטָרִים וְהֵלֶךְ מַחוּץ לָאָרֶץ:

^{לד} כָּבֹא עַת הַבָּצִיר שָׁלַח אֶת-עַבְדָּיו אֶל-הַנְּטָרִים לְהִבִּיא אֶת-פְּרִי:

^{לה} וַיִּתְּפְשׂוּ הַנְּטָרִים בַּעֲבָדָיו וַיַּכּוּ אֶת-אֶחָד מֵהֶם וְאֶת-אַחֵר הִרְגוּ וְאֶת-אַחֵר סָקְלוּ:

^{לו} וַיּוֹסֶף וַיִּשְׁלַח עַבְדָּים אַחֲרִים רַבִּים מִן-הָרִאשֹׁנִים וְגַם-לָהֶם עָשׂוּ כֵן:

^{לז} וְאַחֲרֵי-כֵן שָׁלַח אֲלֵיהֶם אֶת-בְּנוֹ כִּי אָמַר אֶת-בְּנִי יִירָאוּ:

^{לח} וְהַנְּטָרִים כִּרְאוּתָם אֶת-הַבֶּן וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אֲחִיו הִנֵּה הַיּוֹרֵשׁ לָכֵן וְנִהַרְגָהּ וְנִירֹשׁ לָנוּ אֶת-יִרְשָׁתוֹ:

^{לט} וַיִּתְּפְשׂוּ בּוֹ וַיִּשְׁלִיכֵהוּ אֶל-מַחוּץ לְכֶרֶם וַיַּהַרְגֵהוּ: ^מ וַעֲתָה כָּבֹא בַּעַל הַכֶּרֶם מִה-יַעֲשֶׂה לִּנְטָרִים הָהֵם:

^{מא} וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַשָּׂמַד יִשְׁמַד אֶת-בְּנֵי הַבַּלְיַעַל הָאֵלֶּה וַיִּתֵּן כֶּרְמוֹ לִנְטָרִים אַחֲרִים אֲשֶׁר יִתְּנוּ לוֹ אֶת-פְּרִיו בְּעַתּוֹ:

^{מב} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ הֲלֹא קִרְאתֶם בְּכַתּוּבִים אָבֵן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה מֵאֵת יְהוָה הִיְתָה זֹאת הִיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ:

^{מג} עַל-כֵּן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי תוֹסַר מַלְכוּת הָאֱלֹהִים מִכֶּם וְתִתֵּן לַגּוֹי אֲשֶׁר יִתֵּן אֶת-פְּרִיָּה:

^{מד} וְהַנִּפְלַע עַל-הָאָבֵן הַזֶּה יִתְּפֹרֵךְ וְכָל-מִי אֲשֶׁר תִּפֹּל עָלָיו תִּדְכָּאֵנוּ לְעַפָּר:

^{מה} וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים בִּשְׁמֵעָם אֶת-מִשְׁלֵיו יָדְעוּ כִּי עֲלֵיהֶם דִּבֶּר:

^{מו} וַיִּבְקְשׂוּ לְתַפְשׂוֹ אֹךְ יִרְאוּ מִפְּנֵי הַמּוֹן הָעָם כִּי חֲשָׁבוּ אֹתוֹ לְנָבִיא:

פרק כב

^א וַיַּעַן יִשׁוּעַ עוֹד וַיִּשְׂא לָהֶם מִשָּׁלוֹ לֵאמֹר: ^ב דָּמְתָה מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם לְמֶלֶךְ אֲשֶׁר הַכִּין חֲתָנָה לְבָנוֹ:

^ג וַיִּשְׁלַח אֶת-מִשְׁרָתָיו לִקְרֹא אֶת-הַקָּרָאִים אֶל-הַמִּשְׁתָּה וְלֹא אָבּוּ לָבֹא:

^ד וַיּוֹסֶף וַיִּשְׁלַח מִשְׁרָתִים אַחֲרֵים לֵאמֹר הֲגִידוּ לְקָרָאִים הַזֶּה הַכִּינוֹתִי הַכֶּרֶה הַבֹּקֶר וְהַמְּרִיאִים טְבוּחִים וְהַכֹּל עָרוּךְ בְּאוֹ-נָא אֶל-מִשְׁתֵּה הַחֲתָנָה:

^ה וְהֵם לֹא-שָׁתוּ לָכֶם גַּם-לְזֹאת וַיֵּלְכוּ לָהֶם אִישׁ אֶל-שְׂדֵהוּ וְאִישׁ אֶל-מִסְחָרוֹ:

^ו וְהַנְּשָׂאִים מֵהֶם תַּפְשׂוּ בַּמִּשְׁרָתָיו וַיִּזְיְדוּ עֲלֵיהֶם וַיַּהַרְגוּם:

^ז וַיִּתְּעַבֵּר הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶת-צָבָאֵיו וַיִּשְׁמַד אֶת-הַמְּרָצָחִים הָאֵלֶּה וְאֶת-עֵרְכָם שָׁלַח בְּאֵשׁ:

^ח אֲזַי אָמַר אֶל-מִשְׁרָתָיו מִשְׁתֵּה-הַחֲתָנָה עָרוּךְ וְהַקָּרָאִים לֹא-נִמְצְאוּ כֵן:

ט לכן לכוֹנֵא אֶל־פֶּתַח עֵינִים בְּרֹאשׁ נְתִיבוֹת
 וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר תִּמְצָאוּ קְרָאוּ אֹתוֹ אֶל־הַמִּשְׁתָּה:
 י וַיֵּצְאוּ הַמְּשָׁרְתִּים הָהֵם אֶל־הַנְּתִיבוֹת וַיֹּאסְפוּ מִכָּל
 אֲשֶׁר מִצְאוּ גַם־רָעִים וְגַם־טוֹבִים וַיִּמְלֵא
 בֵּית־הַחֲתָנָה אֶת־הַקְּרָאִים:
 יא וַיְהִי כְּבּוֹא הַמֶּלֶךְ לָרְאוֹת אֶת־הַבָּאִים וַיֵּרָא אִישׁ
 מֵהֶם אֲשֶׁר אֵינָנו מְלַבֵּשׁ לְבוּשׁ הַחֲתָנָה:
 יב וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַעִי אֵיךְ בָּאתָ הֵלֵם בְּלִיתִי מְלַבֵּשׁ לְבוּשׁ
 הַחֲתָנָה וַיְהִי כַּמְּחִירִשׁ:
 יג וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת־מְשָׁרְתָיו לֵאמֹר אֲסֹרוּ אֹתוֹ יָדָיו
 וְרַגְלָיו וּנְשֹׂאתֶם וְהִשְׁלִיכוּהוּ אֶל־מְקוֹם אֶפֶל וְצִלְמֹנוֹת
 שָׁם יִהְיֶה כְּכִי וְחֶרֶק שָׁנִים:
 יד כִּי רַבִּים הֵם הַנִּקְרָאִים וְהַנִּבְחָרִים מְעַשִּׂים:
 טו אַז הִלְכוּ הַפְּרוּשִׁים וַיִּנְעֲצוּ יַחְדָּו אֵיךְ יִנְקָשֶׁהוּ
 בְּדַבְּרָיו:
 טז וַיִּשְׁלַחוּ אֵלָיו אֶת־תַּלְמִידֵיהֶם עִם־אֲנָשֵׁי הַיְּהוּדָה
 לֵאמֹר רַבִּי יִדְעֵנוּ כִּי־אִישׁ נָאֵמַן אַתָּה וְאֶת־דְּרָךְ
 אֱלֹהִים תּוֹרָה כְּמִישְׁרִים לֹא תִגּוֹר מִפְּגִי־אִישׁ כִּי לֹא
 תִשָּׂא פְּגִי־גֹבֶר:
 יז לִכֵּן הִגִּדְנוּ לָנוּ מִהֶיכָּה לְבָךְ הַנִּכּוֹן הוּא לַתֵּת מִס
 לְקִיסָר אִם־אֵין:
 יח וַיִּשְׁוֹעַ יָדַע אֶת־מִזְמָתָם וַיֹּאמֶר חֲנֻפִּים לְמַה־זֶּה
 תִּנְסוּנִי:
 יט הִרְאוּנִי אֶת־כֶּסֶף הַמָּס וַיָּבִיאוּ אֵלָיו אֶת־הַכֶּסֶף:
 כ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמִי הִתְמוּנָה וְהַפְתָּכֶת הַהִנֵּה:
 כא וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לְקִיסָר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַל־כֵּן הָבוּ
 לְקִיסָר אֶת אֲשֶׁר לְקִיסָר וְלֹא־לֵהִים אֶת אֲשֶׁר
 לֹא־לֵהִים:
 כב וַיִּשְׁמְעוּ וַיִּשְׁתַּאוּ וַיַּעֲזְבוּ אֹתוֹ וַיֵּלְכוּ לָהֶם:
 כג כִּי־זֶה הוּא נִגְשׁוֹ אֵלָיו צְדוּקִים הָאֲמָרִים כִּי אֵין
 תְּקוּמָה לְמַתִּים וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר:
 כד רַבִּי הִנֵּה מֹשֶׁה אָמַר אִישׁ כִּי־יָמוּת וּבָנִים אֵין־לוֹ
 וַיָּבֶם אַחֲיוֹ אֶת־אִשְׁתּוֹ וְהָקִים זָרַע עַל־שֵׁם אַחֲיוֹ:
 כה וְאֵתְנוּ הָיוּ שְׂבָעָה אַחִים הִרְאִשׁוֹן לָקַח לוֹ אִשָּׁה
 וַיָּמָת וְזָרַע לֹא הָשָׂאִיר אַחֲרָיו וַיַּעֲזֹב אֶת־אִשְׁתּוֹ
 לְאַחֲיוֹ:
 כו וּכְמוֹ־כֵן גַּם־הַשָּׁנִי וְגַם־הַשְּׁלִישִׁי עַד הַשְּׁבִיעִי:
 כז וְאַחֲרֵי כָלֶם מָתָה הָאִשָּׁה:
 כח וַעֲתָה לְמִי מִן־הַשְּׂבָעָה תִּהְיֶה לְאִשָּׁה בַּתְּקוּמָה
 אַחֲרֵי אֲשֶׁר הָיְתָה אִשְׁתָּה כָּלֶם:
 כט וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁגִיתֶם כִּי לֹא יִדְעֶתֶם
 אֶת־הַתּוֹרָה וְלֹא אֶת־גְּבוּרַת הָאֱלֹהִים:
 ל כִּי בַּתְּקוּמָה לֹא יִבְעָלוּ וְלֹא תִבְעֶלְנָה כִּי אִם־יִהְיוּ
 כְּמִלֵּאכִי־אֵל בְּשָׂמִים:
 לא וְעַל־דָּבָר תְּקוּמַת הַמַּתִּים הֵלֹא קָרָאתֶם אֶת
 אֲשֶׁר־נִאֲמַר לָכֶם מִפִּי הָאֱלֹהִים לֵאמֹר:
 לב אֲנִכִּי אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם וְאֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 וַיְהִי אֵינָנו אֱלֹהֵי הַמַּתִּים כִּי אִם־אֱלֹהֵי הַחַיִּים:
 לג וַיִּשְׁמְעוּ הַמּוֹן הָעָם וַיֹּאמְרוּ מִה־נִּפְלְאָה תּוֹרָתוֹ:

יד וְהַפְּרוּשִׁים שָׁמְעוּ כִּי סָכַר פִּי הַצְדוּקִים וַיִּנְעֲדוּ שָׁם
 יחֲדָו:
 לה וְתַלְמִיד חָכָם אֶחָד מֵהֶם שָׁאַל אֹתוֹ וַיִּנְסֶהוּ לֵאמֹר:
 לו רַבִּי אֵי־זוֹ הִיא הַמִּצְוָה הַגְּדוֹלָה בַּתּוֹרָה:
 לו וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֵלָיו וְאַהֲבָתָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מַדְעֶךָ:
 לח זוֹ הִיא הַמִּצְוָה הַגְּדוֹלָה וְהָרִאשׁוֹנָה:
 לט וְהַשְׁנִיָּה דְּמִתָּה לָּהּ וְאַהֲבָתָה לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ:
 מ וְעַל־שְׁתֵּי הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה תְּלוּיִים כָּל־הַתּוֹרָה
 וְהַנְּבִיאִים:
 מא וַיְהִי בַּהֲתַאֲסָף הַפְּרוּשִׁים שָׁאַל אֹתָם יִשׁוּעַ לֵאמֹר:
 מב מִה־תֵּאֱמָרוּן עַל־הַמַּשִּׁיחַ בֶּן־מִי הוּא וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 בֶּן־דָּוִד:
 מג וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִם־כֵּן אֲפּוֹא אֵיךְ קָרָא לוֹ דָּוִד בָּרוּךְ
 אָדוֹן בָּאֲמָרוֹ:
 מד נָאִם יְהוָה לְאֹדְנִי שֹׁב לִימִינִי עַד־אֲשִׁית אֲבִיךָ הָדָם
 לְרַגְלֶיךָ:
 מה וְנָאִם־דָּוִד קָרָא לוֹ אָדוֹן אֵיךְ הוּא בָנוּ:
 מו וְלֹא־יָכַל אִישׁ לְהַשִּׁיב אֹתוֹ דָּבָר גַּם־לֹא הָעִז עוֹד
 אִישׁ לְהַתְּנֹכַח אֹתוֹ בְּדַבְּרִים מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמְעַלָּה:

פרק כג

א אַז יִדְבֹר יִשׁוּעַ אֶל־הַמּוֹן הָעָם וְאֶל־תַּלְמִידָיו לֵאמֹר:
 ב הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים יֹשְׁבִים עַל־כֶּסֶף מֹשֶׁה:
 ג לִכֵּן כָּל אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם לִשְׁמֹר תִּשְׁמְרוּ
 וְעֲשִׂיתֶם אֵךְ כְּמַעֲשֵׂיהֶם אֶל־תַּעֲשׂוּ כִּי הֵם אֲמָרִים
 וְאֵינֶם עֹשִׂים:
 ד כִּי קִשְׁרִים מִשָּׂא קֶשֶׁה כְּבֹד מְנַשֵּׂא וְעִמְסִים
 עַל־שִׁכְם אֲנָשִׁים וְאֵין אֶת־נִפְשָׁם לְהַנִּיעַ אֹתוֹ
 גַּם־בְּאַצְבָּעִם:
 ה וְכָל־מַעֲשֵׂיהֶם יַעֲשׂוֹן לְהִרְאוֹת בָּם לְעֵינֵי בְנֵי־אָדָם
 יִרְחִיבוּ לָהֶם הַתְּפִלִּין וְהַצִּיצִית יִגְדִּילוֹן:
 ו נְאֻהֲבִים הֵם אֶת־הַמְּקֻמוֹת הַנִּבְכָּדִים בְּבִתֵּי הַמִּשְׁתָּה
 וְאֶת־הַמּוֹשְׁבוֹת הָרִאשִׁיּוֹנִים בְּבִתֵּי־הַכְּנֶסֶת:
 ז שְׂאֵלַת שְׁלוֹם לָהֶם בַּשּׁוּקִים וּלְהַקְרָא בָּשֵׁם רַבִּי בְּפִי
 הָאֲנָשִׁים:
 ח אֲכֵן אַתֶּם אֲלֵי־יִקְרָא לְאִישׁ מִכֶּם רַבִּי כִּי רַב אֶחָד
 לָכֶם הַמַּשִּׁיחַ וְאַתֶּם כָּלְכֶם אַחִים:
 ט וְאֶל־תֵּאֱמָרוּ לְאִישׁ בְּאַרְצָן אָבִי אַתָּה כִּי אָב אֶחָד
 לָכֶם הוּא אֲשֶׁר בְּשָׂמִים:
 י וְאֵל־יִקְרָא לְאִישׁ מִכֶּם מוֹרָה דָּרָךְ כִּי מוֹרָה אֶחָד
 לָכֶם הַמַּשִּׁיחַ:
 יא וְהַגְּדוֹל בֵּינֵיכֶם יְהִי לְמִשְׁרַת לָכֶם:
 יב וְהַמִּתְנַשֵּׂא בְּגִאֲוָתוֹ יִשְׁפַּל וּשְׁפַל רוּחַ יִנְשָׂא:
 יג אֲף־אֹזִי לָכֶם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֻפִּים כִּי תִסְגְּרוּ
 מַלְכוּת הַשָּׂמִים מִפְּנֵי בְנֵי־הָאָדָם אַתֶּם לֹא תִבְאוּ
 שָׁמָּה וְאֶת־הַבָּאִים לֹא תִתְּנוּ לְבֹא:

י' אוי לַכֶּם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֻפִּים פִּי תֹאכְלוּן
 אֶת־בְּתִי הָאֵלֶּמְנוּת וּלְמִרְאָה עֵין תִּרְבּוּ תְּפִילָּה וְלִכְן
 גַּם־קוֹ הַמִּשְׁפָּט נִנְטָה עֲלֵיכֶם פִּי־שָׁנִים:
 טו אוי לַכֶּם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֻפִּים פִּי תִסְבּוּ יָם
 וַיִּבְשֶׁה לַעֲשׂוֹת גֵּר אֶחָד וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר נִעְשָׂה כֵן
 תַּעֲשׂוּהוּ לְכֵן־גִּיהֶנֶם כְּפָלִים יוֹתֵר מִכֶּם:
 טז אוי לַכֶּם מְנַהֲלִים עוֹרִים הָאֲמָרִים פִּי יִשְׁבַּע אִישׁ
 בַּהִיכָל אֵין־דָּבָר וְכִי יִשְׁבַּע בְּזָהָב הַהִיכָל שְׂבוּעָתוֹ
 עָלָיו:
 יז סְכָלִים וְעוֹרִים מָה הוּא הַגְּדוֹל הַזֶּהָב אוֹ הַהִיכָל
 הַמִּקְדָּשׁ אֶת־הַזֶּהָב:
 יח וְכִי־יִשְׁבַּע אִישׁ בַּמִּזְבֵּחַ אֵין־דָּבָר וְכִי־יִשְׁבַּע בַּקֶּרֶן
 אֲשֶׁר עַל־גִּבּוֹ שְׂבוּעָתוֹ עָלָיו:
 טט עוֹרִים מָה הוּא הַגְּדוֹל הַקֶּרֶן אוֹ הַמִּזְבֵּחַ הַמִּקְדָּשׁ
 אֶת־הַקֶּרֶן:
 כ לִכְן הַנִּשְׁבַּע בַּמִּזְבֵּחַ נִשְׁבַּע בּוֹ וּבִכָּל אֲשֶׁר עַל־גִּבּוֹ:
 כא וְהַנִּשְׁבַּע בַּהִיכָל נִשְׁבַּע בּוֹ וּבִשְׂכֵן בּוֹ:
 כב וְהַנִּשְׁבַּע בַּשָּׁמַיִם נִשְׁבַּע בְּכֹסֶא אֱלֹהִים וּבִישֵׁב עָלָיו:
 כג אוי לַכֶּם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֻפִּים פִּי תַעֲשׂוּ
 אֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הַשִּׁבְתָּ וְאֶת־הַכֶּמֶן וְתַעֲזֹבוּ
 אֶת־הַנִּכְבְּדוֹת בַּתּוֹרָה אֶת־הַמִּשְׁפָּט אֶת־הַחֹסֶד
 וְאֶת־הָאֱמוּנָה אֵלֶּה עֲלֵיכֶם לַעֲשׂוֹת וְאֶת־אֵלֶּה
 אַל־תַּעֲזֹבוּ:
 כד מְנַהֲלִים עוֹרִים הַמְסַנְנִים אֶת־הַיָּתוֹשׁ וּבִלְעִים
 אֶת־הַגָּמֶל:
 כה אוי לַכֶּם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֻפִּים הַמְטַהֲרִים
 אֶת־הַכּוֹס וְאֶת־הַקַּעֲרָה מִחוּץ וּמִבְּפָנִים מִלְּאוֹת הֵן
 עֹשֶׂק וְעוֹלָה:
 כו פְּרוּשׁ עוֹר טָהוֹר רֹאשְׁנָה אֶת־הַכּוֹס וְאֶת־הַקַּעֲרָה
 מִבְּפָנִים וְאֵז תְּטַהֲרֶנָּה גַּם־מִחוּץ:
 כז אוי לַכֶּם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֻפִּים הַדְּמִים לַקְּבָרִים
 מְלַבְּנִים בַּשִּׂיד הַנֶּרְאִים יָפִים מִחוּץ וּמִבְּפָנִים
 מִלְּאִים הֵם עֲצָמוֹת אָדָם וְכָל־טִמְאָה:
 כח כֵּן נִרְאִים גַּם־אַתֶּם מִחוּץ כְּצַדִּיקִים לַעֲיִי אֲנָשִׁים
 וּמִבְּפָנִים הֵנֶכֶם מִלְּאִים חֲנֹף וְאָנָן:
 כט אוי לַכֶּם סוֹפְרִים וּפְרוּשִׁים חֲנֻפִּים הַבָּנִים אֶת־קִבְרֵי
 הַנְּבִיאִים וְאֶת־מַעֲבֹת קִבְרַת הַצַּדִּיקִים תִּפְאַרְוֶן:
 ל וְתִאֲמָרוּן אִם־הֵיִינוּ בִימֵי אַבּוֹתֵינוּ לֹא־הָיְתָה יָדְנוּ
 עִמָּהֶם לִשְׁפּוֹף דָּם־הַנְּבִיאִים:
 לא עַל־כֵּן עֲדִים אַתֶּם בְּכֶם פִּי־בָנִים הֵנֶכֶם לְאֲשֶׁר הָרְגוּ
 אֶת־הַנְּבִיאִים:
 לב וְגַם־אַתֶּם מִלְּאוּ פִּיּוֹם אֶת־מַדַּת אַבּוֹתֵיכֶם:
 לג נְחֻשִׁים יִלְדֵי צַפְעִנִים אִיכָּה תִנְצְלוּ מִדִּין גִּיהֶנֶם:
 לד עַל־כֵּן הִנְנִי שֹׁלַח אֲלֵיכֶם נְבִיאִים חֲכָמִים וְסוֹפְרִים
 וּמַהֲמִים תַּהֲרֹגוּ וְתַצְלָבוּ וּמֵהֶם תִּיַּסְרוּ בְּבִתִּי הַכֹּנֶסֶת
 אֲשֶׁר לַכֶּם וְתִרְדְּפוּם מֵעִיר לָעִיר:
 לה לְבַעֲבוֹר יָבֹא עֲלֵיכֶם כָּל־דָּם נָקִי הַשְּׂפוּף עַל־הָאָרֶץ
 מִדָּם־הַכָּל הַצַּדִּיק עַד־דָּם זָכְרִיָּה בֶן־בְּרַכְיָה אֲשֶׁר
 הִרְגִיתֶם אֹתוֹ בֵּין הַהִיכָל וְלַמִּזְבֵּחַ:

לו אָמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם פִּי כָל־אֵלֶּה יָבֹאוּ עַל־הַדּוֹר
 הַזֶּה:
 לז יְרוּשָׁלַיִם יְרוּשָׁלַיִם הַהֲרֹגָת אֶת־הַנְּבִיאִים וְהַסְקָלָת
 אֶת־הַשְּׁלוּחִים אֲלֵיָּךְ עַד־כַּמָּה פְּעָמִים חִפְצָתִי לְקַבֵּץ
 אֶת־בְּנֵיךָ כְּאֲשֶׁר תִּקְבֹּץ תִּרְנַגְלָת אֶת־אֶפְרַחֶיהָ תַּחַת
 כְּנָפֶיהָ וְלֹא אֲבִיתֶם:
 לח הִנֵּה בֵיתְכֶם יִשְׁאָר לָכֶם חֲרֻבָּה:
 לט פִּי אֲנִי אָמַר לָכֶם לֹא תִרְאוּנִי עוֹד מִן־הַיּוֹם הַזֶּה עוֹד
 פִּי־תִאֲמָרוּן בְּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם יְהוָה:

פרק כד

א וַיֵּצֵא יֵשׁוּעַ מִן־הַהִיכָל וַיֵּלֶךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּגָּשׁוּ אֵלָיו
 תַּלְמִידָיו לְהִרְאֹתוֹ אֶת־בְּנֵי הַהִיכָל:
 ב וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלֹא רְאִיתֶם כָּל־אֵלֶּה
 אָמֵן אֲנִי אָמַר לָכֶם פִּי כָלֶם יִהְרָסוּן וְלֹא־תִשָּׂאֵר אֶבֶן
 עַל־אֶבֶן:
 ג וּבִשְׂכֵתוֹ עַל־הַר הַזֵּיתִים וַיִּגָּשׁוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו
 לְבָדֵם וַיֹּאמְרוּ הַגְּדֵנָּה לָנוּ מָתִי תִקְרָאנָה אֵלֶּה וּמָה
 אוֹת בּוֹאָךְ וְקֵץ הָעוֹלָם:
 ד וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַשְּׁמָרוּ לָכֶם פֶּן־יִתְעַזֶּה
 אֲתֶכֶם אִישׁ:
 ה כִּי רַבִּים יָבֹאוּ בְּשֵׁמִי לֵאמֹר אֲנִי הוּא הַמְּשִׁיחַ וְהִתְעוּ
 אֶת־רַבִּים:
 ו וְהָיָה פִּי־תִשְׁמְעוּ מִלְחָמָה אוֹ שְׂמֻעוֹת מִלְחָמָה רָאוּ
 אֶל־תִּבְהִילוֹ פִּי כָל־אֵלֶּה תִקְרָאנָה וְעוֹד לֹא הֵקֵץ:
 ז כִּי יָקוּם גּוֹי עַל־גּוֹי וּמִמְלָכָה עַל־מִמְלָכָה וְהָיָה רָעַב
 וְדָבָר וְרָעַשׁ בְּמִקְוֹת רַבִּים:
 ח וְכָל־אֵלֶּה רַק רֵאשִׁית הַחֲבָלִים:
 ט אֲזַי צִיָּקוּ לָכֶם מִסָּבִיב וְהָרְגוּ בָכֶם וּשְׁנוּאִים תִּהְיוּ
 לְכָל־הָעַמִּים בַּעֲבוּר שְׁמִי:
 י וְרַבִּים יִפְשְׁלוּ אֲזַי וְהַסְגִּירוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וְאִישׁ
 אֶת־אָחִיו יִשְׁנָאוּ:
 יא וְקָמוּ נְבִיאֵי שָׁקֶר רַבִּים וְהִתְעוּ רַבִּים אַחֲרֵיהֶם:
 יב וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר יִרְבֶּה הַפֶּשַׁע תִּפּוּג אֶהְבֵּת רַבִּים:
 יג אַף הַמַּחֲכָה עַד־הֵקֵץ הוּא יִנְשָׁע:
 יד וּבִשְׁוֹרַת הַמַּלְכוּת הַזֹּאת תִּקְרָא בְּכָל־הָאָרֶץ לַעֲדוּת
 לְכָל־הַגּוֹיִם וְאַחֲרַי יָבֹא הֵקֵץ:
 טו לִכְן כְּאֲשֶׁר תִּרְאוּ אֶת־הַשְּׂקוּץ הַמְשֻׁמֵּם הָאֲמֹר
 בִּיד־דִּנְיָאֵל הַנְּבִיא עֹמֵד בְּמִקּוֹם קֹדֶשׁ וְהַמְשֻׁכִּיל
 יָבִין:
 טז אֲזַי אֵלֶּה אֲשֶׁר בִּיהוּדָה יָנוּסוּ אֶל־הַהָרִים:
 יז וּמִי אֲשֶׁר עַל־הַגָּל לֹא יֵרֵד לְקַחַת דָּבָר מִבֵּיתוֹ:
 יח וּמִי אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לֹא יָשׁוּב לְבֵיתוֹ לְשֹׂאת
 אֶת־שִׁמְלָתוֹ:
 יט אֲף־אוֹי לְהָרוֹת וְלַמִּינִיקוֹת בְּיָמֵם הַהֵמָּה:
 כ וְאַתֶּם הַתְּפַלְּלוּ לְבַלְתִּי תִהְיֶה מְנוּסַתְכֶם בַּחוּרָף וְלֹא
 בַּשִּׁבְתָּ:

^{כא} כי אז תהיה צרה גדולה אשר כמוה לא-נהיתה
מראשית ימות עולם ועד-היום הנה וכמוה
לא-תסוף:

^{כב} ולולא יקצרו הימים האלה לא ינצל כל-בשר אף
למען הבחירים הימים האלה יקצרו:

^{כג} ואז אם-יאמר אליכם איש הנה המשיח פה או
הנו-שם אל-תאמינו:

^{כד} כי משיח-ישקר ונביאי-כזב יקומו ונתנו אתות
ומופתים גדלים לנסות אם יש-לאל ידם להתעות
גם-את-הבחירים:

^{כה} ראו כי מראש הגדתי לכם:

^{כו} לכן כי-יאמרו לכם הנו במדבר אל-תצאו הנו
בחדרים אל-תאמינו:

^{כז} כי כבדך יצא ממזרח ויראה עד-אחרית ים בן
תהיה ביאת פני בן-האדם:

^{כח} באשר פגרים שם יקבצו הנשרים:

^{כט} ואחרי צוק העתים האלה פתאם תחשף השמש
והירח לא יגיה אורו הכוכבים יפלו מן-השמים
ויצא המרום יזעו:

^ל אז יראה אות בן-האדם בשמים וספרו
כל-משפחות האדם וראו את-בן-האדם בא
בענני השמים בעז ובהדר גדול:

^{לא} והוא ישלח את-מלאכיו בקול שופר חזק וקבצו
את-בחייריו מארבע הרוחות מקצה השמים
עד-קצה השמים:

^{לב} קחו לכם משל מן-התאנה אם רטוב ענפה ועליה
צמחו ידעים אתם כי קרוב הקיץ:

^{לג} וכן גם-כאשר תראו כל-אלה ידוע תדעו כי-קרוב
הוא לפתח:

^{לד} אמן אני אמר לכם כי לא יעבר הדור הזה עד
אשר-יקומו כל-אלה:

^{לה} השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברו:

^{לו} ועל-מועד היום ההוא והשעה ההיא אין איש ידע
ולא מלאך בשמים בלתי האב לבדו:

^{לז} וכימי נח בן ביאת בן-האדם:

^{לח} כי באשר לפני ימי המבול אכלו ושתו בעלו נשים
ונשים נבעלו עד-היום אשר-בא נח אל-התבה:

^{לט} והם לא ידעו עד כי-בא המבול וימח את-כלם בן
תהיה ביאת בן-האדם:

^מ אז יהיו שנים בשנה אחד ואסף ואחד יעזב:

^{מא} שתים טחנות ברחים אחת תאסף ואחת תעזב:

^{מב} לכן התיצבו על-משמרתכם כי אינכם ידעים שעה
בוא אדניכם:

^{מג} רק זאת שימו על-לב כי לוי-ידע בעל הבית
את-האשמורה בה יבוא הגנב היה עמד
על-משמרתו ולא נתן לחתור את-ביתו:

^{מד} לכן גם-אתם היו נכונים כי בן-האדם יבוא בשעה
אשר לא תשמו על-לב:

^{מה} ומי-אפוא הוא עבד נאמן ונבון אשר אדניו
הפקידו על-בני ביתו לתת להם אכלם בעתו:

^{מו} אשרי העבד ההוא אשר בבא אדניו ימצאנו כי בן
עשה:

^{מז} אמן אני אמר לכם כי יפקדוהו על-כל-אשר יש-לו:
^{מח} ואם עבד רע יאמר בלבו בשש אדני לבוא:

^{מט} ויהחל להכות את-אחיו העבדים ולאכל ולשתות
עם-הסבאים:

^נ בוא יבוא אדני העבד הנה ביום אשר לא יצפה לו
ובשעה אשר לא ידע:

^{נא} ואז ישפף אתו ונתן את-חלקו עם-החנפים שם
יהיה בכי וחרק שנים:

פרק כה

^א אז תדמה מלכות השמים לעשר בתולות אשר
לקחו את-גרתיהן ותצאנה לקראת החתן:

^ב חמש מהן בנות כסל וחמש בנות תבונה:

^ג והכסילות לקחו את-גרתיהן ולא-לקחו עמהן
שמן:

^ד והנבונות לקחו שמן בכליהן עם-הנרות:

^ה וכאשר אחר החתן לבא נמו ישנו כלן:

^ו ויהי בחצי הלילה ותעבר הרנה הנה החתן בא
צאנה לקראתו:

^ז אז הקיצו כל-הבתולות האלה ותיטבנה
את-גרתיהן:

^ח ותאמרנה הכסילות אל-הנבונות תנינה לנו
משמןכן פן-יכבו גרתינו:

^ט והנבונות ענו לאמר לא בן פן-לא ישפק לנו ולכן
לכנה אל-מכרי שמן וקנינה לכן:

^י ויהי בלכתן לקנות והנה החתן בא ואלה אשר נכנו
באו אתו אל-חתנתו והדלת נסגרה:

^{יא} ואחרי-כן באו יתר הבתולות ותאמרנה אדנינו
אדנינו פתח-נא לנו:

^{יב} והוא ענה ואמר אמן אני אמר לכן כי לא ידעתי
אתכן:

^{יג} על-כן עמדו על-משמרתכם כי אינכם ידעים
את-היום ואת-השעה אשר יבא בן-האדם:

^{יד} כי כמו-איש נסע אל-מחוז לארץ אשר קרא
לעבדיו ויפקד בידם את-הונו:

^{טו} לאחד מהם נתן חמש כפרים לאחר שמים ולאחר
אחת לאיש איש כפי יכולת ידו וימחר ויסע לדרכו:

^{טז} וזה אשר לקח חמש הכפרים הלך ויסחר בהן וייעש
חמש כפרים אחרות:

^{יז} וכן זה אשר לקח שמים ככש שמים אחרות:

^{יח} וזה אשר לקח את-הכפר האחת אזל לו ויחפור
באדמה ויטמן את-כסף אדניו:

^{יט} ואחרי ימים רבים שב אדון העבדים האלה מדרכו
ויחשב עמהם:

כ וַיֵּגֶשׁ זֶה אֲשֶׁר לָקַח חֹמֶשׁ הַכֶּפֶרִים וַיָּבֹא חֹמֶשׁ כֶּפֶרִים אַחֲרוֹת לֵאמֹר אֲדֹנִי חֹמֶשׁ כֶּפֶרִים נִתַּתְּ בְּיָדִי וְהִנֵּה רַכְשִׁי עוֹד חֹמֶשׁ כֶּפֶרִים אַחֲרוֹת:

כא וַיַּעַן אֹתוֹ אֲדֹנָיו הִיטְבֹתָ עֲבָד טוֹב וְנֶאֱמָן נֶאֱמָן הִיִּיתָ בְּמַעַט וְנָאֲנִי אֶפְקִידְךָ עַל-הַרְבֵּה בָּא אֶל-שְׂמֹחַת אֲדֹנֶיךָ:

כב וְזֶה אֲשֶׁר לָקַח כֶּפֶרִים נֶגֶשׁ גַּם-הוּא וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי שְׁתֵּי כֶפֶרִים נִתַּתְּ לִי וְהִנֵּה רַכְשִׁי עֲלִיָּהֶן עוֹד כֶּפֶרִים:

כג וַיַּעַן אֹתוֹ אֲדֹנָיו הִיטְבֹתָ עֲבָד טוֹב וְנֶאֱמָן נֶאֱמָן הִיִּיתָ בְּמַעַט וְנָאֲנִי אֶפְקִידְךָ עַל-הַרְבֵּה בָּא אֶל-שְׂמֹחַת אֲדֹנֶיךָ:

כד וַיֵּגֶשׁ גַּם-זֶה אֲשֶׁר לָקַח כֶּפֶר אַחַת וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי יִדְעָתִיךָ כִּי-אִישׁ קָשָׁה אֶתָּה קָצַר בְּאֲשֶׁר לֹא זָרַעְתָּ וְכִנֹּס בְּאֲשֶׁר לֹא פָזַרְתָּ:

כה וַאֲכִירָא וְאַלְף וְאַטְמָן כֶּכְרָךְ בְּאַדְמָה וְעַתָּה הֵא-לְךָ אֶת אֲשֶׁר-לְךָ:

כו וַיַּעַן אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו עֲבָד רַע וְעַצֵּל יִדְעָתָּ כִּי-קָצַר אֲנִי בְּאֲשֶׁר לֹא זָרַעְתִּי וְכִנֹּס אֲנִי בְּאֲשֶׁר לֹא פָזַרְתִּי:

כז וְעַל-כֵּן הָיָה עָלֶיךָ לִתֵּת בְּסָפִי לְמַחְלִיפֵי-כֶסֶף וְנָאֲנִי בְּבֹאִי הִיִּיתִי מֵצֵא אֶת אֲשֶׁר-לִי בְּתַרְבִּית:

כח לָכֵן קָחוּ אֶת-הַכֶּפֶר מִיָּדוֹ וְתָנוּ לָזֶה אֲשֶׁר-לוֹ כֶּפֶרִים עֹשֶׂר:

כט כִּי מִי אֲשֶׁר יִשְׁ-לוֹ יִנְתֵּן-לוֹ וַיַּעֲדִיךָ וּמִי אֲשֶׁר אֵין-לוֹ יִקַּח מִמֶּנּוּ גַם אֶת אֲשֶׁר יִשְׁ-לוֹ:

ל וְאֵת הָעֶבֶד הַזֶּה אֲשֶׁר לֹא יִצְלַח לְכָל הַשְּׁלִיכוֹ אֶל-אֶפֶל וְצִלְמוֹת שֵׁם יִהְיֶה כִּי וְחָרַק שָׁנִים:

לא וְהָיָה כִּי יָבוֹא בֶן-הָאָדָם בְּגִדְלָתוֹ וְכָל-הַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים עִמּוֹ אֲזִי יֵשֵׁב עַל-כִּסֵּא כְבוֹדוֹ:

לב וְנִקְבְּצוּ לִפְנָיו כָּל-הַגּוֹיִם וְהַפְּרִיד בֵּינֵיהֶם בֵּין אֶחָד לְאֶחָד בְּאֲשֶׁר יִפְרִיד הָרַעָה אֶת-הַכְּשָׁבִים מִבֵּין הָעֲזִים:

לג וְהַעֲמִיד אֶת-הַכְּשָׁבִים לִימִינוֹ וְאֶת-הָעֲזִים לְשִׁמְאָלוֹ:

לד אֲזִי יֹאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֲשֶׁר מִימִינוֹ בָּאוּ בְּרוּכֵי אָבִי וּרְשׁוֹ אֶת-הַמְּלָכוֹת אֲשֶׁר הִתְעַתְּדָה לָכֶם לְמַן-הַנֹּסֵד עוֹלָם:

לה כִּי רַעֲבָתִי וְתֹאכִלְנִי צִמְאֹתִי וְתִשְׁקוּנִי אֲרַח הִיִּיתִי וְתִאֲסָפוּנִי:

לו עֲרֹם וְתִכְסֶּנִּי חִלִּיתִי וְתִבְקְרֶנִּי עֲצוּר בְּכֹלָא הִיִּיתִי וְתִבָּאוּ אֵלָי:

לז אֲזִי יַעֲנֶנּוּ אֹתוֹ הַצְדִּיקִים לֵאמֹר אֲדֹנֵינוּ מִתִּי רָאִינוּךָ רַעֲב וְנִשְׁבִּיעֶךָ אוֹ צִמְא וְנִשְׁקָךָ:

לח מִתִּי רָאִינוּךָ אֲרַח וְנִאֲסָפְךָ אוֹ עֲרֹם וְנִכְסָךָ: וּמִתִּי רָאִינוּךָ חֵלָה אוֹ עֲצוּר בְּכֹלָא וְנִבָּא אֵלֶיךָ:

מ וְהַמֶּלֶךְ יַעֲנֶה אֹתָם לֵאמֹר אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אֵת אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לְאֶחָד מֵאֲחֵי הַקְּטָנִים הָאֵלֶּה לְנַפְשִׁי עָשִׂיתֶם:

מא אֲזִי יֹאמֶר גַּם-לְאֲשֶׁר מִשְׁמָאלוֹ לָכוּ מַעֲלֵי אֲרוּרִים אֶל-אֵשׁ עוֹלָם אֲשֶׁר הִתְעַתְּדָה לְשַׁטֵּן וּלְמַלְאָכָיו:

מב כִּי רַעֲבָתִי וְלֹא נִתַּתָּם לִי לְאָכֹל צִמְאֹתִי וְלֹא נִתַּתָּם לִי לְשָׂתוֹת:

מג אֲרַח הִיִּיתִי וְלֹא אֲסָפְתוּנִי עֲרֹם וְלֹא כִסִּיתוּנִי חֵלָה הִיִּיתִי וְעֲצוּר בְּכֹלָא וְלֹא בִקְרָתוּנִי:

מד וְהֵם גַּם-הֵם יַעֲנֶנּוּ אֵלָיו לֵאמֹר אֲדֹנֵינוּ מִתִּי רָאִינוּךָ רַעֲב אוֹ צִמְא אוֹ אֲרַח אוֹ עֲרֹם אוֹ חֵלָה אוֹ עֲצוּר בְּכֹלָא וְלֹא בָאֲנוּ לְעֲזָרְךָ:

מה וְהוּא יַעֲנֶה אֹתָם לֵאמֹר אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אֵת אֲשֶׁר לֹא עָשִׂיתֶם לְאֶחָד הַקְּטָנִים הָאֵלֶּה לְנַפְשִׁי לֹא עָשִׂיתֶם:

מו וְכֵן יִלְכוּ אֵלֶּה לְדִרְאוֹן עוֹלָם וְהַצְדִּיקִים לַחַיִּי עוֹלָם:

פרק כו

א וַיְהִיָּה בְּאֲשֶׁר כָּלָה יִשׁוּעַ לְדַבֵּר כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֶל-תַּלְמִידָיו:

ב הֲלֹא יִדְעַתֶּם כִּי אַחֲרַי יוֹמִים יִהְיֶה הַפֶּסַח וְאֵת בֶּן-הָאָדָם יִסְגִּירוּ לְהַצֵּלֵב:

ג וַיִּקְהֲלוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְזֻקְנֵי הָעָם אֶל-חֲצֵר הַגְּדוֹל וּשְׂמוֹ קַיָּפָא:

ד וַיִּנְעֲצוּ לְתַפֵּשׁ אֶת-יִשׁוּעַ בְּעֶרְמָה וּלְהַמִּיתוֹ:

ה אַךְ אֹמְרוּ לֹא בְּחָג פֶּן-תִּתְעַרֵּר מִהוּמָה בָּעָם:

ו וַיְהִי בַּהֲיוֹת יִשׁוּעַ בְּבֵית-עֲנִיָּה בְּבֵית שְׁמַעוֹן הַמַּצְרִעַ:

ז וַתָּבֹא אֵלָיו אִשָּׁה וּבִכְיָה צִלְחִית שָׁמֶן יָקָר-עֶרְךָ מְאֹד וַתִּצָּק עַל-רֹאשׁוֹ בְּמִסְבּוֹ:

ח וַיֵּרָאוּ הַתַּלְמִידִים וַיַּחֲזִיקוּ לָהֶם לֵאמֹר עַל-מָה נִבְלַע הַשָּׁמֶן הַזֶּה:

ט הֲלֹא טוֹב הָיָה לָתֵתוֹ בְּכֶסֶף רַב וּלְחַלֵּק מִכְרוֹ לְעֲנִיִּים:

י וַיַּדַּע יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמַה-זֶּה תִּלְאוּ אֶת-הָאִשָּׁה הֲלֹא טוֹב גְּמַלְתִּנִּי:

יא כִּי אֶת-הָעֲנִיִּים תִּמְצָאוּ לְפָנֶיכֶם תְּמִיד וְאוֹתִי לֹא תִמְצָאוּ תְּמִיד לְפָנֶיכֶם:

יב כִּי בְּאֲשֶׁר יִצָּקָה הַשָּׁמֶן הַזֶּה עַל-גּוּפִי הַכִּינֵה אֹתִי לְקַבְּרָתִי:

יג אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם בְּכָל-מָקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁמַע הַבְּשׂוּרָה הַזֹּאת בְּכָל-הָאָרֶץ יִסְפָּר גַּם אֲשֶׁר עָשִׂתָּה הִיא לָהּ לְזִכְרוֹן:

יד אֲזִי קָם אֶחָד מִשָּׁנִים הָעֹשֶׂשׁ וּשְׁמוֹ יְהוּדָה אִישׁ-קָרִיּוֹת וַיֵּלֶךְ אֶל-רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים:

טו וַיֹּאמֶר מַה-תֹּאמְרוּ לְתַת-לִּי כִּי אֲסָגִיר אֹתוֹ בְּיָדְכֶם וַיִּשְׁקְלוּ-לוֹ שְׁלִשִׁים כֶּסֶף:

טז וּמִן-הָעַתָּה הִיא בְּקָשְׁלוֹ תִּתְּנָה לְהַסְגִּיר אֹתוֹ:

יז וְלִפְנֵי הָרֹאשׁוֹן לְחַג הַמַּצּוֹת בָּאוּ הַתַּלְמִידִים לְפָנָיו יִשׁוּעַ לֵאמֹר אֵיפָה תִרְצֶה כִּי-נִכְיִן לָךְ לְאָכֹל אֶת-הַפֶּסַח:

י"ח וַיֹּאמֶר לָכֵן הֵעִירָה לְפָנַי אֱלֹמֵנִי וְהִגַּדְתָּם לִּי כֹה
אָמַר רַבְּנִי הֵן עָתִי בָּאָה וְהִנְנִי לַחֹג אֶת-חֹג הַפֶּסַח
עִם-תַּלְמִידֵי בְבִיתְךָ:

י"ט וַיַּעֲשׂוּ הַתַּלְמִידִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתָם יֵשׁוּעַ וַיָּכִינוּ
אֶת-הַפֶּסַח:

כ וַיְהִי בַעֲרֹב וַיֵּשֶׁב בְּמִסְבּוֹ עִם-שְׁנַיִם עֶשֶׂר:

כא וּבַעֲוֹד הֵם אֹכְלִים וַיֹּאמֶר אֲמֵן אָנֹכִי אָמַר לָכֵם
כִּי-אֶחָד מֵכֶם יִסְגִּיר אֹתִי:

כב וַיִּתְּעֲצְבוּ אֵל-לִבָּם עַד-מָאֵד וַיַּחֲלוּ לֵאמֹר לוֹ הֲאֵנִי
הוּא אֲדֹנִי:

כג וַיַּעַן וַיֹּאמֶר הַטָּבֵל אֶת-יָדוֹ עָמִי בַקְעָרָה הוּא
הַמְסַגֵּיר אֹתִי:

כד הֵן בֶּן-הָאָדָם הַלֵּךְ בְּכַתּוּב עָלָיו אֵף אוֹיֵל אִישׁ הַהוּא
אֲשֶׁר יִסְגִּיר אֶת בֶּן-הָאָדָם בֶּיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשׁוֹ טוֹב
הִיָּה לְאִישׁ הַהוּא אִם-לֹא יֵצֵא מִרְחָם:

כה וַיִּהְיֶה הַמְסַגֵּיר אֹתוֹ עֲנָה וַאֲמַר הָאֵנִי הוּא רַבִּי
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה אֹמְרָת:

כו וּבְאֲכֻלָּם וַיִּקַּח יֵשׁוּעַ אֶת-הַלֶּחֶם וַיְבָרֶךְ וַיִּבְצֹעַ וַיִּתֵּן
לַתַּלְמִידִים וַיֹּאמֶר קְחוּ אֲכֻלוּ זֶה הוּא בִּשְׂרִי:

כז וַיִּקַּח אֶת-הַכּוֹס וַיְבָרֶךְ וַיִּתֵּן לָהֶם לֵאמֹר שְׁתוּ כָלֵכֶם
מִמֶּנָּה:

כח כִּי זֶה הוּא דְמֵי דַם-הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה הַשְּׂפוּף בְּעַד
רַבִּים לְסִלִּיחַת חַטָּאתָם:

כט וְאַנְחִי מַגִּיד לָכֵם כִּי מַעַתָּה לֹא אֶשְׁתֶּה עוֹד מִפְּרִי
הַגֶּפֶן הַזֶּה עַד הַיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר חֲדָשׁ אֶשְׁתֶּה עִמָּכֶם
בְּמַלְכוּת אָבִי:

ל וַיִּקְרָאוּ אֶת-הַחֵלֶל וַיֵּצְאוּ אֶל-הַר הַזֵּיתִים:

לא אַזְ אָמַר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ הֵן כָּלֵכֶם תִּבְשְׁלוּ בִּי בַלִּילָה
הַזֶּה כִּי כְתוּב אַכָּה אֶת-הָרֹעֶה וּתְפוּצִין הַצֹּאן:

לב וְאַחֲרֵי תְקוּמָתִי מִן-הַמָּתִים אֵלָיְכֶם לְפָנֶיכֶם הַגִּילִיָּה:

לג וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵף אִם-כָּלֵם יִבְשְׁלוּ בְךָ
אֲנִי לֹא אֶפְשֵׁל לְעוֹלָם:

לד וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אֲמֵן אֲנִי אָמַר לָךְ כִּי בַלִּילָה הַזֶּה
טָרֵם יִקְרָא הַתְּרַנָּגֵל תִּכְחַשׁ-בִּי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים:

לה וַיֹּאמֶר אֵלָיו פֶּטְרוֹס אֵף אִם-יִהְיֶה עָלַי לָמוֹת אַתָּךְ
כַּחַשׁ לֹא אֶכְחַשׁ-בְּךָ וְכֵן דְּבָרוֹ גַּם כָּל-הַתַּלְמִידִים:

לו וְאַחֲרֵי-כֵן בָּא יֵשׁוּעַ עִמָּהֶם אֶל-הַמָּקוֹם הַנִּקְרָא
גֶת-שֶׁמֶנֶה וַיֹּאמֶר אֶל-תַּלְמִידָיו שְׁבוּ-לָכֶם פֹּה
עַד-כִּי אֵלָיְכֶם וְהִתְפַּלֵּלְתִּי שָׁמָּה:

לז וַיִּקַּח אֹתוֹ אֶת-פֶּטְרוֹס וְאֶת-שְׁנֵי בְנֵי זְבֵדִי וַיַּחֲלֵל
לְהַתִּיפֹחַ וּלְהַשׁוּמֵם:

לח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נַפְשֵׁי מְרָה-לִי מָאֵד עַד-מוֹת עַמְדוֹ
כִּזְזָה וְשָׁקְדוּ עָמִי:

לט וַיַּעֲבֹר הָלֶאָה מַעֲטָמִזְעַר וַיַּפֵּל עַל-פָּנָיו וַיִּתְפַּלֵּל
וַיֹּאמֶר אָבִי אִם-יִתְכַּן הַדָּבָר תַּעֲבֹר-נָא הַכּוֹס הַזֹּאת
מֵעָלַי אֵף לֹא כְרִצְוֹנִי כִּי אִם-כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ אַתָּה:

מ וַיָּבֹא אֶל-הַתַּלְמִידִים וַיִּמְצָאם יֹשְׁנִים וַיֹּאמֶר
אֶל-פֶּטְרוֹס הֵאֵם לֹא-הָיָה לְאֵל יָדְכֶם לְשָׁקֵד עָמִי
שָׁעָה אַחַת:

מא שָׁקְדוּ וְהִתְפַּלְלוּ פֶן-תָּבֹאוּ לְמִסָּה הֵן הָרִיחַ חֲפָצָה
אֵף הַבֶּשֶׂר רָפָה:

מב וַיּוֹסֶף וַיֵּלֶךְ-לוֹ שְׁנִית וַיִּתְפַּלֵּל וַיֹּאמֶר אָבִי אִם זֹאת
לֹא תַתְּכֵן לַעֲבֹר בְּלִתִּי אִם-שְׁתִּיתִי אוֹתָהּ יַעֲשֶׂה
רְצוֹנְךָ:

מג וַיּוֹסֶף וַיֵּשֶׁב וַיִּמְצָאם יֹשְׁנִים עוֹד כִּי עֵינֵיהֶם הָיוּ
כְּבָדוֹת:

מד וַיַּעֲזֹב אֹתָם וַיֵּלֶךְ עוֹד וַיִּתְפַּלֵּל שְׁלִישִׁית וַיִּדְבֹּר
בְּדַבָּרִים הָאֵלֶּה:

מה אַזְ שָׁב אֶל-תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם תָּנוּ שִׁנָּה
לְעֵינֵיכֶם וּמְנוּחָה הִנֵּה בָּאָה הַשָּׁעָה וּבֶן-הָאָדָם נֹסֵגֵר
בְּיַדֵּי חַטָּאִים:

מו קוּמוּ וְנִלְכָה הִנֵּה הַמְסַגֵּיר אֹתִי הֵלֶךְ וְקָרֵב:

מז עוֹדְנוּ מְדַבֵּר וְהִנֵּה יִהְיֶה אֶחָד מִשְׁנַיִם הָעֹשֶׂה כֹּא
וְעִמּוֹ הַמוֹן רַב בְּחִרְבוֹת וּבְכַמּוּת מֵאֵת רָאשֵׁי
הַכְּהֻנִּים וְזֻקְנֵי הָעָם:

מח וְהַמְסַגֵּיר אֹתוֹ נָתַן לָהֶם אוֹת לֵאמֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר
אֲנִשְׁק-לוֹ זֶה הוּא תִפְשׂוּ אוֹתוֹ:

מט וַיִּמָּהֵר וַיֵּגֶשׁ אֶל-יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הֲשֵׁלוּם לָךְ רַבִּי
וַיִּשְׁקָהוּ:

נ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ רַעִי עַל-מָה בָּאתָ וְהֵם נִפְלוּ
עַל-יֵשׁוּעַ וַיִּשְׁלְחוּ בוֹ אֶת-יְדֵיהֶם וַיִּתְּפָשׂוּהוּ:

נא וְהִנֵּה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי יֵשׁוּעַ שָׁלַח אֶת-יָדוֹ וַיִּשְׁלַף
אֶת-חֲרָבּוֹ וַיִּף אֶת-עֶבֶד הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּקְצֹץ
אֶת-אָזְנוֹ:

נב וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ הֲשֵׁב חֲרָבְךָ אֶל-מְקוֹמָהּ כִּי
כָל-תִּפְשֵׁי חֶרֶב בְּחֶרֶב יֵאָבִידוּ:

נג אוֹ הִתְאֲמַר בְּלִבְךָ כִּי לֹא אוּכַל לְשֹׂאֵל מֵאֵת אָבִי
אֲשֶׁר יִשְׁלַח לִי גִם-עֵתָה רַב מִשְׁנַיִם עֹשֶׂה גְדוּדִים
מִלְּאָכִים:

נד אָבֵל אֵיךְ יִכְנוּ הַכְּתוּבִים כִּי כָל-אֵלֶּה תִקְרָאנָה:

נה בַּעֲת הַהִיא אָמַר יֵשׁוּעַ אֶל-הַמּוֹן הָעָם הַבְּחִרְבוֹת
וּבְכַמּוּת בָּאתֶם לְתַפֵּשׂ אֹתִי כְּפָרִיץ יוֹם יוֹם יִשְׁבָּתִי
לְהוֹרֹת לָכֵם בְּמַקְדָּשׁ וְלֹא שְׁלַחְתֶּם בִּי יָד:

נו אָבֵל כָּל-זֹאת הָיְתָה לְמַלְאֵת אֶת-כְּתָבִי הַנְּבִיאִים אַזְ
עֲזָבוּ אוֹתוֹ תַלְמִידָיו כָּלֵם וַיִּנְסוּ:

נז וְתַפְשֵׁי יֵשׁוּעַ הוֹלִיכּוּ אוֹתוֹ אֶל-קִיפָא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
אֲשֶׁר בְּבֵיתוֹ נִקְהְלוּ הַסּוֹפְרִים וְהַזִּקְנִים:

נח וּפֶטְרוֹס הָלַךְ אַחֲרָיו מִרְחוֹק עַד-לְחֹצֵר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב שָׁם עִם-הַמְשָׁרְתִּים לְרֹאוֹת אֵיךְ יִפְלֵ
דָּבָר:

נט וְרָאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְהַזִּקְנִים וְכָל-הַסֵּנֶהֶדְרִין בִּקְשׁוּ
עֲדוֹת שָׁקֵר עַל-יֵשׁוּעַ לְהַמִּיתוֹ וְלֹא מָצְאוּ:

ס וְאַף כִּי עַד־יִשְׁקֹר רַבִּים בָּאוּ שָׁם לֹא מָצְאוּ
וְאַחֲרֵי-כֵן נִגְשׂוּ שְׁנַיִם עַד־יִשְׁקֹר:

סא וַיַּעֲנוּ כִּי זֶה אָמַר יְדִי רַב לִי לְהַרֵּס אֶת-הַיִּכָּל
הָאֱלֹהִים וּלְבַנוֹתוֹ בְּשִׁלְשַׁת יָמִים:

סב וַיִּקֶּם הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא תַעֲנֶה דָּבָר
מִשְׁתַּגֶּה-זֹּאת הֵעִידוּ בְךָ אֵלֶּה:

סג וַיֹּדֵעַ יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִכְהֵן הַגְדּוֹל הַנִּי מִשְׁבִּיעַךְ
בְּאַלְהִים חַיִּים כִּי תִגִּיד לָנוּ אִם-אַתָּה הוּא הַמְּשִׁיחַ
בֶּן-הָאֱלֹהִים:

סד וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אַתָּה אֹמֶרֶת אַכֵּן אֲנִי מֵגִיד לָכֶם
כִּי מֵעַתָּה תִּרְאוּ אֶת-בֶּן-הָאָדָם יֹשֵׁב לְיָמִין הַגְּבוּרָה
וְכָא בְּעֲנֵי הַשָּׁמַיִם:

סה אַז יִקְרַע הַכֹּהֵן הַגְדּוֹל אֶת-בְּגָדָיו לֵאמֹר מַגֵּדָךְ הוּא
מֵה-לָּנוּ עוֹד וּלְעַדִּים הִנֵּה זֶה שֹׁמְעֶתָם גְּדוּפוֹ מִפִּי:

סו אָמְרוּ מֵה-דַּעְתְּכֶם וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ מִשְׁפָּט-מִוֶּתֶן לוֹ:

סז אַז יִרְקוּ בְּפָנָיו וַיִּכְהוּ בְּאַגְרָף וַיֵּשׁ מֵהֶם אֲשֶׁר מִחָא
אֹתוֹ מִכַּת לְחִי:

סח וַיֹּאמְרוּ הַנִּבָּא לָנוּ מֵשִׁיחַ מִי זֶה הַמַּכָּה אֹתָךְ:

סט וּפְטָרוֹס יָשָׁב מִחוּץ בַּתּוֹךְ הַחֹצֵר וַתִּגַּשׁ אֵלָיו שְׁפָחָה
אֶחָת לֵאמֹר גַּם-אַתָּה הֵייתָ עִם-יֵשׁוּעַ הַגָּלִילִי:

ע וַיִּכְחַשׁ לְעֵינָי כָּלִם לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי מֵה-אֵת אֹמְרָתָה:
עא וַיֵּצֵא אֶל-הָאוּלָם וַתִּרְאֶהוּ שְׁפָחָה אֶחָת וַתֹּאמֶר

אֶל-הַעֲמִידִים שָׁם גַּם-זֶה הָיָה עִם-יֵשׁוּעַ הַנֶּזְרִי:

עב וַיֹּסֶף לְכַחַשׁ וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי אֶת-הָאִישׁ:

עג וְעוֹד מַעַט וַיִּגָּשׁוּ הַעֲמִידִים שָׁם וַיֹּאמְרוּ אֶל-פְּטָרוֹס
אוּלָם גַּם-אַתָּה אֶחָד מֵהֶם כִּי גַם-בִּשְׁפָתְךָ תִּתְנַפֵּר:

עד וַיִּתַּח לְעֵנֹת בָּאֵלָה וּבִשְׁבָעָה לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי
אֶת-הָאִישׁ וּבִרְגַע זֶה קָרָה הַתְּרַנָּגֶל:

עה וַיִּזְכֹּר פְּטָרוֹס אֶת-דְּבַר יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר אָמַר כִּי-טָרָם
יִקְרָא הַתְּרַנָּגֶל תְּכַחֵשׁ-בִּי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וַיֵּצֵא
הַחוּצָה וַיִּמָּר בִּבְכִי:

פרק כז

א הַבֵּקֶר אֹר וְכָל-רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְזֻקְנֵי הָעָם נוֹסְדוּ
יַחַד עַל-יֵשׁוּעַ לְהַמִּיתוֹ:

ב וַיֹּאסְרוּ אֹתוֹ וַיּוֹלִיכֶהוּ וַיִּסְגְּרֶהוּ בֵּיתִי פּוֹנְטִיּוֹס
פִּילָטוֹס הַפָּחָה:

ג וַיֵּרָא יְהוּדָה הַמַּסְגִּיר אֹתוֹ כִּי הִרְשִׁיעָהוּ וַיִּנָּחֵם וַיָּשָׁב
אֶת-שְׁלֹשִׁים הַכֶּסֶף אֶל-רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים
וְאֶל-הַזֻּקְנִים:

ד וַיֹּאמֶר חֲטֹאתִי בְּאֲשֶׁר הִסְגַּרְתִּי דָם נָקִי וְהֵם אָמְרוּ
מֵה-לָּנוּ וְלֹאֵת רָאָה אַתָּה:

ה וַיִּשְׁלַף אֶת-הַכֶּסֶף בְּהִיכָל וַיֵּצֵא וַיִּלְךָ וַיִּחַנֵּק:

ו וַיִּקְחוּ רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים אֶת-הַכֶּסֶף וַיֹּאמְרוּ לֹא-כַתּוּרָה
הוּא לָתֶתּוּ אֶל-הָאוֹצָר כִּי-שֹׁכֵר דָּמִים הוּא:

ז וַיּוֹנְעֻצוּ וַיִּקְנוּ בַּכֶּסֶף הַזֶּה אֶת-שָׂדֶה הַיּוֹצֵר לַקְבוּרָת
גֵּרִים:

ח עַל-כֵּן יִקְרָא לְשָׂדֶה הַהוּא שָׂדֶה דָּמִים עַד הַיּוֹם
הַזֶּה:

ט אַז הוּקַם הַדָּבָר אֲשֶׁר נֹאמַר בְּיַד-הַנְּבִיא לֵאמֹר
וַיִּקְחוּ אֶת-שְׁלֹשִׁים הַכֶּסֶף אֶדְרִי הַיָּקָר אֲשֶׁר יִקָּר
מֵעַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

י וַיִּתְּנוּם בְּעַד-שָׂדֶה הַיּוֹצֵר בְּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתִי אֲדֹנָי:

יא וַיֵּשׁוּעַ עֹמֵד לִפְנֵי הַפָּחָה וַיִּשְׁאַל אֹתוֹ הַפָּחָה לֵאמֹר
הַאֲתָה הוּא מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ אַתָּה
אֹמֶרֶת:

יב וַרֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזֻּקְנִים הִבִּיאוּ עָלָיו שְׂטָנָתָם וְלֹא
עָנָה אֹתָם דְּבַר:

יג וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּילָטוֹס הֲלֹא שָׁמַעְתָּ אַתָּה עַד-כַּמָּה
הַכִּבִּירוֹ לְעֵנֹת בְּךָ:

יד וְלֹא נָתַן לוֹ מַעֲנָה אֵף לֹא דְבַר אֶחָד עַד אֲשֶׁר-הָיָה
לִפְלֹא בְּעֵינֵי הַפָּחָה:

טו וּבַחֲגֵ הַזֶּה הִסְכֵּן הַסִּכֵּן הַפָּחָה לְשַׁלַּח אֶחָד
מֵהָאֲסִירִים אֲשֶׁר יִבְחָרוּ בּוֹ הָעָם לְחַפְּשֵׁי:

טז וּבָצַעַת הַהִיא הָיָה לָהֶם אִישׁ אֲסִיר נֹדֵעַ לָעָם וְשְׁמוֹ
בָּר-אַבָּא:

יז וַיְהִי בְּהִקְהָלָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילָטוֹס בְּמִי תִבְחָרוּ
וְאֲשַׁלַּחְהוּ לָכֶם בָּר-אַבָּא אוֹ בְּיֵשׁוּעַ הַנִּקְרָא
מָשִׁיחַ:

יח כִּי יָדַע אֲשֶׁר מִקְנָאֲתָם בּוֹ הַסִּגְרֶהוּ:

יט וְגַם-בִּשְׂבָּתוֹ בְּמָקוֹם הַמְּשָׁפֵט שָׁלַחָה לוֹ אֲשֶׁתּוֹ
לֵאמֹר אֶל-תִּתְּעַרְבֵךְ בְּדָבָר הַצַּדִּיק הַזֶּה כִּי זֶה הַיּוֹם
עֲנִיתִי בַּחֲלוֹם עַד-מָאֹד עַל-אֲדוֹתָיו:

כ וַרֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזֻּקְנִים הִסִּיתוּ אֶת-הַמּוֹן הָעָם
לְשַׁאֵל לָהֶם אֵת בָּר-אַבָּא וּלְהַשְׁמִיד אֶת-יֵשׁוּעַ:

כא וַיַּעַן הַפָּחָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶת-מִי מִן-הַשְּׁנַיִם
תִּחַפְּצוּ וְאֲשַׁלַּחְהוּ לָכֶם וַיֹּאמְרוּ אֵת בָּר-אַבָּא:

כב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילָטוֹס וּמֵה-אֲעֻשֶׂה לְיֵשׁוּעַ הַנִּקְרָא
מָשִׁיחַ וַיֹּאמְרוּ כָּלִם יִצְלָב:

כג וַיֹּאמֶר וְלָמָּה מֵה-רָעָה עָשָׂה וְהֵם הוֹסִיפוּ לְצַעֵק
וְלֵאמֹר יִצְלָב:

כד וַיֵּרָא פִּילָטוֹס כִּי לֹא-יָכֹל לָהֶם אֵף עוֹד תּוֹסִיף
הַמְּהוּמָה וַיִּקַּח מִיָּם וַיִּרְחֹץ אֶת-יָדָיו לְעֵינֵי הָעָם
וַיֹּאמֶר נָקִי אֲנִכִּי מִדָּם הַצַּדִּיק הַזֶּה רְאוּ אַתֶּם:

כה וַיַּעֲנוּ כָל-הָעָם לֵאמֹר דָּמוֹ עָלֵינוּ וְעַל-בְּנֵינוּ:

כו אַז שָׁלַח לָהֶם אֵת בָּר-אַבָּא וְאֵת יֵשׁוּעַ יֹסֵר בְּשׁוּטִים
וַיִּתְּנֶהוּ לְהַצְלָב:

כז וַיִּקְחוּ אַנְשֵׁי צָבָא הַפָּחָה אֶת-יֵשׁוּעַ אֶל-חֹצֵר
הַמְּשָׁפֵט הוּא פְּרִטוֹרִין וַיַּזְעִיקוּ עָלָיו אֵת
כָּל-הַגְּדוּד:

כח וַיַּפְשִׁיטוּ אֹתוֹ וַיַּלְבִּישֻׁהוּ מַעֲלִיל אֲרָגְמָן:

כט וַיִּשְׁרְגוּ כֶּתֶר קוֹצִים וַיְשִׁימוּ עַל-רֹאשׁוֹ וַקְּנָה בִּימִינוֹ
וַיִּכְרְעוּ לִפְנָיו עַל-בִּרְכֵיהֶם וַיִּתְּתֵלוּ בּוֹ לֵאמֹר יְחִי
מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים:

ל וַיִּרְקוּ בְּפָנָיו וַיִּקְחוּ אֶת-הַקְּנָה וַיִּכְהוּ עַל-רֹאשׁוֹ:

לא וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר הִתְּלוּ בּוֹ הַפְּשִׁיטוּ אֹתוֹ אֶת-הַמַּעֲלִיל
וַיַּלְבִּישֻׁהוּ אֶת-בְּגָדָיו וַיּוֹלִיכֶהוּ לְצֹלָב אֹתוֹ:

לב וְכֹאֲשֶׁר יֵצְאוּ פָּגְעוּ בְּאִישׁ קוֹרִינִי וְשְׁמוֹ שָׁמְעוֹן אֹתוֹ
אֲלֹצוֹ לְהַלָּךְ אֹתָם וְלִשְׁאֵת לוֹ אֶת-צֹלָבוֹ:

לג וַיָּבֵאוּ אֶל-הַמָּקוֹם הַנִּקְרָא גִלְגֹּלְתָא אֲשֶׁר יֹאמַר
מָקוֹם הַגִּלְגֹּלֶת:

לד ויתגורלו זין מהול בראש לשותות ויטעם ולא אבה לשותותו:

לה ויפלו אתו שם ויחלקו את-בגדיו ויפילו עליהם גורל למלות את אשר-נאמר בפי הנביא יחלקו בגדי להם ועל-לבושי יפילו גורל:

לו וישבו וישמרו אתו שמה:
לז וישמו דבר אשמתו בכתבת מעל לראשו זה הוא ישוע מלך היהודים:

לח ואתרי-כן נצלו עמו שני אנשי-חמס אחד מימינו ואחד משמאלו:

לט והעברים שם גדפו אתו ויניעו אתרי את-ראשם:
מ ויאמרו אתה הוא ההרס את-ההיכל והבונה אתו בשלשת ימים הושעה את-נפשו אם בן-אלהים אתה רבה מן-העץ:

מא וכן גם-שחקו עליו ראשי הפהנים עם-הסופרים והזקנים לאמר:

מב את-אתרים הושיע ואת-נפשו לא יוכל להושיע אם-מלך ישאל הוא ירד-נא עתה מן-העץ ונאמין בו:

מג בטח באלהים יצילהו כי חפץ בו כי הלא אמר בן-האלהים אני:

מד וגם-אנשי-החמס אשר נצלו עמו חרפהו כמו-כן:

מה וחושו כסה את-פני כל-הארץ מן-השעה הששית עד השעה התשיעית:

מו ובשעה התשיעית צעק ישוע בקול גדול לאמר אלהי אלהי למה שבקתני אשר יאמר אלי אלי למה עזבתני:

מז ומן-העמדים שם כאשר שמעו אמרו הוא קרא אל-אליהו:

מח וימהר אחד מהם וירץ ויבקש ספוג אשר מלאו חמץ וישמהו על-קנה וישקהו:

מט ויתר האנשים אמרו הרף ונראה אם-יבא אליהו להושיע לו:

י וישוע הסיף ויקרא בקול גדול ויפקד את-רוחו:

יא והנה פרכת ההיכל נקרעה לשנים קרעים מלמעלה למטה ארץ רעשה וצורים התבקעו:

יב וקברים נפתחו ויקיצו רבים מעצמות הקדושים אשר בארץ ישנים המה:

יג ויצאו מקבריהם אחרי תקומתו ויבאו אל-עיר הקדש ויראו לרבים:

יד ושר-המאה והאנשים אשר אתו השמרים את-ישוע בראותם את-הרעש ואת-כל-אשר קרה חרדו עד-מאד ויאמרו אכן זה היה בן-אלהים:

יה ונשים רבות אשר הלכו אחרי ישוע מן-הגליל לשנתו היו ראות את-הנעשה שם מרחוק:

יז וביניהן היתה מרים המגדלית ומרים אם-יעקב ויוסי ואם בנן וזדי:

יז ויהי בערב ויבא איש עשיר מן-הרמתיים וישמו יוסף וגם-הוא היה אחד מתלמידי ישוע:

יח הוא בא אל-פילטוס וישאל ממנו את-גוף ישוע ויצו פילטוס כיר-נתן לו:

יט ויבקש יוסף את-הגוף ויעטהו בתכריץ-בד טהור:

ס וישמהו בקבר חדש אשר חצבו-לו בצור ויגל אבן גדולה על-פי הקבר וילך:

סא ומרים המגדלית ומרים האחרת היו ישובות שם ממול הקבר:

סב ויהי ממחרת אחרי ערב השבת ויסקלו ראשי הפהנים והפרושים אל-פילטוס:

סג ויאמרו אדונינו זכרנו כי בעודנו חי אמר המתעה שהוא מקצה שלשת ימים אקום:

סד לכן צוה-נא לנצר את-הקבר עד-יום השלישי פן-יבאו תלמידיו בלילה ויגבהו ואמרו אל-העם הנה-קם מן-המתים ורעה המרמה האחרנה מן-הראשנה:

סה ויאמר אליהם פילטוס הא-לכם אנשי משמר לכו ונצרו כאשר תדעון:

סז וילכו ויצרו את-הקבר ויחתמו את-האבן ויעמידו עליו את-המשמר:

פרק כח

א ויהי אחר השבת לפנות בקר באחד-בשבת ונבא מרים המגדלית ומרים האחרת לראות את-הקבר:

ב ויהי רעש גדול כיר-מלאך יהוה ירד מן-השמים ויבא ויגל את-האבן מן-הפתח וישב עליה:

ג ומראהו כפרק וילבושו לכן כשלג:

ד ומאמתו אנשי המשמר נבהלו ויהיו כמתים:

ה ויצו המלאך ויאמר אל-הנשים אל-תיראן הן ידעתי כי את-ישוע הנצלב תבקשנה:

ו איננו פה כי הוא קם כאשר אמר באנה ויראינה את-המקום אשר שכב-שם האדון:

ז ומהרתן אל-תלמידיו ואמרתן כי הוא קם מן-המתים והנה הוא הולך לפניכם הגלילה ושם תראו אתו הנה אמרתי לכן:

ח ותצאנה כרגע מן-הקבר ביראה ובששון רב ותרצנה להגיד לתלמידיו:

ט הנה הלכות לספר אל-תלמידיו וירא אליהן ישוע ויאמר שלום ותגשנה ותאחזנה ברגליהן ותשתחווין לו:

י ויאמר אליהן ישוע אל-תיראנה לננה הגדנה לאחי כי ילכו הגלילה ושם יראוני:

יא ויהי בלכתן והנה אנשים מאנשי המשמר באו העירה ויגידו לראשי הפהנים את-כל אשר קרה:

יב ויסקלו עם-הזקנים וינעצו ויתגור-כסף רב אל-אנשי הצבא לאמר:

^{יג} אמרו כִּי־בָאוּ תַלְמִידָיו לִילָה וַיִּגְנְבוּהוּ בַּעֲדֹד אֲנָחְנוּ
יְשָׁנִים:

^{יד} וְכִי־יִשְׁמַע הַדָּבָר לְאַזְנֵי הַפֶּתַח אֲנָחְנוּ נִדְּבָר עַל־לִבּוֹ
וְהָיִינוּ לְמַגֵּן לָכֶם מִכָּל־רָע:

^{טו} וַיִּקְחוּ אֶת־הַכֶּסֶף וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר שָׁמוּ בְּפִיהֶם
וְהַשְׁמוּעָה הַזֹּאת יֵצֵאָה בֵּין הַיהוּדִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה:
^{טז} וְאַחֵר עָשָׂר הַתְּלָמִידִים הָלְכוּ הַגָּלִילָה אֶל־הַהָר
הַהוּא אֲשֶׁר יַעֲד לָהֶם יֵשׁוּעַ:

^{יז} וַיְהִי כִּרְאוֹתָם אֹתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ־לוֹ וַיֵּשׁ מֵהֶם פֶּסְחוּ
עַל־שְׁתֵּי סַעֲפִים:

^{יח} וַיַּגִּשׁ יֵשׁוּעַ וַיַּדְבֵּר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר נָתַן־לִי כָל־מַמָּשָׁל
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

^{יט} לָכוּ אֶל־כָּל־הָעַמִּים לְהוֹרִתָם וּלְעֲשׂוֹתָם לִי
לְתַלְמִידִים וּלְטַבֵּל אֹתָם בְּשֵׁם הָאָב וְהַבֶּן וְרוּחַ
הַקֹּדֶשׁ:

^כ וְלִמְדָתָם אֹתָם לְשֹׁמֵר אֶת־כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם
וְהִנֵּה אֲנִכִּי אֵהְיָה עִמָּכֶם עַד־אַחֲרִית הַשָּׁנִים לָעֵת
קֵץ הָעוֹלָם אָמֵן:

Mark

הַבְּשׁוּרָה הַקְּדוּשָׁה עַל־פִּי מַרְקוֹס

פרק א

א תחלת הבשורה לישוע המשיח בן-האֱלֹהִים:
ב כפְּתוּב בְּדִבְרֵי הַנְּבִיאִים הַנְּנִי שֶׁלַח מִלְאָכִי לִפְנֵיךְ
וּפְנֹה־דִרְכְּךָ לִפְנֵיךְ:
ג קוֹל קוֹרֵא בַּמִּדְבָּר פִּנּוּ דֶּרֶךְ יְהוָה יִשְׁרוּ מַסְלֹוֹתָיו:
ד וַיָּבֹא יוֹחָנָן לְטַבֵּל בַּמִּדְבָּר וְהוּא קָרָא אֶל־הָעָם
לְשׁוּב מִדִּרְכָּם וּלְהַטְבִּיל לְסִלִּיחַת עֲוֹנָם:
ה וַיֵּצֵאוּ אֵלָיו כָּל־אֶרֶץ יְהוּדָה וְכָל־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַיִם
וַיִּטְבְּלוּ עַל־יְדוֹ בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן בְּהַתְּנֻדָּתָם
אֶת־חַטֹּאתֵיהֶם:
ו יוֹחָנָן לְבוּשׁוֹ שָׁעַר גְּמָלִים וְאֶזְזוֹר עוֹר אֶזְזוֹר בְּמַתְנָיו
וּמִאֲכָלוֹ חֲגָבִים וְדָבָשׁ מִיַּעַר:
ז וַיִּקְרָא לֵאמֹר הִנֵּה חֲסִין מִמֶּנִּי בָּא אַחֲרַי אֲשֶׁר
קָל־עֵרְף אֲנִי מִכְרַע לִפְנֵי הַתִּיר שְׁרוּף נִעְלִיו:
ח אֲנִי מִטְבֵּל אֶתְכֶם בַּמַּיִם אֲךָ הוּא יִטְבֵּל אֶתְכֶם
בְּרוּחַ־הַקֹּדֶשׁ:
ט וַיְהִי בַּיָּמִים הָאֵלֶּם וַיָּבֹא יֵשׁוּעַ מִנִּצְרֶת מִן־הַגָּלִיל
וַיִּטְבֵּל עַל־יַד יוֹחָנָן בַּיַּרְדֵּן:
י וְהוּא אַף־עֲלֵה עָלָה מִן־הַמַּיִם וַיֵּרָא וַהֲנֵה נִפְתָּחוּ
הַשָּׁמַיִם וַהֲרוּחַ יִרְדָּה עָלָיו בְּדַמּוֹת יוֹנָה:
יא וַיְהִי קוֹל מִן־הַשָּׁמַיִם אֲתָה הוּא בְּנִי יְדִידִי בְּךָ רַצְתָּה
נִפְשִׁי:
יב וְאַחֲרֵי־כֵן נִשְׁאָו הָרוּחַ וַיִּנָּחֻהוּ בַּמִּדְבָּר:
יג וַיְהִי בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים יוֹם עִם־חֵית הַשָּׂדֶה וַיִּנָּסֶהוּ
הַשָּׁטָן וּמִלְאָכֵי אֱלֹהִים שָׂרְתָהוּ:
יד וְאַחֲרַי אֲשֶׁר הִסְגִּיר יוֹחָנָן בָּא יֵשׁוּעַ הַגָּלִילָה וַיִּקְרָא
אֶת־בְּשׁוּרַת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
טו וַיֹּאמֶר הִנֵּה מְלֹאוּ הַיָּמִים וּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים קָרְבָה
לָבֹא שׁוּבוּ מִדִּרְכֵיכֶם וְהִאֲמִינוּ בַּבְּשׁוּרָה:
טז וַיְהִי בְּלָכְתוֹ עַל־שִׁפְת יַם־הַגָּלִיל וַיֵּרָא אֶת־שְׁמַעוֹן
וְאֶת־אַנְדֵּרִי אַחִי שְׁמַעוֹן פֶּרָשִׁים מִכְמֶרֶת עַל־פְּנֵי
הַיָּם כִּי דִיָּגִים הָיוּ:
יז וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ לָכוּ אַחֲרַי וְאַעֲשֶׂה אֶתְכֶם
לְדִיָּגִי אָדָם:
יח וַיַּעֲזְבוּ אֶת־מַכְמְרוֹתָם כָּרְגַע וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו:
יט וַיַּעֲבֹר מַעַט־מִזְעָר וַיֵּרָא אֶת־יַעֲזֵקָב בֶּן־זִבְדִּי
וְאֶת־יוֹחָנָן אַחֲרָיו וְגַם־הֵם בָּאֲנִיָּה מִתְקַנִּים מִכְמְרוֹת:
כ וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם פְּתָאם וַיַּעֲזְבוּ אֶת־זִבְדִּי אֲבִיהֶם
בָּאֲנִיָּה עִם־הַפְּעָלִים הַשְּׂכִירִים וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיו:
כא וַיָּבֹאוּ אֶל־כְּפָר־נַחוּם וַיַּחֲשׁ לָבֹא בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת
אֶל־בֵּית־הַכֹּהֵנִסֶּת וַיִּלְמַד שָׁמָּה:

כב וַיִּתְמָהוּ עַל־תּוֹרָתוֹ כִּי יָדַע לְלַמֵּד כָּאִישׁ אֲשֶׁר
שִׁלְטוֹן בִּידוֹ וְלֹא פְסוּפְרִים:
כג וְשָׁם נִמְצָא אִישׁ בְּבֵית־הַכֹּהֵנִסֶּת אֲשֶׁר דָּבַק בּוֹ רוּחַ
טָמֵאָה וַיַּעֲצֵק לֵאמֹר:
כד הוּא יֵשׁוּעַ הַנִּצְרִי מִה־לָּנוּ וְלָךְ הָאֵם לְהַשְׁמִידֵנוּ בְּאֵת
הָלֹא יִדְעִיתִךְ מִי אֲתָה קְדוֹשׁ הָאֱלֹהִים:
כה וַיַּגְעֵר־בּוֹ יֵשׁוּעַ לֵאמֹר דָּם וְצָא מִמֶּנּוּ:
כו וַיִּטְרַף אֹתוֹ רוּחַ הַטָּמֵאָה וַיַּעֲצֵק צָעָקָה גְדוֹלָה
וְאַחֲרֵי־כֵן יָצָא מִמֶּנּוּ:
כז וַיִּשְׁתָּאוּ כָּלֶם וַיִּתְמָהוּ אִישׁ אֶל־אַחֲרָיו לֵאמֹר
מִה־זֹּאת מִה־תּוֹרָה חֲדָשָׁה אֲתָם כִּי גַם־אֶת־הַרוּחוֹת
הַטָּמֵאוֹת הוּא מַצְנֶה בְּעֶזְרוֹ וְהֵן שְׁמַעוֹת בְּקָלּוֹ:
כח וְשָׁמְעוּ יָצָא עַד־מִהֲרָה בְּכָל־הַכְּפָר וּמִסָּבִיב לְגָלִיל:
כט וַיֵּצֵאוּ מִבֵּית־הַכֹּהֵנִסֶּת וַיָּבֹאוּ בֵּיתָה שְׁמַעוֹן וְאַנְדֵּרִי
וְעֵמָהם גַּם־יַעֲזֵקָב וַיּוֹחָנָן:
ל וַחֲתָנָת שְׁמַעוֹן שְׂכָבָה חוֹלַת־קַדְחַת וַיָּבֹאוּ סִפְרוּ לוֹ
עַל־דְּבַר מַחֲלָתָהּ:
לא וַיֵּגֶשׁ וַיַּחֲזֹק בְּיָדָהּ וַיִּקְיֶמָהּ וַהֲקַדַּחַת רָפְתָה מִמֶּנָּה
וַתִּקָּם וַתִּשְׁרַת אֲתָם:
לב וַיְהִי בְּעֶרְבֹ אַחֲרַי בּוֹא הַשָּׁמֶשׁ וַיָּבִיאוּ אֵלָיו אֵת
כָּל־הַחוֹלִים וְאֵת אֲשֶׁר רוּחַ רָעָה מִבְּעֵתָם:
לג וְכָל־יֹשְׁבֵי הָעִיר נֶאֱסָפוּ וַיַּחֲדוּ פֶתַח הַבַּיִת:
לד וַיִּרְפָּא רַבִּים מֵהֶם אֲשֶׁר חָלוּ בְּתַחֲלָאִים שׁוֹנִים
וְרוּחוֹת רָעוֹת רַבּוֹת גָּרָשׁ וְלֹא־נָתַן לְרוּחוֹת הָרָעוֹת
לְדַבֵּר דְּבַר כִּי יָדְעוּ מִי הוּא:
לה וַיִּשְׁכַּח מִמַּחֲרַת טָרָם עָלָה הַשָּׁחַר וַיֵּצֵא וַיִּפְגַּע
בְּמָקוֹם חֹרֵב וַיִּתְפַּלֵּל שָׁמָּה:
לו וַיִּשְׁמַעוֹן וַהֲאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֲתָם חָרְדוּ אַחֲרָיו:
לז וַיִּמְצְאוּהוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה כָּלֶם מִבְּקָשִׁים פְּנִיךָ:
לח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ וְנִסּוּרָה מִזֶּה אֶל־עָרֵי הַפְּרוּזוֹת
הַקְּרֹבוֹת לָנוּ וְקִרְאוּתִי גַם־שָׁמָּה כִּי עַל־כֵּן יֵצְאוּתִי
מִבֵּיתִי:
לט וַיֵּסֶר אֶל־בֵּית־הַכֹּהֵנִסֶּת בְּכָל־הַגָּלִיל וַיִּקְרָא שָׁם
וַיַּגְרֵשׁ אֶת־הַשָּׂדִים:
מ וַיָּבֹא אֵלָיו אִישׁ מִצְרַע וַיִּתְחַנֵּן וַיִּכְרַע לִפְנָיו וַיֹּאמֶר
אִם־חַפֵּץ אֲתָה הָלֹא תִכַּל לְטַהֲרֵנִי:
מא וַיִּרְחַם עָלָיו יֵשׁוּעַ וַיּוֹשֵׁט אֶת־יְדוֹ וַיַּגְעֵבּוּ וַיֹּאמֶר
חַפֵּץ אֲנִי וטָהֵר:
מב עוֹד הַדְּבַר בְּפִיו וַהֲצַרְעַת סָרָה מִבְּשָׁרוֹ כָּרְגַע
וַיִּטְהֵר:
מג וַיַּעֲדֵבּוּ וַיִּשְׁלַחֵהוּ מֵעַל־פְּנָיו:

מד לאמר ראה אל-תגד לאיש דבר רק-לך והראה לעיני הכהן והקרב את-הקרבן על-טהרתך כאשר צוה משה לעדות להם: ^{מה} ויהי כצאתו ויחל להגיד ולהשמיע את-הדבר ברכים עד אשר לא-יכל עוד ישוע לבא בעיר בגלוי כי אם-התגורר בחוץ בציה וערכה ויבאו אליו מכל-עבר ופנה:

פרק ב

^א ויהי מימים וישב אל-כפר-נחום והקול נשמע לאמר הנה הוא ישב בבית: ^ב ויקהלו אליו רבים מהרה עד-אשר לא-נשא אתם המקום לעמד יחדו אף-לנכח הפתח מחוץ וידבר אליהם את-דבריו: ^ג ויבאו אליו אנשים מביאי איש נכה עצמות וארבעה נשאים אתו: ^ד וכאשר לא יכלו לגשת אליו מרב העם הסירו את-הנג מעל-הבית אשר הוא ישב בו ויורידו דרך שם את-המשכב אשר נכה העצמות שכב עליו: ^ה כראות ישוע את-אמונתם ויאמר אל-נכה העצמות בני נסלחו-לך חטאתיך: ^ו ואנשים מן-הסופרים ישבו שם מדברים אל-לפם לאמר: ^ז למה מדבר גדופים כאלה מי יוכל לסלח חטאים בלתי האלהים לבדו: ^ח ועד-מהרה ידע ישוע ברוחו כי-כן חשבו בלפם ויאמר אליהם למה-זה תהגו כזאת בלבכם: ^ט כי מה נקל אם-לאמר אל-נכה העצמות נסלחו-לך חטאתיך או לאמר קום שא את-משכבך והתהלך: ^י אף למען תדעון כי יש רשיון לבן-האדם בארץ לסלח חטאים אז אמר אל-נכה העצמות: ^{יא} הנה אני אומר לך קום שא את-משכבך והלך-לך אל-ביתך: ^{יב} וימהר ויקם וישא את-משכבו ויצא לעיני כלם ופלצות אהזה את-פלם ויתנו כבוד לאלהים לאמר מעולם לא-ראינו כזאת: ^{יג} ויוסף ויצא אל-שפת הים וכל-העם באו אליו וישם את-תורתו לפניהם: ^{יד} כאשר עבר משם ראה את-לוי בן-חלפי ישב בבית המכס ויאמר אליו לך אחרי ויקם וילך אחרי: ^{טו} ויהי בשבתו על-הלחם בביתו וישבו מוכסים וחטאים רבים עם-ישוע ותלמידיו כי רבים היו אשר הלכו אחרי: ^{טז} ויראו הסופרים והפרושים כי הוא אכל עם-החטאים והמוכסים ויאמרו אל-תלמידיו מדוע הוא אכל ושתה עם-המוכסים והחטאים:

^{יז} וישמע ישוע ויאמר אליהם החזקים אין להם דבר עם-הרפא כי אם-החולים לא-באתי לקרא לצדיקים לבא אלי כי אם-לחטאים לתשובה: ^{יח} ותלמידי יוחנן והפרושים אשר ענו בצום נפשם באו ויאמרו אליו על-מה תלמידי יוחנן והפרושים צמים ותלמידיך לא יצמו: ^{יט} ויאמר אליהם ישוע הכי יצמו בני החתנה בעוד החתן עמם כל-עוד אשר החתן בתוכם לא יוכלו לצום: ^כ הנה ימים באים ולקח מהם החתן ואז יצמו בימים ההם: ^{כא} ואין-תפריס טלאה חדשה על-שמלה בלה פן-הטלאה החדשה במלאכה תגרע מן-השמלה הבלה ותוסיף על-קרעיה: ^{כב} ותיירוש לא יתן בנאדות בלים פן-יבקע התיירוש את-הנאדות ונשפך היין והנאדות יכליון אבל תירוש יתן בנאדות חדשים: ^{כג} ויהי היום וילך בשדה קמה בשבת ותלמידיו בעשותם דרכם שם החלו לקטף מלילות בידם: ^{כד} ויאמרו אליו הפרושים ראה מדוע הם עשים את אשר-לא יעשה בשבת: ^{כה} ויאמר אליהם הלא קראתם את-אשר עשה דוד בהיותו בחסר ובכפף הוא ואלה אשר אתו: ^{כו} ואשר בא אל-בית האלהים בימי אביהר הכהן הגדול ויאכל את-לחם הפנים ויתן גם-לאנשיו אשר על-פי התורה לא יאכל בלתי אם-הכהנים לבדם: ^{כז} ויאמר אליהם הן השבת הוכן בעבור האדם ולא האדם בעבור השבת: ^{כח} על-כן בן-האדם גם-אדון השבת הוא:

פרק ג

^א ויוסף ויבא אל-בית-הכנסת ושם-איש אשר ידו יבשה: ^ב והם ארכו לו אם-יורפאהו בשבת למען תמצא ידם לשטנו: ^ג ויאמר אל-האיש אשר ידו יבשה קום וצמד בתוך הקהל: ^ד אז אמר אליהם הכי כדת להיטיב בשבת או להרע להציל נפש או לשחתה ויחרישו: ^ה וישקף אליהם מסביב בפנים ועפים כי מר-לו מאד מקשי לבם ויאמר אל-האיש ההוא הושט את-ידך וישט אתה ותשב ידו לאיתנה כאחרת: ^ו והפרושים יצאו ויחישו להוציע עם-אנשי הורדוס במה להשחיתו: ^ז ויפץ ישוע ויעבר משם עם-תלמידיו דרך הים והמון עם-רב הלכו אחריו מן-הגליל ומן-יהודה:

ח ומירושלים ומאדום ומעבר לירדן ומסביבות צור
וצידון קהל גדול באו אליו כי שמעו את כל-אשר
עשה:
ט ויאמר אל-תלמידיו להכין-לו אניה קטנה מפני
המון העם לבלתי ידחקון אתו:
י כי העלה ארכה לרבים עד-אשר התמלאו עליו
כל-המנגעים ברצותם לנגע בו:
יא ואלה אשר רוח טמאה בם בראותם אתו נפלו
לפניו ויצעקו לאמר אתה הוא בן-האלהים:
יב והוא גער גער בם לבלתי יודיעו מי הוא:
יג ויעל אל-ההר ויקרא אל-אלה אשר חפץ בם ויבאו
אליו:
יד ויפקד שנים עשר אנשים להיות אצלו ולקרא
את-בשורתו בכל אשר ישלחם:
טו וכח נתן בידם להפא את-התחלאים לגרש רוחות
רעות:
טז ויכנה את-שמעון בשם פטרוס:
יז ואת-יעקב בן-זבדי ואת-יוחנן אחי יעקב כנה
בשם בני-רגש אשר הוא בשם בני-רעם:
יח ואת-אנדרי ואת-פילפוס ואת-בר-תלמי
ואת-מתתיהו ואת-תומא ואת-יעקב בן-חלפי
ואת-תדי ואת-שמעון הכנעני:
יט ואת-יהודה איש-קריית הוא המסגיר אתו ויבא
הביתה:
כ והמון העם נקבצו שם לרב עד כי-לא יכלו
לאכל-לחם:
כא וכאשר שמעו בני משפחתו יצאו להחזיק בו כי
אמרו סר טעמו:
כב והסופרים אשר ירדו מירושלים אמרו כי
בעל-זבוב דבק בו וכי על-ידי שר-השדים הוא
מגרש את-השדים:
כג ויקרא אליהם לבא אליו ויפתח במשל פיו לאמר
איך יוכל השטן לגרש את-השטן:
כד הלא ממלכה הנפלגה על-נפשה הממלכה ההיא
לא תקום:
כה ובית הנפלג על-נפשו הבית ההוא לא-יוכל לקום:
כו ואם-השטן קם על-נפשו כי נפלגה רוחו לא-יוכל
קום כי בא עד-קצו:
כז לא יוכל איש לבא בית הגבור ולשלל את-כליו
אם-לא יאסר את-הגבור ראשנה ואחר ישלל את
אשר בביתו:
כח אמן אני אמר לכם הן יש סליחה לבני אדם
על-כל-עוונותם וגודפתם אשר יגדפון:
כט אפס המגדף את-רוח הקדש לא תהיה-לו סליחה
עד-יעד כי ינתן למשפט בפללים לעולמי עולמים:
ל כי-הם אמרו רוח טמאה דבקה בו:
לא ויבאו אמו ואחיו ויעמדו מחוץ וישלחו אליו
לצאת אליהם:

לב וצם-רב אשר ישבו סביב לו אמרו אליו הנה אמן
ואחיד מחוץ מבקשים לראותך:
לג ויען ויאמר אליהם מי אמי ומי אחי:
לד ויבט כה נכה אל-הישרים סביב לו ויאמר הנה
אמי ואחי:
לה כי איש איש אשר יעשה רצון האלהים הוא אחי
ואחתי ואמי:

פרק ד

א וישב ויחל ללמד עוד הפעם על-שפת הים והמון
עם-רב נקהלו אליו עד אשר-יבד וישב באניה
בתוך הים וכל-העם עמדים על-החוף ביבשה:
ב ויאלפם דברים רבים במשליו וישף אליהם לקחו:
ג האזינו לאמרי-פי הנה הזרע יצא לזרע:
ד ויהי בזרעו ויפזר מן-הזרע על-ידי הדגה ויבא עוף
השמים ויאכלנו:
ה ויש מן-הזרע אשר נפל על-אדמת סלע ולא היה
שם די עפר וימהר לצמח מבלי אשר היה לו עמק
אדמה:
ו ויהי כזרח השמש ויצרב וייבש כי לא היה-לו
שרש למטה:
ז ויש אשר נפל אל-הקצים ויעלו הקצים ויבלעוהו
ולא עשה תבואה:
ח ויש אשר נפל על-חלקה טובה ויוצא פרי תבואה
הלך הלוח ורב עד אשר-עשה שלשים שערים
וששים שערים ומאה שערים:
ט ויאמר אליהם מי אשר אונים לו לשמע ישמע:
י ויהי בשבתו לבדו ויבאו אלה אשר דבקו בו
עם-שנים העשר וישאלוהו על-דבר משליו:
יא ויאמר אליהם לכם נתן לדעת רזי מלכות האלהים
ואלה אשר מבחוץ רק משלים ישמעו בכל:
יב למען ראו יראו ולא ידעו ושמעו ולא יבינו
פן-ישובו ונסלח להם:
יג ויאמר אליהם אם-המשל הזה לא הבינותם איך
תבינו שאר המשלים:
יד הזרע הלא הוא הזרע את-דבר המלכות:
טו ואשר על-ידי הדגה הם אלה אשר יקבלו את-הזרע
בשמעם את-אשר נאמר להם אף השטן יחיש
לבוא ונשא את-הזרע הזרוע בם:
טז וכן הזרע הזרוע על-חלקת סלע הם אלה אשר
ימהרו לשמע את-דבר המלכות בשמחה:
יז אפס כי-אין להם שרש בנפשם ורק כמעט רגע
יעמדו ואחרי-כן פי תקרה כלי-צרה וידפנו אתם
על-דבר אמונתם יכשלו כרגע:
יח והזרע הזרוע אל-הקצים הם אלה אשר ישמעו
דבר-המלכות:
יט ונדאגות העולם הזה ונכלי העשר ונחפצים אחרים
באים ומבלעים את-הדבר ולא יעשה-צמח:

פרק ה

א וַיָּבֹאוּ אֶל־עֶבֶר הַיָּם אֶל־מָקוֹם מוֹשֵׁב הַגִּזְזִיִּים:
 ב וְהוּא יָצָא מִן־הָאֵנִיָּה וְהִנֵּה־אִישׁ יוֹצֵא לִקְרָאתוֹ
 מִן־הַקְּבָרִים אֲשֶׁר־רוּחַ טָמְאָה מִבְּעֹתוֹ:
 ג וּמוֹשֶׁבֹה הָיָה בֵּין הַקְּבָרִים וְלֹא יָכַל עוֹד אִישׁ לְאָסֹר
 אוֹתוֹ וְאֵף לֹא בּוֹקִים:
 ד כִּי־פָעֻמִּים רַבּוֹת נֶאֱסָר בּוֹקִים וּבְכַכְלִי בְרוּזַל וַיִּנְתַּק
 אֶת־הַזִּקִּים וְאֶת־הַפְּכָלִים שֶׁבָר וְלֹא הָיָה לֹאֵל
 יָד־אִישׁ לְכַבֵּשׁוֹ:
 ה וְהָיָה צֵעַק תָּמִיד לִלְלָה וַיּוֹמֶם בֵּין הַקְּבָרִים וְהַהָרִים
 וְטָרַף בְּאֶבְנִים נִפְשׁוֹ:
 ו וַיְהִי כִּרְאֹתוֹ אֶת־יְשׁוּעַ מִכְּחוֹק וַיִּרְץ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לוֹ:
 ז וַיִּצְעַק בְּקוֹל גָּדוֹל וַיֹּאמֶר מֶה־לִּי וְלָךְ יְשׁוּעַ בֶּן־אֵל
 עֲלִיּוֹן הַנְּנִי מִשְׁפִּיעַף בְּאַלְהִים כִּי לֹא תַעֲנִנִי:
 ח כִּי הוּא אָמַר אֵלָיו צֵא רוּחַ טָמְאָה מִן־הָאִישׁ הַזֶּה:
 ט וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר מֶה־שָּׁמָךְ וַיֹּאמֶר מַחְנִים שְׁמִי
 כִּי־רַבִּים אֲנִי:
 י וַיִּפְצַרְבוּ מְאֹד לְבִלְתִּי שִׁלְחָם אֶל־מַחוּץ לְאֶרֶץ:
 יא וְעָדָר חֲזִירִים רַבִּים הָיָה רָעָה שָׁם מִצַּלַּע הָהָר:
 יב וַיִּתְחַנְּנוּ־לוֹ לֵאמֹר שִׁלְחָנוּ־נָא אֶל־הַחֲזִירִים וְנִבְוָאָה
 בָּהֶם:
 יג וַיִּנָּח לָהֶם יְשׁוּעַ וְהַרוּחוֹת הַטָּמְאוֹת הָאֵלֶּה יָצְאוּ
 וְתִבְאֲנָה אֶל־תּוֹךְ הַחֲזִירִים וַיִּשְׁטַף כָּל־הַעֲדָר
 בַּמּוֹרָד אֶל־תּוֹךְ הַיָּם וְהֵם כָּלָם כָּאֲלִפִּים טָבְעוּ בַּיָּם:
 יד וְרַעֲי הַחֲזִירִים נָסוּ וַיִּגִּדּוּ אֶת־הַדָּבָר בְּעִיר וּבִשְׂדֵה
 וַיִּצְאוּ בְנֵי הַמָּקוֹם לִרְאוֹת אֵת אֲשֶׁר נִהְיָתָה:
 טו וַיָּבֹאוּ אֶל־יְשׁוּעַ וַיִּרְאוּ אֶת־הָאִישׁ בֹּעֵל מַעֲוֹן
 הַשָּׂדִים בֹּעֵל מַחְנִים וְהוּא יֹשֵׁב מִלְּבָשׁ בְּגָדִים
 וְדַעַתוֹ יִשְׂרָה וַיִּירָאוּ:
 טז וְהָרָאִים אֶת־הַמַּעֲשֶׂה בְּעֵינֵיהֶם סָפְרוּ לָהֶם אֶת־אֲשֶׁר
 נַעֲשָׂה לְבַעַל מַעֲוֹן הַשָּׂדִים וּלְעָדָר הַחֲזִירִים:
 יז וַיַּחֲלֹ לְפַצַּרְבוּ כִּי יַעֲבֹר מִגְּבוּלֵיהֶם:
 יח וַיִּרָד אֶל־הָאֵנִיָּה וּבַעַל מַעֲוֹן הַשָּׂדִים פָּגַע בּוֹ לְתַתּוֹ
 לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ:
 יט וְלֹא נִתְּנוּ יְשׁוּעַ אֵף אָמַר אֵלָיו שׁוּב לְבֵיתְךָ
 וּלְמוֹלֶדְתְּךָ וְהִגַּד לָהֶם מֶה־עָשָׂה לָךְ יְהוָה וּמֶה־רַבּוֹ
 רַחֲמָיו אֵלֶיךָ:
 כ וַיֵּלֶךְ וַיַּחֲלֵ לְהַשְׁמִיעַ בְּדַפְפוּלִים אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לוֹ
 יְשׁוּעַ וַיִּתְּפִלּוּ כָלָם:
 כא וַיִּשָּׁב יְשׁוּעַ וַיַּעֲבֹר בְּאֵנִיָּה אֶל־עֶבֶר הַיָּם וְעַם־רַב
 נִקְבְּצוּ אֵלָיו וְהוּא עָמַד עַל־שִׁפְתֵי הַיָּם:
 כב וְהִנֵּה אֶחָד רָאשִׁי בֵּית־הַכְּנֶסֶת בָּא אֵלָיו וּשְׁמוֹ יֶאֱרִי
 וְכִרְאֹתוֹ אוֹתוֹ נָפַל לְרַגְלָיו אֶרְצָה:
 כג וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו מְאֹד לֵאמֹר בְּתִי הֵיכְלָה הַגִּיעָה
 עַד־שְׁעָרֵי מוֹת הַוָּאֶל־נָא וְבֹא שִׁים יָדֶיךָ עָלַיָּה
 וְשִׁבָּה וְתַחֲיֵי מִחֲלָיָה:
 כד וַיֵּלֶךְ אוֹתוֹ וְהַמּוֹן עִם־רַב הִלְכוּ אַחֲרָיו וַיִּדְחַקְהוּ:

כ וְהַזֶּרַע הַזֶּרֶע בַּחֲלָקָה הַטּוֹבָה הֵם הַשְׁמָעִים
 אֶת־הַדָּבָר וַיִּצְפְּנֵהוּ עַד אֲשֶׁר־יָנוּב תְּנוּבָה שְׁלֹשִׁים
 שָׁעִרִים וְשָׁעִרִים שְׁעָרִים וּמִאָּה שְׁעָרִים:
 כא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵיבֹא הַנֵּר לְשׁוּמוֹ תַּחַת הָאִיפָה אוֹ
 תַּחַת הַמִּטָּה וְלֹא לְהַעֲלֹתוֹ אֶל־הַמְּנוּרָה:
 כב כִּי אִין־דָּבָר נֶעְלָם אֲשֶׁר לֹא־יִגְלָה וְאִין נִסְתָּר
 אֲשֶׁר־לֹא יֵצֵא לְאוֹר:
 כג מִי אֲשֶׁר אֲזַנִּים לוֹ לְשִׁמְעַי יִשְׁמַע:
 כד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שִׁימוּ לְפָנֶיךָ לְאֲשֶׁר אַתֶּם שְׁמָעִים
 בַּמִּדָּה אֲשֶׁר אַתֶּם תְּמַדּוּ בָּהּ יִמַּד לָכֶם גַּם־אַתֶּם וְעוֹד
 יִתֵּן לָכֶם נִסְפּוֹת:
 כה כִּי מִי אֲשֶׁר יִשְׁלֹו יִתֵּן לוֹ עוֹד וּמִי אֲשֶׁר אִין־לוֹ יִקַּח
 מִמֶּנּוּ גַם אֲשֶׁר יִשְׁלֹו:
 כו וַיֹּאמֶר עוֹד נִמְשָׁלָה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים כְּאִישׁ הַשֵּׁת
 זָרַע בְּאֶרֶץ:
 כז וְהִלְךְ־לוֹ לִישׁוֹן וְקָם לִילָה נְיוֹם וְהַזֶּרַע יִצְמַח וַיִּגְדֵּל
 אֵף אִיכָה נַעֲשָׂתָה כְּזֹאת הוּא לֹא יָדַע:
 כח כִּי הָאֶרֶץ תּוֹצִיא צִמְחָה מֵאֲלִיָּה אֶת־הַקֶּנֶה רֹאשָׁנָה
 אַחֲרֵי־כֵן אֶת־הַשִּׁבְלֹת וְאַחֲרֵי־כֵן אֶת־הַחֹטָה
 בַּשִּׁבְלֹת הַמְּלָאָה:
 כט וְאִזּוֹ יַחֲשִׁי יְנִיף מִגָּל עַל־תְּבוּאֹת הַקֶּמֶה כִּי בָשָׁל
 קָצִיר:
 ל וַיּוֹסֶף וַיֹּאמֶר מֶה־דְמוּת לְמַלְכוּת הָאֱלֹהִים
 וּמֶה־מִּשָּׁל נִשְׁוֶה־לָּהּ:
 לא דְּמִיּוּנָה לְגִרְגַּר חֲרָדָל אֲשֶׁר הוֹשֵׁת בְּאֶרֶץ וְהוּא קִטָּן
 מִכָּל־זָרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה:
 לב וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר נִזְרַע יִצֵּץ יִגְדֵּל מִכָּל־יֵרֶק וַעֲנָפִים
 גְּדוֹלִים יוֹצִיא עַד־אֲשֶׁר עוֹף הַשָּׁמַיִם יִקְנְנוּ בְּצִלּוֹ:
 לג וּבְמִשְׁלֵים רַבִּים כָּאֵלֶּה הַטִּיף אֲלֵיהֶם מִלְתּוֹ
 כְּפִי־אֲשֶׁר יָכְלוּ שְׂאֵת:
 לד וְלֹא דָבָר אֲלֵיהֶם דָּבָר בְּכַלִּי מִשָּׁל וּבִשְׁבָתוֹ
 עַם־תִּלְמִידָיו לְבָדָם בָּאָר לָהֶם אֶת־הַמִּשְׁלִים כָּלָם:
 לה בַּיּוֹם הַהוּא לַעַת עָרַב אָמַר אֲלֵיהֶם נַעֲבֹדָה־נָא
 אֶל־עֶבֶר הַיָּם:
 לו וַיִּשְׁלַחוּ אֶת־הַמּוֹן הָעָם וַיַּעֲבִירוּ אוֹתוֹ בְּאֵנִיָּה הַהִיא
 אֲשֶׁר יֹשֵׁב בָּהּ מִאֵז וְאֵנִיּוֹת אַחֲרוֹת סָבִיב לוֹ:
 לז וְתַקֵּם סוּפָה וְסַעֲרָה גְּדוֹלָה בַּיָּם וְהַגְּלִים שָׁטְפוּ
 אֶל־הָאֵנִיָּה עַד־לְמִלְאוּתָהּ מַיִם:
 לח וְהוּא נִרְדָּם בְּיִרְכָתֵי הָאֵנִיָּה וְהַפְּסָתוֹת מִרְאֲשֵׁתָיו
 וַיַּעֲבִירוּ אוֹתוֹ לֵאמֹר רַבְּנוּ הֲכִי לֹא תַחוּשׁ לָנוּ כִּי
 אֲבָדִים אֲנִי:
 לט וַיַּעֲזֹר וַיַּעֲזֹר בְּרוּחַ וַיֹּאמֶר אֶל־הֵם דֹּם וְהַרְגַּע
 וַיִּשְׁתַּק הָרוּחַ וְתַהִי דְמָמָה גְּדוֹלָה:
 מ אִזּוֹ אָמַר אֲלֵיהֶם מִדּוּעַ כֹּה תִתְּרֹנוּ הַעוֹד אִין אֲמֵן
 בָּכֶם:
 מא וְהֵם יִרְאוּ וַיִּרְאוּ גְּדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מִי
 הוּא זֶה אֲשֶׁר גַּם־הָרוּחַ וְהַיָּם מִקְשִׁיבִים לְקוֹלוֹ:

כח ואשה זכה היתה שם אשר ימי זוכה נמשכו שנים
עשרה שנה:
כז והיא נשאה מכאובים רבים מידי רפאים שונים
וכל אשר-לה פזרה בלתי הועיל כי נגעה הלה
הלוך וקשה:
כח ויהי כשמצעה את-שמע ישוע ותבא בקרב המון
העם מאחוריו ותגע בכנף בגדו:
כח כי אמרה בלבה אם רק-אגע בבגדיו ואנשעה:
כט ויביש מקור דמיה פתאם ותפר כי נרפא הנגע
בכשרה:
ל וישוע ידע בנפשו כרגע כי גבורה יצאה ממנו ויפן
בתוך העם ויאמר מי-נגע בבגדי:
לא ויאמרו אליו תלמידיו הנך ראה כי העם ידחקון
מסביב ואתה תשאל מי-נגע בבגדי:
לב ויבט מסביב לראות אתה אשר עשיתה כזאת:
לג והאשה יראה ותרדה כי ידעה את-אשר נעשה לה
ותבא ותפל לפניו ארצה ותגדלו האמת:
לד ויאמר אליה בתי אמונתך הושיעה לך לכי לשלום
ותחתה נפשך מתחלוואיכי:
לה עודנו מדבר ואנשי ראש בית-הכנסת באו מביתו
ויאמרו ממה בתך ולמה-זה תלצה עוד את-הרבי:
לו כשמוע ישוע את-הדבר האמור ויאמר אל-ראש
בית-הכנסת אל-תיקרא אף-האמן:
לז ולא נתן לאיש ללכת עמו בלתי לפטרוס ויעקב
ויוחנן אחי יעקב:
לח ויבאו בית-ראש בית-הכנסת ויקרא את-מהומת
הבכים ואת-המללים הרבים:
לט ויבא ויאמר אליהם מה-תקמו ומה-תכנו הילדה
לא ממה כי אם-ישנה היא:
מ וילעגו לו אף הוא הוציא את-כלם מן-הבית ויקח
את-אבי הנערה ואת-אמה ואת-אשר אתו ויבא
החדרה אשר הנערה שמה:
מא ויחזק ביד הנערה ויאמר טליתא קומי אשר יאמר
נערה קומי:
מב ותקם הנערה פתאם ותהלך והיא בת-שנים עשרה
שנה ויתפלאו הפלא ופלא:
מג ויצו עליהם ויזהירם בלתי יודע הדבר לאיש אז
אמר לתת-לה לאכל:

פרק ו

א ויצא משם ויבא אל-ארגז מולדתו ותלמידיו הלכו
אחריו:
ב ויהי ביום השבת ויחל ללמד בבית-הכנסת ורבים
שמעו ויתמהו לאמר מאין לזה כל-אלה מה-מנות
חכמתו ואיך נפלאות כאלה תעשינה ידיו:
ג הלא זה הוא החרש בן-מרים ואחי יעקב ויוסי
ויהודה ושמעון וגם-אחיותו הלא כלן אתנו פה כי
הוא היה להם לאבן גנף:

ד ויאמר אליהם ישוע אין נביא בבלי כבוד זולתי
בארגז מולדתו בקרב משפחתו ובתוך ביתו:
ה ולא יכל לעשות נפלאות שמה בלעדי חולים
אתדים אשר שם ידיו עליהם וירפאם:
ו ושמה ההזיקתהו מפני חסר אמונתם וילך ויסב
ללמד בכפרים:
ז ויקרא אל-שנים העשר ויחל לשלח אתם שנים
שנים וכח נתן בידם על-רוחות הטמאה:
ח ויצו אתם לבלתי ישאו צדה לדרךם זולתי מטה
לבדו ולא לחם ולא ילקוט ולא כסף בכיס:
ט כי אם-להנעיל סנדל לכף רגלם ויחליפות בגדים
בל-ילבשו:
י ויאמר אליהם כי תבאו לאחד הבתים באחד
המקומות שבו בבית ההוא עד-אשר תעברון:
יא וכל-אשר לא-יאספו אתכם הביתה ולא ישמעו
בקלכם צאו משם ונערתם את-האבק מעל רגליכם
לעדות להם אמן אני אמר לכם לסדם ולעמורה יקל
ביום הדין מן-העיר ההיא:
יב ויצאו ויקראו אל-העם לשוב:
יג ויגורשו רוחות רעות רבות ואת-חולים רבים סכו
בשמן וירפאו אתם:
יד וישמע המלך הורדוס על-ישוע כי נודע היה שמו
בארגז ויאמר כי יוחנן המטביל קם מן-המתים
על-כן גברה ידו לעשות נפלאות:
טו ויש אשר אמרו כיה הוא אליהו ואחרים אמרו
כיה הוא נביא או כאחד הנביאים:
טז והורדוס שמע ויאמר זה הוא יוחנן אשר נשאתי
את-ראשו מעלי הוא קם מן-המתים:
יז הוא הורדוס אשר שלח ויתפש ביוחנן ויאסרהו
ויתנהו בבית הסהר על-דבר הורודיה אשת
פילפוס אחיו אשר אתה לקח לו לאשה:
יח כי יוחנן אמר אל-הורדוס לא בתורה לקחת אשת
אחייך לך לאשה:
יט ותשטם אתו הורודיה ותבקש להמיתו ולא יכלה
לו:
כ כי הורדוס היה ירא את-יוחנן באשר ידע כי איש
צדיק וקדוש הוא ויגן עליו ורבות עשה לפי דברו
אשר אנה לשמע לו:
כא ויהי היום הוא יום הלדת את-הורדוס ויעש משתה
לגדליו לשרי אלפיו ולראשי הגליל:
כב ותבא בת-הורודיה ותקד-שם במחול ותיטב
בעיני הורדוס ובעיני הישבים במסבו ויאמר המלך
אל-הנערה שאלי ממני ואתן-לך כל-בקשתך:
כג וישבע לה לאמר כל-אשר תשאלי ממני גם
עד-חצי המלכות בן אעשה לך:
כד ותצא ותאמר אל-אמה מה אשאל ותען לאמר
את-ראש יוחנן המטביל:
כה ותמהר ותשב אל-המלך ותאמר שאלתי כי תתן-לי
כיום בספל את-ראש יוחנן המטביל:

כו ויתעצב המלך עד-מאד אפס בעבור השבועה
 והישיבים עמו במסביו לא אבה להשיב את-פניו:
 כז וימחר המלך וישלח אחד מן-הטבחים ויצוהו
 להביא את-ראש יוחנן וילך ויכרת את-ראשו בבית
 הסהר:
 כח ויביאהו בספל ויתנהו לנצרה והנצרה נתנה אותו
 לאמה:
 כט וישמעו תלמידיו ויבאו וישאו את-החלל ויקברהו
 במו-קבר:
 ל ויקבצו השליחים אל-ישוע ויגידו לו את-כל-אשר
 עשו ואת אשר למדו:
 לא ויאמר אליהם לכו ונלכה אל-מקום שמים ותרגיעו
 שם מעט כי רבו הפאים והשבים עד-אשר לא
 מצאו להם עת לאכל-לחם:
 לב וילכו באנניה לבדם אל-מקום שמים:
 לג פראות המון העם אתם הלכים הפירו אותו רבים
 מהם וירוצו דרך היבשה מפל-הערים ויקדימו
 לבא אליו:
 לד ויצא ישוע וירא המון עם-רב ורחמיו נקמרו
 עליהם כי היו פצאן אשר אין-להם רעה ויחל
 להורתם דברים שונים:
 לה ויהי כ-פנה היום ויבאו אליו תלמידיו ויאמרו
 המקום שמים והיום רד מאד:
 לו שלחם מעל פניו וילכו אל-הערים ויחצריהן
 מסביב לקנות להם לחם כי אין להם מה-שיאכלו:
 לז ויען ויאמר אליהם תנו להם אתם לאכל ויאמרו
 אליו וכי גלף לקנות להם לחם במאתים דינר ומצא
 להם:
 לח ויאמר אליהם כמה פרות-לחם לכם לכו ויראו
 ויראו ויאמרו חמשה לחם ודגים שנים:
 לט ויצו אתם כי ישבוים כלם חבל חבל בנאות דשא:
 מ וישבו להם שורה על-שורה מאה מאה איש
 וחמשים חמשים איש:
 מא ויקח את-חמשת הלחם ואת-שני הדגים וישא
 עיניו למרום ויברך ויפרס את-הלחם ויתן
 לתלמידיו לשום לפניהם ואת-שני הדגים חלק
 לכלם:
 מב ויאכלו כלם וישבעו:
 מג וישאו שנים עשר סלים מן-הפתותים
 הנותרים ומן-הדגים:
 מד ואלה אשר לחמו בלחם ההוא היו פחמשת אלפי
 איש:
 מה אז חזק דברו על-תלמידיו לרדת באנניה ולעבור
 לפניו אל-עבר הים אל-בית צידה בעוד הוא ישלח
 את-העם:
 מו ואחרי אשר פטר אתם עלה על-ההר להתפלל:
 מז והאנניה באה בלב הים אחרי בא הערב ויותר הוא
 לבדו ביבשה:

מח וירא את-השטים באנניה בצרה גדולה כי הסער
 הולך וסער נגד פניהם ויבא אליהם בעוד לילה
 לעת האשמרת הרביעית דרך על-פני הים ויואל
 לעבור אתם:
 מט והם ראו אותו דרך על-פני הים ויחשבו כי
 חזון-רוח הוא ויצעקו:
 נ כ-כלם ראו אותו ונבהלו וימחר לדבר על-לבם
 ויאמר אליהם חזקו אני הוא אל-תיראו:
 נא ויירד אליהם אל-תוף האנניה והרוח שכבה והם פן
 תמהו בתמהון לבב יתר מאד:
 נב כי גם-בדבר-כפרות הלחם עד-כה לא השכילו כי
 היו פכדי-לב:
 נג ויעברו ויבאו ארצה גגיסר ויקרבו אל-החוף:
 נד ועוד הם עלים מן-האנניה ואנשי המקום הפריהו
 כרגע:
 נה ויבצו בכל-הכפר ויחלו לשאת את-החולים
 על-משפכם להביאם אל-המקום אשר שמעו
 כ-הוא שם:
 נו ובכל-מקום אשר בא שמה בכפרים או בערים
 ויחצריהן שם שמו את-החולים לפניו על-פני
 חוצות ויתחננו-לו לתתם לגעת בכנף בגדו ויהי כל
 אשר נגע-בו נחי:

פרק ז

א ויקהלו אליו פרושים וסופרים אחדים אשר באו
 מירושלים:
 ב ויראו את אחדים מתלמידיו אכלים לחם בידים
 טמאות כי לא רחצו ויזכיהו אתם:
 ג כי הפרושים וכל-היהודים לא יאכלו לחם בלתי
 אם-ירחצו את-ידיהם עד-הפך כי את-קבלת
 הזקנים ישמרו:
 ד ובבואם מן-השוק לא יאכלו בבלי רחצה ועוד
 רבות קבלו עליהם לשמר כמו טבילת כסות וכדים
 וכירות ומטות:
 ה וישאלו אותו הפרושים והסופרים לאמר מדוע לא
 ישמרו תלמידך את-מסרת הזקנים כי הם אכלים
 לחם בלי טבילת ידיים:
 ו ויאמר אליהם חנפיה-לב היטב נבא עליכם ישעיהו
 ככתוב העם הזה בשפתיו כבדוני ולבו רחוק ממני:
 ז ותהו ויראתם אתי מצות אנשים מלמדים:
 ח כי מצות אלהים עזבתם ותשמרו מסרת אנשים
 טבילת כדים וכסות וכאלה רבות אתם עשים:
 ט ויאמר אליהם היטבתם למאס במצות אלהים
 למען תנצרו את-קבלתכם:
 י כ-משה אמר כבד את-אביך ואת-אמך ומקלל
 אביו ואמו מות יומת:
 יא ואתם אמרים איש כ-יאמר לאביו או לאמו קרבן
 כל-הנאה אשר תהנה ממנו הרי זה נדר:

יב ולא תתנו לו לעשות עוד מאומה לאביו ולאמו:
 יג ותפרו את-דבר אליהם מפני מסרתכם אשר תקסרו אתם וכן רבות אתם עשים:
 יד ויוסף ויקרא אל-העם ויאמר אליהם האזינו אלי כלכם והשכילו:
 טו אין דבר אשר יבא בקרב האדם מחוזה-לו יוכל לטמא אתו כי אם-זה אשר יצא ממנו הוא יטמא את-האדם:
 טז מי אשר-אזנים לו לשמע ישמע:
 יז וכאשר שב מתוך העם הביתה וישאלו אותו תלמידיו על-דבר משלו:
 יח ויאמר אליהם הכי גם-אתם עוד בבלי בינה הלא תשכילו כי כל-הבא מחוץ אל-תוף האדם לא יטמאנו:
 יט כי לא-יבא אל-לבו כי אם-אל-פרשו ומשם יצא הפרשונה אשר יזקק כל-מזון:
 כ ויאמר אכן היצא מתוך האדם הוא יטמאנו:
 כא כי מתוך האדם מתוך לבו יצאו יצרי מחשבות רעות וזנונים גנבה ורצח:
 כב נאפים אהבת בצע ורשע רמיה וזמה ורעת-עין גדופים גאות ונבלה:
 כג כל-הרעות האלה מתוך האדם הן יצאות ומטמאות אתו:
 כד ויקם וילך משם אל-גבול צור וצידון ויבא אל-אחד הבתים ולא אבה אשר יכירונו איש אף לא יכל להסתר:
 כה כי אשה אשר בתה הילדה רוח טמאה מביתה שמעה עליו ותמהר ותבא ותפל לרגליו:
 כו והאשה יננית ומולדתה ארם-צר ותבקשהו להרחיק את-הרוח הרעה מקרב בתה:
 כז ויאמר אליה ישוע נתון לבנים לשבע ראשונה כי לא-נכון לקחת את-לחם הבנים ולהשליכו לפני הכלבים:
 כח ותען ותאמר אליו בן אדני אפס גם-הכלבים יאכלו תחת השלחן מפתותי לחם הבנים:
 כט ויאמר אליה יען כזאת דברת לכי-לך סרה הרוח הרעה מביתך:
 ל ותשב אל-ביתה ותמצא את-בתה שכבת על-מטתה והרוח הרעה סרה מעליה:
 לא ויפן ויצא מגבול צור דרך צידון ויבא עד-ים הגליל בתוף גבול דכפוליס:
 לב ויביאו אליו איש חרש נאלם ויפצרו-בו לשום את-ידו עליו:
 לג ויקחהו מקרב העם לבדו וישם את-אצבעותיו באזניו וירק ויגע בלשונו:
 לד וישא עיניו למרום ויאנח ויאמר לו אפתח אשר יאמר התפתח:
 לה ויפתחו אזניו ומוסרי לשונו נתקו וידבר בשפה ברורה:

לו ויצו עליהם לבלתי יגידו לאיש וכאשר יצנה עליהם בן יוסיפו להשמיע את-הדבר ברבים:
 לו ויתמהו עד-מאד לאמר כל-אשר עשה טוב מאד כי על-פיו חרשים שמעים ואלמים מדברים:

פרק ח

א ויהי בימים ההם ויתאספו אליו עם-רב ולא היה להם כל-אכל למלא לנפשם ויקרא ישוע אל-תלמידיו ויאמר אליהם:
 ב מלאתי רחמים על-העם כי עמדו עמדי זה שלשת ימים ואין להם מה-לאכל:
 ג וכי אשלחם רעבים לבתיהם יתעלפו בדרך ויש מהם אשר באו ממרחק:
 ד ויענו אתו תלמידיו מאן תשיג יד-איש במדבר להשביע את-אלה לחם:
 ה וישאל אתם לאמר כמה לכם לחם ויאמרו שבעה:
 ו ויצו את-המון העם לשבת על-הארץ ויקח את-שבעת הלחם ויברך ויפרס ויתן אל-תלמידיו לשום לפנייהם וישמו לפני המון העם:
 ז ומעט דגים קטנים היו להם אשר ברך עליהם ויאמר לשום לפנייהם גם-את-אלה:
 ח ויאכלו וישבעו וישאו את-הפתותים הנותרים שבעה סלים:
 ט והם היו כארבעת אלפי-איש ואחר-כן שלח את-העם:
 י אז ירד באניה עם-תלמידיו ויבא שדה דלמנוחא:
 יא ויצאו הפרושים ויחלו להתנפח אתו ולבעבור נסותו שאלו לתת להם אות מן-השמים:
 יב ויאנח במרירות ורוחו לאמר מדוע יבקש הדור הזה אות אמן אני אמר לכם כי אות לא ינתן לדור הזה:
 יג ויעזב אתם וישב ויעבור באניה אל-עבר הים:
 יד והם שכחו לקחת אתם צנה לדרך ולא-נמצא באניתם בלתי כפר-לחם אחת:
 טו והוא הזכיר אתם לאמר ראו השמרו לכם מחמצת הפרושים ומשאר הורדוס:
 טז ויהי הם נדונים איש את-אחיו לאמר על כיי-לחם אין אתנו:
 יז וידע ישוע ויאמר אליהם למה-זה אתם נדונים על כיי-אין לכם לחם הכי לא תבינו ולא תשכילו ולפכם כבד עד-כא:
 יח עינים לכם ולא תראו ואזנים לכם ולא תקשיבו ולא תזכרו:
 יט כאשר פרסתי את-חמשת הלחם לחמשת אלפים כמה סלים מלאים פתותים נשאתם מהם ויאמרו אליו שנים-עשר:
 כ ומן-השבע לארבעת האלפים כמה סלים מלאים פתותים נשאתם מהם ויאמרו אליו שבעה:

^א וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲכִי עוֹד לֹא תִשְׁכְּלוּ עַד-כֹּה:

^ב וַיָּבֹאוּ אֶל-בֵּית צִיְדָה וַיָּבִיאוּ אֵלָיו אִישׁ עֹזר וַיִּבְקְשֶׁהוּ לְתֵתוֹ לְגֵעֶת בּוֹ:

^ג וַיַּחֲזֹק בְּיַד הָעוֹזר וַיִּצְיָאֵהוּ אֶל-מַחוּץ לְעִיר וַיִּרְקַבְּ עֵינָיו וְאֶת-יָדָיו שָׁם עָלָיו וַיִּשְׁאַלְהוּ אִם-הוּא רֹאֶה מְאוּמָה:

^ד וַיֵּשֶׁא אֶת-עֵינָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי רֹאֶה אֲנָשִׁים כִּי אֲנִי רֹאֶה אֹתָם הַלְכִים כְּמוֹ-עֲצִים:

^ה וַיִּשָּׁם אֶת-יָדָיו שְׁנִית עַל-עֵינָיו וַיִּפְקַח אֶתֶּן אֹז הַתְּרַפָּא וַיֵּרָא כַל-דְּבַר אֶל-נִכּוֹן:

^ו וַיִּשְׁלַחְהוּ אֶל-בֵּיתוֹ וַיֹּאמֶר אֶל-תַּבָּא בְּעִיר וְאֵל לְהַגִּיד לְאִישׁ דְּבַר בְּעִיר:

^ז וַיֵּצֵא יִשׁוּעַ מִשָּׁם וַיֵּלֶךְ עִם-תַּלְמִידָיו אֶל-הַכְּפָרִים בְּקִיסְרִין אֲשֶׁר לְפִילפּוֹס וַיְהִי בְּדֶרֶךְ וַיִּשְׁאַל אֹתָם לֵאמֹר מַה-אִמְרִים הָאֲנָשִׁים עָלֵי מִי-אֲנִי:

^ח וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ יוֹחָנָן הַמַּטְבֵּל וַיֵּשׁ אִמְרִים אֲלֵיהֶם וְאַחֲרֵים אִמְרִים אֶחָד מִן-הַנִּבְיָאִים:

^ט וַיִּשְׁאַל אֹתָם לֵאמֹר וְאַתֶּם מַה-תֹּאמְרוּ עָלֵי מִי-אֲנִי וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַתָּה הוּא הַמָּשִׁיחַ:

^י וַיֵּצֵא עֲלֵיהֶם לְבִלְתִּי הִגִּיד לְאִישׁ עַל-אֲדוֹתָיו:

^{יא} אֲזַי הִחֵל לְהוֹרֹתָם לֵאמֹר רַבִּים מְכַאֲבִים לְבֶן-הָאָדָם וְהוֹקֵנִים וְרָאשֵׁי הַכְּהֵנִים וְהַסּוֹפְרִים וּמַאֲסוֹ בּוֹ וַיִּמְתָּהוּ וּמִקְצָה שְׁלֹשֶׁת יָמִים יָקוּם:

^{יב} וְאֶת-הַדְּבַר הַזֶּה הִגִּיד בָּאָר הַיָּטֵב וַיִּקְחָה אֹתוֹ פֶּטְרוֹס וַיַּחֲלֵל לְהוֹכִיחוֹ בְּדָבָרִים:

^{יג} אָף הוּא פָּנָה כֹּה נֹכַח וַיִּבֹט אֶל-תַּלְמִידָיו וַיִּנְעֲרַב פֶּטְרוֹס לֵאמֹר סוּר שָׁטָן מַעַל-פָּנַי כִּי לֹא תִשְׁכֹּל אֶת-אֲשֶׁר לֹאֵלֹהִים כִּי אִם-אֶת-אֲשֶׁר לָאָדָם:

^{יד} וַיִּקְרָא אֶל-הָעָם וְאֶל-תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי-הַחֹפֵץ לָלֶכֶת אַחֲרַי יִשְׁלִיף אֶת-נַפְשׁוֹ מִגֵּד וַיִּשְׁאֵל אֶת-צִלְבוֹ וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו:

^{טו} כִּי מִי-הַחֹפֵץ לְהַצִּיל אֶת-נַפְשׁוֹ תִּפְרֹת-לוֹ וּמִי-אֲשֶׁר-יִכְרִית אֶת-נַפְשׁוֹ לְמַעַנִי וּלְמַעַן הַבְּשׂוֹרָה יִמְצָאָהּ:

^{טז} כִּי מַה-בְּצַע לְאִישׁ אִם-יִקְנֶה-לוֹ אֶת-כָּל-הָאָרֶץ וַיִּנְפְּשׁוּ תִּכְרֹת-לוֹ:

^{יז} אוֹ מַה-יִּתֵּן אִישׁ פְּדִיּוֹן נַפְשׁוֹ:

^{יח} כִּי כָל-אִישׁ אֲשֶׁר יָבוֹשׁ מִמֶּנִּי וּמִדְּבָרֵי בְדוּר הַבְּגָד וְהַפֶּשַׁע הַזֶּה אָף בֶּן-הָאָדָם יָבוֹשׁ מִמֶּנּוּ גַם-הוּא כְּאֲשֶׁר יָבֹא בְּכָבוֹד אָבִיו עִם-מַלְאָכָיו הַקְּדוֹשִׁים:

פרק ט

^א וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם יֵשׁ מִן-הַנִּצְעָבִים פֹּה אֲשֶׁר לֹא-יִטְעַמוּ מוֹת עַד כִּי-יָרְאוּ צֵאת מַלְכוּת אֱלֹהִים בְּגִבּוֹרָה:

^ב וְאַחֲרֵי שְׁשֶׁת יָמִים לָקַח יִשׁוּעַ אֶת-פֶּטְרוֹס וְאֶת-יַעֲקֹב וְאֶת-יוֹחָנָן אֹתוֹ וַיָּבִיאוּם אֶל-הָר גִּבְיָה לְבָדָם וַיִּשְׁתַּנֶּה לְעֵינֵיהֶם:

^ג וַיִּבְגְּדוּ נֹדָעוֹ וַיִּהְיֶינָם אֵין כּוֹבֵס בְּאָרֶץ יוֹכֵל לְכַבֵּס בְּגָדִים לְבָנִים כְּמוֹהֶם:

^ד וְהִנֵּה אֲלֵיהֶם וּמִשָּׁה נִרְאָה אֲלֵיהֶם מִדְּבָרִים עִם-יִשׁוּעַ:

^ה וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֶל-יִשׁוּעַ רַבִּי טוֹב לָנוּ לְשִׁבֹּת פֹּה נַעֲשֶׂה-נָּא שְׁלֹשׁ סָבוֹת אַחַת לָךְ אַחַת לְמִשָּׁה וְאַחַת לְאֵלֵהוּ:

^ו כִּי הוּא לֹא-יָדַע מַה-לְדַּבֵּר כִּי נִפְלָה עֲלֵיהֶם אִמְתָּה וַיִּפְחַד:

^ז וְהִנֵּה עָנָן סָבָף עֲלֵיהֶם וַיֵּצֵא מִן-הָעָנָן לֵאמֹר זֶה בְּנִי יְדִידִי אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן:

^ח וּפְתָאֵם הַבֵּיטוּ מִסְבִּיב וְלֹא-רְאוּ עוֹד אִישׁ זוּלָתִי יִשׁוּעַ לְבַדּוֹ אֹתָם:

^ט וַיְהִי בְּרִדְתָם מִן-הָהָר וַיֵּצֵאוּ אֹתָם לְבִלְתִּי הִגִּיד לְאִישׁ אֶת-אֲשֶׁר רָאוּ עַד כִּי-יָקוּם בֶּן-הָאָדָם מִן-הַמָּתִים:

^י וְהֵם שָׁמְרוּ אֶת-הַדְּבַר בְּלִבָּם וַיַּחֲקֻרוּ בִּינֵיהֶם מַה-הָיָה הַתְּקוּמָה מִן-הַמָּתִים:

^{יא} וַיִּשְׁאַלּוּ אֹתוֹ לֵאמֹר לְמַה-זֶּה יֹאמְרוּ הַסּוֹפְרִים כִּי אֲלֵיהֶם בֹּא יָבֹא רֵאשׁוֹנָה:

^{יב} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַכֵּן אֲלֵיהֶם יָבֹא רֵאשׁוֹנָה וְהַשִּׁיב אֶת-הַכֹּל וַיִּכְמוּ שְׂכָתוֹב עַל בֶּן-הָאָדָם כֵּן גַּם-הוּא נִכּוֹן לְהִיּוֹת מַעֲנָה וּמִדְּכָא וְנִגְזֹר מֵאָרֶץ חַיִּים:

^{יג} אָפֹס אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי גַם-אֲלֵיהֶם כָּבֹד בָּא וַיַּעֲשׂוּ-בּוֹ כְּרִצּוֹנָם כְּכָתוּב עָלָיו:

^{יד} וַיְהִי כַּבָּאֵם אֶל-שָׁאֵר הַתַּלְמִידִים וַיֵּרְאוּ עִם-רַב סְבִיבוֹתָם וְסוֹפְרִים מִתּוֹנְפָחִים עִמָּהֶם:

^{טו} וְכָל-הָעָם כְּרֹאוֹתָם אֹתוֹ הִשְׁתָּאוּ תִּמְהוּ וַיִּרְצוּ וַיִּשְׁאַלּוּ-לוֹ לְשָׁלוֹם:

^{טז} וְהוּא שָׁאֵל אוֹתָם מַה-אַתֶּם מִתּוֹנְפָחִים עִמָּהֶם:

^{יז} וַיַּעַן אֹתוֹ אֶחָד מִן-הָעָם רַבִּי הַבָּאֲתִי לָךְ בְּזֶה אֶת-בְּנֵי אֲשֶׁר-רוּחַ אֵלִים מִבְּעֹתוֹ:

^{יח} וַיִּלְעַת יַחֲזִיק בּוֹ יִטְרַפְּנוּ יוֹרִיד רִירוֹ וְשִׁנּוֹי יַחֲרֹק עַד-אֲשֶׁר יָבֹשׁ כַּחוֹ נֹאמֵר אֶל-תַּלְמִידָיו לְגִרְשׁוֹ וְלֹא יָכִלוּ:

^{יט} וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הוּא דוֹר לֹא אֲמֵן בּוֹ עַד-מָתִי אֶהְיֶה עִמָּכֶם עַד-מָתִי אֲשֶׁא אֶתְכֶם הִבִּיֵּאֵהוּ אֵלֵי הִנֵּה:

^כ וַיָּבִיֵּאֵהוּ לְפָנָיו וַיִּכְאֹשֶׁר רָאֵהוּ הָרוּחַ וַיַּחֲתֵף אֹתוֹ חֲתָף וְטָרַף וַיִּפֹּל אַרְצָה וַיִּתְּגַלֵּל בְּרִירוֹ:

^{כא} וַיִּשְׁאַל אֶת-אָבִיו מֵאִיָּה יוֹם דְּבַק בּוֹ זֶה וַיֹּאמֶר מִיָּמִי נַעֲוִירוֹ:

^{כב} וּפְעָמִים רַבּוֹת הִפִּילוּ בָּאֵשׁ וּבַמַּיִם לְהַאֲבִידוֹ אָף אִם יִשְׁ-לֹאֵל יִדְּךָ לַעֲשׂוֹת דְּבַר חוֹסֶה-נָּא עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

^{כג} וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ אִם יִשְׁ-לֹאֵל יִדְּךָ לְהַאֲמִין אַתָּה לְמַאֲמִין כָּל-דְּבַר יַעֲשֶׂה:

כד וַיִּצְעַק אָבִי הַיֵּלֶד וַיֹּאמֶר בְּדַמְעוֹת הַנְּגִי מֵאֲמִין אֲדֹנִי
הוֹשִׁיעָה לְחֹסֶר אֲמוּנָה כְּמִנִּי:
כה וַיֵּרָא יֵשׁוּעַ כִּי הִתְמוֹן הַלֵּךְ הַלֹּךְ וְרַב וַיִּגְעַר בְּרוּחַ
הַטְּמָאָה לֵאמֹר אֲנִי מֵצֹדֶךָ צָא מִמֶּנּוּ רוּחַ אֲלֵם וְחַרֵּשׁ
אֶל-תּוֹסֵף לְבֹא־בּוֹא עוֹד:
כו וַיִּצְעַק וַיִּטְרֹף אֶת-נִפְשׁוֹ בְּאִפּוֹ וַיֵּצֵא וַהֲנַעַר נִשְׁאָר
כז כָּמֶת וְרַבִּים אָמְרוּ כִּי-גִנֹּעַ:
כח וַיֵּשׁוּעַ הִתְזַיק בְּזִדּוֹ וַיִּקְיֶמְהוּ וַיִּקְסָם:
כח וַיְהִי בְּבֹאוֹ הַבַּיִתָּה וַיִּשְׁאַלּוּ אוֹתוֹ תִּלְמִידָיו וְהֵם
לְבָדָם אֹתוֹ מִדּוּעַ לֹא מֵצָאָה יָדְנוֹ אֲנַחְנוּ לְגִרְשׁוֹ:
כט וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִיִּן רוּחַ רָע כִּזֶּה לֹא-יִגְרֹשׁ כִּי
אִם-בְּתַפְלָה וּבְצֹמֶם:
ל וַיֵּצְאוּ מִשָּׁם וַיַּעֲבְרוּ בְּגִלְלִיל וְלֹא אָבָה שָׁם לְהֵנָדֵעַ
לְאִישׁ:
לא כִּי הִקְדִּישׁ עֲתוֹ לְלַמֵּד לְתִלְמִידָיו וְלָשִׁים לַפְּנִיָּהם
אִיךָ בֶן-הָאָדָם יִסְגֹּר בִּידָיו אֲנָשִׁים אֲשֶׁר זְמִיתָהוּ
וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר יוֹמֶת יָקוֹם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְחִי:
לב וְהֵם לֹא הִבִּינוּ אֶת-דִּבְרֵהוּ וַיִּירָאוּ לִשְׂאֵל אוֹתוֹ:
לג וַיָּבֹאוּ אֶל-כַּפְּרִנְחוּם וַיְהִי בֵּית וַיִּשְׁאַל אוֹתָם
מִה-דִּין וּדְבָרִים הָיוּ בִּינֵיכֶם בְּדֶרֶךְ:
לד וְלֹא עָנוּ דָּבָר כִּי רָבוּ בִּינֵיהֶם בְּדֶרֶךְ מִי הוּא הַגָּדוֹל
בָּהֶם:
לה וַיֵּשֶׁב וַיִּקְרָא אֶל-שְׁנֵים הָעֹשֶׂר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
מִי-הֶחָפֵץ לְהִיטֵת רָאשׁוֹן עָלָיו לְהִיטֵת אַחֲרוֹן לְכֻלָּם
וּמִשְׁתַּרֵּת לְכֻלָּם:
לו וַיִּקַּח יֵלֶד וַיַּצְיִגְהוּ בְּתוֹכָם וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר חִבְּקוּ-לוֹ
אָמַר אֲלֵיהֶם:
לז מִי-הוּא הַמְּקַבֵּל בְּשָׂמִי אֶחָד הַיְלָדִים כִּזֶּה אֲתִי הוּא
מְקַבֵּל וְהַמְּקַבֵּל אוֹתִי אֵינְנוּ מְקַבֵּל אוֹתִי כִּי אִם-פָּנִי
שְׁלָחִי:
לח וַיֹּאמֶר יוֹחָנָן אֵלָיו רַבִּי רָאִינוּ אִישׁ מְגִרֵּשׁ רוּחוֹת
רָעוֹת בְּשִׁמְךָ וְנִכְלָא אוֹתוֹ מִפְּעֻלָּתוֹ אַחֲרֵי אֲשֶׁר
לֹא-הֵלֵךְ אַחֲרֵינוּ:
לט וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל-תִּכְלָאוּ אוֹתוֹ כִּי אֵין אִישׁ אֲשֶׁר כֹּה
עָשָׂה בְּשָׂמִי נִפְלְאוֹת וְכֹה יָשׁוּב יְדַבֵּר-בִּי סָרָה:
מ כִּי אִישׁ אֲשֶׁר אֵינְנוּ לִצְרִינוּ לָנוּ הוּא:
מא וְכָל-הַנִּתְּנָן לָכֶם בְּשָׂמִי כּוֹס מִיָּם לְשִׁתּוֹת עֹקֵב אֲשֶׁר
תִּכְסּוּ עַל-הַמְּשִׁיחַ אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא-יֵאבֹד
שְׁכָרִי:
מב וְכָל-הַנִּתְּנָן מִכְּשֵׁל לִפְנֵי אֶחָד הַקְּטָנִים הַמֵּאֲמִינִים בִּי
טוֹב לוֹ כִּי יִתְּלָה פֶלַח-רֶכֶב עַל-צִנְאוֹ וְהִשְׁלָךְ בָּיָם:
מג וְאִם-יִדְּךָ לְמִכְשׁוֹל לֵךְ קֶצֶץ אוֹתָה טוֹב לֵךְ לְבֹא
אֶל-הַחַיִּים קְטוּעֵי-יָד מִהִיּוֹת לֵךְ שְׁתִּי יָדִים וְלָבֹא
אֶל-גִּיהֵנָם אֶל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַד-עוֹלָם תּוֹקֵד:
מד אֲשֶׁר-שָׁם תּוֹלְעֶתָם לֹא תָמוּת וְאֲשֶׁם לֹא תִכְבֶּה:
מה וְאִם-נִגְלָךְ לְמִכְשׁוֹל לֵךְ קֶצֶץ אוֹתָה טוֹב לֵךְ לְבֹא
אֶל-הַחַיִּים קְטוּעֵי-רֶגֶל מִהִיּוֹת לֵךְ שְׁתִּי רַגְלִים וְלָבֹא
אֶל-גִּיהֵנָם אֶל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא תִכְבֶּה:
מו אֲשֶׁר-שָׁם תּוֹלְעֶתָם לֹא תָמוּת וְאֲשֶׁם לֹא תִכְבֶּה:

מז וְאִם-עֵינֶיךָ תִּכְשִׁילֶךָ נִקֵּר אוֹתָה טוֹב לֵךְ לְבֹא
אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים בְּעֵינַי אַחַת מִהִיּוֹת לֵךְ שְׁתִּי
עֵינַיִם וְלִהְשִׁלֶךָ אֶל-גִּיהֵנָם:
מח אֲשֶׁר-שָׁם תּוֹלְעֶתָם לֹא תָמוּת וְאֲשֶׁם לֹא תִכְבֶּה:
מט כִּי כָל-אָדָם בָּאֵשׁ יִצְרָף כִּמוֹ כָּל-קֶרֶבֶן בַּמֶּלַח
יִמְלָח:
נ וְהַמֶּלַח טוֹב הוּא אִךְ אִם-יִפּוּג טַעַם הַמֶּלַח בְּמָה
תּוֹכְלוּ לְתַקֵּן אוֹתוֹ שְׁמְרוּ אֶת-הַמֶּלַח בְּתוֹכְכֶם
וְאֶת-הַשְּׁלוֹם בֵּין אִישׁ וּבֵין אָחִיו:

פרק י

א וַיִּקָּם וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם אֶל-גִּבּוֹל יְהוּדָה וְאֶל-מַעְבַּר לִירְדֵן
וְהַמּוֹן רַב הוֹסִיפוּ לְהַקְבִּץ אֵלָיו וַיּוֹרָה לָהֶם כָּפִי
מִשְׁפָּטוֹ:
ב וַיִּגָּשׁוּ אֵלָיו פְּרוּשִׁים לְנִסּוֹתוֹ וַיִּשְׁאַלְהוּ אִם יֵשׁ בְּיָד
אִישׁ לְשַׁלַּח אֶת-אִשְׁתּוֹ:
ג וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִה-צָוָה אֲתֹכֶם מִשָּׂה:
ד וַיֹּאמְרוּ מִשָּׂה נִתֵּן לָנוּ לְכַתְּבָ-לָה סֵפֶר כְּרִיתָת
וְלִשְׁלָחָה:
ה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ בַּעֲבוּר קָשִׁי לְבַבְכֶּם כְּתַב לָכֶם
אֶת-הַמִּצְוָה הַזֹּאת:
ו אָבֵל בַּיּוֹם הַכִּרְיָאָה מִקֶּדֶם זָכָר וְנִקְבָּה עָשָׂה אֲתֵם:
ז עַל-כֵּן יַעֲזֹב-אִישׁ אֶת-אָבִיו וְאֶת-אִמּוֹ וְדָבַק
בְּאִשְׁתּוֹ:
ח וְהָיוּ שְׁנֵיהֶם לְכֶשֶׁר אֶחָד וְאִם-כֵּן אֵינָם עוֹד שְׁנַיִם כִּי
אִם-כֶּשֶׁר אֶחָד:
ט לָכֵן אֵת אֲשֶׁר-חִבֵּר אֱלֹהִים אֶל-יִפְרַד אָדָם:
י וּבֵיתָ שְׁאֵלוּ אוֹתוֹ תִּלְמִידָיו שְׁנֵית עַל-הַדָּבָר הַזֶּה:
יא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִישׁ כִּי-יִשְׁלַח אֶת-אִשְׁתּוֹ וְנִשָּׂא לוֹ
אַחֲרָת נֶאֱמָר הוּא:
יב וְאִשָּׁה כִּי-תֵצֵא מִבֵּית בַּעְלָהּ וְהָיְתָה לְאִישׁ אַחֵר
נֶאֱמָר הִיא:
יג וַיָּבִיאוּ אֵלָיו יְלָדִים לְבַעֲבוֹר יִשְׁיִם אֶת-יָדָיו עֲלֵיהֶם
וְתִלְמִידָיו גָּעְרוּ בְּמִבְיָאֵיהֶם:
יד וַיֵּרָא יֵשׁוּעַ וַיַּחֲרִ-לוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַנִּיחוּ לַיְלָדִים
לְבֹא אֵלַי וְאֶל-תִּכְלָאוּ אוֹתָם כִּי מֵאֵלָה מַלְכוּת
הָאֱלֹהִים:
טו אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם מִי אֲשֶׁר-לֹא יִקְבֹּל אֶת-מַלְכוּת
הָאֱלֹהִים כִּי-יֵלֶד בֹּא לֹא-יָבֹא בָּה:
טז וַיַּחֲבֹקֶם בְּזִרְעָתוֹ וְאֶת-יָדָיו שָׁם עֲלֵיהֶם וַיְבָרֶכֶם:
יז וַיְהִי בְּצֵאתוֹ לְדֶרֶכּוֹ וַיִּרְץ אֵלָיו אִישׁ וַיִּכְרַע לִפְנָיו
לֵאמֹר רַבִּי הַטּוֹב מִה-לִּי לַעֲשׂוֹת לְרֵשֶׁת חַיִּי עוֹלָם:
יח וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ לְמַה-זֶּה תִּקְרָא לִי טוֹב אֵין טוֹב
כִּי אִם-אֶחָד הוּא הָאֱלֹהִים:
יט וְאַתָּה יַדְעָתָ אֶת-הַמִּצְוֹת לֹא תִרְצֹחַ לֹא תִנָּאֵף לֹא
תִּגְנוֹב לֹא-תַעֲנֶה עַד שֶׁקָּרָא לֹא תַעֲשֶׂק כְּבֹד אֶת-אָבִיךָ
וְאֶת-אִמְךָ:

כ וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי אֶת-כָּל-אַלֶּה שְׁמַרְתִּי מִנְעוּרַי:

כא וַיִּרְאֵהוּ יֵשׁוּעַ וַיֹּאדְהֵבוּ וַיֹּאמֶר אֵלָיו עוֹד אַחַת אֶתָּה חֹסֵר לָךְ מִכֹּר אֶת-כָּל-אַשְׁרֶיךָ וְתֵן לַעֲנִיִּים וְהָיָה-לָּךְ אוֹצֵר בְּשִׁמְיָם וְבֹא שָׂא אֶת-הַצֶּלֶב וְלֶךְ אַחֲרַי:

כב וַיִּפְּלוּ פָנָיו עַל-הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּתְעַצֵּב אֶל-לְבוּ וַיִּלְךָ-לּוֹ פֶּי-נֹכְסִים רַבִּים הָיוּ לוֹ:

כג וַיִּבֹט יֵשׁוּעַ מִסָּבִיב וַיֹּאמֶר אֶל-תַּלְמִידָיו מַה-קָּשָׁה לְבַעֲלֵי נֹכְסִים לְבֹא אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

כד וַיִּשְׁתַּמְּמוּ תַלְמִידָיו עַל-דִּבְרָיו וַיֹּסֶף יֵשׁוּעַ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בְּנֵי מַה-כֹּכֵד לַבְּטָחִים עַל-חִילָם לְבֹא אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

כה נִקַּל לְגַמֵּל לַעֲבֹד דִּבְךָ חֵר הַמַּחֲסַת מִבֶּא עֲשִׂיר אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

כו וַיֹּסִיפוּ לְהִשְׁתַּמֵּם יֵתֵר מְאֹד וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו וּמִי אֶפּוֹא יוֹכַל לְהוֹשִׁיעַ:

כז וַיִּבְטְבֻם יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר מִבְּנֵי אָדָם יִפְּלֹא הַדָּבָר אִךְ לֹא מֵאֱלֹהִים כִּי מֵאֱלֹהִים לֹא יִפְּלֹא כָּל-דָּבָר:

כח וַיַּחֲלֵל פֶּטְרוּס וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה אֲנִי אֲנַחֲנוּ עֹבְדֵינוּ אֶת-כָּל וַנִּלְךָ אַחֲרֶיךָ:

כט וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי אֵין אִישׁ אֲשֶׁר עֹזֵב בֵּית אוֹ אָחִים אוֹ אֲחֻיּוֹת אוֹ אָב אוֹ אִם אוֹ אֶת-אֲשֶׁתוֹ אוֹ בָנִים אוֹ שְׂדוֹת לְמַעַן הַבְּשׂוּרָה:

ל אֲשֶׁר לֹא יִמָּצֵא לְרִגְלֵי הַרְדִּיפּוֹת בְּעֵת הַזֹּאת מֵאָה שָׁעִירִים בָּתִּים וְאָחִים וְאֲחֻיּוֹת וְאִמּוֹת וּבָנִים וְשְׂדוֹת וְלַעֲתִיד לְבֹא חַיִּי עִוְלָם:

לא וְרַבִּים הֵם הָרֹאשִׁימִים אֲשֶׁר יִהְיוּ אַחֲרָנִים וְהָאֲחֲרָנִים רִאשֹׁנִים:

לב וּבִהְיוֹתָם בְּדֶרֶךְ לַעֲלֹת יְרוּשָׁלַיִם וַיִּלְךָ יֵשׁוּעַ לְפָנֵיהֶם וְהֵם הִלְכוּ אַחֲרָיו בְּמַגּוֹר וּפְחַד וַיִּקַּח אֵלָיו שְׁנֵית אֶת-שְׁנֵי הַעֲשָׂר וַיַּחֲלֵל לְהַגִּיד לָהֶם אֶת-אֲשֶׁר יִקְרָה אֹתוֹ לֵאמֹר:

לג הִנֵּה אֲנִי אֲנַחֲנוּ עֲלִים יְרוּשָׁלַיִם וּבֶן-הָאֲדָם יִסָּגֵר בִּידֵי רָאשֵׁי הַכְּהֵנִים וְהַסּוֹפְרִים וְהַרְשִׁיעוּ אֹתוֹ לְמוֹת וְנָתַן אֹתוֹ בִּידֵי הַגּוֹיִם:

לד וְהֵם יִהְתְּלוּ בּוֹ וַיִּרְקוּ בְּפָנָיו וַיַּכּוּ בְּשִׁטִּים וַיְמַיתֵהוּ וּבִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יָקוּם וַיַּחֲיֶה:

לה וַיֵּגֶשׁוּ אֵלָיו יַעֲקֹב וַיּוֹחֲנֵן בְּנֵי-זְבֻדִּי לֵאמֹר רַבֵּנוּ חַפְצִים אֲנַחֲנוּ כִּי-תַעֲשֶׂה לָנוּ אֶת אֲשֶׁר-נִשְׁאַל מִמֶּךָ:

לו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה-תַּחֲפֹצֶכֶם כִּי-אֶעֱשֶׂה לָכֶם:

לז וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תְּנֵה-לָנוּ לְשִׁבְתָּ אֶחָד לַיְמִינְךָ וְאֶחָד לְשִׁמְלֶךָ בְּכַבֻּדְךָ:

לח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ לֹא יָדַעְתֶּם אֶת אֲשֶׁר תִּשְׁאַלֹּן הַתּוֹכְלוּ לְשִׁתּוֹת אֶת-הַכּוֹס אֲשֶׁר אֲנִי אֶשְׁתֶּה וּלְהַטְבִּיל בְּטַבִּילָה אֲשֶׁר אֶטְבֵּל אֲנִי:

לט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו נוֹכַל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֶת-הַכּוֹס אֲשֶׁר אֶשְׁתֶּה תִּשְׁתּוּ וּבְטַבִּילָה אֲשֶׁר אֶטְבֵּל תִּטְבְּלוּ:

מ אָבֵל לְשִׁבְתָּ לַיְמִינִי וּלְשִׁמְאַלִי אֵין בְּיָדִי לְתֵת כִּי אִם-יִנָּתֵן לְאֲשֶׁר נָכוֹן לָהֶם:

מא וְהַעֲשִׂיָה בְּשִׁמְעָם זֹאת חָרָה אַפִּם בַּיַּעֲקֹב וַיּוֹחֲנֵן:

מב וַיִּקְרָא יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֵן יָדַעְתֶּם כִּי הַנִּבְחָרִים לְמִשְׁלַל בְּגוֹיִם מִשְׁלִים בָּם כְּשָׂרִים בַּעֲבָדִים וּגְדוּלָּהֶם שְׁלִטִּים עֲלֵיהֶם:

מג וְלֹא יָהִי בֶן בְּקָרְבָּכֶם כִּי אִם-מִי הַחֹפֵץ לְהִיּוֹת גְּדוֹל בָּכֶם יָהִי לָכֶם לְמִשְׁרָת:

מד וּמִי מִכֶּם הַחֹפֵץ לְהִיּוֹת לְרֹאשׁ יָהִי עֹבֵד לְכָל:

מה כִּי גַם בֶּן-הָאָדָם לֹא בָּא לְמַעַן יִשְׁרָתָהוּ אַחֲרֵים כִּי אִם-לְשָׁרֵת וְלָתֵת אֶת-נַפְשׁוֹ כָּפֹר בַּעַד-רַבִּים:

מו וַיָּבֹאוּ אֶל-יְרִיחוֹ וַיְהִי בַצָּאתוֹ מִן-הָעִיר וְתַלְמִידָיו וְהַמּוֹן עִם-רַב אַחֲרָיו וְהִנֵּה בְרִטְמִי בֶן-טִימִי עוֹר מְבַקֵּשׁ נְדָבוֹת יֹשֵׁב עַל-יַד הַדֶּרֶךְ:

מז וּבְשִׁמְעוֹ כִּי יֵשׁוּעַ הֹנְצִיר עֹבֵר שָׁם וַיַּחֲלֵל לַעֲזֹק וּלְקַרֵּא רַחֵם-נָא עָלַי יֵשׁוּעַ בֶּן-דָּוִד:

מח וַיִּגְעַרוּ-בּוֹ רַבִּים לְהַחֲשׁוֹתוֹ וְהוּא קָרָא בִּיתֵר אִמָּץ לֵאמֹר בֶּן-דָּוִד רַחֵם-נָא עָלַי:

מט וַיַּעֲמֵד יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר קְרֹאוּ-לוֹ וַיִּקְרְאוּ לְעוֹר וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲזֹק קוּם-לָךְ הִנֵּה הוּא קָרָאךְ:

נ וַיִּשְׁלַךְ אֶת-בָּגְדוֹ מֵעָלָיו וַיָּקָם וַיָּבֹא לְפָנֵי יֵשׁוּעַ:

נא וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה-תִּבְקֹשׁ מִנִּי לַעֲשׂוֹת לָךְ וַיֹּאמֶר הָעוֹר רַבּוּנִי לְהִשָּׁיב לִי אוֹר עֵינַי:

נב וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ לָךְ אֲמוֹנָתְךָ הוֹשִׁיעָה לָּךְ וְאוֹר עֵינֶיךָ שָׁב אֵלָיו כְּרָגַע וַיִּלְךָ אַחֲרָיו בְּדֶרֶךְ:

פרק יא

א וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיבוּ לְבֹא יְרוּשָׁלַיִם אֶצֶל בֵּית-פַּגִּי וּבֵית-עֲנָנָה בְּהַר הַזֵּיתִים וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם מִתַּלְמִידָיו:

ב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ אֶל-הַכֹּפֶר אֲשֶׁר מִנְּגֹד וְהָיָה כַּבֶּאֱכֹם שָׁמָּה תִמָּצְאוּ לְפָנֵיכֶם עֵיר אֲסוּר אֲשֶׁר לֹא-תִרְכָּב עָלָיו אִישׁ הַתִּירוֹ אֹתוֹ וְהִבִּיֵּאוּ אֵלַי:

ג וְכִי-יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם אִישׁ לָמָּה תַעֲשׂוּ כֹזָאת וְנֹאמְרָתֶם אֹתוֹ יַעַד הָאָדוֹן לְחַפְצוֹ וְאֵין יָחִישׁ לְשַׁלְחוֹ הִנֵּה:

ד וַיִּלְכוּ וַיִּמָּצְאוּ אֶת-הָעִיר אֲסוּר מִחוּץ לַשָּׁעַר עַל-פֶּתַח עֵינַיִם וַיִּתִּירוּ אֹתוֹ:

ה וְנֹאנָשִׁים מִן-הָעַמָּדִים שָׁם אָמְרוּ אֲלֵיהֶם לָמָּה תַעֲשׂוּ כֹזָאת כִּי תִתִּירוּ אֶת-הָעִיר:

ו וַיַּעֲנוּ אֹתָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יֵשׁוּעַ וַיַּנִּיחוּ לָהֶם:

ז וַיָּבִיאוּ אֶת-הָעִיר אֶל-יֵשׁוּעַ וַיְשִׁימוּ עָלָיו אֶת-בָּגְדֵיהֶם וְהוּא יֹשֵׁב עֲלֵיהֶם:

ח וְרַבִּים פָּרְשׁוּ אֶת-בָּגְדֵיהֶם עַל-פָּנֵי הַדֶּרֶךְ וְנֹאנָשִׁים אַחֲרֵים שָׁטְחוּ לְרִגְלָיו זְמֵרוֹת עֲצִים אֲשֶׁר כָּרְתוּ בַשָּׂדֶה:

ט וְהַלְכִים לְפָנָיו עִם-הַבָּאִים אַחֲרָיו עָנוּ וַקְרְאוּ הוֹשִׁע־נָא בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה:

י בְּרוּכָה מַלְכוּת דָּוִד אֲבִינוּ הַבָּאָה בְּשֵׁם יְהוָה הוֹשִׁע־נָא בְּשִׁמְיָ מְרוֹם:

^א וַיָּבֹא יֵשׁוּעַ יְרוּשָׁלַיִם אֶל-בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיֵּרָא אֶת-כָּל-אֲשֶׁר שָׁם מְסֻבִּים וְלִפְנוֹת עֹרֵב יֵצֵא אֶל-בֵּית-עֲנִיָּה עִם-שְׁנַיִם הָעֹשֵׂר:

^ב וַיְהִי מִמַּחֲרַת בְּצֵאתָם מִבֵּית-עֲנִיָּה וַיֵּרָעֵב:

^ג וַיֵּרָא תָאֲנָה אֶחָת מִרְחוֹק אֲשֶׁר הוֹצִיָּאָה עָלִים וַיָּבֹא לְרֹאוֹת אִם-יִמָּצָא בָּהּ פְּרִי-מֵאֵכָל וַיִּקְרַב אֵלֶיהָ וְלֹא-יִמָּצָא בָּהּ זֹלָתִי עָלִים לְבָדָם כִּי עַתָּה תֵּתָאֲנִים עוֹד לֹא הִגִּיעָה:

^ד וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר לָהּ לֹא יֵאָכֵל עוֹד אִישׁ מִפְּרִיָךְ מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם וּתְלַמִּדִּי שְׁמִעוּ אֶת-הַדְּבָר:

^ה וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַיִם וַיֵּלֶךְ יֵשׁוּעַ אֶל-בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וַיֵּחַל לְגַרֵּשׁ מִשָּׁם אֶת-הַמּוֹכְרִים וְאֶת-הַקּוֹנִים וְאֶת-שִׁלְחָנוֹת מִחִלְפֵי הַכֶּסֶף הַפֶּה וְאֶת-מוֹשְׁבוֹת מִכְרֵי הַיּוֹנִים:

^ו וְלֹא נָתַן לְאִישׁ לְהַעֲבִיר כָּלִים דֶּרֶךְ הַמִּקְדָּשׁ:

^ז וַיּוֹרָה לָהֶם לֵאמֹר הֲלֹא כָתוּב כִּי בֵּיתִי תִפְלָה יִקְרָא לְכָל-הָעַמִּים וְאַתֶּם עֹשִׂיתֶם אֹתוֹ לְמַעַרַת פְּרָצִים:

^ח וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים שָׁמְעוּ וַיִּתְנַכְּלוּ לְהַאֲבִידוֹ כִּי יֵרָאוּ מִפְּנֵי אַחֲרֵי אֲשֶׁר כָּל-הָעָם הִתְפַּלְאוּ עַל-תּוֹרָתוֹ:

^ט וַיּוֹם יוֹם כָּבֹד הָעָרֵב יֵצֵא אֶל-מַחוּץ לְעִיר:

^י וַיְהִי בִבְקֹר וַיַּעֲבְרוּ וַיֵּרָאוּ אֶת-הַתָּאֲנָה כִּי יָבֹשָׁה מַעַנָּה וְעַד-שֶׁרֶשׁ:

^{יא} וַיַּכּוּ פְטָרוֹס וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי הִנֵּה יָבֹשָׁה הַתָּאֲנָה אֲשֶׁר אֲרָתָה:

^{יב} וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהֶם רַעוּ אֲמוֹנָה בְּאֵלֵיהֶם:

^{יג} אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יֹאמֶר אֶל-הָהָר הַזֶּה הִנָּשָׂא וְהִתְנַפֵּל אֶל-תּוֹךְ הָיָם וְלֹא יִפְּלֵג בְּלִבּוֹ כִּי אִם-יֵאָמֵן כִּי יְהִי כַּאֲשֶׁר אָמַר בֶּן יִהְיֶה-לוֹ:

^{יד} עַל-כֵּן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם עַל-כָּל-אֲשֶׁר תִּשְׁאָלוּ וְתִתְפַּלְּלוּ בְּטַחוֹ כִּי יַעֲשֶׂה לָכֶם וְכֵן יַעֲשֶׂה:

^{טו} וְכִי-תַעֲמְדוּ לְהִתְפַּלֵּל סִלְחוּ לְכָל-אִישׁ אֶת אֲשֶׁר חָטָא לָכֶם לְמַעַן גַּם-אַבִּיכֶם בְּשָׁמַיִם יְסַלַח לָכֶם אֶת-חַטֹּאתֵיכֶם:

^{טז} וְאִם-לֹא תִסְלַחוּ אֹתָם גַּם-אַבִּיכֶם שְׁבַשְׁמַיִם לֹא-יְסַלַח לָכֶם אֶת-חַטֹּאתֵיכֶם:

^{יז} וַיֵּשׁוּבוּ וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלַיִם וַיְהִי הוּא מִתְהַלֵּךְ בַּמִּקְדָּשׁ וַיָּבֹאוּ אֵלָיו רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְהַזִּקְנִים:

^{יח} וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּאִיזָה רִשְׁיוֹן אֵתָה עָשָׂה אֵלֶּה וּמִי-נָתַן לָךְ הָרִשְׁיוֹן הַזֶּה לַעֲשׂוֹת אֵלֶּה:

^{יט} וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֵלֶיהֶם אֲשָׁאֵל מִכֶּם דְּבָר וְתִגְּנוּ לִי מַעֲנָה וְאִזְּ אֶגִּיד לָכֶם בְּאִיזָה רִשְׁיוֹן אֲנִי עָשָׂה אֵלֶּה:

^כ הִגִּידוּ לִי טְבִילַת יוֹחָנָן מִפִּי-מִי הִיתָה מִצְוָתָה מִן-הַשָּׁמַיִם אוֹ מִבְּנֵי-אָדָם תִּגְּנוּ לִי מַעֲנָה:

^{כא} וַיְהִי הֵם שֹׁקֵלִים בְּדַעְתָּם לֵאמֹר אִם-נֹאמַר מִן-הַשָּׁמַיִם יֹאמַר וּמַדּוּעַ לֹא הָאֲמִנְתֶּם לוֹ:

^{כב} וְאִם-נֹאמַר מִבְּנֵי אָדָם יֵרָאִים אֲנַחְנוּ אֶת-הָעָם כִּי-כָלֶם חָשְׁבוּ אֶת-יוֹחָנָן לְנָבִיא נֶאֱמָן:

^{כג} וַיַּעֲנוּ אֶת-יֵשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ לֹא יָדַעְנוּ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם יֵשׁוּעַ גַּם-אֲנִי לֹא אֶגִּיד לָכֶם בְּאִיזָה רִשְׁיוֹן אֲנִי עָשָׂה אֵלֶּה:

פרק יב

^א וַיִּפְתַּח בְּמִשְׁלַל פִּיּו וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם אִישׁ נָטַע כֶּרֶם וַיַּעֲקֶהוּ מִסְּבִיב וַיִּקַּב חֶצֶב בּוֹ וַיִּכֶן מַגְדֵּל בְּתוֹכוֹ וַנָּתַן אֹתוֹ לַנְּטָרִים וְהֵלֶךְ בְּדֶרֶךְ לְמַרְחוֹק:

^ב וּלְעַתָּה הִבְצִיר שָׁלַח אֶת-עַבְדּוֹ לְקַחַת מִיַּד הַנְּטָרִים מִפְּרֵי הַכֶּרֶם:

^ג וַיִּתְּפְּשׂוּ בּוֹ וַיַּכּוּהוּ וַיִּשְׁלְחוּ אֹתוֹ רִיקָם:

^ד וַיּוֹסֶף וַיִּשְׁלַח אֵלֵיהֶם עֶבֶד אַחֵר וְאֹתוֹ סָקְלוּ בְּאֲבָנִים וַיִּפְּצְעוּ אֶת-רֹאשׁוֹ וַיִּשְׁלְחוּהוּ בְּחִרְפָּה גְדוֹלָה:

^ה וַיִּשְׁלַח אֵלֵיהֶם עוֹד אַחֵר וְאֹתוֹ הִרְגוּ וְכֵן אַחֲרֵים רַבִּים מֵהֶם אֲשֶׁר הָכּוּ וּמֵהֶם אֲשֶׁר הִרְגוּ:

^ו וַיְהִי-לוֹ עוֹד בֶּן יָחִיד אֲשֶׁר אָהַב וְאֹתוֹ שָׁלַח אֵלֵיהֶם אַחֲרֵי כָלֶם כִּי אָמַר אֶת-בְּנֵי יִירָאוּ:

^ז וְהַנְּטָרִים הָהֵם רָאוּ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אַחֲרֵי הַנָּה הַיּוֹרֵשׁ לָכּוּ וְנִהַרְגָהוּ וְלָנוּ תִּסַּב הַנִּזְחָלָה:

^ח וַיִּתְּפְּשׂוּ בּוֹ וַיַּהַרְגוּהוּ וַיִּשְׁלִיכוּהוּ אֶל-מַחוּץ לְכֶרֶם:

^ט וּמָה אָפּוֹא יַעֲשֶׂה בַּעַל הַכֶּרֶם הוּא יָבֹא וְהַאֲבִיד אֶת-עַבְדֵי הָאֲדָמָה וְאֶת-פְּרִמּוֹ יִתֵּן בְּיַדֵּי אַחֲרִים:

^י הֲלֹא קִרְאתֶם אֶת-הַכְּתוּב הַהוּא אָכֵן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הַזֵּאתָ לְרֹאשׁ פָּנָה:

^{יא} מֵאֵת יְהוָה הִזָּה הִיתָה זֹאת הִיא נִפְלְאָה בְּעֵינֵינוּ:

^{יב} וַיִּבְקְשׂוּ לְתַפְשׂוּ אֹפֶס כִּי יֵרָאוּ מִפְּנֵי הָעָם בְּאֲשֶׁר הִבִּינוּ כִּי עָלִיהֶם דִּבֶּר אֶת-הַמִּשְׁלָּה הַזֶּה וַיַּעֲזְבוּ אֹתוֹ וַיֵּלְכוּ לָהֶם:

^{יג} וַיִּשְׁלְחוּ אֵלָיו אַנְשִׁים מִן-הַפְּרוּשִׁים וּמֵאֲנָשֵׁי הַיְּהוּדָה לְצַדֵּד אֹתוֹ בְּדִבְכָּרָיו:

^{יד} וַיָּבֹאוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבֵּנוּ יָדַעְנוּ כִּי-אִישׁ נֶאֱמָן אֵתָה וְלֹא-תִגּוֹר מִפְּנֵי אִישׁ כִּי לֹא תִשָּׂא פָנֶיךָ גִּבּוֹר וְאֶת-דֶּרֶךְ אֱלֹהִים תּוֹרָה בְּמִישְׁרִים תִּנְכּוֹן הוּא לְתַתּ מַס לְקִיסָר אִם-עֵינֶיךָ תִּנְתֵּן אוֹ לֹא נָתַן:

^{טו} וְהוּא בִּרְאֵתוֹ אֶת-חֲנֻפְתָּם אָמַר אֵלֵיהֶם לְמַה-זֶּה תִּנְסוּנִי הִבִּיאוּ לִי דִינָךְ אֶחָד וְאָרְצָה:

^{טז} וַיָּבִיאוּ וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם לְמִי הַתְּמוּנָה וְהַכְּתָבָת הַזֶּה וַיֹּאמְרוּ לְקִיסָר:

^{יז} וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֵלֵיהֶם הָבּוּ אָפּוֹא לְקִיסָר אֶת אֲשֶׁר לְקִיסָר וְלֵאלֹהִים אֶת אֲשֶׁר לֵאלֹהִים וַיִּתְּמָהוּ עָלָיו עַד-מָאֵד:

^{יח} וַיָּבֹאוּ אֵלָיו צִדּוּקִים הָאֲמָרִים כִּי-אֵין תְּקוּמָה לְמַתִּים וַיִּשְׁאָלְהוּ לֵאמֹר:

^{יט} רַבֵּנוּ הִנֵּה מִשָּׂה כָּתוּב לָנוּ כִּי יָמוּת אֶחָד מִשְׁנֵי אַחִים וְעֹזֵב אִשָּׁה וּבֶן אֵין לוֹ יָבָמָה יָבֹא עָלֶיהָ וְהַקִּים זָרַע עַל-שֵׁם אַחֲרָיו:

כ ונאמנו היו שבעה אחים הראשון מהם לקח לו אשה וימת ולא-השאיר זרע אחריו:

כא ויהשני יבם אתה וימת גם-הוא לא בנים וכמו-כן השלישי:

כב עד אשר פל-השבעה בעלוה וימותו וזרע לא-השאירו אחריהם ואחרי כלם מתה גם-האשה:

כג ועתה למי מהם תהיה לאשה בתקומה אחרי אשר היתה אשת פל-השבעה:

כד ויאמר אליהם ישוע הוא הדבר אשר שגיתם בו כי את-התורה לא ידעתם ולא את-נפלאות אל:

כה כי בתקומתם מן-המתים לא יבעלו ולא תבעלנה כי אם-יהיו כמלאכי השמים:

כו ועל-דבר המתים כייקיצו הלא קראתם בספר משה כאשר דבר אליו האלהים בסנה לאמר אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב:

כז והוא איננו אלהי המתים כי אם-אלהי החיים שגיתם הרבה מאד:

כח ואחד מן-הסופרים בא וישמע אתם נדברים יחדו ובראתו כי היטב ענה על-דבריהם וישאלהו מה-ראשית פל-המצות:

כט ויען ישוע הראשנה הלא היא שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ל ואהבת את יהוה אלהיך בכל-לביך ובכל-נפשך ובכל-מדתך ובכל-מאריך זאת היא המצנה הראשנה:

לא והשניה הלא היא ואהבת להעך כמוך ואין מצנה גדולה משתים אלה:

לב ויאמר אליו הסופר אמן רבי אמת דברת כי אחד הוא ואין עוד מלבדו:

לג ולא-הבה אותו בכל-לב ובכל-מדע ובכל-מאד ולא-הב איש את-רעהו כנפשו היא גדלה מפל-עלה ונבחר:

לד וירא ישוע כיהשכיל לענות אתו ויאמר אליו הנה לא-רחוק ממלכות אלהים ולא-העז עוד איש להתנפח עמו בדברים מהיום שהוא ומעלה:

לה ויהי בהורות ישוע במקדש ויען ויאמר איך יאמרו הסופרים כי המשיח בן-דוד הוא:

לו ודוד הלא הוא אמר ברוח הקדש נאם יהוה לאדני שב לימיני עד-אשית איבך הדם לרגליך:

לז ואם-דוד קרא לו אדון איך הוא בנו ורב העם הקשיבו לדבריו בענג-רב:

לח ויוסף ללמד ויאמר השמרו לכם מן-הסופרים המתענגים על-לכתם מלכשים מעיל ועל-שאלת שלום להם בשווקים:

לט על-המושבות הראשנים בבתי-הכנסת ועל-המקומות הנכבדים בבתי המשתה:

מ האכלים את-בתי אלמנות ולמראה עין ירבו תפלה אלה הם אשר ינטה עליהם קו המשפט פי שנים:

מא וכאשר ישוע ישב לנכח ארון האוצר וירא את-העם נתנים בו מעות ורבים עצירים נתנו הרבה:

מב ויאשה אלמנה עניה באה ותשם שם שתי פרוטות הן רבע אסר:

מג ויקרא אל-תלמידיו ויאמר אליהם אמן אני אמר לכם האלמנה העניה הזאת הרבתה לתת מכל-הנתינים פה אל-ארון האוצר:

מד כי כלם נתנו ממותרם והיא ממחסדה נתנה את-פל-אשר-לה את כל-מחיתה:

פרק יג

א ויצא מן-ההיכל ויאמר אליו אחד מתלמידיו רבי ראה את-האבנים ואת-הבנינים האלה מה-נהדרו:

ב ויאמר אליו ישוע הראת את-הבנינים הנשגבים האלה כלם יחרסו לא-תשאר פה אבן על-אבן:

ג ובשבתו על-הר הזיתים לנכח ההיכל וישאלהו פטרוס ויעקב ויוחנן ואנדרי בהיותם אתו לבדם לאמר:

ד הגד-נא לנו מתי תקראנה אלה ומה-הוא האות למועד שהוא כי כל-אלה תכלינה:

ה ויחל ישוע לדבר אליהם לאמר השמרו לכם פן-יתעה אתכם איש:

ו כי רבים יבאו בשמי ואמרו כי אני הוא והתעו את-רבים:

ז וכי-תשמעו קרבות ושמעות מלחמה אל-תבהלו כל-אלה תהיינה ועוד לא-זה הקץ:

ח כייקום גוי על-גוי וממלכה על-ממלכה ורעש על-רעש יבא ורעב מהומות וכל-אלה רק ראשית החבלים:

ט ואתם השמרו בנפשותיכם כייסגורו אתכם בידי הסנהדרין ותכפו בבתי-הכנסת ובעבורי תעמדו לפני משלים ומלכים לעדות להם:

י והבשורה תקרא ראשנה בקרב פל-הגוים:

יא וכי-יוליכו אתכם להסגירכם בידי המשפט אל-תדאגו ולא-תחשבו בטחם בא המועד מה-תדברו כי כאשר יושם פניכם בעת ההיא פן תדברון כי לא אתם המדברים כי אם-רוח הקדש:

יב ואח יסגיר את-אחיו למנת ואב את-בנו וקמו בנים על-אבותם והמיתו אתם:

יג ואתם שנואים תהיו לכל-אדם למען שמי אף המלכה עד-הקץ הוא ינשע:

יד וכי תראו את-השקוץ המשמם הנאמר ביד-דניאל הנביא עמד במקום אשר לא נכון לו הקרא יבין אז אלה אשר ביהודה ינוסו אל-ההרים:

טו ומי אשר על-הגג לא ירד הביתה ולא יבא לקחת מתוכו מאומה:

טו וְיָמִי אֲשֶׁר בִּשְׁדָּה לֹא יָשׁוּב לְבֵיתוֹ לִקְחַת אֶת־שְׂמֻלָּתוֹ:

יז אֵף אוֹי לְהָרוֹת וּלְמַיִנִּיקוֹת בְּיָמִים הָהֵמָּה:

יח וְאַתָּם הִתְפַּלְלוּ לְבִלְתִּי תִהְיֶה זֹאת בַּחֲרָף:

יט כִּי הֵימָּה הָאֵלֶּה יְמֵי צָרָה הֵם אֲשֶׁר כְּמוֹהָ לֹא־הָיְתָה מִרְאשִׁית יְמֵי הַבְּרִיאָה אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וְכְמוֹהָ לֹא־תִסָּף:

כ ולוֹלָא יִקְצֹר יִהְיֶה אֶת־הַיָּמִים הָאֵלֶּה לֹא־יִנָּצֵל כָּל־בָּשָׂר אֵף לְמַעַן בַּחֲרִיּוֹ אֲשֶׁר רָצָה בָּם יִקְצֹר אֶת־הַיָּמִים הָאֵלֶּה:

כא וְאִזּוֹ אִם־יֵאמֶר אֱלֹכֵיכֶם אִישׁ הִנֵּה הִמָּשִׁיחַ פֶּה אוֹ הִנֵּה שֵׁם אֶל־תִּאֲמָנוּ:

כב כִּי מִשִּׁיחִי שֶׁקָּר וְנִבְיָאִי כְּזָב יָקוּמוּ וְנִתְּנוּ אֹתוֹת וּמוֹפְתִים לְנִסּוֹת אִם יִשְׁלַל יָדָם לְהַתְעוֹת גַּם־אֶת־הַבְּחִירִים:

כג וְאַתָּם הִשְׁמַרְוּ בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם רְאוּ כִּי מֵרָאשׁ הִגְדַּתִּי לָכֶם אֶת־כָּל:

כד אֵף בְּיָמִים הָהֵם כַּעֲבוּר הַצָּרָה הַזֶּה־הָיָה תַּחֲשֹׁף הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ לֹא־יִגִּיעַ אוֹרוֹ:

כה הַכּוֹכָבִים יִפְּלוּ מִן־הַשָּׁמַיִם וּצְבָא הַמָּרוֹם יִזְעוּ:

כו וְאִזּוֹ יֵרָאוּ אֶת־בֶּן־הָאָדָם בָּא בַעֲנָנִים בָּעֵז וּבַהֲדָר גָּדוֹל:

כז וְהוּא יִשְׁלַח אֶת־מַלְאָכָיו וַיִּקְבְּצוּ אֶת־בַּחֲרִיּוֹ מֵאַרְבַּע הָרוּחוֹת מִקְצֵה הָאָרֶץ עַד־קְצֵה הַשָּׁמַיִם:

כח וַיִּקְחוּ לָכֶם מִשָּׁל מִן־הַתְּאֵנָה אִם רָטוּב עֲנָפָה וְעֲלִיָּה צִמְחוּ יָדָעִים אִתָּם כִּי קָרוֹב הָקִיץ:

כט וְכֵן גַּם־אַתָּם בְּאֲשֶׁר תִּרְאוּ כִּי קָמוּ כָל־אֵלֶּה יָדוּעַ תִּדְּעוּ כִּי־קָרוֹב הוּא לִפְתּוֹחַ:

ל אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא יַעֲבֹר הַדּוֹר הַזֶּה עַד אֲשֶׁר־יָקוּמוּ כָל־אֵלֶּה:

לא הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ יַעֲבֹרוּ וְדִבְרִי לֹא יַעֲבֹרוּ:

לב וְעַל־מוֹעֵד הַיּוֹם הַזֶּה הוּא וְהַשְּׁעָה הַזֶּה אֵין אִישׁ יָדַע וְלֹא מַלְאָךְ בַּשָּׁמַיִם וְלֹא הַבֵּן בְּלִתִּי הָאָב:

לג עַל־כֵּן שִׁימוּ לְבַבְכֶּם שִׁקְדּוֹ וְהִתְפַּלְלוּ כִּי אֵינְכֶם יָדָעִים מִתִּי יָבֵא הַמוֹעֵד הַזֶּה:

לד הֲלֹא הוּא כְּאִישׁ נֹסֵעַ אֶל־מִחוּץ לָאָרֶץ אֲשֶׁר עֹזֵב אֶת־בֵּיתוֹ וְיִחְלַק אֶת־הַמִּשְׁרָה לְעַבְדָּיו לְאִישׁ אִישׁ אֶת־מְלֹאכְתּוֹ וְאֶת־הַשְּׁעָר צִוָּה לְשַׁקֵּד עַל־הַשְּׁעָר:

לה לָכֵן הִתְיַצְבוּ עַל־מִשְׁמֶרְתְּכֶם כִּי לֹא תִדְּעוּ מִתִּי יָבֵא בַעַל הַבַּיִת אִם־בַּעֲרֹב אוֹ־בַחֲצִי הַלַּיְלָה אִם־לַעֲת קָרָא הַתְּרַנָּגֵל אוֹ כְּאוֹר הַבֶּקָר:

לו פֶּן־יָבֵא פְתָאִם וּמִצָּא אֶתְכֶם יֹשְׁנִים:

לז וְאֵת אֲשֶׁר אֲנִי אֹמֵר לָכֶם הִנְנִי אֹמֵר לְכָל שִׁקְדּוֹ:

פרק יד

א וְיִהְיֶה יוֹמִים לִפְנֵי הַפֶּסַח וְחַג־הַמִּצּוֹת וַיִּבְקְשׁוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים לְתַפְשׁוֹ בַּעֲרָמָה וּלְהַמִּיתוֹ:

ב אֵף אָמְרוּ לֹא בְּחָג פֶּן־תִּתְעַרֵּר מִהוּמָה בָּעָם:

ג וַיְהִי בִשְׁבָתוֹ בְּמִסְכָּה בְּבֵית שְׁמַעוֹן הַמְּצָרֵעַ בְּבֵית־עֲנִיָּה וְתַבָּא אִשָּׁה וּבִידָה צִלְחִית שְׁמֹן גֵּרָד וַיִּקְרַעֲרָף מְאֹד וְתַשְׁבֵּר אֶת־הַצִּלְחִית וְתַצֵּק אֹתוֹ עַל־רֹאשׁוֹ:

ד וַיֵּרַע הַדָּבָר בְּעֵינֵי אַנְשִׁים מִן־הַיִּשְׁבִּים שֵׁם וַיֵּאמְרוּ בְּנַפְשָׁם עַל־מָה נִבְלַע הַשְּׁמֹן הַזֶּה:

ה הֲלֹא טוֹב הָיָה לָתֵתוֹ בַּכֶּסֶף כְּעֶרְכּוֹ יוֹתֵר מִשְׁלֹשׁ מֵאוֹת דִּינָר וְלִחְלַק מְכָרוֹ לְעֲנִיִּים וַיִּלְנוּ עָלֶיהָ:

ו וַיֵּאמֶר יִשׁוּעַ הַנִּיחּוֹ לָהּ לְמַה־זֶּה תִּלְאוּ אֹתָהּ הֲלֹא טוֹב גָּמַלְתִּנִּי:

ז כִּי אֶת־הָעֲנִיִּים תִּמְצָאוּ לִפְנֵיכֶם תָּמִיד וּבְכָל־עֵת אֲשֶׁר תִּרְצוּ תוּכְלוּ לְהִיטִיב לָהֶם וְאֵתִי לֹא־תִמְצָאוּ לִפְנֵיכֶם תָּמִיד:

ח וְהִיא עֲשֵׂתָה כְּאֲשֶׁר מִצָּאָה יָדָהּ כִּי הִקְדִּימָה וְתַמְשִׁחַ אֶת־בָּשָׂרִי לְקַבּוּרָה:

ט אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם בְּכָל־מְקוֹם אֲשֶׁר תִּשְׁמַע הַבְּשׂוּרָה בְּכָל־הָאָרֶץ יִסְפָּר גַּם־אֲשֶׁר עֲשֵׂתָה הִיא לָהּ לְזִכְרוֹן:

י וַיְהִיכֵּה אִישׁ־קְרִיּוֹת אֶחָד מִשָּׁנִים הָעֶשְׂרִי הָלָף אֶל־רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וַיֵּאמֶר לְהַסְגִּיר אֹתוֹ בְּיָדָם:

יא וְהֵם כְּשִׁמְעָם בֵּן שְׁמֹחוּ וַיִּבְטִיחוּ לְתַתֵּלּוֹ כֶּסֶף וַיִּבְקֹשׁ תְּאֵנָה לְהַסְגִּיר אֹתוֹ:

יב וַיְהִי בְּרֵאשׁוֹן לַחֹג הַמִּצּוֹת לְמוֹעֵד זִבְחַ הַפֶּסַח וַיֵּאמְרוּ אֵלָיו תַּלְמִידָיו אֵיפֹה תִרְצָה כִּי גִלְף לְהַכִּין לָךְ לְאָכַל אֶת־הַפֶּסַח:

יג וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם מִתַּלְמִידָיו וַיֵּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ הַעֲיִרָה וּפְגַע בָּכֶם אִישׁ נִשְׂא כַד־מַיִם לָכוּ אַחֲרָיו:

יד וּבִפְתּוֹחַ אֲשֶׁר יָבֵא תֵאמְרוּ שֵׁם אֶל־בַּעַל הַבַּיִת כֹּה אָמֵר רַבֵּנוּ אֵיךְ חָדַר הָאֲרֻחִים לִי וּלְתַלְמִידִי לְאָכַל שֵׁם אֶת־הַפֶּסַח:

טו וְהוּא יִרְאֶה לָכֶם עֲלִיָּה גְדוֹלָה רְצוּפָה כִּסְתוֹת וְעִרוּכָה בְּכָל וְשֵׁם תְּכִינוּ לָנוּ:

טז וַיֵּצְאוּ הַתַּלְמִידִים וַיָּבֵאוּ הַעֲיִרָה וַיִּמְצְאוּ בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם וַיִּכְיִנוּ אֶת־הַפֶּסַח:

יז וַיְהִי בַּעֲרֹב וַיָּבֵא שֵׁם עִם־שְׁנַיִם הָעֶשְׂרִי:

יח וּבַעֲוֹד הֵם אֹכְלִים בְּמִסְכָּם וַיֵּאמֶר יִשׁוּעַ אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי אֶחָד מִכֶּם הָאֹכֵל עִמָּדִי יִסְגִּירֵנִי:

יט וַיֵּצֵר לָהֶם מְאֹד וַיֵּאמְרוּ אִישׁ אִישׁ מִהֶם אֵלָיו הֲאֲנִי הוּא הֲלֹא:

כ וַיֵּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶחָד מִשָּׁנִים הָעֶשְׂרִי הַטָּבֵל אֶת־יָדוֹ עִמִּי בַּקֶּעֶרֶה:

כא הֵן בֶּן־הָאָדָם הָלָךְ כְּפִתּוּב עָלָיו אֵף אוֹי לְאִישׁ הַזֶּה אֲשֶׁר יִסְגִּיר אֶת־בֶּן־הָאָדָם בְּיָד מְבַקְשֵׁי נַפְשׁוֹ טוֹב הָיָה לְאִישׁ הַזֶּה הוּא אִם לֹא־יִצָּא מִרְחֹם:

כב וַיְהִי בְּאַכְלָם וַיִּקַּח יִשׁוּעַ אֶת־הַלֶּחֶם וַיְבָרֵךְ וַיִּבְרָצַע וַיִּתֵּן לָהֶם וַיֵּאמֶר קַחוּ אֹכְלוּ זֶה הוּא בָּשָׂרִי:

כג וַיִּקַּח אֶת־הַכּוֹס וַיְבָרֵךְ וַיִּתֵּן לָהֶם וַיִּשְׁתּוּ כֻלָּם:

כד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם זֶה הוּא דָּמִי דַם-הַבְּרִית הַחֲדָשָׁה
הַשְּׂפוּךְ בְּעַד רַבִּים:

כה אָמֵן אָנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא אֲשַׁתָּה עוֹד מִפְּרִי הַגֶּפֶן
עַד-הַיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר חָדַשׁ אֶשְׁתָּהוּ בְּמַלְכוּת
הָאֱלֹהִים:

כו וַיִּקְרָאוּ אֶת-הַלֵּל וַיִּצְאוּ אֶל-הַר הַזֵּיתִים:

כז וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ הֵן כָּלְכֶם תִּכְשְׁלוּ בִּי בַלִּילָה
הַזֶּה כִּי כְתוּב אִכָּה אֶת-הָרֶעָה וּתְפוּצִין הַצֹּאן:

כח וְאַחֲרֵי תְקוּמַתִּי מִן-הַמָּתִים אֵלַי לִפְנֵיכֶם הִגְלִילָה:

כט וַיֹּאמֶר אֵלָיו פֶּטְרוֹס אַף אִם-כָּלָם יִכְשְׁלוּ בָךְ אֲנִי לֹא
אֶכְשֹׁל:

ל וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָךְ כִּי עֵתָה בַלִּילָה
הַזֶּה טָרֶם יִקְרָא הַתַּרְגֵּמָנִל פַּעַמִּים תִּכְחַשׁ-בִּי שְׁלֹשׁ
פַּעַמִּים:

לא וְהוּא הוֹסִיף לְדַבֵּר בֵּיתֵר אַמֶּץ אַף אִם-יִהְיֶה עָלַי
לָמוּת אַתָּה תִּכְחַשׁ לֹא-אֶכְחַשׁ בָּךְ וְכֵן דִּבְרוּ גַם-כָּלָם:

לב וַיָּבֹאוּ אֶל-מְקוֹם גֶּדֶר הַנִּקְרָא גֵּת-שִׁמְמוֹנָה וַיֹּאמֶר
אֶל-תַּלְמִידָיו שְׁבוּ-לָכֶם פֹּה עַד כִּי אָתְּפֹלֵל:

לג וַיִּקַּח אֹתוֹ אֶת-פֶּטְרוֹס וְאֶת-יַעֲקֹב וְאֶת-יוֹחָנָן וַיַּחֲלֵ
לְהַשְׁתוֹחֵחַ וּלְהַשׁוּמֵם:

לד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נִפְשֵׁי מְרֵה-לִי עַד מָאֵד עַד-מִוֹת
עַמְדוֹ-בָּזָה וּשְׁקִדוֹ:

לה וַיַּעֲבֹר הָלֹאָה מֵעֵט מוֹזַעַר וַיִּפֹּל אַרְצָה וַיִּתְּפֹלֵל
לְהַעֲבִיר מַעְלָיו אֶת-הַשָּׁעָה אִם-יִתְּכֵן הַדָּבָר:

לו וַיִּקְרָא אָבָא אָבָא הֵן כָּל תּוֹכֵל הַעֲבֹר-נָא מַעְלֵי
אֶת-הַפּוֹס הַזֶּה וְהַזֶּה אֶף-לֹא כַרְצוּנִי כִּי אִם-כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ
אַתָּה:

לז וַיָּבֹא וַיִּמְצָאֵם יֹשְׁנִים וַיִּפֶּן אֶל-פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר שְׁמַעוֹן
הַכִּי תִישָׁן הַכִּי-לֹא יִכְלֹתָ לְשָׁקֵד שְׁעָה אַחַת:

לח שְׁקִדוֹ וְהַתְּפִלּוֹ פֶן-תָּבֹאוּ לְמִסָּה הֵן הַרוּחַ תִּפְצָה
אֶף הַבָּשָׂר רָפָה:

לט וַיִּפֶּן וַיִּלְךְ-לוֹ עוֹד וַיִּתְּפֹלֵל בְּדָבָרִים הִרְאִישָׁנִים:

מ וַיָּשֵׁב וַיִּמְצָאֵם יֹשְׁנִים עוֹד כִּי הָיוּ עֵינֵיהֶם כְּבֻדוֹת
וְלֹא יָדְעוּ מַה-לַּעֲנוֹת אוֹתוֹ:

מא וַיָּבֹא פַּעַם שְׁלִישִׁית וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם תָּנוּ שִׁנָּה
לְעֵינֵיכֶם וּמְנוּחָה רַב־לָכֶם הִנֵּה בָּאָה הַשָּׁעָה
וּבֶן-הָאָדָם נֹסֵעַ בִּידֵי חֲטָאִים:

מב קוּמוּ וְנִלְכָה הִנֵּה הַמַּסְגִּיר אֵתִי הֵלֶךְ וְקָרֵב:

מג עֲנֵנוּ מִדְּבַר וַיְהִי וְהָאֵחָד מִשְׁנֵי הָעֵשָׂר בָּא פְתָאֵם
וַעֲמוּ הַמּוֹן רַב בְּחֻרְבוֹת וּבְמַטּוֹת מֵאֵת רֹאשֵׁי
הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וְהַזִּקְנִים:

מד וְהַמַּסְגִּיר אוֹתוֹ נָתַן לָהֶם אוֹת לֵאמֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר
אַנְשִׁיק-לוֹ זֶה הוּא תִפְשׂוּ אוֹתוֹ שִׁימוּ עָלָיו מִשְׁמֶרֶת
וְהוֹלִיכֵהוּ:

מה וַיָּבֹא וַיִּגַּשׁ אֵלָיו פְּתָאֵם וַיֹּאמֶר רַבִּי רַבִּי וַיִּשְׁקֵהוּ:

מו וַיִּשְׁלַחוּ-בּוֹ אֶת-יְהִיָּהוּ וַיִּתְּפֹשֶׂהוּ:

מז וְאַחַד מִן-הַנִּצְבִּים עָמוּ שְׁלַף אֶת-חֻרְבּוֹ וַיִּן
אֶת-עֵבֶד הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּקְצֹץ אֶת-אֶזְנוֹ:

מח וַיַּעַן יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַבְּחֻרְבוֹת וּבְמַטּוֹת בָּאתֶם
לְתַפֵּשׂ אֹתִי כְּפָרִיץ:

מט וַיִּיָּם יוֹם יִשְׁבְּתִי לְהוֹרֹת לָכֶם בְּמַקְדָּשׁ וְלֹא שְׁלַחְתֶּם
בִּי יָד אֶף לְהַקִּים אֶת-הַכְּתוּבִים עֲשִׂיתֶם כְּזֹאת:

נ וְהַתְּלַמִּידִים עָזְבוּ אוֹתוֹ כָּלָם וַיָּנֻסוּ:

נא וַנֵּעַר אַחַד הַלֵּךְ אַחֲרָיו וְהוּא לְבוּשׁ כְּתָנֶת-בָּד
עַל-בָּשָׂרוֹ וַיֹּאחֲזֵהוּ:

נב וַיַּעֲזֹב אֶת-כְּתָנָתוֹ בְּיָדָם וַיָּנֶס עִרֵם:

נג וַיּוֹלִיכּוּ אֶת-יִשׁוּעַ אֶל-הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּקְהֵלוּ עָלָיו
כָּל-רֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזִּקְנִים וְהַסּוֹפְרִים:

נד וּפֶטְרוֹס הֵלֶךְ אַחֲרָיו מִרְחוֹק עַד-לְחֻצֵר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
פָּנִימָה וַיֵּשֶׁב שָׁם עִם-הַמְּשֻׁרְתִּים וַיִּתְחַמֵּם נֶגֶד
הָאוּר:

נה וְרֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְכָל-הַסַּנְהֶדְרִין בִּקְשׁוּ עֲדוּת
עַל-יִשׁוּעַ לְהַמִּיתוֹ וְלֹא מָצְאוּ:

נו כִּי עֲדוּת-שִׁקָּר עָנוּ בּוֹ רַבִּים אָפָס עֲדוּתָם לֹא
נִמְצָאָה בֵּן:

נז וַיִּקְרָאוּ אֲנָשִׁים וַיַּעֲנוּ עֲדוּת-שִׁקָּר בְּפָנָיו לֵאמֹר:

נח שְׂמַעְנוּ אוֹתוֹ אֹמֵר אָנִי אֶהְרֹס אֶת-הַיֵּכָל הַזֶּה
מַעֲשֵׂה יָדָיִם וּבִשְׁלֹשַׁת יָמִים אֲבִנָּה הַיֵּכָל אַחֵר אֲשֶׁר
אֵינָנו מַעֲשֵׂה יָדָיִם:

נט אַף גַּם-כְּזֹאת דִּבְרִי עֲדוּתָם יַחֲדוֹ לֹא נִכְנוּ:

ס וַיָּקָם הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל בְּתוֹכָם וַיִּשְׁאַל אֶת-יִשׁוּעַ לֵאמֹר
הֲלֹא תַעֲנֶה דְּבַר מַה-זֹּאת הָעִידוֹ בָּךְ אֵלָה:

סא וַיֹּדֵעַ וְלֹא עָנָה מֵאוּמָה וַיּוֹסֶף הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּשְׁאַלְהוּ
עוֹד לֵאמֹר הֲאֵתָה הוּא הַמְּשִׁיחַ בֶּן-הַמִּבְרָךְ:

סב וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֲנִי הוּא וְאַתֶּם תִּרְאוּ אֶת-בֶּן-הָאָדָם
יֹשֵׁב לִימִין הַגְּבוּרָה וּבָא בְּעָנְנֵי שָׁמַיִם:

סג וַיִּקְרַע הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֶת-בִּגְדָיו וַיֹּאמֶר מַה-לָּנוּ עוֹד
וְלַעֲדִים:

סד הֲלֹא שְׂמַעְתֶּם גְּדוּפּוֹ אִמְרוּ מַה-דַּעַתְכֶם וַיִּרְשָׁעוּ
אוֹתוֹ כָּלָם כִּי-מִשְׁפָּט-מָוֶת לוֹ:

סה וַיַּחֲלוּ אֲנָשִׁים מֵהֶם לָרֶק בּוֹ וַיַּחֲפוּ אֶת-פָּנָיו וַיִּכְהוּ
בְּאֶגְרֵף וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנָּבֵא לָנוּ וְהַמְּשֻׁרְתִּים קִדְּמוּ
אוֹתוֹ בְּמַכּוֹת לַחִי:

סו וַיְהִי בַּהֲיוֹת פֶּטְרוֹס בְּחֻצֵר מִתְחַת וְתָבֹא אַחַת
הַשְּׂפָחוֹת מִבֵּית הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל:

סז וְתָרָא אֶת-פֶּטְרוֹס מִתְחַמֵּם וְתָבֹט בְּפָנָיו וְתֹאמֶר
וְאַף-אַתָּה הֵייתָ עִם-יִשׁוּעַ הַנִּצָּרִי:

סח וַיִּכְחַשׁ לֵאמֹר לֹא אָדַע וְלֹא אָבִין אֵת אֲשֶׁר תִּדְבָּרִי
וַיִּצֵּא הַחוּצָה אֶל-הָאוּלָם וַיִּקְרָא אֹז הַתַּרְגֵּמָנִל:

סט וְתִרְאֵהוּ הַשְּׂפָחָה עוֹד וְתוֹסֶף וְתֹאמֶר אֶל-הָעֹמְדִים
שָׁם זֶה הוּא אַחַד מֵהֶם:

ע וַיִּכְחַשׁ פַּעַם שְׁנִית וְעוֹד מֵעַט וְגַם-הָעֹמְדִים שָׁם
אָמְרוּ אֶל-פֶּטְרוֹס אַכֵּן הִנֵּךְ מֵהֶם כִּי גִלְלִי אַתָּה
וְלִשְׁוֹןָךְ כָּל-שׁוֹנָם:

עא וַיַּחֲלֵ לַעֲנוֹת בְּאֵלָה וּבִשְׂבָעָה לֵאמֹר לֹא יָדַעְתִּי
אֶת-הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם:

עבדי יקרא התרגל שנית ויזכר פטרוס את הדבר אשר
דבר-לו ישוע כי טרם יקרא התרגל פעמים
תכחש-בי שלש פעמים וישם על-לבו ויבך:

פרק טו

א ויהי כעלות השחר וראשי הכהנים נוסדו-יחד
עם-הזקנים והסופרים וכל-הסנהדרין ויאסרו
את-ישוע ויוליכוהו ויסגירוהו בידי פילטוס:
ב וישאל אותו פילטוס האתה הוא מלך היהודים ויען
ויאמר אליו אתה אומר:
ג וראשי הכהנים הביאו עליו שטנות רבות והוא
לא-נתן מענה אף-לא דבר אחד:
ד ויוסף פילטוס וישאלהו לאמר האם לא תענה דבר
ראה כמה שטנות הביאו עליך:
ה וישוע לא-נתן מענה אף-לא דבר אחד עד
אשר-היה לפלא בעיני פילטוס:
ו ובחג הזה הסבין הסבין לשלח להם אחד
מהאסירים תפשי את-האחד אשר יבקשון:
ז ויהי איש ושמו בר-אבא אסור עם-המרדנים אשר
רצחו נפש ביום המרד:
ח וישא ההמון את-קולו ויחלו לשאל לעשות להם
כאשר עשה להם כפעם בפעם:
ט ויען אתם פילטוס ויאמר התחפצו כי-אשלח לכם
את-מלך היהודים:
י כי הפיר אשר מקנאתם בו הסגירוהו ראשי
הכהנים:
יא וראשי הכהנים הסיתו את-ההמון כי יבקשהו
לשלח להם רק את בר-אבא:
יב ויוסף פילטוס ויען ויאמר אליהם ומה אעשה לזה
אשר אתם קראים מלך היהודים:
יג ויוסיפו לצעק לאמר הצלב אותו:
יד ויאמר אליהם פילטוס ולמה מה רצה עשה והם
הוסיפו לצעק עוד יתר הרבה הצלב אותו:
טו ויואל פילטוס לעשות כרצון ההמון וישלח להם
את בר-אבא ואת ישוע יסר בשוטנים ויתנהו
להצלב:
טז ויוליכוהו אנשי הצבא אלי-החצר הפנימית הוא
פטרורין וינעיקו עליו את-כל-הגדוד:
יז וילבשהו מעיל ארגמן וישרגו כתר קוצים וישימו
על-ראשו:
יח ויחלו לפקדו לאמר יחי מלך היהודים:
יט והכו אותו בקנה על-ראשו וירקו בפניו
ועל-ברפיהם כרעו וישתחוו לו:
כ ואחרי אשר התלו בו הפשיטו אותו את-מעיל
הארגמן וילבישהו את-בגדיו ויוליכוהו לצלב אותו:
כא ואיש אחד עבר שם בבאו מן-השדה הוא שמעון
הקוריני אבי אלכסנדרוס ורופוס אתו אלצו להלך
אתם ולשאת לו את-צלביו:

כב ויביאו אתו אל-גלגלתא אשר יאמר מקום
הגלגלת:
כג ויתנו-לו זין מהול במר ולא שתה:
כד ויצלבו אתו ויחלקו את-בגדיו להם לפי הגורל
אשר הפילו עליהם לקח איש איש חלקו:
כה והעת אשר צלבו אתו היתה השעה השלישית:
כו וכתבת דבר-אשמתו שמו מלמעלה על-העץ
לאמר מלך היהודים:
כז וגם-שני אנשי חמס נצלבו עמו אחד מימינו ואחד
משמאלו:
כח וימלא הפתוב האמר ואת-פושעים נמנה:
כט והעברים שם גרפו אתו וניעו אחריו את-ראשם
לאמר הוי אתה המחרב את-ההיכל והבונה אתו
בשלשת ימים:
ל הושיעה לנפשו ורדה מן-העץ:
לא וכן גם-ראשי הכהנים והסופרים שחקו איש
אל-רעהו לאמר הוא המושיע לאחרים ולנפשו לא
יוכל להושיע:
לב המשיח מלך ישראל הוא ירד עתה מן-העץ ונראה
ונאמין בו וגם-הנצלבים עמו כמו-כן חרפהו:
לג ויהי בשעה הששית וחשף כסה את-פני כל-הארץ
עד השעה התשיעית:
לד ובשעה התשיעית צעק ישוע בקול גדול אלהי
אלהי למה שבקתני אשר יאמר אלי אלי למה
עזבתני:
לה ומן-העמדים שם פאשר שמעו אמרו הנה הוא
קרא אל-אליהו:
לו וירץ אחד מהם ויקח ספוג אשר מלאו חמץ
וישימהו על-קנה וישקהו ויאמר הֲרָף ונראה
אם-יבא אליהו להוריד אותו:
לז וישוע קרא בקול גדול ויפקד את-רוחו:
לח והנה פרכת ההיכל נקרעה לשנים קרעים מלמעלה
למטה:
לט ושר-המאה העמד ממלו בראתו פאשר צעק
וכאשר גוע ויאמר אכן האיש הזה היה בן-אלהים:
מ וגם-נשים היו ראות שמה מרחוק וביניהן מרים
המגדלית ומרים אם-יעקב הקטן ויוסי ושלמית:
מא הלא הנה אשר הלכו אחריו וישרתהו בהיותו
בגליל ועוד אחרות רבות אשר-עלו עמו
ירושלמה:
מב ויהי בערב ביום ההכנה ההוא כי ערב שבת היה:
מג ויבא יוסף מן-הרומנים הוא יועץ נכבד וגם-הוא
חפה למלכות האלהים ויבא אל-פילטוס
באמין-לב וישאל ממנו את-גוף ישוע:
מד וישתאה פילטוס לאמר האם כבר מת ויקרא
אל שר המאה וישאלהו אם כבר מת:
מה וכאשר שמע מן-שר המאה פי-כן הוא ויתן
את-הגוף אל-יוסף:

^ט וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלָה הָאָדוֹן יִשׁוּעַ לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם וַיַּעַל
הַשְּׁמַיְמָה וַיֵּשֶׁב לִימִין הָאֱלֹהִים:
^כ וְהֵם יָצְאוּ וַיְבַשְּׂרוּ אֶת-הַבְּשׂוּרָה בְּכָל-מָקוֹם
וַיַּדְהֲאֹדוֹן הָיְתָה עִמָּם בְּמִלְאֲכָתָם וַיָּקָם אֶת-דִּבְרֵוֹ
בְּאַתּוֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בִידֵיהֶם אָמֵן:

^מ וְהוּא לָקַח תְּכָרִיף-בּוּץ וַיִּרְיֶהוּ מִן-הָעֵץ וַיַּעֲטֶהוּ
בַּתְּכָרִיף וַיְשִׁימֶהוּ בַּקֶּבֶר אֲשֶׁר חָצַב-לוֹ בַּצּוּר וַיַּגֵּל
אֶבֶן עַל-פִּי הַקֶּבֶר:
^{מז} וּמְרִים הַמַּגְדָּלִית וּמְרִים אִם יוֹסִי רָאוּ אֶת-הַמָּקוֹם
בְּאֲשֶׁר הוּשָׁם שָׁמָּה:

פרק טז

^א וְכַמְעַט עֶבֶר הַשַּׁבָּת וּמְרִים הַמַּגְדָּלִית וּמְרִים אִם
יַעֲקֹב וַיְשַׁלְּמִית קִנּוּ סָמִים לְבָא וּלְמַשַּׁח אֹתוֹ:
^ב וּבְאַחַד בַּשַּׁבָּת בְּבִקְרַת הַשָּׂכֶם בָּאוּ אֶל-הַקֶּבֶר
עַם-עֲלֹת הַשְּׁמֵשׁ:
^ג וַתֵּאמְרֶנָּה אִשָּׁה אֶל-אַחֹתָהּ מִי יַגֵּל-לָנוּ אֶת-הָאֶבֶן
מֵעַל פִּי-הַקֶּבֶר:
^ד וַתֵּאמְרֶנָּה אֶת-עֲצִינֵיהֶן וַתִּרְאֶינָה כִּי הָאֶבֶן נִגְלָה כִּי
גְדוּלָּה הָיְתָה מְאֹד:
^ה וַתֵּבֹאנָה אֶל-תּוֹף הַקֶּבֶר וַתִּרְאֶינָה נָעַר אֶחָד עוֹטָה
מַעִיל לְבֵן יֹשֵׁב מֵעֵבֶר הַיָּמִין וַתִּבְהַלְנָה:
^ו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶן אֶל-תִּבְהַלְנָה הִנֵּה אֲתֵּן מִבְּקִשׁוֹת
אֶת-יִשׁוּעַ הַנֶּצֶרִי אֲשֶׁר נִצְלַב הֲלֹא הוּא קָם וַאֲיָנֻנוּ
פֹּה רְאִינָה אֶת-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר שָׁמוּהוּ שָׁמָּה:
^ז אַף-לִכְנָה וְהַגְדָּנָה לְתַלְמִידָיו וּלְפִטְרוֹס כִּי הוּא
הוֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם הַגְּלִילָה וְשָׁם תִּרְאוּ אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
לָכֶם:
^ח וַתִּמְהַרְנָה לִצְאֹת מִן-הַקֶּבֶר וַתִּנּוֹסְנָה כִּי חֵיל נִפְחָד
אֲחֻזּוֹן וְלֹא-הִגִּידוּ לְאִישׁ דָּבָר כִּי יָרְאוּ מְאֹד:
^ט וַיְהִי בְּאַחַד בַּשַּׁבָּת בְּבִקְרַת אַחֲרֵי תְּקוּמָתוֹ וַיָּרָא
אֶל-מְרִים הַמַּגְדָּלִית רֹאשׁוֹנָה הִיא הָאִשָּׁה אֲשֶׁר
הִעֲבִיר מִמֶּנָּה שִׁבְעַת רוּחוֹת רָעוֹת:
^י וְהִיא הִלְכָה וַתִּגַּד לְאַנְשֵׁי בְרִיתוֹ אֲשֶׁר הָיוּ עִמּוֹ וְהֵם
מִתְאַבְּלִים וּבָכִים:
^{יא} וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר שָׁמְעוּ כִּי הוּא חַי וְכִי נִרְאָה אֲלֵיהָ לֹא
הֶאֱמִינוּ לָהּ:
^{יב} וְאַחֲרֵי-כֵן נִרְאָה בְּדִמּוּת אַחֶרֶת אֶל-שְׁנַיִם מֵהֶם
עַל-פְּנֵי הַשָּׂדֶה כַּאֲשֶׁר הָלְכוּ לְדִרְכָּם:
^{יג} וַיִּשְׁוּבוּ וַיִּגִּידוּ לְאַחֲרִים וְלֹא הֶאֱמִינוּ גַם-בְּדִבְרֵיהֶם:
^{יד} וַיָּרָא אַחֲרֵי-כֵן אֶל-אַחַד הָעָשָׂר בַּשַּׁבָּתָם
עַל-הַשְּׁלֶחָן וַיּוֹכִיחֵם עַל-חֲסֹר אֲמוּנָתָם וְעַל-קִשְׁי
לִבָּם כִּי לֹא-הֶאֱמִינוּ לְאֵלֶּהָ אֲשֶׁר רָאוּ אֹתוֹ אַחֲרֵי
תְּקוּמָתוֹ:
^{טו} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ בְּכָל-הָאָרֶץ וְקִרְאוּ אֶת-הַבְּשׂוּרָה
לְכָל-בָּשָׂר:
^{טז} מִי אֲשֶׁר יֵאָמֵן וַיִּטָּבֵל יִנָּשֶׁע וּמִי אֲשֶׁר לֹא-יֵאָמֵן
יֵאָשֶׁם:
^{יז} וְאֵלֶּה הָאֵתוֹת אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ בְיַדִּי הַמַּאֲמִינִים רוּחוֹת
רָעוֹת יַעֲבִירוּ בְּשִׁמִּי וּבְלִשְׁנוֹת חֲדָשׁוֹת יִדְבְּרוּן:
^{יח} נְחֻשִׁים כִּי-יִשְׂאוּ אוֹ כִי-יִשְׁתּוּ סָמִים אֲשֶׁר מִן בָּם
לֹא יִרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ לָהֶם וַיְדִיחֵם יִשְׁיִמוּ
עַל-חוּלָּים וְחָיו מִחֻלָּים:

Luke

הַבְּשׁוּרָה הַקְדוּשָׁה עַל־פִּי לֹוֹקֶס

פרק א

א הֵן יְדֵי רַבִּים כָּתְבוּ עַל־סֵפֶר אֶת־מַעֲרְכֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר כִּוְּנָנוּ בְּתוֹכָנוּ אֶל־נֶכֶדָן:
ב כַּאֲשֶׁר מָסְרוּ לָנוּ אֵלֶּה אֲשֶׁר הָיוּ עֲדִים רְאִים מֵרֹאשׁ וּמִשְׁרָתִי דְּבַר־יְהוָה:
ג וּבֶכֶן גַּם־אֲנִי אֲשֶׁר בְּחִנְתִּי הֵיטֵב אֶת־הַדְּבָרִים הָהֵם מֵרֹאשִׁיתָם הִכִּינְתִּי אֶת־לִבִּי לְכַתְּבָם אֵלֶיךָ תְּאוֹפִילוֹס גְּבוּר הַחֵיל דְּבַר דְּבַר עַל־אֶפְנָיו:
ד לְבַעֲבוֹר תַּדַּע כִּי תוֹרַת אֱמֶת לְמַדָּת מִפִּי מְלֻמָּדִיד:
ה אִישׁ כִּהֵן הָיָה בִּימֵי הוֹרְדוֹס מֶלֶךְ יְהוּדָה וְשָׁמוּ זָכְרִיהוּ מִמִּשְׁמֶרֶת אַבְיָה וְלוֹ אִשָּׁה מִבְּנוֹת אֶהֱרָן אֱלִישֶׁבַע שְׁמָה:
ו וּשְׁנֵיהֶם הָיוּ צַדִּיקִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וְהַלְכִים בְּדַרְכֵּי בְּכָל־מִצְוֹתָיו וְחֻקֵּיהֶם:
ז וְלֹא־הָיָה לָהֶם וָלֵד כִּי אֱלִישֶׁבַע עָקְרָה וּשְׁנֵיהֶם בָּאוּ בְּיָמִים:
ח וַיְהִי הַיּוֹם בְּכֻהֲנוּ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים בְּסֹדֶר מִשְׁמֶרְתוֹ:
ט וַיָּבֹא אֶל־הֵיכַל יְהוָה לְהַקְטִיר קִטְרֶת לְפִי־גוֹרְלוֹ כַּמִּשְׁפָּט עֲבַדְתָּ הַכֹּהֲנִים:
י וְכָל־קָהָל הָעָם מֵתַפְלְלִים אָז מִחוּץ בַּעַת הַקִּטֵּר הַקְטַרְתָּ:
יא וַיָּרָא אֵלָיו מֶלֶאךָ יְהוָה עֹמֵד אֵצֶל מִזְבֵּחַ הַקְטַרְתָּ לִימִינוֹ:
יב וַיֵּרָא זָכְרִיהוּ וַיַּחֲרֹד וַאֲיָמָה נִפְלָה עָלָיו:
יג וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶאךָ אֶל־תִּירָא זָכְרִיהוּ כִּי תַפְלֹתְךָ עָלְתָה לְרָצוֹן וְאֱלִישֶׁבַע אִשְׁתְּךָ תֵּלֵד לָךְ בֶּן וְקָרָאתָ שְׁמוֹ יוֹחָנָן:
יד וְהָיָה־לָּךְ לְשִׂמְחָה וּלְשִׁשׁוֹן וְרַבִּים בְּהַנְלֹדוֹ יַעֲלֹזוּ:
טו כִּי־יִגְדֵּל לִפְנֵי יְהוָה וַיֵּינֶן וְשָׂכַר לֹא יִשְׁתָּה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ יִמְלֹא בְּעוֹד הָיֹתוֹ בְּבֶטֶן אִמּוֹ:
טז וְרַבִּים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל יָשִׁיב אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם:
יז וְהָלַךְ לִפְנֵי בְרוּחַ אֱלֹהֵיהוּ וּבִגְבוּרָתוֹ לְהָשִׁיב לֵב אֲבוֹת עַל־בָּנִים וּלְפָשְׁעִים רוּחַ דָּעָה יִשְׁרָה וְהַעֲמִיד לִפְנֵי יְהוָה עִם אֲשֶׁר לְבוֹ נָכוֹן עִמּוֹ:
יח וַיֹּאמֶר זָכְרִיהוּ אֶל־הַמֶּלֶאךָ בְּמָה אֲדַע זֹאת הֵן אֲנִי זָקֵנְתִי וְאִשְׁתִּי בָּאָה בְּיָמִים:
יט וַיַּעַן הַמֶּלֶאךָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי גְּבוּרִיָּאל הָעֹמֵד לִפְנֵי הָאֱלֹהִים שְׁלַחְתִּי לְדַבֵּר אֵלֶיךָ וּלְבַשְׂרֶךָ כְּזֹאת:
כ וְהָיָה אַתָּה תֵּאֱלָם וְלֹא תוּכַל דְּבַר עַד אֲשֶׁר יָקוּם הַדְּבַר הַזֶּה עָקֹב אֲשֶׁר לֹא הִאֲמַנְתָּ לְדַבְּרִי אֲשֶׁר יָקוּמוּ בְּעַתָּה:
כא וְהָעַם הוֹחִילוּ לְזָכְרִיהוּ עַד־בוֹשׁ וַיִּתְּפֻלְאוּ כִּי הִתְמַהֵמָה בְּהִיכָל:

כב וּבִצְאָתוֹ לֹא יָכַל דְּבַר אֲלֵיהֶם וַיִּפְּרִיזוּ כִּי־חֲזִיוֹן חָזָה בְּהִיכָל וַיִּנָּע לָהֶם בְּרֹאשׁוֹ כִּי הוּא אֱלֹם:
כג וְכַאֲשֶׁר מָלְאוּ יָמָי עֲבַדְתוּ וַיֵּלֶךְ וַיֵּשֶׁב אֶל־בֵּיתוֹ:
כד וַיְהִי אַחֲרֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה וַתַּהַר אֱלִישֶׁבַע אִשְׁתּוֹ וַתִּסְתַּר חֲמִשָּׁה חֳדָשִׁים לֹא־מָדָר:
כה כִּכָּה עָשָׂה לִי יְהוָה בְּיָמַי אֲשֶׁר פָּקַדְנִי וְאֶסֶף אֶת־חֲרָפְתִּי לְעֵינַי כְּנִי־אָדָם:
כו וּבַחֲדָשׁ הַשְּׁשִׁי שָׁלַח גְּבוּרִיָּאל הַמֶּלֶאךָ מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים אֶל־עִיר בְּגָלִיל וְשְׁמָה נֶצְרֶת:
כז אֶל־עֲלֵמָה בְּתוּלָה מְאֻרָּשָׁה לְאִישׁ וְשָׁמוּ יוֹסֵף מִבֵּית דָּוִד וְהָעֲלָמָה שְׁמָה מְרִים:
כח וַיָּבֹא הַמֶּלֶאךָ אֵלֶיהָ הַכִּיָּתָה וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם לָךְ הַבַּת רַחֲמָה יְהוָה עִמָּךְ בְּרוּכָה אַתְּ בְּנָשִׁים:
כט וְהִיא בִּרְאֻתָּהּ וַתִּתְחַלֵּחַ לְדַבְּרוֹ וַתֹּאמֶר בְּלִבָּה מָה הַבְּרָכָה הַזֹּאת:
ל וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ הַמֶּלֶאךָ אֶל־תִּירָאִי מְרִים כִּי־מִצְאָת חֵן בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים:
לא וְהִנֵּה הָרָה וַיִּלְדֶּת בֶּן וְקָרָאתָ שְׁמוֹ יֵשׁוּעַ:
לב וְהוּא גָדוֹל יְהִיָּה וּבֶן־עֲלִיּוֹן יִקְרָא וְנָתַן לוֹ יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־כֹּסֶף דָּוִד אָבִיו:
לג וּמֶלֶךְ עַל־בֵּית יַעֲקֹב לְעוֹלָם וָעֶד וּלְמַלְכוּתוֹ אֵין קֵץ:
לד וַתֹּאמֶר מְרִים אֶל־הַמֶּלֶאךָ אֵיכָה תִּהְיֶה כְּזֹאת וְאֲנִי אֵינְנִי יָדַעַת אִישׁ:
לה וַיַּעַן הַמֶּלֶאךָ וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ תָּבֹא עָלֶיךָ וְכַח עֲלִיּוֹן יִסֹּף־לָךְ עַל־בֶּן גַּם־הַקְדוּשׁ הַיְּלֹוד יִקְרָא בֶּן־אֱלֹהִים:
לו וְהָיָה אֱלִישֶׁבַע מוֹדַעְתְּךָ הַנִּקְרָאתָ עָקְרָה הָרָה גַּם־הִיא לָלֵת בֶּן בְּזִקְנֻתָהּ וְזֶה־לָּהּ הַחֲדָשׁ הַשְּׁשִׁי:
לז כִּי מֵאֲלֹהִים לֹא יִפְּלֹא כָל־דְּבַר:
לח וַתֹּאמֶר מְרִים הַנְּנִי שְׂפַחַת יְהוָה יְהִי־לִי כְּדַבְּרֶךָ וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶאךָ מֵאַתָּה:
לט וַתִּקֶּם מְרִים בְּיָמֶיךָ הָהֵם וַתַּחַשׁ לְלֶכֶת הָהָרָה אֶל־עִיר יְהוּדָה:
מ וַתָּבֹא בֵּית זָכְרִיָּה וַתִּפְקֹד אֶת־אֱלִישֶׁבַע לְשָׁלוֹם:
מא וַיְהִי כִשְׁמַע אֱלִישֶׁבַע פְּקוּדַת שְׁלוֹם מִפִּי מְרִים וַיִּרְקֹד הַיֵּלֶד בְּקֶרְבָּהּ וַתִּמְלֹא אֱלִישֶׁבַע רוּחַ הַקֹּדֶשׁ:
מב וַתִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל וַתֹּאמֶר בְּרוּכָה אַתְּ מִנְּשִׁים וּבְרוּךְ פְּרִי בִטְנֶךָ:
מג וּמֵאַיִן בָּאתִנִּי כְּזֹאת כִּי־אָם אֲדֹנִי אֵלִי תָּבֹא:
מד כִּי כַּאֲשֶׁר שָׁמְעָה אֲזִינִי קוֹל פְּקוּדַת שְׁלוֹם מִפִּיךָ רָקַד הַיֵּלֶד בְּקֶרְבִּי מְרַב שִׂמְחָה:
מה אֲשֶׁרְךָ כִּי תֹאמִינִי כִּי יָקוּם הַדְּבַר הָאֲמוּר לָךְ מִפִּי־יְהוָה:

פרק ב

א ויהי בימים ההם ויצא דבר מלכות מלפני הקיסר
אוגוסטוס למנות כל-ישובי הארץ:
ב הוא המפקד הראשון אשר נעשה בימי קורניוס פחת
ארם:
ג וילכו כלם להמנות איש איש לעירו:
ד ויעל גם-יוסף מן-הגליל מעיר נצרת אל-עיר דוד
היא בית-לחם כי ממשפחת בית דוד הוא:
ה ויבא עם-מרים המאדשה לו לבא על-הפקודים והיא
הרה:
ו ויהי בהיותם שם וימלאו ימיה ללדת:
ז ותלד את-בנה הבכור ותחתלהו בחתולות ותשם אותו
באבוס כי לא-מצאו מקום להם במלון:
ח ורעים היו לנים בשדה בארץ ההיא ונטרים
את-עדריהם באשמרות הלילה:
ט והנה מלאך יהוה נצב עליהם וכבוד יהוה נרח להם
מסביב ויראו יראה גדולה:
י ויאמר אליהם המלאך אל-תיראו מבשר טוב אני
לכם ורב ששון לכל-העם:
יא כי מושיע ילד לכם היום הלא הוא המשיח האדון
בעיר דוד:
יב וזה לכם האות כי תמצאו ילד בחתולתו שכב
באבוס:
יג ופתאום נראו עם-המלאך המון צבא השמים מזמרים
לאלהים ואמרים:
יד כבוד לאלהים במרום שלום עלי-ארץ ולבני אדם
רצון:
טו ויהי כאשר עלו מעליהם המלאכים השמימה ויאמרו
הרעים איש אל-רעהו גלכה-נא עד בית-לחם ונראה
את-הדבר הנעשה שם אשר הודיע לנו יהוה:
טז ויחישו ויבאו וימצאו את-מרים ואת-יוסף והילד
שכב באבוס:
יז ויראו וישמיעו את-הדבר אשר הגד להם על-הילד
הזה:
יח ויתמהו השמעים על-הדברים אשר-הגידו להם
הרעים:
יט ומרים שמרה את-כל-הדברים האלה ותהגה בם
בלבה:
כ והרעים שבו ויתנו כבוד ועז לאלהים על-כל אשר
שמעו וראו כפי-אשר דבר אליהם:
כא וכמלאת שמנת ימים להמולד ויקרא שמו ישוע בשם
אשר קרא-לו המלאך טרם נוצר בבטן:
כב וכאשר מלאו להם ימי טהרה לפי תורת משה ויעלו
אתו ירושלימה להעמידו לפני יהוה:
כג ככתוב בתורת יהוה כל-זכר פטר רחם קדוש יקרא
ליהוה:
כד ולהקריב קרבן כמצות תורת יהוה שתי-תרים או שני
בני יונה:

מו ותען מרים ותאמר תגדל נפשי את-יהוה:
מז ותגל רוחי באלהי ישועי:
מח כי ראה בעיני שפחתו מהיום הזה ומעלה יאשרוני
כל-הדורות:
מט גדלות עשה עמדי אדיר הוא וקדוש שמו:
נ וחסדו על-יראיו בכל-דור ודור:
נא בזרעו עשה נפלאות הפיו גאים במזמת לבם:
נב שליטים הדף מכסאותם וישם שפלים למרום:
נג רעבים מלא טוב ונעשירים שלח ריקם:
נד החזיק בישראל עבדו ויזכר-לו את-רחמיו:
נה כאשר דבר לאבותינו לאברהם ולזרעו עד-עולם:
נו ותשב עמה מרים כשולשת ירחים ותשב אל-ביתה:
נז וימלאו ימי אלישבע ללדת ותלד בן:
נח ושכניה וקרוביה שמעו כי-הגדיל יהוה חסדו עליה
וישמחו אתה:
נט ויהי ביום השמיני ויבאו למול את-הילד ויקראו לו
זכריהו על-שם אביו:
ס ותען אמו ותאמר לא-כן כי הוא יוחנן יקרא:
סא ויאמרו אליה הלא אין-במשפחתך איש נקרא בשם
הזה:
סב ויתנו אות לאביו לאמר מה-עם לבבו מה-יקרא-לו:
סג וישאל לוח ויכתב עליו לאמר יוחנן שמו ויתמהו
כלם:
סד ופתאם נפתח פיהו ומלתו על-לשנו ויברך
את-האלהים:
סה ותפל יראה על-כל-שכניהם מסביב והדברים האלה
ספרו בכל-הרי יהודה:
סו וכל-השמעים דברו על-לבם לאמר מה יהיה אפוא
הילד הזה ויד-יהוה היתה עליו:
סז וימלא זכריהו אביו רוח הקדש וינבא לאמר:
סח ברוך יהוה אלהי ישראל כי פקד ושלח פדות לעמו:
סט וירם לנו קרן ישועה בבית-דוד עבדו:
ע כאשר דבר בפני-נביאיו הקדושים אשר מקדם:
עא להושיע לנו מיד איבינו ומפף כל-שנאינו:
עב לגמל-חסד עם-אבותינו ולזכר את-ברית קדשו:
עג את-ברית השבועה אשר נשבע לאברהם אבינו:
עד כי יצילנו מיד-צר ויתננו לעבדו בבלי-פחד:
עה ונתהלך בקדש ובצדקה לפניו כל-ימי חיינו:
עו וגם-אתה הילד נביא-עליון תקרא כי לפני יהוה תלך
ואת-דרךיו תפנה:
עז ונתת דעת ישועה לעמו היא הסליחה לחטאתם:
עח בזרע לנו אור-בקר ממרום ממקור רחמי אלהינו:
עט להאיר לישובי חשך וצלמות ולישר אשורינו במעגלי
שלום:
פ ויגדל הילד הולך וחזק ברוח ויתגורר במדבר
עד-יום הראתו אל-ישראל:

כח והנה איש היה בירושלים ושמו שמעון איש צדיק וחסיד ומחכה להנחמת ישראל ורוח הקדש נחה עליו: כי ודבר נגלה לו ברוח הקדש כי לא יראה-מות עד-אשר יראה את-משיח יחנה: כי ויבא ברוח אל-המקדש והאבות הביאו את-הגילד ישוע לעשות לו כפי-משפט התורה: כח ויבחרהו על-זרעתו ויברך את-האלהים ויאמר: כט כדברך יהנה היום תאסף את-עבדך בשלום: ל כי ישועתך ראו עיני: לא אשר הכינת לפני פל-העמים: לב אור להאיר לגוים וכבוד ישראל עמך: לג ויתמחהו יוסף ואמו על-הדברים הנאמרים עליו: לה ויברך אתם שמעון ויאמר אל-מרים אמו הגילד הזה נצב למפלת רבים בישראל ולתקומתם ולאות מדנים: לה ובנפשך תעבר חרב חדרת להתגלות חקרי-לב רבים: לו ואשה נביאה היתה שם חנה בת-פנואל למטה אשר היא זקנה באה בימים ושבע שנים ישבה עם-בעלה מיום אשר לקחה בבתוליה: לו והאלמנה הזאת בבת ארבע ושמנים שנה לא משה מבית האלהים בעבדתה לפניו בצום ובתפלה לילה ויום: לח ותקם בעת ההיא ותברך את-האלהים ותדבר עליו אל-פל-אשר חפה לגאלת ירושלים: לט ככלותם לעשות פל-המצוה כפי-תורת יהנה וישוּבו הגלילה אל-נצרת עירם: מ ויגדל הגילד ויחזק ברוח וימלא חכמה גם-חן אלהים הוצק עליו: מא ויעלו אבותיו ירושלימה מדי שנה בשנה לחג חג-הפסח: מב ובהיותו בן-שנים עשרה שנה ויעלו עמו כמשפט החג: מג וימצאו הימים וישוּבו לדרפם ויותר הנער ישוע בירושלים ויוסף ואמו לא ידעו: מד ובחשכם פי עם-חבל ארחים הלך וילכו כדרך-יום ויבקשהו בין קרוביהם ומידעיהם: מה ואחרי אשר לא מצאו אותו שבו ויבקשהו בירושלים: מו ויהי אחרי שלשת ימים וימצאו אותו ישב בתוך המזרים במקדש שמע את-תורתם ושאל אתם שאלות: מז וכל-שמעיו תמחהו על-חכמתו ועל-תשובתיו: מח ויהי כראותם אותו וישתאו ותאמר אליו אמו מה-זאת עשית לנו בני הלא בקשנוך גם-אביך גם-אני בדאגה גדולה: מט ויאמר אליהם מדוע בקשתם אתי האם לא ידעתם כי עלי להיות בבית אבי: נ ולא הבינו את-הדבר אשר דבר אליהם: נא ויגד אתם ויבא אל-נצרת ויהי סר אל-משמעתם ואמו שמרה את פל-הדברים האלה בלבבה:

נב וישוע הלך וגדל בחכמה ובקומה ובחן עם-אלהים ועם-אנשים:

פרק ג

א בשנת חמש עשרה למלכות טבריוס קיסר בימי פונטיוס פילטוס פחת יהודה והורדוס טטרך בגליל ופילפוס אחיו טטרך בפלך יטור ופלך טרכונה ולוסניס טטרך באבל: ב ובהיות חנן וקיפא הכהנים הגדולים היה היה דבר אלהים אל-יוחנן בן-זכריהו במדבר: ג ויבא אל-פל-כפר הירדן ויקרא אל-העם לשוב מדרפם ולהטבל לסליחת עונם: ד כפתוב בספר דברי ישעיהו הנביא קול קרא במדבר פנו דרך יהנה ישרו מסלותיו: ה כל-גיא ונשא וכל-הר וגבעה ישפלו והיה העקב למשור והרכסים לבקעה: ו וראו פל-בשר את ישועת אלהינו: ז ויאמר אל-חמון העם אשר באו אליו להטבל ילדי צפענים מי הורה אתכם להמלט על-נפשכם מפני חרון אף הבא: ח לכן עשו פרי-טוב לתשובה ואל-תהגו בלבבכם לאמר אברהם לנו לאב פי אני אמר לכם גם מן-אבנים אלה תשיג יד-אלהים להקים בנים לאברהם: ט וגם-כפר נטוי הגרזן על-שרש העצים ולכן פל-עץ אשר לא יעשה פרי-טוב יגדע והשלך במו-אש: י וישאלו אותו חמון העם לאמר ומה לנו לעשות: יא ויען ויאמר אליהם מי אשר-לו פתגות שטים יחלק עם-האיש אשר אין-לו ומי אשר-לו מזון יעשה במו-כח: יב ויבאו אליו גם-מוכסים לטבילתו ויאמרו אליו רבנו מה-נעשה: יג ויאמר אליהם יתר על-מכם הנקוב לכם אל-תנגשו: יד וישאלו אותו גם-אנשי הצבא לאמר ואנחנו מה-נעשה ויאמר אליהם אל-תעשקו ואל-תונו איש ודי לכם כי תשיגו שכרם: טו ובעוד העם היו מחפזים וכלם דברים בלבם אם לא יוחנן הוא המשיח: טז ויען יוחנן ויאמר אליהם הן-אני מטבל אתכם במים אף בא יבא חסן ממני אשר קטנתי מהתר את-שרוף ועליו והוא יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש: יז אשר מזנהו בידו לזרות ולהבר את-גרגו ואסף את-החטים אל-תוף אסמיו ואת-המזן ישרף באש אשר לא-תכבה: יח כהנה וכהנה הזהיר מבשר טוב הזה את-העם: יט והורדוס טטרך אשר הוכח על-דבר הורויה אשת אחיו ועל-פל-הרעות אשר עשה הורדוס:

כ הוסיף על-כל-אלה ויסגר את-יוחנן בבית האסורים:
 כא ויהי בהטבל כל-העם ויטבל גם-ישוע והשמים
 נפתחו בהתפלותו:
 כב ויירד עליו רוח הקדש בדמות גוף יונה והנה קול קרא
 מן-השמים אתה הוא בני ידירי בך רצתה נפשי:
 כג וישוע היה כבן-שלשים שנה בהחלו את-עבודתו
 ויחשבהו לבן-יוסף בן-עלי:
 כד בן-מתת בן-לוי בן-מלכי בן-יני בן-יוסף:
 כה בן-מתתיהו בן-אמוץ בן-נחום בן-חסלי בן-נגי:
 כו בן-מחית בן-מתתיהו בן שמעי בן-יוסף בן-יודה:
 כז בן-יוחנן בן-רישא בן-זרבל בן-שאלתיאל בן-גרי:
 כח בן-מלכי בן-אדי בן-קוסם בן-אלמוזם בן-ער:
 כט בן-ישוע בן-אליעזר בן-יוריס בן-מתת בן-לוי:
 ל בן-שמעון בן-יהודה בן-יוסף בן-יונס בן-אלקים:
 לא בן-מליא בן-מינא בן-מתתה בן-נתן בן-דוד:
 לב בן-ישי בן-עובד בן-בעז בן-שלמון בן-נחשון:
 לג בן-עמינדב בן-אנני בן-חצרון בן-פרץ בן-יהודה:
 לד בן-יעקב בן-יצחק בן-אברהם בן-תרח בן-נחור:
 לה בן-שורג בן-רעוי בן-פלג בן-עבר בן-שלח:
 לו בן-קינן בן-ארפכשד בן-שם בן-נח בן-למה:
 לז בן-מתושלח בן-חנוף בן-יירד בן-מהללאל בן-קינן:
 לח בן-אנוש בן-שת בן-אדם בן-אלהים:

פרק ד

א וישוע שב מן-הירדן מלא רוח הקדש ויבילהו הרוח
 המדברה:
 ב ושם נסה אותו השטן ארבעים יום ולא-אכל מאומה
 עד-תם כל-הימים ההם וירעב:
 ג ויאמר אליו השטן אם בן-האלהים אתה אמר-נא
 אל-האבן הזאת ותהי ללחם:
 ד ויען אותו ישוע הן כתוב כי לא על-הלחם לבדו יחיה
 האדם כי על-כל-מוצא פי-יהוה:
 ה ויעלהו וינאהו את-כל-ממלכות הארץ ברגע אחד:
 ו ויאמר אליו השטן לך אתן את-כל-הממשלה הזאת
 ואת-כל-כבודך כי לי נתונה ולאשר אחפץ אתננה:
 ז ועל-כן אם תשתחנה לפני כל-הכבוד הזה לך יהיה:
 ח ויען ישוע ויאמר אליו סור ממני השטן כי כתוב
 ליהוה אלהיך תשתחנה ואתו לבדו תעבד:
 ט ויביאהו ירושלימה ויעמדהו על-פנת גג
 בית-המקדש ויאמר אליו אם בן-האלהים אתה
 התנפל מזה ארצה:
 י כי כתוב כי מלאכיו יצוה-לך לשמרך:
 יא על-כפים ישאונך פן-תגף באבן רגלך:
 יב ויען ישוע ויאמר אליו הן נאמר לא תנסה את-יהוה
 אלהיך:
 יג וכאשר כלה השטן את-המסות ויכרף ממנו עד-עת:

יד וישב ישוע בגבורת הרוח אל-הגליל ושמעו יצא
 בכל-הכפר:
 טו והוא הורה להם בבתי-הכנסת וכלם נתנו לו כבוד:
 טז ויבא אל-נצרת אשר הוא גדל שם וילך
 אל-בית-הכנסת ביום השבת כמשפטו ויקם לקרא:
 יז ויתנו לו ספר ישעיה הנביא ויפתח את-הספר וימצא
 את-הדבר הכתוב שמה:
 יח ויהי אדני יהוה עלי יען משיח יהוה אתי לבשר ענוים
 שלחני לחבש לנשבר-לב לקרא לשבויים דורו
 ולענוים פקח-קוח לשלח רצוצים חפשים:
 יט לקרא שנת-רצון ליהוה:
 כ ויגל את-הספר ויתנהו בידי המשרת וישב ויעני
 כל-אשר בבית-הכנסת נשאות אליו:
 כא ויען ויאמר אליהם הוקם הכתוב הזה היום באזניכם:
 כב וכלם נשאו לו עדות כי נפלאו בעיניהם דברי-חן
 אשר יצאו מפיו ויאמרו הלא זה הוא בן-יוסף:
 כג ויאמר אליהם אכן תאמרו לי את-המשל שהוא רפא
 רפא את-נפשו וככל אשר שמענו כי נעשה
 בכפר-נחום עשה-כן גם-הלם בעירך:
 כד ויאמר הן דבר אמת אני מגיד לכם אין נביא רצוי
 בארץ מולדתו:
 כה אמן אני אמר לכם אלמנות רבות היו בישראל בימי
 אליהו בהעצר השמים שלש שנים וששה חדשים
 וירעב גדול היה בכל-הארץ:
 כו ולא שלח אליהו אל-אחת מהן בלתי אל-אשה
 אלמנה בצרפת אשר לצידון:
 כז ומצרעים רבים היו בישראל בימי אלישע הנביא ולא
 נרפא אחד מהם בלתי אם-ינעמן הארמי:
 כח וימלאו כלם חמה בבית-הכנסת בשמעם את-אלה:
 כט ויקומו ויציאהו אל-מחוץ לעיר ויביאהו אל-גב
 הקר אשר עירם בנויה עליו להשליכו אל-מתחת
 להר:
 ל אך-הוא עבר בתוכם וילך לנצרת:
 לא ויירד אל-כפר-נחום עיר הגליל וילמד לעם מדי שבת
 בשבתו:
 לב ויתמהו על-תורתו כי כדבר שלטון היה דברו:
 לג ואיש היה בבית-הכנסת ובו דבק רוח טמא ונתעב
 ויקרא בקול גדול:
 לד הךך ממנו מה-לנו ולך ישוע הנצרי האם להשמידנו
 באת הלא ידעתיד מי אתה קדוש האלהים:
 לה ויגעריבו ישוע לאמר דום וצא ממנו ויפילהו הרוח
 הרע בתוך הקהל ויצא ממנו ורעה לא עשה לו:
 לו ופלצות אחזה כלם ויאמרו איש אל-רעהו מה הדבר
 הזה כי-בשלטון ובגבורה הוא מצוה את-רוחות
 הטמא וזה יצאות מבלי-הן:
 לז ויצא שמעו בכל-הכפר לכל-קצותיו:
 לח ויקם ויצא מבית-הכנסת ויבא ביתה שמעון וחתנת
 שמעון שכבת חולת קדחת אנושה ויפגעו-בו בעצה:

ל^ט וַיִּתְּצֵב עָלֶיהָ וַיַּגְעַר בַּקִּדְחַת וַתִּרְחַף מִמֶּנָּה וַכְּרָגַע קָמָה וַתִּשְׁרַת אֹתָם:

מ^ט וַכְּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ הִבִּיאוּ אֵלָיו כָּל-אֵלֶּה אֲשֶׁר אָנְשִׁי מַכְּאֹת לָהֶם וַיְדַעֵי חֲלָיִים שׁוֹנִים וַיִּשֶׁם אֶת-יָדָיו עַל-כָּל-אֶחָד מֵהֶם וַיִּרְפָּאֵם:

מא^ט וַגַּם-רוּחוֹת רָעִים יָצְאוּ מִרְבִּים קִרְאִים וְאִמְרִים אֶתָּה הוּא הַמָּשִׁיחַ בֶּן-הָאֱלֹהִים אֵךְ הוּא גָעַר בָּם וְלֹא נִתְּנָם לְדָבָר כִּי יָדַעוּ אֲשֶׁר הוּא הַמָּשִׁיחַ:

מב^ט וַכְּעֹלוֹת הַשָּׁחַר יָצָא וַיֵּלֶךְ אֶל-מְקוֹם חֶרֶב וַהֲמוֹן הָעָם בִּקְשָׁהוּ וַיָּבֵאוּ אֵלָיו וַיַּחְזִיקוּ-בּוֹ לְבִלְתִּי יַעֲבֹר מֵהֶם:

מג^ט אֵךְ הוּא אָמַר אֲלֵיהֶם הֵן עָלִי לְהַשְׁמִיעַ אֶת-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים גַּם-בְּעָרִים אַחֲרוֹת כִּי עַל-כֵּן שָׁלַחְתִּי:

מד^ט וַיְהִי קוֹרָא אֶת-בִּשְׁרָתוֹ בְּכַתִּי-הַכְּנֶסֶת אֲשֶׁר בְּגָלִיל:

פרק ה

א^ט וַיְהִי בַעֲמֻדוֹ עַל-יַד יַם-גִּנְיֹסָר וַהֲמוֹן הָעָם יִדְחֲקוּן אֹתוֹ וַיִּשְׁמְעוּ אֶת-דְּבַר הָאֱלֹהִים:

ב^ט וַיֵּרָא שְׁתֵּי אַנְיּוֹת עֲמֻדוֹת עַל-שְׂפַת הַיָּם וַהֲדַגִּים יָצְאוּ מֵהֶן לִכְבֹּס אֶת-הַמַּכְמְרוֹת:

ג^ט וַיֵּרֶד אֶל-אַחַת מִן-הָאַנְיּוֹת אֲשֶׁר לִשְׁמֻעוֹן וַיִּבְקָשָׁהוּ לְהַעֲבִירוֹ מֵעֵט מִן-הַיִּבְשָׁה וַיִּשָּׁב וַיִּלְמַד לְהֲמוֹן הָעָם מִתּוֹךְ הָאַנְיָה:

ד^ט וַכַּהֲתִימוֹ לְלַמֵּד וַיֹּאמֶר אֶל-שְׁמֻעוֹן נָהַג אֶל-פְּנֵי הַמַּצּוּלָה וַהֲשִׁיכּוּ מִכְמְרוֹתֶיכֶם לְצוּד שָׂמָּה:

ה^ט וַיַּעַן שְׁמֻעוֹן וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי יַגְעֲנוּ כָל-הַלַּיְלָה וְלֹא לִכְדֹּנוּ מֵאוּמָה אֵךְ עַל-דְּבַרְךָ אֲשִׁלִּיךְ אֶת-הַמַּכְמְרוֹת:

ו^ט וַיַּעֲשׂוּ-כֵן וַיִּלְכְּדוּ דָּגִים רַבִּים מְאֹד עַד-אֲשֶׁר מִכְמְרוֹתָם נִקְרְעוּ:

ז^ט וַיִּתְּנוּ אוֹת לַחֲבֵרֵיהֶם אֲשֶׁר בְּאַנְיָה הַשְּׁנִית לְבֹא וּלְעֹזֹר לָהֶם וַיָּבֵאוּ וַיִּמְלְאוּ אֶת-שְׁתֵּי הָאַנְיּוֹת עַד-לְשִׁקְעָה:

ח^ט וַיֵּרָא שְׁמֻעוֹן פְּטָרוֹס וַיִּפֹּל לְרִגְלֵי יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲדֹנִי לֵךְ מֵעָלַי כִּי-אִישׁ חָטָא אָנֹכִי:

ט^ט כִּי חִיל אָחִז אֹתוֹ וְאֵת-כָּל אֲשֶׁר אֹתוֹ עַל-צִיד הַדָּגִים אֲשֶׁר צָדוּ:

י^ט וְכֵן גַּם-הִתְחַלְּחוּ לָיו יַעֲקֹב וַיּוֹחֲזֵן בְּגִי זָבָדִי חֲבָרִי שְׁמֻעוֹן וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל-שְׁמֻעוֹן אַל-תִּירָא כִּי מֵהַיּוֹם נִמְעָלָה תְּצוּד אֲנָשִׁים:

יא^ט וְהֵם הוֹלִיכּוּ אֶת-הָאַנְיּוֹת אֶל-הַיִּבְשָׁה וַיַּעֲזְבוּ אֶת-כָּל וַיִּלְכּוּ אַחֲרָיו:

יב^ט וַיְהִי בְּלִכְתּוֹ בְּאַחַת הַעָרִים וַהֲגַה-אִישׁ לִקְרֹאתוֹ אֲשֶׁר בָּשָׂרוֹ מְלֹא צָרְעַת וַיִּבְרָא אוֹתוֹ אֶת-יֵשׁוּעַ נָפַל עַל-אַפּוֹ וַיִּתְחַנֵּן-לוֹ לֵאמֹר אֲדֹנִי אִם-חָפֵץ אַתָּה הֲלֹא תוּכַל לְטַהֲרֵנִי:

יג^ט וַיּוֹשֹׁט אֶת-יָדוֹ וַיַּגַּע-בּוֹ וַיֹּאמֶר חָפֵץ אָנִי וּטָהָר וַהֲצָרַעַת סָרָה מִמֶּנּוּ כְּרָגַע:

יד^ט וַיֵּצֵאוּ עָלָיו לְבִלְתִּי הִגִּד לְאִישׁ רַק לֵךְ וַהֲרֹאֵה לְעֵינֵי הַכֹּהֵן וַהֲקֹרֵב אֶת-הַקֶּרֶבֶן עַל-טְהַרְתְּךָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה לַעֲדוֹת לָהֶם:

טו^ט וַכְּכֹל-זֹאת שָׁמְעוּ יָצָא וַיְצוּא וַגִּדֵּל וְעַם-רַב נִקְהָלוּ לִשְׁמֹעַ דְּבָרוֹ וּלְמַצֵּא מְזוֹר לְמַחְלָתָם:

טז^ט אֵךְ הוּא חָמַק עֲבַר אֶל-הַמִּדְבָּר לְהִתְפַּלֵּל:

יז^ט וַיְהִי הַיּוֹם בְּהוֹרְתוֹ אֶת-הָעָם וַיֵּשְׁבוּ לְפָנָיו פְּרוּשִׁים וּמִוֹרֵי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר בָּאוּ מִכָּל-כְּפָרֵי הַגָּלִיל מִיהוּדָה וּמִירוּשָׁלַיִם וּגְבוּרַת יְהוָה הִתְנַסְּסָה בּוֹ לְרַפְּאוֹתָם:

יח^ט וַהֲגָה אֲנָשִׁים נְשָׂאִים אִישׁ נָכָה עֲצָמוֹת בַּמָּטָה וַיִּמְבָּקְשִׁים לְהִבִּיאוּ לְפָנָיו הַבִּיטָה:

יט^ט וְלֹא-מָצְאוּ דֶרֶךְ לְהִבִּיאוּ מִרַב הָעָם וַיַּעֲלוּ עַל-הַגֶּגֶז וַיּוֹרִידוּ אוֹתוֹ עַל-מִטָּתוֹ דֶּרֶךְ הָאֲרֶבֶה בַּסָּפוֹן אֶל-תּוֹךְ הַבֵּית לְפָנָי יֵשׁוּעַ:

כ^ט וַיִּבְרָאוּ אוֹתוֹ אֶת-אַמּוֹנִתָם וַיֹּאמֶר בֶּן-אָדָם נִסְלַחוּ-לָךְ חַטָּאתֶיךָ:

כא^ט וַיַּחֲלוּ הַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים לְהִגּוֹת בְּלִבָּם לֵאמֹר מִי הוּא זֶה הַמִּדְבָּר גְּדוּפִים מִי יוּכַל לְסַלֵּחַ חַטָּאִים בְּלִתִּי הָאֱלֹהִים לְבַדּוֹ:

כב^ט וַיֵּרָא יֵשׁוּעַ אֶת-הַגִּינוֹם וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמַה-זֶּה תִּהְיוּ בְּלִבְכֶם:

כג^ט כִּי מַה-נִּקְלָא אִם לֵאמֹר נִסְלַחוּ-לָךְ חַטָּאתֶיךָ אוֹ לֵאמֹר קוּם וַהֲתַהַלֵּךְ:

כד^ט אֵךְ לְמַעַן תִּדְעוּן כִּי יֵשׁ רִשְׁיוֹן לְבֶן-הָאָדָם בְּאָרֶץ לְסַלֵּחַ חַטָּאִים אִזְּ אָמַר אֶל-נָכָה הַעֲצָמוֹת הִנֵּה אָנִי אֹמֵר לָךְ קוּם שָׂא אֶת-מִטָּתְךָ וּלֵךְ-לָךְ אֶל-בֵּיתְךָ:

כה^ט וַיִּמָּהֵר וַיֵּקֶם לְפָנָיִם וַיִּשָּׂא אֶת-מִשְׁכָּבוֹ וַיֵּלֶךְ אֶל-בֵּיתוֹ וַיִּנְתֹּן כְּבוֹד לֵאלֹהִים:

כו^ט וַיַּפְלְצוּת אַחְזָה אֶת-כָּלָם וַיִּתְּנוּ כְבוֹד לֵאלֹהִים וּלְבָם מְלֹא יִרְאָה וַיֹּאמְרוּ הַיּוֹם רָאִינוּ נִפְלְאוֹת:

כז^ט וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיָּצָא וַיֵּרָא מוֹכֵס אֶחָד יוֹשֵׁב בְּבֵית-הַמָּכֶס וּשְׁמוֹ לֹנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵךְ אַחֲרָי:

כח^ט וַיַּעֲזֹב אֶת-כָּל וַיֵּקֶם וַיֵּלֶךְ אַחֲרָיו:

כט^ט וַיַּעֲשֵׂ-לוֹ לֹנִי מִשְׁתָּה גְדוֹל בְּבֵיתוֹ וּמוֹכָסִים רַבִּים עַם-אַנָּשִׁים אַחֲרִים יֹשְׁבוֹ אֹתָם אֶל-הַשְּׁלָחַן:

ל^ט וַיִּלּוֹנוּ הַפְּרוּשִׁים וְהַסּוֹפְרִים אֲשֶׁר בָּהֶם עַל-תַּלְמִידָיו לֵאמֹר מִדּוּעַ אַתָּם אֹכְלִים וְשׂוֹתִים עַם-הַמּוֹכָסִים וַהֲחַטָּאִים:

לא^ט וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַחֲזִיקִים אֵין לָהֶם דְּבַר עַם-הָרֹפָא כִּי אִם-הַחוֹלִים:

לב^ט לֹא בָאתִי לִקְרֹא צַדִּיקִים כִּי אִם-חַטָּאִים לְתִשׁוּבָה:

לג^ט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לְמַה תַּלְמִידִי יוֹחֲזֵן מִכְּבִירִים לְצוּם וּמִרְבִּים לְהִתְפַּלֵּל וְכֵן יַעֲשׂוּ גַם-תַּלְמִידֵי הַפְּרוּשִׁים וַתַּלְמִידֶיךָ אֹכְלִים וְשׂוֹתִים:

לד^ט וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֵיךְ תוּכְלוּ לֹאֲלֹץ אֶת-בְּגֵדֵי הַחֲתָנָה לְצוּם בַּעֲדֵי הַחֲתָן עִמָּהֶם:

לה^ט הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְלִקַּח מֵהֶם הַחֲתָן וְאִזְּ יִצְמוּ בְּיָמֵם הָהֵם:

וַיֵּשֶׁא אֲלֵיהֶם גַּם אֶת־הַמֶּשֶׁל הַזֶּה אֵין אִישׁ קָרַע בְּגָד
חֹדֶשׁ לַתּוֹר הַקָּרְעִים עַל־שִׁמְלָה בָּלָה כִּי אִם־כֵּן הַבְּגָד
הַחֹדֶשׁ יִהְיֶה קָרַע וְגַם־הַטְּלָאָה מִבְּגַד הַחֹדֶשׁ לֹא
תִשָּׁנָה לִשְׁמָלָה הַבָּלָה:
וְתִירוּשׁ לֹא יִתֵּן בְּנֵאדוֹת בָּלִים פֶּן־יִבְקַע הַתִּירוּשׁ
אֶת־הַנֵּאדוֹת וְנִשְׁפָּף הַיֵּין וְהַנֵּאדוֹת יִכְלִיוּ:
לֹא אִף תִּירוּשׁ יִתֵּן בְּנֵאדוֹת חֲדָשִׁים וְשִׁנִּיָּהִם יִחַדּוּ יִשְׁמְרוּ:
לֹט וְאֵין אִישׁ שֶׁתֵּה יֵין יִשֶּׁן אֲשֶׁר יַחֲוֹשׁ יִתְאַוֶּה מִיָּד
לַתִּירוּשׁ כִּי יֹאמֶר הֲלֹא הִיָּשֵׁן טוֹב מִמֶּנּוּ:

פרק ו

א וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיט אַחֲרֵי תְנוּפֶת הָעֶמֶר וַיֵּלֶךְ בִּשְׂדֵה
קָמָה וְתַלְמִידָיו קָטְפוּ מִלֵּילוֹת וַיִּכְתְּשׁוּן בִּידֵיהֶם
וַיֵּאָכְלוּ:
ב וַיֹּאמְרוּ אַנְשִׁים פְּרוּשִׁים מְדוּעַ אַתֶּם עֹשִׂים אֵת אֲשֶׁר
לֹא יַעֲשֶׂה בִּשְׂבִיט:
ג וַיַּעַן אֹתָם יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הֲלֹא קִרְאתֶם אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה
דָּוִד בְּאֲשֶׁר רָעַב הוּא וְאֵלָּה אֲשֶׁר אֲתוּ:
ד בְּאֲשֶׁר בָּא אֶל־בֵּית הָאֱלֹהִים וַיִּקַּח אֶת־לֶחֶם הַפָּנִים
וַיֵּאָכֵל וַיִּתֵּן גַּם־לְאֵלָּה אֲשֶׁר אֲתוּ אֲשֶׁר לֹא־כַתוּרָה
לָהֶם לֶאֱכֹל בְּלִיתִי לַכֹּהֲנִים לְבָדָם:
ה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עוֹד כִּי בֶן־הָאָדָם אֲדוֹן הַשְּׁבִיט הוּא:
ו וַיְהִי בַיּוֹם שְׂבִיט אַחֵר וַיָּבֹא וַיִּלְמַד בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת וְשָׁם
אִישׁ אֲשֶׁר יָדוּ הִימְנִית יִבְשֶׁה:
ז וְהַסּוֹפְרִים וְהַפְּרוּשִׁים אֲרָבִים לוֹ לִרְאוֹת אִם־יִרְפָּא
בִּשְׂבִיט לְבַעֲבוֹר יִמָּצְאוּ עָלָיו שְׁטֵנָה:
ח וַיָּרָא אֶת־מַחֲשַׁבוֹתָם וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר יָדוּ
יִבְשֶׁה קוֹם וַעֲמֹד בְּתוֹךְ הַקֹּהֵל וְנִקֶּם וַיַּעֲמֹד:
ט וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֲשָׁאֵלָה אֶתְכֶם שְׁאֵלָה הִכִּי כֹדֶת
לְהִיטִיב בִּשְׂבִיט אוֹ לְהַרְעַל לְהַצִּיל נָפֶשׁ אוֹ לְשַׁחֲתָהּ:
י וַיִּשְׁקַף אֲלֵיהֶם מִסְכִּיב וַיֹּאמֶר אֲלֵיו הוֹשֵׁט אֶת־יָדְךָ
וַיַּעַשׂ בֵּן וַתִּשָּׁב יָדוֹ לְאִיתְנָה בְּאַחֲרֵת:
יא וַיִּמָּלְאוּ חֲמָה גְדוֹלָה וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
מִה־לַּעֲשׂוֹת לַיֵּשׁוּעַ:
יב וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַיֵּצֵא אֶל־הַקֹּהֵל לְהַתְּפִלֵּל וַיֹּאמְרוּ
בַּתְּפִלָּתוֹ לֹא־לֵהִים כֹּל־הַלִּילָה:
יג וּכְאֹר הַבֶּקֶר וַיִּקְרָא אֶל־תַּלְמִידָיו וַיִּבְחַר מֵהֶם
שְׁנַיִם־עָשָׂר אֲשֶׁר קָרָא אֹתָם בְּשֵׁם שְׁלִיחִים:
יד אֶת־שִׁמְעוֹן אֲשֶׁר קָרָא לוֹ בְּשֵׁם כִּיפָא וְאֶת־אַנְדְּרִי
אַחִיו אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־יוֹחָנָן אֶת־פִּילְפּוֹס
וְאֶת־בַּר־תַּלְמִי:
טו אֶת־מַתְתִּיָּהוּ וְאֶת־תּוֹמָא אֶת־יַעֲקֹב בֶּן־חֲלָפִי
וְאֶת־שִׁמְעוֹן אֲשֶׁר קָרָא לוֹ קַנָּאִי:
טז אֶת־יְהוּדָה בֶּן־יַעֲקֹב וְאֶת־יְהוֹדָה אִישׁ־קֶרִיּוֹת הוּא
הַמְּסֻגָּר אֹתוֹ:
יז וַיִּרְדּוּ אֹתָם וַיַּעֲמֵד בְּמִישׁוֹר בְּקֶרֶב קֹהֵל גְּדוֹל מִתַּלְמִידָיו
וְקַבּוּץ עַם־רַב מִכָּל־יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם וְחוּף צוּר
וְצִידוֹן הַבָּאִים לְשִׁמְעַל דְּבָרָיו וְלִמְצָא מִזֹּר לְמַחֲלָתָם:

יח וְאֵלָּה הַבָּאִים אֲשֶׁר הָעֵבִיר מֵהֶם רוּחוֹת הַטְּמָאָה
הַמְּבַצְּתוֹת אֹתָם:
יט וְהַהֲמוֹן כָּל־מְבַקְשִׁים לַגִּיעַת בּוֹ כִּי גְבוּרָה יֵצְאָה
מֵאֲתוֹ לְהַעֲלוֹת אֲרָכָה לְכָל־מֶלֶךְ:
כ וְהוּא נִשָּׂא עֵינָיו אֶל־תַּלְמִידָיו וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר־יֶכְסֶם הָעֲנָנִים
כִּי־לָכֶם מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
כא אֲשֶׁר־יֶכְסֶם הָרָעִבִים כִּי־וֹם כִּי שְׂבַע תִּשְׁכַּעוּן אֲשֶׁר־יֶכְסֶם
הַבָּכִים כִּי־וֹם כִּי שְׂחָק תִּשְׁחַקוּן:
כב אֲשֶׁר־יֶכְסֶם אִם־אֲנָשִׁים יִשְׁנָאוּ יָנִידוּ אוֹ יִגְדְּפוּ אֶתְכֶם
וְאֶת־שִׁמְכֶם כְּשֵׁם רָע יִמְחוּ בַּעֲבוּר בֶּן־הָאָדָם:
כג שְׁמֹחוּ וְגִילוּ כִּי־וֹם הַהוּא כִּי שְׂכָרְכֶם רַב בְּשָׁמַיִם כִּי
כֵן־עָשׂוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֶל־הַנְּבִיאִים מִקֶּדֶם:
כד אֶף־אֵין לָכֶם עֲשִׁירִים כִּי־הַשְּׂגָתָם תִּנְחוּמִיתֶכֶם:
כה אוֹי לָכֶם הַשְּׂבָעִים הַיּוֹם כִּי אַחֲרֵי־כֵן תִּרְעָבוּ אוֹי לָכֶם
הַמְּצַחֲקִים הַיּוֹם כִּי־נִזְעַדְתֶּם לְאָכֵל וְכָכִי:
כו אוֹי לָכֶם הַמְּהַלְלִים בְּפִי כֹל־בְּנֵי־הָאָדָם כִּי כָכָה עָשׂוּ
אֲבוֹתֵיכֶם גַּם־לְנְבִיאֵי שָׁקֶר:
כז אָכֵל אַתֶּם הַמְּקַשְׁיָבִים לְקוֹלֵי לָכֶם אֲנִי אֹמֵר אֶהְיֶה
אֶת־אֲבִיכֶם הִיטִיבוּ לִשְׁנֵאֵיכֶם:
כח בָּרְכוּ אֶת־אֲרִיכֶם וְהַעֲתִירוּ בְּעַד רֹדְפֵיכֶם:
כט הַמְּכַפֵּךְ עַל־לְחִי אַחַת הַטְּהִלּוֹ גַּם־הָאַחֲרֶת הַנִּשָּׂא
מִעֵילָף מִעֵילָף לֹא־תִמְנַע מִמֶּנּוּ גַּם־בַּתְּנִיתָךְ:
ל תִּנָּה לְכָל־שְׂאֵל מִמֶּךָ וּמֵאֵת הַלְּוָה לֹא־תִבְקַשׁ:
לא וְכָל־אֲשֶׁר תַּחֲפֹצוּ שְׁיַעֲשׂוּן לָכֶם אַנְשִׁים בֵּן תַּעֲשׂוּן
לָהֶם גַּם־אַתֶּם:
לב אִם־תִּתְּאֶהְבוּן אֶת־אֲהִיבֵיכֶם מִה־צִּדְקָה לָכֶם הֲלֹא
גַּם־הַחֲטָאִים אֵת אֲהִיבֵיכֶם יִתְּאֶהְבוּן:
לג וְכִי־תַעֲשׂוּ טוֹב לְמַטִּיבֵיכֶם מִה־צִּדְקָה לָכֶם הֲלֹא
כְמוֹ־כֵן יַעֲשׂוּ גַם־הַחֲטָאִים:
יד וְאִם־תִּלְווּ אֶת־אֲנָשִׁים בְּתַקְנוֹתֶכֶם כִּי יִשְׁלְמוּ לָכֶם
מִה־צִּדְקָה לָכֶם גַּם־חֲטָאִים מְלוּיִם חֲטָאִים כִּי גְמוּלָם
יִוֹשֵׁב לָהֶם:
לה אֶף אֶהְיֶה אֶת־אֲבִיכֶם הִיטִיבוּ לָהֶם חֲנֹם וְלֹא תַצְפוּ
לְגְמוּל אוֹ יִגְדֵּל שְׂכָרְכֶם וְהִייתֶם בְּנֵי עֲלִיּוֹן כִּי טוֹב הוּא
לְרַעִים וְלֹא־אֲשֶׁר טוֹבָה לֹא יַפְּרִי:
לו הֵיוּ מְרַחֲמִים כִּי אֲבִיכֶם הוּא רַחוּם:
לז לֹא תִשְׁפֹּטוּ אַחֲרֵים וְלֹא תִשְׁפֹּטוּ מִלְּפָנֶיהֶם לֹא
תִאֲשִׁימוּ אֹתָם וְלֹא יִאֲשִׁימוּ אֶתְכֶם הַצִּדִּיקוֹם וַיִּצְדִּיקוּ
אֶתְכֶם:
יח תָּנוּ וַיִּנָּתֵן לָכֶם מִדָּה מְלָאָה עַל־כָּל־גְּדוּלָתָהּ יִשְׁיִיבוּ
אֶל־חֲתִיקְכֶם אֲשֶׁר יַעֲיִקוּ תַחֲתֶיהָ וְאֲשֶׁר יִנְיֵעוּ אֹתָהּ כִּי
בְּסֹאסָאָה אֲשֶׁר תִּמְדּוּ בָּהּ יִמַּד לָכֶם:
יט וַיֵּשֶׁא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר הִינֵהג עוֹר אֶת־הָעוֹר הֲלֹא יִפְלוּ
שְׁנֵיהֶם אֶל־הַבּוֹר:
מ הַתַּלְמִיד לֹא יִגְדֵּל מִרְבּוֹ וְאִם שְׁלֵם הוּא יְהִי כְּרִבּוֹ:
מא לָמָּה תִּבְטֹ אֶל־שְׂכָבִים אֲשֶׁר בְּעֵין אַחִיד וְלֹא
תִשֶׁת־לָב אֶל־הַקּוֹרָה אֲשֶׁר בְּעֵינָךְ:
מב וְאִיךָ תֹאמַר לְאִחִיד הַנִּיחָנִי אַחִי וְאִסִּירָה שְׂכָבִים
מִעֵינָךְ וְלֹא תִשִּׁית לָב אֶל־הַקּוֹרָה אֲשֶׁר בְּעֵינָךְ

גם-אתה הסר חגף ראשונה את-הקורה מעינך
ואחר-יכן תראה להסיר שבבים מעין אחיך:

מג אין עץ טוב אשר יעשה פרי משחת ואין עץ נשחת
אשר יעשה פרי טוב:

מד כי כל-עץ ועץ במו-פריו יתנכר תאנים לא יאספו
מצננים ולא ענבים מעקרבים:

מה איש טוב מאוצר לבו הטוב יוציא טוב ואיש רע
מאוצר לבו הרע יוציא רע כפי-ממלא הלב יביע
כל-פה:

מו ומדוע אתם קראים לי בשם אדון אדון ולא תעשון
את אשר-אני מצוה אתכם:

מז כל-הבא אלי ושמע דברי ועשה אתם הנה אגיד לכם
למי הוא דומה:

מח הלא דומה הוא לאיש בנה בית אשר העמיק לחפור
וימן יסודתו בסלע וכבא מטר סחף ונחל פרץ
על-הבית לא יכל להניע אתו כי בסלע יסודתו:

מט אף השמע דברי ואתם איננו עשה דומה הוא לאיש
בנה ביתו על-העפר ואין לו יסוד מתחת ובעבר עליו
שטף מים נפל הבית פתאם ויהי למפלה גדולה:

פרק ז

א ככלתו לדבר את-דבריו באזני העם ויבא
אל-כפר-נחום:

ב ושם עבד לשר-מאה אחד חלה למות והוא יקר היה
בעיניו עד-מאד:

ג ובשמעו את-שמע ישוע וישלח אליו מקצות זקני
היהודים לבקשו לבא ולרפא את-עבדו:

ד ויבאו אל-ישוע ויפצרו-בו לאמר כי יאתה לו למלא
את-בקשתו:

ה כי אהב הוא לעמנו ובית-הכנסת בנה-לנו:

ו וילך אתם ישוע וכאשר הקריב אל-הבית ורנח לא
רחוק ביניהם וישלח לו שר-המאה רעים לאמר אדני
אל-תלאה את-נפשך נקלתי מזאת כי אתה תבא בצל
קנתי:

ז ובעבור זאת לא נחשבה נפשי בעיני לבא לפגוע אף
תנה אמר ונצרי יחי:

ח כי גם-אנכי עמד תחת יד ממשלה ואנשי צבא תחת
ידי וכי אמר לאחד מהם לך וילך ולאחר בא ויבא
ולעבדי עשה-זאת ויעשה:

ט וישמע ישוע את-דבריו וישתאה ויפן ויאמר
אל-העם החלף אחריי הנני מגיד לכם אמונה גדולה
כמוה גם-בישראל לא-מצאתי:

י וישבו השלוחים אל-הבית וימצאו כי נרפא העבד
החלה:

יא ויהי מחתרת וילך אל-עיר ושמה נעין ותלמידיו
הלכו אחריי והמון עם-רב:

יב וכאשר קרב אל-שער העיר והנה אנשים מוציאים
משם איש מת בן יחיד לאמו והיא אשה אלמנה
ורבים מן-העיר עמה:

יג וירא אתה האדון ורחמיו נכמרו אליה ויאמר לה
אל-תבכי:

יד ויגש ויגע במשכב ונשאיו עמדו ויאמר הנה אני
מדבר אליך קום בחור:

טו וייקץ המת וישב ויחל לדבר והוא נתנו אל-אמו:

טז וחיל אחז את-כלם וניהללו את-האלהים ויאמרו
כי-נביא גדול קם בקרבנו וכי-פקד אלהים את-עמו:

יז ושמועת הדבר הזה יצאה בכל-יהודה ובכל-הכפר
מסביב:

יח ויליוחנן הגידו תלמידיו את-כל-אלה:

יט ויקרא אליו יוחנן שנים מתלמידיו וישלחם אל-ישוע
לאמר האתה הוא הבא או אם-נחכה לאחר:

כ ויבאו אליו האנשים ויאמרו יוחנן המטביל שלחנו
אליך לאמר האתה הוא הבא או אם-נחכה לאחר:

כא ויבעת ההיא העלה ארכה לרבים מחללים ונגעים
ומרוחות רעות ולעוורים רבים השיב אור עיניהם:

כב ויען ישוע ויאמר אליהם לכו והגידו ליוחנן את אשר
ראיתם ואת אשר-שמעתם כי עוורים ראים פסחים
הלכים מצרעים נרפאים חרשים שמעים מתים קמים
ועניים מתבשרים ישועה:

כג ואשרי האיש אשר לא-יבשל בי:

כד ויהי כאשר הלכו מלאכי יוחנן ויחל לדבר
אל-המון העם על-יוחנן מה-זה יצאתם המדברה
לראות האם קנה אשר ינוע מפני-רוח:

כה אף מה-זה יצאתם לראות האם איש לבוש בגדי
חמדות הנה לבשי חמדות ומתעדנים בעדנים
בחצרות מלכים המה:

כו אף מה-זה יצאתם לראות האם איש נביא הן אני
אמר לכם כי גם-גדול הוא מנביא:

כז כי זה הוא אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך
ויפנה-דרךך לפניך:

כח אני אמר לכם לא קם בין ילודי אשה גדול מיוחנן
והקטן במלכות האלהים יגדל ממנו:

כט וכל-העם והמכסים עמהם כאשר שמעו כזאת נתנו
לאלהים צדק וישבחו בטבילת יוחנן:

ל אף-הפרושים וחקמי התורה נאצו את-עצת אלהים
ולא נטבלו בטבילתו:

לא ויאמר האדון ואל-מי אדמה בני הדור הזה ולמי הם
דמים:

לב דמים הם לילדים יושבים בשונקים וזה אל-זה קראים
ואמרים מזמרים היינו לכם ולא רקדתם מקוננים ולא
ספדתם:

לג כי בא יוחנן המטביל לא אכל לחם ולא-שתה יין
ותאמרו כי שד בו:

לד ובן-האדם בא אכל ושתה ותאמרו הנה איש זולל
וסבא ואהב למוכסים ולחטאים:

לה אף החכמה תצטדק במעשי בניה כלם:
 לו ואחד הפרושים קרא לו לבא לאכל אתו לחם ויבא
 אל-בית הפרוש וישב במסבו:
 לו והנה אשה חטאת בעיר וכאשר שמעה כי-הוא ישב
 במסבה בבית הפרוש ותקח צלחית שמן המר:
 לח ותבא ותעמד מאחוריו לנכח רגליו ותבדוק ותחל לשפך
 דמעותיה עלי-רגליו ולמחות את-הדמעה מעליהן
 בשערות ראשה ותשק את-רגליו ומשוח אותן
 בשמן:
 לט והפרוש אשר קראו לאכל אתו ראה ויאמר אל-לבו
 לו הנה נביא אז ידע מיהא ומה-היא הנגעת בו כי
 אשת חטא היא:
 מ ויען ישוע ויאמר אליו שמעו דבר-לי אליך ויאמר
 דבר רבי:
 מא ויאמר נשה אחד היו-לו שני בעל-יחוב חוב האחד
 חמש מאות כסף וחוב השני חמשים:
 מב ויען כי לא השיגה ידם לשלם-לו וישמט משה ידו
 משניהם ועתה איזה משניהם יוסיף לאהבה אתו:
 מג ויען שמעון ויאמר זה הוא לפי מחשבותי אשר שמט
 לו הרבה ויאמר אליו כן חרצת:
 מד ויפן אל-האשה ויאמר אל-שמעון הראה אתה
 את-האשה הזאת הנה באתי לביתך ומים לא נתת
 לרגלי והיא דמעותיה שפכה על-רגלי ותמח
 את-הדמעה מעליהן בשערותיה:
 מה מנשיקות פיך אתה לא נשקתני והיא מאז באתי לא
 חדלה מנשק את-רגלי:
 מו אתה לא משחת בשמן ראשי והיא משחה רגלי
 בשמן המר:
 מז על-כן אני אומר אליך חטאתיה הרבות נסלחו-לה כי
 אהבתה רבה ומי אשר מעט מזער נסלח-לו אהבתו
 מעט מזער:
 מח ויאמר אליה נסלחו-לך חטאתיך:
 מט והישיבים אתו במסבה החלו לדבר על-לבם מי הוא
 זה הגם סלח לעונות הוא:
 נ ויאמר אל-האשה אמונתך הושיעה לך לכי לשלום:

פרק ח

א ויהי אחרי-כן ויעברו בערים ובכפרים קורא ומשמיע
 את-מלכות האלהים ועמו שנים העשר:
 ב ונשים אשר נרפאו מחללים ומרוחות רעות מרים
 הנקראת מגדלית אשר גרשו ממנה שבע רוחות
 רעות:
 ג ויוחנה אשת כוזא סכן הורדוס ושושנה ורבות
 אחרות אשר כללו אתו מרכושן:
 ד ויהי בהקבץ אליו המון עם-רב אשר באו מכל-עיר
 ועיר וישא את-משלו:
 ה הורע יצא לזרע ובזרעו פזר מן-הזרע על-יד הדרך
 ויהי למומס רגל ולמאכל לעוף השמים:

ו ויש אשר נפל על-פני הסלע ויעש צמח וייבש כי לא
 היה-לו לח:
 ז ויש אשר נפל אל-הקוצים ויעלו הקוצים עמו
 ויבלעוהו:
 ח ויש אשר נפל על-חלקה טובה ויעל ויעש פרי
 תבואה מאה שערים ומדי דברו כזאת קרה מי אשר
 אונים לו לשמע ישמע:
 ט וישאלו אותו תלמידיו לאמר מה המשל הזה:
 י ויאמר לכם נתן לדעת רזי מלכות האלהים ולאחרים
 רק-במשלים למען בראותם לא יראו ובשמעם לא
 יבינו:
 יא וזה הוא המשל הזרע הוא דבר האלהים:
 יב ואשר על-יד הדרך הם אשר שמעו והשטן בא ויטרף
 דבר האלהים מלבם פן-יאמינו ויושעו:
 יג ואשר על-הסלע הם השמעים המקבילים את-הדבר
 בשמחה אף אין להם שרש ורק למצער יאמינו וביום
 מטה יסגו אחור:
 יד והנפל אל-הקוצים הם השמעים ההלכים לדרךם
 ונבלעים ברב דאגה בעשר ובתענגות בגי-אדם
 ולא-יעשו פרי:
 טו ואשר על-החלקה הטובה הם השמעים את-הדבר
 בלב טוב וברוח נכון ותוחלתם אתם עד-אשר יעשון
 פרי:
 טז ואין-איש מדליק נר לבסתו במכסה או לתתו מתחת
 למטה כי אם-יתנהו אל-המנורה וכל-הבאים יראו
 באורו:
 יז כי אין-נעלם אשר לא יגלה ואין נסתר אשר לא ינדע
 ולא יצא לאור:
 יח על-כן שימו לבכם אל-אשר תשמעו כי מי אשר
 יש-לו יתן לו עוד ומי אשר אין-לו יקח ממנו גם
 את-אשר יחשב כי יש-לו:
 יט ויבאו אליו אמו ואחיו ולא יכלו קרב אליו מפני רב
 העם:
 כ ויגדלו לאמר אמן ואחיה עמדים בחוץ ומבקשים
 לראותך:
 כא ויען ויאמר אליהם אלה הם אחי השמעים
 את-דבר האלהים והעשים אתו:
 כב ויהי היום ויבא אל-כלי שיט הוא ותלמידיו ויאמר
 אליהם נעברה-נא אל-עבר הים וינהגו את-כלי
 השיט:
 כג והוא שכב וירדם בעוד הם שטים ורוח סערה
 התעוררה בים וישטפו עליהם מים פבירים וגיעו
 עד-שערי מות:
 כד ויגשו ויעירו אתו לאמר אדונינו אדונינו הן אבדים
 אנחנו ונעור ויגער ברוח ובשאון המים וישתקו
 והסערה קמה לדממה:
 כה ויאמר אליהם איה אפוא היא אמונתכם והם פחדו
 ותמהו ואמרו איש אל-רעהו מי הוא זה אשר יצנה
 גם-את-הרוח וגם-את-המים והם שמעים בקולו:

מסביב למצא אכל ומקום ללון כִּי־פֹה בְּמִקּוֹם שָׁמָּה
אָנְחָנוּ:
י' וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם תָּנוּ לָהֶם אֹתָם לֵאכֹל וַיֹּאמְרוּ לֹא נִמְצָא
אֲתָנוּ בְּלִי תַּמְשָׁה לָחֶם וְדָגִים שָׁנִים אוֹ הַגִּלְדָּה לְקָנוֹת
אֵכֹל לְכָל־הָעַם הַזֶּה:
י"ד אֲשֶׁר הָיוּ בְּחַמְשַׁת אֲלָפֵי־אִישׁ וַיֹּאמֶר אֶל־תַּלְמִידָיו
הוֹשִׁיבוּ אֹתָם שׁוֹרֹת שׁוֹרֹת בְּחַמְשִׁים אִישׁ בַּשּׁוּכָה:
טו וַיַּעֲשׂוּ־כֵן וַיּוֹשִׁיבוּ אֶת־כָּל־ם:
טז וַיִּקַּח אֶת־חַמְשַׁת הַלֶּחֶם וְאֶת־שְׁנֵי הַדָּגִים וַיֵּשֶׂא עֵינָיו
לְמַרְוֹם וַיְבָרֶךְ וַיִּפְרֹס וַיִּתֵּן לְתַלְמִידָיו לְשׁוֹם לִפְנֵי הָעָם:
י"ז וַיֹּאכְלוּ כָל־ם וַיִּשְׂבְּעוּ וַיֵּשְׂאוּ שָׁנִים עֶשֶׂר סֻלִּים
מִן־הַפֶּתוֹתִים הַנּוֹתָרִים לָהֶם:
י"ח וַיְהִי בַּהֲתַפְּלִלוֹ לְבָדּוֹ וְתַלְמִידָיו בָּאוּ לִפְנֵי וַיֵּשְׂאֵל
אֹתָם לֵאמֹר מַה־אֲמַרִים עָלֶי הַמּוֹן הָעַם מִי־אַנִּי:
י"ט וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ יוֹחֲנָן הַמַּטְבֵּל וְיֵשׁ אֲמָרִים אֲלֵיהוּ
וְאַחֲרֵים אֲמָרִים נָבִיא אֶחָד קָם מִן־הַנְּבִיאִים
הַקְּדָמָנִים:
כ' וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וְאַתֶּם מַה תֹּאמְרוּ עָלֶי מִי־אַנִּי וַיַּעַן
פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר מָשִׁיחַ הָאֱלֹהִים:
כ"א אַז הָעֵיד בָּם וַיִּצְוֶם לְבִלְתִּי הִגֵּד הַדָּבָר לְאִישׁ:
כ"ב וַיֹּאמֶר רַבִּים מְכַאֲבִים נָכְנוּ לְכֵן־הָאָדָם וְהַזְקָנִים
וְרֹאשֵׁי הַכְּהֻנִּים וְהַסּוֹפְרִים יִמָּאֲסוּ־בוּ וַיִּמִּיתֵהוּ וַיְבִיֵם
הַשְּׁלִישִׁי יָקוֹם:
כ"ג וַיֹּאמֶר אֶל־כָּל־ם מִי הַחֹפֶץ לְלָקֵת אַחֲרֵי יִשְׁלִיף
אֶת־נַפְשׁוֹ מִנְּגֵד וַיֵּשֶׂא אֶת־צַלְבוֹ יוֹם יוֹם וַיִּלֶּךְ אַחֲרָי:
כ"ד כִּי מִי הַחֹפֶץ לְהַצִּיל אֶת־נַפְשׁוֹ תִּכְרֹת־לוֹ וּמִי אֲשֶׁר
יִכְרִית אֶת־נַפְשׁוֹ לְמַעַנִי יִמְצָאֶנָּה:
כ"ה כִּי מִה־בְּצַע לְאִישׁ אִם יִקְנֶה־לוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ
וְאֶת־נַפְשׁוֹ יֹאבֵד אוֹ יִשְׁחִיתֶנָּה:
כ"ו כִּי כָל־אִישׁ אֲשֶׁר יָבוֹשׁ מִמֶּנִּי וּמִדְּבָרֵי אֶף בֶּן־הָאָדָם
יָבוֹשׁ מִמֶּנּוּ כַּאֲשֶׁר יָבֵא בְּכַבּוּדוֹ וּבְכַבּוּד אָבִיו
וְהַמְּלָאכִים הַקְּדוּשִׁים:
כ"ז וְאַמֵּן אָנִי אֹמֵר לָכֶם יֵשׁ מִן־הַנִּצְּצִים פֹּה אֲשֶׁר
לֹא־יִטְעַמוּ מוֹת עַד כִּי־יָרְאוּ אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
כ"ח וַיְהִי כִּשְׁמֹנֶת יָמִים אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקַּח אֹתוֹ
אֶת־פֶּטְרוֹס וְאֶת־יוֹחָנָן וְאֶת־יַעֲקֹב וַיַּעַל אֶל־הָהָר
וַיִּתְּפֹלֵל:
כ"ט וַיִּשְׁנֶה מְרֹאֶה פָּנָיו בַּהֲתַפְּלִלוֹ וּלְבֹשׁוֹ נִהְפָּךְ לְלָבָן
וּבָהִיר עַד־מָאֵד:
ל' וְהָיָה שְׁנֵי אַנְשִׁים דְּבָרוּ אֹתוֹ מִשָּׁה וְאֵלֵיהֶו:
ל"א אֲשֶׁר נָרָא בְּכַבּוּדָם וַנִּדְּבָרוּ עַל־אֲשֶׁר עָלָיו לְהַשְׁלִים
חֻקּוֹ בִּירוּשָׁלַיִם לְהִיּוֹת נִגְזָר מֵאָרֶץ חַיִּים:
ל"ב וַתִּרְדְּמָה נִפְלָה עַל־פֶּטְרוֹס וְעַל־אֲשֶׁר אִתּוֹ וְכַאֲשֶׁר
הִקְצִיּוּ רָאוּ אֶת־כְּבוֹדוֹ וְאֶת־שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים הַנִּצְּצִים
עָלָיו:
ל"ג וַיְהִי בַּעֲלוֹתָם מֵעָלָיו וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס אֶל־יֵשׁוּעַ אֲדֹנָי
טוֹב לָנוּ לִשְׁכֹּת פֹּה נַעֲשֶׂה־נָּא שְׁלֹשׁ סָבּוֹת אַחַת לָךְ
אַחַת לְמֹשֶׁה וְאַחַת לְאַלְיָהוּ כִּי לֹא יָדַע מַה־לְדַּבֵּר:

ל"ד עוֹדְנוּ מִדְּבַר כְּזָאת וְהָיָה עֲנָן סָכַף עֲלֵיהֶם וַיָּבֵאוּ בְּתוֹךְ
הָעֲנָן וַיִּירָאוּ:
ל"ה וְהָיָה קוֹל יֵצֵא מִתּוֹךְ הָעֲנָן לֵאמֹר זֶה־בְּנִי יְיָדִי אֵלָיו
תִּשְׁמְעוּ:
ל"ו וּבַהֲשִׁמְעַת הַקּוֹל עָמַד יֵשׁוּעַ לְבָדּוֹ וְהֵם הִתְרִישׁוּ
לֹא־הִגִּידוּ דְּבָר לְאִישׁ בְּיָמֵים הָהֵם מִכָּל אֲשֶׁר רָאוּ:
ל"ז וַיְהִי מִמַּחֲרַת בְּרִדְתָם מִן־הָהָר וַיִּפְּגְשׁוּ אֹתוֹ רַבִּים
מִן־הָעָם:
ל"ח וְהָיָה אֶחָד מֵהֶם קָרָא לֵאמֹר אָנָּה רַבִּי הַבֶּט־נָּא לְבָנִי כִּי
בְנִי יְחִידִי הוּא:
ל"ט וְרוּחַ דְּבָק בּוֹ וְהוּא צִעַק פִּתְאֹם כִּי יִטְרַפְנוּ עַד־אֲשֶׁר
יִוָּרֵד רִירוֹ וְלֹא יָרָף מִמֶּנּוּ עַד־אֲשֶׁר יִשְׁכְּנוּ עַד־דָּכָא:
מ' וְאַשְׁאֵל מִתַּלְמִידָיו לְגִרְשׁוֹ וְלֹא יָכֹלוּ:
מ"א וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הִי דוֹר לֹא־אֱמָן בּוֹ דוֹר תַּהֲפֹכֶת
עַד־מָתִי אֶהְיֶה עִמָּכֶם עַד־מָתִי אֲשֹׂא אֹתְכֶם הִבֵּא
אֶת־בְּנֵךְ הַזֶּה:
מ"ב וְהוּא טָרַם בָּא וַיַּרְעֵשׂ אֹתוֹ הָרוּחַ וַיִּטְרַפְהוּ וַיִּשׁוּעַ גָּעַר
בְּרוּחַ הַטְּמָאָה וְאֶת־הַנֶּעַר הַחֲזִיק מִחֲלָיו וַיֵּשֶׁב אֹתוֹ
לְאַבְיו:
מ"ג וַיִּתְּמָהוּ כָל־ם עַל־גִּדְּלָה עַז הָאֱלֹהִים וּבְעוֹד הֵם
מִתְּפַלְּאִים עַל־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר
אֶל־תַּלְמִידָיו:
מ"ד שִׁימוּ אֹתָם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאָזְנוֹכֶם כִּי הִנֵּה
בֶּן־הָאָדָם יִסְגֵּר בִּידֵי אַנְשִׁים:
מ"ה וְהֵם לֹא הִבִּינוּ אֶת־דְּבָרוֹ כִּי סָתוּם הָיָה לָהֶם מִהֵבִין
אֹתוֹ וְגַם־יָרְאוּ לִשְׁאֵל אֹתוֹ עַל־הַדָּבָר הַזֶּה:
מ"ו אַז עָלָה עַל־לִבָּם לְדוֹן מִי הוּא הַגָּדוֹל בָּהֶם:
מ"ז וַיִּשְׁוּעַ בְּרֹאוֹתוֹ מִחֻשְׁבוֹת לִבָּם וַיִּקַּח יֶלֶד וַיַּעֲמֵדְהוּ
אֶצְלוֹ:
מ"ח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִי הוּא הַמְּקַבֵּל יֶלֶד כֵּזֶה בְּשֵׁמִי אֹתִי
הוּא מְקַבֵּל וְהַמְּקַבֵּל אֹתִי הוּא מְקַבֵּל פָּנָי שְׁלָחִי
וְהַקֹּטֵן בְּכֻלָּם הוּא הַגָּדוֹל בָּכֶם:
מ"ט וַיַּעַן יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי רַאֲיֵנוּ אִישׁ מִגֵּרֶשׁ רוּחוֹת רַעוֹת
בְּשִׁמְךָ וְנִכְלָא אֹתוֹ מִפְּעֻלָּתוֹ אַחֲרֵי אֲשֶׁר לֹא־הָלַךְ עִמָּנוּ
בְּלִבָּתָנוּ אַחֲרֵיךָ:
נ' וַיֹּאמֶר אֲלָיו יֵשׁוּעַ אֶל־תְּכַלְאוּ אֹתוֹ כִּי אִישׁ אֲשֶׁר אֵינְנוּ
לְצָרֵינוּ לָנוּ הוּא:
נ"א וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרְבוּ הַיָּמִים לְהִלָּקְחוֹ וַיֵּשֶׂם אֶת־פָּנָיו
בְּחֻזְקָה לַעֲלוֹת יְרוּשָׁלַיִם:
נ"ב וַיִּשְׁלַח מַלְאכִים לִפְנֵי וַיִּלְכוּ וַיָּבֵאוּ אֶל־אֶחָד הַכֹּהֲנִים
בְּשִׁמְרוֹן לְהַכִּין לוֹ מִלּוֹן:
נ"ג וְלֹא פָתְחוּ לוֹ דְּלֹתָם בְּרֹאוֹתָם כִּי פָנָיו מַעֲדוֹת
יְרוּשָׁלַיִם:
נ"ד וַיִּרְאוּ יַעֲקֹב וַיּוֹחֲנָן תַּלְמִידָיו וַיֹּאמְרוּ אֲדֹנָינוּ הַחֹפֶץ
אַתָּה כִּי־נֹאמַר וְתִרְדַּ אֵשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתָם
כַּאֲשֶׁר עָשָׂה אֲלֵיהֶו:
נ"ה וַיִּפֹּן וַיַּגְעֲרֵבָם אֵינֶכֶם יוֹדְעִים מֵאֵין מְקוֹר רוּחְכֶם:
נ"ו כִּי לֹא בָּא בֶּן־הָאָדָם לְהַשְׁמִיד נֶפֶשׁ כִּי אִם־לְהוֹשִׁיעַ
לָהֶן וַיִּלְכוּ אֶל־כֹּפֶר אַחֵר:

^{יז} וּבְלִבְתֶּם בְּדֶרֶךְ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִישׁ אֶלְכָּה אַחֲרַיָּךְ
 אֶל-אֲשֶׁר תִּלְךָ:
^{יח} וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ הַשּׁוֹעֲלִים חֲרִים לָהֶם וְצָפוֹר שָׁמַיִם
 קֵן לָהּ וּבֶן-הָאָדָם אֵין-לוֹ מְקוֹם לְהִנִּיחַ אֶת-רֹאשׁוֹ:
^{יט} וְאֶל-אִישׁ אֲחֵר אָמַר לֵךְ אַחֲרַי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאִישׁ
 אֲדֹנִי תִּנְהַלֵּי לְלֶכֶת וּלְקַבֵּר אֶת-אָבִי רֵאשִׁנָּה:
^ס וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ הִנֵּחַ לַמֵּתִים לְקַבֵּר אֶת-מֵתֵיהֶם
 וְאַתָּה לֵךְ וְהַשְׁמַע מַלְכוּת הָאֱלֹהִים בְּאֶרֶץ:
^{סא} וְעוֹד אִישׁ אֲחֵר אָמַר אֵלָיו אֶלְכָּה אַחֲרַיָּךְ אֲדֹנִי אָפֶס
 תִּנְהַלֵּי רֵאשִׁנָּה לְהַפְרֵד מִבְּנֵי בֵיתִי בְּדַבְרֵי שְׁלוֹם:
^{סב} וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ כָּל-אִישׁ הַשֵּׁם יָדוֹ עַל-מַחְרָשׁוֹ
 וּמִבֵּית אַחֲרֵנִית אֵינְנוּ נִכּוֹן לַמַּלְכוּת הָאֱלֹהִים:

פרק י

^א אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הִבְדִּיל הָאָדוֹן עוֹד שְׁבָעִים
 אָנָשִׁים וַיִּשְׁלַחֵם שְׁנַיִם שְׁנַיִם לִפְנֵי אֶל-כָּל-עִיר וּמְקוֹם
 אֲשֶׁר שָׁם פָּנָיו לְבֹא שָׁמָּה:
^ב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַקָּצִיר רַב וְהַפְעָלִים מַעֲשִׂים עַל-פֶּן
 הַעֲתִירוּ אֶל-אָדוֹן הַקָּצִיר לְשַׁלַּח פְּעָלִים לְקָצִירוֹ:
^ג וְאַתֶּם לְכוּ-נָא הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלַח אֶתְכֶם בְּצֹאן בָּקָר
 זָאִבִּים:
^ד לֹא תִשְׂאוּ כִּסִּים וְיִלְקוּט אוֹ נַעֲלִים וְלֹא תִשְׂאֲלוּ
 לְשֹׁלוֹם אִישׁ בְּדֶרֶךְ:
^ה וְאֶל-כָּל-בֵּית אֲשֶׁר תָּבֹאוּ בּוֹ אָמְרוּ בְּפֶתַח דְּבָרֵיכֶם
 שְׁלוֹם לְבֵית הַזֶּה:
^ו אִם אִישׁ שְׁלוֹם שָׁכֵן שָׁם שְׁלָמְכֶם יִשְׁכַּן עִלָּיו וְאִם-לֹא
 שְׁלָמְכֶם אֲלֵיכֶם יִשׁוּב:
^ז וּבְבֵית הַהוּא תִּשְׁבּוּ וְתִאָּכְלוּ וְתִשְׁתּוּ מֵאֲשֶׁר יִנָּתֵן לָכֶם
 כִּי נִכּוֹן לַפַּעַל הֵי שָׁכְרוּ וְלֹא תִצְאוּ מִבֵּית לְבֵית:
^ח וְאֶל-כָּל-עִיר אֲשֶׁר תָּבֹאוּ וַיִּשְׁבִּיהָ יַחְזִיקוּ בָכֶם אֲכָלוּ
 שָׁם מֵאֵת אֲשֶׁר יוֹשֵׁם לִפְנֵיכֶם:
^ט וְאַתֶּם-הַחוּלִים אֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ תִּרְפְּאוּן וְכֹה תֹאמְרוּן
 אֲלֵיהֶם הִנֵּה קָרְבָּה אֲלֵיכֶם מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
^י וּבְכָל-עִיר אֲשֶׁר תָּבֹאוּ וְלֹא יַחְזִיקוּ בָכֶם צֹאוּ
 אֶל-רַחֲבֹתֶיהָ וְאָמְרוּ:
^{יא} גַּם-עַפְרַיִם עִירְכֶם הַמְדַּבֵּק בְּרַגְלֵינוּ נִנְעַר אֲלֵיכֶם אֵף דַּעַו
 זֹאת כִּי קָרְבָּה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
^{יב} וְאִנִּי הִנְנִי מַגִּיד לָכֶם כִּי יִקַּל הַמִּשְׁפָּט לְסֹדֶם בַּיּוֹם הַהוּא
 מִן-הָעִיר הַהִיא:
^{יג} אוֹיֵלֶךְ בּוֹרְזִין אוֹיֵלֶךְ בֵּית-צִיִּדָּה כִּי לוֹ נַעֲשׂוּ בְּצוֹר
 וּבְצִידוֹן הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ בְּתוֹכָן כְּכָר שָׁבוּ
 וְהִתְפָּלְשׁוּ בִּשְׁקָ וְאָפְרוּ:
^{יד} אֵף לְצוֹר וּלְצִידוֹן יִקַּל יוֹם הַמִּשְׁפָּט מֵאֲשֶׁר לָכֵן:
^{טו} וְאַתָּה כְּפָר-נַחוּם אֲשֶׁר רֹמַמְתָּ עַד-הַשָּׁמַיִם אֶל-שְׂאוֹל
 תוֹרְדִי:
^{טז} הַשֹּׁמֵעַ אֲלֵיכֶם אֵלִי הוּא שֹׁמֵעַ וְהַמֵּאֵס בָּכֶם כִּי הוּא
 מֵאֵס וְהַמֵּאֵס כִּי מֵאֵס הוּא בְּשִׁלְחִי:
^{יז} וַיִּשְׁבּוּ הַשְּׁבָעִים בְּשִׁמְחַת לָבָם לֵאמֹר אֲדֹנֵינוּ בְּשִׁמְךָ
 נִכְבְּשׁוּ גַם-הַשָּׂדִים תַּחַת יְדֵינוּ:

^{יח} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רֵאִיתִי אֶת-הַשָּׁטָן נָפַל כְּבָרְךָ
 מִן-הַשָּׁמַיִם:
^{יט} וְאִנִּי הִנְנִי נֹתֵן מִמְּשָׁלָה בְּיָדְכֶם לְרִמְסֵי נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים
 וְכָל-גְּבוּרַת אוֹיֵב וְאֵין נֹגֵעַ בָּכֶם לְרַעָה:
^כ אֵף אֶל-תִּשְׁמָחוּ עַל כִּי-הִרְוַחוֹת נִכְבְּשִׁים תַּחַת יְדֵיכֶם
 כִּי אִם-שִׁמְחוּ עַל אֲשֶׁר-נִכְתְּבוּ שְׁמוֹתֵיכֶם בְּשָׁמַיִם:
^{כא} בְּעֵת הַהִיא עָלַץ לֵב יְשׁוּעַ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וַיֹּאמֶר אוֹרְךָ
 אָבִי אָדוֹן הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ כִּי הִסְתַּרְתָּ אֶת-אֵלֶּה
 מִחֻכְמִים וַיְנַבֵּנִי וְגִלִּיתָ אֶתְּם לְעוֹלָלִים אֲכֵן אָבִי
 בֶּן-רַצִּיתָ אֶתָּה:
^{כב} הַכֹּל נִמְסַר בְּיָדִי מֵאֵת אָבִי וְאֵין אִישׁ יָדַע מִי הוּא הַבֶּן
 זוֹלָתִי הָאֵב וּמִי הוּא הָאֵב אֵין אִישׁ יָדַע זוֹלָתִי הַבֶּן
 וְהוּא אֲשֶׁר חָפֵץ בּוֹ הַבֶּן לְגָלוּתוֹ לוֹ:
^{כג} וַיִּפֶּן אֶל-תִּלְמִידָיו לְבָדֵם וַיֹּאמֶר אֲשֶׁרֵי הַעֲנִיִּים הָרְאוֹת
 אֶת אֲשֶׁר אֶתֶם רֵאִים:
^{כד} כִּי אֲנִי מַגִּיד לָכֶם רְבִים נְבִיאִים וּמַלְכִּים נִכְסְפוּ לְרֵאוֹת
 אֶת אֲשֶׁר אֶתֶם רֵאִים וְלֹא רָאוּ וְלִשְׁמַע אֶת אֲשֶׁר אֶתֶם
 שֹׁמְעִים וְלֹא שָׁמְעוּ:
^{כה} וַיִּקֶּם תִּלְמִיד חָכָם אֶחָד לְנִסּוֹתוֹ וַיֹּאמֶר רַבִּי מָה עָלִי
 לַעֲשׂוֹת לְרֵשֶׁת חַיִּי עוֹלָם:
^{כו} וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה-פְּתוּב בְּתוֹרָה אֵיךְ קָרָאתָ בָּהּ:
^{כז} וַיַּעַן וַיֹּאמֶר וְאַתְּבִתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לְבָבְךָ
 וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-מְאֹדְךָ עוֹבְכָל-מַדְעָבָא וְלִהְיֶךָ
 כְּמוֹךָ:
^{כח} וַיֹּאמֶר אֵלָיו טוֹב עָנִיתָ עֲשֵׂה-כֵן וְתִחְיָה:
^{כט} וַיּוֹאֵל לְהַצְדִּיק נִפְשׁוֹ וַיֹּאמֶר אֶל-יְשׁוּעַ וּמִי הוּא רַעִי:
^ל וַיַּעַן יְשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אִישׁ אֶחָד יָרַד מִירוּשָׁלַיִם לִירִיחוֹ
 וַיִּפֹּל בִּיַּדִּי שְׁדָדִים אֲשֶׁר הִפְשִׁיטוּהוּ הִפְּהוּ וַיִּפְּנוּ וַיַּעֲזְבוּ
 אֹתוֹ וְכִמְעַט לֹא נֹתְרָה-בּוֹ נֶשְׁמָה:
^{לא} וַיִּקֶּר לְאִישׁ כַּהֵן מְקַרְהוֹ לְבֹא בְּדֶרֶךְ הַהוּא וַיִּרְאֶהוּ וַיִּט
 מִפְּנָיו:
^{לב} וְגַם-אִישׁ לֹוִי נִקְרָה בְּמְקוֹם הַהוּא וַיַּגִּשׁ וַיִּרְאֶהוּ וַיַּעֲבֹר
 מֵעָלָיו:
^{לג} אֵף אִישׁ שְׁמֵרוֹנִי בָּלְכְתוּ לְמַסְעָיו נִגַּשׁ אֵלָיו וַיִּרְאֶהוּ
 וַיִּפְּמֵרוּ רַחֲמָיו:
^{לד} וַיִּקְרַב וַיַּחֲבֹשׁ אֶת-פָּצְעָיו וַיִּשְׁמַן וַיִּינֵן יָצַק עָלָיו
 וַיִּרְפְּבֵהוּ עַל-בְּהֶמְתּוֹ וַיִּבְאֶהוּ אֶל-הַמָּלוֹן וַיַּחֲשׁ לוֹ
 לְכָל-מַחְסְרָיו:
^{לה} וְלִמְחֻרַת בְּנִסְעוֹ הוֹצִיא שְׁנֵי דִינָרִים וַיִּתֵּן לְבַעַל הַמָּלוֹן
 וַיֹּאמֶר חוּשָׁה לוֹ לְכָל-מַחְסְרָיו וְכִי תוֹסִיף לְהוֹצִיא
 עָלָיו אֲנִי בְּשׁוּבִי אֲשַׁלְּמָה:
^{לו} וְעַתָּה מַה-תֹּאמַר מִי מְשַׁלְּשָׁה אֵלֶּה הֵיךְ רַע לְאִישׁ
 אֲשֶׁר נָפַל בִּיַּדִּי הַשָּׂדִדִים:
^{לז} וַיַּעַן וַיֹּאמֶר זֶה הוּא אֲשֶׁר גָּמַל עִמּוֹ חֶסֶד וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 יְשׁוּעַ לֵךְ וַעֲשֵׂה גַם-אֶתָּה כְּמֹהוּ:
^{לח} וּבְנִסְעָם וַיָּבֹא אֶל-אֶחָד הַכֹּהֲנִים וַיִּשֶׁם אִשָּׁה אַחַת
 וַיִּשְׁמָה מִרְתָּא אֲשֶׁר אֶסְפָּה אֹתוֹ אֶל-בֵּיתָהּ:
^{לט} וְלֵה אַחֲוֹת וַיִּשְׁמָה מִרְתָּא אֲשֶׁר יִשְׁבָּה לְרַגְלֵי יְשׁוּעַ
 לְשִׁמְעַת אֶל-דְּבָרוֹ:

מ ומרתא עיפה נפשה מרב עבדתה ותגש אליו ותאמר
הלא תחוש לי אדני כי אחותי צובתני לשרת לבדי
אמר נא אליה לעזר עלי ידי:
מא ויען ישוע ויאמר אליה מרתא מרתא עיפה ויגעה את
מענינים רבים:
מב ואין דבר נחוץ בלתי ענין אחד ומרים בחרה בחלק
הטוב אשר לא יקח מידיה:

פרק יא

א ויהי ככלתו את תפלתו במקום אחד ויאמר אליו
אחד מתלמידיו ילמדנו אדנינו להתפלל כאשר הורה
כן גם יוחנן לתלמידיו:
ב ויאמר אליהם כה תאמרון בתפלתכם אבינו
שבשמים יתקדש שמך תבא מלכותך יעשה רצונך
בארץ כאשר נעשה בשמים:
ג תן לנו לחם חקנו יום ביומו:
ד וסלח לנו את אשמותינו כי גם אנחנו סלחים
לכל אשר אשם לנו ואל תביאנו לידי נסיון כי
אם הצילנו מן הרע:
ה ויאמר אליהם מי-בכם אשר לו אהב והוא בא
אל ביתו בחצות הלילה וקרא אליו קומה רעי
הלוני נא שלש כפרות לחם:
ו כי-אהבי עבר ארח בא אל-ביתי ואין לי פת-לחם
לתתו לפניו:
ז והשכן בבית ענה ואמר אל-תלאה אתי כי הדלת כבר
סגרה וילדי עמי במשתי לא-אוכל לקום לתת לך:
ח הן אני אמר לכם כי הוא יקום ויתן-לו ככל אשר
יחסר לא בעבור פי אהבו הוא כי אם-מאשר
יפצרו בו ולא יחשף:
ט וגם-אני אמר לכם שאלו וינתן לכם דרשו ותמצאו
דפקו ויפתח לכם:
י כי כל-השאל יקח והדרש ימצא והדפק יפתח לו:
יא ומי אב-בכם אשר בנו שאל ממנו לחם והוא יתן-לו
אכן אם-בקש דג ותחת דג יתן-לו נחש:
יב או ביצה כי-ישאל והוא יתן-לו עקרב:
יג ואתם כי רעים הנכם אתם ידעים לתת מתנות טבות
לכניכם אף-כי האב מן-השמים יתן רוח קדשו
לדרשו:
יד ויהי היום ויגרש רוח רע מאיש אלם ואחרי אשר יצא
הרוח הרע החל האלם לדבר ויהי לפלא בעיני העם:
טו ויש מהם אפרו בבעל זבוב שר-השדים הוא מגרש
את-השדים:
טז ויש אשר רצו לנסותו וישאלו ממנו אות מן-השמים:
יז והוא ידע את-מחשבתם ויאמר אליהם כל-ממלכה
הנפלה על-נפשה תחרב ובתיה בתוכה בית על-בית
יפלו:

יח ואם גם-השטן נפלג על-נפשו איך תקום מלכותו כי
אמרתם בבעל-זבוב אני מגרש את-השדים:
יט ואם-אני מגרש את-השדים בבעל-זבוב בניכם במי
יגרשו אתם על-כן הם יהיו שפטיכם:
כ ואם-באצבע אלהים אני מגרש את-השדים מלכות
האלהים באה אליכם אל-נכון:
כא בשמר הגבור את-ארמונו וכלי נשקו עליו שלום
יהיה לכל-קנניו:
כב ואם-תקיף ממנו יבא עליו ויכל לו ישא ממנו
את-נשקו אשר בטח-בו אחר יחלק שולו:
כג מי אשר איננו לי לצרי הוא ומי אשר איננו מאסף
אתי מפזר הוא:
כד ורוח הטמאה בצאתה מן-האדם תשוטט בארץ
תלאובת תבקש ולא-תמצא מרגעה אז תאמר אשובה
אל-משכני אשר יצאתי משם:
כה ובשובה תמצאנו מנקה ומפאך:
כו אז תלך ולקחה לה שבע רוחות אחרות ממנה
ובאו וישכנו שם והיתה אחרית האיש ההוא רעה
מראשיתו:
כז ויהי כדברו את-הדברים האלה ותשא אשה אחת
מתוך העם את-קולה ותאמר אליו אשרי רחם הורתך
והשדים אשר ינקת:
כח ויאמר אף כי-אשרי השמעים את-דבר האלהים
ושמרים אתו:
כט ובהקבץ אליו עם-רב ויחל לדבר הדור הזה דור רע
הוא ומבקש אות ואות לא יתן-לו וולתי אות יונה
הנביא:
ל כי כאשר היה יונה לאות לאנשי נינוה כן יהיה
גם-בן-האדם לדור הזה:
לא מלפת תימן תקום במשפט עם-אנשי הדור הזה
ותרשיע אתם כי באה מקצות הארץ לשמע חכמת
שלמה והנה ישנו בזה גדול משלמה:
לב אנשי נינוה יקומו במשפט עם-הדור הזה וירשיעו
אתו כי שבו בקריאת יונה והנה ישנו בזה גדול
מינוה:
לג אין מדליק-גר ומשים אתו במספר או-מתחת לאיפה
כי אם אל-המנוחה לבעבור יראו הבאים את-אורו:
לד גר הגוף הוא העין אם-עינך תמימה בכל-חדרי בטנך
יהיה אור ואם-עינך רעב חשך בכל-חדרי בטנך:
לה על-כן השמר-לך לבלתי יחשך האור אשר בקרנך:
לו אם כל-גופך מלא אור ואין חשך בכל-חדרכו אז יגיה
לך כלפיד כהיר במלא אורו:
לז עודנו מדבר ופרוש אחד קרא-לו לאכל אתו לחם
ויבא וישב אל-שלחנו:
לח וירא הפרוש ויתמה כי לא-רחץ את-ידיו לפני אכלו:
לט ויאמר אליו האדון הנה אתם הפרושים תטהרו
את-הכוס ואת-הקערה מחוץ וקרבתם מלא עשן
ואנן:

^מ כסילים הלא עשה החיצון הוא עשה גם את-הקרב:
^{מא} אבל-תנו מאשר בקרבכם לחן עניים והפל טהור
יהיה לכם:

^{מב} אך אוי לכם פרושים כי תעשרו את-המנחא
ואת-הפיגם ואת-כל-יורק השדה ותעזבו את-המשפט
ואת-אהבת האלהים אלה עליכם לעשות ואת-אלה
אל-תעזבו:

^{מג} אוי לכם פרושים כי אהבים אתם את-המושבות
הראשנים בכת-הכנסת ושאלת שלמכם בשוקים:

^{מד} אוי לכם הסופרים והפרושים החנפים כי פקברים
פמוסים מעין אתם ובני אדם דרכים עליהם
מבלי-דעת:

^{מה} ויען אחד מבצלי התורה ויאמר אליו רבנו בדבריך
אלה חרפת גם-אתנו:

^{מו} ויאמר אוי לכם בצלי התורה גם-אתם כי תעמסו
על-שכם אנשים משא כבד מנשא ואין את-נפשכם
להניע אתו גם-באחת מאצבעותיכם:

^{מז} אוי לכם כי תבנו את-קברי הנביאים ואבותיכם הרגו
אתם:

^{מח} ובכן אתם מעידים למעשי אבותיכם ונטים אחריהם
כי הם הרגו אתם ואתם בונים את-קבריהם:

^{מט} בעבור זאת כה אמרה חכמת האלהים הנני שלח
אליהם נביאים ושלוחים ומהם יהרגו ומהם ירדפו:

^נ למען ידרש מן-הדור הזה דם כל-הנביאים השפוף
למן-הנסד הארץ:

^{נא} מדם-הכל עד-דם זכריה אשר נהרג בין המזבח
ולבית אכן אני מגיד לכם כי דרוש ידרש מן-הדור
הזה:

^{נב} אוי לכם בצלי התורה כי-לקחתם לכם את-מפתח
הדעת אתם לא תבאו שמה ואת-הבאים מבא
תכלאו:

^{נג} ויהי בצאתו משם ויחלו הסופרים והפרושים
להצק-לו ולהתגרות בו עד אשר-ידבר קשות:

^{נד} ויארכו לו לצוד דבר מפיו למען ימצאו עליו שטנה:

פרק יב

^א ויהי בין-כ"ה נכה והמון העם התאספו לרכבות עד
אשר-דרכו איש על-רעהו והוא החל לדבר
אל-תלמידיו לאמר בראשית כל השמרו לכם משאר
הפרושים הלא הוא החנפה:

^ב ואין דבר נסתר אשר לא יגלה ואין נעלם אשר לא
יודע:

^ג לכן את-אשר דברתם בחשך ישמע לעין השמש
ולחש שפתותיכם השמעתם לאזן חדר בחדר יקרא
על-הגגות:

^ד ואני אמר לכם אהבי אל-תיראו מפני מייתי הגו
אשר אחרי כן אין-לאל ידם להרע לו עוד:

^ה אך אני מחנה לכם את-מי תיראו וראו אתו אשר ידיו
רב לו להשליך את-המומת אל-גיהנם אכן אני אמר
לכם אתו תיראון:

^ו הלא תמכרנה חמש צפרים בשני אפרים ואין-אחת
מהן נשפחת לפני אלהים:

^ז ואתם גם-שערו ראשכם נמנו במספר כלן
אל-תיראו ערככם רב מצפרים רבות:

^ח ואני הנני מגיד לכם כל-איש אשר יודה בי לפני
בני-אדם גם-כן בן-האדם יודה בו לפני מלאכי
האלהים:

^ט ומי אשר יכחש-בי לפני בני אדם אכחש-בו לפני
מלאכי האלהים גם-אני:

^י כל-איש אשר ידבר דבר בן-האדם יסלח לו אך
המגדף את-רוח הקדש לו לא יסלח לו:

^{יא} וכאשר יביאו אתכם אל-בתי-הכנסת ולפני הראשים
והשליטים אל-תתקדו לאמר איכה נדבר או
מה-נדבר:

^{יב} כי-רוח הקדש יחנה לכם בעצם העת ההיא את אשר
תדברון:

^{יג} ויאמר אליו אחד מן-העם רבי צו את-אחי לחלק
אתי את-הירשה:

^{יד} ויען אתו ויאמר בן-אדם מי שמני לשפט עליכם או
למחלק:

^{טו} ויאמר אליהם ראו והשמרו לכם מפל-בצע מעשקות
כי לא רב נכסים חיי אדם:

^{טז} וישא אליהם משלו ויאמר איש עשיר היה אשר
שדהו עשה פרי תבואה למכביר:

^{יז} והוא דבר על-לבו מה-אעשה כי אין-לי מקום להכיל
את-תבואתי:

^{יח} ויאמר זה אשר אני עשה אהרס את-בתי המסכנות
ויגדולים מהם אבנה ושמח אאסף דגני וכל-טובי:

^{יט} וכה אמר לנפשי יש-לך נפשי טובה הרבה צבורה
לימים רבים הנגעי אכלי שתי וגילי:

^כ אך אלהים אמר לו סכל בליזה הזה ידרשו את-נפשך
ממך ולמי יהיה אשר תכנינה:

^{כא} כן הוא האיש אשר יאצר לו אצרות לבדו ואין לו
עשר לאלהים:

^{כב} ויאמר אל-תלמידיו על-כן אני אמר לכם לא תחשבו
לנפשכם לאמר מה-נאכל או לבשרכם מה-נלבוש:

^{כג} הן ערך הנפש רב מאכל וערך הגוף מלבושיו:

^{כד} הנתבוננו אל-הערכים אשר לא יזרעו ולא יקצרו ואין
להם מגורה או גרן ואלהים נתן להם לחם ומיה רב
ערככם מעוף כנף:

^{כה} ומי מכם יוכל להוסיף על-קומתו גמד אחד עקב
דאגתו:

^{כו} ועל-כן אם דבר קטן לא תוכלו עשות מה-תועילו
בדאגתכם ליתר הדברים:

כ"ו הביטו אל-השושנים איכה יצלו יציצו ולא יגעו
ולא יטוון ואני אמר לכם גם שלמה בכל-הדרו
לא-היה לבוש באחד מהנה:
כ"ח ואם-ככה יעטה אלהים את-עשב השדה אשר יצין
היום ולמחרתו יתן פתגור אף כי-אתכם קטני אמה:
כ"ט וגם-אתם לא תבקשו מה-תאכלו ומה-תשטו ולכם
לא ינוע הנה והנה:
ל' כי פאלה מבקשים גוי הארצות ואביכם ידע כי-אלה
צרכיכם המה:
לא אף בקשו את-מלכות האלהים והחפצים ההם ינתנו
לכם מתנות נוספות:
לב אל-תירא עדר קטן כי חפץ אביכם הוא לתת לכם את
המלכות:
לג מכרו את אשר לכם ונתנו לאביונים עשו לכם צרות
אשר לא יבלו ואוצר בשמים אשר לא יגרוע ממנו
לעולם גנב לא-יגש שמה ועש לא יאכלנו:
לד כי בקמום אוצרכם שם יהי גם-לבבכם:
לה התיצבו במתנים חגרים וגרות דלקים:
לו והיו כאנשים מחפים לשוב אדניהם מן-חתנתו
וכאשר יבא וידפק יפתחו-לו כנגע:
לז אשרי העבדים ההם אשר בשוב אדניהם ימצאם
שקרים על-משמרתם אמן אני אמר לכם כי הוא
יחגר מתניו וישיבם אל-השלחן ויקרב וישרת אתם:
לח אם-באשמה השנית יבא או אם-בשלישית וכן
ימצאם אשרי העבדים ההם:
לט וזאת שימו על-לבב-י-לדע בעל הבית את-השעה
בה יבוא הגנב היה עמד על-משמרתו ולא-נתן לחתר
בביתו:
מ' לכן גם-אתם היו נכנים כי בן-האדם יבוא בשעה
אשר לא תשימו על-לבב:
מ"א ויאמר פטרוס הלנו אדנינו נשאת את-המשל הזה או
אם-גם לכלם:
מ"ב ויאמר האדון ומי-הוא איש נאמן ונבון אשר אדניו
הפקידו על-בני ביתו לתת להם את-אכלם בעתו:
מ"ג אשרי העבד שהוא אשר בבואו ימצאנו אדניו כי כן
עשה:
מ"ד אמן אני אמר לכם כי יפקדו על-כל-אשר יש-לו:
מ"ה ואם-העבד שהוא יאמר בלבו בשש אדני לבא והחל
להכות את-העבדים ואת-השפחות ולאכל ולשתות
ולשפר:
מ"ו בא יבא אדני העבד שהוא ביום אשר לא-יצפה לו
ובשעה אשר לא-ידע וישסף אותו ואת-הסוורים יתן
חלקו:
מ"ז והעבד הידע מה רצון אדניו ולא יחוש ולא יעשה
כרצונו יוסר במכות קשות:
מ"ח והוא אשר איננו ידע ועשה חטא משפט מכות יוסר
במכות קלות כי כל-איש אשר נתן-לו הרבה ידרש
מנו הרבה ואיש אשר הפקד בידו פקדון רב כן
יבקש מזדו בקו יתר:

מ"ט ואני באתי להבעיר אש בארץ ומה-חפצי עוד אם
כבר בערת:
נ' וגם-טבילה עלי להטבל-בה ומה-צר לי עד כיתתם:
נ"א האם תחשבוני כי באתי לתת שלום בארץ אני אמר
לכם לא-כן כי אם-מחלקת:
נ"ב כי אם-תמשה יהיו בבית אחד יקומו מעתה שלשה
על-שנים ושנים על-שלשה:
נ"ג אב יקום בבנו ובן באביו אם בביתא ובת באמה חמות
בכלתה וכלה בחמתה:
נ"ד ויאמר גם אל-המון העם פאשר תראו ענן עלה
ממערב תחישו להגיד כי יבא גשם וכן יהיה:
נ"ה ואם-רוח נגב נשבת תאמרו כי חם יבא וכן יהיה:
נ"ו הן ידעו חנפים לבחון את-פני הארץ ואת-פני
השמים ואיך לא ידעו לבחון גם את-העת הזאת:
נ"ז וגם מרוח מבנתכם למה לא תוציאו משפט ישר:
נ"ח פאשר תלך עם-איש ריבך אל-הראש התאמץ להנצל
מידו עודך בדרך פן-יובילך לפני השפט והשפט
יסגירך ביד השוטר והשוטר יתנך לבית הסהר:
נ"ט ואני אמר לך כי לא תעלה משם עד אשר-תשלם
את-הפרוטה האחרונה:

פרק יג

א בעת ההיא באו אנשים ויגידו לו את-דבר הגלילים
אשר פילטוס מסך דמם על-זבחייהם:
ב ויען ישוע ויאמר אליהם האם תחשבו כי-הגלילים
ההם היו חטאים מקל-ישבי הגליל אחרי אשר-נשאו
ענש זה:
ג אני אמר לכם לא-כן ואם אתם לא תשובו כלכם
כמו-כן תאבדו:
ד או שמנה עשר האנשים אשר נפל עליהם המגדל
בשלח ונתו התחשבו כי-אשמים היו מקל-ישבי
ירושלים:
ה אני אמר לכם לא-כן ואם אתם לא תשובו כלכם
כמו-כן תאבדו:
ו וישא משלו ויאמר איש אחד היה אשר-לו תאנה
נטועה בכרמו ויבא לבקש את-פריה ולא מצא:
ז ויאמר אל-הכרם הנה-זה שלש שנים באתי
אל-התאנה הזאת לבקש את-פריה ולא מצאתי פרת
אתה כי למה-זה תשחית את-אדמתי:
ח ויען ויאמר אליו אדני הנח לה עוד השנה הזאת עד
כי-אעדר ואתן דמן מסביב לה:
ט אולי תעשה פרי בשנה הבאה ואם-אין תכרת אתה:
י ויהי ביום השבת וילמד באחד בתי-הכנסת:
יא ושם אשה אשר כהתה רוחה ותחלש זה שמנה עשרה
שנה והיא כפופה ואין סומך ואין זקף לה:
יב ויקרא אתה ישוע ויקרא ויאמר אליה אשה הנה חלצת
מחליך:

יג וישם את ידיו עליה ותמהר ותעמוד במלא קומתה ותתן כבוד לאלהים:

יד אף ראש בית הכנסת חרה-לו כי רפא ישוע ביום השבת ויען ויאמר אל-העם ששת ימים תעשה כל-מלאכה באלה באו והרפאו ולא ביום השבת:

טו ויען האדון ויאמר אליו חנפים הלא איש איש מקם יתיר את-שורו ואת חמרו מן-האבוס ויוליכנו להשקתו ביום השבת:

טז ובת-אברהם זאת אשר אסר אתה השטן זה שמנה עשרה שנה לא תתר מאסוריה ביום השבת:

יז ומדי דברו כזאת חפרו כל-מתקוממיו וישמח כל-העם על-כל-הגדלות אשר עשתה ידו:

יח ויאמר מה-דמות למלכות האלהים ומה אשנה לה:

יט דמיונה כגרגר חרדל אשר לקח איש ויתנהו בגנו ויצמח ויהי לעץ גדול עד-אשר עוף השמים קננו בענפיו:

כ ויוסף ויאמר מה-דמות למלכות האלהים:

כא דמיונה כשאר אשר לקחה אשה ותלש בשלש סאים קמח עד-אשר חמצה כל-העריסה:

כב ויעבר דרך ערים וכפרים עבור ולמד ונסוע ורושלימה:

כג וישאלהו איש לאמר אדני הרק מתי מספר וישעו:

כד ויאמר אליהם התאמצו לבא בשער הצר כי אני אמר לכם רבים יבקשו ולא יוכלו לבא:

כה כעת ההיא אשר יקום אדני הבית וסגר את-הדלת ואתם תבאו ותעמדו מחוץ מתדפקים על-הדלת לאמר אדנינו פתח-לנו והוא יענה ויאמר לא ידעתי אתכם אי-מזה אתם:

כו אז תחלו לאמר הלא אכלנו ושתינו לפניך וברחבת ינו הורית לנו תורה:

כז והוא יענה הן אני אמר לכם לא ידעתי אי-מזה אתם סורו ממני כל-פעלי און:

כח ואז יהיה ככי וחרק שנים כי תראו אברהם ויצחק ויעקב וכל-הנביאים במלכות האלהים ואתם נדחים תהיו מחוץ:

כט וממזרח וממערב ומצפון ומזם יבאו וישבו עמם במלכות האלהים:

ל והנה יש אחרנים אשר יהיו ראשנים וראשנים אשר יהיו אחרנים:

לא בשעה ההיא באו מקצות הפרושים ויאמרו אליו צא ולך מזה כי הורדוס מבקש להרגך:

לב ויאמר אליהם לכו והגידו לשועל הזה הנני מגרש רוחות רעות ורפא חולים היום וביום מחר וביום השלישי אבא עד-קצי:

לג אף הלוך אלך היום וליום מחר והיום הבא אתרו כי כן לא-יעשה כי נביא יאבד מחוץ לירושלים:

לד ירושלים ירושלים ההרגת את-הנביאים והסקלת את-השלוחים אליך עד-כמה פעמים חפצתי לקבץ את-בניך כפאשר תקבץ תרנגלת את-אפרחיה תחת כנפיה ולא אביחם:

לה הנה ביתכם ישאר לכם חרבה ואני אמן אמר לכם כי לא תראני עוד עד פיתאמרון ברוך הבא בשם יהוה:

פרק יד

א ויהי ביום השבת ויבא אל-בית אחד מקראשי הפרושים לאכל לחם והם ארבו לו:

ב והנה איש לפניו אשר בשרו צבה מים:

ג ויען ישוע ויאמר אל-בעלי התורה ואל-הפרושים לאמר הרי כתורה לרפא ביום השבת אם-לא ויחרישו:

ד ויבא וירפא אתו וישלחוהו:

ה ויאמר אליהם מיי-מכם אשר חמרו או שורו נפל אל-הבור ביום השבת ולא יחיש מעשהו להעלתו:

ו ולא יכלו להשיב דבר על-זאת:

ז וכראותו את-הקראים אשר בחרו להם את-קראשי המושבות וישא את-משלו אליהם ויאמר:

ח כיי-קרא אתך איש אל-תתנתו לא תשב על-מושב הראש פן-נקרא שם איש נכבד ממך:

ט וכא האיש אשר קרא את-שניכם ואמר אליך הנח מקומך לאיש הזה ואז תקום בבשתך לקחת את-המושב השפל:

י אף אם קרוא אתה לך ושב על-המושב השפל והקרא אתך יבא ויאמר אליך ידי עלה מזה מעלה והיה-לך לכבוד לפני כל-הישיבים במסבה עמך:

יא כי כל-המתנשא בגאותו ישפל וישפל רוח וישא:

יב ויאמר גם אל-האיש אשר קראו לביתו כיי-תעשה משתה בצהרים או בערב לא תקרא לאחריך לאחריך ולקרוביך או לשכניך העשירים כי גם-הם יקראוך למשתיהם והיה-לך תשלום גמול:

יג אבל כיי-תעשה משתה קרא לעניים ונדבאים לפסחים ולעוורים:

יד אז אשריך כי אין-בידך לשלם-לך ושלם ושלם לך ביום תקומת הצדיקים:

טו ואחד מן-הישיבים עמו במסבה פשעו את-אלה ענה ואמר אשרי האכל לחם במלכות האלהים:

טז והוא אמר אליו איש אחד עשה משתה גדול לקראים רבים:

יז וישלח את-עבדו לפני המשתה אל-הקראים לאמר באו נא כי כל-דבר מוכן:

יח ויחלו כלם פה אחד להשתטט הראשון אמר שדה קניתי לי ולי נחוץ ללכת ולראותו אמר-נא לאדניך כי יסלח לי לדבר הזה:

יט והשני אמר חמשת צמדי-בקר קניתי לי ואני הלך לבקרם אמר-נא לאדניך כי יסלח לי לדבר הזה:

כ והשלישי אמר אשה לקחתי לי ולא אוכל לבא:

כא וישב העבד ויגד לאדניו את-הדברים האלה ויחר אפו ויאמר אל-העבד מהר צא אל-רחבות העיר

וְאֶל־חֻצוֹתֶיהָ וְהָבָא לִי הִנֵּה אֶת־הָעֲנָנִים
וְאֶת־הַנִּדְפָּאִים וְאֶת־הָעוֹרִים וְאֶת־הַפְּסָחִים:
כב וַיֹּאמֶר הָעֶבֶד בֶּן נִהְיָ אֲדֹנִי כַּאֲשֶׁר צוִיתָ אֶף־עוֹד
מָקוֹם רַק בְּבִית:
כג וַיֹּמַר הָאֲדוֹן אֶל־הָעֶבֶד צֵא אֶל־הַדְּרָכִים וְאֶל־הַגְּדֵרוֹת
וְהַחֲזֹק־בָּם לְבֹא לְמַעַן יִמְלֹא בֵיתִי:
יד כִּי אֲנִי אָמַר לָכֶם מִן־הָאֲנָשִׁים הַקְּרָאִים הֵהֵם לֹא יִטְעַם
אִישׁ אֶת־הַמִּשְׁתָּה:
כה וַיֵּלֶךְ אֹתוֹ הַמֶּזֶן עִם־רַב־וַיִּפֹּן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם:
כו כִּי־יֵבֵא אֵלַי אִישׁ וְלֹא יִשְׁנָא אֶת־אֲבִיו וְאֶת־אִמּוֹ
וְאֶת־אִשְׁתּוֹ וְאֶת־בָּנָיו וְאֶת־אֲחִיו וְאֶת־אֲחִיתָיו וְאֶף־
גַּם־אֶת־נַפְשׁוֹ לֹא יֻכַּל לִהְיוֹת תַּלְמִידִי:
כז וּמִי אֲשֶׁר לֹא־יִקַּח אֶת־צַלְבוֹ וַיֵּלֶךְ אַחֲרַי לֹא יֻכַּל
לִהְיוֹת תַּלְמִידִי:
כח כִּי מִי־מֶכֶם הֵחָפֵץ לְבָנוֹת מַגְדָּל וְלֹא יֵשֵׁב לְחֹשֶׁב
רֹאשָׁנָה אֶת־הוֹצָאוֹתָיו אִם יָדִיו רַב לוֹ לְכַלְתּוֹ:
כט פֶּן־בִּיטְדוֹ אֶת־הַיִּסּוֹד תִּקְצַר יָדוֹ לְהַשְׁלִימוֹ
וְכָל־הָרָאִים יִלְעָגוּ־לוֹ לֵאמֹר:
ל זֶה הוּא הָאִישׁ אֲשֶׁר הֵחֵל לְבָנוֹת וּלְכַלּוֹת אֵין־לֵאל
יָדוֹ:
לא אוֹ מִי־הוּא הַמֵּלֶךְ הַיֵּצֵא לְהַתְּרָאוֹת פָּנִים בְּמַלְחָמָתוֹ
עִם־מֶלֶךְ אַחֵר וְלֹא־יֵשֵׁב לְהַתִּיעֵץ רֹאשָׁנָה אִם־יֻכַּל
לְעָרֵךְ בְּעֶשְׂרֵת אֲלָפִים לְקִרְיַת הַבָּא עָלָיו בְּעֶשְׂרִים
אֲלָף:
לב וְאִם־לֹא אֵז יִשְׁלַח מַלְאָכִים עוֹדוֹ מִרְחוֹק לְבַקֵּשׁ־לוֹ
שָׁלוֹם:
לג וְכֵן כָּל־אִישׁ מִכֶּם אִם לֹא־יִבְדֹּל מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ
לֹא־יֻכַּל לִהְיוֹת תַּלְמִידִי:
לד הַמֶּלֶךְ טוֹב הוּא אֶף אִם גַּם־הַמֶּלֶךְ יָפוּג טַעְמוֹ מִי
יִתְקַן אֹתוֹ:
לה תִּפְּל לֹא־יִצְלַח לֹא לְאֲדָמָה וְלֹא לְדָמֶן כִּי אִם־חוּצָה
יִשְׁלִיכוּ אֹתוֹ מִי אֲשֶׁר אֲזַנִּים לוֹ לְשִׁמְעַי יִשְׁמַע:

פרק טו

א וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּאוּ לִפְנֵי פֶל־הַמוֹכְסִים וְהַחֲטָאִים לְשִׁמְעַי
אֹתוֹ:
ב וַיִּלְנֻוּ הַפְּרוּשִׁים וְהַסּוֹפְרִים לֵאמֹר הָאִישׁ הַלֵּזָה פְּגִי
חֲטָאִים הוּא נִשְׂא וְאֵכֶל עִמָּהֶם:
ג וַיִּשְׂא אֲלֵיהֶם אֶת־הַמִּשָּׁל הַזֶּה לֵאמֹר:
ד מִי אִישׁ מִכֶּם אֲשֶׁר־לוֹ מֵאָה צֶאֱן וְאֶבְדָּה לוֹ כִּבְשָׁה
אַחַת מִהֶן וְהוּא לֹא יַעֲזֹב אֶת־הַתְּשׁוּעִים וְתִשָּׁע בַּמִּדְבָּר
לְלַכֹּת וּלְבַקֵּשׁ עַד כִּי־יִמָּצֵא אֶת־הָאֶבְדָּת:
ה וְהָיָה כִּי יִמָּצָאנָה יִשְׁיֵשׁ עָלֶיהָ יִשְׁאַנָּה בְּכַתֶּף:
ו וְאֶל־בֵּיתוֹ יָבֹא וַיִּקְרָא לְאֲהָבָיו וּלְשִׁכְנָיו לֵאמֹר שִׁישׁוּ
אִתִּי כִּי מִצָּאתִי אֶת־אֶבְדָּתִי אֶת־הַכִּבְשָׁה הַזֹּאת:

ז וַאֲנִי אָמַר לָכֶם כִּכָּה תִרְבֶּה הַשְּׂמֻחָה בְּשָׂמִים עַל־חֲטָא
אֶחָד הַשֵּׁב מִחֲטָאָיו מֵעַל־תְּשׁוּעִים וְתִשָּׁעָה אֲנָשִׁי צָדֵק
אֲשֶׁר אֵין לָהֶם דְּבַר לְהַנְחִים עָלָיו:
ח אוֹ מִי הָאִשָּׁה אֲשֶׁר־לָהּ עֲשָׂרָה כֶּסֶף וְאֶחָד מֵהֶם נָפַל
וְנִסְתָּר מֵעֵינֶיהָ וְהָיָה לֹא תִדְּלִיק גֵּר וְתִפְנֶה אֶת־הַבֵּית
וְתַחפֹשׂ בַּחפֶּשׂ מִחֲפֹשׂ עַד כִּי־תִמָּצָאנוּ:
ט וְהָיָה כִּי־תִמָּצֵא אֹתוֹ תִקְרָא לְרֵעוּתֶיהָ וּלְשִׁכְנוּתֶיהָ
לֵאמֹר שְׂמַחְנָה בְּשִׂמְחָתִי כִּי מִצָּאתִי אֶת־אֶבְדָּתִי אֶת
הַכֶּסֶף:
י וַאֲנִי אָמַר לָכֶם כִּכָּה תִהְיֶה שְׂמֻחָה לִפְנֵי מַלְאָכֵי אֱלֹהִים
עַל־חֲטָא אֶחָד הַשֵּׁב מִחֲטָאָיו:
יא וַיִּסָּף וַיֹּאמֶר אִישׁ אֶחָד הָיוּ לוֹ שְׁנֵי בָנִים:
יב וְהַקָּטָן מֵהֶם אָמַר אֶל־אָבִיו תְּנֶה־לִּי אֶבִי חֶלֶק הַנַּחֲלָה
אֲשֶׁר יָפַל לְחֶבְלִי וַיַּחֲלֵק לָהֶם אֶת־נַכְסָיו:
יג וְאֲחֵרֵי יָמִים אֲחֵדִים אֶסָּף הַבֶּן הַקָּטָן אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לוֹ
וַיִּסַּע אֶל־אֶרֶץ רְחוֹקָה וַיְהִי שָׁם לְזוֹלֵל עַד אֲשֶׁר פָּזַר
כָּל־כֶּסְפוֹ:
יד וְאֲחֵרֵי אֲשֶׁר בָּלַע כָּל־אֲשֶׁר הָיָה לוֹ בָּא רָעַב גָּדוֹל
בָּאֶרֶץ הַהִיא וְהוּא הֵחֵל לִהְיוֹת חֲסֵר־לֶחֶם:
טו וַיֵּלֶךְ וַיִּסְתַּפַּח בְּאֶחָד מִיִּשְׁבֵי הָאֶרֶץ הַהִיא וַיִּשְׁלַחְהוּ
הַשָּׂדֶה לְרֵעוּת חֲזִירִים:
טז וַיִּתְּאוּ לְמַלֵּא אֶת־כִּרְשׁוֹ חֲרוּבִין מֵאֲשֶׁר יֹאכְלוּן
הַחֲזִירִים וּפָרֵשׁ אֵין לוֹ:
יז וַיֵּשֶׁב אֶל־לְבָבוֹ וַיֹּאמֶר מִה־רַבּוֹ הַשְּׂכִירִים תַּחַת יָד אָבִי
אֲשֶׁר לָהֶם לֶחֶם דֵּי וְהוֹתֵר וְאֲנִכִּי מֵת פֹּה בָרַעַב:
יח אָקוּם אֲלֵךְ אֶל־אָבִי וְאָמַר אֵלָיו אָבִי חֲטָאתִי
גַם־לְשָׂמַיִם גַּם־לְפָנֶיךָ:
יט קָלָתִי מִהִקְרָא בְּנֶךְ עוֹד שִׁמְנִי־נָא כְּאֶחָד הַשְּׂכִירִים
בְּבִיתְךָ:
כ וַיָּקָם וַיֵּבֵא אֶל־אָבִיו וַעֲוָדָתוֹ מִרְחוֹק רָאָה אֹתוֹ אָבִיו
וַיִּכְמְרוּ רַחֲמָיו אֵלָיו וַיִּרְץ וַיִּפֹּל עַל־צַנְאוֹתָיו וַיִּשָּׁק לוֹ:
כא וַהֲבֵן עָנָה וְאָמַר אָבִי חֲטָאתִי גַם־לְשָׂמַיִם גַּם־לְפָנֶיךָ
קָלָתִי מִהִקְרָא בְּנֶךְ עוֹד:
כב וַיֹּאמֶר הָאֵב אֶל־עֶבְדִּיו מִהֵרָו הִבִּיאוּ וְהַלְבִּישֶׁהוּ
אֶת־הַמַּעֲלִיל הַטוֹב וְתִנּוּ טַבַּעַת עַל־יָדוֹ וַיַּנְעִלִים לְרַגְלָיו:
כג וְאֶת־עַגְלֵי הַמֶּרְבֶּק קָחוּ וּטְבֹחוּ וְנֹאכַל וְנַעֲלֶזָה:
כד כִּי זֶה־בָּנִי מֵת הָיָה וְהִנֵּה הוּא חַי אֲבִד וְהוּא נִמָּצֵא
אֲתָנוּ וַיִּקְוֻמוּ כֻלָּם לְהַתְּעַלֵּס:
כה וּבְנֵי הַגְּדוֹל בָּא מִמְּלֹאכֶתוֹ בַּשָּׂדֶה וַיִּקְרַב אֶל־הַבֵּית
וַיִּשְׁמַע קוֹל שִׁיר וּמְחוֹל:
כו וַיִּקְרָא אֶל־אֶחָד הַנְּעָרִים וַיִּשְׁאַל מִה־זֹּאת:
כז וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא אָחִיךָ בָּא וַיִּזְבַּח לוֹ אֶבִידָה אֶת־עַגְלֵי
הַמֶּרְבֶּק אַחֲרָי אֲשֶׁר שָׁב אֵלָיו בְּשָׁלוֹם:
כח וַיַּחֲר אָפוּ וְלֹא אָבָה לְבֹא הַבֵּיתָה וַיֵּצֵא אָבִיו וַיִּדְבֹּר
עַל־לְבָבוֹ:
כט וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל־אָבִיו הִנֵּה זֶה שְׁנֵים רְבוּת עֲבַדְתִּיךָ
וּמַעוֹדִי לֹא עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְעוֹד לֹא־נָתַתָּ לִי גְדִי
מִן־הַצֹּאֵן לְאָכַל וּלְהַתְּעַלֵּס עִם־רַעֲי:

ל וּכְבֹּא בְנֵךְ זֶה רָעָה זֵנוֹת אֲשֶׁר הִשְׁחִית אֶת-נַחֲלָתְךָ
זָבַחְתָּ לוֹ אֶת-עֵגֶל הַמִּזְבֵּחַ:

לא וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי הֲלֹא תָמִיד אִתָּה עַמְדֵי וְכָל אֲשֶׁר-לִי
לָךְ הוּא:

לב אֲבָל נֶאֱמָר לָנוּ לְשִׁמְחָה וְלִהְתַּעֲלֵם כִּי זֶה-אֲחִיךָ מֵת הָיָה
וְהִנֵּה הוּא חַי אִכָּד וְהוּא נִמְצָא אִתָּנוּ:

פרק טז

א וַיֹּאמֶר גַּם אֶל-תַּלְמִידָיו אִישׁ עֲשִׂיר הָיָה וְלוֹ סֶכֶן
עַל-בֵּיתוֹ אֲשֶׁר הֵבִיאוּ אֵלָיו דִּבְתּוֹ רָעָה לֵאמֹר כִּי הוֹנֵו
הוּא מִפְּנֵי:

ב וַיִּקְרָא אֵלָיו וַיֹּאמֶר מִה-זֹּאת אָנֹכִי שְׁמַע עָלֶיךָ הִבֵּה
חֲשֹׁבוֹן פְּקֻדָּתְךָ כִּי לֹא תוּכַל עוֹד לְהִשָּׁאֵר סֶכֶן
עַל-הַבַּיִת:

ג וַיֹּאמֶר הַסֶּכֶן אֶל-לִבּוֹ מִה אֶעֱשֶׂה כִּי-לִקַּח אֲדֹנִי
אֶת-פְּקֻדָּתִי מִמֶּנִּי לַעֲבֹד אֶת-הָאֱדֻמִּים לֹא-תוּכַל
וּלְבַקֵּשׁ לַחֵם נְדָבוֹת חֶרֶף הִיא לִי:

ד יָדַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה עַד גַּם-אֲחֵרֵי אֲשֶׁר אֲחַדֵּל
מִהָיֹוֹת סֶכֶן יֵאֻסְפוּנִי אֶל-בְּתִיָּהֶם:

ה וַיִּקְרָא אֶל-אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר נָשָׂה בָּם אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר
אֶל-הָרָאשׁוֹן מִה חוֹב עָלֶיךָ לְשַׁלֵּם לֹא-דָנִי:

ו וַיֹּאמֶר מֶאֱהָ בֶּת שָׁמֹן וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִהָרָק אֶת-שֹׁטֶר
הַחוֹב שָׁב וּכְתַב חֲמִישִׁים:

ז וְאֶל-הַשְּׂנִי אָמַר וְאִתָּה כֶּמֶה עָלֶיךָ לְשַׁלֵּם וַיֹּאמֶר מֶאֱהָ
כֹר חֲטִים וַיֹּאמֶר קַח אֶת-שֹׁטֶר הַחוֹב וּכְתַב שְׁמֹנִים:

ח וַיִּשְׁבַּח הָאֲדֹנָן אֶת-בֶּן-הָעוֹלָה אֶת-הַסֶּכֶן אֲשֶׁר שָׁכַל
אֶת-מַעֲשָׂהוּ כִּי בְנֵי הָעוֹלָם הֵנָּה מְשִׁפִּילִים הֵם מַעַל
בְּנֵי הָאוֹר בְּדֹרֹתָם:

ט וְאֶף-אֲנִי אָמַר לָכֶם קִנּוּ לָכֶם אֲהָבִים בְּכֶסֶף מְקוֹר
הָעוֹלָה וּכְאֲשֶׁר יָבֹא עַד-קִצּוֹ אֲזִי יֵאֻסְפוּ אֶתְכֶם
אֶל-מִשְׁכַּנּוֹת עוֹלָם:

י מִי אֲשֶׁר נֶאֱמָן בְּדָבָר קִטְן נֶאֱמָן יִהְיֶה גַם-בְּדָבָר גָּדוֹל
וּמִי אֲשֶׁר יַעֲזֹל בְּדָבָר קִטְן יַעֲזֹל גַּם-בְּדָבָר גָּדוֹל:

יא וְעַל-כֵּן אִם לֹא-נֶאֱמָנִים הָיִיתֶם בְּהוֹן מִשְׁחַת מִי יִפְקִיד
אֶתְכֶם עַל-הוֹן אֲמַת:

יב וְאִם נֶאֱמָנִים לֹא הָיִיתֶם בְּקִנְיָן עֹבֵר לְאַחֵרִים קִנְיָן עֹמֵד
לְנַפְשְׁכֶם מִי יִתֵּן לָכֶם:

יג עֹבֵד לֹא יוּכַל לַעֲבֹד אֲדֹנָיִם שְׁנָיִם כִּי אִם-יִשְׁנָא
אֶת-הָאֶחָד וְאֶת-הָאֶחָד יֵאָהֵב אוֹ יִדְבֹק בְּאֶחָד וְהַשְּׂנִי
נִמָּאֵס בְּעֵינָיו לֹא תוּכְלוּ לַעֲבֹד אֶת-הָאֱלֹהִים
וְאֶת-הַמֶּמְמוֹן:

יד וַיִּשְׁמְעוּ הַפְּרוּשִׁים אֲהָבֵי כֶסֶף אֶת-כָּל-אֱלֹהֵי וַיִּשְׁחָקוּ
עָלָיו:

טו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲתֶם הֵם אֲשֶׁר תַּצְדִּיקוּ נַפְשְׁכֶם לַעֲיִנִי
אֲנָשִׁים וְאֱלֹהִים יִדַּע אֶת-לִבְכֶּם כִּי הַמִּתְנַשֵּׂא לַעֲיִנִי
אֲנָשִׁים תוֹעֵבָה הוּא בְּעֵינֵי אֱלֹהִים:

טז הַתּוֹרָה וְהַנְּבִיאִים עַד-יִחוּזָן תְּקוּפָתָם וּמַעַת הַהִיא
הַחֲלָה בְּשֶׁרֶת מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְכָל-אִישׁ רֵץ אַחֲרֶיהָ
לְתַפְשׁ-בָּהּ בְּחֻזָּקָה:

יז אַךְ נִקַּל יִהְיֶה לְשִׁמְיָם אוֹ לְאֶרֶץ לְחַלֵּף מֵאֲשֶׁר יִפֹּל קוֹץ
אֶחָד מִן-הַתּוֹרָה:

יח כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁלַח אֶת-אִשְׁתּוֹ וַיִּקַּח לוֹ אַחֶרֶת נֶאֱמָר
הוּא וְהַלֵּקַח לוֹ אִשָּׁה גְרוּשָׁה מֵאִשָּׁה נֶאֱמָר הוּא:

יט אִישׁ עֲשִׂיר הָיָה אֲשֶׁר לְבַשׁ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן וַיַּעֲלֵז
בְּתַעֲנוּגִים יוֹם יוֹם:

כ וַאֲשֶׁר אֲבִיוֹן אֲלָעָזָר שְׁמוֹ שָׁכַב לְנִכְח פֶּתַח בֵּיתוֹ מִלֹּא
שְׁחִין וְאֶבְעֵבֶת:

כא וְהוּא מִתְאַוֶּה לְמִלֵּא רַעֲבוֹן נִפְשׁוֹ מִהַפְתָּתִים הַנִּפְלִים
מַעַל שְׁלַחַן הָעֲשִׂיר וּכְלָבִים בָּאִים וּמִלִּקְקִים זֹב
נִגְעָיו:

כב וַיְהִי כֹאֲשֶׁר מֵת הָאֲבִיוֹן וַיִּשְׁאַהֲוּ הַמַּלְאָכִים אֶל-חִיק
אַבְרָהָם וְגַם-הָעֲשִׂיר מֵת וַיִּקְבְּרוּ:

כג וַיִּשָּׂא אֶת-עֵינָיו מִחֻבְלֵי שְׂאוֹל אֲשֶׁר סָבְהוּ וַיִּקְרָא
אֶת-אַבְרָהָם מִרְחוֹק וְאֶת-אֲלָעָזָר בְּחִיקוֹ:

כד וַיִּצְעַק וַיֹּאמֶר אָבִי אַבְרָהָם חֲנֻנִי-נָא וְשִׁלַּח אֶת-אֲלָעָזָר
לְטַבֵּל אֶת-קִצָּה אֲצַבְעוֹ בְּמִים לְהַקֵּר אֶת-לְשׁוֹנִי כִּי
בָעַר אָנֹכִי עַל-הַמּוֹקֵד הַזֶּה:

כה וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם זָכַר-בְּנִי כִּי נִתַּן לָךְ כָּל-טוֹבָךְ בְּחַיֶּיךָ
וְאֲלָעָזָר בְּאַתְהוּ כָּל-רָעָה וְעַתָּה הוּא מִצָּא תַנְחוּמִים
וְאִתָּה בְּמִצּוֹק:

כו וּבְלִבְד כָּל-זֹאת גִּיא עֵמֶק מִבְּדִיל בִּינֵינוּ וּבִינֵיכֶם
וְאִין-לֹאֵל יָד אִישׁ מִמֶּנּוּ לַעֲבֹד אֲלֵיכֶם וְאִין אִישׁ מִכֶּם
עֹבֵר אֲלֵינוּ:

כז וַיֹּאמֶר אֶם-כֵּן אָבִי הִנְנִי מִבְּקֵשׁ מִלִּפְנֶיךָ לְשַׁלַּח אֹתוֹ
אֶל-בֵּית אָבִי:

כח כִּי יִשְׁ-לִי אֲחִים חֲמִישָׁה וְהוּא יַעֲד בָּם לְבִלְתִּי יָבֹאוּ
גַם-הֵם אֶל-הַמָּקוֹם הַרְעָה הַזֶּה:

כט וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם הֲלֹא יֵשׁ לָהֶם מִשָּׂה וְהַנְּבִיאִים יִשְׁמְעוּ
אִיפָא אֲלֵיהֶם:

ל וַיֹּאמֶר לֹא-כֵן אָבִי אַבְרָהָם אַךְ אִם-אֶחָד מִן-הַמֵּתִים
יָבֹא לְהַעֲדִיד בָּם אֲזִי יִשׁוּבוּ:

לא וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם לְמִשָּׂה וְהַנְּבִיאִים אִינָם שְׁמַעִים לֹא
יֵאֲמִינוּ אַךְ אִם-יָקוּם אֶחָד מִן-הַמֵּתִים:

פרק יז

א וַיֹּאמֶר אֶל-תַּלְמִידָיו אִין שְׁלִיט לְכָלֹא אֶת-הַמּוֹקְשִׁים
אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ אַךְ אוֹי לְאִישׁ הַהוּא אֲשֶׁר עַל-יָדוֹ
יָבֹאוּ:

ב טוֹב לוֹ כִּי-יִתְּלָה פֶלַח-רֶכֶב עַל-צִנּוּאָרוֹ וְהִשְׁלַף בִּיָּם
מִמֵּת מוֹקֵשׁ לְאַחַד הַקְּטָנִים הָאֵלֶּה:

ג וְאֲתֶם הַשְּׁמִירוֹ לְנַפְשֵׁיכֶם אִם-יִחַטֵּא לָךְ אֲחִיךָ הוֹכַח
תּוֹכִיחַ אֹתוֹ וְאִם-יִנְחַם סְלַח-לוֹ:

ד וְאִם-שָׁבַע פְּעָמִים בְּיוֹם יִחַטֵּא לָךְ לָךְ וְשָׁבַע פְּעָמִים
יָשׁוּב אֲלֶיךָ וַיִּמַּר נַחֲמָתִי וְסָלַחְתָּ לוֹ:

טו וַיִּשְׁוּעַ קָרָא אֹתָם אֵלָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּיחוּ לִילָדִים לְבָא אֵלַי
וְאַל-תִּכְלְאוּ אֹתָם כִּי מֵאֲלָה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
יז אָמֵן אָנִי אָמַר לָכֶם מִי אֲשֶׁר-לֹא יִקְבַּל אֶת-מַלְכוּת
הָאֱלֹהִים פְּלִיד בָּא לֹא-יָבֹא בָּהּ:
יח וַיִּשְׁאַל אֹתוֹ אֶחָד הַשָּׁרִים לֵאמֹר רַבִּי הַטּוֹב מֵה־לִּי
לַעֲשׂוֹת לְרֵשֶׁת חַיִּי עוֹלָם:
יט וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשְׁוּעַ לְמַה-זֶּה תִּקְרָא לִי טוֹב אֵין טוֹב כִּי
אִם-אֶחָד הוּא הָאֱלֹהִים:
כ וְנֹאמָה יִדְעָתָּ אֶת-הַמִּצְוֹת לֹא תִנָּצֵחַ לֹא תִרְצָח לֹא תִגְנוֹב
לֹא-תַעֲנֶה עַד שֶׁקֶר כְּבֹד אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ:
כא וַיֹּאמֶר אֶת-כָּל-אֲלֹהִים שְׁמִרְתִּי מִנְעוּרִי:
כב וַיִּשְׁמַע יִשְׁוּעַ וַיֹּאמֶר עוֹד אַחַת אֶתָּה חֹסֵר לָךְ מִכֹּר
אֶת-כָּל אֲשֶׁר-לָךְ וְתֵן לַעֲנִיִּים וְהִיָּה-לָךְ אוֹצָר בְּשָׂמִים
וּבָא וְלָךְ אַחֲרָי:
כג וַיְהִי כְשֶׁמָּעוּ אֶת-אֲלֹהִים וַיִּתְּעַצֵּב אֶל-לְבָבוֹ כִּי עָשָׂרוּ הִיָּה
רַב מְאֹד:
כד וַיִּרְא אֹתוֹ יִשְׁוּעַ וַיֹּאמֶר מַה-קָּשָׁה לְבַעֲלִי עֲשֹׂר לְבָא
אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
כה נִקַּל לְחַבֵּל לַעֲבֹר דֶּרֶךְ חַר הַמַּחֲטָה מִבֵּא עֲשִׂיר
אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
כו וַיֹּאמְרוּ הַשְּׁמַעִים וּמִי אֵיפֹא יוּכַל לַהֲנִשֵּׁעַ:
כז וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר יִפְּלֹא מִבְּנֵי אָדָם לֹא יִפְּלֹא מֵאֱלֹהִים:
כח וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס הִנֵּה אֲנִי חֹנֵן עֹזֵבֶנּוּ אֶת-בֵּיתֵנוּ וְנִלְךָ
אַחֲרֶיךָ:
כט וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָמֵן אָנִי אָמַר לָכֶם כִּי אֵין-אִישׁ אֲשֶׁר
עֹזֵב בֵּית אוֹ אִשָּׁה אוֹ אֲחִים אוֹ אֲבוֹת אוֹ בָּנִים לַמַּעַן
מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
ל אֲשֶׁר לֹא יִשְׁגִּי גִמּוּלוֹ פְּעָמִים הַרְבֵּה לַעֲת הַזֹּאת
וְלַעֲתִיד לְבָא חַיִּי עוֹלָם:
לא וַיִּקַּח אֵלָיו אֶת שְׁנֵי-הַעֲשָׂר וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִנֵּה אֲנִי חֹנֵן
עֲלֵיכֶם יְרוּשָׁלַיִם וְכָל-הַדְּבָרִים הַכְּתוּבִים בִּידֵי
הַנְּבִיאִים עַל בֶּן-הָאָדָם יִקְוֹמוּ עַד-תִּמָּכּוּ:
לב כִּי יִסְגֵּר בִּידֵי הַגּוֹזִים וּבִי יִתְּלֹוּ וַיִּתְּעַלְלוּ וַיִּרְקוּ בַּפִּנְיָ:
לג בְּשָׁטִיטִים יִיָּסְרוּ אֹתוֹ אַחֲרֵי-כֵן יִמְיָתְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי
יָקוּם:
לד וְהֵם לֹא הִבִּינוּ דְּבַר מִכָּל-אֲלֹהִים כִּי צָפוּן הִיָּה הַדְּבַר
מִעֵינֵיהֶם וְלֹא יָדְעוּ אֶת אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֲלֵיהֶם:
לה וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבָא אֶל-יְרִיחוֹ וְהִנֵּה-אִישׁ עוֹר
יֹשֵׁב עַל-הַדֶּרֶךְ וּמִבֶּקֶשׁ נְדָבוֹת:
לו וַיִּשְׁמַע קוֹל הַמּוֹן עֹבְרִים וַיִּשְׁאַל לֵאמֹר מַה-זֹּאת:
לז וַיַּגִּידוּ לוֹ כִּי-יִשְׁוּעַ הַנִּצְרִי עֹבֵר:
לח וַיִּצְעַק לֵאמֹר רַחֵם-נָא עָלַי יִשְׁוּעַ בֶּן-דָּוִד:
לט וַיִּנְצְרוּ-יָבֹו הַהֲלָכִים לַפְּנֵי הַחֲשׂוֹתוֹ וְהוּא קָרָא עוֹד
בְּיָתֵר אֲמָן בֶּן-דָּוִד רַחֵם-נָא עָלַי:
מ וַיַּעֲמֵד יִשְׁוּעַ וַיִּצֹו לְהִבְיֹאוּ אֵלָיו וּכְאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבָא
וַיִּשְׁאַלְהוּ:
מא מַה-תִּבְקֹשׁ מִנִּי לַעֲשׂוֹת לָךְ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לְהַשִּׁיב לִי
אוֹר עֵינַי:

מב וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשְׁוּעַ אוֹר עֵינֶיךָ שָׁב אֵלַיךָ אֲמוֹנָתְךָ
הוֹשִׁיעָה לָךְ:
מג וּפְתָחֵם נִפְקָחוּ עֵינָיו וַיִּלְךָ אַחֲרָיו וְנִתְּן כְּבוֹד לֵאלֹהִים
וַיִּרְא כָּל-הָעָם וַיִּבְרְכוּ אֶת-הָאֱלֹהִים:

פרק יט

א וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּא וַעֲבַר דֶּרֶךְ יְרִיחוֹ:
ב וַיָּבֹא אִישׁ וּשְׁמוֹ זָכַי רֹאשׁ הַמּוֹכְסִים וְהוּא אִישׁ עָשִׂיר:
ג וַיִּבְקֹשׁ לְרֹאוֹת אֶת-יִשְׁוּעַ מַה-תִּתְּאוֹר וְלֹא יָכַל מִפְּנֵי
הָעָם כִּי-שָׁפַל קוֹמָה הִיָּה:
ד וַיִּרֶץ לַפְּנֵי וַיַּעַל עַל-עֵץ שִׁקְמָה לְרֹאוֹתוֹ כִּי הוּא הַדֶּרֶךְ
אֲשֶׁר יַעֲבֹר-שָׁמָּה:
ה וַיָּבֹא יִשְׁוּעַ אֶל-הַמָּקוֹם הַהוּא וַיִּשָּׂא אֶת-עֵינָיו וַיִּרְאֵהוּ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו זָכַי מִתְּהָה רְדֵה כִּי הִנֵּנִי לְשִׁכְן הַיּוֹם
בְּבֵיתְךָ:
ו וַיִּמְהַר וַיֵּרֵד וַיֵּאסְפֵהוּ אֶל-בֵּיתוֹ בְּשִׁמְחַת לְבָבוֹ:
ז וַיִּלְנוּ כָל-הָרָאִים לֵאמֹר אֶל-בֵּית אִישׁ חֲטָא נָטָה לְלוֹן:
ח וַיַּעֲמֵד זָכַי וַיֹּאמֶר אֶל-הָעָדוֹן רֵאָה אֲדֹנָי הִנֵּנִי נִתֵּן
מִחֲצִית כֶּסֶף לַעֲנִיִּים וְאִם-עֲשִׂיקָתִי אִישׁ מֵאוֹמָה אֲשִׁיב
לו אֶרְבַּעַתִּים:
ט וַיֹּאמֶר לוֹ יִשְׁוּעַ הַיּוֹם הִיָּתָה תְּשׁוּעָה לְבֵית הַזֶּה כַּאֲשֶׁר
גָּם-הוּא בֶן-אַבְרָהָם:
י כִּי בֶן-הָאָדָם בָּא לְבָקֵשׁ וְלַהֲוִישֵׁעַ אֶת-הָאָדָם:
יא וּכְאֲשֶׁר שָׁמְעוּ אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה נִיוֹסָף וַיִּמְשַׁל לָהֶם
מִשָּׁל כִּי קְרוֹב הִיָּה לִירוּשָׁלַיִם וְהֵם חָשְׁבוּ כִּי
עַד-מִתְּהָה תִּגְלָה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
יב וַיֹּאמֶר אִישׁ נָדִיב הָלַךְ אֶל-אַרְצָךְ רְחוֹקָה לְקַחַת-לוֹ
מִמְלָכָה וְלָשׁוּב:
יג וַיִּקְרָא אֶל-עֲשָׂרָה מַעֲבָדָיו וַיִּתֵּן לָהֶם עֲשָׂרֹת מְנִים
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם סִחְרוּ בְּזֶה עַד בָּאִי:
יד וְאֲנָשִׁי עִירוֹ שָׁנְאוּ אֹתוֹ וַיִּשְׁלַחוּ אַחֲרָיו מִלְּאָכִים לֵאמֹר
אֵין אֶת-נַפְשֵׁנוּ כִּי זֶה יִמְלֹךְ עָלֵינוּ:
טו וַיְהִי אַחֲרֵי שׁוּבוֹ וְהַמְּמַלְכָה נִכְוְנָה בִּירוֹ וַיִּצֹו לְקַרֵּא
אֵלָיו אֶת-הַעֲבָדִים הָהֵם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם אֶת-הַכֶּסֶף
לְרֹאוֹת מַה-עָשָׂה אִישׁ אִישׁ בְּמִסְחָרוֹ:
טז וַיָּבֹא הָרֹאשׁוֹן וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הַמְּנָה נָתַתָּ לִי הָעֶלֶה יִתְרוֹן
עֲשָׂרֹת מְנִים:
יז וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֵיטִבְתָּ עֶבֶד טוֹב בְּכֶסֶף מַעַט נֶאֱמָן הִיָּתָה
הִיָּה שְׁלִיט מֵהַיּוֹם עַל-עֲשָׂר עָרִים:
יח וַיָּבֹא הַשֵּׁנִי וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי הַמְּנָה נָתַתָּ לִי הָעֶלֶה יִתְרוֹן
חֲמִשָּׁת מְנִים:
יט וַיֹּאמֶר גַּם אֶל-זֶה וְנֹאמָה הִיָּה עַל-חֲמִשׁ עָרִים:
כ וְאַחֵר מֵהֶם בָּא וַיֹּאמֶר הֵא-לָךְ אֲדֹנָי הַמְּנָה נָתַתָּ לִי
אֲשֶׁר צָרוּר הִיָּה בְּמִטְפַּחַת:
כא כִּי יִרְאֵתִי מִפְּנֵיךְ אַחֲרֵי אֲשֶׁר אִישׁ קָשָׁה אֶתָּה נָשָׂא
בְּאֲשֶׁר לֹא נָתַתָּ וְקוֹצָר בְּאֲשֶׁר לֹא זָרַעְתָּ:

כב וַיֹּאמֶר אֵלָיו עַל־פִּיךָ אֲשַׁפֵּט אֶתְךָ עַבְדְּךָ הֲלֹא יָדַעְתָּ
 כִּי־אִישׁ קָשָׁה אֲנִכִּי נָשָׂא בְּאִשְׁרִי לֹא נָתַתִּי וְקוֹצֵר
 בְּאִשְׁרִי לֹא זָרַעְתִּי:
 כג וְלִמְהֵרָה לֹא נָתַתָּ אֶת־כִּסְפִּי לְמַחְלָפִי כֶסֶף וְאֲנִי בִבְאִי
 הַשְׁגַּתִּי אֹתוֹ בְּתַרְבִּית:
 כד וַיֹּאמֶר אֶל־הַעֲמִידִים עָלָיו קָחוּ מִיָּדוֹ אֶת־הַמָּנָה וַתִּנּוּ
 לָזֶה אֲשֶׁר־לוֹ עֲשֵׂת הַמָּנִים:
 כה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲדֹנָינוּ הֲלֹא הוּא יֵשְׁלוּ עֲשֵׂת מָנִים:
 כו אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יֵשְׁלוּ יִנָּתֶן־לוֹ עוֹד וּמִי
 אֲשֶׁר אֵין לוֹ יִקַּח מִמֶּנּוּ גַם אֶת־אֲשֶׁר־בְּיָדוֹ:
 כז אָבֵל אִבִּי אֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא־אָבוּ כִּי אָמְלֹךְ עָלֵיהֶם הִבִּיאוּ
 אֹתָם הִנֵּה וְהַמִּיתוֹם לִפְנֵי:
 כח וַאֲחֵרִי אֲשֶׁר דָּבַר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הִלֵּךְ לִפְנֵיהֶם
 וַיַּעַל יְרוּשָׁלַיִם:
 כט וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבָא אֶצֶל בֵּית פָּגִי וּבֵית־עֲנִיָּה בֶּהָר
 הַנִּקְרָא הַר הַזֵּיתִים וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם מַתְלִמִּדָיו לֵאמֹר:
 ל לָכוּ אֶל־הַפֶּפֶר אֲשֶׁר מִנְּגֵד וְהָיָה כִּבְאֲכֶם שְׁמָה תִמְצְאוּ
 עֵיר אֲסוּר אֲשֶׁר לֹא־יָרֻכּב עָלָיו אִישׁ הַתִּירוֹ אֹתוֹ
 וְהִבְיָאָהוּ:
 לא וְכִי־יִשְׁאַל אֶתְכֶם אִישׁ לְמַה־זֶּה תַּתִּירוּ אֹתוֹ כֹּה
 תֹּאמְרוּן אֹתוֹ יַעַד הָאָדוֹן לְחַפְצוֹ:
 לב וַיָּלְכוּ הַמַּלְאָכִים וַיִּמְצְאוּ כַּאֲשֶׁר דָּבַר אֲלֵיהֶם:
 לג וַתִּתִּירוּ אֶת־הָעֵיר וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם בְּעָלָיו לְמַה־זֶּה
 תַּתִּירוּ אֶת־הָעֵיר:
 לד וַיַּעֲנוּ אֹתוֹ יַעַד הָאָדוֹן לְחַפְצוֹ:
 לה וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ אֶל־יֵשׁוּעַ וַיְשִׁימוּ אֶת־בִּגְדֵיהֶם עַל־הָעֵיר
 וַיִּרְכִּיבוּ עָלָיו אֶת־יֵשׁוּעַ:
 לו וַיִּרְכַּב וַיֵּלֶךְ וְהֵם פָּרְשׁוּ אֶת־בִּגְדֵיהֶם עַל־הַדֶּרֶךְ:
 לז וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב אֶל־מוֹרֵד הַר הַזֵּיתִים וַיַּחֲלוּ
 כָּל־קֹהֵל תַּלְמִידָיו לִבְרֹךְ אֶת־הָאֱלֹהִים בְּחֻדָּה וּבְקוֹל
 רָנָה עַל כָּל־הַנִּפְלְאוֹת אֲשֶׁר רָאוּ לֵאמֹר:
 לח בְּרוּךְ הַמֶּלֶךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה שְׁלוֹם בְּשָׂמִים וְכַבֹּד
 בְּמִרְמִי־עַל:
 לט וַאֲנָשִׁים מִן־הַפְּרוּשִׁים אֲשֶׁר בִּקְרָב הָעָם אָמְרוּ אֵלָיו
 רַבִּי גַעַר בְּתַלְמִידֶיךָ:
 מ וַיַּעַן וַיֹּאמֶר הִנְנִי אֹמֵר לָכֶם אִם־אֵלֶּה יַחֲשׂוּ אַבְנִים
 יִזְעָקוּ:
 מא וַיִּקְרַב וַיֵּרָא אֶת־הָעֵיר וַיִּבֹךְ עָלֶיהָ לֵאמֹר:
 מב לוֹ יָדַעְתָּ גַם־אֵת בְּיוֹמָךְ זֶה מֵאֵין יָבָא שְׁלוֹמָךְ אֶף
 נִסְתָּר הוּא מִנְּגֵד עֵינֶיךָ:
 מג כִּי הִנֵּה יָמִים בָּאִים וְשִׁפְכוּ עָלֶיךָ אִיְבִים סִלְלָה מִסָּבִיב
 וְהִקִּיפוּךָ וְצָרוּ עָלֶיךָ מִכָּל־עֵבֶר:
 מד וַנִּפְצוּ אֹתְךָ וְאֶת־בְּנֶיךָ בִּקְרָבָךְ עַד־עֶפֶר וְלֹא־יִשְׁאִירוּ
 בָּךְ אֶבֶן עַל־אֶבֶן תַּחַת אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ עַתָּה פִּקְדָתְךָ:
 מה וַיָּבֵא אֶל־הַיֵּיכָל וַיַּחֲלֵל לְגִרְשׁ מִקְרָבוֹ אֶת־הַמְכָּרִים
 שָׁם:
 מו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כְּתוּב כִּי בֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה הוּא וְאַתֶּם
 עֹשִׂיתֶם אֹתוֹ לְמַעֲרַת פְּרִיצִים:

מז וַיְהִי מוֹרָה יוֹם בְּהִיכָל אֶף רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים
 וְהַסּוֹפְרִים וְשָׂרֵי הָעָם בִּקְשׁוּ לְהַשְׁמִידוֹ:
 מח וְלֹא מִצְאוּ מַה־לַּעֲשׂוֹת כִּי כָל־הָעָם דָּבְקוֹ אַחֲרָיו
 לְשִׁמְעַתּוֹ:

פרק כ

א וַיְהִי הַיּוֹם בִּהְיוֹתוֹ בְּהִיכָל לְהוֹרֹת לָעַם תּוֹרָה וּדְבַר
 הַבְּשָׁרָה וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים
 עַם־הַזִּקְנִים:
 ב וַיִּדְּבְרוּ אֵלָיו לֵאמֹר אָמַר לָנוּ בְּאִיזָה־זֶה רִשְׁיוֹן אַתָּה
 עֹשֶׂה אֵלֶּה וּמִי הוּא אֲשֶׁר נָתַן לָךְ אֶת־הַרְשָׁיוֹן הַזֶּה:
 ג וַיַּעַן וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם אֲשָׁאֵל מִכֶּם גַּם־אֲנִכִּי דָבַר אִם
 תִּגִּידוּ לִי:
 ד טְבִילַת יוֹחָנָן מִפִּי־מִי הִיְתָה מִצְוָתָה מִן־הַשָּׁמַיִם אוֹ
 מִבְּנֵי־אָדָם:
 ה וַיְהִי הֵם שֹׁקֵלִים בְּדַעְתָּם לֵאמֹר אִם־נֹאמַר מִן־הַשָּׁמַיִם
 יֹאמַר לָנוּ וּמִדּוּעַ לֹא הָאֲמַנְתֶּם לוֹ:
 ו וְאִם־נֹאמַר מִבְּנֵי אָדָם יִסְקְלֵנוּ כָּל־הָעָם כִּי נָכוֹן הָיָה
 לָהֶם הַדָּבָר אֲשֶׁר יוֹחָנָן נָבִיא הָיָה:
 ז וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ לֹא יָדַעְנוּ מִפִּי־מִי:
 ח וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ גַּם־אֲנִי לֹא אֲגִיד לָכֶם בְּאִיזָה רִשְׁיוֹן אֲנִי
 עֹשֶׂה אֵלֶּה:
 ט וַיַּחֲלֵל לְדַבֵּר אֶל־הָעָם אֶת־הַמֶּשֶׁל הַזֶּה אִישׁ אַחֵד נָטַע
 בָּרֶם וַיִּתֵּן אֶת־הַפֶּרֶם לְנִטְרִים וַיֵּלֶךְ חוּצָה לְאַרְצָן לְיָמִים
 רַבִּים:
 י וַיֵּלֶצַת הַבָּצִיר שָׁלַח אֶת־עַבְדּוֹ אֶל־הַנִּטְרִים אֲשֶׁר יָבִיא
 לוֹ מִפְּרִי כֶרְמוֹ וְהַנִּטְרִים הִכְהוּ וַיִּשְׁלַחוּ רִיקָם:
 יא וַיּוֹסֶף וַיִּשְׁלַח עַבְדּוֹ אַחֵר וְגַם־אֹתוֹ הִכּוּ גָדְפוּ וְשָׁלְחוּ
 רִיקָם:
 יב וַיִּשְׁלַח אֲלֵיהֶם עוֹד עַבְדּוֹ שְׁלִישִׁי וַיִּכְהוּ הִכָּה וּפָצַע
 וַהֲדָפוּ אֹתוֹ לְמִדְחָפוֹת:
 יג וַיֹּאמֶר אָדוֹן הַפֶּרֶם מַה־אֲעֹשֶׂה אֲשָׁלַח אֶת־בְּנֵי
 אֶת־יְדִידֵי אוֹלִי יִירָאוּ מִפְּנָיו:
 יד כִּרְאוֹת אֹתוֹ הַנִּטְרִים נוֹסְדוּ יַחַד לֵאמֹר הִנֵּה הַיּוֹרֵשׁ בָּא
 לָכוּ וְנַהַרְגֵהוּ וְלָנוּ תִּסָּב הַנִּחְלָה:
 טו וַיַּהֲדָפוּ אֹתוֹ אֶל־מַחוּץ לַפֶּרֶם וַיַּהַרְגֵהוּ וּמָה אֶפּוֹא
 יַעֲשֶׂה לָהֶם אָדוֹן הַפֶּרֶם:
 טז הוּא יָבֵא וְהָאֲבִיד אֶת־הַנִּטְרִים הָהֵם וְאֶת־כֶּרְמוֹ יִתֵּן
 בְּיַדִּי אַחֲרִים וַיִּשְׁמְעוּ וַיֹּאמְרוּ חֲלִילָה לֹא תִהְיֶה כְּזֹאת:
 יז וַיִּתֵּן עֵינָיו בָּם וַיֹּאמֶר וּמָה דָּבַר הַכְּתוּב אֲבָן מֵאֲסוֹ
 הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה:
 יח כָּל־הַנִּפְלַע עַל־הָאֲבָן הַזֹּאת יִתְפּוֹרֵר וְכָל־מִי אֲשֶׁר תִּפֹּל
 עָלָיו תִּדְכָּאֵנוּ לְעֶפֶר:
 יט וַיִּבְכְּשׁוּ הַסּוֹפְרִים וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים לְשַׁלַּח בּוֹ יָד בַּעַת
 הַהִיא כִּי רָאוּ אֲשֶׁר עָלִיהֶם הוּא נָשָׂא אֶת־הַמֶּשֶׁל הַזֶּה
 אָפָס כִּי יָרָאוּ מִפְּנֵי הָעָם:
 כ וַיִּתְּנוּ־לוֹ וַיִּשְׁלְחוּ מִרְגָּלִים מִתַּחַפְּשִׁים כְּאֲנִשֵּׁי־צֹדֵק
 לְצַדֵּד אֹתוֹ בְּדִבְכָּרָיו וּלְהַסְגִּירוֹ לְיַדִּי הַמִּשְׁפָּט וַיְדִי
 הַפֶּתַח:

פרק כא

א וַיִּשְׁאַלֵּהוּ אֹתוֹ לֵאמֹר רַבְּנוּ יַדְעֵנוּ כִּי נִכּוֹן תִּהְיֶה וּתְלַמֵּד
לֹא-תִשָּׂא פְּנֵי-אִישׁ וְאֶת-דֶּרֶךְ הָאֱלֹהִים תּוֹרָה
בְּמִישְׁרִים:
בב הַנִּכּוֹן לָנוּ לַתַּת מִס לְקִיסָר אִם-אֵין:
בג וַיֹּכֵר אֶת-נִכְלֵיהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִה-תִּנְסוּנִי:
כד הָרָאוּ לִי דִינָר אֶחָד לְמִי הַתְּמוּנָה וְהַכְּתָבַת הַהִנֵּה
וַיֹּאמְרוּ לְקִיסָר:
כה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַל-כֵּן הָבּוּ לְקִיסָר אֶת אֲשֶׁר לְקִיסָר
וְלֹא־לֵהִים אֶת אֲשֶׁר לֹא־לֵהִים:
כו וְלֹא יָכְלוּ לְצַדֵּד אֹתוֹ בְּדַבְּרוֹ לִפְנֵי הָעָם וַיִּתְּפִלְאוּ
עַל-הַמַּעֲנָה וַיַּחְרִישׁוּ:
כז וַיִּגְשׁוּ אֲנָשִׁים מִן-הַצַּדֻּקִּים הָאֹמְרִים כִּי-אֵין תַּחֲתֵית
הַמַּתִּים וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר:
כח רַבְּנוּ הִנֵּה מִשָּׁה כָּתֹב לָנוּ כִּי יָמוּת אֶחָד מִשְׁנֵי אַחִים
וְהוּא בַּעַל אִשָּׁה וַיְבִין אֵין-לוֹ אִשָּׁת הַמַּת יָבָמָה יָבֵא
עָלֶיהָ וְהָקִים זָרַע עַל-שֵׁם אָחִיו:
כט וַתֹּאמְרוּ הִיוּ שְׂבָעָה אַחִים הָרִאשׁוֹן לָקַח לוֹ אִשָּׁה וַיָּמָת
וַיָּבֵן אֵין-לוֹ:
ל וְהַשְׁנִי יָבֵם אֹתָהּ:
לא וְכֵן גַּם-הַשְּׁלִישִׁי וְכֵן כָּל-הַשְּׂבָעָה וְכֻלָּם מֵתוּ
לֹא-בָנִים:
לב וּבְאַחֲרֹנָהּ מֵתָה גַם-הָאִשָּׁה:
לג וַעֲתָה לְמִי מֵהֶם תִּהְיֶה לְאִשָּׁה בְּתַחֲתֵית הַמַּתִּים אַחֲרֵי
אֲשֶׁר הָיְתָה אִשָּׁת כָּל-הַשְּׂבָעָה:
לד וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֲלֵיהֶם בְּנֵי הָעוֹלָם הִנֵּה אֲנִישִׁים יִבְעִלוּ
וְנָשִׁים תִּבְעִלְנָה:
לה אַף הָעַמִּידִים לָרֶשֶׁת אֶת-הָעוֹלָם הַבָּא וְלַחַיּוֹת
מִן-הַמַּתִּים לֹא יִבְעִלוּ וְלֹא תִבְעִלְנָה:
לו וְלֹא יוֹכְלוּ לָמוּת עוֹד כִּי דוּמִים הֵם לְמַלְאָכִים כִּי
בְּהִיּוֹתָם בְּנֵי הַתַּחֲיָה בְּנֵי אֱלֹהִים הֵמָּה:
לז וְהַמַּתִּים כִּי יָקוּמוּ גַם-לְמִשָּׁה הַגֵּד מִתּוֹךְ הַסֵּנָה כֹּאֲשֶׁר
קָרָא יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
לח וְהָאֱלֹהִים אֵינָנו אֱלֹהֵי הַמַּתִּים כִּי אִם-אֱלֹהֵי הַחַיִּים כִּי
כָּל־חַיִּים לִפְנֵינוּ:
לט וַיַּעֲנוּ סוֹפְרִים אַחֲדִים וַיֹּאמְרוּ רַבִּי הֵיטֵב דִּבַּרְתָּ:
מ וְלֹא-הָיָה עוֹד אִישׁ מֵהֶם לִשְׂאֹל אֹתוֹ דָּבָר:
מא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵיךְ יֹאמְרוּ כִּי הַמְּשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד הוּא:
מב וַדָּוִד הֲלֹא הוּא אָמַר בְּסֵפֶר תְּהִלִּים נָאִם יְהוָה לֹא־דָנִי
שָׁב לִימִינִי:
מג עַד-אִשִּׁית אִיבִיךָ הָדָם לְרַגְלֶיךָ:
מד וְנָאִם דָּוִד קָרָא לוֹ אָדוֹן אֵיךְ הוּא בָּנוּ:
מה וַיֹּאמֶר אֶל-תַּלְמִידָיו בְּאַזְנֵי כָל-הָעָם:
מו הַשְּׁמְרוּ לָכֶם מִן-הַסּוֹפְרִים הַמַּתְעַנְּגִים עַל לִכְתֹּם
מַלְבָּשִׁים מְעִיל וְאַהֲבִים אֶת-שְׂאֵלַת שְׁלוֹם לָהֶם
בְּשׁוֹקִים וְאֶת-הַמּוֹשְׁבּוֹת הָרִאשׁוֹנִים בְּבִתְי-הַכְּנָסֶת
וְאֶת-הַמְּקוֹמוֹת הַנִּכְבָּדִים בְּבִתֵּי הַמִּשְׁתָּה:
מז הָאֲכָלִים אֶת-בִּתֵּי אֱלֻמָּנוֹת וְלִמְרָאֵה-עֵין יִרְבּוּ תִפְלָה
אֲלֵהֶם אֲשֶׁר יִנְטָה עָלֵיהֶם קוֹ-הַמִּשְׁפָּט פִּי שְׁנָיִם:

א וַיִּשְׁאַלֵּהוּ אֹתוֹ לֵאמֹר רַבְּנוּ יַדְעֵנוּ כִּי נִכּוֹן תִּהְיֶה וּתְלַמֵּד
לֹא-תִשָּׂא פְּנֵי-אִישׁ וְאֶת-דֶּרֶךְ הָאֱלֹהִים תּוֹרָה
בְּמִישְׁרִים:
בב הַנִּכּוֹן לָנוּ לַתַּת מִס לְקִיסָר אִם-אֵין:
בג וַיֹּכֵר אֶת-נִכְלֵיהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מִה-תִּנְסוּנִי:
כד הָרָאוּ לִי דִינָר אֶחָד לְמִי הַתְּמוּנָה וְהַכְּתָבַת הַהִנֵּה
וַיֹּאמְרוּ לְקִיסָר:
כה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַל-כֵּן הָבּוּ לְקִיסָר אֶת אֲשֶׁר לְקִיסָר
וְלֹא־לֵהִים אֶת אֲשֶׁר לֹא־לֵהִים:
כו וְלֹא יָכְלוּ לְצַדֵּד אֹתוֹ בְּדַבְּרוֹ לִפְנֵי הָעָם וַיִּתְּפִלְאוּ
עַל-הַמַּעֲנָה וַיַּחְרִישׁוּ:
כז וַיִּגְשׁוּ אֲנָשִׁים מִן-הַצַּדֻּקִּים הָאֹמְרִים כִּי-אֵין תַּחֲתֵית
הַמַּתִּים וַיִּשְׁאַלְהוּ לֵאמֹר:
כח רַבְּנוּ הִנֵּה מִשָּׁה כָּתֹב לָנוּ כִּי יָמוּת אֶחָד מִשְׁנֵי אַחִים
וְהוּא בַּעַל אִשָּׁה וַיְבִין אֵין-לוֹ אִשָּׁת הַמַּת יָבָמָה יָבֵא
עָלֶיהָ וְהָקִים זָרַע עַל-שֵׁם אָחִיו:
כט וַתֹּאמְרוּ הִיוּ שְׂבָעָה אַחִים הָרִאשׁוֹן לָקַח לוֹ אִשָּׁה וַיָּמָת
וַיָּבִין אֵין-לוֹ:
ל וְהַשְׁנִי יָבֵם אֹתָהּ:
לא וְכֵן גַּם-הַשְּׁלִישִׁי וְכֵן כָּל-הַשְּׂבָעָה וְכֻלָּם מֵתוּ
לֹא-בָנִים:
לב וּבְאַחֲרֹנָהּ מֵתָה גַם-הָאִשָּׁה:
לג וַעֲתָה לְמִי מֵהֶם תִּהְיֶה לְאִשָּׁה בְּתַחֲתֵית הַמַּתִּים אַחֲרֵי
אֲשֶׁר הָיְתָה אִשָּׁת כָּל-הַשְּׂבָעָה:
לד וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֲלֵיהֶם בְּנֵי הָעוֹלָם הִנֵּה אֲנִישִׁים יִבְעִלוּ
וְנָשִׁים תִּבְעִלְנָה:
לה אַף הָעַמִּידִים לָרֶשֶׁת אֶת-הָעוֹלָם הַבָּא וְלַחַיּוֹת
מִן-הַמַּתִּים לֹא יִבְעִלוּ וְלֹא תִבְעִלְנָה:
לו וְלֹא יוֹכְלוּ לָמוּת עוֹד כִּי דוּמִים הֵם לְמַלְאָכִים כִּי
בְּהִיּוֹתָם בְּנֵי הַתַּחֲיָה בְּנֵי אֱלֹהִים הֵמָּה:
לז וְהַמַּתִּים כִּי יָקוּמוּ גַם-לְמִשָּׁה הַגֵּד מִתּוֹךְ הַסֵּנָה כֹּאֲשֶׁר
קָרָא יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
לח וְהָאֱלֹהִים אֵינָנו אֱלֹהֵי הַמַּתִּים כִּי אִם-אֱלֹהֵי הַחַיִּים כִּי
כָּל־חַיִּים לִפְנֵינוּ:
לט וַיַּעֲנוּ סוֹפְרִים אַחֲדִים וַיֹּאמְרוּ רַבִּי הֵיטֵב דִּבַּרְתָּ:
מ וְלֹא-הָיָה עוֹד אִישׁ מֵהֶם לִשְׂאֹל אֹתוֹ דָּבָר:
מא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵיךְ יֹאמְרוּ כִּי הַמְּשִׁיחַ בֶּן-דָּוִד הוּא:
מב וַדָּוִד הֲלֹא הוּא אָמַר בְּסֵפֶר תְּהִלִּים נָאִם יְהוָה לֹא־דָנִי
שָׁב לִימִינִי:
מג עַד-אִשִּׁית אִיבִיךָ הָדָם לְרַגְלֶיךָ:
מד וְנָאִם דָּוִד קָרָא לוֹ אָדוֹן אֵיךְ הוּא בָּנוּ:
מה וַיֹּאמֶר אֶל-תַּלְמִידָיו בְּאַזְנֵי כָל-הָעָם:
מו הַשְּׁמְרוּ לָכֶם מִן-הַסּוֹפְרִים הַמַּתְעַנְּגִים עַל לִכְתֹּם
מַלְבָּשִׁים מְעִיל וְאַהֲבִים אֶת-שְׂאֵלַת שְׁלוֹם לָהֶם
בְּשׁוֹקִים וְאֶת-הַמּוֹשְׁבּוֹת הָרִאשׁוֹנִים בְּבִתְי-הַכְּנָסֶת
וְאֶת-הַמְּקוֹמוֹת הַנִּכְבָּדִים בְּבִתֵּי הַמִּשְׁתָּה:
מז הָאֲכָלִים אֶת-בִּתֵּי אֱלֻמָּנוֹת וְלִמְרָאֵה-עֵין יִרְבּוּ תִפְלָה
אֲלֵהֶם אֲשֶׁר יִנְטָה עָלֵיהֶם קוֹ-הַמִּשְׁפָּט פִּי שְׁנָיִם:

כו וּבְנֵי־אָדָם נִפְשָׁם תִּתְעַטֵּף עָלֵיהֶם מִפֶּחֶד וּמִצַּתִּידוֹת
 לְבָא בְּתֵבֶל אֶרֶץ כְּפִי־מוֹסְדוֹת הַשָּׁמַיִם יִרְגְּזוּ:
 כז וְאִזּוּ יִרְאוּ אֶת־בְּנֵי־הָאָדָם כָּאֵל בָּעֵנָן בַּעַז וּבִהְדָּר גָּדוֹל:
 כח וּבְהִחַל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לָקוּם תִּתְעוֹדְדוּ וְתִרְיֻמוּ רֹאשׁ
 כִּי פְדוּת־נַפְשְׁכֶם קְרוּבָה:
 כט וַיִּשָּׂא אֲלֵיהֶם מָשְׁלוֹ הַתְּבוּנָנוּ בְּתֹאנָה וּבְכָל־עֲצֵי
 הַשָּׂדֶה:
 ל כַּאֲשֶׁר יוֹצִיאוּ פָּרַח תְּבִיטוֹ וְתִבְיֵנוּ בְּנַפְשְׁכֶם כִּי קְרוֹב
 הַקָּיִץ:
 לא וְכֵן גַּם־אַתֶּם כַּאֲשֶׁר תִּרְאוּ כִּי קָמוּ כָל־אֵלֶּה יִדְעוּ תִּדְעוּ
 כִּי קְרוּבָה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
 לב אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא יַעֲבֹר הַדּוֹר הַזֶּה עַד אֲשֶׁר
 יָקוּמוּ כָל־אֵלֶּה:
 לג הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ יַעֲבֹרוּ וְדִבְרִי לֹא יַעֲבֹרוּ:
 לד אֲף הַשָּׁמַיִם לָכֶם פֶּן־יִטְפֹּשׁ לְבָבְכֶם מִרֵּב מִשְׁתָּה וּשְׂכָרוֹן
 אוּ מִדֹּאגוֹת מַחֲסֵי הַחַיִּים וּלְפִתְעָ פֶּתְאִים יָבֹא עָלֵיכֶם
 הַיּוֹם הַהוּא:
 לה כִּי כֹפֶחַ יָקוּשׁ וּפֶלַע כָּל־יִשְׂרָאֵל הָאָרֶץ:
 לו עַל־כֵּן הַתְּעוֹרְרוּ וְהַעֲתִירוּ תְּמִיד לְהִנָּתֵן לָכֶם דִּי־כֹחַ
 לְהַמְלִיט מִכָּל־פֶּגַע הַבָּא וּלְעֲמֹד הַכֵּן לִפְנֵי בְּנֵי־הָאָדָם:
 לז וַיְהִי יוֹם יוֹם מִשְׁפָּטוֹ לְלַמֵּד בְּהִיכָל וּבִלְיָלָה יֵצֵא לְלוֹן
 בְּהָר הוּא הָר הַזֵּיתִים:
 לח וְכָל־הַעַם הַשֹּׁפְיָמוּ בִּבְקָר וַיָּבֹאוּ אֵלָיו לְבֵית־הַמִּקְדָּשׁ
 לְשִׁמֵּעַ אוֹתוֹ:

פרק כב

א וַיִּקְרַב חַג הַמִּצּוֹת הוּא חַג הַפֶּסַח:
 ב וַרְאִשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים בִּקְשׁוּ בְּמָה אֶת־נַפְשׁוֹ
 לְקַחְתָּהּ כִּי יִרְאוּ מִפְּנֵי הָעָם:
 ג וַיְהוּדָה אֲשֶׁר כְּנוּהוּ אִישׁ־קְרִיּוֹת אַחַד מִמְּסַפְּרֵי שָׁנִים
 הָעֶשְׂרִי כָּאֵל בּוֹ הַשָּׁטָן:
 ד וַיֵּלֶךְ וַיְדַבֵּר אֶת־רֵאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְאֶת־רֵאשֵׁי הַצִּבָּא
 אִיכָה יִסְגִּיר אוֹתוֹ בְּיָדָם:
 ה וַיִּשְׁמָחוּ וַיֵּאָתּוּ לְתַתֵּלוֹ כֶּסֶף:
 ו וְהוּא הַבְּטִיחָם לְמֹלָא דְבָרוּ וְתֹאנָה בִּקְשִׁילוֹ לְהַסְגִּירוֹ
 בְּיָדָם בְּסִתְרָא וְלֹא בְּהִמּוֹן:
 ז וַיָּבֹא יוֹם חַג הַמִּצּוֹת הוּא יוֹם זִבַּח הַפֶּסַח:
 ח וַיִּשְׁלַח אֶת־סֹפְרוֹס וְאֶת־יוֹחָנָן לֵאמֹר לְכוּ הִכִּינוּ לָנוּ
 לְאָכַל אֶת־הַפֶּסַח:
 ט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִיפּוֹא תִרְצֶה כִּי־יִלְךָ לְהַכִּין:
 י וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִנֵּה כְּבֹאֲכֶם הָעִירָה וּפִגְעָ בָכֶם אִישׁ
 נִשָּׂא כַּד מַיִם לְכוּ אַחֲרָיו אֶל־הַבֵּית אֲשֶׁר יָבֹא שָׁמָּה:
 יא וְאִמְרֵתֶם אֶל־כָּל־בֵּית הַבַּיִת כֹּה אָמַר רַבְּנוּ אֵיךְ חָדַר
 הָאֲרֻחִים לִי וּלְתַלְמִיּוֹדִי לְאָכַל שֵׁם אֶת־הַפֶּסַח:
 יב וְהוּא יִרְאֶה לָכֶם עָלֶיהָ גְּדוּלָּה רְצוּפָה כְּסוּתוֹת וְשֵׁם
 תְּכִינוּ לָנוּ:
 יג וַיִּלְכוּ וַיִּמְצְאוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם וַיְכִינוּ אֶת־הַפֶּסַח:

יד וְכַאֲשֶׁר הִגִּיעַ הַמוֹעֵד וַיֵּשֶׁב בְּמִסְבּוֹ הוּא וּשְׁנַיִם־עָשָׂר
 הַשְּׁלִיחִים אוֹתוֹ:
 טו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם נִכְסֵף נִכְסֵפְתִּי לְאָכַל אֶת־הַפֶּסַח הַזֶּה
 עִמָּכֶם טָהֵם תִּעֲנֶה נִפְשִׁי:
 טז כִּי אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא אֶכֹּל מִמֶּנּוּ עַד מוֹעֵד הָאָכְלוֹ
 בְּמַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
 יז וַיִּקַּח אֶת־הַכּוֹס וַיְבָרֶךְ וַיֹּאמֶר קַחוּ זֹאת וְחַלְקוּהָ
 בֵּינֵיכֶם:
 יח כִּי אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי לֹא־אֲשַׁתָּה עוֹד מִפְּרֵי הַגֶּפֶן עַד
 כִּי־תִבּוֹא מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
 יט וַיִּקַּח אֶת־הַלֶּחֶם וַיְבָרֶךְ וַיִּבְצַע וַיִּתֵּן לָהֶם לֵאמֹר זֶה
 הוּא בִּשְׂרֵי הַנָּתוֹן בְּעִדְכֶם עָשׂוּ כֵן לְזַכְרוֹן לִי:
 כ וְכֵן גַּם־אֶת־הַכּוֹס לָקַח אַחֲרֵי אֲכֹלָם וַיֹּאמֶר הַכּוֹס
 הַזֶּה הוּא הַבֵּרִית הַחֲדָשָׁה בְּדָמֵי הַשְּׁפוּף בְּעִדְכֶם:
 כא אֲךָ יִדְ־מַסְגִּירָנִי הִנֵּה אֲתִי עַל־הַשְּׁלָחָן:
 כב הֵן בְּנֵי־הָאָדָם הֵלֶךְ כַּאֲשֶׁר נִגְזַר עָלָיו אָכַל אוֹי לְאִישׁ
 הַהוּא אֲשֶׁר יִסְגִּיר אוֹתוֹ בְּיַד מְבַקְשֵׁי נַפְשׁוֹ:
 כג וְהֵם הִחֲלוּ לְחַקֵּר וּלְדַרֵּשׁ בֵּינֵיהֶם מִי־הוּא זֶה אֲשֶׁר
 יַעֲשֶׂה כְּזֹאת:
 כד וְגַם־דִּבְרֵי רִיבּוֹת הָיוּ בֵּינֵיהֶם מִי נִחָשֵׁב הַגָּדוֹל בָּהֶם:
 כה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַלְכֵי הַגּוֹיִם שְׁלֹטִים בָּם וְהַשְּׁלִיט נִקְרָא
 רַב־חֹסֶד:
 כו וְאַתֶּם לֹא־כֵן אֲף הַגָּדוֹל בָּכֶם יְהִי כַּעֲצִיר וְהָאֲדוֹן
 כְּמַשְׁרָת:
 כז כִּי מִי הַגָּדוֹל הַיֹּשֵׁב לְאָכַל אוּ הַעֲמִיד לְשִׁתָּה הֲלֹא
 הַיֹּשֵׁב לְאָכַל וְאֲנִי בְּתוֹכְכֶם כְּמַשְׁרָת:
 כח וְאַתֶּם הֵם אֲשֶׁר עֲמַדְתֶּם עִמָּדִי וְלֹא עֲזַבְתֶּנִּי בְּמַסּוֹת
 אֲשֶׁר עָבְרוּ עָלַי:
 כט וְגַם־אֲנִי מִנְחִיל אֶתְכֶם אֶת־הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר הִנְחִילָנִי
 אָבִי:
 ל וּבְמַלְכוּתִי תֹאכְלוּ וְתִשְׁתּוּ עַל שְׁלַחְנִי וְתִשְׁבּוּ
 עַל־כִּסְאוֹת לְשִׁפְטֵי אֶת־שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל:
 לא וַיֹּאמֶר הָאֲדוֹן שְׁמַעוֹן שְׁמַעוֹן שְׁאֵל שְׁאֵלְכֶם הַשָּׁטָן
 לְזָרוּתְכֶם כְּזֵרוֹת הַחֹטִיִּים:
 לב וְאֲנִי הַתְּחַנֵּנִתִּי בַּעֲדָךְ לְבָלִי תַחְדַּל אֲמוּנָתְךָ וְגַם־אַתָּה
 כְּהַשִּׁיבָךְ אֶל־לְבָבְךָ רָאֵה לְחֹזֶק אֶת־אַחֲדֶיךָ:
 לג וְהוּא עָנָה וַאֲמַר אֲדֹנִי נִכּוֹן אֲנִכִּי לְלָכַת עִמָּךְ גַּם־לְבֵית
 כָּלֵא וְגַם־לְשַׁעֲרֵי מָוֶת:
 לד וַיֹּאמֶר הַנָּנִי אֹמֵר לָךְ כִּיפֹא לֹא־יִקְרָא הַתְּרַנְגָּל הַיּוֹם עַד
 אֲשֶׁר־תִּשְׁקַר שְׁלֹשׁ פְּעָמִים לֵאמֹר כִּי לֹא־יִדְעָתִנִּי:
 לה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם בְּלִי־צָרוֹר
 בְּלִי־יִלְקוּט וּבְלִי־נִעְלִים הַחֲסִרְתֶּם דְּבָר וַיֹּאמְרוּ לֹא
 חֲסִרְנוּ דְּבָר:
 לו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶפֶס כִּיֹּם מִי אֲשֶׁר־לוֹ צָרוֹר יִשְׁאַהּ
 עִמּוֹ וְכֵן יִלְקוּט וּמִי אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁגִּי יָדוֹ יִמְכֹּר
 גַּם־אֶת־בְּגָדוֹ וַיִּקְנֶה לוֹ חֻבָּב:
 לז כִּי אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי יָקוּם אֲשֶׁר כָּתוּב עָלַי
 וְאֶת־פְּשָׁעִים נִמְנָה כִּי כָל־הַכָּתוּב עָלַי יָקוּם עַד־תָּמוּ:

לח וַיֹּאמְרוּ אֲדֹנָינוּ הִנֵּה-פֹה אֲתָנוּ חֲרָבוֹת שְׂתִים וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם רַב לָנוּ:
 לט וַיֵּצֵא וַיִּלָּךְ בְּדַרְכּוֹ מֵאֵז אֶל-הַר הַזֵּיתִים וְגַם-תִּלְמִידָיו
 הִלְכוּ אַחֲרָיו:
 מ וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִתְפַּלְלוּ וְלֹא תִבְאוּ לַיָּד
 נִסְיוֹן:
 מא וְהוּא נִפְרַד מֵהֶם הֵרַחֵק כְּקֹלַע אֶבֶן וַיִּכְרַע וַיִּתְפַּלֵּל
 לֵאמֹר:
 מב אֲבִי הַעֲבֵר-נָא מַעְלֵי אֶת-הַכּוֹס הַזֹּאת אִם בֶּן רָצִיתָ
 אֶתָּה אֲךָ לֹא כְרָצוֹנִי כִּי אִם-כְּרָצוֹנָךְ יְהִי:
 מג וַיֵּרָא אֵלָיו מֶלֶאכָה מִן-הַשָּׁמַיִם וַיַּחֲזִקְהוּ:
 מד וַיִּכְאֹשֶׁר אֶפְפוּ אוֹתוֹ חֲבָלֵי-מָוֶת הַתְּפִלָּל בְּחֻזְקָה וְנִטְפִי
 זַעַתוֹ בְּנִטְפֵי-דָם גְּדוּלִים יָרְדוּ אַרְצָה:
 מה וַיִּקָּם מִתְּפִלָּתוֹ וַיָּבֹא אֶל-תִּלְמִידָיו וַיִּמְצָאם יֹשְׁנִים
 מַעֲצָבוֹן:
 מו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמַה-זֶּה תִישְׁנוּ קוֹמוּ וְהִתְפַּלְלוּ
 וְלֹא-תִבְאוּ לַיָּד נִסְיוֹן:
 מז עֲדָנוּ מַדְבַּר וְהִנֵּה הַמּוֹן-עַם וְאֶחָד מִשְׁנֵים-הָעָשָׂר
 הִנָּקְרָא יְהוּדָה הַלֵּךְ בְּרֹאשׁם וַיִּגַּשׁ אֶל-יֵשׁוּעַ
 לִנְשָׁק-לוֹ:
 מח וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ יְהוּדָה הַתַּסְגִּיר אֶת-בֶּן-הָאָדָם
 בְּנִשְׁיָקָה:
 מט וַיִּנְאָשׁוּ אֲשֶׁר אִתּוֹ בְּרֹאוֹתָם אֶת אֲשֶׁר תִּקְרִינָה אֲמָרוּ
 אֲדֹנָינוּ הִנֵּפֶה בְּחָרֵב:
 נ וְאֶחָד מֵהֶם הָפֵה אֶת-עַבְדֵּי הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיִּקְצָץ-לוֹ
 אֶזְנוֹ הַיְמָנִית:
 נא וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר הֲרָפוּ אֶל-תּוֹסִיפוּ וַיַּגַּע בְּאֶזְנוֹ
 וַיִּרְפָּאֵהוּ:
 נב וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֶל-רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְשָׂרֵי הַהֵיכָל וְהַזִּקְנִים
 הַבָּאִים עָלָיו הֵעַל פְּרִיץ יֵצְאוּתָם בְּחֲרָבוֹת וּבַמַּטֹּט:
 נג יוֹם יוֹם הָיִיתִי עִמָּכֶם בְּהֵיכָל וְלֹא-שָׁלַחְתֶּם בִּי יָד אֶף
 זֹאת הִיא עִתָּכֶם וּמִמְשַׁלַּת הַחֹשֶׁךְ:
 נד וַיַּחֲזִיקוּ-בּוֹ וַיּוֹלִיכֵהוּ וַיְבִיאֵהוּ אֶל-בֵּית הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
 וּפְטָרוֹס הֵלָךְ אַחֲרָיו מֵרְחוֹק:
 נה וַיִּכְאֹשֶׁר בָּעֵרֹ אֵשׁ בְּתוֹךְ הַחֹצֵר וַיִּשְׂבֹּתָם יַחְדָּו וַיֵּשֶׁב
 גַּם-פְּטָרוֹס בְּתוֹכָם:
 נו וַתֵּרָא אוֹתוֹ שְׂפָתָה אַחַת יֹשֵׁב נֹגֵד הָאֹר וַתַּחֲזֶה-בּוֹ
 וַתֹּאמֶר גַּם-זֶה הִנֵּה עִמּוֹ:
 נז וַיִּכְחַשְׁ-בּוֹ וַיֹּאמֶר אֲשֶׁה לֹא יָדַעְתִּי אוֹתוֹ:
 נח וְעוֹד-מַעַט וַיִּקְרָאֵהוּ אִישׁ אַחֵר וַיֹּאמֶר גַּם-אַתָּה אֶחָד
 מֵהֶם וַיַּעַן פְּטָרוֹס בֶּן-אָדָם לֹא מִהֶם אֲנִכִּי:
 נט וַיִּכְשַׁעַה אַחַת אַחֲרֵי-כֵן עָנָה אִישׁ וְהוֹכִיחַ עָלָיו לֵאמֹר
 אֲכֵן גַּם-זֶה הִנֵּה עִמּוֹ כִּי הוּא גָלִילִי:
 ס וַיֹּאמֶר פְּטָרוֹס בֶּן-אָדָם אֵינִנִּי יָדַע מָה אַתָּה מַדְבֵּר
 וְעוֹד דִּבְרוּ בְּפִי וּפְתָאֵם קָרָא הַתַּרְנָגֶל:
 סא וַיִּפֹּן הָאֲדוֹן וַיַּחֲזֶה בְּפִי פְטָרוֹס וַיִּזְכֹּר פְּטָרוֹס אֶת-דִּבְרֵי
 הָאֲדוֹן אֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ כִּי-כִּתְבֶּתֶם יִקְרָא הַתַּרְנָגֶל הַיּוֹם
 תִּכְחַשׁ-בִּי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים:
 סב וַיֵּצֵא הַחוּצָה וַיִּמָּרָר בְּבִכּוֹ:

סג וְהָאֲנָשִׁים הַתַּפְּשִׁים אֶת-יֵשׁוּעַ הִכּוּ אוֹתוֹ וְהִתְעַלְלוּ-בּוֹ:
 סד חָפוּ אֶת-פָּנָיו וְשָׂאֵל לוֹ לֵאמֹר הִנָּבֵא לָנוּ מִי הוּא
 הַמֶּכֶה אֶתָּךְ:
 סה וְעוֹד הוֹסִיפוּ דְּבָרִים בְּאֵלָה לְנֹאֵץ אוֹתוֹ:
 סו וַיִּכְאוֹר הַבֹּקֶר נִקְהָלוּ זִקְנֵי הָעָם רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים
 וְהַסּוֹפְרִים וַיְבִיאֵהוּ לִפְנֵי הַסַּנְהֶדְרִין לֵאמֹר:
 סז הֲאִם אַתָּה הוּא הַמְּשִׁיחַ הַגָּדוֹל-לָנוּ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אִם
 אֲגִיד לָכֶם לֹא תֵאֱמִינוּ:
 סח וְגַם אִם-אֲשָׁאֵל לֹא תַעֲנוּ וְלֹא תִשְׁלַחוּנִי:
 סט הִנֵּה מַעֲתָה עָלַי בֶּן-הָאָדָם לְשֹׁכֵת לַיָּמִין גְּבוּרַת
 הָאֱלֹהִים:
 ע וַיֹּאמְרוּ כָלֶם הַכִּי-אַתָּה הוּא בֶּן-הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם אַתֶּם אֲמָרִים כִּי-אֲנִי הוּא:
 עא וַיֹּאמְרוּ מִה-לָּנוּ וּלְעֻדוֹת עוֹד הֲלֹא שָׁמַעְנוּ עֻדוֹת פִּיהוּ:

פרק כג

א וַיִּקְוִמוּ כָל-הַקָּהָל שֵׁם וַיְלִיכֵהוּ אֶל-פִּילָטוֹס:
 ב וַיַּחֲלוּ לְשִׁטְנוֹ לֵאמֹר מִצָּאנוּ אֶת-הָאִישׁ הַזֶּה מְסֻלָּף
 אֶת-עַמָּנוּ וּמִשְׁגָּה אֲתָם מִתַּת מַס לְקִיסָר בְּאָמְרוֹ כִּי
 הוּא הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ:
 ג וַיִּשְׁאֵל אוֹתוֹ פִּילָטוֹס לֵאמֹר הָאֵתָה מֶלֶךְ הַיְּהוּדִים וַיַּעַן
 אוֹתוֹ וַיֹּאמֶר אַתָּה אֲמָרְתָּ:
 ד וַיֹּאמֶר פִּילָטוֹס אֶל-רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְאֶל-הַמּוֹן הָעָם אֲנִי
 לֹא מַצָּאתִי עוֹן בְּאִישׁ הַזֶּה:
 ה אֲךָ הֵם הוֹסִיפוּ בְּיָתֵר עַז לֵאמֹר כִּי מַדִּיחַ הוּא אֶת-הָעָם
 בְּתוֹרָתוֹ בְּכָל-יְהוּדָה הַחַל בְּגָלִיל וְעַד-הַנָּה:
 ו וַיִּשְׁמָע פִּילָטוֹס אֶת-שֵׁם הַגָּלִיל וַיִּשְׁאֵל אִם-הָאִישׁ
 הוּא גָלִילִי:
 ז וַיִּכְאֹשֶׁר יָדַע כִּי-לְמַמְשַׁלַּת הוֹרְדוֹס יִחְשָׁב וַיִּשְׁלַחְהוּ
 אֶל-הוֹרְדוֹס אֲשֶׁר גַּם-הוּא יֹשֵׁב בִּירוּשָׁלַיִם בַּיָּמִים
 הָהֵם:
 ח וַיְהִי בְּרֹאוֹת הוֹרְדוֹס אֶת-יֵשׁוּעַ וַיִּשְׁמַח מְאֹד כִּי נִכְסַף
 לְרֹאוֹתוֹ מִיָּמִים רַבִּים בְּאֲשֶׁר שָׁמַע אֶת-שְׁמֵעוֹ וַיִּקֹּן כִּי
 יַעֲשֶׂה אוֹת לְעֵינָיו:
 ט וַיִּשְׁאֲלֵהוּ שְׁאֵלוֹת שְׁנוֹת אֲךָ הוּא לֹא-עָנָהוּ דְּבָר:
 י וַיִּקְוִמוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַסּוֹפְרִים וַיִּסִּיפוּ לְשִׁטְנוֹ
 בְּכָל-מֵאֲמָצִי כֹחַם:
 יא וַיִּכְּזוּ אוֹתוֹ הוֹרְדוֹס וַחֲמִיל צָבָאוּ וַיִּלְבֹּשׁ אוֹתוֹ מַעֲלֵל
 אֲרָגְמָן לְהַתְּלִיבוֹ וַיִּשְׁלַחְהוּ אֶל-פִּילָטוֹס:
 יב בַּיּוֹם הַהוּא הִתְרַצוּ הוֹרְדוֹס וּפִילָטוֹס אִישׁ אֶל-אַחֲיוֹ כִּי
 עַד-כֹּה הָיְתָה מִשְׁטָמָה בֵּינֵיהֶם:
 יג וַיִּקְרָא פִילָטוֹס אֶל-רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַשָּׂרִים וְהָעָם:
 יד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִבָּאתֶם אֵלַי אֶת-הָאִישׁ הַזֶּה כְּמִסְלָף
 אֶת-הָעָם וְהִנֵּה חִקְרָתִיו לְעֵינֵיכֶם וְלֹא-מַצָּאתִי בְּאִישׁ
 הַזֶּה שָׁמֶץ דְּבָר מִכָּל אֲשֶׁר תִּרְשִׁיעוּ אוֹתוֹ:
 טו וְאַף לֹא הוֹרְדוֹס כִּי הוּא הִשִּׁיבוֹ אֵלָינוּ מִבְּלִי מִצָּא בּוֹ
 חֲטָא מִשְׁפָּט-מוֹת:

^{טו} על-כן יסד איסורנו ואחרי כן אשלח אתו:
^{יז} ועליו לשלח להם אחד מהאסירים חפשי בימי החג:
^{יח} אף הם קראו ויחדו לאמרו אסף את-האיש הזה ושלח לנו את-בר-אבא:
^{יט} הוא אשר עצור היה בכלא בעבור מרד אשר-נמצא בעיר ורצח:
^כ ויוסף פילטוס וידבר אליהם כפי-חפץ לשלח את-ישוע:
^{כא} והם צעקו לאמור הצלב הצלב אתו:
^{כב} וידבר אליהם שלישית ולמה מה רעה עשה זה לא-מצאתי לו משפט-מות על-כן איסורנו ואשלחנו:
^{כג} אף הם הרימו קולם וישאלו ויפצרו-בו כי יצלב ויכרע קולם וקול ראשי הפתנים:
^{כד} ופילטוס הוציא משפט כי תעשה שאלתם:
^{כה} וישלח להם את-העצור בכלא בעבור מרד ורצח את-האיש אשר שאלו ואת-ישוע נתן לרצונם:
^{כו} ויוליכוהו משם ויחזיקו באיש אחד אשר בא מן-השדה ושמו שמעון איש-קוריני וישימו עליו את-הצלב לשאת אתו אחרי ישוע:
^{כז} והמון עס-רב הלכו אחריו והמון נשים נשאות עליו מספד וקניה:
^{כח} ויפץ ישוע אליהן ויאמר בנות ירושלים אל-תבכינה לי כי אם-בכינה לכן ולבניכן:
^{כט} כי הנה ימים באים ויאמרו אשרי העקרות והבטן אשר לא ילדה והשדים אשר לא היניקו:
^ל אז יחלו לאמור להרים נפלו עלינו ולגבעות כסונו:
^{לא} כי אם-ככה יעשו בעץ לח מה-יעשה בעץ יבש:
^{לב} וגם-שנים אחרים פעלי און הובילו אתו למנות:
^{לג} ויבאו אל-המקום הנקרא גלגלתא ויצלבו אתו שם ואת-פעלי האנן אחד לימינו ואחד לשמאלו:
^{לד} ויאמר ישוע אבי סלח להם כי אינם ידעים מה הם עשים ויחלקו להם את-בגדיו ויפילו עליהם גורל:
^{לה} והעם עמדו הביטו בו וגם-השרים לעגו-לו לאמר את-אחרים הושיע יושע-נא את-נפשו אם-הוא המשיח בחיר האלהים:
^{לו} וכן גם-אנשי הצבא שחקו עליו ויבאו ונגישו לו חמץ:
^{לז} ויאמרו אם-אתה הוא מלך היהודים הושע את-נפשך:
^{לח} וישימו כתבת ממעל לו בכתב יוני ורומי ועברי זה הוא מלך היהודים:
^{לט} ואחד מפעלי האנן הנתלים אצלו חרף אתו לאמר הלא אתה המשיח הושע את-נפשך ואת-נפשנו:
^מ ויען האחר ויגער-בו לאמר האם לא תירא את-האלהים אחרי אשר-הענש הזה הושט גם-עליך:
^{מא} אכן עלינו הושט כמשפט כי כמעשה ידינו הושב לנו אף זה לא-עשה דבר רע:
^{מב} ויאמר אל-ישוע זכני-נא אדני כאשר תבא במלכותך:

^{מג} ויאמר ישוע אליו אמן אני אמר לך היום תהיה עמי בגן-עדן:
^{מד} ויהי כשעה הששית וחשף כסה את-פני כל-הארץ עד השעה התשיעית:
^{מה} השמש חשכה ופרכת ההיכל נקרעה לשנים קרעים:
^{מו} ויקרא ישוע בקול גדול ויאמר בידך אבי אפקיד רוחי ויכקראו כזאת הוציא את-נשמתו:
^{מז} ושר-המאה ראה את אשר נעשה ויתן פבור לאלהים לאמר אכן צדיק היה האיש הזה:
^{מח} וכל-המון העם אשר נקתלו למראה הזה אחרי אשר ראו את אשר נעשה ספקו על-לבם וישבו:
^{מט} וכל-מידעיו עמדו מרחוק והנשים אשר הלכו אחריו מן-הגליל ראו את-אלה:
^נ ויהי איש אחד ושמו יוסף איש טוב וצדיק מן-יעצני המדינה:
^{נא} אשר לא נטה אחרי עצתם ומעשיהם והוא מן-התרמיתים עיר-היהודים ומחפה למלכות האלהים:
^{נב} הוא בא לפני פילטוס וישאל ממנו את-גופת ישוע:
^{נג} ויחד אותו ויעטוהו בתכריף-כד וישימהו בקבר חצוב בצור אשר עוד לא נקבר-בו אדם:
^{נד} ויום ערב שבת היה והשבת קרב וכא:
^{נה} והנשים אשר באו עמו מן-הגליל הלכו אחריו ותראינה את-הקבר כאשר הושם-בו גופת ישוע:
^{נו} ואחרי-כן שבו והכינו בשמים וזנים מרקחים ובשבת שבתו כמנהגן:

פרק כד

^א ובאחד בשבת טרם יבקע השחר באו אל-הקבר והביאו את-הבשמים אשר הכינו ועמקן עוד אחרות:
^ב והנה מצאו את-האבן גולה מן-הקבר:
^ג ותבאנה אל-תוכו אף את-גופת האדון ישוע לא מצאו:
^ד וכאשר נבכו על-הדבר הזה והנה שני אנשים בברק זהר בגדיהם נצבים עליהן:
^ה ויראה אחזה אתן ופניהן שחו ארצה והם אמרו אליהן למה-זה תבקשנה את-החיי בין המתים:
^ו הוא איננו פה כי קם מן-המתים זכרנה את אשר-דבר אליכן בעוד היותו בגליל לאמר:
^ז כי נכון לכן-האדם להנתן בידי אנשים חטאים ולהצלב וכיום השלישי יקום:
^ח אז זכרו את-דבריו:
^ט שבו מן-הקבר ותגדנה את כל-הדברים האלה לאחד העשר ולכל-זולתם:
^י ואלה הן אשר אמרו את-הדברים האלה אל-השליחים מרים המגדלית ויוחנה ומרים אם יעקב ועוד נשים אחרות עמהן:

^{יד} וַיֹּאמְרוּ כִּי קָם הָאָדָם אֶל-נֶכֶדָן וְכִי נִרְאָה אֶל-שָׁמְעוֹן:
^{לה} וַיִּסְפְּרוּ גַם-יָהִם אֶת אֲשֶׁר קָרָה לָהֶם בְּדֶרֶךְ וְכִי הִפְרִיחוּ
 בְּאֶשׁ בָּצַע אֶת-הַלֶּחֶם:
^{לו} עוֹד הֵם מְדַבְּרִים כְּאֵלָּה וְהִנֵּה הוּא יִשׁוּעַ עֹמֵד בְּתוֹכָם
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם:
^{לז} וְהִמָּה חָתוּ נִכְהְלוּ וַיִּחְשְׁבוּ כִּי-רָאוּ רוּחַ:
^{לח} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לְמַה-זֶּה מִפְתָּדִים אַתֶּם וְלָמָּה תַעֲלִינָה
 מִחֻשְׁבוֹת בְּלִבְכֶּם:
^{לט} רָאוּ אֶת-יְדֵי נְאֻת-רַגְלִי כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא מִשְׁשׁוֹנִי וְרָאוּ
 כִּי רוּחַ אֵין לוֹ בְּשָׁר וְעֲצָמוֹת כְּאֶשֶׁר אַתֶּם רֹאִים בִּי:
^מ וְאַחֲרֵי אֲמָרוּ כִּזְזַת הִרְאָה אַתֶּם אֶת-יְדֵי וְאֶת-רַגְלֵי:
^{מא} וַיַּעֲזוֹד לֹא הָאֱמִינוּ מִשְׁמָחָה וּמִתְמַהוֹן לִבָּב וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם הִישַׁלְכֶם פֹּה אֶכֹּל:
^{מב} וַיִּתְּנוּ לוֹ מִקְצַת דָּג צְלִי-אֵשׁ וּמִנֶּפֶת צוֹפִים:
^{מג} וַיִּקַּח וַיֹּאכֹל לַעֲיִנִיָּהֶם:
^{מד} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֵלֶּה דְּבָרַי אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם בְּעוֹד
 הָיִיתִי עִמָּכֶם כִּי הִמְלֵא יִמְלֵא כָּל-הַכְּתוּב עָלַי בְּתוֹרַת
 מֹשֶׁה וּבְנִבְיָאִים וּבְמִזְמוֹרֵי תְהִלִּים:
^{מה} אֲזַפְתָּ אֶת-לִבְכֶּם לְהַשְׁפִּיל אֶת-הַכְּתוּבִים:
^{מו} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כֵּן כְּתוּב עַל-עֲנֹת הַמִּשְׁחָה
 וְעַל-תְּקוּמָתוֹ מִן-הַמָּתִים בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי:
^{מי} וְכִי בִשְׁמוֹ יִקְרָאוּ הַקְּרָאִים לְתִשְׁבּוּכָה וְלִסְלִיחַת עוֹן
 בְּכָל-הַגּוֹיִם הַחַל מִן-יְרוּשָׁלַּיִם:
^{מז} וְאַתֶּם עֲדִים עַל-אֵלֶּה:
^{מח} וְהִנֵּה אֲנִכִּי שֹׁלַח אֶת אֲשֶׁר הִבְטִיחַ לָכֶם אָבִי וְאַתֶּם
 הוֹחִילוּ בְּעִיר יְרוּשָׁלַּיִם עַד כִּי-תִלָּכְשׁוּ עַז מִמָּרוֹם:
^י וַיּוֹצִיֵאם אֶל-מַחוּץ לְעִיר עַד-בֵּית עֲנָיָה וַיִּשָּׂא אֶת-יְדֵי
 וַיְבָרֶכֶם:
^{נא} וַיְהִי בְּבָרְכּוֹ אַתֶּם וַיִּפְרֹד מֵהֶם וַיִּנְשָׂא הַשְּׁמִימָה:
^{נב} וְהֵם הִשְׁתַּחֲוּוּ-לוֹ וַיִּשְׁבּוּ לִירוּשָׁלַיִם בְּשִׁמְחָה גְדוֹלָה:
^{נג} וַיְהִי בַּהִיכָל מִהַלְלִים וּמְבָרְכִים אֶת-הָאֱלֹהִים תָּמִיד
 אָמֵן:

^א אֶף הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיוּ בְּעִינֵיהֶם כְּדַבְרֵי-תַפִּל וְלֹא
 הָאֱמִינוּ לָהֶן:
^ב וַיָּקָם פֶּטְרוֹס וַיֵּרָץ אֶל-הַקָּבֶר וַיִּשַׁח לִרְאוֹת אֶל-תוֹכוֹ
 וְלֹא-רָאָה כִּי אִם-הַתַּכְרִיכִים לְבָדֶם וַיִּשָּׁב לְבֵיתוֹ
 מִשְׁתַּאֲה עַל-אֲשֶׁר נַעֲשָׂה:
^ג בְּיוֹם הַהוּא הָלְכוּ שְׁנַיִם מֵהֶם אֶל-הַכְּפָר הַנִּקְרָא
 עֲמָאוֹס הֵרָחֵק כְּשִׁישִׁים מַעֲנוֹת צָמֵד שְׂדֵה
 מִן-יְרוּשָׁלַיִם:
^ד וְהִמָּה נִדְּבָרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ עַל כָּל-הַקִּרְת הָאֵלֶּה:
^ה וַיְהִי כְּאֶשֶׁר שָׁאֲלוּ וַחֲקָרוּ בְּדֶבֶר וַיַּגֵּשׁ גַּם-יִשׁוּעַ וַיֵּלֶךְ
 עִמָּהֶם:
^ו וְהֵם לֹא הִפְרִיחוּ כִּי טָחוּ עֵינֵיהֶם מִרְאוֹת:
^ז וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם מַה הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם מְדַבְּרִים
 אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ פֹּה עַל-י-אֲרַח וַיַּעֲמֵדוּ וּפְגִיָּהֶם זַעֲפִים:
^ח וְאַחַד מֵהֶם וּשְׁמוֹ קְלִיּוֹפָס עָנָה וַאֲמָר הָאֵתָּה הוּא
 לְבַדְּךָ אֲרַח לִירוּשָׁלַיִם מִבְּלִי-דַעַת אֶת-הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר
 נַעֲשִׂי בְּתוֹכָה בְּיָמֵי הָאֵלֶּה:
^ט וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם וּמַה הִמָּה הַמַּעֲשִׂים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 עַל-אֲדוֹת יִשׁוּעַ הַנִּצְרִי אֲשֶׁר הָיָה נָבִיא גְבוּר חֵיל לִפְנֵי
 הָאֱלֹהִים וּלְפָנָי כָּל-הָעָם גַּם-בְּמַעֲשָׂיו וְגַם-בְּדַבְּרָיו:
^י אֲשֶׁר הִסְגִּירָהוּ רָאשֵׁי כַּהֲנָנִיו וּשְׂרִינּוֹ לְמַשְׁפַּט-מוֹת
 וַיַּצִּלּוּ אֹתוֹ:
^{יא} וְאַנְחָנוּ חֲכִינוּ כִּי-זֶה הוּא אֲשֶׁר יִפְדֶּה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 וְהַיּוֹם הַזֶּה יוֹם שְׁלִישִׁי הוּא מַעַת נַעֲשִׂי אֵלֶּה:
^{יב} וְגַם-נָשִׁים מִקְרִבָנוּ הִבְהִילוּ אֹתָנוּ כִּי-הִשְׁפִּימוּ לְבָא
 אֶל-הַקָּבֶר בְּבִקְרָה:
^{יג} וְלֹא מִצָּאוּ אֶת-גּוֹיָתוֹ וַתִּבְאֲנָה וַתֹּאמְרָנָה כִּי חָזוּ
 מַלְאָכִים בַּמַּחֲזָה אֲשֶׁר אָמְרוּ כִּי-הוּא חַי:
^{יד} וְאַנְשִׁים מִשְׁלָנוּ הָלְכוּ אֶל-הַקָּבֶר וַיִּמָּצְאוּ כֵן כְּאֶשֶׁר
 הִגִּידוּ הַנָּשִׁים אֶף אֹתוֹ לֹא רָאוּ:
^{טו} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הוּי חֲסִרֵי תְבוּנָה וְקִשִּׁי לֵב מִהֲאֲמִין
 בְּכָל-אֲשֶׁר-דִּבְּרוּ הַנְּבִיאִים:
^{טז} הֵאֵם לֹא-נֶכֶדָן הָיָה לְמִשְׁחָה לְשֹׂאת אֶת-עֲנָיו וְלִבָּא
 אֶל-כְּבוֹדוֹ:
^{יז} וַיּוֹאֵל לְבָאָר לָהֶם כָּל-הַכְּתוּבִים הַחַל מִמֹּשֶׁה וְעַד
 כָּל-הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר דִּבְּרוּ עָלָיו:
^{יח} וַיִּקְרְבוּ אֶל-הַכְּפָר אֲשֶׁר פְּגִיָּהֶם הָיוּ מַעֲדוֹת לְלִכַּת
 שְׁמָה וְהוּא נִטָּה פָּנָיו כְּהַלֵּךְ לוֹ מִזֶּה וְהָלָאָה:
^{יט} וַיִּפְצְרוּ-בּוֹ לֵאמֹר שָׁב-נָא פֹּה אִתָּנוּ כִּי-הָעֶרֶב הִגִּיעַ
 וְכִי-פָנָה הַיּוֹם נִיבֵא הַבֵּיתָה לְשִׁבְתָּ אַתֶּם:
^ל וַיְהִי בְּשִׁיבָתוֹ אַתֶּם אֶל-הַשְּׁלִחָן וַיִּקַּח אֶת-הַלֶּחֶם
 וַיִּכְרֹךְ וַיִּבְצַע וַיִּתֵּן לָהֶם:
^{לא} אֲזַנְּקָחוּ עֵינֵיהֶם וַיִּכְירוּ אֹתוֹ וְהוּא חָמֵק עֹבֵר
 מִפְּגִיָּהֶם:
^{לב} וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו הֵאֵם לִבָּנוּ לֹא הָיָה בְּעִיר
 בְּקִרְבָּנוּ כְּדִבְרֹו אֵלֵינוּ בְּדֶרֶךְ וּכְבָּאָרוֹ לָנוּ
 אֶת-הַכְּתוּבִים:
^{לג} וַיִּקְמוּ כַּעַת הַהִיא וַיִּשְׁבּוּ יְרוּשָׁלַיִמָּה וַיִּמָּצְאוּ
 אֶת-אֶחָד הָעֹשֶׂר וְאֶת-אֲשֶׁר אַתֶּם נִקְהָלִים יַחְדָּו:

הבשורה הקדושה על-פי יוחנן

פרק א

^א בראשית היה הדבר והדבר היה את-האלהים והוא הדבר היה אלהים:

^ב הוא היה מראש את-האלהים:

^ג כל-המעשים נהיו על-ידו ואין דבר אשר נעשה מבלי-עידו:

^ד בו נמצא חיים והחיים הם אור האדם:

^ה והאור זרח בתשף והתשף לא יכילנו:

^ו איש היה בארץ יוחנן שמו אשר שלחו אלהים:

^ז הוא בא לעדות להעיד על-האור למען יאמינו כלם על-ידו:

^ח ולא הוא היה האור כי אם-בא להעיד על-האור שהוא:

^ט הוא אור אמת אשר בא לעולם להאיר לכל-אדם:

^י הוא היה בעולם והעולם נהיה על-ידו והעולם אתו לא ידע:

^{יא} הוא בא אל-עמו שלו ועמו שלו לא החזיקו-בו:

^{יב} ואלה אשר החזיקו-בו נתן-פח בידם להיות בנים לאלהים ולא הם המאמינים בשמו:

^{יג} אשר לדתם לא מדם ולא מתאנות בשר ולא מרוח גבר כי אם-מאלהים:

^{יד} והדבר לבש בשר וישפן בתוכנו ואת-כבודו ראינו ככבוד בן יחיד לאביו מלא חסד ואמת:

^{טו} ויוחנן העיד עליו ויקרא לאמר זה הוא אשר אמרתי עליו כי הוא בא אחרי והנה הוא לפני כי ראשון לי היה:

^{טז} כי ממלאו נשאנו כלנו חסד על-חסד:

^{יז} כי התורה נתונה ביד-משה וחסד ואמת ממקור ישוע המשיח יצאו:

^{יח} את האלהים לא-ראה אדם מעולם והבן היחיד בחיק האב הוא הגיד תכונתו:

^{יט} וזאת עדות יוחנן בשלח היהודים כהנים ולוים מירושלים לשאל אותו מי הוא:

^כ והוא הודה ולא כחד כי הגיד לאמר אנכי אינני המשיח:

^{כא} וישאלו אותו מי אפוא אתה האתה אליהו ויאמר אינני אלהיו האם הנביא אתה ויען לא:

^{כב} ויאמרו אליו ומי אפוא אתה כי עלינו להשיב דבר את-שלחינו מה-תאמר על-נפשך:

^{כג} ויאמר אנכי קול קורא במדבר פנו דרך יהנה באשר דבר ישעיהו הנביא:

^{כד} והשלוחים האלה היו מן-הפרושים:

^{כה} וישאלו ויאמרו אליו אם-אינך המשיח ולא אליהו ולא הנביא למה-זה מטבל הנד:

^{כו} ויען אתם יוחנן ויאמר אנכי מטבל במים אף איש עמד בתוכם אשר לא ידעתם אתו:

^{כז} זה הבא אחרי אשר היה לפני ואני קלתי מהתורלו שורף נעליו:

^{כח} וזאת היתה בבית הערבה מעבר לירדן אשר יוחנן היה מטבל שמה:

^{כט} ויהי ממחרת ויבא את-ישוע בא אליו ויאמר הנה שם האלהים הנשא את-חטאת העולם:

^ל והוא אשר אמרתי עליו הנה איש בא אחרי והנה הוא לפני כי ראשון לי היה:

^{לא} ואני לא ידעתי אתו אף למען יגלה לישראל באתי אני לטבל במים:

^{לב} ויעד יוחנן לאמר ראיתי את-הרוח כיונה ירדת מן-השמים ותנח עליו:

^{לג} ואני לא ידעתי אתו אף השלח אתי לטבל במים אמר אלי את-הלז אשר תראה הרוח ירדת ותנוח עליו זה הוא המטבל ברוח הקדש:

^{לד} ואני ראיתי ואעיד פיו-זה הוא בן-האלהים:

^{לה} ויהי ממחרת ויעמד יוחנן עוד עם-שנים מתלמידיו:

^{לו} ויבא את-ישוע מתהלך ויאמר הנה שם האלהים:

^{לז} וישמעו שני תלמידיו את-אשר דבר ויילכו אחרי ישוע:

^{לח} ויפן ישוע ויראם הלכים אחריו ויאמר אליהם מה-תבקשון ויאמרו אליו רבי אשר יאמר מורי איה מקום מושבך:

^{לט} ויאמר אליהם באו וראו ויבאו ויראו את-מקום מושבו וישבו אתו ביום ההוא והעת היתה פשעה העשירית:

^מ ואחד מן-השנים אשר שמעו מאת יוחנן והלכו אחריו היה אנדרי אחי שמעון פטרוס:

^{מא} הוא מצא את-אחיו את-שמעון ויאמר אליו מצאנו את-המשיח אשר בלשון יון כריסטוס:

^{מב} ויביאהו אל-ישוע ויראהו ישוע ויאמר אתה שמעון ברי-יונה לך יקרא כיפא ובלשון יון פטרוס:

^{מג} ויהי ממחרת ויואל ללכת הגלילה וימצא את-פילפוס ויאמר אליו ישוע לך אחרי:

^{מד} ופילפוס היה מבית-צידה עיר אנדרי ופטרוס:

^{מה} וימצא פילפוס את-נתנאל ויאמר אליו מצאנו אתו אשר כתב עליו משה בתורה והנביאים את-ישוע בן-יוסף מנצרת:

מ^ו וַיֹּאמֶר אֵלָיו נִתְנָאֵל הִכִּי מִנְצֶרֶת יָבֵא טוֹב וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּילְפּוֹס בֹּא וְרָאָה:

מ^ז וַיֵּרָא יֵשׁוּעַ אֶת־נִתְנָאֵל בֹּא לִקְרֹאתוֹ וַיֹּאמֶר עָלָיו אוֹלָם זֶה הוּא יִשְׂרָאֵלִי אֲשֶׁר אֵין־בוֹ רְמִיָּה:

מח^ח וַיֹּאמֶר אֵלָיו נִתְנָאֵל מֵאֵין יִדְעָתָּ אֲתִי וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו טָרֵם קָרָא לָךְ פִּילְפּוֹס בְּהִיוֹתְךָ תַּחַת הַתְּאֵנָה רְאִיתִיךָ:

מט^ט וַיַּעַן אֹתוֹ נִתְנָאֵל רַבִּי אֶתָּה הוּא בֶן־הָאֱלֹהִים אֶתָּה הוּא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל:

י וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יַעַן אֲשֶׁר הָאֲמֵנָת בִּי בַּעֲבוּר אֲמָרִי לָךְ תַּחַת הַתְּאֵנָה רְאִיתִיךָ לָכֵן גְּדֹלוֹת מְאֹלָה תִּרְאָה:

נא וַיֹּאמֶר אֵלָיו אָמֵן אָמֵן אָנִי אָמַר לָכֶם כִּי תִרְאוּ אֶת־הַשָּׁמַיִם פְּתוּחִים וּמִלֵּאכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וִירֵדִים עַל בֶּן־הָאָדָם:

פרק ב

א וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי הָיְתָה חֲתָנָה בְּקִנְיָה אֲשֶׁר לְגָלִיל וְאִם יֵשׁוּעַ הָיְתָה שָׁמָּה:

ב וְגַם־יֵשׁוּעַ וּתְלָמִידָיו הָיוּ מִן־קְרוֹאֵי הַחֲתָנָה: ג וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר תָּם הָיִין אֲמָרָה אִם יֵשׁוּעַ אֵלָיו הִנֵּה אֵין לָהֶם יַיִן:

ד וַיֹּאמֶר אֲלֶיהָ יֵשׁוּעַ מַה־לִּי וְלָךְ אֵשֶׁה עוֹד לֹא־בָאָה עֵתִי:

ה וַתֹּאמֶר אִמּוֹ אֶל־הַמְּשֻׁרְתִּים אֶת־אֲשֶׁר יֹאמַר לָכֶם תַּעֲשׂוּ:

ו וְשֵׁם נִמְצָאוּ שֵׁשׁ כִּדֵּי־אֶבֶן עֲרֻכוֹת לְטָהָר אֶת־אֲשֶׁר לֹא טָהוֹר בֵּין הַיהוּדִים כַּמֶּשֶׁפֶט שְׁתֵּים אוֹשֵׁלֶשׁ בַּתִּים תִּכִּיל כָּל־כֹּד:

ז וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ מָלְאוּ אֶת־הַכִּדִּים מַיִם וַיִּמְלֵאוּן עַד־הַשְּׁפָה:

ח וַיֹּאמֶר שְׁאֲבוּ־נָא עֲתָה וְהִבִּיאוּ אֶל־פְּקִיד הַמִּשְׁתָּה וַיָּבִיאוּ:

ט וַיִּטְעֶם פְּקִיד הַמִּשְׁתָּה אֶת־הַמַּיִם אֲשֶׁר נִהְפְּכוּ לַיִּין מִבְּלִי דַעַת מֵאֵין בָּא רַק הַמְּשֻׁרְתִּים אֲשֶׁר־שְׁאֲבוּ אֶת־הַמַּיִם יָדְעוּ וַיִּקְרָא רַב בֵּית הַמִּשְׁתָּה אֶל־הַחֲתָן:

י וַיֹּאמֶר אֵלָיו כָּל־אִישׁ יָשִׁים יַיִן טוֹב רֵאשׁוֹנָה וְאַחֲרֵי שְׁתֵּי הַקְּרָאִים לַרְנוּיָה יָשִׁים יַיִן שְׁפַל־עֲרֹךְ לַפְּגִיָּה וְאֶתָּה צָפַנְתָּ אֶת־הַיַּיִן הַטוֹב עַד־לְאַחֲרָנָה:

יא זֹאת רֵאשִׁית הָאֲתוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ בְּקִנְיָה אֲשֶׁר לְגָלִיל וְשֵׁם גִּלְיָה כְּבוֹדוֹ וַיֹּאמְרֵינוּ בּוֹ תְלָמִידָיו:

יב וְאַחֲרֵי־כֵן יָרַד אֶל־כֶּפֶר נַחוּם הוּא וְאִמּוֹ וְאַחֲיוֹ וּתְלָמִידָיו וַיֵּשְׁבוּ שָׁם יָמִים לֹא רַבִּים:

יג וַיִּקְרַב חֲגֵי־הַפֶּסַח לַיהוּדִים וַיַּעַל יֵשׁוּעַ יְרוּשָׁלַיִם:

יד וַיִּמְצָא אֲנָשִׁים יוֹשְׁבִים בְּהִיכַל מְכֹרִים בָּקָר וְצֹאן וַיּוֹנִים וּמִחְלָפֵי כֶסֶף:

טו וַיִּקַּח חֲבָלִים וַיִּשְׂרַג אֹתָם לְמַלְקָה בִּידוֹ וַיַּגְרֵשׁ אֶת־כָּל־אֶל־מַחוּץ לַהֲיִכָּל גַּם אֶת־הַצֹּאן גַּם

אֶת־הַבָּקָר וַיִּשְׁלַךְ אֶת־כֶּסֶף הַמִּחְלָפִים אַרְצָה וְאֶת־שִׁלְחַנְתֵּיהֶם הִפֹּף:

טז וְאֶל־מְכָרֵי הַיּוֹנִים אָמַר הוֹצִיאוּ אֶת־אַלְה מִזֶּה וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת־בֵּית אָבִי לְבֵית מִקְדָּשׁ וּמִמְכָּר:

יז אַז זָכְרוּ תְלָמִידָיו אֶת אֲשֶׁר־כָּתוּב קִנְיַת בֵּיתְךָ אֲכַלְתָּנִי:

יח וַיַּעֲנוּ הַיהוּדִים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מָה אוֹת הָרְאִיתָ לָנוּ כִּי תַעֲשֶׂה כֵּזָאת:

יט וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲרָסוּ אֶת־הַהֵיכָל הַזֶּה וַאֲנִי בִשְׁלֹשַׁת יָמִים אֶקִּימֵנוּ:

כ וַיֹּאמְרוּ הַיהוּדִים אַרְבָּעִים שָׁנָה וְשֵׁשׁ שָׁנִים נִבְנָה הַהֵיכָל הַזֶּה וְאַתָּה תְקִימֵנוּ בִשְׁלֹשַׁת יָמִים:

כא וְהוּא דָּבָר דְּבָרָו עַל־הֵיכָל גִּוְיָתוֹ:

כב עַל־כֵּן אַחֲרֵי תְקוּמָתוֹ מִן־הַמָּתִים זָכְרוּ תְלָמִידָיו כִּי־כֵה אָמַר לָהֶם וַיֹּאמְרֵינוּ בְּכָתוּב וּבְדָבָר יֵשׁוּעַ אֲשֶׁר דָּבָר:

כג וַיְהִי בְהִיּוֹתוֹ בִּירוּשָׁלַיִם בַּחֲגֵי־הַפֶּסַח וַיֹּאמְרֵינוּ רַבִּים בִּשְׁמוֹ כִּי רָאוּ אֶת־הָאֲתוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה לְעִינֵיהֶם:

כד וַיֵּשׁוּעַ לֹא הֶאֱמִין לָהֶם יַעַן יָדַע אֶת־יִצְרָל כָּל־סֵם:

כה וּבִיָּעַן לֹא בִקֵּשׁ עֲדוּת אִישׁ בְּאִישׁ כִּי אֶת־מַחְשְׁבוֹת אָדָם הוּא הִיָּה מִבֵּין:

פרק ג

א וַיְהִי אִישׁ מִן־הַפְּרוּשִׁים וְשֵׁמוֹ נִקְדִּימוֹן קָצִין הַיהוּדִים:

ב הוּא בָּא אֶל־יֵשׁוּעַ לִלְיָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו רַבִּי יָדְעֵנוּ כִּי מֵאֵת אֱלֹהִים בָּאתָ לְמוֹרָה לָנוּ כִּי אֵין לָאֵל יֵד־אִישׁ לַעֲשׂוֹת אֶת־הָאֲתוֹת אֲשֶׁר אֶתָּה עָשָׂה בְּלִתִּי אִם־אֱלֹהִים עִמּוֹ:

ג וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אָמֵן אָמֵן אָנִי אָמַר לָךְ אִם־לֹא יוֹלֵד אִישׁ מִמְּקוֹר עַל לֹא־יֻכַּל לְרֹאוֹת אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

ד וַיֹּאמֶר אֵלָיו נִקְדִּימוֹן אֵיכָה יֻכַּל אִישׁ לְהוֹלִיד וְהוּא זָקֵן הִכִּי יֻכַּל לָשׁוּב לְרַחֵם אִמּוֹ וּלְהוֹלִיד שְׁנִית:

ה וַיַּעַן יֵשׁוּעַ אָמֵן אָמֵן אָנִי אָמַר לָךְ אִם־לֹא יוֹלֵד אִישׁ מִן־הַמַּיִם וּמִן־הָרוּחַ לֹא־יֻכַּל לָבֵא אֶל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

ו הַנוֹלֵד מִן־הַבֶּשֶׁר בֶּשֶׁר הוּא וְהַנוֹלֵד מִן־הָרוּחַ רוּחַ הוּא:

ז אֶל־תִּתְמָה עַל־אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָךְ כִּי נָכוֹן לָכֶם לְהוֹלִיד מִמְּקוֹר עַל:

ח הָרוּחַ נִשְׁכָּת אֶל־אֲשֶׁר תַּחְפֹּץ וְאֶתָּה שָׁמַע אֶת־קוֹלָהּ וְלֹא תַדַּע מֵאֵין בָּאָה וְאֵן הִיא הִלְכָתָ כִּמּוֹ כֵּן כָּל־הַנוֹלֵד מִן־הָרוּחַ:

ט וַיַּעַן נִקְדִּימוֹן וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֵיכָה תִּקְרִינָה כָּאֵלָה:

י וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הִנֵּה מוֹרָה בִּישְׂרָאֵל וְאַתָּה־אֵלָה לֹא יָדַעְתָּ:

א^א אמן אמן אני אמר לך כי את אשר ידענו נדבר ואת אשר ראינו נעיד ואתם לא תשמעו לעדותנו:

ב^ב אם בדברים שפלים לא תאמנתם לי איך תאמינו לי כי אני רמאות:

ג^ג ואיש לא יעלה למרום בלתי הוא אשר ירד ממרום הלא הוא בן-האדם אשר בשמים:

ד^ד וכאשר נשא משה במדבר את-הנחש על-הגס בן ינשא בן-האדם:

ה^ה למען אשר לא יאבד כל-המאמין בו כי אם ימצא בו חיי עולם:

ו^ו כי-כן אהב אלהים את-העולם עד-אשר נתן בעדו את-בנו את-יחידו וכל-המאמין בו לא-יאבד בו כי בו ימצא חיי עולם:

ז^ז כי לא-שלח אלהים את-בנו אל-העולם להרשיעו בהשפטו כי אם-למען יושע בו העולם:

ח^ח המאמין בו לא יאשם ואשר לא-יאמין בו אשמתו עליו מני אז כי לא-האמין בשם הבן היחיד לאלהים:

ט^ט וזה הוא המשפט כי האור בא אל-העולם ובני האדם אהבו את-החשך מן-האור כי רעים מעשיהם:

י^י כי כל-פעל און שנא הוא את-האור ולא יבא אל-האור לבל ייבחנו מעשיו:

יא^{יא} אבל פעל אמת יבא אל-האור למען יודעו מעשיו אשר עשה לפני האלהים:

יב^{יב} אחר הדברים האלה הלך ישוע ותלמידיו אל-ארגן יהודה וישב עמם ונטבל שם:

יג^{יג} וגם-יוחנן היה מטבל בעת ההיא בענון באכה שלם כי מים רבים נמצאו שם והבאים נטבלו:

יד^{יד} כי עוד לא-נתן יוחנן אל-בית הפלא:

יז^{יז} והיה-יריב בין תלמידי יוחנן ובין אחד היהודים על-דבר הטקה:

יח^{יח} ויבאו אל-יוחנן ויאמרו אליו רבנו האיש אשר היה עמך בעבר הירדן אשר העידת לו הנה הוא מטבל וכלם באים אליו:

יט^{יט} ויען יוחנן ויאמר לא-יוכל איש לקחת דבר אם לא נתן-לו ממרום:

כ^כ אתם עדי אשר הגדת כי לא-אנכי המשיח כי אם-שלוח לפניו:

כא^{כא} מי אשר-לו הפלה הוא החתן ואהב החתן בעמדו וכשמעו אתו שוש ישיש לקול החתן על-בן מלאה שמחת:

כב^{כב} הוא ילך הלוך ורב ואני אלך הלוך וחסור:

כג^{כג} הבא ממרום רם הוא מכל והבא מארץ מעפר הוא ועל-עפר ידבר הבא משמים רם הוא על-כל:

כד^{כד} וכאשר ראה ושמע בן יתן עדותו ולעדוהו אין שמע:

כה^{כה} והשמע לעדותו יחתם בחותם ידו כי האלהים אמת:

כו^{כו} כי הוא אשר שלחו אלהים דברי אלהים הוא מדבר כי-לא במשורה נתן את-דורו:

כז^{כז} והאב אהב את-הבן ואת-כל נתן בידו:

ל^ל מי אשר יאמין בבן יש-לו חיי עולם ומי אשר לא יאמין בבן לא יראה חיים כי אם-חרון אף אלהים עליו יחול:

פרק ד

א^א וכאשר נודע לאדון כי הפרושים שמעו לאמר ישוע העמיד וטבל תלמידים רבים מיוחנן:

ב^ב אף כי-ישוע לא טבל אתם רק תלמידיו:

ג^ג ויעזב את-יהודה וישב ויסע הגלילה:

ד^ד והיה נכון לו לעבר דרך שמרון:

ה^ה ויבא אל-עיר בארץ שמרון ושמה סוכר ממול חלקת השדה אשר-נתן יעקב לבנו ליוסף:

ו^ו ושם באר יעקב וישוע עיפה נפשו בדרך וישב-לו על-הבאר בשעה הששית:

ז^ז והנה אשה שמרנית באה לשאב-מים ויאמר אליה ישוע תנינא לי לשות:

ח^ח כי תלמידיו הלכו העירה לשבר להם אכל:

ט^ט ותאמר אליו האשה השמרנית הלא יהודי אתה ואיך תשאב ממיני לשות ואני אשה שמרנית כי-אין דבר ליהודים עם-השמרנים:

י^י ויען ישוע ויאמר אליה לו ידעת את-מתת אלהים ומי האמר לך תני לי לשות אז שאלת את ממנו ונתן לך מים חיים:

יא^{יא} ותאמר אליו האשה אדני הן אין-לך במה לשאב והבאר עמקה ומאין לך אפוא מים חיים:

יב^{יב} הגדול אתה מיעקב אבינו אשר נתן-לנו הבאר הזאת אשר ממנה שתה הוא ובניו ובעירו:

יג^{יג} ויען ישוע ויאמר אליה כל-השתה מן-המים האלה יצמא עוד:

יד^{יד} וכל-אשר ישתה מן-המים אשר אני נתן לו לא יצמא לעולם כי המים אשר אני נתן יהיו בו למקור מים נכעים לחיי עולם:

טו^{טו} ותאמר אליו האשה תנה-לי אדני את-המים ההם ולא-אצמא עוד ולא אבא הנה לשאב:

טז^{טז} ויאמר אליה ישוע לך קראי לאישך ובאי הנה:

יז^{יז} ותען האשה ותאמר אליו אין-לי איש ויאמר אליה ישוע בן דברת כי אין-לך איש:

יח^{יח} חמשה בעלים היו לך והוא אשר עמך כיום איננו בעלך ובזאת אמת דברת:

יט^{יט} ותאמר אליו האשה אדני ראה אנכי כי נביא אתה:

כ^כ אבותינו השתחוו בקר הנה ואתם אמרים כי ירושלים המקום להשתחות:

כא^{כא} ויאמר אליה ישוע האמיני לי אשה כי תבא עת אשר לא-בקר הנה ולא בירושלים תשתחוו לאב:

כב^{כב} אתם משתחווים אל-אשר לא תדעון ואנחנו משתחווים אל-אשר נדע כי הישועה באה ממקור היהודים:

כג אף תבא עת וגם-היא באה והמשתתחים הנאמנים
ישתתחו לֹאֵב בְּרוּחַ וּבְאֵמַת כִּי בְּמִשְׁתַּחֲוִים כָּאלֹה
חֲפִץ הָאֵב:
כד הָאֱלֹהִים הוּא רוּחַ וְהַמִּשְׁתַּחֲוִים לוֹ עֲלֵיהֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת
בְּרוּחַ וּבְאֵמַת:
כה וַתֹּאמֶר אֵלָיו הָאִשָּׁה יָדַעְתִּי כִּי-יָבֵא מִשִּׁיחַ עֲהֻנְקָא
כְּרִיסְטוֹס וְכָאֲשֶׁר יָבֵא יִגִּיד לָנוּ אֶת-כָּל:
כו וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ יְשׁוּעַ אֲנִי הוּא הַמַּדְבֵּר אֵלֶיךָ:
כז עוֹד דִּבְרוּ בְּפִיו וּתְלַמִּידוֹ בָּאוּ וַיִּתְּמֵהוּ עַל-דִּבְרוֹ
עִם-אִשָּׁה אֵף אִישׁ לֹא אָמַר מִה-תִּבְקֶשׁ אוֹ לְמָה תִּדְבֹּר
אֵלֶיהָ:
כח וְהָאִשָּׁה עֲזָבָה אֶת-כַּדָּה וַתֵּלֶךְ הַעִירָה וַתֹּאמֶר
אֶל-הָעָם:
כט בָּאוּ וַרְאוּ אִישׁ אֲשֶׁר הִגִּיד לִי כָל-אֲשֶׁר עָשִׂיתִי הֵאֵין
זֶה הוּא הַמִּשִּׁיחַ:
ל וַיֵּצְאוּ מִן-הָעִיר לְבָא אֵלָיו:
לא וַיְהִי עַד-כֹּה וְעַד כֹּה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו תְּלַמִּידוֹ רַבִּי אָכֹל:
לב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲנִי יֵשׁ-לִי לֶאֱכֹל אָכֹל אֲשֶׁר לֹא
יִדְעַתֶּם:
לג וַיֹּאמְרוּ הַתְּלַמִּידִים אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ הֲאֵם הֵבִיא לוֹ אִישׁ
מֵאֵכֶל לֶאֱכֹלָה:
לד וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְשׁוּעַ מֵאֲכָלִי הוּא עֲשׂוֹת רָצוֹן שְׁלָחִי
וּלְכָלוֹת אֶת-פָּעָלוֹ:
לה הֵן אַתֶּם אֹמְרִים עוֹד אֲרַבְּעָה חֲדָשִׁים טָרָם יָבֵא הַקָּצִיר
וְאֲנִי אָמַר לָכֶם שָׂאוּ אֶת-עֵינֵיכֶם וַרְאוּ אֶל-הַשָּׂדוֹת
אֲשֶׁר הִלְבִּינוּ לְקָצִיר:
לו הַקּוֹצֵר יִמְצָא שְׂכָרוֹ וְתַבּוּאָה יֵאָסֵף לְחַיֵּי עוֹלָם וְהַזֹּרֵעַ
וְהַקּוֹצֵר יִשְׁמַח וְיִחְדּוּ:
לז לְמַלְאֲת דְּבֵר הַמִּשָּׁל אֶחָד זֶרַע וְאַחֵר קֶצֶר:
לח אֲנִכִּי שְׁלַחְתִּי אֲתֶכֶם לְקָצֵר בְּמָקוֹם לֹא עֲמַלְתֶּם שֵׁם
אַחֵרִים עָמְלוּ וְאַתֶּם בְּאַתֶּם עַל-עָמְלָם:
לט וְרַבִּים מִן-הַשְּׂמֶרְנִים בְּעִיר הֵהוּא הָאֱמִינוּ בּוֹ בְּעֵבֹר
דְּבֵר הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הַעִידָה לֵאמֹר הוּא הִגִּיד לִי
אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשִׂיתִי:
מ וַיָּבֹאוּ אֵלָיו הַשְּׂמֶרְנִים וַיִּקְרְאוּ לוֹ לְשִׁבְתָּ אַתֶּם וַיֵּשֶׁב
שֵׁם יוֹמִים:
מא וַעֲוֹד רַבִּים מֵהֵמָּה הָאֱמִינוּ בּוֹ בְּעֵבֹר דְּבָרֵי פִיהוּ:
מב וַיֹּאמְרוּ אֶל-הָאִשָּׁה עֲתָה אֲנַחְנוּ מֵאֲמִינִים בּוֹ
לֹא-בְּעֵבֹר דְּבָרֶיךָ כִּי גַם-אֲנַחְנוּ שְׂמַעְנוּ וְנָדַע כִּי-אֱמֵן
זֶה הוּא הַמִּשִּׁיחַ מוֹשִׁיעַ הָעוֹלָם:
מג וַיְהִי אַחֲרֵי שָׁנִים יָמִים וַיִּסַּע לְמַסְעֵיו הַגָּלִילָה:
מד אֵף כִּי הִגִּיד יְשׁוּעַ כִּי אֵין-כָּבוֹד לְנִבְיָא בְּאֶרֶץ מוֹלְדָתוֹ:
מה וַיָּבֵא אֶל-הַגָּלִיל וַיַּחֲזִיקוּ-בּוֹ הַגָּלִילִים כִּי רָאוּ אֶת
כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה בִּירוּשָׁלַיִם בְּיָמֵי הֶחָג כִּי גַם-הֵם חָגְּגוּ
שֵׁם אֶת-הַחָג הַהוּא:
מו וַיָּבֵא יְשׁוּעַ עוֹד הַפֶּעַם אֶל-קִנְיָה בְּגָלִיל אֲשֶׁר הָפֶךְ שֵׁם
הַמָּיִם לַיִן וְאִישׁ הָיָה מַעֲבָדִי הַמֵּלֶךְ וּבָנוּ חִלָּה
בְּכַפָּר-נַחֲוָם:

מז וְכָאֲשֶׁר שָׁמַע כִּי-בָא יְשׁוּעַ מִיְּהוּדָה לְגָלִיל וַיֵּלֶךְ אֵלָיו
וַיַּפְצְרֵ-בּוֹ לָרֶדֶת אִתּוֹ וְלִרְפָּא אֶת-בָּנוּ אֲשֶׁר נָטָה
לְמוֹת:
מח וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ אִם-לֹא תִרְאוּ אֹתוֹת וּמִפְתִּים לֹא
תֵאֱמִינוּ:
מט וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאִישׁ רַדְה-נָא אֲדָנִי בְּטָרָם יָמוֹת בְּנִי:
נ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ לֵךְ לְדִרְכְּךָ בִּנְךָ חִי וְהָאִישׁ הֵאֵמִין
בְּדִבְרֵי אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְשׁוּעַ וַיֵּלֶךְ:
נא וַיְהִי בְּלָכְתּוֹ וַיַּפְּגְעוּ-בּוֹ עֲבָדָיו וַיִּגִּידוּ לוֹ לֵאמֹר בִּנְךָ
חִי:
נב וַיִּדְרֹשׁ מֵהֶם אֶת-הַשָּׁעָה אֲשֶׁר הָחֵל לְהִרְפָּא מִחֲלָיו
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֶתְמוֹל בַּשָּׁעָה הַשְּׁבִיעִית סָרָה מִמֶּנּוּ
הַקְדַּחְתָּ:
נג וַיַּדַּע אֲבָיו כִּי הָיָה בַּשָּׁעָה הַהִיא אֲשֶׁר הִגִּיד-לוֹ יְשׁוּעַ
בִּנְךָ חִי וַיֵּאֱמֵן הוּא וְכָל-בֵּיתוֹ:
נד זֶה הוּא הָאוֹת הַשְּׁנִי אֲשֶׁר עָשָׂה יְשׁוּעַ בְּגָלִיל בְּשׁוּבוֹ
מִיְּהוּדָה:

פרק ה

א וַאֲחֵרֵי-כֵן בָּא מוֹעֵד חַג הַיְּהוּדִים וַיַּעַל יְשׁוּעַ
יְרוּשָׁלַיִמָּה:
ב וּבִירוּשָׁלַיִם בִּרְכַת מַיִם עַל-יַד שַׁעַר הַצֹּאן אֲשֶׁר קָרְאוּ
לָהּ בִּלְשׁוֹן עִבְרִית בֵּית-חֶסְדָּא וְלָהּ חֲמִשָּׁה אֱלֻמּוֹת:
ג וְשֵׁם שְׂכָבוּ רַבִּים חוֹלִים עוֹרִים פְּסָחִים וַיְבַשִּׁי-כַחַח
וְהֵם מִיַּחֲלִים שֵׁם עַד אֲשֶׁר-יִגְוֵנוּ הַמָּיִם:
ד כִּי לַעֲד מִן-הָעֲתִידִים יִרְדּוּ מִלֵּאָף אֶל-הַבִּרְכָּה וְהַרְתִּיחַ
אֶת-הַמָּיִם וְהָיָה הַרְאֲשׁוֹן הַיָּרֵד שֵׁם אַחֲרֵי אֲשֶׁר רָתַחוּ
הַמָּיִם וְרָפָא לוֹ מִכָּל-מַחֲלָה אֲשֶׁר דָּבָקָה-בּוֹ:
ה וְאִישׁ הָיָה שֵׁם אֲשֶׁר חָלָה אֶת-חֲלָיו שְׂמָנָה וּשְׁלָשִׁים
שָׁנָה:
ו וַיָּרָא אֹתוֹ יְשׁוּעַ שֹׁכֵב עַל-מִשְׁכָּבוֹ וַיַּדַּע כִּי שֹׁכֵב בֶּן
יָמִים רַבִּים וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲחֲפִץ אַתָּה לְהִרְפָּא:
ז וַיַּעַן אֹתוֹ הַחוֹלָה אֲדָנִי אֵין לִי אִישׁ אֲשֶׁר יוֹרִידֵנִי
אֶל-הַבִּרְכָּה לָעֵת רִגְשַׁת הַמָּיִם וְאֲנִי טָרָם אֶרְדּוּ וַיִּרְדּוּ
אַחֵר לְפָנָיו:
ח וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְשׁוּעַ קוּם שָׂא אֶת-מִשְׁכָּבְךָ וְהִתְהַלֵּךְ:
ט וּפְתָאֵם שָׁב הָאִישׁ לְאִיתָנוּ וַיִּשָּׂא אֶת-מִשְׁכָּבוֹ וַיֵּלֶךְ:
י וְהַיּוֹם הַהוּא הָיָה יוֹם הַשְּׁבִת וַיֹּאמְרוּ הַיְּהוּדִים
אֶל-הָאִישׁ הַנִּרְפָּא הֲלֹא שְׁבַת הַיּוֹם וְאֵין לָךְ לְשֹׂאת
אֶת-הַמִּשְׁכָּב:
יא וַיַּעַן אַתֶּם לֵאמֹר הֲרָפָא אֹתִי הוּא אָמַר אֵלַי שָׂא
אֶת-מִשְׁכָּבְךָ וְהִתְהַלֵּךְ:
יב וַיִּשְׁאַלְהוּ מִי הוּא הָאִישׁ אֲשֶׁר אָמַר אֵלֶיךָ שָׂא
אֶת-מִשְׁכָּבְךָ וְהִתְהַלֵּךְ:
יג וְהַנִּרְפָּא לֹא יָדַע מִי הוּא כִּי יְשׁוּעַ הֵלֶךְ-לוֹ בְּהִתְאַסֵּף
עַם-רַב בְּמָקוֹם הַהוּא:

י' אחרי-כן מצא אתו ישוע בבית המקדש ויאמר אליו
 ראה כי נבפאת אל-תוסף לחטא פן-תאנה אליך רעה
 גדולה מזאת:
 טו וילך האיש ויגד ליהודים כי-ישוע הוא אשר רפאו:
 טז ועל-כן רדפו היהודים את-ישוע ויבקשו המיתו עקב
 אשר עשה זאת בשבת:
 יז ויען אתם ישוע אבי פעל פעלתו עד-עתה וגם-אני
 פעל הנני:
 יח ובעבור זאת בקשו היהודים בחפץ יתר להרגו כי לא
 רק את-יום השבת חלל כי אם גם-אמר על-אלהים כי
 הוא אביו וכי הוא דומה לאלהים:
 יט ויען ישוע ויאמר אליהם אמן אמן אני אמר לכם הבה
 לא-יוכל לעשות דבר מלבד בלתי את אשר-ראה
 מה-פעל האב כי את-אשר הוא עשה עשה גם-הבה
 כמהו:
 כ כי האב אהב את-הבהן ומראה אתו את-כל אשר הוא
 עשה וגדלות מאלה יראנו להיות לפלא בעיניכם:
 כא כי כאשר האב מעלה ומחיה את-המתים בן יחיה
 גם-הבהן את-אשר חפץ בו:
 כב והאב לא-ישפט איש אך כל-משפטו נתן ביד הבהן:
 כג למען יכבדו כלם את-הבהן כאשר יכבדו את-האב מי
 אשר לא-יכבד את-הבהן איננו מכבד את האב אשר
 שלחו:
 כד אמן אמן אני אמר לכם המקשיב לדברי ומאמין
 בשלחי ישלח חיי עולם ולא יבא להשפט כי-עבר
 ממות לחיים:
 כה אמן אמן אני אמר לכם כי-תבא עת וכי גם-באה
 והמתים ישמעו את-קול בן-האלהים והשמעים חיה
 יחיו:
 כו כי כאשר חיי האב ממקור עצמו בן נתן לבן להיות-לו
 חיי ממקור עצמו:
 כז וגם-כח נתן בידו לעשות משפט כי בן-האדם הוא:
 כח על-זאת אל-תתמהו תמה כי הנה יום בא וכל-שכני
 קבר ישמעו את-קולו ויעלו:
 כט העשים טוב יעמדו לחיים והעשים רע יעמדו
 למשפט:
 ל לא אוכל לעשות דבר מלבי כאשר אשמע בן אשפט
 ומשפטי משפט-צדק כי לא רצוני אני מבקש כי
 אם-רצון האב אשר שלחי:
 לא אם-אני לבדי מעיד עלי לא נאמנה עדותי:
 לב אך יש עד אחר לי וידעתי כי עדותו אשר-הוא מעיד
 עלי נאמנה:
 לג אתם שלחתם אלי-יוחנן והוא העיד עדות אמת:
 לד ואני לא מאדם אקח לי עדות אך הדברים האלה
 דברתי למען אתם תושעו:
 לה הוא הנה לפיד בעיר ומאיר ובאורו הוא לתם להתעלם
 עד-ארגיעה:

לו ולי עדות גדולה מעדות יוחנן כי המעשים אשר
 נתן-לי אבי לכלותם המעשים האלה אני עשה והם
 מעידים עלי כי שלחני האב:
 לז והאב אשר שלחני הוא העיד עלי ואתם את-קולו
 לא-שמעתם מעולם ואת-תארו לא ראיתם:
 לח ואין דברו שכן בקרבכם כי אתו אשר שלח לא
 תאמינו בו:
 לט אתם דרשים מעל-כתבי הקדש כי בהם אתם אמרים
 חיי עולם לכם והם המה המעידים עלי:
 מ ולא אביהם לבא אלי להיות לכם חיים:
 מא כבוד לא-אקח מבני אדם:
 מב ואנתם ידעתי כי אין-אהבת אלהים בקרבכם:
 מג אנכי הנה באתי בשם אבי ולא החזקתם בי ואם-יבא
 אחר בשם עצמו בו תחזיקו:
 מד איך תוכלו להאמין אחרי אשר תרדפו כבוד איש
 מרעהו ואת-הכבוד הבא מאת האלהים האחד לא
 תבקשו:
 מה אל-תחשבו כי אני אביא שטנה עליכם לפני האב יש
 אחד מביא שטנה עליכם משה אשר בטחתם בו:
 מו כי לו האמנתם במשה האמנתם גם-בי כי עלי הוא
 כתב:
 מז אך אם-בכתביו לא תאמינו איך תאמינו בדברי:

פרק ו

א ויהי אחרי-כן ויעבר ישוע אל-עבר ים-הגליל הוא ים
 טיבריה:
 ב והמון עם-רב הלכו אחריו כי ראו את-האיתות אשר
 עשה לחולים:
 ג ויעל ישוע אל-ההר וישב-שם עם-תלמידיו:
 ד ומועד הפסח חג היהודים קרב לבוא:
 ה וישא ישוע את-עניו וירא המון עם-רב בא אליו
 ויאמר אל-פילפוס מאין נשבר להם לחם לאכל:
 ו והוא דבר בזאת לנסותו כי הוא ידע את-אשר יעשה:
 ז ויען אותו פילפוס מאתים דינר לחם לא-ישפק להם
 לאכל ממנו איש איש פת קטנה:
 ח ואחד מתלמידיו אנדרי אחי שמעון פטרוס אמר אליו
 לאמר:
 ט ישנו פה נער אחד ולו חמשה לחם שערים ונדגים
 שנים אך מה אלה לעם-רב בזה:
 י ויאמר ישוע הושיבו את-האנשים וישבו בחרמשת
 אלפים איש למספרם בנאות דשא אשר נמצא שם
 למקביר:
 יא ויקח ישוע את-כפרות הלחם ויברך ויחלק לתלמידיו
 והתלמידים לכל-הישיבים שמה וגם מן-הנדגים נתן
 להם כמות נפישם:
 יב ואחרי אשר שבעו אמר אל-תלמידיו אספו
 את-הפתותים הנותרים לכלי יאבד מאומה:

יג וַיֹּאמְרוּ וַיִּמְלְאוּ שְׁנֵי-עָשָׂר סִלִּים פְּתוּתִים אֲשֶׁר הוּתִירוּ הָאֲכָלִים מִן-חֲמִשָּׁה לַחֲמֵי הַשְּׂעִרִים:

יד וַיְהִי כִּרְאוֹת הָעָם אֶת-הָאוֹת הַזֶּה אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ אִמְנָה זֶה הוּא הַנְּבִיא הַבָּא לְתַבֵּל אֶרֶץ:

טו וַיַּדַּע יֵשׁוּעַ כִּי-יָבֹאוּ וַתִּפְשׁוּ-בּוֹ לַעֲשׂוֹתוֹ לְמַלְאֲךָ עַל-כֵּן חָלַץ מֵהֶם עוֹד הַפַּעַם אֶל-הַהֵר לְבָדּוֹ:

טז וַיְהִי לַעֲת עָרֵב וַיֵּלְכוּ תַלְמִידָיו אֶל-הַיָּם וַיֵּרְדּוּ בַּאֲנִיָּה וַיַּעֲבְרוּ אֶל-עֵבֶר הַיָּם אֶל-כֹּפֶר נְחוּם:

יז וַהֲנִה חֶשֶׁף בָּא וַיֵּשׁוּעַ עוֹד לֹא-בָא אֲלֵיהֶם:

יח וַיְהִי סַעַר גָּדוֹל עָבַר וְהַיָּם הֵלֵךְ וְסַעַר:

יט וַיַּחֲתֵרוּ כְּמַרְחָק עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אוֹ שְׁלֹשִׁים מַעֲנוֹת וַיִּקְרְאוּ אֶת-יֵשׁוּעַ הוֹלֵךְ עַל-פָּנָיו הַיָּם הָלוֹךְ וְקָרֵב אֶל-הָאֲנִיָּה וַיִּירָאוּ:

כ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲנִי הוּא אֶל-תִּירָאוּ:

כא וַיֹּאֲמְרוּ לִקְחָת אֹתוֹ אֶל-הָאֲנִיָּה וַהֲנִי פֶתָאֵם הַגִּיעָה הָאֲנִיָּה אֶל-הַיִּפְשָׁה אֶל-מַחוֹז חֲפָצִים:

כב וַיְהִי מִמַּחֲרָת וַיֵּרָא הַמּוֹן הָעָם הַעֲמִיד מַעֲבָר לָיִם כִּי מִבְּלַעֲדֵי הָאֲנִיָּה לֹא הָיְתָה שָׁם אֲנִיָּה אַחֲרָת כִּי אִם-אַחַת אֲשֶׁר יָרְדּוּ-בָהּ תַלְמִידָיו וְכִי לֹא-יֵרֵד יֵשׁוּעַ בָּהּ עִם-תַּלְמִידָיו כִּי אִם-תַּלְמִידָיו עָבְרוּ לְבָדָם:

כג כִּי קָרְאוּ אַחֲרָת הַגִּיעָה מִטִּיבְרִיָּה מְקֻרֹב לְמָקוֹם אֲשֶׁר אָכְלוּ-שָׁם אֶת-הַלֶּחֶם כַּאֲשֶׁר בִּרְךָ הָאֱדוֹן:

כד וְעַל-כֵּן כִּרְאוֹת הַמּוֹן הָעָם כִּי יֵשׁוּעַ אֵינְנוּ שָׁם וְאֶף-לֹא תַלְמִידָיו וַיֵּרְדּוּ גַם-הֵמָּה בַּאֲנִיּוֹת הָאֵלֶּה וַיָּבֹאוּ כְּפֶרֶת-נְחוּם לְבָקֶשׁ אֶת-יֵשׁוּעַ:

כה וַיִּמְצְאוּהוּ מַעֲבָר לָיִם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבֵּנוּ מַתִּי בָאתָ הֵנָּה:

כו וַיַּעַן אֹתָם יֵשׁוּעַ לֵאמֹר אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם הֵן לֹא בִקְשַׁתֶּם אֹתִי יַעַן אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֶת-אֹתוֹתַי כִּי אִם-יַעַן מִכְּבוֹד הַלֶּחֶם אֲכָלְתֶּם וּשְׂבַעְתֶּם:

כז אֶל-תַּעֲמְלוּ בַּעַד אֲכָל אֶכֶד כִּי אִם-בַּעַד לֶחֶם עֲמִיד לְחַיִּי עוֹלָם אֲשֶׁר בֶּן-הָאָדָם יִתֵּן לָכֶם כִּי-עָלִיו חֶתֶם הָאֱלֹהִים הָאֵב אֶת-חַתְמוֹ:

כח וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה-נַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַפְעַל פְּעֻלוֹת אֱלֹהִים:

כט וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם זֹאת פְּעֻלַּת אֱלֹהִים כִּי-תִאֲמָרְנוּ בְּאִישׁ אֲשֶׁר שָׁלַח אֲלֵיכֶם:

ל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וּמַה-הָאוֹת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כִּי נִרְאֶה וְנֵאֱמִין בָּךְ מַה-תַּפְעֵל:

לא אֲבוֹתֵינוּ אָכְלוּ אֶת-הַמָּן בַּמִּדְבָּר כַּכְתוּב לֶחֶם שָׁמַיִם נִתֵּן-לָמוֹ לֶאֱכֹל:

לב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם מִשֶּׁה לֹא נִתֵּן לָכֶם לֶחֶם שָׁמַיִם כִּי אִם-אֲבִי נִתֵּן לָכֶם לֶחֶם אֱמֶת מִן-הַשָּׁמַיִם:

לג כִּי-לֶחֶם אֱלֹהִים הוּא הֵיכָד מִן-הַשָּׁמַיִם וְהַנּוֹתֵן חַיִּים לְעוֹלָם:

לד וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲדֹנֵינוּ תִּנְהַלְנוּ אֶת-הַלֶּחֶם הַזֶּה תָּמִיד:

לה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֲנִכִּי הוּא לֶחֶם חַיִּים כִּי-לֹא יִפְּסֹד אֲלֵי לֹא יִרָעַב וְכִל-הַמֶּאֱמִין בִּי לֹא יִצְמָא עוֹד לְעוֹלָם:

לו וַאֲמַר אֲלֵיכֶם אֲשֶׁר רָאִיתֶם אֹתִי וְלֹא הִאֲמַנְתֶּם בִּי:

לז כִּל-אִישׁ אֲשֶׁר אֹתוֹ יִתֵּן-לִי הָאֵב יָבֹא אֵלָי וְהִבָּא אֵלַי לֹא אֲגַרְשֶׁנוּ מִפָּנָי:

לח כִּי יִרְדְּתִי מִן-הַשָּׁמַיִם לֹא לַעֲשׂוֹת רְצוֹנִי כִּי אִם-רְצוֹן הָאֵב אֲשֶׁר שָׁלַחִי:

לט וְזֶה רְצוֹן הָאֵב אֲשֶׁר שָׁלַחִי כִּי אֶת-אֲשֶׁר נִתֵּן לִי לֹא-יִאֲבֹד לִי אֶף אֶחָד כִּי אֶקִּימֶנּוּ בַּיּוֹם הָאֲחֵרוֹן:

מ כִּי זֶה רְצוֹן אֲבִי מִי אֲשֶׁר רָאָה אֶת-הַכֵּן וּמֵאֲמִין בּוֹ יִהְיוּ-לוֹ חַיִּי עוֹלָם וְאֲנִי אֶקִּימֶנּוּ בַּיּוֹם הָאֲחֵרוֹן:

מא וַיִּלְנוּ עָלָיו הַיְּהוּדִים עַל כִּי-אָמַר אֲנִכִּי הוּא לֶחֶם הֵיכָד מִן-הַשָּׁמַיִם:

מב וַיֹּאמְרוּ הֲלֹא זֶה הוּא בֶן-יוֹסֵף אֲשֶׁר יָדַעְנוּ אֶת-אָבִיו וְאֶת-אִמּוֹ וְאֵיךְ יֹאמַר הוּא מִן-הַשָּׁמַיִם יִרְדְּתִי:

מג וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶל-נָא תִּהְיֶה תְלוּנָה בֵּינֵיכֶם:

מד לֹא-יִוָּכַל אִישׁ לִבָּא אֵלַי בְּלֹתִי אִם-יִמְשַׁכְהוּ הָאֵב אֲשֶׁר שָׁלַחִנִי וְאֲנִי אֶקִּימֶנּוּ בַּיּוֹם הָאֲחֵרוֹן:

מה הֲלֹא כְתוּב בַּנְּבִיאִים וְכִל-בְּנִיךָ לְמוֹדִי יִהְיֶה כִל-הַשָּׁמַיִם מִן-הָאֵב וְלִמַּד מִמֶּנּוּ יָבֹא אֵלַי:

מו וְלֹא כִי-רָאָה אָדָם אֶת-הָאֵב כִּי כֵן זֶה אֲשֶׁר מֵאֵת יִהְיֶה הוּא רָאָה אֶת-הָאֵב:

מז אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּל-הַמֶּאֱמִין בִּי יִשְׁלֹו חַיִּי עוֹלָם:

מח אֲנִי הוּא לֶחֶם חַיִּים:

מט אֲבוֹתֵיכֶם אָכְלוּ אֶת-הַמָּן בַּמִּדְבָּר וַיָּמָתוּ:

נ וְזֶה הוּא הַלֶּחֶם הֵיכָד מִן-הַשָּׁמַיִם לְבַעֲבוֹר יֹאכֵל-אָדָם מִמֶּנּוּ וְלֹא יָמוּת:

נא אֲנִכִּי לֶחֶם חַיִּים הֵיכָד מִן-הַשָּׁמַיִם אָדָם כִּי-יֹאכֵל מִלֶּחֶם הַזֶּה וְחַי לְעוֹלָם וְהַלֶּחֶם אֲשֶׁר אֲנִי נִתֵּן בְּשָׂרִי הוּא אֲשֶׁר אֶתְנַנּוּ בַּעַד חַיִּי הָעוֹלָם:

נב וַיִּרְגְּנוּ הַיְּהוּדִים בֵּינֵיהֶם לֵאמֹר אִיכָּה יִוָּכַל זֶה לְתַתֵּלְנוּ אֶת-בְּשָׂרוֹ לֶאֱכֹל:

נג וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם אִם-לֹא תֹאכְלוּ מִבְּשָׂר בֶּן-הָאָדָם וּמִדָּמּוֹ לֹא תִשְׁתּוּ לֹא יִהְיוּ לָכֶם חַיִּים בַּעֲצָמוֹתֵיכֶם:

נד הָאֵכֶל מִבְּשָׂרִי וְהַשְׂתָּה מִדָּמִי יִשְׁלֹו חַיִּי עוֹלָם וְאֲנִי אֶקִּימֶנּוּ בַּיּוֹם הָאֲחֵרוֹן:

נה כִּי בְשָׂרִי הוּא אֲכָל אֱמֶת וְדָמִי שְׁקוּי אֱמֶת:

נו הָאֵכֶל אֶת-בְּשָׂרִי וְהַשְׂתָּה אֶת-דָּמִי הוּא יִשְׁכֵּן-בִּי וְאֲנִי בּוֹ:

נז כִּי כִּמוֹ הָאֵב הַחַי שָׁלַחִנִי וְאֲנִכִּי חַי בְּגִלְלוֹ כֵּן הָאֵכֶל אֹתִי גַם-הוּא יִחְיֶה בְּגִלְלִי:

נח זֶה הוּא הַלֶּחֶם הֵיכָד מִן-הַשָּׁמַיִם לֹא כִּמֶּן אֲשֶׁר אָכְלוּ אֲבוֹתֵיכֶם וּמָתוּ הָאֵכֶל מִן-הַלֶּחֶם הַזֶּה יִחְיֶה לְעוֹלָם:

נט כִּדְבָרֵי אֵלֶּה דִּבֶּר בְּלָמְדוֹ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּכֶפֶר-נְחוּם:

ס וְרַבִּים מִתַּלְמִידָיו שָׁמְעוּ וַיֹּאמְרוּ קִשָּׁה הַדָּבָר הַזֶּה מִי יוּכַל לְשָׁמְעוֹ:

^{טא} וַיִּשְׁוּעַ יָדַע בְּנַפְשׁוֹ כִּי תִלְמִידָיו מְלִינִים עַל־זֶה וַיֹּאמֶר
אֲלֵיהֶם הִנֵּה הִזָּה לָכֶם לְמוֹקֵשׁ:
^{טב} וּמִה־יִּהְיֶה כִּי־תִרְאוּ אֶת־בֶּן־הָאָדָם עָלָה אֶל־אֲשֶׁר
הִיָּה־שָׁם לִפְנֵים:
^{טג} הַרוּחַ הוּא הַמְחַיֶּה וְהַבָּשָׂר לֹא־יַצְלִחַ לְכָל הַדְּבָרִים
אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם רוּחַ הֵם וְחַיִּים:
^{יד} אַף־יֵשׁ אֲנָשִׁים בָּכֶם אֲשֶׁר אֵין אִמָּן בָּם כִּי יִשְׁוּעַ יָדַע
מֵרֹאשׁ מִי אֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא יֶאֱמִינוּ וּמִי הוּא אֲשֶׁר
יִסְגִּירָהוּ:
^{טו} וַיֹּאמֶר בַּעֲבוּר זֶה הִגַּדְתִּי לָכֶם כִּי לֹא־יֻכַּל אִישׁ לְבֹא
אֵלַי בְּלֹתִי אִם־נִתּוֹן־לּוֹ מֵאֵת הָאָב:
^{טז} וּבַעֲבוּר הַדָּבָר הַזֶּה שָׁבוּ אַחֲרֵי רַבִּים מִתְּלִמִּידָיו וְלֹא
הָלְכוּ עוֹד עִמּוֹ:
^{טז} וַיֹּאמֶר יִשְׁוּעַ אֶל־שְׁנַיִם הָעָשָׂר הָיִשׁ אֶת־לִבָּכֶם לְשׁוּב
מֵאַחֲרֵי גַם־אַתֶּם:
^{טז} וַיַּעַן אֹתוֹ שְׁמַעוֹן פֶּטְרוֹס אֲדֹנִי אֶל־מִי גִלְף וְדַבְּרִי חַיִּי
עוֹלָם עִמָּךְ:
^{טז} וַיֹּאנַחְנוּ הָאֲמִנִי וְגַם־יָדַעְנוּ כִּי אֵתָּה הוּא הַמְּשִׁיחַ
בֶּן־אֵל חַי:
^ע וַיַּעַן אֹתָם יִשְׁוּעַ הֲלֹא שְׁנַיִם עָשָׂר בְּחֻרְתִּי בָכֶם וְאֶחָד
מִכֶּם שָׁטָן הוּא:
^{עא} וְזֹאת דִּבֶּר עַל־יְהוּדָה בֶּן־שַׁמַּעוֹן אִישׁ־קְרִיּוֹת כִּי זֶה
נִכּוֹן הָיָה לְהַסְגִּירוֹ וְהוּא אֶחָד מִשְׁנַיִם הָעָשָׂר:

פרק ז

^א אַחֲרֵי־כֵן נָסַע יִשְׁוּעַ הֵנָּה וְהֵנָּה בְּגָלִיל כִּי לֹא אָבָה
לְנַסֵּעַ בִּיהוּדָה אַחֲרֵי־אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ הַיְּהוּדִים לְהַרְגוֹ:
^ב וַיִּקְרַב חַג הַיְּהוּדִים חַג הַסִּכּוֹת:
^ג וַיֹּאמְרוּ אֲלָיו אַחֲרֵי עָלָה מִנְּהָ וְלֶךְ־לָךְ אֶל־אַרְצֵי יְהוּדָה
לְמַעַן יִרְאוּ תִלְמִידֶיךָ גַּם־שָׁם אֶת־הַעֲלִילָת אֲשֶׁר־אַתָּה
עֹשֶׂה:
^ד כִּי אֵין־אִישׁ עֹשֶׂה דָבָר בְּסֵתֶר וּמִבְּקֵשׁ הוּא לְהוֹדֵעַ נֶגֶד
הַשָּׁמַשׁ וְאִם כֵּן אֵתָּה עֹשֶׂה קוֹם הִנֵּדַע בְּאַרְצֵי:
^ה כִּי־אַחֲרֵי גַם־הֵם לֹא הֶאֱמִינוּ בּוֹ:
^ו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשְׁוּעַ עוֹד לֹא־בָאָה עִתִּי עַד־הֵנָּה
וְעַתָּה הִיא אֵתְכֶם תְּמִיד:
^ז הָעוֹלָם לֹא־תֻכַּל לְשַׁנֵּא אֶתְכֶם וְאֵתִי תִשְׁנֵא עֲקֵב
עֲדוּתִי בָּהּ כִּי רַעִים מַעֲשִׂיהָ:
^ח עָלוּ אִתְּם לַעֲת הַחֹג וְאֵנִי לֹא אֵעֲלֶה לַעֲת הַחֹג עִתָּה כִּי
לֹא מְלָאָה עִתִּי עַד־כֹּה:
^ט כִּדְבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר וַיִּתְּמַהֲמַה בְּגָלִיל:
^י וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר עָלוּ אַחֲרָיו לַעֲת הַחֹג עָלָה גַם־הוּא לֹא
בְּגָלוּי כִּי אִם־פְּמִסְתֵּתֶר:
^{יא} וַיִּבְקְשׁוּ אֹתוֹ הַיְּהוּדִים בְּחָג וַיֹּאמְרוּ אֵיָּה אֵיפֹא הוּא:
^{יב} וַיְהִי הָעַם נִדּוֹן הַרְבֵּה אֵלֶּה אֲמָרִים כִּי־טוֹב הוּא וְאֵלֶּה
אֲמָרִים לֹא כִי־מִתְּעַה הוּא אֶת־הָעַם:
^{יג} אָפֹס אֵין־אִישׁ מְדַבֵּר עָלָיו בְּגָלוּי מִפְּנֵי יִרְאַת
הַיְּהוּדִים:

^{יד} וַיְהִי בַּחֹדֶף יָמֵי הַחֹג וַיַּעַל יִשְׁוּעַ וּלְמַד בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:
^{טו} וַיְהִי־וְהִידִים תִּמְהוּ וְלֹא־מֵאִין יָדַע זֶה סֵפֶר וְהוּא לֹא
לָמַד:
^{טז} וַיַּעַן אֹתָם יִשְׁוּעַ וַיֹּאמֶר לֹא תוֹרְתִי שְׁלִי אֲנִי מוֹרָה כִּי
אִם־תּוֹרַת שְׁלָחִי:
^{יז} מִי הָאִישׁ הַחֹפֶץ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ הוּא יָדַע תּוֹרְתִי
אִם־מֵאֵת אֱלֹהִים הִיא אוֹ מִלִּבִּי אֲנִי מוֹרָה:
^{יח} הַמוֹרָה מִלִּבּוֹ אֶת־כְּבוֹדוֹ הוּא מִבְּקֵשׁ וְהַמִּבְּקֵשׁ כְּבוֹד
שְׁלַחוֹ נֶאֱמָן הוּא וְלֹא עוֹלָתָה בּוֹ:
^{יט} הֲלֹא מֹשֶׁה נָתַן לָכֶם אֶת־הַתּוֹרָה וְאֵין־אִישׁ מִכֶּם שֹׁמֵר
אֶת־הַתּוֹרָה מִדּוּעַ תִּבְקְשׁוּ לְהַרְגֵנִי:
^כ וַיַּעַן הָעַם וַיֹּאמֶר רוּחַ רָעָה בָּךְ מִי אֵיפֹא מִבְּקֵשׁ
לְהַרְגֶּךָ:
^{כא} וַיַּעַן יִשְׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פַּעַלְה אַחַת פְּעֻלְתִּי וְכָלְכֶם
תִּתְּמַהוּ:
^{כב} הֵן מֹשֶׁה נָתַן לָכֶם אֶת־הַמּוֹלֶת אַף כִּי־לֹא מֹשֶׁה הִיא
כִּי אִם מִן־הָאֲבוֹת וְעַל־כֵּן בִּשְׁבַת תְּמַמּוּלוּ בֶן־זָכָר:
^{כג} וְעַתָּה אִם־בִּשְׁבַת הַמּוֹל יְמוֹל בֶּן־זָכָר לְבַעֲבוּר לֹא
תוֹפֵר תּוֹרַת מֹשֶׁה לְמַה־זֶּה תִּתְּעַבְּרוּ־כִי עַל כִּי־רַפְּאֵתִי
אִישׁ כָּלּוּ בִּשְׁבַת:
^{כד} אֶל־תִּשְׁפֹּטוּ לַעֲיִנַיִם כִּי אִם־מִשְׁפָּט־צָדֵק שִׁפְטוּ:
^{כה} וַיֹּאמְרוּ אַחֲדִים מִיִּשְׁכָּרִי יְרוּשָׁלַּיִם הֲלֹא זֶה הוּא אֲשֶׁר
הֵם מִבְּקָשִׁים לְהַמִּיתוֹ:
^{כו} וְהִנֵּה הוּא מְדַבֵּר בְּרַבִּים וְהֵם אֵינֶם אֲמָרִים לוֹ דָּבָר
הַאֵף אֲמָנָם הַפִּירוֹ שָׁרִינוּ כִּי־בִאֲמַת הוּא הַמְּשִׁיחַ:
^{כז} אַךְ אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה יָדַעְנוּ מֵאִין הוּא אֲבָל הַמְּשִׁיחַ
בָּבֹא לֹא־יָדַע אָדָם מֵאִין בָּא:
^{כח} אַזּוּ לְמַד יִשְׁוּעַ בַּמִּקְדָּשׁ וַיִּקְרָא לֵאמֹר אֲכֵן יָדַעְתֶּם אֹתִי
גַם־יָדַעְתֶּם מֵאִין אֲנִי אַךְ מִלִּבִּי לֹא־בָאֵתִי כִּי יֵשׁ
נֶאֱמָן אֲשֶׁר שְׁלַחֲנִי וְאַתֶּם לֹא יָדַעְתֶּם אֹתוֹ:
^{כט} וְאֵנִי יָדַעְתִּי אֹתוֹ כִּי מֵאֵתוֹ אֲנִי וְהוּא שְׁלַחֲנִי:
^ל וַיִּבְקְשׁוּ לְתַפְּשׁוֹ וְאִישׁ לֹא־שָׁלַח בּוֹ יָד כִּי עוֹד
לֹא־בָאָה עִתּוֹ:
^{לא} וְרַבִּים מִן־הָעַם הֶאֱמִינוּ־בּוֹ וַיֹּאמְרוּ הֲכִי הַמְּשִׁיחַ
בָּבֹא יַעֲשֶׂה אוֹתוֹת רַבִּים מֵאֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה:
^{לב} וַיִּשְׁמַעוּ הַפְּרוּשִׁים כִּי הָעַם מִתְּלַחֲשִׁים כְּזֹאת
עַל־אֲדוּתוֹ וַיִּשְׁלַחוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים
מְשַׁרְתִּים לְתַפְּשׁוֹ:
^{לג} וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשְׁוּעַ עוֹד מַעֲט מְזַעַר אֶהְיֶה עִמָּכֶם
וְאֵלַי לִי אֶל־שְׁלָחִי:
^{לד} תִּבְקְשֻׁנִי וְלֹא תִמְצְאוּנִי וּבִאֲשֶׁר אֶהְיֶה אֲנִי לֹא תוּכְלוּ
אִתְּם לְבֹא שָׁמָּה:
^{לה} וַיֹּאמְרוּ הַיְּהוּדִים אִישׁ אֶל־אַחֲרָיו אָנָּה גִלְף זֶה כִּי לֹא
נִמְצָא אֹתוֹ הַגִּלְף אֶל־הַנּוֹפְצִים בְּאַרְצֵי יוֹן וּלְלַמַּד
אֶת־הַיְּוֹנִים:
^{לו} מִה־הַדָּבָר הַזֶּה אָמַר תִּבְקְשֻׁנִי וְלֹא תִמְצְאוּנִי
וּבִאֲשֶׁר אֶהְיֶה אֲנִי לֹא תוּכְלוּ אִתְּם לְבֹא שָׁמָּה:
^{לז} וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא הִגְדוֹל בְּחָג וַיַּעֲמֵד יִשְׁוּעַ וַיִּקְרָא הוּי
כָּל־צִמָּא לָכוּ אֵלַי וּשְׁתּוּ:

לח המאמין בי כדבר הכתוב מקרבו יזלו נחלי מים חיים:

לט פזאת דבר על-הרוח אשר תנח על-המאמינים בו כי עוד לא-נשפך רוח הקדש בטרם לקח ישוע אחר כבוד:

מ ויש מן-העם כשמעם את-הדברים האלה אמרו אכן זה הוא הנביא:

מא ויש אשר אמרו זה הוא המשיח ואחרים אמרו המן-הגליל יבא המשיח:

מב הלא הכתוב אמר כי מזרע דוד מבית-לחם העיר חנה דוד משם יצא המשיח:

מג ויחלק העם בהצתם עליו:

מד ויש מהם אשר רצו לתפשו ואיש לא-שלח בו ידו:

מה וישבו המשרתים אל-ראשי הכהנים והפרושים והם אמרו אליהם מדוע לא-הבאתם אתו:

מו ויענו המשרתים לאמר מעולם לא-דבר אדם כמהו:

מז ויאמרו אליהם הפרושים הכי נדחתם גם-אתם:

מח הכי האמין בו אחד השרים או אחד הפרושים:

מט לבד ההמון הזה אשר אינם ידעים את-התורה ארורים המה:

נ ויאמר אליהם נקדימון הוא אשר-בא אליו לפנים והוא אחד מן-הפרושים:

נא הכי תשפט תורתנו את-האדם בטרם ישמע מה-בפיו ובטרם יודע מה-עשה:

נב ויענו ויאמרו אליו המן-הגליל גם-אתה דרש וחקר כי לא-קם נביא מן-הגליל:

פרק ח

א וילכו איש איש לביתו וישוע הלך אל-הר הגייתים:

ב ויהי בבקר ויבא עוד אל-ההיכל וכל-העם באו אליו וישב וילמד:

ג והסופרים והפרושים הביאו לפניו אשה אשר נתפשה בנאפוניה ויעמדוה בתוך:

ד ויאמרו אליו רבנו האשה הזאת נתפשה בנאפוניה כגנב במחתרת:

ה ובתורה צוה-לנו משה לסקל באבנים אשה כזאת ומה-תאמר אתה:

ו וכזאת אמרו לנסותו למצא עליו דבר לשטנו וישתוחח וישוע ויתו באצבעו על-הארץ:

ז וכאשר הוסיפו לשאל אתו ויקם ויאמר אליהם מיי-ככם נקי מעון ידה-בה אכן ראשונה:

ח וישתוחח שנית ויתו עוד על-הארץ:

ט והם כשמעם את-זאת נידו לבם אתם יצאו איש איש מזקן ועד-צעיר ויותר וישוע לבדו והאשה עמדת בתוך:

י ויקם וישוע וירא כי אין איש בלתי האשה לבדה ויאמר אשה איה הם שטניך הכי לא הרשיעך איש:

יא ונתאמר אין גם-אחד אדני ויאמר אליה ישוע גם-אני לא ארשיעך לכי לביתך ואל-תחטאי עוד:

יב ויוסף ישוע וידבר אליהם לאמר אנכי אור העולם ההלך אחרי לא ילך בחשך פילו אור החיים:

יג ויאמרו אליו הפרושים אתה מעיד עדות לנפשו עדותך לא נאמנה:

יד ויען ישוע ויאמר אליהם אף אם-אני מעיד לנפשי עדותי נאמנה כי-ידעתי מאין באתי ולאן אני הלך ואתם אינכם ידעים מאין באתי ולאן אני הלך:

טו אתם דנים לעיני בשר ואני אינני דן אף לא-ל-אחד:

טז ואף לו-ידן הייתי דיני דין אמת כי אינני לבדי כי אם-אני והאב אשר שלחני:

יז וגם בתורתכם כתוב כי על-פי שנים עדים יקום דבר:

יח אני הוא המעיד עדות לנפשי ואבי אשר שלחני גם-הוא לי לעד:

יט ויאמרו אליו אביך אינו ויען ישוע לא ידעתם גם-אתי וגם-לא את-אבי לו ידעתם אתי אז ידעתם גם את-אבי:

כ כדברים האלה דבר ישוע בבית האוצר כאשר למד בהיכל ולא-תפשו איש כי עוד לא-באה עתו:

כא ויוסף ישוע ויאמר אליהם אני אלף לי ואתם תבקשני ובחטאתיכם תמותו ואל-אשר אני הלך אתם לא-תוכלו לבא שמה:

כב ויאמרו היהודים הלא-בד נפשו בינדים כי אמר אל-אשר אני הלך אתם לא-תוכלו לבא שמה:

כג ויאמר אליהם אתם משכני מטה ואני משכני מעלה אתם מן-העולם הזה ואני אינני מן-העולם הזה:

כד לכן אמרתי לכם כי תמותו בחטאתיכם כי אם-לא תאמינו-בי כי-אני הוא תמותו בחטאתיכם:

כה ויאמרו אליו ומי-זה אתה ויאמר אליהם ישוע אני הוא כאשר אמרתי אליכם מראש:

כו ישלי רבות לדבר ולשפט עליכם אכן שלחי נאמן הוא ואת-הדבר אשר אשמע ממנו אתו אדבר אל-העולם:

כז והם לא הבינו זאת כי על-האב דבר אליהם:

כח ויאמר ישוע כאשר תגביהו את-בן-האדם למעלה אז תכירו כי-אני הוא ולא עשיתי מאומה מלבי כי אם-הדבר אשר הורני האב אתו אני מדבר:

כט ושלחי עמדי הוא לא זנח אתי גלמוד כי את-הטוב בעיניו אני עשה תמיד:

ל ויהי כדברו את-הדברים האלה ויאמינו-בו רבים:

לא ויאמר ישוע אל-היהודים המאמינים בו אם-תעמדו בדרכי אז תהיו תלמידי באמת ובתמים:

לב כי תשפילו את-האמת והאמת תעשה אתכם חפשים:

לג ויענו אתו הן זרע אברהם אנתנו ולא-היינו עבדים לאדם מעולם ואיך תאמר אתה כי-חפשים תהיו:

לד ויען אתם ישוע אמן אמן אני אמר לכם כלי-איש אשר יעשה חטא עבד לחטא הוא:

לה וְהַעֲבֹד לֹא־יֵשֵׁב בְּבֵית עַד־עוֹלָם אֵף הֵבֵן יֵשֵׁב שָׁם עַד־עוֹלָם:
 לו לָכֵן אִם־הֵבֵן יַעֲשֶׂה אֶתְכֶם חֲפָשִׁים חֲפָשִׁים תִּהְיוּ אֶל־נֶכּוֹן:
 לז יִדְעָתִי כִּי־זָרַע אֲבָרְהָם אִתָּם וּבְכָל־זֹאת תִּבְקָשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ כִּי לְדַבְרִי אֵין מְסֻלוֹת בְּלִבְכֶּם:
 לח אֲנִי מְדַבֵּר אֵת אֲשֶׁר רָאִיתִי אֲצֵל הָאֵב וְאַתֶּם עֹשִׂים אֵת אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם מֵאֵת אֲבִיכֶם:
 לט וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲבִינוּ הוּא אֲבָרְהָם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ לוֹ הִייתֶם בְּנֵי אֲבָרְהָם כַּמַּעֲשִׂי אֲבָרְהָם עֲשִׂיתֶם:
 מ אֲתֶם מְבַקְשִׁים אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ בְּאֲשֶׁר אָמַת אֲגִיד לָכֵם אֵת אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מֵאֵת אֱלֹהִים כֹּזֵאת לֹא עָשָׂה אֲבָרְהָם:
 מא כַּמַּעֲשִׂי אֲבִיכֶם אִתָּם עֹשִׂים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לֹא יִלְדִי זְנוּנִים אֲנַחְנוּ יִשְׁלַנוּ אֵב אֶחָד אֱלֹהִים:
 מב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ אִם אֱלֹהִים אֲבִיכֶם תִּתְּקֶנּוּ כִּי מֵאֵת אֱלֹהִים יֵצְאִיתִי וּמֵאִתּוֹ כֹּאֲתִי וְלֹא־מִלְכִּי כִּי־הוּא שְׁלַחְנִי:
 מג מְדוּעַ לֹא תִבִּינוּ נִיב שְׁפָתִי אֵין זֶה כִּי אִם לֹא־תוֹכְלוּן לְהַשְׁכִּיל אֶל־תּוֹרָתִי:
 מד אִתָּם מֵאֵת אֲבִיכֶם הַשֵּׁטֶן הִנֵּכֶם וְתִתְּמַכְרוּ לַעֲשׂוֹת כְּתֻאֲנוֹת אֲבִיכֶם הוּא הֵיזָה רֹצֵחַ נַפְשׁוֹת מְרֹאֵשׁ וּבְמוֹ־אָמַת לֹא עָמַד כִּי אָמַת אֵין־בוֹ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר כְּזָב מִלְּבוֹ הוּא דֹבֵר כִּי־מַשְׁקֵר הוּא וְאֵבִי כָל־מַשְׁקֵר:
 מה וְאֲנִי כְּאֲשֶׁר אָמַת אֲנִי דֹבֵר לֹא תִאֲמִינוּ לִי:
 מו מִי־מִמֶּם יְכַזִּיבֵנִי עַל־שְׁמִי דֹבֵר וְאִם דֹּבֵר אָמַת אֲנִי מְדוּעַ לֹא־תִאֲמִינוּ לִי:
 מז מִי אֲשֶׁר מֵאֵת אֱלֹהִים הוּא יִשְׁמַע דְּבָרִי אֱלֹהִים וְאַתֶּם לֹא תִשְׁמַעוּנִי כִּי לֹא מֵאֵת אֱלֹהִים אִתָּם:
 מח וַיַּעֲנוּ הַיְּהוּדִים וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲלֹא הֵיטֵב דִּבַּרְנוּ כִּי שְׁמוֹנִי אֶתָּה וְרוּחַ רָעָה בָּךְ:
 מט וַיַּעַן יִשׁוּעַ רוּחַ רָעָה אֵין־בִּי כִּי אִם־מְכַבֵּד אֲנִי אֶת־אֲבִי וְאַתֶּם תִּבְזִי:
 נ אֲנִי לֹא אֶת־כְּבוֹדִי אֲנִי מְבַקֵּשׁ יֵשׁ אֶחָד אֲשֶׁר הוּא מְבַקֵּשׁוֹ וְגַם־יִשְׁפֹּט:
 נא אָמֵן אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֵם אִם יִשְׁמַר אִישׁ אֶת־דְּבָרִי לֹא יִרְאֶה־מָוֶת לְעוֹלָם:
 נב וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַיְּהוּדִים עֲתָה יָדַעְנוּ כִּי־רוּחַ רָעָה בָּךְ גַּם־אֲבָרְהָם מֵת גַּם־הַנְּבִיאִים וְאַתָּה אָמַרְתָּ אִם יִשְׁמַר אִישׁ אֶת־דְּבָרִי לֹא יִטַּע־מָוֶת לְעוֹלָם:
 נג הַגָּדוֹל אֶתָּה מֵאֲבָרְהָם אֲבִינוּ אֲשֶׁר מֵת וְהַנְּבִיאִים כִּי מֵתוּ מֵהַ תַּעֲשֶׂה בְּנַפְשֶׁךָ:
 נד וַיַּעַן יִשׁוּעַ אִם־אֲנִי אִתָּן כְּבוֹד לְנַפְשִׁי כְּבוֹדִי כִּאֲנִי אֵף אֲבִי הוּא מְכַבְּדֵנִי אֲשֶׁר עָלָיו תִּאֲמָרוּן כִּי הוּא אֱלֹהֵיכֶם:
 נה וְאַתֶּם לֹא יִדְעַתֶּם אֹתוֹ אֵף אֲנִי יָדַע אֹתוֹ וְכִי־אֹמֵר לֹא יִדְעִיתִי אֶהְיֶה מְכַזֵּב כְּמוֹכֶם אָכֵן יִדְעִיתִי וְאַתֶּם־דִּבַּרְוּ אֲנִי שֹׁמֵר:

נ וְאֲבָרְהָם אֲבִיכֶם הִתְעַלַּס לְרֹאוֹת אֶת־יוֹמִי וַיֵּרָא וַיִּשְׁמַח:
 נז וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הַיְּהוּדִים אֵינְךָ עוֹד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה וְאַת־אֲבָרְהָם רָאִיתָ:
 נח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ אָמֵן אָמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֵם אֲנִי הִיִּיתִי עוֹד עַד לֹא־הָיָה אֲבָרְהָם:
 נט וַיִּשְׁאוּ אַבְנִים לְרֹגֶם אֹתוֹ אֵף יִשׁוּעַ הִסְתַּתֵּר מֵעֵינֵיהֶם וַיֵּצֵא מִן־הַמַּקְדָּשׁ וַיַּעֲבֹר בְּתֹכָם וַיִּלָּךְ הַלּוֹף:

פרק ט

א וַיְהִי בַּעֲבֹרֹ וַיֵּרָא אִישׁ אֲשֶׁר נוֹלַד עוֹר מְרֻחָם אִמּוֹ:
 ב וַיִּשְׁאַלְהוּ תַלְמִידָיו לֵאמֹר רַבְּנוּ מִי חֲטָא הָאִישׁ הַזֶּה אוֹ יִלְדִּיו כִּי נוֹלַד עוֹר:
 ג וַיַּעַן יִשׁוּעַ לֹא הוּא חֲטָא וְלֹא יִלְדִּיו אֵף לְבַעֲבוֹר יִרְאוּ־בוֹ מֵעַלְלִי־אֵל:
 ד עָלִי לְעוֹלָל עֲלָלוֹת שְׁלַחִי בַּעֲדֵי יוֹם כִּי־בָא לִילָה וְאָז לֹא־יוּכַל אִישׁ לַעֲשׂוֹת מֵאוֹמֶה:
 ה בַּעֲדֵי אֲנִי בַּעֲדֵיכֶם אוֹר הָעוֹלָם הִנֵּנִי:
 ו הַדֹּבֵר יֵצֵא מִפִּי וַיֵּרָק רַק בַּעֲפֹר הָאֲדָמָה וַיִּגְבַּל־חֲמֹר וַיִּמְרַח עַל־עֵינָיו:
 ז וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹךְ וְרַחֲצֵת בְּבִרְכַּת הַשְּׁלִיחַ אֲשֶׁר יֹאמֵר שְׁלוֹמִי וַיִּלָּךְ וַיִּרְחֹץ וַיָּבֹא בְּעֵינָיו פְּקָחוֹת:
 ח וַיֹּאמְרוּ שְׂכָנָיו הִידְעִים אֹתוֹ מֵאֵז הַלֵּאֲזָה הוּא הֵיִשֵּׁב הַמְּבַקֵּשׁ נְדָבוֹת:
 ט אֵלֶּה אָמְרוּ כִּי־זֶה הוּא וְאֵלֶּה לֹא־כֵן רַק דּוֹמָה־לוֹ וְהוּא אָמַר אֲנִי הוּא:
 י וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֵיכָה אִפּוֹא נִפְקְחוּ עֵינֶיךָ:
 יא וַיַּעַן אִישׁ אֲשֶׁר שְׁמוֹ יִשׁוּעַ גָּבַל חֲמֹר וַיִּמְרַח עַל־עֵינָיו וְכֹה אָמַר אֵלָי הֲלֹךְ וְרַחֲצֵת בְּבִרְכַּת הַשְּׁלִיחַ וְאֵלָךְ וַאֲרַחֵץ וְעֵינֵי נִפְקְחוּ:
 יב וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וַאֲנִי וַיֹּאמֶר לֹא יִדְעִיתִי:
 יג וַיָּבִיאוּ אֶת־הָעוֹר הָרָאָה הַזֶּה אֶל־הַפְּרוּשִׁים:
 יד וְהַיּוֹם אֲשֶׁר לָשׁ יִשׁוּעַ אֶת־הַטִּית וְאַת־עֵינָיו פָּקַח הִיזָה יוֹם הַשַּׁבָּת:
 טו וַיּוֹסִיפוּ גַם־הַפְּרוּשִׁים לְשָׁאֵל אֹתוֹ אֵיךְ נָתַן לוֹ אוֹר עֵינָיו וַיַּגִּד לָהֶם כִּי שָׁם טִיחַ עַל־עֵינֵי וַאֲרַחֵץ וְהִנֵּה עֵינֵי רְאוֹת:
 טז וַיֵּשׁ מִן־הַפְּרוּשִׁים אָמְרוּ הָאִישׁ הַזֶּה אֵינְנוּ אִישׁ אֱלֹהִים כִּי אֵינְנוּ שֹׁמֵר אֶת־הַשַּׁבָּת וַיֵּשׁ אָמְרוּ הַיּוֹכֵל אִישׁ חֲטָא לַעֲשׂוֹת מוֹפְתִים כְּאַלְהָה וַיְהִי מְדוֹן בֵּינֵיהֶם:
 יז וַיּוֹסִיפוּ וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָעוֹר וּמֵה־תֹּאמַר אֶתָּה עָלָיו כִּי פָקַח אֶת־עֵינֶיךָ וַיֹּאמֶר כִּי נָבִיא הוּא:
 יח וְלֹא־הִאֲמִינוּ לוֹ הַיְּהוּדִים כִּי עוֹר הִיזָה נָאוֹר עֵינָיו נָתַן לוֹ עַד־אֲשֶׁר קָרְאוּ לִילְדֵי הָעוֹר הָרָאָה:
 יט וַיִּשְׁאַלּוּ אִתָּם לֵאמֹר הַזֶּה בְּנֶכֶם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם כִּי נוֹלַד עוֹר וַאֲיֵךְ הוּא רָאָה עֲתָה:
 כ וַיַּעֲנוּ אִתָּם יִלְדֵּי וַיֹּאמְרוּ יָדַעְנוּ בְּנֵנוּ הוּא זֶה וְגַם נוֹלַד עוֹר:

כא אָבֵל לֹא יָדָעְנוּ אִיךָ הוּא רֹאֶה עֵתָה וְלֹא יָדָעְנוּ מִי פָקַח
 אֶת־עֵינָיו הֲלֹא בָּא בִּימֵים הוּא שְׁאָלוֹ אֹתוֹ וְהוּא בִּפְיוֹ
 יִגִּיד לָכֶם:
 כב כְּזֹאת דִּבְרוּ יִלְדֵי מִיִּרְאָתָם אֶת־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר כָּבַר
 חֲרָצוֹ לְנִדּוֹת אֶת־כָּל־אֲשֶׁר יוֹדֶה כִּי הוּא הַמָּשִׁיחַ:
 כג עַל־כֵּן אָמְרוּ יִלְדֵי כִּי בָּא בְּשָׁנִים הוּא שְׁאָלוֹ
 אֶת־פִּיהוּ:
 כד אַז קָרְאוּ שְׁנִית לַעֲנֹר הָרֹאֶה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שִׁים־נָא
 פָּבוֹד לֹאלֹהִים אֲנַחְנוּ יָדָעְנוּ כִּי־הָאִישׁ הַזֶּה חָטָא הוּא:
 כה וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶם־חָטָא הוּא לֹא יָדַעְתִּי רַק אַחַת יָדַעְתִּי
 כִּי עֲנֹר הָיִיתִי וְעֵתָה הִנְנִי רֹאֶה:
 כו וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מִה־עֲשֵׂה לָךְ אִיךָ פָקַח אֶת־עֵינֶיךָ:
 כז וַיַּעַן אֹתָם הֲלֹא אָמַרְתִּי לָכֶם וְלֹא שָׁמַעְתֶּם וּמִה־לָּכֶם
 לִשְׁמַע שְׁנִית הִגַּם אֹתָם חֲפָצִים לְהִיּוֹת תִּלְמִידָיו:
 כח וַיִּגְדְּפוּ אֹתוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵתָה הוּא תִלְמִידוֹ וְאַנְחָנוּ
 תִּלְמִידֵי מֹשֶׁה אֲנַחְנוּ:
 כט יָדָעְנוּ כִּי אֶל־מֹשֶׁה דִּבֶּר אֱלֹהִים וְזֶה הָאִישׁ לֹא יָדָעְנוּ
 מֵאֵין הוּא:
 ל וַיַּעַן הָאִישׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם דִּבֶּר פֶּלֶא הוּא אֹתָם לֹא
 יָדַעְתֶּם מֵאֵין הוּא וְהוּא אֶת־עֵינֵי פָקַח:
 לא וְאַנְחָנוּ יָדָעְנוּ כִּי חֲטָאִים לֹא־יִשְׁמַע אֱלֹהִים כִּי
 אֶם־הִירָא אֶת־הָאֱלֹהִים וְהַעֲשֵׂה אֶת־רְצוֹנוֹ אֹתוֹ
 יִשְׁמַע:
 לב מִי שָׁמַע מַעֲוָדוֹ כִּי־פָקַח אִישׁ אֶת־עֵינֵי הַנוֹלֵד עֲנֹר
 מִרְחָם:
 לג וְלֹא הָיָה זֶה אִישׁ אֱלֹהִים לֹא־יָכֹל עֲשׂוֹת דִּבֶּר:
 לד וַיַּעַנּוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֵן בָּעוֹן חוֹלְלֵת וְאֵתָה תִּלְמֵד אֲתָנוּ
 וַיִּדְחֲפוּ אֹתוֹ מֵעַל־פְּנֵיהֶם:
 לה וַיִּשְׁוֹעַ שָׁמַע כִּי דִחְפוּ אֹתוֹ מֵעַל־פְּנֵיהֶם וַיִּפְגְּשֵׁהוּ
 וַיֹּאמֶר הִתְאַמֵּן בְּכֵן־הָאֱלֹהִים:
 לו וַיַּעַן וַיֹּאמֶר וּמִי הוּא־זֶה אֲדֹנִי וְאַמֵּין בּוֹ:
 לז וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשְׁוֹעַ הֲלֹא רֵאִיתָ אֹתוֹ וְהִנֵּה הוּא הַמְּדַבֵּר
 אֵלֶיךָ זֶה הוּא:
 לח וַיֹּאמֶר הִנְנִי מֵאֵמִין אֲדֹנִי וַיִּשְׁתַּחוּ לוֹ:
 לט וַיֹּאמֶר יִשְׁוֹעַ אֲנִי לְדִין בָּאתִי בְּאָרֶץ לְמַעַן הַעֲנִינִי יְהוֹ
 רָאִים וְהָרָאִים יְהוֹ עֲנִינִים:
 מ וּמִן־הַפְּרוּשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ עֲמוֹ וְשָׁמְעוּ אֶת־דִּבְרֵי אָמְרוּ
 הִגַּם אֲנַחְנוּ עֲנִינִים:
 מא וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשְׁוֹעַ לוֹ עֲנִינִים הָיִיתֶם לֹא־הָיָה בָכֶם
 עוֹן אָבֵל אֹתָם אָמְרִים כִּי הִנֵּכֶם רָאִים לָכֵן נִמְצָא עוֹן
 בָּכֶם:

פרק י

א אָמֵן אָמֵן אָנִי אָמַר לָכֶם אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִבֹּא דֶרֶךְ
 הַשַּׁעַר אֶל־מַכְלְאוֹת הַצֹּאן כִּי אֶם־יַעֲלֶה בְּדֶרֶךְ אַחֵר
 גָּנֹב הוּא וְשָׂדֶד:
 ב וְאִישׁ הִבָּא דֶרֶךְ הַשַּׁעַר הוּא רֹעֶה הַצֹּאן:

ג לוֹ פֶּתַח הַשַּׁעַר וְהַצֹּאן תִּשְׁמַעְנָה בְּקוֹלוֹ וְהוּא בְּשֵׁמוֹת
 יִקְרָא אֶל־צֹאֲנוֹ וַיִּזְעֹק:
 ד בְּהוֹצִיאוֹ אֶת־כָּל־צֹאֲנוֹ יַעֲבֹר לִפְנֵיהֶן וְהִלְכוּ אַחֲרָיו
 הַצֹּאן כִּי יָדַעוּת אֶת־קוֹלוֹ:
 ה וְאַחֲרֵי זֶה לֹא תִלְכְּנָה כִּי תִנוּסְנָה מִפְּנֵי יַעַן קוֹל זָרִים
 לֹא יָדָעוּ:
 ו אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה נִשְׂא עֲלֵיהֶם יִשְׁוֹעַ וְהֵם לֹא הִכִּינוּ
 מִהֵנָּה אֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם:
 ז וַיּוֹסֶף יִשְׁוֹעַ וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם אָמֵן אָמֵן אָנִי אָמַר לָכֶם
 אֲנִכִּי שַׁעַר הַצֹּאן:
 ח כֹּל אֲשֶׁר בָּאוּ לִפְנֵי גִנָּבִים הֵם וְשָׂדֶדִים וְלֹא־שָׁמְעוּ
 אֲלֵיהֶם הַצֹּאן:
 ט אֲנִכִּי הַשַּׁעַר אִישׁ כִּי־יִבֹּא דֶרֶךְ כִּי יִנְשָׁע וּבָא וַיִּצָּא
 וַיִּמָּצָא מִרְעָה:
 י הַגָּנֹב לֹא יָבֹא כִּי אֶם־לִגְנוֹב לְשַׁחֹט וְלִהְשָׁמִיד וְאֲנִי
 בָּאתִי לְמַעַן יִמָּצְאוּ חַיִּים וְחַיִּית נַפְשָׁם לְרוּחָה:
 יא אֲנִי הוּא הָרֹעֶה הַטּוֹב הָרֹעֶה הַטּוֹב יִתֵּן אֶת־נַפְשׁוֹ בְּעַד
 הַצֹּאן:
 יב וְהַשְּׂכִיר אֲשֶׁר אֵינָנו רֹעֶה וְלֹא־לוֹ הַצֹּאן יִרְאֶה
 אֶת־הַזָּאֵב בָּא יַעֲזֹב אֶת־הַצֹּאן וַיָּנוּס וְהַזָּאֵב יִחַטֵּף
 וַיִּפְיֵץ אֶת־הַצֹּאן:
 יג וְהַשְּׂכִיר נֹס כִּי שְׂכִיר הוּא וְלֹא יִדְאָג לְצֹאן:
 יד אֲנִי הוּא הָרֹעֶה הַטּוֹב יָדַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר־לִי וְנוֹדַעְתִּי
 לְאֲשֶׁר לִי:
 טו כַּאֲשֶׁר גִּם־הָאֵב יָדַע אֹתִי וְאֲנִי יָדַע אֶת־הָאֵב
 וְאֶת־נַפְשִׁי אֲתֵן בְּעַד הַצֹּאן:
 טז וְעוֹד צֹאן אַחֲרוֹת יִשְׁלִי אֲשֶׁר אֵינָן מִן־הַמַּכְלָה הַזֹּאת
 וְעֲלִי לְהִגַּם גִּם־אֲתֵן וְהִנֵּה בְּקוֹלִי תִשְׁמַעְנָה וְהִנֵּה עֹדֵר
 אֶחָד וְרֹעֶה אֶחָד:
 יז עַל־כֵּן יִאָּהֲבֵנִי הָאֵב כִּי אֶת־נַפְשִׁי אֲתֵן וְאֲשִׁיב
 וְאֶקְחֶיהָ:
 יח אִישׁ לֹא יָקַח נַפְשִׁי מִמֶּנִּי כִּי אֶם־אֲנִי אֲתִנֶּנָּה יִשְׁלָאֵל
 יְדִי לְתַתָּה וַיִּשְׁלָאֵל לְהַשִּׁיבָהּ אֵלָי זֹאת הַמַּצָּנָה צִוִּיתִי
 מֵאֵת אָבִי:
 יט וַיִּחַלְקוּ הַיְּהוּדִים עוֹד הַפַּעַם עַל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
 כ רַבִּים מֵהֶם אָמְרוּ רוּחַ רָע בּוֹ וּמִשְׁגָּע הוּא לְמַה־זֶּה
 תִּשְׁמַעוּ אֵלָיו:
 כא וְאַחֲרֵים אָמְרוּ אֵין הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבְרֵי בַעַל רוּחַ רָע
 הֵישׁ עִם־רוּחַ רָע לְפָקַח עֵינֵי עֲנִינִים:
 כב וַיְהִי בִימֵי הַחֲנֻכָּה בִּימֵי הַחֲרֹף בִּירוּשָׁלַיִם:
 כג וַיִּתְּהִלֵּךְ יִשְׁוֹעַ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ בְּאוֹלָם שְׁלֹמֹה:
 כד וַיִּסְבּוּ אֹתוֹ הַיְּהוּדִים וַיֹּאמְרוּ עַד־אָנָּה תִמְשָׁכְנוּ
 בְּנַפְשָׁנוּ אֶם־אֵתָה הוּא הַמָּשִׁיחַ הַגָּדֹלֵנוּ לַעֲיֹן
 הַשָּׁמַיִשׁ:
 כה וַיַּעַן אֹתָם יִשְׁוֹעַ הֵן הִגַּדְתִּי לָכֶם וְלֹא הִאָּמַנְתֶּם כִּי
 הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר־אֲנִי עֹשֶׂה בְּשֵׁם אָבִי הֵם לִי לַעֲדוּת:
 כי רַק אֹתָם לֹא תִאָּמִינוּ כִּי לֹא מִצִּיאֲנִי אֹתָם כַּאֲשֶׁר אָמַרְתִּי
 לָכֶם:

כו צאני שמעות את-קלי ואני ידע אתן והנה הלכות
 אחרי:
 כח ויחיי עולם אתן להן לא תאבדנה לגנח ולא יחטף
 אתן איש מדרי:
 כט אבי אשר נתן לי אדיר הוא מכל ואין איש
 אשר-יוכל לחטף אתהן מיד האב:
 ל ואני והאב אחד:
 לא ויסיפו היהודים וישאו אבנים לסקלו:
 לב ויען אתם ישוע הן מעשים רבים טובים הראיתי לכם
 מאת האב על-איזה מן-המעשים האלה תסקלני:
 לג ויענו אותו היהודים לאמר על-מעשה טוב לא נסקלך
 כי אם-על-חילול השם באשר כי אדם אתה והנך אמר
 לגנפך אלהים אתה:
 לד ויען אתם ישוע הלא כתוב בתורתכם אני אמרתי
 אלהים אתם:
 לה ועתה אם-אנשים נקראו אלהים אשר תורת האלהים
 אתם ודבר הכתוב אין להשיב:
 לו איך תאמרו על-זה אשר קדשו האב וישלחוהו בארץ
 מגדף אתה יען אמרתי בן-האלהים אני:
 לז אם-לא עשיתי את-מעשי אבי לא תאמינו לי:
 לח ואם-עשיתים אף כי לא-אביהם להאמין בי האמינו
 במעשי ידך למען תדעו ותאמינו כי האב בי ואני
 באב:
 לט ויסיפו ויבקשו לתפשו אף הוא נמלט מידם:
 מ ויצא וישב אל-עבר הירדן אל-המקום אשר יוחנן
 היה מטביל שם בתחלה וישב שם:
 מא ויבאו אליו רבים ויאמרו הנה יוחנן לא-נתן מופת
 אכל כל-אשר דבר על-האיש הזה אמת הוא:
 מב ויאמינו-בו רבים במקום ההוא:

פרק יא

א ויהי איש חלה וישמו אלעזר מבית-עניה מקום מושב
 מרים ומרתא אחותה:
 ב היא מרים אשר משחה את-האדון בשמן רקח
 ובשערתי נגבה את-רגליו ואלעזר הוא אחיה אשר
 חלה:
 ג ותשלחנה האחיות אליו לאמר אדני הנה זה אשר
 נפשך אהבתהו חלה הוא:
 ד וישמע ישוע ויאמר המחלה הזאת לא למנות כי
 אם-לכבוד האלהים למען יכבד-בה בן-האלהים:
 ה וישוע אהב את-מרתא ואת-אחותה ואת-אלעזר:
 ו ויהי בשמעו כי חלה ויתמהמה וישב יומים במקום
 אשר-הוא שם:
 ז ואחר-כן אמר לתלמידיו לכו ונשובה אל-ארץ
 יהודה:
 ח ויאמרו אליו תלמידיו רבנו הלא זה עתה בקשו
 היהודים לסקלך ואתה עוד תשוב שמה:
 ט ויען ישוע הלא שתיים-עשרה שעות ביום איש ההלך
 ביום לא יפשל כי יראה אור העולם הזה:

י אכל ההלך בלילה יפשל כי האור אינו-בו:
 יא ואחר דברו כזאת אמר אליהם אלעזר ודידנו ישן
 ואני הלך להעיר אתו משנתו:
 יב ויענו תלמידיו אדני אם-ישן הוא שנתו תחלימהו
 וחי:
 יג וישוע דבר בן על-מותו והם חשבו כי על-מנוחתו
 בשנה הוא מדבר:
 יד אז אמר אליהם ישוע בשפה כרוכה אלעזר מת:
 טו ואני שמח למענכם כי לא-הייתי שמה לב-עבור
 תאמינו אף גלכה-נא אליו:
 טז ויאמר תומא הנקרא דידמוס אל-חבריו התלמידים
 גלכה-נא גם-אנחנו ונמותה עמו:
 יז ויבא ישוע וימצא כי זה כבר ארבעה ימים שכב
 בקבר:
 יח ובית-עניה קרבה לירושלים כחמש עשרה מענות
 צמד שדה:
 יט ויהודים רבים באו אל-מרתא ומרים לנחמן
 על-אחיהן:
 כ ויהי כשמע מרתא כי ישוע בא ותצא לקראתו ומרים
 ישבת בבית:
 כא ותאמר מרתא אל-ישוע אדני לו היית פה עמנו
 ולא-מת אחי:
 כב וגם-עתה ידעתי כי כל-אשר תשאל מאת האלהים בן
 יתן לך האלהים:
 כג ויאמר אליה ישוע הלא יקום אחיך:
 כד ותאמר אליו מרתא ידעתי כי יקום ביום התקומה
 ביום האחרון:
 כה ויאמר אליה ישוע אנכי התקומה והחיים המאמין בי
 אף כ-יהוא מת יקום וחי:
 כי וכל-חי אשר יאמין-בי לא ימות לעולם התאמיני
 זאת את:
 כז ותאמר אליו הן אדני הן אנכי האמנתי כ-אתה הוא
 המשח בן-האלהים הבא אל-העולם:
 כח ובדברה כזאת הלכה וקראה למרים אחותה בסתר
 לאמר הנה בא הרבי והוא קרא לה:
 כט ותשמע ותקם כרגע ותבא אליו:
 ל וישוע טרם יבא אל-הכפר כי אם-עודנו עמד במקום
 אשר פגשה-בו מרתא:
 לא ויהיהודים אשר-היו אתה בבית לנחמה בראותם
 כ-קמה מרים ויצאה פתאם הלכו אחריה בחשבם
 כ-לבבות אל-הקבר היא הלכת:
 לב ומרים באה אל-המקום אשר ישוע עמד שם ותרעהו
 ותפל לרגליו ותאמר לו אדני לו היית פה עמנו
 ולא-מת אחי:
 לג כראות ישוע אתה בכיה ואת-היהודים בכים עמה
 וימר רוחו בקרב ויסער לבו:
 לד ויאמר אן קברתם אותו ויאמרו אליו בא אדנינו
 וראה:
 לה ויבך ישוע:

פרק יב

א וַיֹּאמְרוּ הַיְּהוּדִים רָאוּ מִה־נִּפְלְאָה לֹא אֶהְבְּתוּ:
 לו וַיֵּשׁ מֵהֶם אִמּוֹ הַהוּא אֲשֶׁר פָּקַח עֵינָיו הָעוֹר לֹא יָכַל
 לַעֲצֹר גַּם אֶת־זֶה מִמֶּנּוּ:
 לח וַיֵּשׁוּעַ בְּמֶרְ נִפְשׁוֹ בָּא אֶל־הַקֶּבֶר וְהוּא מַעֲרָה וְאָבָן
 שׁוּמָה עַל־פִּיהָ:
 לט וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ גָּלוּ אֶת־הָאָבָן וַתֹּאמֶר אֵלָיו מִרְתָּא אַחֹת
 הַמֶּת אֲדֹנָי הִנֵּה הוּא נִבְאָשׁ כִּי־זֶה לוֹ יָמִים אַרְבָּעָה:
 מ וַיֹּאמֶר אֵלָיָה יֵשׁוּעַ הֲלֹא אִמְרָתִי לָךְ אִם־תֹּאמִינִי אֲזִי
 תֵּרָאִי אֶת־כְּבוֹד הָאֱלֹהִים:
 מט וַיִּגְלוּ אֶת־הָאָבָן אֲשֶׁר הַמֶּת הוֹשֵׁם שָׁם וַיֵּשׁוּעַ נָשָׂא
 אֶת־עֵצֵינִי לְמָרוֹם וַיֹּאמֶר אוֹדֶךָ אֲבִי כִי עָנִיתִנִי:
 מב וַאֲנִי יָדַעְתִּי כִי מִדִּי אֲדַבֵּר אֶתָּה תַעֲנֶנּוּ אָפֶס בַּעֲבוּר
 הָעַם הָעֵמֶד עָלַי דִּבַּרְתִּי כֵן לְבַעֲבוּר יִאֲמִינוּ כִּי אֶתָּה
 שְׁלַחְתָּנִי:
 מג כִּכְלָתוֹ לְדַבֵּר כֵּן וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל אֶלְעָזָר עוֹרָה
 וַצָּאָה:
 מד וַיֵּצֵא הַמֶּת וַיְדִיּוּ וַיְרַגְּלוּ אֶסְרוּת בְּתַכְרִיכִין וּפְנֵי
 קְשׁוּרִים בְּמִטְפַּחַת וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ אֲלֵיהֶם הִתִּירָהוּ וַתִּנּוּ
 לוֹ לִלְכֹּת:
 מה וְרַבִּים מִן־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בָּאוּ אֶל־מֶרְיָם כִּרְאוּתָם
 אֶת־אֲשֶׁר עָשָׂה יֵשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ בֹּי:
 מו וּמִקְצוֹתָם הִלְכוּ אֶל־הַפְּרוּשִׁים וַיִּגִּידוּ לָהֶם אֶת־אֲשֶׁר
 עָשָׂה יֵשׁוּעַ:
 מז וַיִּקְהִילוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים אֶת־הַסֵּנֶהֶדְרִין
 וַיֹּאמְרוּ מִה־נִּעֲשֶׂה הֲלֹא הָאִישׁ הַזֶּה עָשָׂה מוֹפְתִים
 רַבִּים:
 מח וְאִם־נִחְדָּל מִמֶּנּוּ כִּיּוֹם הֲלֹא כָלָם יִאֲמִינוּ־בּוֹ וּבָאוּ
 הָרוּמִיִּים וְלָקְחוּ אֶת־מִקְוָמֵנוּ וְאֶת־עַמָּנוּ:
 מט וְאֶחָד מֵהֶם קָפָא שָׁמוּ אֲשֶׁר הָיָה כֹהֵן כָּהֵן גָּדוֹל בַּשָּׁנָה
 הַהִיא אָמַר אֲלֵיהֶם אַתֶּם לֹא־תִבְּנוּ דָבָר:
 י וגַּם לֹא־תִשְׁכִּילוּ כִּי טוֹב לָכֶם אֲשֶׁר יָמוּת אִישׁ אֶחָד
 בְּעַד הָעָם מֵאֲבֹדֵן הָעָם כָּלוּ:
 נא וְלֹא מִלְּבֹד דָּבָר כֹּזֵאת כִּי אִם־בִּהְיוֹתוֹ כֹּהֵן גָּדוֹל בַּשָּׁנָה
 הַהִיא נִבָּא כִּפְיוֹ כִּי־יֵשׁוּעַ יָמוּת בְּעַד הָעָם:
 נב וְלֹא־לְבֹד בְּעַד הָעָם כִּי אִם־גַּם־לְקַבֵּץ אֶת־בְּנֵי
 הָאֱלֹהִים הַנִּפְצָצִים וְהָיוּ לְאַחֲדִים:
 נג וּמִן־הַיּוֹם הַהוּא נִוָּעֲצוּ עָלָיו יַחֲדָו לְהַמִּיתוֹ:
 נד וְעַל־כֵּן לֹא־הִתְהַלֵּךְ יֵשׁוּעַ עוֹד בֵּין הַיְּהוּדִים בְּגָלוּי כִּי
 אִם־נִטָּה מִשָּׁם עַד־הַכֶּפֶר הַקְּרוֹבָה לַמִּדְבָּר אֶל־עִיר
 וּשְׁמָהּ אֶפְרַיִם וַיִּגְרֶשׁ עִם־תַּלְמִידָיו:
 נה וַיִּקְרַב חֲגֵי־הַפֶּסַח לַיְּהוּדִים וְרַבִּים מִן־הָאָרֶץ עָלוּ
 יְרוּשָׁלַיִם לִפְנֵי הַפֶּסַח לְהִתְקַדֵּשׁ שָׁמָּה:
 נו וַיִּבְקֹשׁוּ אֶת־יֵשׁוּעַ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ הָעַמָּדִים
 בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ מִה־יִּהְיֶה לָבָסָם הָאִם לֹא־יָבֹא
 אֶל־הַחֵג:
 נז וְרָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים נִתְּנוּ פָקֶדָה כִּי אִם־יֵדַע
 אִישׁ אֶת־מִקְוָמוֹ אִי יָבֹא וַיִּגִּיד לְמַעַן יִתְפָּשֶׂהוּ:

א וַיֵּשְׁשֶׁת יָמִים לִפְנֵי חֲגֵי־הַפֶּסַח בָּא יֵשׁוּעַ אֶל־בֵּית־עֲנָנָה
 וְשָׁם אֶלְעָזָר הַמֶּת אֲשֶׁר הִחְיָה מִן־הַמֵּתִים:
 ב וַיַּעֲשׂוּ־לוֹ שָׁם מִשְׁתָּה בַּעֲרֵב וּמִרְתָּא מִשְׁנַת אֹתוֹ
 וְאֶלְעָזָר הָיָה אֶחָד מִן־הַיִּשְׁבִּים אֶל־הַשְּׁלֶחָן:
 ג וַתִּקַּח מֶרְיָם מִרְקַחַת גִּרְדִּי וַיִּקְרַעֶרְךָ מֵאֵד לְטָרָא
 אַחַת מִשְׁקָלָהּ וַתִּמָּשַׁח אֶת־רִגְלֵי יֵשׁוּעַ וּבִשְׁעֶרְתִּיהָ
 נִגְבָּה אֶת־רִגְלָיו וְהַבֵּית מָלֵא רִיחַ הַמִּרְקַחַת:
 ד וְאֶחָד מִתַּלְמִידָיו הוּא יְהוּדָה בֶּן־שַׁמַּעוֹן אִישׁ־קֶרִיּוֹת
 אֲשֶׁר אַחֲרֵי־כֵן הִסְגִּירוֹ אָמַר לֵאמֹר:
 ה עַל־מָה לֹא־תִמָּכֶר הַמִּרְקַחַת הַזֹּאת בְּשֵׁלֶשׁ מֵאוֹת דִּינָר
 לְתַת לְעֲנִיִּים:
 ו וְהוּא דָּבָר כֹּזֵאת לֹא מִדַּאֲגָתוֹ לְעֲנִיִּים רַק יַעַן כִּי־גִבֹּב
 הָיָה וְאֶרֶץ אוֹצְרִים בִּידוֹ וְנִשְׂא מֵאֲשֶׁר נִתְּנָה בּוֹ:
 ז וַיֹּאמֶר יֵשׁוּעַ הִנֵּחַ־לָּהּ לְיוֹם קִבְּרָתִי הַכִּינָה זֹאת:
 ח כִּי אֶת־הָעֲנִיִּים תִּמָּצְאוּ לִפְנֵיכֶם תִּמָּיד וְאֵתִי לֹא
 תִּמָּצְאוּ תִּמָּיד לִפְנֵיכֶם:
 ט וְרַבִּים מִן־הַיְּהוּדִים שָׁמְעוּ כִּי הוּא שָׁם וַיָּבֹאוּ
 לֹא־בַעֲבוּר יֵשׁוּעַ לְבָדוֹ כִּי אִם־גַּם־לְרֹאוֹת אֶת־אֶלְעָזָר
 אֲשֶׁר הִחְיָה מִן־הַמֵּתִים:
 י וַיִּוָּעֲצוּ רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים לְהַרְגֵּם גַּם אֶת־אֶלְעָזָר:
 יא כִּי בִגְלָלוֹ אָזְלוּ יְהוּדִים רַבִּים וַיִּאֲמִינוּ בִּישׁוּעַ:
 יב וַהֲיִי מִמִּחְרַת כְּשִׁמְעוּ רַבִּים מִן־הָעָם מִן־עוֹלֵי הַרְגָּל כִּי
 יֵשׁוּעַ בָּא יְרוּשָׁלַיִם:
 יג וַיִּקְחוּ כַּפּוֹת תְּמָרִים בִּידֵם וַיֵּצְאוּ לְקִרְיָתוֹ וַיִּרְעִעוּ
 הוֹשַׁע־נָא בְּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם יְהוָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל:
 יד וַיִּמָּצֵא יֵשׁוּעַ עִיר וַיִּרְפֹּב עָלָיו כְּפָתוֹב:
 טו אֶל־תִּירָאִי בֶת־צִיּוֹן הִנֵּה מִלְּפָנֶיךָ יָבֹא לָךְ רֶכֶב עַל־עִיר
 בֶּן־אַתְנֹת:
 טז וְכָל־זֹאת לֹא־הִבִּינוּ תַלְמִידָיו בְּתַחֲלִילָה אֵף כַּאֲשֶׁר לָקַח
 יֵשׁוּעַ אַחֵר כְּבוֹד זָכְרוֹ אֲזִי כִי־כִּיָּה כְּתוּב עָלָיו וְכִּיָּה
 גַּם־עָשׂוֹ לוֹ:
 יז וְהָעָם אֲשֶׁר הָיוּ אִתּוֹ הָעִידוּ בְּפִיהֶם כִּי קָרָא
 אֶת־אֶלְעָזָר מִן־קֶבְרוֹ וַיַּחְיֶהוּ מִן־הַמֵּתִים:
 יח וְעַל־כֵּן יֵצְאוּ הָעָם לְקִרְיָתוֹ אַחֲרֵי שָׁמְעָם כִּי עָשָׂה
 אֶת־הָאֹת הַזֶּה:
 יט וְהַפְּרוּשִׁים אָמְרוּ אִישׁ אֶל־אַחֲיוֹ הַרְאִיתָם כִּי יָדִיכֶם
 לֹא תַעֲשִׂינָה תוֹשָׁיָה וְאַחֲרֵי כָל־אַדָּם יִמְשֹׁף:
 כ וּבִתְוֹף עוֹלֵי הַרְגָּל לְהַשְׁתַּחֲוֹת נִמָּצְאוּ גַם־יְיָנִים:
 כא וְהֵם בָּאוּ אֶל־פִּילֹפּוֹס אִישׁ בֵּית־צִיּוֹנָה מִן־הַגָּלִיל
 וַיַּחֲלוּ אֶת־פָּנָיו לֵאמֹר אֲדֹנֵינוּ חֲפָצִים אֲנַחְנוּ לְרֹאוֹת
 אֶת־יֵשׁוּעַ:
 כב וַיָּבֹא פִילֹפּוֹס וַיִּגֵּד לְאַנְדֵּרִי וְאַנְדֵּרִי וּפִילִיפּוֹס הַגִּידוּ
 הַדְּבָר לִישׁוּעַ:
 כג וַיַּעַן אֹתָם יֵשׁוּעַ לֵאמֹר הִנֵּה בָּא הַמוֹעֵד וּבֶן־הָאָדָם
 נִאֲדָר יִהְיֶה בְּכַבֹּדוֹ:

כד אמן אמן אני אמר לכם גרגר דגן אם לא יפול זמית בתוך הארץ ישאר לבדו ואם ימות יוציא זרע רב: כה האהב את-נפשו תכרת-לו והשגא את-נפשו בעולם הזה שמרה תהיה-לו לחיי ער: כו מ-החפץ לשרתני ילך בעקבותי ובאשר אהיה אני שם יהיה גם-משרתי וכי איש ישרת אתי יכבד האב: כז עתה נבקה נפשי ומה אמר הצילני אבי מן-עת המועד הזה אף על-כן באתי למועד הזה: כח אבי גדל כבוד שמך והנה קול ענה משמים גדלתי כבודו וגם-אגדלנו עוד: כט והעם העמדים שם שמעו ואמרו קול רעם הוא ויש מהם אמרו כי מלאך דבר אליו: ל ויען ישוע ויאמר לא למעני היה הקול הזה כי אם-למענכם: לא עתה נחרץ משפט העולם הזה ושר העולם הזה נדחף למדחפות: לב ונאני כאשר אנשא מעל-הארץ אמשך כל-אדם אחרי: לג והמליך האלה הוציא כי ירזמון באיזה מות ימות: לד ויענו אותו העם שמענו מפי התורה כי המשיח חי הוא לעולם ואיך תאמר אתה כי נשא ינשא בן-האדם מי הוא זה בן-האדם: לה ויאמר אליהם ישוע עוד מעט מן-עזר יאיר האור לעיניכם לכו לאורו בהמצאו פן-יכסה אתכם החשך וההלך בחשך ילך אל-אשר לא ידע: לו האמינו באור כל-עוד הוא זורח עליכם למען תהיו בני האור ואחרי הדברים האלה הלך ישוע ויסתר מפניהם: לז והם לא האמינו לו אף כ-עשה אותות רבים לפניהם: לח למלאת דבר ישעיהו הנביא אשר אמר יהוה מי האמין לשמענתו וזרוע יהוה על-מי נגלתה: לט ועל-כן להאמין לא יכלו כי ישעיהו הוסיף לאמר: מ השע עיניהם והשמין את-לבבם פן-יראו בעיניהם ולבבם יבין ושב ורפאתי להם: מא הדברים האלה דבר ישעיהו בחזותו את-כבודו וינבא עליו: מב אולם גם מן-השרים האמינו-בו רבים אף בעבור הפרושים לא הדוד בפייהם לבלתי יגדו מתוך קהלים: מג כי כבוד אנשים יקר בעיניהם מקבד אלהים: מד ויקרא ישוע ויאמר המאמין בי לא-בי הוא מאמין כי אם-בשליחי: מה והראה אתי הוא ראה את-שליחי: מו ונאני לאור באתי אל-העולם אשר כל-המאמין בי לא ישכך בחשכה: מז ואיש כי ישמע את-דברי ולא ישמרם אני לא אשפט אותו כי לא-לשפט את-העולם באתי כי אם-להושיע את-העולם:

מח וכי ימאס בי איש ולא יקח אמרי יש שפט אשר-ישפטנו הדבר אשר דברתי הוא ישפטנו ביום האחרון: מט כי אני לא מלבי דברתי כי אם-האב אשר שלחני הוא צוני את-אשר אמר ואת-אשר אדבר: נ ונדעתי כי חיי עולם מצאתו ועל-כן את-אשר אמר אלי האב לדבר אותו אשמר לדבר:

פרק יג

א ויהי לפני חג-הפסח וידע ישוע כי בא זמנו לעלות מן-הארץ אל-האב ואת-בחיירי אשר אהב בארץ מאז בן אהבם עד-אחרית: ב אחרי סיום סעודת המצנה ואחרי אשר נתן השטן בלב יהודה בן-שמעון איש-קריות להסגיר אותו: ג וידע ישוע כי האב נתן בידו את-כל וכי הוא מאת אלהים יצא ואל-אלהים ישוב: ד ויקם מעל השלחן ויפשט את-בגדיו ויחגור מטפחת על-מתניו: ה ואחר יצק מים בכיור ויחל לרחץ רגלי תלמידיו ולמחותן במטפחת אשר-הוא חגור בה: ו ויבא אל-שמעון פטרוס והוא אמר אליו האתה אדני תרחץ את-רגלי: ז ויען ישוע ויאמר אליו את אשר אני עשה בזה לא-תדע עתה אף אחרי-כן תשכיל: ח ויאמר אליו פטרוס לא-תרחץ רגלי לעולם ויען אותו ישוע אם-לא ארחצך אין-לך חלק עמדי: ט ויאמר אליו שמעון פטרוס בי אדני לא לבד את-רגלי כי אם-גם את-ידי ואת-ראשי: י ויאמר אליו ישוע המרחץ אין-לו לרחץ עוד זולתי את-רגלי כי כלו טהור הוא ואתם הנכם טהורים אבל לא כלכם: יא כי ידע אתו אשר יסגירנו על-כן אמר לא כלכם טהורים: יב ואחרי אשר רחץ את-רגליהם ולבש את-בגדיו שב וישב ויאמר אליהם הידעתם מה-זאת עשיתי לכם: יג אתם קראים-לי רבי ואדון והיטבתם לקרא-לי בן כ-אני הוא: יד ועל-כן אם-אני האדון והרבי רחצתי את-רגליכם עליכם גם-אתם לרחץ איש איש את-רגלי אחיו: טו כי אני הוא מופתכם למען תעשון גם-אתם כאשר עשיתי לכם אני: טז אמן אמן אני אמר לכם אין העבד גדול מאדני ואין השליח רב משלחו: יז ואם-ידעתם זאת אשריכם אם-כן תעשון: יח ולא על-כלכם דברתי בן כי ידעתי את-אשר בחרתי-כם אף למען יקום הכתוב אוכל לחמי הגדיל עלי עקב:

יט מעשה אני מגיד לכם דבר טרם באו למען תאמינו
אחרי באו כי אני הוא:

כ אמן אמן אני אמר לכם המקבל אתמי אשר אשלח
פני הוא מקבל והמקבל פני הוא מקבל פני שליחי:

כא ויהי כדבר ישוע את הדברים האלה ותפצם רוחו
בקרב ויגד להם לאמר אמן אמן אני אמר לכם כי
אתד מכס יסגיר אתי:

כב ויתראו התלמידים פנים בפנים כי לא ידעו עלמי
דבר:

כג ואחר מתלמידיו אשר ישוע אהבו נשען עלחיקו:
כד ויךמזלו שמעון פטרוס ויאמר אליו אמרנא מיהוא
זה אשר דבר עליו:

כה ויפל עלצוארי ישוע ויאמר אליו אדני מי הוא:

כו ויען ישוע זה הוא אשר אטבללו פרוסה ונתתיה לו
ויטבל את הפרוסה ויקחה ויתנה אל יהודה
בן שמעון איש קריית:

כז ואחרי אכלו את הפרוסה בא השטן אל קרבו ויאמר
אליו ישוע את אשר תעשה מהר ועשה:

כח ולא ידע איש מן הישבים שם במסיבה עלמה דבר
אליו כזאת:

כט כי יש אשר חשבו בהיות צרור הפסח ביד יהודה
עלפן אמר אליו ישוע קנהנא את אשר יחסר לנו
לחג או תנא דבר לעניים:

ל והוא בקחתו את הפרוסה אלפיו יצא פתאם ויהי
לילה:

לא ויהי כאשר יצא ויאמר ישוע עתה נאדר בן הקאדם
בכבוד ובו אלהים בכבוד נאדר:

לב ואלהים הוא יאדיר אתו בכבוד וגם יחיש להאדירו:

לג פני היקרים עוד מעט מזער אשב עמכם ואתם
תבקשוני וכאשר אמרתי אליה יהודים כי אלי אשר
אני הלך לא תוכלו לבא שמה פן אני אמר עתה
גם אליכם:

לד הגה מצנה חדשה אני נתן לכם לאהבה איש
את רעהו כאשר אהבתי אתכם פן גם אתם איש
את רעהו תאהבו:

לה בזאת ידעו כלם כי תלמידי אתם אם אהבת רעים
תלין ביניכם:

לו ויאמר אליו שמעון פטרוס אדני אנה אתה הלך ויען
ישוע אל אשר אני הלך לא תוכל ללכת אחרי פיום
אף הגה ימים באים והלכת אחרי:

לי ויאמר אליו פטרוס אדני עלמה לא אוכל ללכת
אחריך פיום הלא אתנפשי אתן בעדך:

לח ויען ישוע התתן אתנפשו בעדי אמן אמן אני אמר
לך לא יקרא התרגל עד אשר תכחשבי שלש
פעמים:

פרק יד

א אל יחת לבכם האמינו באלהים וכמוכן האמינו בי:

ב מעונות רבות נמצאות בבית אבי כי לולא כן הייתי
מגיד לכם ואני הלך להכין לכם מקום:

ג ואחרי אשר אלך ואכין מקום לכם שוב אשוב
ולקחתי אתכם אלי למען תהיו עמי שם באשר
אהיה:

ד ואתם ידעתם אנה אני הלך וגם אתה דרך ידעתם:

ה ויאמר אליו תומא אדני לא ידענו אנה אתה הלך
ואיכה נדע אתה דרך:

ו ויאמר אליו ישוע אנכי הדרך והאמת והחיים ואיש
לא יבא אליהאב בלתי עלידי:

ז לו אתי ידעתם ידעתם גם את אבי ומעשה ידעתם
אתו וגם ראיתם אתו:

ח ויאמר אליו פילפוס אדני הראנו נא אתהאב ורב
לנו:

ט ויאמר אליו ישוע הלא ימים רבים הייתי עמכם
הטרם תדע אתי פילפוס הראה אתי ראה אתהאב
ולמה זה תאמר הראנו אתהאב:

י הכי לא תאמין כי אני באב והאב בי הדברים אשר
אני דבר אליכם לא מלבי אני דבר כי האב השכן בי
הוא פועל בי פעלותיו:

יא האמינו לי כי אני באב והאב בי ואם לא האמינו לי
בגלל הפעלות האלה:

יב אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי אתהמעשים
אשר אני עשה יעשה גם הוא וגדלות מאלה יעשה
כי אליאבי אנכי הלך:

יג וכל אשר תשאלו בשמי אתו אעשה לבעבור יגדל
כבוד האב בכנו:

יד כל דבר אשר תשאלו בשמי אני אעשנו:

טו אם אהבתם אתי את מצתי תשמרו:

טז ואני אחלה פני האב ויתן לכם מליץ אחר אשר ישכן
אתכם עדיעד:

יז הלא הוא רוח האמת אשר העולם לא יכל לקבלו
באשר לא יראנו ולא ידענו ואתם ידעתם אתו כי הוא
שכן אתכם ואף היה יהיה בתוכם:

יח ואני לא אעזבכם יתומים כי בא אבא אליכם:

יט עוד מעט מזער והעולם לא יוסיף לראות אתי ואתם
תראו פייאני חי וכן גם אתם תחיו:

כ פיום ההוא תדעו פייאני באבי ואתם בי ואני בכם:

כא מי אשר מצותי אתו ושמר לעשותן זה הוא אשר
יאהבני ואהבי אהוב לאבי ואני אהבהו ואלי
אתודע:

כב ויאמר אליו יהודה לא איש קריות ואיכה אדני
תקרינה כאלה כי תבא להתודע אלינו ולא לעולם:

כג ויען ישוע ויאמר אליו איש כי יאהבני ישמר
את דברי ואבי יאהב אתו ואלי נבא ונשכנו אתו:

כד ואיש אשר לא יאהבני הוא לא ישמר את דברי
והדברים אשר שמעתם לא מלבי יצאו כי אם מפי
האב אשר שלחני:

כה את אלה דברתי אליכם בעוד שאתי עמכם:

^{טו} וְהַמְלִיץ הוּא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר־יִשְׁלַחְהוּ הָאֵב בְּשָׁמִי
יִלְמְדְכֶם אֶת־כָּל נֶאֱזָר וְתִזְכְּרוּ כָּל אֲשֶׁר־הִגַּדְתִּי לָכֶם:

^{טז} וְעַתָּה שְׁלוֹם אָנִי מֵנִיחַ לָכֶם אֶת־שְׁלוֹמִי אָנִי נֹתֵן לָכֶם
לֹא כְּאִשּׁוֹר יִתֵּן הָעוֹלָם אָנִי נֹתֵן לָכֶם אֶל־יִרְגֹז לְבַבְכֶם
וְאֶל־יִחַת:

^{יז} הֲלֹא שָׁמַעְתֶּם אֶת אֲשֶׁר־אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם כִּי אֵלֶּךְ מִכֶּם
וְעוֹד אָשׁוּב אֲלֵיכֶם לֹא אֶהְבֶּתֶם אֹתִי הֵייתֶם שְׂמֵחִים
בְּאָמְרִי לָכֶם כִּי־הֵלֶךְ אָנִי אֶל־הָאֵב כִּי הָאֵב גָּדוֹל
מִמֶּנִּי:

^{יח} וְעַתָּה הִגַּדְתִּי לָכֶם הַדָּבָר טָרָם בְּאוֹ לְבַעֲבוֹר תִּצְמִינוּ
אֲחֵרֵי בְאוֹ:

^{יט} וְאָנִי לֹא־אוּכַל עוֹד לְהַרְבּוֹת אֲמָרִים עִמָּכֶם מִפְּנֵי
שֶׁ־הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָבֹא וְהוּא אֵין־לוֹ חֵלֶק בִּי
כָּל־מְאוּמָה:

^כ רַק לְבַעֲבוֹר יֵדַע הָעוֹלָם כִּי אָנִי אֶהֱבֶה אֶת־הָאֵב וְעָשֵׂה
אָנִי כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתִי הָאֵב לַכּוֹ וְנִלְכָּה מִזֶּה:

פרק טו

^א אֲנִכִּי הִגַּפְןָּ גִפְנָּ אֶמֶת וְאָבִי הַכֹּהֵן:

^ב כָּל־זְמוּרָה מִמֶּנִּי אֲשֶׁר לֹא תַעֲשֶׂה עֲנָבִים יִכְרַתְנָה
וְאֲשֶׁר תַעֲשֶׂה עֲנָבִים יִקְיָמְנָה לְהַרְבּוֹת אֶת־פְּרִיָּהּ:

^ג וְאַתֶּם זִכְרִים הֵנִכֶם כִּי־עַל־פִּי דִבַּרְתִּי אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
אֲלֵיכֶם:

^ד הָיוּ דְבָקִים בִּי וְאָנִי בָכֶם כִּי כְּאִשּׁוֹר הִזְמַרְתִּי פְרִי
כָּל־תַעֲשֶׂה מֵאֲלִיָּה אִם־לֹא דְבָקָה בְּגִפְנָּ כֵּן גַם־אַתֶּם
אִם־לֹא תִדְבְּקוּן בִּי:

^ה אֲנִכִּי הִגַּפְנָּ וְאַתֶּם הִזְמַרְתֶּם הַדְּבָק בִּי וְאָנִי בּוֹ הוּא יִשְׁוֶה
רַב פְּרִי כִּי בְּלַעֲדִי לֹא תוּכְלוּ עֲשׂוֹת מְאוּמָה:

^ו מִי אֲשֶׁר לֹא יִדְבֹק בִּי יִשְׁלַחְהוּ כְּנֹצָר אֲשֶׁר יִיבֹשׁ
וּמִקִּשָּׁש יִקְשָׁשׁוּ וְנִתְּנוּ לְאֵשׁ וְהָיָה לְבָעֵר:

^ז אִם־בִּי אַתֶּם דְּבָקִים וְדִבַּרְתִּי שְׂמֵרִים בָּכֶם תִּשְׁאָלוּ
וְיַעֲשֶׂה לָכֶם כָּכָל־מִשְׁאָלוֹת לְבָכֶם:

^ח כִּזְזֹת יִגְדַל כְּבוֹד אָבִי כִּי־תַעֲשׂוּ רַב פְּרִי וְהֵייתֶם לִי
לְתַלְמִידִים:

^ט כְּאִשּׁוֹר אֶהֱבֶה אֹתִי הָאֵב כֵּן אֶהְבֶּתִּי אֶתְכֶם חֲסוּ בְּאַהֲבַתִּי
תְּמִיד:

^י אִם אֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ תִּחְסוּ בְּאַהֲבַתִּי תְּמִיד כְּאִשּׁוֹר
גַם־אֲנִכִּי מִצְוֹת אָבִי שְׂמַרְתִּי וְאַחֲסָה בְּאַהֲבַתִּי תְּמִיד:

^{יא} אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבַּרְתִּי אֲלֵיכֶם לְבַעֲבוֹר תִּהְיֶה
שְׂמִיחַתִּי עֲלֵיכֶם וְשִׂמְחַתְכֶם תִּמְלֵא נַפְשְׁכֶם:

^{יב} וְזֹאת הִיא מִצְוַתִּי לְאַהֲבָה אִישׁ אֶת־אָחִיו כְּאִשּׁוֹר אֲנִכִּי
אֶהְבֶּתִּי אֶתְכֶם:

^{יג} אֵין לְאִישׁ אֶהְבָּה רַבָּה מֵאֲשֶׁר אִם יִתֵּן אֶת־נַפְשׁוֹ בְּעַד
יְדִידָיו:

^{יד} וְאַתֶּם יְדִידֵי הֵנִכֶם רַק אִם־תַעֲשׂוּ אֶת אֲשֶׁר־אָנִכִּי מִצְוָה
אֶתְכֶם:

^{טו} לֹא עוֹד עֲבָדִים אֶקְרָא לָכֶם כִּי הָעֶבֶד אֵינְנוּ יֹדַע
אֶת־אֲשֶׁר אֲדַבֵּר עֲשֵׂה אֶף לָכֶם קְרָאתִי יְדִידֵי כִּי
הוֹדַעְתִּי אֶתְכֶם כָּל אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מִפִּי אָבִי:

^{טז} לֹא אַתֶּם בְּחִרְתֶּם בִּי כִּי־אָנִי בְּחִרְתִּי בָכֶם וְאָנִי מִנִּיתִי
אֶתְכֶם לְלֶכֶת וְלַעֲשׂוֹת פְּרִי וּפְרִיְכֶם יַעֲמֹד לְעַד
וְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר תִּשְׁאָלוּ מֵאַת הָאֵב בְּשָׁמִי אֹתוֹ יִתֵּן
לָכֶם:

^{יז} וְזֹאת הִיא הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם כִּי אִישׁ
אֶת־רַעְיָהוּ תִּתְּקֶבֶן:

^{יח} אִם־הָעוֹלָם יִשְׁנָא אֶתְכֶם הֲלֹא יִדַּעְתֶּם כִּי אֹתִי שְׁנָא
לְפָנֵיכֶם:

^{יט} לֹא הֵייתֶם מִן־הָעוֹלָם הָעוֹלָם יֶאֱהֵב אֶת אֲשֶׁר־לוֹ אֶף
יַעַן כִּי־אֵין אַתֶּם מִן־הָעוֹלָם וְאָנִי בְּחִרְתִּי בָכֶם
מִן־הָעוֹלָם עַל־כֵּן יִשְׁנָא אֶתְכֶם הָעוֹלָם:

^כ זָכְרוּ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לָכֶם הָעֶבֶד אֵינְנוּ גָדוֹל
מֵאֲדָנֵינוּ אִם־יִרְדְּפוּ אֹתִי גַם־אַתְּכֶם יִרְדְּפוּ אִם־שָׁמְרוּ
אֶת־דְּבָרֵי גַם אֶת־דְּבָרֵיכֶם יִשְׁמְרוּ:

^{כא} אָבֵל כָּל־אֱלֹהִים יַעֲשׂוּ לָכֶם בְּעַבְוֹר שְׂמִי כִּי אֵינֶם יֹדְעִים
אֶת־שְׁלַחִי:

^{כב} לִי־לִי כְּאַתִּי וְהִגַּדְתִּי לָהֶם לֹא הוֹשַׁת עֲלֵיהֶם חֲטָא אָבֵל
עַתָּה אֵין מִצְוָה בְּפִיהֶם עַל־חֲטָאתָם:

^{כג} הַשְׁנֵא אֹתִי הוּא שְׁנָא גַם־אֶת־אָבִי:
^{כד} לִי־לִי עֲשִׂיתִי לְפָנֵיהֶם הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר לֹא עָשָׂה אִישׁ
אַחֵר לֹא־הוֹשַׁת עֲלֵיהֶם חֲטָא אָבֵל עַתָּה כָּאוֹ

אֶת־מַעֲשֵׂי וַיִּשְׁנָאוּ גַם־אֹתִי וְגַם אֶת־אָבִי:

^{כה} אֶף לְמִלֵּאת הַדָּבָר הַכְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ וְשִׁנְיָאת חֲנָם
שְׁנָאוֹנִי:

^{כו} אֶף כְּאִשּׁוֹר יָבֹא הַמְּלִיץ אֲשֶׁר אֲשַׁלְּחֶנּוּ אֲלֵיכֶם מֵאַת
הָאֵב הֲלֹא הוּא רוּחַ הָאֶמֶת הַיֵּצֵא מִמְּקוֹר הָאֵב הוּא
יַעֲד־לִי:

^{כז} וְגַם־אַתֶּם תַּעֲדִידוּ לִי כִּי הֵייתֶם עִמָּדִי מֵרֵאשׁ:

פרק טז

^א אֶת־אֱלֹהֵי דִּבְרַתִּי אֲלֵיכֶם לְמַעַן לֹא תִכְשְׁלוּ:

^ב הֵם יִגְדּוּ אֶתְכֶם מִתּוֹךְ הַקֶּהֱל וְאֶף הַגִּיעַ הַזֶּמֶן אֲשֶׁר
כָּל־הַרְג אֶתְכֶם יִחְשַׁב בְּלִבּוֹ כִּי קִרְבָּן הוּא מִקְרִיב
לְאֱלֹהִים:

^ג וְאֶת־אֱלֹהִים יַעֲשׂוּ לָכֶם כִּי גַם־אֶת־אָבִי וְגַם־אֹתִי לֹא
יַדְעוּ:

^ד וְאֶגִּיד לָכֶם אֶת־אֱלֹהִים לְמַעַן תִּזְכְּרוּ אֹתָם בְּעַתָּה כִּי אָנִי
הַמְּדַבֵּר אֲלֵיכֶם וְלֹא הַקְּדַמְתִּי לְהַגִּיד לָכֶם כָּל־זֶה
מֵרֵאשׁ בְּעַבְוֹר כִּי הֵייתִי עִמָּכֶם:

^ה וְעַתָּה הֵנִי הֵלֶךְ אֶל־שְׁלַחִי וְאֵין עוֹד אִישׁ מִכֶּם שֹׁאֵל
אֹתִי אָנֹה אֶתָּה הֵלֶךְ:

^ו רַק לְבָכֶם מֵלֵא עֲצָב בְּדַבְרֵי אֲלֵיכֶם הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
^ז אוֹלָם אֶמֶת אֶגִּיד לָכֶם כִּי טוֹב לָכֶם אֲשֶׁר אֵלֶּךְ כִּי
אִם־לֹא אֵלֶּךְ לֹא־יָבֹא הַמְּלִיץ אֲלֵיכֶם וְכִי־אֵלֶּךְ
אֲשַׁלְּחֶנּוּ אֲלֵיכֶם:

ח והוא בבאו יוכח את-העולם על-דבר חטא צדקה ומשפט:

ט על-חטא על-אשר לא האמינו כי:

י על-צדקה על-פי הלך אני אל-אבי ולא תראני עוד:

יא ועל-משפט על-פי ירשיע את-שר העולם הזה בהשפטו:

יב ועוד לי מלין רבות להודיעכם אף לא-תוכלו שאת אותן כיום:

יג ורוח האמת בבאו ינחה אתכם אל-האמת כלה כי לא מלבדו ידבר כי אם את-אשר ישמע ישמיע ויגיד את-האמיתות לאחור:

יד הוא יגדל כבודי כי יקח משלי והגיד לכם:

טו כל אשר לאבי לי הוא על-כן אמרתי משלי יקח והגיד לכם:

טז עוד כמעט רגע ולא תראני עוד ועוד כמעט רגע ותראני כי אני הלך אל-אבי:

יז ויש מתלמידיו אשר נדברו אז איש אל-רעהו מה-זה אשר אמר אלינו עוד כמעט רגע ולא תראוני ועוד כמעט רגע ותראוני וכי אני הלך אל-האב:

יח ויאמרו מה-זה כמעט רגע אשר אמר ואנחנו לא נדע מה הוא מדבר:

יט וירא ישוע כי מבקשים הם לשאל את-פיהו ויאמר אליהם התיקרונו זה את-זה על כפי-אמרתי עוד כמעט רגע ולא תראני ועוד כמעט רגע ותראני:

כ אמן אמן אני אמר לכם כי אתם תכבדו ותלילו ובני העולם יגילו אתם תתאבלו אף אבלכם יתפדו לששון:

כא אשה תחיל בחבליה כי באה עתה ואחרי אשר המליטה את-הנולד לא-תזכר עוד חבלה משמחתה כפי-איש נולד בעולם:

כב וגם-אתם מלאים יגון כיום אף עוד אשוב ארצה אתכם ויש לבכם ושמחתכם לא-יקח מכם גבר:

כג וביים ההוא לא תשאלו לי כל-שאלה אמן אמן אני אמר לכם אם תבקשו דבר מאת האב יתן לכם בשמי:

כד עד-עתה לא-בקשתם דבר בשמי בקשו ותקחו ונפשכם תמלא שמחה:

כה את-אלה במשלים דברתי אליכם אף הגיע המועד ולא אדבר אליכם עוד במשלים כי אם-במלים ברורות אגדכם על-דבר האב:

כו כיום ההוא משאלותיכם בשמי תשאלו ואינני אמר לכם כי אני אעתיר בעדכם אל-האב:

כז כפי-האב גם-הוא אהב אתכם עקב אשר אהבתם אתי ותאמינו כי-מאת האב יצאתי:

כח יצאתי מאת האב ובאתי בעולם ועתה אשוב אעזב את-העולם ואלך-לי אל-האב:

כט ויאמרו תלמידיו הנה מדבר עתה במלים ברורות ולא תביע משל:

ל עתה ידענו כי-אתה ידע כל ואין מחסר לך אשר ישאלך איש בזאת נאמין כי מאת אלהים יצאת:

לא ויען אתם ישוע הכי תאמינו עתה:

לב הנה הזמן בא וכבר הגיע כפי-תפוצו איש איש לביתו ואתי תעזבו לבדי אף אינני לבדי כי אבי עמדי:

לג ואני בדברים האלה באתי להגיד לכם כי כי שלום יהיה-לכם בעולם צרה תבואתכם אף-התאזרו עז אני נצחתי את-העולם:

פרק יז

א את-אלה דבר ישוע וישא עיניו למרום ויאמר אבי גדל כבוד בנך כי בא מועד ובנך יגדל כבודך:

ב כאשר אתה תמשיליהו בכל-בשר לתת חיי עולם לכל אשר-נתתה לו:

ג ומה חיי עולם אשר ידעו אתך כי אתה לבדך אל-אמת ואת-ישוע המשיח אשר שלחת:

ד את-כבודך גדלתי בארץ כליתי את-המלאכה אשר נתתה לי לעשותה:

ה ועתה כפדני-נא עמך אבי בכבוד אשר היה-לי עמך טרם נעשו שמים וארץ:

ו הודעתי את-שמך לאנשים אשר אתם נתתה-לי מן-העולם לך היו ואתה נתתם לי והם אמרתך ינצרו:

ז ידעים הם כיום כי-כלם אשר נתתה לי מאתך המה:

ח כי שמתי לפניהם את-הדברים אשר שמתי בפי והם שמעו ויכירו באמת כי מאתך יצאתי ויאמינו כי אתה שלחתני:

ט ואני בעדם מפגיע לא כעד העולם אפגע בך כי אם-בעד אלה אשר נתתה לי כפי-לך המה:

י וכל-שלי שלף ושלף שלי אשר בם אתפאר:

יא לא אגור עוד בארץ והם גרים בארץ ואני בא אליך אבי קדשי שמר בשמך את-אלה אשר נתתה לי למען יהיו אחד כמנו:

יב בהיותי עמכם בעולם שמרתי אתם בשמך כל אשר נתתה לי שמרתי ולא-אבד אחד מהם זולתי בן-האבדון למלאת דבר-הכתוב:

יג ועתה הנני בא אליך ונדברים האלה דברתי בארץ למלאת נפשם שמחתי:

יד אני נתתי להם דברך והעולם שגא אתם יען כי לא מן-העולם הם כאשר גם-אני לא מן-העולם אני:

טו ואני אינני מפגיע בעדם כי תקחם מן-העולם רק כי אם-תצילם מן-הרע:

טז לא מן-העולם הם כאשר גם-אני לא מן-העולם אני:

יז קדש אתם באמתך דברך אמת:

יח כאשר אתה שלחתני בעולם כן אני שלחתים בעולם:

יט ובעדם הקדשתי את-נפשי וכן גם-הם את-נפשם באמת יקדישו:

^כ אולם לא בעד-אלה לבדם אני מעתיר לך כי
 אם-גם-בעד אלה אשר יאמינו בי על-פי דברם:
^{כא} למען יהיו כלם לאחד כאשר אתה אבי בי ואני בך בן
 יהיו גם-הם בנו לבעבור יאמין העולם כי אתה
 שלחתני:
^{כב} ואני נתתי להם את-הכבוד אשר נתת לי לבעבור
 יהיו לאחד כאשר גם אנחנו אחד:
^{כג} אני בזה ואתה בי למען יהיו תמים באחד ולמען ידע
 העולם כי אתה שלחתני וכי אהבת אתם כאשר
 אהבתני:
^{כד} ואני הפצתי אבי כי אלה אשר נתת לי יהיו עמי
 גם-הם כאשר אהיה למען יראו את-כבודי אשר
 נתת לי כי אהבת אתי טרם הוטרד ארץ:
^{כה} אבי הצדיק הן העולם איננו ידע אתך ואני ידעתיך
 ואלה ידעים כי אתה שלחתני:
^{כו} הודעתי להם את-שמך וכן אוסיף להודיעם למען
 תהיה-בם האהבה אשר אהבתני וגם-אני אהיה
 בתוכם:

פרק יח

^א ויכל ישוע לדבר את-הדברים האלה ויצא
 עם-תלמידיו אל-עבר לנחל קדרון ויבא לגן אשר שם
 הוא ותלמידיו:
^ב ויהודה המסגיר ידע את-המקום ההוא כי ישוע
 ותלמידיו פעמים רבות נועדו שם:
^ג ויבא יהודה את-הגדוד ואת-המשוררים אשר לראשי
 הכהנים והפרושים ויבא שם בגרות ולפידים
 וכלי-נשק:
^ד וישוע ידע את כל-אשר יבאנו ויצא ויאמר אליהם
 את-מי תבקשון:
^ה ויענו אותו את-ישוע הנצרי ויאמר אליהם ישוע אני
 הוא ויהודה המסגיר עמד אצלם:
^ו ויהי כאשר אמר אליהם ישוע אני הוא ויסגרו אחר
 ויפלו ארצה:
^ז ויוסף וישאל אתם את-מי תבקשו ויאמרו את-ישוע
 הנצרי:
^ח ויען ישוע הלא אמרתי לכם כי אני הוא על-כן
 אם-אתי תבקשו הניחו לאלה וילכו:
^ט להקים הדבר אשר אמר מאלה אשר נתת לי
 לא-אבד לי אף-אחד:
^י וחרב היתה בידי שמעון פטרוס וישלף אתה ויך
 את-עבד הכהן הגדול ויקצץ את-אזנו הימנית ושם
 העבד מלכוס:
^{יא} ויאמר ישוע אל-פטרוס חשב חרבך אל-נדנדה האם
 את-כוס אשר נתן לי אבי אני לא-אשתנה:
^{יב} והגדוד ושר האלף ומשרתי היהודים תפשו אז
 את-ישוע ויאסרוהו:

^{יג} ויליכוהו בראשונה אל-חנן כי הוא היה חתן קנפא
 הכהן הגדול בשנה ההיא:
^{יד} הוא קנפא אשר בעצתו ליהודים הגיד כי טוב אשר
 יאבד איש-אחד בעד כל-העם:
^{טו} ושמעון פטרוס ותלמיד אחר הלכו אחרי ישוע
 והתלמיד ההוא נודע היה לכהן הגדול ויבא
 עם-ישוע לחצר הכהן הגדול:
^{טז} ופטרוס עמד מחוץ לשער ויצא התלמיד האחר
 הנודע לכהן הגדול וינדבר אל-השערת ויבא
 את-פטרוס הביתה:
^{יז} ותאמר האמה השערת אל-פטרוס הלא גם-אתה
 מתלמידי האיש הזה ויאמר לא אני:
^{יח} ושם עמדו העבדים והמשרתים ויבצעו גחלים
 להתחמם מפני הקר ויצמד גם-פטרוס עמם
 ויתחמם:
^{יט} וישאל הכהן הגדול את-ישוע על-תלמידיו
 ועל-תורתו:
^כ ויען אותו ישוע אנכי לעין השמש דברתי אל-העולם
 ותמיד למדתי בבית-הכנסת ובבית המקדש אשר שם
 כל-היהודים נקהלים ולא-דברתי דבר בסתר:
^{כא} ולמה זה תשאלי שאל-נא את-האנשים אשר שמעו
 דברי הנם ידעים את-אשר הוריתי:
^{כב} ויהי כדברו את-הדברים האלה ויך אחד המשרתים
 העמד שם את-ישוע על-הלחי ויאמר הקזאת תענה
 את-הכהן הגדול:
^{כג} ויען אותו ישוע אם-רעה דברתי ענה כי את-הרעה
 ואם-נכונה על-מה הפיתני:
^{כד} ויחנן שלח אותו אסור אל-קנפא הכהן הגדול:
^{כה} ושמעון פטרוס עמד ומתחמם ויאמרו אליו הלא
 גם-אתה מתלמידיו ויכחש ויאמר לא אני:
^{כו} ואחד מעבדי הכהן הגדול מודע לאיש ההוא אשר
 קצץ פטרוס את-אזנו אמר אליו הלא אני ראיתיך
 עמו בגן:
^{כז} ויוסף פטרוס ויכחש וברגע זה קרא התרנגול:
^{כח} ויוליכו את-ישוע מבית קנפא אל-בית המשפט
 פעלות הבקר והם לא באו לתוך בית המשפט לבלתי
 ישמאו ולא יוכלו לאכל את-הפסח:
^{כט} ויצא פילטוס אליהם ויאמר מה-שיטנה תביאו
 על-האיש הזה:
^ל ויענו ויאמרו אליו לולא היה זה פצל-אנן לא הסגרנו
 אותו בידך:
^{לא} ויאמר אליהם פילטוס קחו אותו אתם ושיפטהו
 על-פי תורתכם ויאמרו אליו היהודים אין-לנו כח
 להמית נפש אדם:
^{לב} למלאת דבר ישוע אשר הגיד מה-יהיה מותו אשר
 יומת:
^{לג} וישב פילטוס אל-בית המשפט ויקרא אל-ישוע
 ויאמר אליו האתה הוא מלך היהודים:

יז וַיַּעַן יִשְׁוּעַ הַמַּלְבָּד אֶתָּה דָּבָר בֶּן אוֹ כֵּן הִגִּידוּלָךְ עָלַי
 אַחֲרַיִם:
 יח וַיַּעַן פִּילָטוֹס הַכִּי יְהוּדִי אֲנִכִּי הֵן עָמְדָה וְרָאִשֵׁי הַכֹּהֲנִים
 הַסִּגִּירוּךְ בְּיָדִי מָה עָשִׂיתָ:
 יט וַיַּעַן יִשְׁוּעַ מַלְכוּתִי אֵינָנָה מִן־הָעוֹלָם הִנֵּה אֵלֹהֵי
 מִן־הָעוֹלָם הִנֵּה הִתָּה מַלְכוּתִי מִשְׁרָתִי יִלְחָמוּ לִי
 לְבַלְתִּי אֲנֹתָן בְּיָדִי הִיְהוּדִים אֲךָ עָתָה מַלְכוּתִי אֵינָנָה
 מִפֶּה:
 יז וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּילָטוֹס אִם־כֵּן מַלְךְ אַתָּה וַיַּעַן יִשְׁוּעַ
 אֶתָּה אֲמַרְתָּ כִּי־מַלְךְ אֲנִי לְזֹאת נִוְלַדְתִּי וְלְזֹאת בָּאתִי
 בָּעוֹלָם לְהַעֲדִיר עַל־הָאָמֶת מִי אֲשֶׁר לְאָמֶת יִשְׁמַע
 אֶת־קוֹלִי:
 יח וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּילָטוֹס מָה הִיא הָאָמֶת וְאַחֲרֵי דְבָרוֹ
 כִּזְאת שָׁב אֶל־הַיְּהוּדִים וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲנִי לֹא־מַצְאָתִי
 בּוֹ עוֹן:
 יט וְהִנֵּה זֶה הַחֹק מֵאֲזַל לְשַׁלַּח לָכֶם בְּפֶסַח אֶחָד
 מֵהָאֲסִירִים לְחַפְשִׁי וְעַתָּה אִם־טוֹב בְּעֵינֵיכֶם אֲשַׁלַּח
 לָכֶם אֶת־מַלְךְ הַיְּהוּדִים:
 כ וַיֹּסִיפוּ וַיַּצְעֲקוּ לֵאמֹר לֹא אֶת־זֶה כִּי אִם אֶת־כּוֹרֶזָאס
 וּבָרֶזָאבָא הֵיךְ שוֹדֵד:

פרק יט

א אַז יִקַּח פִּילָטוֹס אֶת־יִשְׁוּעַ וַיִּסְפֹּר אֹתוֹ בְּשׁוּטִים:
 ב וְאֲנָשֵׁי הַצָּבָא שָׂרְגוּ כְתָר קוֹצִים וַיִּשְׁמְרוּ עַל־רֹאשׁוֹ
 וַיִּלְבִּישׁוּהוּ מַעֲלֵל אֲרֻגָּמָן:
 ג וַיִּגְשׁוּ אֵלָיו וַיִּקְרְאוּ יַחֲדָא מַלְךְ הַיְּהוּדִים וַיִּכְהוּ
 עַל־הַלְחִי:
 ד וַיִּשָּׁב פִּילָטוֹס וַיַּצֵּא הַחוּצָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִנֵּה
 אוֹצִיאָנִי לְפָנֵיכֶם לְבַעֲבוֹר תִּדְעוּ כִּי לֹא־מַצְאָתִי בּוֹ
 עוֹן:
 ה וַיַּצֵּא יִשְׁוּעַ הַחוּצָה נָשָׂא כְתָר הַקּוֹצִים וּמַעֲלֵל הָאֲרֻגָּמָן
 עָלָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילָטוֹס הִנֵּה הַגִּבּוֹר:
 ו וְרָאִשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַמִּשְׁרָתִים כִּרְאוּתָם אֹתוֹ צָעֲקוּ לֵאמֹר
 הַצֵּלָב הַצֵּלָב אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּילָטוֹס קַחוּ אֹתוֹ
 אִתְּם וְהַצְלִיבוּהוּ כִּי אֲנִי לֹא־מַצְאָתִי בּוֹ עוֹן:
 ז וַיַּעֲנוּ אֹתוֹ הַיְּהוּדִים הִנֵּה יִשְׁלָנוּ תוֹרָה וּלְפִי תוֹרָתָנוּ
 מִשְׁפָּט־מִנוּת לוֹ כִּי־מִתְאַמֵּר לֵאמֹר בֶּן־הָאֱלֹהִים הוּא:
 ח כְּשִׁמְעַם פִּילָטוֹס אֶת־הַדְּבָר הִנֵּה וַיִּירָא יְתֵר מְאֹד:
 ט וַיִּשָּׁב וַיָּבֵא אֶל־בֵּית הַמִּשְׁפָּט וַיֹּאמֶר אֶל־יִשְׁוּעַ אֵי מַזָּה
 אַתָּה וַיִּשְׁוּעַ לֹא־עָנָה אֹתוֹ מֵאוּמָה:
 י וַיֹּאמֶר אֵלָיו פִּילָטוֹס הָאֵלִי לֹא תִדְבֹר הֲלֹא תִדַּע כִּי יָדִי
 רַב־לִי לְשַׁלְחָךְ וְרַב־לִי לְצִלְבְּךָ:
 יא וַיַּעַן אֹתוֹ יִשְׁוּעַ אֵין־לָךְ כֹּחַ עָלַי לֹלֵא נִתְּנָלָךְ מַעַל
 עַל־כֵּן עוֹן מִסִּגְרִי בְּיָדֶךָ גְּדוֹל מְעוֹנְךָ:
 יב וְעַל־זֹאת בִּקֵּשׁ פִּילָטוֹס לְשַׁלְחוֹ וְהַיְּהוּדִים צָעֲקוּ
 וַאֲמָרוּ אִם־תִּשְׁלַח אֶת־הָאִישׁ הִנֵּה אֵינָךְ אֹהֵב

אֶת־הַקִּיסָר כִּי הַמִּתְקוּמָם לְהִיּוֹת לְמַלְךְ הוּא מִתְקוּמָם
 עַל־הַקִּיסָר:
 יג כְּשִׁמְעַם פִּילָטוֹס אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הוֹצִיא אֶת־יִשְׁוּעַ
 הַחוּצָה וַיִּשָּׁב עַל־כִּסֵּא הַמִּשְׁפָּט בְּמָקוֹם הַנִּקְרָא
 מַרְצֶפֶת אֲבָנִים וּבַעֲבֵרִית גִּבְתָּא:
 יד וַיֹּאמֶר אֶל־הַיְּהוּדִים בְּעָרֵב הַפֶּסַח הַזֶּה הוּא כְּשִׁעָה
 הַשְּׁשִׁית הִנֵּה מַלְכְּכֶם:
 טו וַיַּצְעֲקוּ הַיִּצָּא הַיִּצָּא אֹתוֹ צֵלָב אֹתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 פִּילָטוֹס הַצֵּלָב אֲצִלָּב אֶת־מַלְכְּכֶם וַיַּעֲנוּ רָאִשֵׁי
 הַכֹּהֲנִים אֵין־לָנוּ מַלְךְ כִּי אִם־הַקִּיסָר:
 טז אַז נִתְּנוּ בְּיָדָם לְצֵלָב אֹתוֹ וַיִּקְחוּ אֶת־יִשְׁוּעַ וַיִּלְכְּבוּהוּ:
 יז וַיִּשְׁאִיאוּ אֹתוֹ אֶת־עֵץ צֵלָבוֹ וַיִּבְיֵאוּהוּ אֶל־הַמָּקוֹם
 הַנִּקְרָא מָקוֹם הַגִּלְגָּלִת וּבַעֲבֵרִית גִּלְגֻּלְתָּא:
 יח וַיִּצְלְבוּ אֹתוֹ שָׁם וּשְׁנֵי אֲנָשִׁים אַחֲרָיו עִמּוֹ מִעֵבֶר מִזָּה
 וּמִזָּה וַיִּשְׁוּעַ בֵּין שְׁנֵיהֶם:
 יט וַיִּכְתֹּב פִּילָטוֹס כְּתָבֶת עַל־לוֹחַ וַיִּשְׁמְיָהוּ עַל־הַצֵּלָב
 יִשְׁוּעַ הַנִּצְרִי מַלְךְ הַיְּהוּדִים:
 כ וַיְהוּדִים רַבִּים קָרְאוּ אֶת־הַכְּתָב כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
 נִצְלָב־שָׁם יִשְׁוּעַ קְרוֹב לְעִיר וְהַכְּתָבֶת כְּתוּבָה עִבְרִית
 רוֹמִית וְיִנְיִית:
 כא וַיֹּאמְרוּ רָאִשֵׁי כְהֲנֵי הַיְּהוּדִים אֶל־פִּילָטוֹס אֶל־תִּכְתֹּב
 מַלְךְ הַיְּהוּדִים כִּי אֲנִי מַלְךְ הַיְּהוּדִים:
 כב וַיַּעַן פִּילָטוֹס אֶת־אֲשֶׁר כְּתָבְתִּי כְּתָבְתִּי:
 כג וַיְהִי כַּאֲשֶׁר צֵלָבוֹ אֲנָשֵׁי הַצָּבָא אֶת־יִשְׁוּעַ וַיִּקְחוּ
 אֶת־בְּגָדָיו וַיַּחְלֲקוּם אַרְבָּעָה רַבְעָה לְאִישׁ אִישׁ וְגַם
 אֶת־כְּתָנָתוֹ וְהַכְּתָנֶת לֹא הִתָּה תְּפוּרָה כִּי אִם־מַעֲשָׂה
 אֲרָג מִשְׁפָּה עַד־הַשְּׁפָה:
 כד וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ לֹא נִקְרָעָה אֶתָּה אֲךָ נִפְלָה
 עָלֶיךָ גּוֹרָל לְמִי תִהְיֶה לְהַקִּים דְּבַר הַכְּתוּב יַחְלִקוּ
 בְּגָדֵי לָהֶם וְעַל־לְבוּשֵׁי נְפִילוֹ גּוֹרָל וַיַּעֲשׂוּ־כֵן אֲנָשֵׁי
 הַצָּבָא:
 כה וְעַל־יָד צֵלָב יִשְׁוּעַ עָמְדוֹ אָמוּ וְאַחֲוֹת אָמוּ וּמִרְיָם
 אֲשֶׁת קְלוֹפָס וּמִרְיָם הַמַּגְדָּלִית:
 כו וַיֵּרָא יִשְׁוּעַ אֶת־אָמוּ וְאֶת־תַּלְמִידוֹ אֲשֶׁר אָהֵב עִמָּדִים
 אֲצָלוֹ וַיֹּאמֶר אֶל־אָמוּ אִשָּׁה רָאִי זֶה בְּנִי:
 כז וְאַחֲרָי אָמַר אֶל־תַּלְמִידוֹ רָאֵה זֹאת אָמָךְ וַיֹּאסְפָהּ
 הַתַּלְמִיד אֶל־בֵּיתוֹ מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמִעַלָּה:
 כח וַיִּשְׁוּעַ בְּדַעְתּוֹ אַחֲרֵי־כֵן כִּי נִשְׁלַם כָּל־דְּבָר אֲךָ לְמַלְאֲת
 אֶת־הַכְּתוּב אָמַר צִמְאָתִי:
 כט וְשָׁם עָמַד כָּלִי מִלֹּא חֲמִץ וַיִּטְבְּלוּ סָפוֹג בַּחֲמִץ וַיִּשְׁמְרוּ
 עַל־רֹאשׁ אֲזוֹב וַיִּגִּיעוּהוּ אֶל־פִּיו:
 ל וַיִּטְעַם יִשְׁוּעַ מִן־הַחֲמִץ וַיֹּאמֶר נִשְׁלַם וַיֵּט אֶת־רֹאשׁוֹ
 וַיִּפְקֹד אֶת־רוּחוֹ:
 לא וְהַיְּהוּדִים חָשׂוּ לְבַלְתִּי הַשָּׂאֵר אֶת־הַפְּגָרִים עַל־הָעֵץ
 בַּיּוֹם הַשִּׁבְעִת כִּי־עָרֵב שָׁבֶת הִנֵּה וְהַשִּׁבְעִת הַהוּא גְּדוֹל
 הוּא עַל־כֵּן שָׂאֵלוּ מִפִּילָטוֹס לְשַׁבֵּר אֶת־שׁוֹקֵיהֶם כִּי
 יָמוּתוּ וְלִהְיוּ־יָדָם מִן־הָעֵץ:

לב ויבאו אנשי הצבא וישברו את-שוקי האחד
 ואת-שוקי השני אשר נצלו עמו:
 לג ויבאו אל-ישוע ויראו כי-כבר מת ולא שברו
 את-שוקיו:
 לד אף אחד מאנשי הצבא דקרו בחנית בצדו ויצא דם
 נמים:
 לה והמעיד על-זה ראה את-הדבר ועדותו נאמנה והוא
 ידע כי אמת יהיה חכו לבעבור תאמינו גם-אתם:
 לו וכל-זה היה לקים את-הפיתוב וצצם לא-תשברו בו:
 לז ועוד כתוב לאמר והבטו אליו את אשר-דקרו:
 לח ויהי אחר הדברים האלה יוסף מן-הרמתיים הוא אשר
 היה תלמיד ישוע בסתר מיראתו את-היהודים וישאל
 מאת פילטוס לתת-לו לשאת את-גופת ישוע:
 לט ויתן-לו פילטוס רשיון ויבא וישא את-גופת ישוע
 ונקדימון אשר לפנים בא אל-ישוע כלילה בא
 גם-הוא והביא סמים כלולים מר-ונאהלות כמאה
 ליטרין:
 מ ויקחו את-גופת ישוע ויעטוה בתכריכים אשר מלאו
 בשמים כדרך קבורת היהודים:
 מא ובמקום אשר נצלב-שם היה גן ובו קבר חדש אשר
 עוד לא-נקבר בו איש:
 מב ובהיות היום ערב שבת ליהודים והקבר קרוב קברו
 בו את-ישוע:

פרק כ

א ויהי באחד בשבת ותבא מרים המגדלית לפנות בקר
 בחשכה אל-הקבר ותרא את-האבן מגוללה
 מעל-הקבר:
 ב ותרוץ ותבא אל-שמעון פטרוס ואל-התלמיד האחר
 אשר אהב אותו ישוע ותאמר אליהם הנה נשאו
 את-אדנינו מן-הקבר וננחנו לא גנע אנה שמו אתו:
 ג ויצא פטרוס והתלמיד האחר וילכו אל-הקבר:
 ד וישניהם רצו יחדו וימהר התלמיד האחר לרוץ ויעברו
 את-פטרוס ויבא ראשון אל-הקבר:
 ה וישח וישקף אל-תוכו וירא את-התכריכים מנחים
 לבדם ולא ירד פנימה:
 ו וגם-שמעון פטרוס בא אחריו וירד אל-הקבר וירא
 את-התכריכים מנחים לבדם:
 ז והמטפח אשר היתה על-ראשו איננה
 עם-התכריכים כי אם-צנופה לבדה במקום אחר:
 ח וירד שם גם-התלמיד האחר אשר-בא ראשון
 אל-הקבר וירא ויאמן:
 ט כי עד-עתה לא-הבינו עוד את-הפיתובים כי נכון לו
 לקום מן-המתים:
 י וישבו התלמידים וילכו אל-ביתם:
 יא ומרים עמדה מחוץ לקבר ותב ויהי בכפותה ותשח
 ותשקף אל-תוף הקבר:

יב ותרא שני מלאכים עטים לבנים וישבים במקום אשר
 שמו את-גופת ישוע אחד מראשיתו ואחד מרגליתו:
 יג ויאמרו אליה אשה למה תבכי אליהם כי נשאו
 את-אדני מזה ולא אדע אנה שמהו:
 יד עוד היא מדברת כזאת ותפן מאחריה ותרא את-ישוע
 עמד ולא ידעה כי הוא ישוע:
 טו ויאמר אליה ישוע אשה למה תבכי את-מי תבקשי
 והיא חשבה כי-נטר הגן הוא ותאר אליו אדני
 אם-אתה נשאת אתו מזה הגידה-נא לי איפא שמת
 אתו ואני אלף ואשאנו:
 טז ויאמר אליה ישוע מרים ותפן ותאמר אליו עברית
 רבונני אשר יאמר רבי:
 יז ויאמר אליה ישוע אל-תגעי כי פי עוד לא עליתי
 אל-האב אף לכי אל-אחי ואמרי אליהם הנני עלה
 אל-אבי ואביכם אל-אליה ואלהיכם:
 יח ותבא מרים המגדלית ותגד לתלמידים כי-ראתה
 את-האדון וכי כזאת דבר אליה:
 יט ויהי בערב בשבת ההוא פאשר נסגרו דלתות הבית
 אשר נקבצו שם התלמידים מיראתם את-היהודים
 ויבא ישוע ויעמד בתוכם ויאמר אליהם שלום
 עליכם:
 כ ואחר דברו כזאת הראם את-ידיו ואת-צדו וישמחו
 התלמידים בראותם את-האדון:
 כא ויוסף ישוע ויאמר אליהם שלום לכם פאשר שלח
 אתי האב פן הנני שלח אתכם:
 כב ואחר דברו כזאת ויפח בהם ויאמר אליהם קחו לכם
 את-רוח הקדש:
 כג איש איש אשר תסלחו לו את-חטאיו ונסלח לו ואם
 תשיתום עליו עליו יהיו:
 כד ותומא הנקרא דיודמוס אחד משנים העשר לא-היה
 עמם בבא ישוע:
 כה ויאמרו אליו יתר התלמידים ראינו את-האדון ויאמר
 אליהם אם-לא אראה את-מדקרות המסמרים בזידי
 ולא אתקע את-אצבעי בנקבי המסמרים האלה ובזידי
 לא אגע בצדו לא אאמינה:
 כו ומקצה שמנת ימים נקחלו התלמידים בבית פנימה
 עוד הפעם ותומא עמם ויבא ישוע פאשר סגרו
 הדלתות ויעמד בתוכם ויאמר שלום עליכם:
 כז ואחר אמר אל-תומא הושט את-אצבעך הנה וראה
 את-זידי והושט את-זידך ומשני בצדי ואל-תהי חסר
 אמונה כי אם-האמן תאמין:
 כח ויצע תומא ויאמר אליו אדני ואלהי:
 כט ויאמר אליו ישוע יען אשר ראיתני האמנת תומא
 אשרי אלה המאמינים וראו לא ראו:
 ל וגם-מופתים אחרים רבים עשה ישוע לעיני תלמידיו
 אשר לא-נכתבו בספר הזה:
 לא אף-אלה נכתבו לבעבור תאמינו כי ישוע הוא
 המשיח בן-האלהים ולבעבור יהיו לכם חיים עקב
 אמונתכם בשמו:

פרק כא

א ויהי אחרי-כן ויוסף ישוע להראות אל-תלמידיו
על-ים טבריה וכה נראה אליהם:
ב כֹּאֲשֶׁר יָשְׁבוּ יַחְדָּו שְׁמֵעוֹן פֶּטְרוֹס וְתוֹמָא הַנִּקְרָא
דִּידוּמוֹס וַנְתַּנְאֵל מִקֵּנָה אֲשֶׁר בְּגָלִיל וְכַנִּי זִבְדִּי וּשְׁנַיִם
אַחֵרִים מִתְּלִמֵּידָיו:
ג וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם שְׁמֵעוֹן פֶּטְרוֹס הֲנִי הַלֵּךְ לְדִיג וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו עִמָּךְ גַּלְיָה גַם-אֲנַחְנוּ נֵצֵא מִיַּד וַיֵּרְדּוּ אֶל-הָאֲנִיָּה
וְלֹא לָכְדוּ מֵאוּמָה בַּלִּילָה הַזֶּה:
ד הַבֹּקֶר אִוֵּר וְהִנֵּה יִשׁוּעַ עֹמֵד עַל-שִׁפְתַּת הַיָּם
וְהַתְּלָמִידִים לֹא יָדְעוּ כִּי יִשׁוּעַ הוּא:
ה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ כִּנִּי הִישַׁלְכֶם דָּבָר לַאֲכֹל וַיַּעֲנוּ
וַיֹּאמְרוּ אֵין:
ו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם פִּרְשׁוּ וְלֹא-יָכְלוּ עוֹד לְמִשְׁכָּה מִרְבַּע דָּגִים:
ז וְהַתְּלָמִיד הַהוּא אֲשֶׁר יִשׁוּעַ אָהָב אָמַר אֶל-פֶּטְרוֹס
הָאֵדוֹן הוּא וְכִשְׁמַע שְׁמֵעוֹן פֶּטְרוֹס כִּי הוּא הָאֵדוֹן
וַיַּעַט אֶת-מַעֲיָלוֹ כִּי עֵרֹם הָיָה וַיִּתְּנָפֶל אֶל-הַיָּם:
ח וַיֵּתֶר הַתְּלָמִידִים בָּאוּ בִּאֲנִיתָם כִּי לֹא הִרְחִיקוּ
מִן-הַיַּבֵּשָׁה כִּי אִם-כְּמֵאֲתַיִם אַמָּה וַיִּמָּשְׁכוּ
אֶת-הַמִּכְמֶכֶת עִם-הַדָּגִים:
ט וַיֵּצְאוּ אֶל-הַיַּבֵּשָׁה וַיֵּרְאוּ גִזְלִי-אֵשׁ עֲרוּכִים שָׁם וְדָג
עֲלֵיהֶם וְכֹפֶר לָחֶם:
י וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ הֵבִיאוּ הֵלֶם מִן-הַדָּגִים אֲשֶׁר
לְכַדְתֶּם עִתָּה:
יא וַיַּעַל שְׁמֵעוֹן פֶּטְרוֹס וַיִּמְשֹׁף אֶת-הַמִּכְמֶכֶת אֶל-הַיַּבֵּשָׁה
וְהָיָא מְלֵאָה דָּגִים גְּדוֹלִים מְאֹד וְחֲמִישִׁים וּשְׁלֹשָׁה
וּבְכָל-זֹאת לֹא נִקְרָעָה הַמִּכְמֶכֶת מִרְבַּע הַדָּגִים:
יב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יִשׁוּעַ בָּאוּ אֲכָלוּ אַרְחַת הַבֹּקֶר וְאֵין
גַּם-אֶחָד בַּתְּלָמִידִים אֲשֶׁר מְלֵאוּ לִבּוֹ לִשְׁאֹל מִי אֶתָּה
כִּי יָדְעוּ אֲשֶׁר הוּא הָאֵדוֹן:
יג וַיִּבֹּא יִשׁוּעַ וַיִּקַּח אֶת-הַלֶּחֶם וַיִּתֵּן לָהֶם וְגַם אֶת-הַדָּגָה:
יד וְזֹאת הַפַּעַם הַשְּׁלִישִׁית אֲשֶׁר-נִרְאָה יִשׁוּעַ
אֶל-תְּלָמִידָיו אַחֲרֵי קוּמוֹ מִן-הַמָּתִים:
טו וַיְהִי אַחֲרֵי אַרְחַתָּם וַיֹּאמֶר יִשׁוּעַ אֶל-שְׁמֵעוֹן פֶּטְרוֹס
שְׁמֵעוֹן בֶּר-יוֹנָה הֲאֵהָב אִתָּה אֶתִּי יָתֵר מֵאֵלֶּה וַיֹּאמֶר
אֵלָיו הֵן אֲדֹנִי אִתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֶהְבֶּתִּיךָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו נִהַל
אֶת-עֲלוּתִי:
טז וַיֹּאמֶר אֵלָיו פַּעַם שְׁנִית שְׁמֵעוֹן בֶּר-יוֹנָה הֲאֵהָב אִתָּה
אֶתִּי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֵן אֲדֹנִי אִתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֶהְבֶּתִּיךָ
וַיֹּאמֶר אֵלָיו נִחָה אֶת-צִיאִנִי:
יז וַיֹּאמֶר אֵלָיו פַּעַם שְׁלִישִׁית שְׁמֵעוֹן בֶּר-יוֹנָה הֲאֵהָב
אִתָּה אֶתִּי וַיִּתְּעֶצֶב פֶּטְרוֹס אֶל-לִבּוֹ כִּי אָמַר אֵלָיו פַּעַם
שְׁלִישִׁית הֲאֵהָב אִתָּה אֶתִּי וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי אִתָּה
אֶל-כָּל יָדַעְתָּ אִתָּה יָדַעְתָּ כִּי אֶהְבֶּתִּיךָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו
יִשׁוּעַ רַעָה אֶת-צִיאִנִי:

י"א אֲמֵן אֲמֵן אָנִי אָמַר לָךְ בְּעוֹד נַעַר הָיִיתָ בִּינְדִךְ חֲגִרְתָּ
אֶת-מִתְּנִיךְ וַתִּלְךָ אֶל-אֲשֶׁר חִפְצָתָ וְכִי תִזְקֵן תִּפְרֹשׁ
בְּפִיךָ וְאַחֲרֵי יִתְגַּדֵּף וַיִּשְׁאַף אֶל-אֲשֶׁר לֹא תַחֲפֹץ:
י"ב וְאוֹלָם כְּזֹאת הוּא דָּבָר בְּרָמְזוֹ לוֹ בְּאִינָה מִנֵּת הוּא
יָמוֹת אֲשֶׁר יִגְדֵּל בּוֹ כְּבוֹד אֱלֹהִים וְאַחֲרֵי דָבָרוֹ כְּזֹאת
אָמַר אֵלָיו לָךְ אַחֲרֵי:
י"ג וַיִּפֶּן פֶּטְרוֹס וַיֵּרָא אֶת-הַתְּלָמִיד אֲשֶׁר יִשׁוּעַ אָהָב הַלֵּךְ
אַחֲרֵיהֶם וְהוּא אֲשֶׁר נָפֵל עַל-צִוְּאָרוֹ בְּמִשְׁתַּח הָעֶרֶב
וְאָמַר אֲדֹנִי מִי הוּא-זֶה אֲשֶׁר יִסְגִּירְךָ:
י"ד וַיְהִי בִּרְאוּת אֹתוֹ פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֶל-יִשׁוּעַ אֲדֹנִי וְזֶה
מָה אַחֲרִיתוֹ:
י"ה וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ אִם-חִפְצָתִי כִּי יִשְׁאַר עַד-אֲשֶׁר אָבֵא
אֶךְ מֵה-לָּךְ לָךְ אַחֲרֵי:
י"ז עַל-כֵּן יֵצֵא הַדָּבָר הַזֶּה בֵּין הָאֲחִים כִּי הַתְּלָמִיד הַהוּא
לֹא יָמוֹת וַיִּשׁוּעַ לֹא אָמַר-לוֹ כִּי לֹא-יָמוֹת כִּי אָמַר
אִם-חִפְצָתִי כִּי-יִשְׁאַר עַד-אֲשֶׁר אָבֵא אֶךְ מֵה-לָּךְ:
י"ח זֶה הוּא הַתְּלָמִיד הַנִּתֵּן אֶת-עֲדוּתוֹ לְאֵלֶּה וְהוּא אֲשֶׁר
כָּתַב כָּל-אֵלֶּה וַיִּדְּעֵנוּ כִּי עֲדוּתוֹ נִאֲמָנָה:
י"ט וְעוֹד יֵשׁ מַעֲשִׂים רַבִּים אַחֲרֵים אֲשֶׁר עָשָׂה יִשׁוּעַ אֶךְ
אִם-יִכְתְּבוּ כָלֶם אֶחָד אַחֲרֵי יִחְשַׁב לְכַבֵּי כִּי לֹא
תְכִיל כָּל-הָעוֹלָם אֶת-הַסְּפָרִים אֲשֶׁר יִכְתְּבוּן אֲמֵן:

Acts

מעשי השליחים

פרק א

^א הנה הספר הראשון תאופילוס כתבתי בו כל-אשר עשה ישוע וכל-אשר הורה מיום החלו: ^ב עד-היום אשר נעלה מאתנו אחרי תתו את-מצותיו ברוח הקדש אל-שליחיו אשר-בחר בהם: ^ג ואשר אחרי ענותו התיצב עליהם חי באותות רבים בהגלות נגלות אליהם ארבעים יום וידבר על-מלכות האלהים: ^ד וכאשר סעד עמם יחדו צנה אתם לאמר לא-תצאו מירושלים כי אם-תוחילו אל-דבר האב אשר שמעתם מפי: ^ה כי יוחנן טבל במים ואתם תטבלו ברוח הקדש בעוד לא-כביר אחרי הימים האלה: ^ו ויהי בהתאספם יחד וישאלהו לאמר אדונינו התישב בעת הזאת את-המלכות לישאל: ^ז ויאמר אליהם לא לכם לדעת את-העתים ואת-המועדים אשר יעד האב בממשלתו: ^ח אבל תתאזרו עז כנח עליכם רוח הקדש והייתם עדי בירושלים ובכל-יהודה ובשמרון ועד-קצה הארץ: ^ט ככלתו לדבר את-הדברים האלה נעלה מהם ועיניהם ראות וישארו ענן מגד עיניהם: ^י ויביטו אחריהו בעלתו השמימה והנה שני אנשים לבשי לבן נצבים עליהם ואמרים: ^{יא} אנשי הגליל למה-זה אתם עומדים ומביטים השמימה ישוע זה אשר לקח מעליכם ויעל למרום כן יבא כאשר ראיתם אתו עלה למרום: ^{יב} ויפנו וילכו וירושלימה מן-ההר הנקרא הר-הזיתים הקרוב לירושלים כדרך תחום שבת: ^{יג} ויבאו ויעלו אל-העליה אשר גרו שם פטרוס ויוחנן ויעקב ואנדרי פילפוס ותומא בר-תלמי ומתתיהו יעקב בן-חלפי ושמעון הקנאי ויהודה בן-יעקב: ^{יד} כל-אלה שקדו יחדו על-התפלה ובתחנונים בלב אחד עם-הנששים עם-מרים אם ישוע ועם-אחיו: ^{טו} בימים ההם ופטרוס קם בתוף האחים הנקהלים אשר היה מספרם כמאה ועשרים ויאמר: ^{טז} אנשים אחים נכון היה כי יקום דבר הכתוב אשר רוח הקדש דבר מקדם בפי דוד על-יהודה אשר היה למנהל ללכדי ישוע: ^{יז} כי-נמנה אתנו והעבדה הזאת נפלה לו בגורלו: ^{יח} והנה הוא קנה-לו שדה בשכר פשעו ויפל מלא קומתו ארצה ויבקע בתוך וכל-מעיו נשפכו:

^{יט} והדבר נודע לכל-ישרי ירושלים כי לבעבור זאת נקרא השדה ההוא בשפתם חקל-דמא כי הוא שדה דמים: ^כ כי-כתוב בספר התהלים תהי-טיבתו נשמה ואל-יהי כה ישב ועוד ופקדתו יקח אחר: ^{כא} ועל-כן נכון לנו כי מן-האנשים האלה אשר הלכו אתנו כל-ימי חיות ישוע אדנינו יוצא נבא לפנינו: ^{כב} החל מטבילת יוחנן עד-היום אשר לקח ממנו אשר אחד מהם יהיה עמנו לעד על-תקומתו: ^{כג} ויעמידו שנים את-יוסף הנקרא בר-שבא ומכנה יוסטוס ואת-מתתיהו: ^{כד} ויתפללו ויאמרו אתה יהוה ידע כל-לכבות הראנו-נא את-האחד מן-השנים אשר אתה בחרת בו: ^{כה} כי יקח גורל העבודה הזאת ומלאכותיה אשר יהודה שטה מעליה וילך למקומו שלו: ^{כו} ויפילו עליהם גורלות ויפל הגורל על-מתתיהו וימנה עם-אחד עשר השליחים:

פרק ב

^א וביום מלאת שבעת השבעות נאספו כלם לב אחד במקום אחד: ^ב והנה קול שאון מן-השמים פתאם שאן כשאון רעש גדול וימלא כל-בית שבתם אתו: ^ג ותראינה אליהם לשנות כמראה אש אשר נפלגו ונחתו אחת אחת על אחד אחד מהם: ^ד וימלאו כלם רוח הקדש ויחלו לדבר בלשנות אחרות ויוציאו מלים מפייהם כאשר שם בהם הרוח: ^ה ויהודים וראי אלהים גרו בירושלים מכל-ארצות הגוים אשר תחת השמים: ^ו ויהי בהשמע קול השאון ההוא ויתאספו עם-רב ותהי מבוכה ביניהם כי-איש איש מהם שמע אתם מדברים בלשון ארצו: ^ז וישתוממו כלם ויתמהו ויאמרו איש אל-אחיו הלא כל-המדברים האלה בני הגליל המה: ^ח ואיך נשמע מפייהם וכל-אחד מאתנו שפת-ארץ מולדתנו: ^ט שפת פרס ומדי ועילם ישרי ארם נהרים ויהודה וקפודקנא פנטוס ואסיא: ^י פרוגיא ופמפוליא מצרים וחבל לוב על-יד קוריני וגרים ויהודים הבאים מרומי:

י"א גַם-שֹׁפֶת כְּרָתִי וְעָרַב אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ לְלִשְׁנֹתֵינוּ שְׁמָעִים
אֹתָם מְסַפְּרִים אֶת-נִפְלְאוֹת הָאֱלֹהִים:

י"ב וַיִּשְׁתַּמְּמוּ כָלֶם וַיִּבְהֻלוּ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ
מִה-זֹּאת:

י"ג וַאֲחֵרִים לַעֲגוּ לָמוֹ וַאֲמָרוּ כִּי-מִלְּאֵי תִירוֹשׁ הִמָּה:

י"ד אִזּוּ יָקוֹם פֶּטְרוֹס וְאֶחָד הָעֹשֵׁר עִמּוֹ וַיֵּשֶׂא אֶת-קוֹלוֹ
וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם דַּעוּ לָכֶם זֹאת אִישׁ יְהוּדָה
וְכָל-יִשְׂרָאֵל יְרוֹשָׁלַיִם הָאֲזִינוּ אִמְרָתִי:

ט"ו כִּי לֹא שְׂכוּרִים אֵלֶּה בְּאֲשֶׁר תַּחֲשֹׁבוּן אֹתָם כִּי הֲלֹא
הַשְׁעָה הַשְּׁלִישִׁית בְּיוֹם הוּא:

ט"ז אֲף זֶה הוּא הַדָּבָר הָאֲמֹר בִּיד-יְיָ הַנְּבִיא:

י"ז וְהִיא בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נָאֻם יְהוָה אֲשֶׁפוֹךְ אֶת-רוּחִי
עַל-כָּל-בָּשָׂר וְנִבְּאוּ בְנֵיהֶם וּבְנֹתֵיהֶם וּבְחוּרֵיהֶם
חֲזִינוֹת יֵרָאוּ וְזִקְנֵיהֶם חִלּוּמוֹת יַחֲלֹמוּן:

י"ח וְגַם עַל-עַבְדִּי וְעַל-שִׁפְחוֹתִי בְּיָמִים הָהֵמָּה אֲשֶׁפוֹךְ
אֶת-רוּחִי וְנִבְּאוּ:

י"ט וְנִתְּתִי מוֹפְתִים בְּשָׂמִים מִמֶּעַל וְאֹתוֹת בָּאָרֶץ מִתַּחַת
דָּם נָאֻשׁ וְתִימְרוֹת עֵשֶׂן:

כ השֹׁמֵשׁ יִהְיֶה לַחֲשֹׁךְ וְהַיָּרֵחַ לְדָם לִפְנֵי יוֹם יְהוָה
הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא:

כ"א וְהִיא כָּל אֲשֶׁר-יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמְלֹט:

כ"ב אֲנִישֵׁי יִשְׂרָאֵל הַקְּשִׁיבוּ לְדִבְרֵי אֵלֶּה הִנֵּה יִשׁוּעַ הַנִּצְרִי
אִישׁ נֶאֱמָן לָכֶם מֵאֵת הָאֱלֹהִים בְּגִבּוֹרוֹת בְּנִפְלְאוֹת
וּבְמוֹפְתִים אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים עַל-יְדוֹ לְעֵינֵיכֶם בְּאֲשֶׁר
יַדְעֶתֶם גַּם-אֹתָם:

כ"ג הוּא זֶה אֲשֶׁר מְסֹדֵר אֱלֹהִים וּמַדְעֵתוֹ מִקֶּדֶם נִגְזַר עָלָיו
לְהַנְתֵּן לְמֹנֶת וְאֹתָם בְּיַד כְּלִיעַל הוֹקֵעֶתָם וְהַמִּיתָם
אֹתוֹ:

כ"ד וְאֱלֹהִים הַתִּיר חֲבָלֵי הַמֶּנֶת וַיִּקְיֵמָהוּ מִן-הַמִּתֵּים כִּי
הַמֶּנֶת לֹא עָצַר כַּחַ לְהַחֲזִיק בּוֹ:

כ"ה כִּי-עָלָיו אָמַר דָּוִד שְׁוִיתִי יְהוָה לְגִגְדִי תָמִיד כִּי מִיָּמִינִי
כָּל-אֲמוֹט:

כ"ו לָכֵן שָׁמַח לְבִי וַתִּגַּל לְשׁוֹנֵי אֶף-בְּשָׂרִי יִשְׁכַּן לְבָטַח:

כ"ז כִּי לֹא-תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל לֹא-תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרֹאוֹת
שְׁחַת:

כ"ח הוֹדַעְתָּנִי אֲרָחוֹת חַיִּים תִּשְׁבִּיעֵנִי שְׂמֵחוֹת אֶת-פִּנְיֶךָ:

כ"ט אֲנִישִׁים אֲחֵים תָּנוּ לִי פֶתַח וְפֶה לְדַבֵּר אֲלֵיכֶם לְעֵינֵי
כָּל עַל-דָּוִד רֹאשׁ הָאֲבוֹת כִּי גַם-מֵת וְגַם-נִקְבֹּר וְקִבְּרוּ
עִמָּנוּ עַד-הַיּוֹם הַזֶּה:

ל הוּא בְּהִיּוֹתוֹ נָבִיא וַיִּדַּע כִּי שְׂבוּעָה נִשְׁבַּע לוֹ אֱלֹהִים
לְהוֹשִׁיב אֶחָד מֵיָּצְאֵי יִרְכּוֹ לְהִקִּים אֶת-הַמְּשִׁיחַ כְּפִי
הַבָּשָׂר עַל-כִּסְאוֹ:

ל"א וּבְחֲזוֹתוֹ זֹאת מִקֶּדֶם דָּבָר עַל-תְּקוּמַת הַמְּשִׁיחַ כִּי
לֹא-תַעֲזֹב נַפְשׁוֹ לְשָׂאוֹל וּבָשָׂרוֹ לֹא-יִרְאֶה שְׁחַת:

ל"ב הוּא יִשׁוּעַ זֶה אֲשֶׁר אֱלֹהִים הִקִּימוֹ מִן-הַמֵּתִים וְאֲנַחְנוּ
כָּלֵנוּ עֲדִים לוֹ:

ל"ג וְעַתָּה כִּי-נִשְׂאָ לִימִין הָאֱלֹהִים וְאֶת-הַבְּטָחַת רוּחַ
הַקֹּדֶשׁ לָקַח מֵאֵת אָבִיו שָׁפַךְ אֶת-הַרוּחַ הַזֶּה בְּאֲשֶׁר
אֹתָם רְאִים וְשְׁמָעִים:

ל"ד כִּי דָוִד לֹא עָלָה הַשְּׁמִימָה וְהוּא בְּפִיו אָמַר נָאֻם יְהוָה
לְאֲדָנִי שֵׁב לִיָּמִינִי:

ל"ה עַד-אֲשִׁית אִיִּבְיָךְ הָדָם לְרִגְלֶיךָ:

ל"ו עַל-כֵּן יִדְעֶנָּה כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּאֵמַת כִּי שֵׁם אֱלֹהִים
לְאֲדוֹן וּלְמַשִּׁיחַ אֶת-יִשׁוּעַ זֶה אֲשֶׁר אֹתָם הוֹקֵעֶתָם:

ל"ז וַיְהִי כְּשֶׁמַּעַם וַיִּגַּע הַדָּבָר כְּמִדְּקָרוֹת חֶרֶב אֶל-לִבָּם
וַיֹּאמְרוּ אֶל-פֶּטְרוֹס וְאֶל-יֵתֵר הַשְּׁלִיחִים אֲנָשִׁים אֲחֵים
מָה אֵיפּוֹא נַעֲשֶׂה:

ל"ח וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס אֲלֵיהֶם שׁוּבוּ מִדְּרָכֵיכֶם וְהִטְבְּלוּ
כָּל-אִישׁ מִכֶּם בְּשֵׁם יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְסְלִיחַת חַטְאוֹתֵיכֶם
וְאֶת-מִתְנַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ תִּשְׁיֻגּוּ:

ל"ט כִּי דָבָר הַהִבְטָחָה לָכֶם הוּא וְלִבְנֵיכֶם וְלָכָל-הָרְחוּקִים
לְכָל-אֲשֶׁר יִקְרָא אֹתָם לוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

מ וְכֵן בְּדִבְרֵים רַבִּים אַחֲרֵים הַעִיד בָּם וַיִּזְהִינָם לֵאמֹר
הַמְּלִטוּ-לָכֶם מִן-הַדּוֹר הַעֹקֵשׁ הַזֶּה:

מ"א וַיִּשְׁמְעוּ אֶל-דִּבְרָיו בְּשִׂמְחָה וַיִּטְבְּלוּ עַד-אֲשֶׁר נִוְסְפוּ
עֲלֵיהֶם בְּיוֹם הַהוּא כְּשֶׁלֶּשֶׁת אֲלָפֵי נַפְשׁ:

מ"ב וַשִּׁקְדִים הָיוּ תָמִיד עַל-תּוֹרַת הַשְּׁלִיחִים בְּהִתְחַבְּרוֹתָם
אֲלֵיהֶם וּבְפֶרֶס לַחֲמֵם וּבְתַפְלָתָם:

מ"ג וַיִּרְאֶה נִפְלָה עַל-כָּל-הַנְּשָׁמָה וּמוֹפְתִים וְאֹתוֹת רַבִּים
נַעֲשֵׂי בְיַד הַשְּׁלִיחִים:

מ"ד וְכָל-הַמַּאֲמִינִים יָשְׁבוּ כְּאֲחֵים יַחְדָּו וְכָל-אֲשֶׁר לָהֶם
נִתְּנוּ לְהִיּוֹת לְנַחֲלַת כָּלֶם:

מ"ה וַיִּמְכְּרוּ אֶת-אֲחֻזָּתָם וְאֶת-קִנְיָנָם וַיַּחֲלִקוּ אֹתָם לְכָלֶם
לְאִישׁ אִישׁ כְּפִי מְחִסְרוֹ:

מ"ו וּמִדֵּי יוֹם בְּיוֹם זֶה דָּרָכָם תָּמִיד לְבַקֵּר בְּהִיכָל כָּלֵב אֶחָד
וְלַחֲמֵם פָּרְסוּ בְּבִתְיָהֶם וַיֹּאכְלוּ לַחֵם חֲקָם בְּשִׂמְחָה
וּבְחֵם לָבָב:

מ"ז וַיִּבְרְכוּ אֶת-הָאֱלֹהִים וַיִּמְצְאוּ חֵן בְּעֵינֵי כָל-הָעָם
וְהָאֲדוֹן הוֹסִיף יוֹם יוֹם עַל-הַעֲדָה אֶת-הַנּוֹשָׁעִים:

פרק ג

א וּפֶטְרוֹס וַיּוֹחֲנָן עָלוּ אֶל-בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לַעֲשֵׂת הַתְּפִלָּה
בְּשָׁעָה הַתְּשִׁיעִית:

ב וְאִישׁ פֶּסַח מִבֶּטֶן אֲמוֹ הוּבָא שְׁמָהּ אֲשֶׁר הוֹשִׁיבָהוּ יוֹם
יוֹם לִפְנֵי שַׁעַר הַהִיכָל הַנִּקְרָא שַׁעַר הַתְּפָאֲרָה לְבַקֵּשׁ
נְדָבוֹת מִיַּד בָּאֵי הַהִיכָל:

ג וּבִרְאוֹתָם אֶת-פֶּטְרוֹס וְאֶת-יוֹחָנָן בָּאִים אֶל-הַהִיכָל
וַיִּבְקֹשׁ מִיָּדָם נְדָבָה:

ד וַיִּשֶׁם פֶּטְרוֹס אֶת-עֵינָיו עָלָיו וְכֵן גַּם-יוֹחָנָן וַיֹּאמֶר
הַבִּיטָה אֲלֵינוּ:

ה וַיִּפֶּן אֲלֵיהֶם בְּתַחֲלָתוֹ כִּי יִשְׁיֵג מִיָּדָם מֵאוּמָה:

ו וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס כְּסָף וְזָהָב אֵין-לִי אֲבָל אֵת אֲשֶׁר בְּיָדִי
אֶתֵּן-לָךְ בְּשֵׁם-יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הַנִּצְרִי קוֹם וְהַתְּהַלֵּךְ:

ז וַיֵּאָחֵז בְּיַד יָמִינוֹ וַיִּקְיֵמָהוּ וּפְתָאֵם הַתְּחַזְקוּ רִגְלָיו
וְקָרְסְלוֹ:

ח וַיִּדְלַג מִתַּחַתָּיו וַיַּעֲמֵד וַיִּתְּהַלֵּךְ וַיִּבֹּא עִמָּהֶם אֶל-הַהִיכָל
הוֹלֵךְ וּמִדְּלַג וּמִשְׁבָּח אֶת-הָאֱלֹהִים:

ט וַיִּרְאוּהוּ כָל-הָעָם מִתְהַלֵּךְ וּמִשְׁבֹּחַ אֶת-הָאֱלֹהִים:
 י וַיִּכְּרוּ אֹתוֹ כִּי הוּא זֶה הַיֹּשֵׁב לִפְנֵי הַהִיכָל לִפְנֵי שַׁעַר
 הַתְּפָאֶרֶת לְבָקֵשׁ נִדְבוֹת וַיִּמְלְאוּ תִמְהוֹן וּפְלָצוֹת
 עַל-אֲשֶׁר נַעֲשָׂה לוֹ:
 יא וְהוּא כִּי דָבַק אַחֲרֵי פִטְרוֹס וַיּוֹחֲזֶנּוּ וְכָל-הָעָם רָצוּ
 אֲלֵיהֶם אֶל-הָאוֹלָם הַנִּקְרָא אוֹלָם שְׁלָמָה וַיִּשְׁמוּ
 עַד-מָאד:
 יב וַיֵּרָא פִטְרוֹס וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֶל-הָעָם אֲנִשִּׁי יִשְׂרָאֵל לְמָה
 תִּשְׁתַּמְּמוּ עַל-זֹאת וְלָמָּה תִּבְטְאוּ אֲלֵינוּ כְּאִלוֹ הוּא
 מִתְהַלֵּךְ בְּכַחֲנוּ אוֹ בְּצִדְקַתְנוּ:
 יג אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַגְּדִיל
 כְּבוֹד יְשׁוּעַ עֲבָדוֹ אֲשֶׁר אִתָּם הִסְגִּירְתֶּם אֹתוֹ וְכַחֲשִׁיתֶם
 בּוֹ לִפְנֵי פִלְטוֹס בְּאֲשֶׁר שָׁפֵט לְשַׁלְּחוֹ לַחֲפָשִׁי:
 יד וְאַתֶּם כַּחֲשִׁיתֶם בְּקִדּוֹשׁ וּבְצַדִּיק וּשְׁאֵלְתֶם כִּי-יִחַן לָכֶם
 אִישׁ רֹצֵחַ:
 טו וְאַתֶּם-שׂוֹר הַחַיִּים הַרְגִיתֶם אֲשֶׁר אֱלֹהִים הִקִּים אֹתוֹ
 מִן-הַמֵּתִים וְאַנְחֲנוּ עֲדִיו:
 טז וּבְאִמּוֹנֵתְנוּ בְּשִׁמּוֹ שָׁמוּ נָתַן כֹּחַ לְאִישׁ הַזֶּה אֲשֶׁר אִתָּם
 רָאִים וּמִפְּרִים כִּי עַל-יָדוֹ נִתְּנָה-לוֹ אִמּוֹנֵתְנוּ מִרְפָּא
 לְעַצְמוֹתָיו לְעֵינֵי כָלכֶם:
 יז וְעַתָּה אֲחִי יְדַעְתִּי כִּי בְּכַל־דַּעַת עֲשִׂיתֶם גַּם-אִתָּם
 גַּם-שָׂרִיכִים:
 יח אֲבָל הַדָּבָר כִּי יַעֲנֶה הַמָּשִׁיחַ הַקִּים אֱלֹהִים בְּאֲשֶׁר הִגִּיד
 מִקֵּדֶם בְּיַד-פֶּלֶס-נְבִיאָיו:
 יט עַל-כֵּן שׁוּבוּ סוּרוּ מִדְּרָכֵיכֶם לְמַעַן תִּמְחִינָה
 חֲטָאתֵיכֶם וְתִבְאֲנָה עֲתוֹת מְשִׁיבוֹת נֶפֶשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה:
 כ וַיִּשְׁלַח אֶת-יְשׁוּעַ מְשִׁיחוֹ אֲשֶׁר מִבְּשׂוֹר לָכֶם מִקֵּדֶם:
 כא אֲשֶׁר יִקְבְּלוּהוּ זָבוּל הַשָּׁמַיִם עַד-אֲשֶׁר יָשׁוּב הַכֹּל
 עַל-מִכּוֹנוֹ בְּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים בְּיַד-נְבִיאָיו הַקִּדּוּשִׁים
 מִיָּמֹת עוֹלָם:
 כב הֵן מֹשֶׁה אָמַר אֶל-אֲבוֹתֵינוּ נִבְיָא מִקֶּרֶב אַחֲיֵיכֶם כְּמֹנִי
 יָקִים לָכֶם יְהוָה אֱלֹהִים אֲלֵיו תִּשְׁמָעוּן כְּכֹל אֲשֶׁר יִדְבֹר
 אֲלֵיכֶם:
 כג וְהָיָה כָל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא-תִשְׁמַע אֶל-הַנְּבִיא הַהוּא
 וְנִכְרַתָּה מֵעַמִּיָּה:
 כד וגַּם כָּל-הַנְּבִיאִים מִשְׁמוּאֵל וְהַבָּאִים אַחֲרָיו אֲשֶׁר נִבְּאוּ
 כָּלֶם הִגִּידוּ דְּבָרֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה:
 כה אִתָּם בְּגִי הַנְּבִיאִים וְהַפְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת אֱלֹהִים
 עִם-אֲבוֹתֵיכֶם לֵאמֹר אֶל-אַבְרָהָם וְנִבְרָכּוּ בְּזִרְעוֹ כָּל
 מִשְׁפָּחוֹת הָאָדָמָה:
 כו וְלָכֶם הַקִּים אֱלֹהִים אֶת-עֲבָדוֹ יְשׁוּעַ רֹאשְׁנָה וַיִּשְׁלַחְהוּ
 לְכַרֵּךְ אִתְּכֶם כִּי תִשְׁוּבוּ אִישׁ אִישׁ מֵעֲוֹנוֹתֵיכֶם:

פרק ד

א וַיְהִי כַּדְּבַרְכֶם אֶל-הָעָם וַיִּקְוּמוּ עֲלֵיהֶם הַכֹּהֲנִים וְשָׂרֵי
 צָבָא הַהִיכָל וְהַצַּדִּיקִים:
 ב כִּי-צִוּ לָהֶם עַל-אֲשֶׁר הוֹרוּ לָעָם וְעַל-אֲשֶׁר הִגִּידוּ
 בַּיְשׁוּעַ אֶת-תַּחֲתִית הַמֵּתִים:

ג וַיִּשְׁלַחוּ יְדֵיהֶם בָּם וַיִּתְּנוּם בְּמִשְׁמַר עַד-לְמַחֵר כִּי-כָּבַד
 הִגִּיעַ הָעָרֶב:
 ד אַךְ רַבִּים מִשְׁמָעֵי דְּבָרֵי הַבְּשׂוּרָה הֶאֱמִינוּ וַיְהִי מִסְפַּר
 הָאֲנָשִׁים כַּחֲמִשָּׁת אֲלָפִים:
 ה וַיְהִי מִמִּחְרַת וַיִּקְהָלוּ הַשָּׂרִים הַזִּקְנִים וְהַסּוֹפְרִים
 בִּירוֹשָׁלַיִם:
 ו וַחֲזָן הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְקִיפָה וַיּוֹחֲזֶנּוּ וְאַלְכַּסְנִדְרוֹס
 וְכָל-אֲשֶׁר לְמִשְׁפַּחַת בֵּית הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל:
 ז וַיַּעֲמִידוּ אִתָּם בַּתְּנֶה וַיִּשְׁאַלּוּם לֵאמֹר בְּכַח-מִי אוֹ
 בְּשֵׁם-מִי עֲשִׂיתֶם כְּזֹאת:
 ח וּפִטְרוֹס מָלֵא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עָנָה אִתָּם לֵאמֹר שְׁמַעוּנִי
 שָׂרֵי הָעָם וְהַזִּקְנִים:
 ט כִּי-נִינְחָק הַיּוֹם עַל-אֲדוֹת מַעֲשֵׂה טוֹב לִידוּעַ חֲלִי וּבְמִי
 בָּאֲתָהוּ יְשׁוּעָה:
 י וַיִּדַּע לָכֶם כָּלכֶם וְלָכֶם-עַם יִשְׂרָאֵל כִּי-בָשָׂם יְשׁוּעַ
 הַמָּשִׁיחַ הַנִּצְרִי אֲשֶׁר אִתָּם צִלְבִּיתֶם וְאֱלֹהִים הִקִּימוּ
 מִן-הַמֵּתִים בְּשִׁמּוֹ הוּא עֹמֵד לִפְנֵיכֶם בְּרִיא אוֹלָם:
 יא זֹאת הִיא הָאֵבֶן אֲשֶׁר מֵאִסְתֶּם אִתָּם הַבּוֹנִים וְתַהִי
 לְרֹאשׁ פִּנָּה:
 יב וְאַיִן יִשַׁע בָּלְתוּ כִּי לֹא-נָתַן שֵׁם אַחֵר לְבְּנֵי אָדָם תַּחַת
 הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר-בּוֹ נִשְׁעָה:
 יג וַיְהִי בְּאֲשֶׁר רָאוּ אִמֶּץ לֵב פִּטְרוֹס וַיּוֹחֲזֶנּוּ וְגַם-הַבִּינּוּ כִּי
 הַדִּיּוּטִים הֵם וְלֹא מִלְּמַדֵּי סֵפֶר כֵּן תִּמְהוּ עֲלֵיהֶם
 וַיִּכְפִּרוּם כִּי הָיוּ עִם-יְשׁוּעַ:
 יד וּבִרְאֵתָם אֶת-הָאִישׁ הַנִּרְפָּא עֹמֵד עִמָּהֶם לֹא יָכְלוּ
 לַעֲנוֹת בָּם דְּבָר:
 טו וַיִּצְווּ אִתָּם לְצֹאת אֶל-מַחֲזִיץ לַסִּנֵּה־הָרִין וַיּוֹנְעֻצּוּ
 בִּינֵיהֶם:
 טז וַיֹּאמְרוּ מַה-נַּעֲשֶׂה לְאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה כִּי מוֹפֶת בְּרוּר
 נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵיהֶם גְּלוּי הוּא לְכָל-יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַיִם וְאַיִן
 לְכַחֵשׁ:
 יז אַךְ פֶּן-תִּפְרֹץ הַשְּׁמוּעָה וּפִשְׁתָּה כְּעַם נִגְעָרָה בָּם
 לְבָלְתִי דְּבַר עוֹד לְאִישׁ בְּשֵׁם הַזֶּה:
 יח וַיִּקְרְאוּ אִתָּם וַיִּצְווּ עֲלֵיהֶם לְבָלְתִי דְּבַר דְּבַר וְלֹא
 לְלַמֵּד בְּשֵׁם יְשׁוּעַ:
 יט וַיַּעֲנוּ אִתָּם פִּטְרוֹס וַיּוֹחֲזֶנּוּ וַיֹּאמְרוּ חֲכִי טוֹב בְּעֵינֵי
 הָאֱלֹהִים כִּי נִשְׁמַע אֲלֵיכֶם מִשְׁמַע אֲלֵיו שְׁפִטוּ-נָא
 אִתָּם:
 כ כִּי לֹא נוֹכַל לְחַדֵּל מִדְּבַר אֵת אֲשֶׁר רָאִינוּ וְשָׁמַעְנוּ:
 כא וְהֵם הוֹסִיפוּ לְגַעֲרָבָם וַיִּשְׁלַחוּם מִבְּלִי מִצָּא יָדִים
 לַעֲנוֹשׁ אִתָּם מִיִּרְאֵתָם אֶת-הָעָם כִּי כָלֶם נִתְּנוּ כְּבוֹד
 לְאֱלֹהִים עַל-דְּבַר הַמַּעֲשֵׂה הַהוּא:
 כב כִּי לְמַעַלָּה מֵאַרְבָּעִים שָׁנָה הָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר
 נַעֲשֶׂה-עִמּוֹ אוֹת הַרְפּוּאָה:
 כג וַיְהִי בְּאֲשֶׁר שָׁלְחוּ וַיָּבֵאוּ אֶל-אַחֲיָהֶם וַיִּסְפְּרוּ לָהֶם אֵת
 אֲשֶׁר אָמְרוּ אֲלֵיהֶם רֹאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְהַזִּקְנִים:
 כד וְהֵם שָׁמְעוּ וַיִּשְׂאוּ אֶת-קוֹלָם בָּלָב אֶחָד אֶל-אֱלֹהִים
 וַיֹּאמְרוּ יְהוָה אִתָּה הוּא אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ אֶת-הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת-הָאָרֶץ וְאֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם:

כ"ה ובפי עבדך דוד אבינו אמת ברוח הקדש למה רגשו
גוים ולאמים יהגוריק:

כ"ו יתנצבו מלכי-ארץ ורוזנים נוסדו-יחד על-יהנה
ועל-משיחו:

כ"ז כי באמת על-ישוע עבדך הקדוש אשר אתה נסכת
נוסדו יחדו בעיר הזאת גם-הורדוס ופנטיוס פילטוס
עם-הגוים ועממיה ישראל:

כ"ח ויעשו את אשר יעשה לפי ידך ולפי עצתך אשר
תרצת מקדם:

כ"ט ועתה יהיה השקיפה אל-גערתם ותנה לעבדך לדבר
דברך ביד רמה:

ל כי תשלח ידך לרפא חולים ולעשות אתות ומופתים
בשם ישוע עבדך הקדוש:

לא ויהי בהתפללם וינע המקום אשר נקחלו שמה
וימלאו כלם רוח הקדש וינדברו דבר האלהים ביד
רמה:

לב וקהל המאמינים היה להם לב אחד ונפש אחת ולא
אמר איש מהם על-שלו כי לו הוא כי אם-את-אשר
היה להם לנחלת כלם:

לג והשליחים נתנו עדותם על-תחית האדון ישוע בעז
גדול וזמן רב הוצק על-פני כלם:

לד ולא נמצא בהם איש חסר מאומה כי כל-בעלי שדות
ובתים מכרו אתם ויביאו את-כסף מחירם:

לה אשר שמו לרגלי השליחים להחלל לאיש איש כדי
מחסרו:

לו ויוסף אשר קראו לו השליחים בר-נבא על-פי הוא
מוכיח פנביא איש לוי מארץ קפרוס:

לז מכר את-השדה אשר היה לו ויבא וישם את-כספו
לרגלי השליחים:

פרק ה

א ואיש אחד חנניה שמו ושם אשתו שפירא מכר
את-אחוזתו:

ב ויסתר חלק מן-המחיר ואשתו ידעת וחלק אחד
הביא וישם לרגלי השליחים:

ג ויאמר פטרוס למה-זה חנניה מלא השטן את-לבך
לכחש ברוח הקדש ולהסתיר מן-מחיר השדה:

ד הלא לך היה עד לא-נמכר וגם-אחרי המכור הלא
היה בידך למה מלאך לבך לעשות כן לא באנשים
שקרת כי אם-באלהים:

ה כשמע חנניה את-הדברים האלה ניפל ארצה ותצא
נשמתו ויראה גדולה נפלה על כל-השמעים:

ו ויקומו הנערים ויאספו אתו ויצאיהו ויקברהו:

ז ויהי כמשלש שעות ותבוא אשתו ולא ידעה את אשר
נעשה:

ח ויען פטרוס ויאמר אליה הגידילי הבעד כסף זה
מכרתם את-השדה ותאמר הן בעד כסף זה:

ט ויאמר אליה פטרוס למה-זה קשרתם יחד לנסות
את-רוח יהוה הנה רגלי המקברים את-אישך בפתח
ונשאוך גם-אותך החוצה:

י ותפל פתאם לרגליו ותצא נשמתה ויבאו הנערים
וימצאה כי מתה ויוציאו אתה ויקברה אצל אישה:

יא ותהי יראה גדולה על כל-הקהל ועל כל-השמעים
את-הדבר הזה:

יב ואתות ומופתים רבים נעשו בקרב העם על-ידי
השליחים ויקהלו כלם בלב אחד באולם שלמה:

יג ומשאר האנשים אין איש אשר מלאו לבו
לדברקהם אך-יקרו בעיני העם:

יד ומאמינים רבים נספחו על-האדון המון אנשים
ונשים:

טו עד כי-נשארו את-החולים אל-הרחכות והשכיבום
במטות ומשכבות באמנם כי פטרוס יעבר שמה וצל
ינטה על-אחדים מהם:

טז וגם-המון עם מן-הערים אשר מסביב לירושלים
נקרו ויביאו את-החולים ואת-הנענים תחת ידי
רוחות טמאות וכלם נרפאו:

יז ויקם הכהן הגדול וכל-הנלויים עליו והם מעדת
הצדוקים וימלאו קנאה:

יח וישלחו את-ידיהם בשליחים ויתנום במשמר הקהל:

יט ויהי בלילה ויפתח מלאך יהוה את-דלת בית-הכלא
ויוציאם ויאמר:

כ לכו ונעמדו בהיכל ונדברו אל-העם את-כל-דברי
החיים האלה:

כא וישמעו וישפיעו בבקר ויבאו אל-ההיכל וילמדון
ויבא הכהן הגדול ואשר אתו ויקהלו את-הסנהדרין
ואת-כל-זקני בני ישראל וישלחו להביא אתם מבית
הכלא:

כב והמשורתים באו ולא מצאום בבית הכלא וישבו
ויגידו לאמר:

כג מצאנו את-בית הכלא סגור ומסגור ואת-השמרים
עמדים על-משמרתם לפני השערים ונפתח ונראה ואין
אדם בבית פנימה:

כד והכהן ושר צבא ההיכל וראשי הכהנים בשמעם
את-הדברים האלה נבכו עד-מאד לאמר מה-יהיה
מכל-אלה:

כה אז בא איש אחד והגיד להם לאמר האנשים אשר
נתתם בבית הכלא הנם עמדים בהיכל ומורים
את-העם:

כו וילך שר הצבא עם-משורתיו ויקחם אך-לא בתוקה
כי יראו מפני העם פן יסקלו:

כז ויביאו אתם ויעמידום לפני הסנהדרין וישאל אתם
הכהן הגדול לאמר:

כח הלא צוה צוינו עליכם לבלתי הורת בשם הזה ואתם
הנה מלאתם את-ירושלים תורת פיתם ובקשתם
להביא עלינו דם האיש הזה:

כט וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וְהַשְּׁלִיחִים וַיֹּאמְרוּ הֲלֹא עָלֵינוּ לְשַׁמֵּעַ
 אֶל-מִצְוֹת אֱלֹהִים מִשְׁמַע אֶל-מִצְוֹת אָנָּשִׁים:
 ל אֱלֹהֵי אַבְרָהָם הַקִּים אֶת-יִשְׁוֹעַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּם בּוֹ יָד
 וַתָּתֵלוּ אוֹתוֹ עַל-הָעֵץ:
 לא אוֹתוֹ הָרִים אֱלֹהִים בִּימֵינוּ לְשֹׂר וּלְמוֹשִׁיעַ לְיִשְׂרָאֵל
 לְהַשִּׁיב אֶת-לִבָּם וּלְסַלּוֹחַ לָהֶם אֶת-חַטְאֵיהֶם:
 לב וַנִּנָּחֲנוּ עֲדִים וְכֵן רוּחַ הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר חָלַק אֱלֹהִים
 לְשִׁמְעֵנוּ עַד עַל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:
 לג וַיְהִי כְשִׁמְעָם וַיַּגֵּעַ הַדְּבָר עַד-נַפְשָׁם וַיִּתְנַפְּלוּ אֹתָם
 לְהִמָּתֵם:
 לד וַיָּקָם אַחַד מִן-הַפְּרוּשִׁים מִקֶּרֶב הַסַּנְהֶדְרִין וּשְׁמוֹ
 גִּמְלִיאֵל מוֹרֵה הַתּוֹרָה וְנִכְבָּד בְּעֵינֵי כָל-הָעָם וַיִּצֹו
 לְהוֹצִיא אֶת-הַשְּׁלִיחִים מִלִּפְנֵיהֶם מַעֲט מִזֶּעַר:
 לה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אָנָּשִׁי יִשְׂרָאֵל הִשְׁמָרוּ לָכֶם בְּאֲשֶׁר אִתָּם
 אִמְרִים לַעֲשׂוֹת לְאָנָּשִׁים הָאֵלֶּה:
 לו כִּי לִפְנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה קָם תּוֹדֶס אֲשֶׁר הִתְנַשָּׂא לֵאמֹר
 אֲנִי הוּא הַגָּבֹר וְכֹאֲרַבֵּעַ מֵאוֹת אִישׁ הַתְּלַקְטוּ אֵלָיו עַד
 אֲשֶׁר-נִהְיָה וְכָל-הַנְּלוּיִם עָלָיו נִפְצוּ וְהָיוּ כְּלֹא הָיוּ:
 לו וְאַחֲרָיו קָם יְהוּדָה הַגָּלִילִי בִימֵי הַמַּפְקָד אֲשֶׁר הָדִיחַ
 עִם-רֶב אַחֲרָיו וְגַם-הוּא נָפַל וְכָל-הַנְּלוּיִם עָלָיו נִפְצְרוּ:
 לח וַעֲתָה אֲנִי אֹמֵר אֲלֵיכֶם חֲדָלוּ לָכֶם מִן-הָאָנָּשִׁים הָאֵלֶּה
 וְהִנָּחוּ לָהֶם כִּי אִם-מֵאֲדָם יֵצֵאָה הַעֲצָה וְהַפְּעָלָה
 הַזֹּאת הוֹפֵר תּוֹפֵר:
 לט וְאִם-מֵאֵת אֱלֹהִים יֵצֵאָה לֹא תוֹכְלוּ לְהַפְרִיחַ
 פֶּן-תִּמְצָאוּ נִלְחָמִים בְּאֱלֹהִים:
 מ וַיִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלוֹ וַיִּקְרָאוּ אֶל-הַשְּׁלִיחִים וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר
 יִסְרוּ אֹתָם וַצּוּוּ עֲלֵיהֶם לְבָלְתִּי דָבָר עוֹד בְּשֵׁם יִשׁוּעַ
 שְׁלַחוֹם לְדַרְכָּם:
 מא וְהֵם יָצְאוּ שְׂמֹחִים מִלִּפְנֵי הַסַּנְהֶדְרִין עַל-כִּי נִחָשְׁבוּ
 רְאוּיִם לְשִׂאת חֲרָפָה עַל-שְׁמוֹ:
 מב וְלֹא חָדְלוּ יוֹם יוֹם לְלַמֵּד בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ אוֹ בְּכִתִּי
 אָנָּשִׁים וּלְבָשֶׁר בְּשׁוֹרֶת יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:

פרק ו

א וְהַתְּלִמִּידִים גָּבְרוּ הַלּוֹף וְגַבֵּר בִּימֵים הָהֵם וַיֵּלְנוּ
 הַתְּלִמִּידִים הַיּוֹנִים עַל-הָעֲבָרִיִּים לֵאמֹר כִּי הִתְעַלְמוּ
 מֵאֲלֻמְנוּתֵיהֶם וְלֹא נָתַנוּ לָהֶן יוֹם יוֹם אֶת-מַחְסוֹרָן:
 ב וַיִּקְרָאוּ שְׁנַיִם הָעֶשְׂרִי אֶל-קָהֵל הַתְּלִמִּידִים וַיֹּאמְרוּ
 לֹא-נִכְוֵן לָנוּ לַעֲזֹב אֶת-דְּבַר הָאֱלֹהִים וּלְעַבֵּד עֲבֹדַת
 הַשְּׁלֻחָנוֹת:
 ג עַל-כֵּן אֲחִינוּ לְכוּ חֲזוּ מִכָּם שְׁבָעָה אָנָּשִׁים יָדְעִים
 מִלְּאֵי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּמִלְּאֵי חֲכָמָה וְאִתָּם נִפְקִידָה
 עַל-הָעֲבֹדָה הַזֹּאת:
 ד וַנִּנָּחֲנוּ עַל-מִשְׁמֶרֶת הַתְּפִלָּה נַעֲמֶדָה וְעַל-עֲבֹדַת דְּבַר
 הַבְּשׁוּרָה:
 ה וַיִּיטֹב הַדְּבָר בְּעֵינֵי כָל-הַקָּהֵל וַיִּבְחָרוּ אֶת-סֹטְפָנוֹס
 אִישׁ מִלֹּא אֲמוֹנָה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת-פִּילָפּוֹס

א וְאֶת-פְּרוּכֹרוֹס וְאֶת-נִיקָנוֹר וְאֶת-טִימוֹן וְאֶת-פָּרְמֶנָּס
 וְאֶת-נִיקָנֹלָס גֵּר אֲנְטִיּוֹכְיָא:
 ו אֶת-אֵלֶּה הָעֵמִידוּ לִפְנֵי הַשְּׁלִיחִים וְהֵם הִתְפַּלְּלוּ
 וְסִמְכוּ אֶת-יְדֵיהֶם עֲלֵיהֶם:
 ז וַיְהִי דְבַר אֱלֹהִים הַלֹּף הַלֹּף וּפְרִיץ וּמִסְפָּר הַתְּלִמִּידִים
 הַלּוֹף נֶרֶב עַד-מֵאֹד בִּירוּשָׁלַיִם וְגַם-הֶמוֹן רָב
 מִן-הַכֹּהֲנִים נָטוּ אַחֲרֵי הָאֲמוֹנָה:
 ח סֹטְפָנוֹס אִישׁ מִלֹּא חֶסֶד וּגְבוּרָה עָשָׂה אוֹתוֹת וּמִפְתִּים
 גְּדֻלִּים בְּקֶרֶב הָעָם:
 ט וַיָּקוּמוּ אָנָּשִׁים מִבֵּית-הַכְּנֶסֶת אֲשֶׁר
 עַל-שֵׁם-הַלִּיבֶרְטִינִים יַחֲשָׁב וְהַקּוֹרִינִים
 וְהָאֵלְכְּסַנְדְּרִיִּים וּמִן-בְּנֵי קִילִיקְיָא וְאַסִּיָּא וַיִּתְנַכְחוּ
 עִם-סֹטְפָנוֹס:
 י וְלֹא יָכְלוּ לְהַשִּׁיב עַל-דְּבָרֵי חֲכָמָתוֹ אֲשֶׁר-הִבִּיעַ לָהֶם
 רוּחוֹ:
 יא וַיּוֹשִׁיבוּ אָנָּשִׁים נָגִידוֹ אֲשֶׁר הָעֵדָהוּ לֵאמֹר שְׁמַעְנוּ אוֹתוֹ
 מִדְּבַר דְּבָרֵי גְדוּפִים בְּמִשְׁחָה וּבִאֲלֵהִים:
 יב וַיַּעֲזְרוּ אֶת-הָעָם וְאֶת-הַזְּקֵנִים וְאֶת-הַסּוֹפְרִים וַיָּקוּמוּ
 עָלָיו וַיִּתְפַּשְׁשׁוּהוּ וַיְבִיֵּאֻהוּ לִפְנֵי הַסַּנְהֶדְרִין:
 יג וַיּוֹשִׁיבוּ עַד-יִשְׁקַר וַיַּעֲזְרוּהוּ לֵאמֹר הָאִישׁ הַזֶּה לֹא
 יַחֲדֵל מִדְּבַר גְּדוּפִים עַל-הַמָּקוֹם הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה
 וְעַל-הַתּוֹרָה:
 יד כִּי שְׁמַעְנוּ אוֹתוֹ אֹמֵר יִשׁוּעַ הַנַּצְרִי הוּא יַהֲרוֹס
 אֶת-הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיְמִיר אֶת-הַחֲקִים אֲשֶׁר נָתַן-לָנוּ
 מֹשֶׁה:
 טו וַיִּשְׁמְעוּ כָל-הַיּוֹשְׁבִים בַּסַּנְהֶדְרִין אֶת-עֵינָם בּוֹ וַיִּרְאוּ
 אֶת-פָּנָיו כְּפָנֵי מֶלֶאךָ אֱלֹהִים:

פרק ז

א וַיֹּאמֶר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל הָאֵמָנָם בֵּן הַדְּבָר:
 ב וַיַּעַן וַיֹּאמֶר שְׁמַעוּנִי אֲחִי וְאַבְרָהָם אֵל אֱלֹהֵי הַכְּבוֹד
 נִרְאָה אֶל-אַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהִיּוֹתוֹ בְּאֶרֶם נִהְרִים טָרָם
 יָשָׁב בְּחָרָן:
 ג וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵד-לֹף מֵאַרְצָךְ וּמִמּוֹלֶדְתְּךָ וּבֹא
 אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲרָאָךְ:
 ד אַז יָצָא מֵאָרֶץ כְּשָׁדִים וַיָּשָׁב בְּחָרָן וְאַחֲרֵי מוֹת אָבִיו
 הָעִבְרִי אוֹתוֹ מָשָׁם אֶל-הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אִתָּם יֹשְׁבִים
 בָּהּ כַּיּוֹם הַזֶּה:
 ה וְלֹא-נָתַן לוֹ נַחֲלָה בָּהּ עַד-מָדְרָךְ כַּף-רָגֵל אֵף אֹמֵר
 לְתַתָּה לוֹ לְאַחֲזָה וּלְזָרְעוֹ אַחֲרָיו בְּטָרָם הִזְהִילוּ זָרַע:
 ו וְכֹה אֹמֵר אֱלֹהִים פִּי-גֵר יִהְיֶה וְזָרַעוּ בְּאָרֶץ לֹא לָהֶם
 וְעֲבָדוּם וַעֲנוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה:
 ז וְגַם אֶת-הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אָנֹכִי אֹמֵר אֱלֹהִים
 וְאַחֲרֵי-כֵן יֵצְאוּ וַיַּעֲבֹדֵנִי בַּמָּקוֹם הַזֶּה:
 ח וַיִּתֵּן-לוֹ אֶת בְּרִית הַמִּלָּה וְאָז נוֹלַד-לוֹ יִצְחָק וַיִּמָּל
 אוֹתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי וַיִּצְחָק הוֹלִיד אֶת-יִצְעָק וַיַּעֲקֹב
 אֶת-שְׁנַיִם הָעֶשְׂרִי רָאשֵׁי הָעָבוֹת:

^ט וַיִּקְנְאוּ רָאשֵׁי הָאֲבוֹת בְּיוֹסֵף וַיִּמְכְּרוּ אוֹתוֹ לְהַבְיֹאוֹ מִצְרָיִמָּה וְאֱלֹהִים הָיָה עִמּוֹ:
^י וַיִּשְׁעֵ-לוֹ מִפְּלִצְרוֹתָיו וַחֲזַן וַחֲכָמָה נִתְּן-לוֹ לַעֲיֹנֵי פָרְעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה עַל-מִצְרַיִם וְעַל כָּל-בֵּיתוֹ:
^{יא} וַיָּבֵא רָעָב בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן וַצָּרָה גְדוֹלָה וְלֹא-מָצְאוּ אֲבוֹתֵינוּ טָרֶף לְבֵיתָם:
^{יב} וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב כִּי יֵשׁ-שָׁכָר בְּמִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת-אֲבוֹתֵינוּ פָּעִם אַחַת:
^{יג} וּבַפָּעַם הַשְּׁנִית הַתּוֹנֵדַע יוֹסֵף אֶל-אָחִיו וַתִּנְדַּע לַפָּרְעָה מִשְׁפַּחַת יוֹסֵף:
^{יד} וַיִּשְׁלַח יוֹסֵף וַיִּקְרָא אֵלָיו אֶת-יַעֲקֹב אָבִיו וְאֶת-כָּל-מוֹלְדָתוֹ חֹמֶשׁ וְשִׁבְעִים נָפֶשׁ:
^{טו} וַיֵּרֶד יַעֲקֹב מִצְרָיִמָּה וַיָּמָת שָׁם הוּא וְאֲבוֹתֵינוּ:
^{טז} וַיִּנְשְׂאוּ שְׂכָמָה וַיִּקְבְּרוּ בְּקִבְרָא אֲשֶׁר קָנָה אֲבִרְהָם בְּמַחִיר כֶּסֶף מִיַּד בְּנֵי-חַמּוֹר בְּשָׂכָם:
^{יז} וַיְהִי כֹאֲשֶׁר קָרְבוּ הַיָּמִים אֲשֶׁר הִבְטִיחַ אֱלֹהִים בְּשִׁבְעָתוֹ לְאַבְרָהָם וַיֵּרֶב הָעָם בְּמִצְרַיִם וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֶאֱדָה מְאֹד:
^{יח} עַד כִּי-קָם מֶלֶךְ חָדָשׁ בְּמִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא-יָדַע אֶת-יוֹסֵף:
^{יט} הוּא הִתְחַכֵּם לִבְנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ וַיִּלְחֹץ אֶת-אֲבוֹתֵינוּ לְנִשְׁטֹש אֶת-עַלְלֵיהֶם לְבִלְתִּי הַחִיוָּתָם:
^כ בָּעֵת הַהִיא נוֹלַד מֹשֶׁה וַיְהִי-טוֹב לְאֱלֹהִים וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים נִצָּפֵן בְּבֵית אֲבִיהוּ:
^{כא} וְאֶחָדִי נִשְׁטַש אֶסְפָּה אוֹתוֹ בַּת-פָּרְעָה וַתַּגְדֵּלְהוּ לָהּ לְבֵן:
^{כב} וַיְהִי מִשְׁכִּיל בְּכָל-חֲכָמַת מִצְרַיִם שְׂגִיָּא-כַח בְּדַבְרָיו וְרַב-פָּעֻלִים:
^{כג} וְכַאֲשֶׁר מְלֹא-לוֹ אַרְבָּעִים שָׁנָה שָׁם עַל-לְבָבוֹ לִפְקֹד אֶת-אָחִיו אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
^{כד} וַיֵּרָא אִישׁ אֶחָד מֵהֶם מִכָּה עַל-לֹא-דָבָר וַיִּגַּן עָלָיו וַיִּקָּם נִקְמַת הַמָּכָה וַיֵּף אֶת-הַמִּצְרִי:
^{כה} וַיֹּאמֶר בְּלָבוֹ כִּי יָבִינוּ אָחִיו אֲשֶׁר עַל-יָדוֹ תָּבוֹא לָהֶם תְּשׁוּעַת אֱלֹהִים וְהֵם לֹא הִבִּינוּ:
^{כו} וַיֵּצֵא בְּיוֹם הַשְּׁנִי וַהֲנֶה שְׁנֵי אֲנָשִׁים נָצִים וַיִּבְקֹשׁ לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֲנָשִׁים אַחִים אַתֶּם לָמָּה תַעֲשִׂקוּ אִישׁ אֶת-אָחִיו:
^{כז} וַהֲשַׁלַּח יָד בְּאָחִיו הַדָּפוּ לֵאמֹר מִי שָׁמָּה לְאִישׁ שָׂר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ:
^{כח} הִלְהִירְגֵנִי אַתָּה אָמַר כֹּאֲשֶׁר הִרְגָּת אֶת-הַמִּצְרִי:
^{כט} וְעַל-הַדָּבָר הַזֶּה בָּרַח מֹשֶׁה וַיֵּגֶר בְּאֶרֶץ מִדְיָן וַיּוֹלֵד שָׁם שְׁנֵי בָנִים:
^ל וְכַמְּלֹאת לוֹ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיָּבֵא אֵלָיו מֶלֶךְ אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּהְיֶה בְּמִדְבַר הַר סִינַי בְּלִבְתָּ-אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסִּנָּה:
^{לא} וַיֵּרָא מֹשֶׁה וַיִּתְמַה עַל-הַמַּרְאָה וַיִּסָּר לְרֹאוֹת וַהֲנֶה קוֹל יְהוָה מִדְבַר אֵלָיו:
^{לב} אֲנִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֱלֹהֵי אֲבִרְהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיַּחֲרֹד מֹשֶׁה כִּי יָרָא מִהַבִּיט:
^{לג} וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה שֶׁל נִעְלִיךָ מֵעַל רִגְלֶיךָ כִּי הִמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמְתָּ-קֶדֶשׁ הוּא:
^{לד} רָאָה רְאִיתִי אֶת-עֲנִי עַמִּי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת-צַעֲקָתָם שָׁמַעְתִּי וַיֹּאמֶר לְהַצִּילָם וְעַתָּה לָכֵה וְאֲשַׁלַּחְךָ מִצְרָיִמָּה:
^{לה} הוּא מֹשֶׁה אֲשֶׁר כָּחָשׁ-בּוֹ לֵאמֹר מִי שָׁמָּה לְשָׂר וְשֹׁפֵט אוֹתוֹ שְׁלַח אֱלֹהִים בְּיַד הַמֶּלֶךְ הַנִּרְאָה אֵלָיו בְּסִנָּה לְהַיּוֹת לְשָׂר וּלְגֹאֵל:
^{לו} וְהוּא הוֹצִיאָם וַיַּעַשׂ אוֹתוֹת וּמִפְתִּים בְּמִצְרַיִם וּבְבָנִים-סוּף וּבְמִדְבַר אַרְבָּעִים שָׁנָה:
^{לז} הוּא מֹשֶׁה אֲשֶׁר אָמַר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל נָבִיא מֵאַחֲיָכֶם כְּמֹנִי יָקִים לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן:
^{לח} הוּא אֲשֶׁר הָיָה בְּקֹהֶל וּבְמִדְבַר עַם-הַמֶּלֶךְ הַדּוֹבֵר אֵלָיו בְּהַר סִינַי וְעַם-אֲבוֹתֵינוּ וְהוּא קָבַל תּוֹרַת חַיִּים לְתַתֵּ-לָנוּ:
^{לט} וְאַבְרָהָם לֹא אָבִיו לִשְׁמַע לוֹ כִּי הִמָּרוּ אֶת-רוּחוֹ וַיִּתְּנוּ אֶת-לִבָּם לְשׁוֹב מִצְרָיִמָּה:
^מ וַיֹּאמְרוּ אֶל-אַהֲרֹן עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי-זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הִעֲלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יִדְעֵנוּ מֶה-הָיָה לוֹ:
^{מא} וַיַּעַשׂוּ עֲגֹל בַּיָּמִים הָהֵם וַיַּעֲלוּ עֲלוֹת לַמִּסְכָּה וַיִּצְחָקוּ לִפְנֵי מַעֲשֵׂי יְדֵיהֶם:
^{מב} וְאֱלֹהִים סָר מֵעֲלֵיהֶם וַיִּתְּנֵם לַעֲבֹד אֶת-צִבְאָה הַשָּׂמִים כְּכַתּוּב בְּסֵפֶר הַנְּבִיאִים הַזִּכְּרִים וּמִנְחָה הַגִּשְׁתָּם-לִי בְּמִדְבַר אַרְבָּעִים שָׁנָה בֵּית יִשְׂרָאֵל:
^{מג} וַיִּנְשְׂאוּם אֵת סִכַּת מֶלֶךְ וְאֶת-כִּכְבַּ אֱלֹהֵיכֶם רִיפֹן הִצְלָמִים אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם לְהַשְׁתַּחֲוֹת לָהֶם וְהַגְלִיתִי אֶתְכֶם מִהָלָאָה לְבָבְכֶם:
^{מד} וְאַבְרָהָם מִשְׁכֵּן הַעֲדוּת הָיָה לָהֶם בְּמִדְבַר אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה כַּתְּבִנָּתוֹ אֲשֶׁר רָאָה כִּפִּי אֲשֶׁר צִוָּה אוֹתוֹ אֱלֹהִים הַמְדַּבֵּר אֵלָיו:
^{מה} וְאַבְרָהָם עַם-יְהוֹשֻׁעַ בְּרֹאשׁוֹ לִקְחוֹ וַיָּבִיאוּ אוֹתָם אֶל-אַרְצוֹת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הוֹרִישָׁם אֱלֹהִים מִפְּנֵי אֲבוֹתֵינוּ עַד-יָמֵי דָוִד:
^{מו} וְהוּא מֵצָא חֵן בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וַיִּתֵּן אֶת-לְבָבוֹ לְמַצָּא מִשְׁכָּנוֹת לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
^{מז} וּשְׁלֹמֹה בָּנָה-לוֹ בַּיִת:
^{מח} אֵף אֵל עֲלִיּוֹן לֹא יֵשֵׁב בְּבָתִּים מַעֲשֵׂי יָדַיִם כֹּאֲשֶׁר אָמַר הַנְּבִיא:
^{מט} הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאֶרֶץ הֶדֶם רִגְלֵי אִי-זֶה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנוּ-לִי אָמַר יְהוָה וְאִי-זֶה מָקוֹם מְנוּחָתִי:
^נ הֲלֹא אֶת-כָּל-אֱלֹהֵי יָדֵי עֲשֻׁתָּה:
^{נא} קָשִׁי עֲרֹף כְּבִדִּי לֵב וְעַרְלִי אֵינִן מִמָּרִים הֵייתֶם תְּמִיד עַם-רוּחַ הַקֹּדֶשׁ גַּם-אַתֶּם גַּם-אֲבוֹתֵיכֶם:
^{נב} מִי מִן-הַנְּבִיאִים לֹא רָדְפוּ אוֹתוֹ אֲבוֹתֵיכֶם הֲלֹא הִרְגוּ אֶת-הַמְּבַשְּׂרִים מִקֶּדֶם כִּי בֹא הַצִּדִּיק אֲשֶׁר אַתֶּם הַסֹּגְרָתָם וַתְּהִי לוֹ לְמַרְצָחִים:
^{נג} אַתֶּם אֲשֶׁר קִבַּלְתֶּם אֶת-הַתּוֹרָה מִלִּפְנֵי רַבְבַּת קֹדֶשׁ וְלֹא שִׁמְרְתֶם:

^ט וַיִּקְנְאוּ רָאשֵׁי הָאֲבוֹת בְּיוֹסֵף וַיִּמְכְּרוּ אוֹתוֹ לְהַבְיֹאוֹ מִצְרָיִמָּה וְאֱלֹהִים הָיָה עִמּוֹ:
^י וַיִּשְׁעֵ-לוֹ מִפְּלִצְרוֹתָיו וַחֲזַן וַחֲכָמָה נִתְּן-לוֹ לַעֲיֹנֵי פָרְעָה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה עַל-מִצְרַיִם וְעַל כָּל-בֵּיתוֹ:
^{יא} וַיָּבֵא רָעָב בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבְאֶרֶץ כְּנָעַן וַצָּרָה גְדוֹלָה וְלֹא-מָצְאוּ אֲבוֹתֵינוּ טָרֶף לְבֵיתָם:
^{יב} וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב כִּי יֵשׁ-שָׁכָר בְּמִצְרַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת-אֲבוֹתֵינוּ פָּעִם אַחַת:
^{יג} וּבַפָּעַם הַשְּׁנִית הַתּוֹנֵדַע יוֹסֵף אֶל-אָחִיו וַתִּנְדַּע לַפָּרְעָה מִשְׁפַּחַת יוֹסֵף:
^{יד} וַיִּשְׁלַח יוֹסֵף וַיִּקְרָא אֵלָיו אֶת-יַעֲקֹב אָבִיו וְאֶת-כָּל-מוֹלְדָתוֹ חֹמֶשׁ וְשִׁבְעִים נָפֶשׁ:
^{טו} וַיֵּרֶד יַעֲקֹב מִצְרָיִמָּה וַיָּמָת שָׁם הוּא וְאֲבוֹתֵינוּ:
^{טז} וַיִּנְשְׂאוּ שְׂכָמָה וַיִּקְבְּרוּ בְּקִיבְרָא אֲשֶׁר קָנָה אֲבִרְהָם בְּמַחִיר כֶּסֶף מִיַּד בְּנֵי-חַמּוֹר בְּשָׂכָם:
^{יז} וַיְהִי כֹאֲשֶׁר קָרְבוּ הַיָּמִים אֲשֶׁר הִבְטִיחַ אֱלֹהִים בְּשִׁבְעָתוֹ לְאַבְרָהָם וַיֵּרֶב הָעָם בְּמִצְרַיִם וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֶאֱדָה מְאֹד:
^{יח} עַד כִּי-קָם מֶלֶךְ חָדָשׁ בְּמִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא-יָדַע אֶת-יוֹסֵף:
^{יט} הוּא הִתְחַכֵּם לִבְנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ וַיִּלְחֹץ אֶת-אֲבוֹתֵינוּ לְנִשְׁטֹש אֶת-עַלְלֵיהֶם לְבִלְתִּי הַחִיוָּתָם:
^כ בָּעֵת הַהִיא נוֹלַד מֹשֶׁה וַיְהִי-טוֹב לְאֱלֹהִים וּשְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים נִצָּפֵן בְּבֵית אֲבִיהוּ:
^{כא} וְאֶחָדִי נִשְׁטַש אֶסְפָּה אוֹתוֹ בַּת-פָּרְעָה וַתַּגְדֵּלְהוּ לָהּ לְבֵן:
^{כב} וַיְהִי מִשְׁכִּיל בְּכָל-חֲכָמַת מִצְרַיִם שְׂגִיָּא-כַח בְּדַבְרָיו וְרַב-פָּעֻלִים:
^{כג} וְכַאֲשֶׁר מְלֹא-לוֹ אַרְבָּעִים שָׁנָה שָׁם עַל-לְבָבוֹ לִפְקֹד אֶת-אָחִיו אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
^{כד} וַיֵּרָא אִישׁ אֶחָד מֵהֶם מִכָּה עַל-לֹא-דָבָר וַיִּגַּן עָלָיו וַיִּקָּם נִקְמַת הַמָּכָה וַיֵּף אֶת-הַמִּצְרִי:
^{כה} וַיֹּאמֶר בְּלָבוֹ כִּי יָבִינוּ אָחִיו אֲשֶׁר עַל-יָדוֹ תָּבוֹא לָהֶם תְּשׁוּעַת אֱלֹהִים וְהֵם לֹא הִבִּינוּ:
^{כו} וַיֵּצֵא בְּיוֹם הַשְּׁנִי וַהֲנֶה שְׁנֵי אֲנָשִׁים נָצִים וַיִּבְקֹשׁ לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֲנָשִׁים אַחִים אַתֶּם לָמָּה תַעֲשִׂקוּ אִישׁ אֶת-אָחִיו:
^{כז} וַהֲשַׁלַּח יָד בְּאָחִיו הַדָּפוּ לֵאמֹר מִי שָׁמָּה לְאִישׁ שָׂר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ:
^{כח} הִלְהִירְגֵנִי אַתָּה אָמַר כֹּאֲשֶׁר הִרְגָּת אֶת-הַמִּצְרִי:
^{כט} וְעַל-הַדָּבָר הַזֶּה בָּרַח מֹשֶׁה וַיֵּגֶר בְּאֶרֶץ מִדְיָן וַיּוֹלֵד שָׁם שְׁנֵי בָנִים:
^ל וְכַמְּלֹאת לוֹ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיָּבֵא אֵלָיו מֶלֶךְ אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּהְיֶה בְּמִדְבַר הַר סִינַי בְּלִבְתָּ-אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסִּנָּה:
^{לא} וַיֵּרָא מֹשֶׁה וַיִּתְמַה עַל-הַמַּרְאָה וַיִּסָּר לְרֹאוֹת וַהֲנֶה קוֹל יְהוָה מִדְבַר אֵלָיו:
^{לב} אֲנִי אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֱלֹהֵי אֲבִרְהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיַּחֲרֹד מֹשֶׁה כִּי יָרָא מִהַבִּיט:

יז ויהי כששמעם את-הדבר הזה ניגזע עד-נפשם ויחרקו עליו שניהם:

יח והוא מלא רוח הקדש ויבט השמימה וירא את-קבוד אלהים ואת-ישוע עמד לימין האלהים:

יט ויאמר הנני ראה את-השמים נפתחים ואת בן-האדם עמד לימין האלהים:

כ ויזעקו בקול גדול ויאטמו את-אזניהם ויפלו עליו יחד:

כא ויציאהו אל-מחוץ לעיר וינגמו אתו אבן והעדים הפשיטו את-מעיליהם לרגלי נער אחד ושמו שאול:

כב וינגמו את-סטפנוס והוא משוע וקרא ישוע אדני קח-נא את-רוחי:

כג ויכרע על-ברכיו ויקרא בקול גדול יהוה אל-נא תשת עליהם חסאת ויהי כאשר אמר את-הדבר הזה ויישן:

פרק ח

א ושאוול נטה אחריהם להמיתו ואת-העדה בירושלים רדפו בעת ההיא עד-מאד ויפצו כלם לכל-עבר ביהודה ובשמרון וזלתי השליחים לבדם נשארו:

ב ונאנשים חסידים נשאו את-סטפנוס ויקברהו ויספדו עליו מספר גדול:

ג ושאוול רדף את-העדה עד-חרקמה הלך מבית לבית וסחוב אנשים ונשים לתתם בבית הפלא:

ד והנפוצים שטו בארץ וישמיעו את-דבר הבשורה:

ה ויחד פילפוס אל-עיר שמרון ויקרא באזניהם את-קריאת המשיח:

ו ויקשב המון העם אל-אמרי פילפוס בלב אחד כי שמעו גם-כראו את-האות אשר עשה:

ז כי רבים היו שם אשר רוחות הטמאה דבקו בם והנה יצאו מהם יצא וצעק בקול גדול ונכי עצמות ופסחים רבים על-ידו נרפאו:

ח ויהי שמחה גדולה בעיר ההיא:

ט ואיש היה בעיר ושמו שמעון אשר מלפנים הגדיל מעשהו בכשפיו עד-אשר שממו עליו השמרנים באשר הוא אמר כי-איש גדול הוא:

י וכלם הקשיבו אליו מקטון ועד-גדול לאמר זו כחו כח אלהים כי רב הוא:

יא והם נתנו-לו און קשבת כי ימים רבים בכשפיו היה מפליא לעשות לעיניהם:

יב ויהי כאשר האמינו לפילפוס אשר בשר להם את-מלכות האלהים ואת-שם ישוע המשיח ויטבלו גם-אנשים וגם-נשים:

יג ויאמן שמעון גם-הוא ויטבל ויסתפח על-פילפוס ובכרתו את-אותותיו אשר עשה ואת-מפתיו הגדלים וישתומם עד-מאד:

יד ויהי כששמע השליחים אשר בירושלים כי-קבלה שמרון את-דבר האלהים וישלחו אליהם את-פטרוס ואת-יוחנן:

טו ויורדו ויתפללו בעדם כי תנוח עליהם רוח הקדש:

טז כי עד-עתה לא צלחה על-איש מהם רק כי-נטבלים היו בשם האדון ישוע:

יז ויסמכו את-ידיהם עליהם ותנח עליהם רוח הקדש:

יח ויהי כראות שמעון כי רוח הקדש נתנה בהם אחרי אשר סמכו השליחים את-ידיהם עליהם ויקרב להם כסף:

יט ויאמר תנו-לי את-הכח הזה גם-אני למען תצליח רוח הקדש על-כל-אשר אסמך את-ידי עליו:

כ ויאמר אליו פטרוס אבד תאבד אתה עם-פספך באשר חשבה נפשך כי תקנה מתת האלהים בכסף:

כא אינך-לך חלק ונחלה בדבר הזה כי לא ישר לך לפני האלהים:

כב ועתה שובה מרעתך והתפלל אל-יהוה אולי יסלח לך לנכלי לך:

כג כי במרוצת ראש ראיתך ובמו חרצבות רשע:

כד ויען שמעון ויאמר העתירו בעדי אל-יהוה לבלתי יבא עלי דבר מכל אשר אמרתם:

כה והם דברו דבר יהוה העד ודבר וישבו וירושלימה אחרי אשר השמיעו את-דבר הבשורה בכפרים רבים אשר לשמרנים:

כו ויזכר מלאך יהוה אל-פילפוס לאמר קום לך-לך הנגפה בדרך הנשמה הירדת מירושלים באך עזתה:

כז ויקם וילך והנה איש גבור חיל כושי לפניו סריס המלכה קנדק מארץ כוש והוא שר לכל-בית אוצרה אשר בא ירושלים להשתחות שמה:

כח ועתה הוא שב לזרכו יושב במרפכתו וקרא בספר ישעיהו הנביא:

כט ויאמר הרוח אל-פילפוס נטה לך והתהלך אצל המרפכה הזאת:

ל וירץ אליו פילפוס וישמע כי הוא קרא בספר ישעיהו הנביא ויאמר הכי ידעת את-אשר אתה קרא:

לא ויאמר איכה אדע בלתי אם-יורני איש ויבקש את-פילפוס לעלות ולשבת אתו:

לב וזה הוא הכתוב אשר קרא בספר פשה לטבח יוכל ויכרחל לפני גזזיה נאלמה ולא יפתח פיו:

לג בשפלו משפטו לקח ואת-דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ חזיו:

לד ויען הסריס ויאמר אל-פילפוס אשאלה-נא ממך על-מי מדבר הנביא על-נפשו או על-איש אחר:

לה ויפתח פילפוס את-פיו ויחל מן-הכתוב הזה ויגדלו את-בשורת ישוע:

לו ויהי בנוסעם בדרך ויבאו אל-מים ויאמר הסריס הגה-מים לפנינו מה-יעצוני מהטבל:

ו^י וַיֹּאמֶר פִּילְפּוֹס אֶם-מֵאֲמִין אַתָּה בְּכָל-לִבְּךָ מִתְּרִלָּךְ
וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֲנִי מֵאֲמִין כִּי יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בֶּן-הָאֱלֹהִים
הוא:
ו^{יב} וַיֵּצֵא וַתַּעֲמֹד הַמְּרַכֵּבָה וַיֵּרְדּוּ שְׁנֵיהֶם אֶל-הַמַּיִם
גַּם-פִּילְפּוֹס גַּם-הַסָּרִיס וַיִּטְבֵּל אֹתוֹ:
ו^{יג} וַיְהִי בַעֲלוֹתָם מִן-הַמַּיִם וַיֵּשֶׁא רוּחַ יְהוָה אֶת-פִּילְפּוֹס
וְהַסָּרִיס לֹא רָאָהוּ עוֹד וַיַּעֲבֹר שְׁמַח לְדַרְכּוֹ:
ו^{יד} וּפִילְפּוֹס נִמְצָא בְּאֲשְׁדּוֹד וַיַּעֲבֹר וַיִּבְשֶׁר אֶת-הַבְּשׂוּרָה
בְּכָל-הָעָרִים עַד-בָּאוֹ קֶסְרִין:

פרק ט

א וַשָּׂאוּל עוֹדְנוֹ עוֹרֵר זַעַם וּמוֹת בַּחֲמַת אָפוּ עַל-תַּלְמִידֵי
הָאֲדֹנָי וַיִּלָּךְ אֶל-הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל:
ב וַיֵּשֶׁאֵל סָפְרִים מִמֶּנּוּ אֶל-בְּתִי הַכִּנְסֶת אֲשֶׁר בְּדַמְשָׁק
לְהַחֲזִיק בִּידוֹ כִּי יִמְצָא תַעֲיִם בַּדֶּרֶךְ הַהִיא אֲנָשִׁים אוֹ
נָשִׁים לְהַכְיָאֵם אֲסוּרִים יְרוּשָׁלַיִם:
ג וַיְהִי הוּא הַלֵּךְ וְקָרַב אֶל-דַּמְשָׁק וְהָיָה אוֹר מִן-הַשָּׁמַיִם
זָרַח עָלָיו כְּכָרֶק מִסָּבִיב:
ד וַיִּפֹּל עַל-פָּנָיו אֲרָצָה וַיִּשְׁמַע קוֹל מְדַבֵּר אֵלָיו שָׂאוּל
שָׂאוּל לְמָה-זֶה תִּדְרֹכְנִי:
ה וַיֹּאמֶר מִי אַתָּה אֲדֹנָי וַיֹּאמֶר אֲנִכִּי יִשׁוּעַ אֲשֶׁר אַתָּה
רֹדֵף קָשָׁה לָךְ לְבַעֲט בַּדְּרָכֹנֹת:
ו והוא חָרַד וַנִּבְעַת וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי מַה-תַּחֲפֹץ וְאַעֲשֶׂה
וַיַּעַן הָאֲדֹנָי אֲנִי קוֹם לָךְ וְלֹךְ הָעִירָה וְשֵׁם יֹאמֶר אֵלָיךְ
אֶת-אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה:
ז וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָלַכּוּ אֹתוֹ עָמְדוּ כְּנֹאֲלָמִים כִּי שָׁמְעוּ
אֶת-הַקּוֹל וַאֲיֵשׁ לֹא רָאוּ:
ח וַיָּקָם שָׂאוּל מִן-הָאָרֶץ וַיִּפְתַּח אֶת-עֵינָיו וְלֹא רָאָה
כָּל-מְאוּמָה וַיַּחֲזִיקוּ בִידוֹ וַיּוֹלִיכֵהוּ דַמְשָׁק:
ט וַיִּשְׁלַט יָמָיִם לֹא הָיָה לוֹ אוֹר עֵינָיו וְלֹא אָכַל וְלֹא
שָׁתָה:
י וַתִּלְמִיד אֶחָד הָיָה בְּדַמְשָׁק וּשְׁמוֹ חֲנָנִיָּה וַיֹּאמֶר אֵלָיו
הָאֲדֹנָי בְּמִרְאָה חֲנָנִיָּה וַיֹּאמֶר הִנְנִי אֲדֹנָי:
יא וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֲדֹנָי קוֹם וְלֹךְ אֶל-הַרְחוֹב הַנִּקְרָא
הַרְחוֹב הַיָּשָׁר וְדַרְשׁ בְּבֵית יְהוּדָה אַחֲרֵי אִישׁ טָרְסִי
וּשְׁמוֹ שָׂאוּל כִּי הֵנוּ מִתְּפַלֵּל:
יב וְהוּא חָזָה בַּמַּחֲזָה אִישׁ בָּא אֵלָיו וּשְׁמוֹ חֲנָנִיָּה אֲשֶׁר
שָׁם אֶת-יָדָיו עָלָיו לְהַשְׁבִּילֹה אוֹר עֵינָיו:
יג וַיַּעַן חֲנָנִיָּה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי שְׁמַעְתִּי מִפִּי רַבִּים עַד-כַּמָּה
הִרְבָּה הִרַע הָאִישׁ הַזֶּה לְקְדוֹשִׁיךָ אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם:
יד וְגַם-כִּי יֵשׁ כָּח בְּיָדוֹ מִפִּי רַאשֵׁי הַכֹּהֲנִים לְאַסֹּר
אֶת-כָּל הַקְּרָאִים בְּשִׁמְךָ:
טו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הָאֲדֹנָי לָךְ כִּי-כָלִי חַפֵּץ הוּא אֲשֶׁר בַּחֲרֵתִי
בוֹ לְשֹׂאת אֶת-שְׁמִי לְפָנָי גּוֹיִם וּמַלְכִּים וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל:
טז וְאֲנִי אֲרָאָהוּ עַד-כַּמָּה לוֹ לְהַתְעַנּוֹת בַּעֲבוּר שְׁמִי:
יז וַיִּלָּךְ חֲנָנִיָּה וַיִּבֹּא בֵּיתָהּ וַיִּשֶׁם אֶת-יָדָיו עָלָיו וַיֹּאמֶר
שָׂאוּל אַחִי הֵנָּה הָאֲדֹנָי יִשׁוּעַ הַנִּרְאָה אֵלָיךְ בַּדֶּרֶךְ

אֲשֶׁר-בָּאתָ הֵנָּה שְׁלַחְנִי אֵלָיךְ כִּי תִפְקַחְנָה עֵינָיךְ
וְתִמְלֹא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ:
יח וַיִּכְרַגְעוּ נָפְלוּ מֵעַל עֵינָיו כַּשֶּׁשְׁקָשִׁים וַתִּפְקַחְנָה וַיָּקָם
וַיִּטְבֵּל:
יט וַיֹּאכַל לֶחֶם וַיַּחֲזֹק וַיֵּשֶׁב שָׂאוּל עִם-הַתַּלְמִידִים יָמִים
אַחֲרֵים בְּדַמְשָׁק:
כ וַיִּמָּהֵר וַיִּקְרָא בְּבִתִּי-הַכִּנְסֶת בָּשֵׁם יִשׁוּעַ לֵאמֹר כִּי-הוּא
הַמָּשִׁיחַ בֶּן-הָאֱלֹהִים:
כא וְכָל-הַשָּׂמָעִים נִבְהָלוּ לֵאמֹר הֲלֹא זֶה הוּא אֲשֶׁר
הַשָּׂמִיד בִּירוּשָׁלַיִם אֶת-הַקְּרָאִים בָּשֵׁם הַזֶּה וְלַבְעָבוֹר
זֹאת בָּא גַם-הֵנָּה לְהוֹלִיךְ אֹתָם אֲסוּרִים אֶל-רָאשֵׁי
הַכֹּהֲנִים:
כב וַיְהִי שָׂאוּל הוֹלֵךְ וַחֲזַק וּמַסְכֵּסֶף אֶת-הַיְּהוּדִים בְּדַמְשָׁק
כִּי הוֹרָה לָהֶם דֵּי בָּאָר כִּי-זֶה הוּא הַמָּשִׁיחַ:
כג וַיְהִי מִקֵּץ יָמָיִם רַבִּים וַיִּקְשְׁרוּ עָלָיו הַיְּהוּדִים לְהַרְגּוֹ:
כד וַיִּוָּדַע לְשָׂאוּל קִשְׁרָם וְכִי גַם-שְׂמָרִים הֵם אֶת-הַשָּׂעָרִים
יוֹמָם וְלַיְלָה לְהַרְגּוֹ:
כה וַיִּקְחוּ אֹתוֹ הַתַּלְמִידִים לַיְלָה וַיּוֹרִידֵהוּ בַסֵּל מֵעַל
הַחוֹמָה:
כו וַיִּבֹּא יְרוּשָׁלַיִם וַיִּבְקֹשׁ לְדַבָּקָה בַּתַּלְמִידִים וְהֵם כָּלָם
יָרְאוּ מִפָּנָיו וְלֹא הִיאָמִינוּ כִּי-תִלְמִיד הוּא:
כז וַיִּקַּח אֹתוֹ בֶּרֶךְ-נִבְּא וַיִּבְיֵאֵהוּ אֶת-הַשְּׁלִיחִים וַיִּסְפֹּר
לָהֶם אֵת אֲשֶׁר-רָאָה בַּדֶּרֶךְ אֶת-הָאֲדֹנָי וְאֶת-אֲשֶׁר דִּבֶּר
אֹתוֹ וְכִי גַם-קִרְא בְּדַמְשָׁק בָּשֵׁם יִשׁוּעַ לְעֵינָי כָּל:
כח וַיְהִי אֹתָם יוֹצֵא וְבֹא בִירוּשָׁלַיִם:
כט וַיִּקְרָא בָשֵׁם הָאֲדֹנָי יִשׁוּעַ לְעֵינָי הַשָּׁמַשׁ וַיִּתְּנֹכַח
עִם-הַיְּהוּדִים הַיּוֹנִנִים וְהֵם בִּקְשׁוּ אֶת-נִפְשׁוֹ לְקַחְתָּהּ:
ל וַיִּוָּדַע הַדִּבָּר אֶל-הָעַחֲסִים וַיִּבְיֵאֵהוּ לְקֶסְרִין וּמִשָּׁם
שְׁלַחְהוּ אֶל-טָרְסוֹס:
לא וַיְהִי שְׁלוֹם לַעֲדַת אֲדֹנָי וַתִּכַּן עַל-כִּנְיָה בְּכָל-אָרֶץ
יְהוּדָה וּבְגָלִיל וּבְשִׁמְרוֹן וּבְאֲשֶׁר הִתְהַלְכוּ בִּירְאָתָהּ יְהוָה
וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מִנְהַל אֹתָם בֶּן רַבּוֹ וְכֵן עָצְמוּ:
לב וּפְטָרוֹס הָלַךְ הַלֵּךְ וְסַבֵּב מִמְּקוֹם לְמִקְוֶה וַיִּפְקֹד גַּם
אֶת-הַקְּדוֹשִׁים הַיּוֹשֵׁבִים בָּלֹד:
לג וַיִּמְצָא שָׁם אִישׁ נֹכַח-עֲצָמוֹת וּשְׁמוֹ אָנָּס שֶׁכַּב
עַל-עַרְשׁ דָּוִי זֶה שְׁמֵנָה שָׁנִים:
לד וַיֹּאמֶר אֵלָיו פְּטָרוֹס אָנָּס הֲלֹא יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ רָפְאֵךְ
קוֹם הֲצַע-לָךְ עֲרֹשֶׁךְ וַיָּקָם פְּתָאֵם:
לה וַיִּרְאוּ אֹתוֹ כָּל-יֹשְׁבֵי לֹד וַיִּשְׁבִּי הַשָּׂרֹן וַיִּשׁוּבוּ
אֶל-הָאֲדֹנָי:
לו וּבְכִפּוֹ הָיְתָה תַלְמִידָה אַחַת וּשְׁמָהּ טַבִּיתָא וּבִשְׁפַת
עֶבֶר צִבְיָה וְהִיא רַבַּת פְּעָלִים טוֹבוֹת וְצִדְקוֹת אֲשֶׁר
פְּזָרָה:
לז וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם וַתַּחֲלָה וַתָּמָת וַיִּרְחֲצוּ אוֹתָהּ
וַיִּשְׁכִּיבָהּ בַּעֲלֶיהָ:
לח וְלֹד קָרְבָה לְיָפֹ וְהַתַּלְמִידִים שָׁמְעוּ כִּי-פְטָרוֹס שָׁמָּה
וַיִּשְׁלַחוּ אֵלָיו שְׁנֵים אֲנָשִׁים וַיַּפְצְרוּ-בּוֹ לֵאמֹר בֹּא-הֵנָּה
אֵלֵינוּ אֶל-תְּאֵחֶר:

ט וַיָּקָם פֶּטְרוֹס וַיֵּלֶךְ וַיָּבֹא אֲתָם וַיַּעֲלוּהוּ אֶל-הָעֵלְיָה
וַהֲנִה כָּל-הָעֲלָמָנוֹת עִמּוֹ עָלָיו בְּכִי לְהִרְאֹתוֹ
אֶת-הַתְּהִלָּה וְאֶת-הַשְּׁמֹלוֹת אֲשֶׁר עָשְׂתָה לָּהֶן צָבִיָּה
בְּעוֹדָה עִמָּהֶן:
ז וַיּוֹצֵא פֶטְרוֹס אֶת-כָּלֶם הַחוּצָה וַיִּכְרַע עַל-בִּרְכָּיו
וַיִּתְפַּלֵּל וַיִּפֶּן אֶל-הַמַּתָּה וַיֹּאמֶר טְבִיטָא קוּמִי וַתִּפְקַח
אֶת-עֵינֶיהָ וַתֵּרָא אֶת-פֶּטְרוֹס וַתֵּשֶׁב:
ח וַיִּשְׁלַח אֶת-יָדָיו וַיִּקְמָהּ וַאֲחֵר קָרָא לְקַדוֹשִׁים
וְלָעֲלָמָנוֹת וַיַּעֲמִידָהּ חַיָּה לִפְנֵיהֶם:
ט וַהֲדַבֵּר הָיָה נֹדַע לְכָל-יִשְׂרָאֵל יְפוֹ וַיֵּאֱמִינוּ רַבִּים
בְּאֵדוֹן:
י וַיֵּשֶׁב יָמִים רַבִּים בְּיָפוֹ בְּבֵית שְׁמַעוֹן הַבּוֹרְסִי:

פרק י

א אִישׁ הָיָה בְּקֶסְרִין קַרְנִילִיּוֹס שְׁמוֹ הוּא שַׂר-מַעְאָה בַּצָּבָא
הַחִיל אֲשֶׁר קָרְאוּ לוֹ הַגִּדּוּד הָאִיטָלְקִי:
ב וְהוּא אִישׁ חֲסִיד וַיֵּרָא אֱלֹהִים עִם-כָּל-בֵּיתוֹ וּפְזוֹר נִתָּן
לָעַם לָרֹב וַיִּתְפַּלֵּל לֵאלֹהִים תָּמִיד:
ג וַיְהִי הַיּוֹם כִּשְׁעָה הַתְּשִׁיעִית וַהֲנִיחָה מִלֶּאֱלֹהִים נִרְאָה
אֵלָיו בַּמַּחֲזָה וַיֹּאמֶר קַרְנִילִיּוֹס:
ד וַיִּבֹט אֵלָיו וַיֵּירָא וַיֹּאמֶר מָה אֲדִנִּי מִצְוָה וַיֹּמַר אֵלָיו
תִּפְלָתְךָ וְצִדְקָתְךָ עָלוּ לְזִכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהִים:
ה וַעֲתָה שְׁלַח-לִּי אֲנָשִׁים אֶל-יָפוֹ וּקְרָא אֵילֶיךָ
אֶת-שְׁמַעוֹן הַמְּכַנָּה כִּיפָא:
ו הֲלֹא הוּא מַתְגּוֹרֵר עִם-אִישׁ אֶחָד וּשְׁמוֹ שְׁמַעוֹן
הַבּוֹרְסִי וּבֵיתוֹ עִמָּד עַל-שַׁפַּת הַיָּם הוּא יֹאמֶר לִּי
אֶת-אֲשֶׁר עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת:
ז וַיֵּלֶךְ הַמֶּלֶאךָ בְּאֲשֶׁר כָּלָה לְדַבֵּר אֵלָיו וְהוּא קָרָא
אֶל-שְׁנַיִם מַעֲבָדֵי בֵיתוֹ וְאֶל-אִישׁ חִיל אֶחָד וַיֵּרָא
אֱלֹהִים מִן-הַעֲמֻדִים לִפְנֵי תָמִיד:
ח וַיִּסְפֹּר לָהֶם אֵת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַחֵם יָפוֹ:
ט וַיְהִי מִמַּחֲרָת כַּאֲשֶׁר הָלְכוּ בַּדֶּרֶךְ הֵלֶךְ וְקָרַב אֶל-הָעִיר
וַיַּעַל כִּיפָא לְהִתְפַּלֵּל כִּשְׁעָה הַשְּׁשִׁית עַל-הַגֶּגֶז:
י וַיִּרְעַב וַיִּתְּאוּ לְהַשִּׁיב נַפְשׁוֹ וּבְעוֹד הָכִינוּ לוֹ אֶכָּל
וַתִּתְעַשֵּׂף נַפְשׁוֹ כַּמְרָאוֹת אֱלֹהִים:
יא וַיֵּרָא אֶת-הַשָּׁמַיִם פְּתוּחִים וַתִּבָּה אַחַת כִּירִיעָה גְּדוּלָּה
קְשׁוּרָה בְּאַרְבַּע כַּנְפוֹתֶיהָ יוֹרֶדֶת וַתִּנַּח עַל-פְּנֵי הָאָרֶץ:
יב וּבְתוֹכָהּ מִכָּל-חַיַּת הַשָּׂדֶה הַהֹלֶכֶת עַל-אַרְבַּע וְרִמָּשׁ
הָאֲדָמָה וְעוֹף הַשָּׁמַיִם:
יג וַיְהִי אֵלָיו קוֹל קוֹם כִּיפָא וַיָּבַח וַאֲכַל:
יד וַיֹּאמֶר כִּיפָא חֲלִילָה לִּי אֲדִנִּי כִּי מַעֲוִדִי לֹא בָא אֶל-פִּי
בְּשֶׁר פְּגוּל אוֹ שִׁקָּץ טָמֵא:
טו וַהֲנִיחָה קוֹל אֵלָיו שְׁנִית אֶת-אֲשֶׁר טָהַר אֱלֹהִים לֹא
תִשְׁקָץ אֶתָּה:
טז וַהֲחִזְיוֹן הָיָה שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וַתֵּשֶׁב הַתִּבָּה וַתַּעַל
הַשָּׁמַיִמָּה:

י וַתִּפְעֶם רוּחַ כִּיפָא לְדַעַת מָה הוּא הַמַּחֲזָה אֲשֶׁר חָזָה
וַהֲנִיחָה הָאֲנָשִׁים שְׁלוּחֵי קַרְנִילִיּוֹס מִבְּקָשִׁים בֵּית שְׁמַעוֹן
וַעֲמָדִים עַל-הַפֶּתַח:
יז וַיִּקְרָאוּ וַיֹּאמְרוּ הַמַּתְגּוֹרֵר בְּזֶה שְׁמַעוֹן הַמְּכַנָּה כִּיפָא:
יח וּבְעוֹד כִּיפָא הִנֵּה בִלְכָבוֹ עַל-דֶּבֶר הַמַּחֲזָה וַיֹּאמֶר
אֵלָיו הַרוּחַ הֵנָּה שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים מִבְּקָשִׁים אֵתָּה:
כ וַעֲתָה קוּם רֵד וְלֵךְ אֲתָם וְאֶל-תִּפְסַח הֵנָּה וַהֲנִיחָה כִּי
אֲנֹכִי שְׁלַחְתִּים:
כא וַיֵּרֶד כִּיפָא אֶל-הָאֲנָשִׁים הַנְּשָׁלָחִים אֵלָיו מֵאֵת
קַרְנִילִיּוֹס וַיֹּאמֶר אֲנִי הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲתָם מִבְּקָשִׁים
עַל-מָה בָּאתֶם:
כב וַיַּעֲנוּ לֵאמֹר קַרְנִילִיּוֹס אֶחָד מִשְׁרֵי הַמַּאוֹת אִישׁ צָדִיק
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֲשֶׁר לוֹ שֵׁם טוֹב כְּכָל-עַם הַיְּהוּדִים וַתִּנַּח
לוֹ מַצּוֹת יְהוָה מִפִּי מִלֶּאךָ קְדוֹשׁ לְקָרָא לִּי אֶל-בֵּיתוֹ
לְבַעֲבוֹר יִשְׁמַע מִדְּבָרְתֶּיךָ:
כג וַיִּקְרָא אֲתָם וַיֵּלִינוּ אִתּוֹ בְּבֵית וַיְהִי מִמַּחֲרָת וַיָּקָם כִּיפָא
וַיֵּלֶךְ אֲתָם וַאֲחֵדִים מִן-הָאֲחִים אֲשֶׁר בְּיָפוֹ הָלְכוּ עִמּוֹ:
כד וַיִּלְמַחְתּוּ בָּאוּ אֶל-קֶסְרִין וְקַרְנִילִיּוֹס חָכָה לָהֶם וַעֲמֹ
קָרְבָּיו וּמִידְעֵיו אֲשֶׁר הִקְהִילֵם בְּבֵיתוֹ:
כה וַיְהִי כְּבּוֹא כִיפָא וַיּוֹצֵא קַרְנִילִיּוֹס לְקִרְיָתוֹ וַיַּפֵּל לְרַגְלָיו
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה:
כו וַיָּקָם אִתּוֹ כִּיפָא וַיֹּאמֶר קוּם נָא גַם-אֲנִי אֲנוֹשׁ אֲנִי:
כז וַיִּדְבֹּר אִתּוֹ וַיָּבֹא הַחֲדָרָה וַיִּמְצָא רַבִּים נִקְהָלִים שָׁמָּה:
כח וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲתָם יַדְעֶתֶם כִּי לֹא-נִכּוֹן לֵאִישׁ יְהוּדִי
לְקַרֵּב אֶל-אִישׁ נִכְרִי לְדַבָּקָה בּוֹ וְאֱלֹהִים הִרְאֵנִי לְבָלְתִּי
קָרָא שִׁקָּץ אוֹ טָמֵא לְכָל-בֶּן-אָדָם:
כט עַל-כֵּן לֹא נִמְנָעִתִּי מִבּוֹא אֲלֵיכֶם כִּי קִרְאתֶם לִי וַעֲתָה
אֲשָׁאֲלָה עַל-מַה-הָיָה קִרְאתֶם לִי לְבּוֹא:
ל וַיֹּאמֶר קַרְנִילִיּוֹס לִפְנֵי אַרְבַּעַת יָמִים יִשְׁבַּתִּי בְּצוּם
עַד-הַשְּׁעָה הַזֹּאת וְכַאֲשֶׁר הִתְפַּלֵּלְתִּי בְּבֵיתִי בְּשַׁעַת
הַתְּשִׁיעִית וַהֲנִיחָה אִישׁ עֲטָה אוֹר נָצַב עָלַי:
לא וַיֹּאמֶר תִּפְלָתְךָ קַרְנִילִיּוֹס שָׁמַע אֱלֹהִים וַיַּזְכֵּר-לִּי
אֶת-צִדְקָתְךָ:
לב וַעֲתָה שְׁלַח אֶל-יָפוֹ וּקְרָא אֵלֶיךָ אֶת-שְׁמַעוֹן הַמְּכַנָּה
כִּיפָא הֲלֹא הוּא מַתְגּוֹרֵר בְּבֵית שְׁמַעוֹן הַבּוֹרְסִי
עַל-שַׁפַּת הַיָּם אֲשֶׁר כְּבּוֹאוֹ יִדְבֹּר-לִי:
לג וַאֲמַהֲרָ וַאֲשַׁלַּח אֵלֶיךָ וְאֶתָּה הִיטַבְתָּ כִּי-בָאתָ וַהֲנִיחָה
אֲנִיחָנוּ כְּלָנוּ פֹה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים לְשִׁמְעַ כָּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתָ
מֵאֵת יְהוָה:
לד וַיִּפְתַּח כִּיפָא אֶת-פִּיו וַיֹּאמֶר עֲתָה אֲמֵן יַדְעִיתִי כִּי אֵין
נוֹשָׂא פָנִים עִם-אֱלֹהִים:
לה כִּי אִם-אִישׁ הֵיכָא אִתּוֹ וּפַעֲלָ צִדְקָ מִכָּל-גּוֹי וְגוֹי יִפְיֵק
רְצוֹן מִמֶּנּוּ:
לו וְהוּא שְׁלַח דְּבָרוֹ לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּכְבֹּשׁ אֲתָם שְׁלוֹם בְּיַד
יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הוּא אֲדוֹן כָּל:
לז כִּי הֲלֹא יַדְעֶתֶם אֶת-הַדְּבָר אֲשֶׁר קָנָה בְּאָרֶץ יְהוּדָה
הַחֵל בְּגָלִיל אַחֲרֵי קִרְיָת יוֹחָנָן לְטַבִּילָתוֹ:
לח אֵת אֲשֶׁר-מָשַׁח אֱלֹהִים אֶת-יִשׁוּעַ הַנַּצְרִי בְּרוּחַ קְדָשׁ
וַיְגַבּוּרְתּוֹ וְהוּא הֵלֶךְ בְּאָרֶץ הֵלֶךְ וַעֲשָׂה טוֹב

וְאֶת־הַרְצוּצִים תַּחַת יַד הַשֹּׁטֶן שֶׁלַח חֲפָשִׁי בִּי
הָאֱלֹהִים הִיָּה עִמּוֹ:

^{לט} וְנִנְחֲנוּ עֲדִים עַל־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה בְּאֶרֶץ הַיְּהוּדִים
וּבִירוּשָׁלַיִם וְעַל־אֲשֶׁר הֵם הִרְגָּהוּ וַיַּתְּלוּ אוֹתוֹ
עַל־הָעֵץ:

^מ וְאֵתוּ הַקִּים אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּתְּנֵהוּ לְהַגְלוֹת
לְעֵינֵי הָרְאִים:

^{מא} לֹא לְעֵינֵי כָל־הָעָם כִּי אִם־לְעֵינֵי הָעַדִּים אֲשֶׁר בָּחַר בָּם
אֱלֹהִים מִקֶּדֶם וְנִנְחֲנוּ הֵם אֲשֶׁר אָכְלֵנוּ וְשָׁתִינוּ עִמּוֹ
אֲחֵרֵי קוּמּוֹ מִן־הַמָּתִים:

^{מב} וְהוּא צִוָּה אֹתָנוּ לְקַרְא בְּאֻזֵּי הָעָם וּלְהַעֲדִיר לִפְנֵיהֶם כִּי
זֶה הוּא אֲשֶׁר נָתַנוּ אֱלֹהִים לְשִׁפְט הַחַיִּים וְהַמָּתִים:

^{מג} וְגַם כָּל־הַנְּבִיאִים מְעִידִים עָלָיו כִּי שָׁמוּ יִהְיֶה
לְכָל־הַמַּאֲמִינִים בּוֹ לְסִלִּיחַת עוֹן:

^{מד} עוֹד בִּיפֹא מִדְּבַר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ
צִלְּחָה עַל־כָּל הַשְּׁמַעִים דְּבָרוֹ:

^{מה} וְהַנְּמוּלִים הַמַּאֲמִינִים אֲשֶׁר בָּאוּ עִם־כִּיפֹא הִתְמַהוּ
תְּמָהוּ כִּי־מִתְּנַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ גַּם עַל־הַגּוֹיִם נִשְׁפָּכָה:

^{מו} כִּי שָׁמְעוּ אוֹתָם מִדְּבָרִים בְּלִשְׁנוֹת וְנִתְּנִים גְּדֹל
לְאֱלֹהִים:

^{מז} וַיַּעַן פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר הֵיכַל אִישׁ לַעֲצוֹר בְּמִים לְבַלְתִּי
יִטְבְּלוּ אֲנָשִׁים אֵלֶּה אֲשֶׁר צִלְּחָה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עָלֵיהֶם
כְּמוֹתָם כְּמֵנוּ:

^{מח} וַיִּצְוּ אוֹתָם כִּי יִטְבְּלוּ בַשֵּׁם יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וְהֵם בִּקְשָׁהוּ
כִּי יֵשֶׁב עִמָּהֶם יָמִים אַחֲרֵיהֶם:

פרק יא

^א וְהַשְּׁלִיחִים וְהָאֲחִים אֲשֶׁר בִּיהוּדָה שָׁמְעוּ כִּי גַם־הַגּוֹיִם
קָבְלוּ אֶת־דְּבַר הָאֱלֹהִים:

^ב וּפֶטְרוֹס בָּא יְרוּשָׁלַיִם וַיֵּלֶנּוּ עָלָיו הַנְּמוּלִים לֵאמֹר:
^ג בֵּית אֲנָשִׁים עֲרָלִים בָּאתָ וּתְתַעַרְב־בָּם לֶאֱכֹל אוֹתָם
לֶחֶם:

^ד וַיַּחֲל פֶּטְרוֹס וַיְסַפֵּר לָהֶם דְּבַר דְּבַר עַל־אֶפְנָיו לֵאמֹר:

^ה מִתְּפִלָּל הֵייתִי בְּעִיר יְפוֹ וַתִּפַּל עָלַי הָרוּחַ וְנֹאֲרָא
בְּמַחֲזָה וְהִנֵּה־תִבְּחָה אַחַת כִּירִיעָה גְּדוֹלָה קְשׁוּיָה
בְּאַרְבַּע כְּנֻפּוֹתֶיהָ יֵרֶדֶת מִן־הַשָּׁמַיִם וַתִּבָּא עָדִי:

^ו וְאַפִּן לְהַבִּיט וְאֲבִין וְנֹאֲרָא בָּהּ בְּהִמַּת הָאֶרֶץ וְחַיַּת
הַשָּׂדֶה הִהֲלִכְתָּ עַל־אַרְבַּע וְרָמַשׁ הָאֲדָמָה וְעוֹף
הַשָּׁמַיִם:

^ז וְאַשְׁמַע גַּם־קוֹל מִדְּבַר אֵלִי קוֹם כִּיפֹא זָבַח וְאָכַל:

^ח וְאֹמַר חֲלִילָה לִּי אֲדֹנִי כִּי מַעֲוִדִי לֹא־בָא אֶל־פִּי בְּשׁוֹר
פְּגוּל אוֹ שִׁקָּץ טָמֵא:

^ט וַיַּעַן הַקּוֹל שְׁנִית מִן־הַשָּׁמַיִם אֶת־אֲשֶׁר טָהַר הָאֱלֹהִים
לֹא תִשְׁקָץ אֶתָּה:

^י וְהַחֲזִיזִין הִזָּה נֹרָאָה אֵלִי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים וְאַחֲרֵי־כֵן הוֹרֵם
הַכֹּל וַיַּעַל הַשָּׁמַיִמָּה:

^{יא} וְכַמְעַט רָגַע וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים עֹמְדִים עַל־פֶּתַח
הַבַּיִת אֲשֶׁר הָיִינוּ שָׁם כִּי נִשְׁלַחוּ אֵלַי מִקְסָרִין:

^{יב} וְהָרוּחַ דִּבֶּר בִּי לֵלְכַת אוֹתָם וְלֹא לִפְסוֹחַ הִנֵּה וְהִנֵּה
וַיֵּלְכוּ אוֹתִי גַם־שִׁשִּׁת הָאֲחִים הָאֵלֶּה וְנִבְּא אֶל־בַּיִת
הָאִישׁ:

^{יג} וַיִּגְד־לָנוּ אֵת אֲשֶׁר־רָאָה מִלְּאֻף נֶצֶב בְּבֵיתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה
אוֹתוֹ לֵאמֹר שֶׁלַח אֶל־יְפוֹ וַיִּקְרָא אֵלָיָהּ אֶת־שְׁמֵעוֹן
הַמְּכַנֶּה כִּיפֹא:

^{יד} וְהוּא יִדְבַר אֵלָיָהּ דְּבָרִים אֲשֶׁר תִּנְשַׁע בָּם אֶתָּה
וְכָל־בֵּיתָךְ:

^{טו} וְכֹאֲשֶׁר הִחֲלֵיתִי לְדַבֵּר וַתִּצְלַח עָלֵיהֶם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ
כֹּאֲשֶׁר צִלְּחָה עָלֵינוּ בְּתַחֲלָה:

^{טז} וְאַזְכּוֹר אֶת־דְּבַר הָאֲדוֹן אֲשֶׁר אָמַר יוֹחָנָן טָבֵל בְּמִים
וְאוֹתָם תִּטְבְּלוּ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ:

^{יז} וְעַתָּה אֲחֵרֵי אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם אֱלֹהִים אֶת־הַמִּתְּנָה הַזֹּאת
כֹּאֲשֶׁר נָתַן גַּם־לָנוּ הַמַּאֲמִינִים בְּאֲדוֹן יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ
אֲנִי מִי אֲנִי כִּי אֲבֹא לְכֹלֹא אֶת־הָאֱלֹהִים:

^{יח} וַיְהִי כְּשִׁמְעָם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּחֲרִישׁוּ וַיִּתְּנוּ כְבוֹד
לְאֱלֹהִים לֵאמֹר אֲכֵן גַּם־לְגוֹיִם נָתַן אֱלֹהִים לְשׁוֹב
לְדָרְךָ הַחַיִּים:

^{יט} וְהַנְּפֻזִּים מִפְּנֵי הַצָּרָה אֲשֶׁר עָבְרָה עָלֵיהֶם עַל־דְּבַרְתָּ
סֻטְפָּנוֹס הִלְכוּ עַד־פִּינּוּקִיָּא וְקִפְרוֹס וְאַנְטִיּוֹכִיָּא וְלֹא
הִגִּידוּ דְּבַר הַבְּשׂוּרָה לְאִישׁ זוֹלָתִי לַיְּהוּדִים לְבָדָם:

^כ וּמִמָּהֶם הָיוּ אֲנָשִׁי קִפְרוֹס וְקוּרִינִי אֲשֶׁר בָּאוּ אֲנְטִיּוֹכִיָּא
וַיִּדְּבְרוּ גַם־אֶל־הַיִּנְנִים וַיְכַשְּׁרוּם אֶת־הָאֲדוֹן יֵשׁוּעַ:

^{כא} וַיֵּד יְהוָה הִתְּהַ עָלֵיהֶם וַרְבִּים בְּמִסְפַּר הָאֲמִינוּ וַיִּשְׁוּבוּ
אֶל־הָאֲדוֹן:

^{כב} וַשְּׁמוּעָתָם בָּאָה אֶל־אֻזֵּי הָעֵדָה אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַיִם
וַיִּשְׁלַחוּ אֶת־בֶּר־נִבְּא אֶל־אַנְטִיּוֹכִיָּא:

^{כג} וַיִּבֹּא וַיֵּרָא אֶת־חֲסִד הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁמַח וַיִּדְּבַר עַל־לֵב
כָּלֶם לְדַבְּקָה בְּאֲדוֹן בְּרוּחַ נְכוֹן:

^{כד} כִּי אִישׁ טוֹב הָיָה וּמִלֵּא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְאַמּוּנָה וְעַם־רַב
נִסְפָּחוּ עַל־הָאֲדוֹן:

^{כה} וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם אֶל־טֶרְסוֹס לְבַקֵּשׁ אֶת־שָׂאוֹל:

^{כו} וַיִּמְצָאֵהוּ וַיְכִיָּאֵהוּ אֲנְטִיּוֹכִיָּא וַיִּשְׁבּוּ שָׁם שְׁנֵה תְּמִימָה
בְּקֶרֶב הַקֶּהֶל וַיִּלְמְדוּ תוֹרָה לְרַבִּים אֲזוּ הוֹחֵל
בְּאַנְטִיּוֹכִיָּא לְקַרְא לְתַלְמִידִים מְשִׁיחִיִּים:

^{כז} וַיְהִי בְּיָמִים הָהֵם וַיִּרְדּוּ נְבִיאִים מִירוּשָׁלַיִם אֲנְטִיּוֹכִיָּא:

^{כח} וַיִּקָּם אֶחָד מֵהֶם וַשְּׁמוֹ אֲגָבּוֹס וְהָרוּחַ דִּבֶּר בּוֹ כִּי רָעַב
גְּדוֹל יִהְיֶה בְּכָל־הָאֶרֶץ הוּא הִרְעֵב אֲשֶׁר בָּא בִּימֵי
קְלוּדִיוֹס:

^{כט} וַיִּתְּנִדְּבוּ הַתַּלְמִידִים לְשַׁלַּח אִישׁ אִישׁ מֵהֶם כֹּאֲשֶׁר
תִּשְׁאִי יָדוֹ לַעֲזֹר לְאֲחִים הַיֹּשְׁבִים בִּיהוּדָה:

^ל וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיִּשְׁלַחוּ נִדְּבַת יָדָם אֶל־הַזִּקְנִים עַל־יַד
בֶּר־נִבְּא וְשָׂאוֹל:

פרק יב

^א כַּעַת הָיָא שֶׁלַח הוֹרְדוֹס הַמֶּלֶךְ אֶת־יָדוֹ בְּאַנְשֵׁי הָעֵדָה
לְעֲנוּתָם:

^ב וַיַּהֲרֹג אֶת־יַעֲקֹב אֲחִי יוֹחָנָן בְּחֶרֶב:

ג וַיֵּרָא כִּי־טוֹב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַיְּהוּדִים וַיֹּסֶף וַיִּתְּפֹשׂ
גם־אֶת־פֶּטְרוֹס וְהַיִּמִּים יָמִי חֲגֵי־הַמַּצּוֹת:
ד וַיִּחְזְקוּבּוּ וַיִּתְּנֵהוּ בְּבֵית הַכְּלָא וַיִּשְׁמְרֵהוּ אַרְבַּע
מַחְלָקוֹת אֲנָשִׁי הַצָּבָא אַרְבַּעַה אַרְבַּעַה כָּל־מַחְלָקָה כִּי
אָמַר לְהַעֲמִידוֹ לִפְנֵי הָעָם אַחֲרֵי הַפֶּסַח:
ה וַיְהִי פֶטְרוֹס עֹצוֹר בְּבֵית כְּלָאוֹ אַךְ הַעֲדָה הָעֵתִידָה
בַּעֲדוֹ אֶל־אֱלֹהִים בְּחֻזָּקָה:
ו וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר חָפֵץ הוֹרְדוֹס לְהַבִּיאוֹ לַמִּשְׁפָּט בְּלִילָה
הַהוּא שָׁכַב פֶּטְרוֹס עַל־מִשְׁכָּבוֹ בֵּין שְׁנֵי אֲנָשִׁים
חֲמִשִּׁים אֲסוּר בִּשְׁנַיִם כְּבָלִים וְשֹׁמְרֵי בֵּית הַכְּלָא
נֹצְבִים עַל־הַסֶּף:
ז וַהֲנֵה מִלֵּאף יָהִי נֹצֵב עָלָיו וְאוֹר נִגְהַ בְּלִשְׁכָּתוֹ וַיִּגַּע
בְּכַף יָרֵךְ פֶּטְרוֹס וַיַּעֲרִיחֵהוּ לֵאמֹר קוּם מַהֵר וַיִּמְסּוּ
אֲסוּרָיו מֵעַל יָדָיו:
ח וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמִּלֵּאף חָגַר מִתְּנִיךְ וַנְּעַלֶּיךָ שִׁים בְּרִגְלֶיךָ
וַיַּעַשׂ כֵּן וַיֹּאמֶר אֵלָיו וְאַתָּה־מַּעֲלֶיךָ עֹטָה וְלֵךְ אַחֲרָי:
ט וַיֵּצֵא וַיִּלָּךְ אַחֲרָיו וַנִּפְשׁוּ לֹא יָדְעָה אִם־אָמַת הוּא אֲשֶׁר
נַעֲשֶׂה לוֹ כִּיד הַמִּלֵּאף כִּי כַחֲזִיוֹן נִרְאָה בְּעֵינָיו:
י וַיַּעֲבְרוּ אֶת־טוֹר הַשְּׁמָרִים הָרִאשׁוֹנִים וְאֶת־טוֹר
הַשְּׁנָיִים וַיָּבֹאוּ אֶל־שַׁעַר הַבִּרְזִל הַיֵּצֵא הָעִירָה אֲשֶׁר
נִפְתַּח לִפְנֵיהֶם מֵאֵלָיו וַיֵּצְאוּ בּוֹ וַיַּעֲבְרוּ רְחוֹב אֶחָד
וַיַּעַל הַמִּלֵּאף מֵעָלָיו פְּתָאם:
יא וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס כְּשׁוֹב דַּעְתּוֹ אֵלָיו עֲתָה יָדַעְתִּי אֶל־נִכּוֹן
כִּי שָׁלַח יְהוָה אֶת־מַלְאָכּוֹ וַיַּצִּילֵנִי מִכַּף הוֹרְדוֹס
וּמִכָּל־צָרִית עִם־הַיְּהוּדִים:
יב עוֹדְנִי מִדְּבַר אֶל־לְבֹי וַיָּבֹא אֶל־בֵּית מְרִים אִם יוֹחֲנָן
הַמִּכְנָה מְרָקוֹס וְשֵׁם רַבִּים נִקְהָלִים וּמִתְפַּלְלִים:
יג וַיִּדְפֹּק עַל־דֹּלֶת הַשַּׁעַר וַתִּבָּא נַעֲרָה אַחַת לְקוֹל הַדֹּפֶק
וַשְּׁמָה רוֹדִי:
יד וַתִּפֹּר אֶת־קוֹל פֶּטְרוֹס וּמִשְׁמַחְתָּה לֹא־פִתְחָה לוֹ
אֶת־הַדֹּלֶת כִּי אִם־רָצָה הַבִּיתָה וַתַּגִּד לָהֶם כִּי־פֶטְרוֹס
עָמַד עַל־הַפֶּתַח:
טו וַיֹּאמְרוּ אֵלָיָה מִשְׁתַּגֵּעַ אַתָּה וְהִיא אִמְרָה לֹא כִי־כֵן
הַדָּבָר אֲזַ אֲמָרוּ כִי־מַלְאָכּוֹ הוּא:
טז וּפֶטְרוֹס הוֹסִיף לְדַפֵּק וַיִּפְתָּחוּ וַיֵּרְאוּ אוֹתוֹ וַיְהִי לְפָלֵא
בְּעֵינֵיהֶם:
יז וַיִּנָּף יָדוֹ לָהֶם לַחֲשׂוֹת וַיִּסְפֹּר לָהֶם אֶת אֲשֶׁר־הוֹצִיאוֹ
הָאֱדוֹן מִבֵּית הַכְּלָא וַיֹּאמֶר הַגִּידוּ זֹאת לִיַּעֲקֹב וְלָאֲחִים
וַיֵּצֵא וַיִּלָּךְ־לוֹ לְמָקוֹם אַחֵר:
יח הַבֶּקֶר אוֹר וּמַהוּמָה רַבָּה הָיְתָה בֵּין אֲנָשֵׁי הַצָּבָא לֵאמֹר
מַה־הָיָה לְפֶטְרוֹס:
יט וְהוֹרְדוֹס דָּרַשׁ אוֹתוֹ וְלֹא מָצָאוּ וַיִּחְקֹר אֶת־הַשְּׁמָרִים
וַיִּתֵּן דָּתוֹ לְהַמִּיתָם וַיִּרְדּוּ מִיְּהוּדָה אֶל־קֶסְרִין וַיֵּשֶׁב
שָׁם:
כ אֲזַ חָרָה אַפּוֹ בַּצָּרִים וּבַצְּדִנִּים וְהֵם בָּאוּ אֵלָיו בָּלָב
אֶחָד וַיִּדְּבְרוּ עַל־לֵב בְּלִסְטוֹס אֲשֶׁר עַל־חֲדָר הַמִּלָּךְ
לְהַפְגִּיעַ בַּעֲדָם וּלְעֲשׂוֹת שְׁלוֹם לָהֶם כִּי מֵאֲרֵץ הַמִּלָּךְ
הוֹצִיאוּ לָהֶם אֶת־שֹׁכֵר רַעֲבוֹן אֲרֻצוֹתָם:

כא וַיְהִי הַיּוֹם יוֹם מוֹעֵד וַיִּלְבַּשׁ הוֹרְדוֹס בְּגָדֵי מַלְכוּת
וַיֵּשֶׁב עַל־כִּסֵּא הַמִּשְׁפָּט וַיֵּשֶׂא אֲלֵיהֶם מִדְּבַר־תּוֹ:
כב וַיִּרְיֻעוּ הָעָם לֵאמֹר קוֹל אֱלֹהִים הוּא וְלֹא קוֹל אָדָם:
כג וַיִּכְּהוּ מִלֵּאף־יְהוָה כְּרָגַע כִּי לֹא־נָתַן כְּבוֹד לֵאלֹהִים
וַיֵּאכְלֵהוּ תוֹלְעִים וַיָּמָת:
כד וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים עָלָה עָלָה וְרַב:
כה וַיָּשׁוּבוּ בֶרֶךְ־נֶבֶא וְשָׂאוֹל מִירוּשָׁלַיִם אַחֲרָי אֲשֶׁר מָלְאוּ
אֶת־פִּקְדָּתָם הַנִּתּוּנָה לָהֶם וַיִּקְחוּ אִתָּם אֶת־יוֹחֲנָן
הַמִּכְנָה מְרָקוֹס:

פרק יג

א וַיְהִי בַקְּהֵל אֲשֶׁר בָּאֲנִיּוֹכִיָא נְבִיאִים וּמַלְמָדִים וְאֵלָה
שְׁמוֹתָם בֶּרֶךְ־נֶבֶא וְשִׁמְעוֹן הַנֶּקְרָא גִם־נִיגֵר וְלוֹקִיּוֹס
הַקּוֹרִינִי וּמִנַּחֵם אֲשֶׁר הָיָה אָמוֹן עִם־הוֹרְדוֹס טָטֶרְךָ
וְשָׂאוֹל:
ב וּבַעֲבוּדָתָם אֶת־יְהוָה וּבְצוּמָם הָיָה דְּבַר רוּחַ הַקֹּדֶשׁ
הַבְּדִילֵהוּ לִי אֶת־בֶּרֶךְ־נֶבֶא וְאֶת־שָׂאוֹל לַעֲשׂוֹת
בְּמַלְאָכָה אֲשֶׁר קָרָאתִים לָהֶם:
ג וַיִּצְוּמוּ וַיִּתְּפְּלוּ וַיִּסְמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם עָלֵיהֶם וַיִּשְׁלַחוּם:
ד וַיִּלְכוּ שְׁלִיחֵי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הָאֵלָה אֶל־סְלוּקִיָא וְשֵׁם
יָרְדוֹ בְּאֵנִיָה לְבָא אֶל־קֶפְרוֹס:
ה בְּבֹאֵם עִירָה סְלָמִים הַגִּידוּ אֶת־דְּבַר הָאֱלֹהִים
בְּכַתִּיב־הַפִּנְסָתָא אֲשֶׁר לַיְּהוּדִים וְגִם־יוֹחֲנָן הָיָה עִמָּם
לְשִׁרְתָּם:
ו וַיְהִי כַּאֲשֶׁר תָּמּוּ לְסַבֵּב בְּכָל־הָאֵי עַד־פְּפוֹס וַיִּמָּצְאוּ
שָׁם אִישׁ מְכַשֵּׁף וְנְבִיא־שִׁקָר וְהוּא אִישׁ יְהוּדִי וְשֵׁמוֹ
בֶרֶךְ־יִשׁוּעַ:
ז הוּא הָיָה עִם־סֶרְגִּיּוֹס פּוֹלוֹס נָצִיב הָאֵי וְזֶה אִישׁ
חֲכָם־לֵב קָרָא אֶת־בֶּרֶךְ־נֶבֶא וְאֶת־שָׂאוֹל לְבֹא אֵלָיו
לְשִׁמְעַם מִפִּיהֶם דְּבַר הָאֱלֹהִים:
ח וְאֵלִיָא הַמְכַשֵּׁף כִּי־כֵן מִתְרַגֵּם שְׁמוֹ הָיָה לָהֶם לְשָׁטֵן
כִּי יָזַם לְהַסִּב אֶת־הַנָּצִיב מִהָאֲמִין:
ט רַק שָׂאוֹל אֲשֶׁר נִקְרָא גִם־פּוֹלוֹס מָלֵא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ
הַשְּׁנִיחַ אֵלָיו:
י וַיִּקְרָא הוּי בֶן־בְּלִיעֵל מָלֵא כָל־עֲרָמָה וּמְרָמָה וְשׁוֹנָא
כָּל־צָדֵק הָכִי לֹא תַחֲדֹל עוֹד מַעֲקָשׁ אֶת־דְּרָכֵי יְהוָה
הַיִּשְׁרִים:
יא וְעֲתָה הִנֵּה יַד־יְהוָה תִּגַּע בָּךְ וְהָיִיתָ עוֹר עַד
לְמַל־אֲיָמִים וְאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ לֹא תִרְאֶה וְכֵן רָגַע כְּדַבְּרוֹ
הָיְתָה עָלָיו אִפְלָה וַחֲשָׁכָה וַיִּתַּע וַיִּגָּשׁ אָנָה וְאָנָה
לְמַצָּא אִישׁ לְנַחֲתוֹ כִּידוֹ:
יב כִּרְאוֹת הַנָּצִיב אֶת־אֲשֶׁר נַעֲשָׂה הָאֲמִין וַיִּשְׁתַּאֲהַ לְתוֹרַת
הָאֲדוֹן:
יג וַיֵּשֶׁב פּוֹלוֹס וְהַנְּלוֹיִם עָלָיו מִפְּפוֹס בְּאֵנִיָה וַיַּעֲלוּ
אֶל־פְּרָגִי אֲשֶׁר בְּפִמְפּוֹלִיָא וְשֵׁם נִפְרַד יוֹחֲנָן מֵעֲלֵיהֶם
לְשׁוֹב יְרוּשָׁלַיִם:

י' והם נסעו מפרגי וילכו אל-אנטיוכיא אשר בפסידיא ויבאו ביום השבת אל-בית-הכנסת וישבו:

טו ויהי אחרי הקרא בתורה ובנביא וישלחו ראשי בית-הכנסת לאמור להם אנשים אחים אם-יש לכם דבר להוכיח את-העם דברו:

טז ויעמד פולוס וינפף ידו ויאמר אנשי ישראל וגם-היראים את-האלהים שמעוני:

יז אלהי ישראל אלהי העם הזה הוא בחר באבותינו וירם קרן לעם בהיותם גרים בארץ מצרים והוא הוציאם משם בזרע נטויה:

יח וישא אתם ויכלכלם ארבעים שנה במדבר:

יט וישמר מפניהם שבעה גוים בארץ כנען ויפל להם בחרב את-אדמתם לירשת נחלה:

כ אחרי-כן נתן להם שפטים לשפטים כארבע מאות וחמשים שנה עד-שמואל הנביא:

כא בימיו שאלו למלך עליהם מלך והאלהים נתן להם את-שאול בן-קיש איש ימיני למלך עליהם ארבעים שנה:

כב ואחרי הסיירו אתו ממלך הקים את-דוד למלך עליהם אשר אמר עליו ויעידנו מצאתי את-דוד בן-ישי איש כלבי אשר כל-חפצי ישרים:

כג מזרעו הביא האלהים בדברו את-ישוע לישראל למושיע:

כד ויהי אחרי קרא יוחנן אל-כל-עם ישראל לתשובה ולהטבל לפני באו:

כה וככלות יוחנן את-מרוצתו אמר ומה-תחשבו עלי מי-אני לא אני הוא כי הגה אחר בא אחרי והוא אשר קלתי מהתר-לו שרוף נעליו אשר ברגליו:

כו אתם אנשים אחים זרע אברהם וכל-יראי אלהים הנמצאים בתוכם אלינו דבר הישועה הזאת שלוח:

כז כי-הישיבים בירושלים וראשיהם יען אשר לא ידעו אתו ואת-דברי הנביאים הנקראים מדי שבת בשבתו מלאו אתם במשפטם אשר שפטהו:

כח ואף כי-לא מצאו-בו חטא משפט-מנות בקשו מאת פילטוס להמיתו:

כט כבצעם את-הכל אשר כתוב עליו הורדהו מעל העץ וישביהו בקבר:

ל והאלהים הקימו מעם-המתים:

לא והוא ימים רבים נגלה נגלה אל-אשר עליו עמו מהגליל לירושלים ואשר עתה פיום הם עדים לו נגד העם:

לב וכה אנחנו מודיעים לכם כי שבועתו לאבתינו:

לג הקים אלהים עתה לבנינו את-דברו בהקימו את-ישוע כאשר גם כתוב במזמור השני בני אתה אני היום ולדתך:

לד ובדבר אשר הקים אתו מבין המתים אשר לא ישוב עוד לשחת-בלי כה אמר אתן לכם חסדי דוד הנאמנים:

לה על-כן הוא אמר עוד במזמור אחר לא-תתן חסידך לראות שחת:

לו כי דוד אחרי לכתו בדרתיו בעצת אלהים הוא גוע ויאסף אל-אבותיו וירא שחת:

לז אף-זה אשר האלהים הקימו הוא לא-רצה שחת:

לח לכן אנשים אחים ינדע לכם כי על-ידי-זה הגד לכם סליחת החטאים:

לט כי-בכל אשר לא-נצדקתם בתורת משה כל-המאמין יצדק-בו:

מ לכן השמרו לכם פן-יבוא עליכם אשר כתוב בנביאים:

מא ראו אתם בזים והתמהו ושמנו כי-פעל פעל אני בימיכם פעל אשר לא תאמינו כי-יספר לכם:

מב ויהי בצאתם ויבקשום לדבר אליהם בדברים האלה עוד שנית גם-כיום השבת האחר:

מג בהפרד הקהל נטו יהודים רבים וגרים היראים את-יהוה וילכו אחרי פולוס ובר-נבא והם אמרו להם ויזהירוהם להיות דבקים בחסד האלהים:

מד ויהי ביום השבת האחר ותקהל כמעט כל-העיר לשמע את-דבר יהוה:

מה אולם כראות היהודים את-המון העם נהפף לבם לקנאה ויהיו מלעיבים בפולוס וכל-דבריו עצבו:

מו ויענו אתם פולוס ובר-נבא באמץ לב ויאמרו היה תהיו אתם הראשונים להשמיעכם את-דבר האלהים ואתם הנכם בזים לו הלא מריכם ענה בכם כי לא נחשבים אתם להכתב לחיי עולם לכן סבנו מקם ונשע אל-הגוים:

מו כי כה צנה עלינו האדון לאמר ונתתיך לאור גוים להיות לישועה עד-קצה הארץ:

מז וישמעו הגוים וישמחו ויהללו את-דבר יהוה ויאמינו כלם אשר נפקדו לחיי עולם:

מט ויהי דבר יהוה נפרץ בכל-המקום מסביב:

נ רק היהודים הצו ויסיתו את-הנשים היקרות ויראות יהוה ואת-ראשי העיר לקצף-קצף על-פולוס ועל-בר-נבא ויגרשום מגו גבולם:

נא והם נערו את-אבק רגליהם עליהם וילכו לאיקניון:

נב והתלמידים נמלאו שמחה ורוח הקדש:

פרק יד

א ויהי באיקניון ויבאו שניהם אל-בית-הכנסת אשר ליהודים ויפליאו ללמד עד כי-המון רב מן-היהודים ומן-היגרים נאמנו והאמינו:

ב רק היהודים אשר לא היו מאמינים מסכו רגז וכעס בלב הגוים על-האחים:

ג והם האריכו במקום הזה ויבדו באמץ לב בשם יהוה המעיד על-דבר חסדו ויתן אותות ומופתים בידם לעשתם:

^ד וְהָמוֹן הָעִיר חָלַק לָבָם וַיַּחֲצוּ וַיְהִי הַחֲצִי אַחֲרֵי הַיְּהוּדִים וַיַּחֲצִי אַחֲרֵי הַשְּׁלִיחִים:

^ה אֲזַנּוּסָדוֹ יַחַד הַגּוֹיִם וַיְהִיּוּדִים עִם-רְאִשֵּׁיהֶם וַיִּתְּנֻכְלוּ לְהַבְּזוֹתָם וּלְסַקֵּלָם:

^ו וַיִּגְלֶה לָהֶם הַדָּבָר וַיִּמְלְטוּ לְעָרֵי לִוְיָאֵל לְלוֹסְטָרָא וְאֶל-דִּרְכֵי וּסְבִיבוֹתֶיהֶן:

^ז וַיִּבְשְׂרוּ שָׁמָּה אֶת-דָּבָר הַבְּשָׂרָה:

^ח וְשֵׁם בְּלוֹסְטָרָא נִמְצָא אִישׁ נָכָה רְגָלִים פֶּסֶחַ יֹשֵׁב מִיּוֹם הַנִּלְדוֹ וְלֹא-יָדָע לָכֶת מַעֲוָדוֹ:

^ט וַיִּשְׁמַע אֶת-פּוֹלוֹס בְּדָבָרוֹ וְהוּא הָבִיט עָלָיו וַיֵּדַע כִּי הוּא מֵאֲמִין וְכָשֶׁר לְהִנְשֹׁעַ:

^י וַיֵּשֶׁא אֶת-קוֹלוֹ וַיִּקְרָא קוֹם וַעֲמֹד קוֹמְמִיּוֹת עַל-רִגְלֶיךָ וַיִּקְפֹּץ וַיָּקָם וַיִּתְּהַלֵּךְ:

^{יא} כִּרְאֻת הַמֶּזֶן הָעַם אֶת-מַעֲשֵׂה פוֹלוֹס וַיִּרְיֻמוּ קוֹלָם וַיֹּאמְרוּ בְּלִשׁוֹן לִוְיָאֵל אֲכֵן הִדְמּוּ הָאֱלֹהִים לְבִגְיֵי-הָאָדָם וַיִּרְדּוּ אֵלֵינוּ:

^{יב} וַיִּקְרָאוּ לְבֵר-נִבְאָ בֵּל וּלְפוֹלוֹס קְרָא הֶרְמִיס בְּאֲשֶׁר הוּא רֹאשׁ הַמִּדְבָּרִים:

^{יג} וְכֵהֵן בֵּית-בֵּל אֲשֶׁר נָכַח הָעִיר הִבְיָא פָּרִים וַעֲטֻרוֹת לִפְנֵי הַשָּׁעַר וַיִּבְקֹשׁ הוּא וְהָמוֹן הָעַם לְזָבַח לָהֶם זָבַח:

^{יד} כְּשִׁמְעַת זֹאת בֵּר-נִבְאָ וּפוֹלוֹס הַשְּׁלִיחִים קָרְעוּ בְּגָדֵיהֶם וַיִּרְצוּ אֶל-בֵּינֹת הָעַם:

^{טו} וַיִּצְעֲקוּ וַיֹּאמְרוּ אַתֶּם אֲנָשִׁים לָמָּה תַעֲשׂוּ כְּזֹאת הֲלֹא גַם-אֲנַחְנוּ בְּגִי-אָדָם כְּמוֹכֶם תִּכְוֶנָה אַחַת לְכָלֵנוּ וְאֲנַחְנוּ מְלַמְּדִים אֶתְכֶם אֶת-דִּבְרֵי הַמִּלְאָכוֹת לְמַעַן תִּנְזְרוּ מֵאַחֲרֵי לֹא-אֱלֹהִים אֵלָּה וּדְבַקְתֶּם בְּאֱלֹהִים חַיִּים עֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ וְאֶת-הַיָּם וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם:

^{טז} וְאֲשֶׁר בְּיָמֵי קֶדֶם הָנִיחַ לְכָל-הַגּוֹיִם לְלָכֶת בְּדִרְכֵיהֶם אֲשֶׁר בָּחֲרוּ:

^{יז} אֲףִי כִּי-לֹא מִנֵּעַ עֲדוּתִיו כִּי טוֹב הוּא בְּתוֹךְ לָכֶם מִטֶּר אֲרָצְכֶם מִן-הַשָּׁמַיִם וּשְׁנוֹת רַב-תְּבוּאוֹת לְמִלָּא נַפְשֵׁיכֶם מִחַיָּה וּשְׁמִיחָה:

^{יח} וְאִף גַּם-בְּדַבָּרְכֶם כְּזֹאת הֵיטֵב יִגִּיעַתֶּם רַבָּה לְהַשְׁקִיט אֶת-הָמוֹן הָעַם מִזָּבַח לָהֶם זָבַח:

^{יט} וְהִנֵּה אֲנָשִׁים יְהוּדִים בָּאוּ מֵאַנְטִיּוֹכְיָא וּמֵאֵיקִנְיֹן וַיִּדְּיָחוּ אֶת-הָמוֹן הָעַם וַיִּרְגְּמוּ אֶת-פוֹלוֹס בְּאֲבָנִים וַיִּשְׁמְטוּהוּ אֶל-מַחוּץ לְעִיר כִּי אָמְרוּ מֵת הוּא:

^כ וַיְהִיּוּ הַתַּלְמִידִים עֹטְרִים אֵלָיו וַיָּקָם וַיֵּשֶׁב הָעִירָה וּבָיִם הַמִּחְרָת יָצָא עִם-בֵּר-נִבְאָ וַיִּלָּךְ לְדִרְכֵי:

^{כא} וַיִּבְשְׂרוּ בָּעִיר הִיא אֶת-הַבְּשָׂרָה וַיַּעֲשׂוּ תַלְמִידִים הִרְבָּה וְאַחֲרֵי-כֵן שָׁבוּ אֶל-לוֹסְטָרָא וְאֵיקִנְיֹן וְאַנְטִיּוֹכְיָא:

^{כב} וַיֵּאֲמְצוּ שֵׁם אֶת-לֵב הַתַּלְמִידִים וַיַּזְהִירוּם לַעֲמֹד בְּאַמוּנָתָם וְלֹהֲאֲמִין כִּי רַק-בְּדִי עָמַל וּתְלָאָה זֶה בְּאִנְנוּ אֶל-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

^{כג} וַיִּבְחָרוּ לָהֶם אֲנָשִׁים זָקֵנִים בְּכָל-עֵדָה וְעֵדָה וַיִּתְּפַלְלוּ וַיַּצִּימוּ וַיִּפְקִידוּם בְּיַד הָאֲדוֹן אֲשֶׁר הֵאֱמִינוּ-בּוֹ:

^{כד} וְהָמָּה עָבְרוּ בְּפִיסְדִיָּא וַיָּבֹאוּ אֶל-פִּמְפּוֹלְיָא:

^{כה} וַיִּדְּבְרוּ אֶת-הַדָּבָר בְּפִרְגֵי וַיִּרְדּוּ מִשָּׁם אֶל-אַטְלִיָּא:

^{כו} וּמִשָּׁם הֵלְכוּ דֶּרֶךְ-יָם וַיָּבֹאוּ אֶל-אַנְטִיּוֹכְיָא אֲשֶׁר שֵׁם הַפְּקָדוֹ בְּחֶסֶד אֱלֹהִים עַל-הַמִּלָּאכָה אֲשֶׁר כָּלוּ לַעֲשׂוֹת עַד-תַּמָּה:

^{כז} וַיִּבְבְּאֻם שָׁמָּה אֶסְפוֹ אֶת-הָעֵדָה וַיִּסְפְּרוּ אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה לָהֶם הָאֱלֹהִים וְכִי-פָתַח לַגּוֹיִם אֶת-הַשָּׁעַר אֲשֶׁר מֵאֲמִינִים יָבֹאוּ בּוֹ:

^{כח} וַיֵּשְׁבוּ עִם-הַתַּלְמִידִים מִשָּׁן יָמִים לֹא-מָעֻט:

פרק טו

^א וּמִתִּי מִסְפָּר בָּאוּ מֵאֲרֶץ יְהוּדָה וַיִּזְכִּיחוּ אֶת-הָאֲחִים אִם-לֹא הַמּוֹל תִּמְלֹו כְּמַצּוֹת תּוֹרַת מֹשֶׁה לֹא תִנְשְׁעוּן:

^ב וַיִּתְּנֻכְחוּ הִרְבָּה פוֹלוֹס וּבֵר-נִבְאָ עִמָּהֶם וַיִּקְשׁ הָרִיב וַתְּהִי עֲצָתָם עֲלֵה יַעֲלוּ פוֹלוֹס וּבֵר-נִבְאָ וְאֲנָשֵׁי מִסְפָּר אַחֲרֵים וַיִּוְשְׁלִימָה וַהֲבִיאוּ אֶת-דָּבָר הָרִיב עַד-הַשְּׁלִיחִים וְהַזָּקֵנִים:

^ג וַתֵּצֵא הָעֵדָה עִמָּם לְשַׁלֵּחַם וְהָמָּה נָסְעוּ דֶּרֶךְ פִּינוֹקְיָא וְדֶרֶךְ שְׁמֵרוֹן הָלָךְ וְסִפְּרוּ אֶת-תְּשׁוּבַת הַגּוֹיִם וַיִּתְּנוּ כָּלֵב כָּל-הָאֲחִים שְׁמִיחָה גְדוֹלָה:

^ד וַיְהִי כְּבָאֵם וַיִּוְשְׁלִימָה וַיִּקְבְּלוּ אֹתָם הָעֵדָה וְהַשְּׁלִיחִים וְהַזָּקֵנִים וְהֵם סִפְּרוּ אֶת-הַגְּדוּלוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים עִמָּהֶם:

^ה וַיִּקְוֻמוּ אַחֲדִים מֵעֵדַת הַפְּרוּשִׁים אֲשֶׁר גִּסְּהֵם הָיוּ מִן-הַמֵּאֲמִינִים וַיֹּאמְרוּ אִךְ הַמּוֹל יִמְלֹו וְגַם-יִצְּוּ לִשְׁמֹר אֶת-תּוֹרַת מֹשֶׁה:

^ו וַיִּקְהֲלוּ הַשְּׁלִיחִים וְהַזָּקֵנִים לְהַתִּיעֵץ עַל-הַדָּבָר הַזֶּה:

^ז וַיְהִי בְּרִבּוֹת דִּבְרֵי הָרִיב וַיָּקָם פֶּטְרוֹס וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲנָשִׁים אַחִים אַתֶּם יָדַעְתֶּם כִּי לִפְנֵי יָמִים רַבִּים בִּי בָחַר הָאֱלֹהִים מִקְּרִבְכֶם אֲשֶׁר מִפִּי יִשְׁמְעוּ הַגּוֹיִם אֶת-דָּבָר הַבְּשָׂרָה וַיֵּאֲמִינוּ:

^ח וְהָאֱלֹהִים יָדָע הַלְּכָבוֹת הַקִּים עֲדוֹת בָּהֶם וַיִּתֵּן אֶת-רוּחַ הַקֹּדֶשׁ גַּם-עַלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר נָתַנוּ עֲלֵינוּ:

^ט וְלֹא הִבְדִּיל בֵּינֵינוּ וּבֵינֵיהֶם וַיַּחֲטֵא אֶת-לְבוֹתָם עַל-יָדֵי הָאֲמוּנָה:

^י וְעַתָּה אִפּוֹא מֵה-תִּנְסוּ אֶת-הָאֱלֹהִים לְהִבְיָא צוּרֵי הַתַּלְמִידִים בְּעַל אֲשֶׁר גַּם-אֲבוֹתֵינוּ גַם-אֲנַחְנוּ לֹא יָכֻלְנוּ שְׁאֲתוֹ:

^{יא} אָבֵל מֵאֲמִינִים אֲנַחְנוּ כִּי בְּחֶסֶד יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדַנְיָנוּ נִנְשָׁע גַּם-אֲנַחְנוּ וְגַם-הֵם:

^{יב} וַיִּחְרִישׁוּ כָל-הַקְהָל הַחֹרֵשׁ וַיִּשְׁמַע אֶת-בֵּר-נִבְאָ וְאֶת-פוֹלוֹס מִסְפָּרִים כִּי הִפְלִיא הָאֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת עַל-יָדֵיהֶם אֶת-הָאֲתוֹת וְאֶת-הַמוֹפְתִים בְּקִרְבַּת הַגּוֹיִם:

^{יג} הֵם כָּלוּ לְסַפֵּר וַיִּחְרִישׁוּ וַיַּעֲקֹב עֲנָה וַיֹּאמֶר אֲנָשִׁים אַחִים שְׁמַעוּ לִי:

^{יד} כֹּה סִפְּרָ שְׁמַעוֹן אִיךְ לְמִבְּרָאשׁוֹנָה פָּקֵד הָאֱלֹהִים אֶת-הַגּוֹיִם לְקַחַת לוֹ מִקְּרִבְכֶם עִם לִשְׁמוֹ:

^{טו} וְעַדִּים הֵם לְדִבְרֵים הָאֵלָּה דִּבְרֵי הַנְּבִיאִים כְּפָתוּב:

^{טו} אחרי זאת אשוב ואקים את-ספת דוד הנפלת וְהָרִיסְתִּיהָ אָקִים וּבְנִיתִיהָ:
^י לַמֶּעַן יִדְרָשׁוּ אֶת־יְהוָה שְׁאֵרִית אָדָם וְכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמִי עָלֵיהֶם נֹאֵם־יְהוָה עֲשֵׂה כָל־אֵלֶּה:
^{יח} נִדְרַעִים לֹא־לֵהִים מַעֲלָם כָּל־מַעֲשָׂיו:
^{יט} עַל־כֵּן חָרַצְתִּי כִּי אֵין לְהַפְחִיד אֶת־הַגּוֹיִים הַשְּׂבִים וּבָאִים אֶל־הָאֱלֹהִים:
^כ כִּי אִם־כָּתַב לָהֶם אֲשֶׁר יִבְדְּלוּ מִשְׁקֹוצֵי הָאֱלִילִים וּמִן־נֹאפִים וּמִן־הַנְּחֻק וּמִן־הַדָּם:
^{כא} כִּי יֵשׁ לַמֶּשֶׁה מָאֵז וְעַד־הַיּוֹם קָרָאִי שְׁמוֹ בְּכָל־עִיר וְעִיר וְהוּא נִקְרָא בְּכַת־הַכְּנֶסֶת בְּכָל־שַׁבָּת וְשַׁבָּת:
^{כב} וַיֵּיָשֶׁר בְּעֵינֵי הַשְּׁלִיחִים וְהַזְקֵנִים וְכָל־הָעֵדָה לִבְחֹד מֵהֶם אֲנָשִׁים לְשָׁלָחַם אֶל־אֲנִיּוֹכָיָא עִם־פּוֹלוֹס וְעִם־בֶּרֶךְ־נִבְאָא אֶת־יְהוּדָה הַמְּכַנֶּה בֶּרֶךְ־שָׂבָא וְאֶת־סִילָא נִשְׂאִי פָנִים בְּתוֹךְ הָאֲחִים:
^{כג} וַיִּכְתְּבוּ סֵפֶר וְנָתַן עַל־יָדָם לֵאמֹר אֲנַחְנוּ הַשְּׁלִיחִים וְזֻקְנֵי הָאֲחִים הִנָּנוּ פֹקֲדִים לְשָׁלוֹם אֶת־הָאֲחִים מִבֶּין־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר בְּאֲנִיּוֹכָיָא וּבִסּוּרִיָּא וּבְקִילִיקָיָא:
^{כד} יִשְׁמַע שְׁמַעְנוּ כִּי מִתִּי מִסְפָּר יֵצְאוּ מִקְרַבְנוּ אֲלֵיכֶם וְהֵם מִשְׁגִּים אֲתֹכֶם וְאֶת־לִבְכֶם יִסְכְּסְכוּ בְּאִמְרָם לָכֶם לְהַמּוֹל וּלְשִׁמּוֹר אֶת־הַתּוֹרָה אֲשֶׁר לֹא צִוִּינוּ אֹתָם:
^{כה} לָכֵן יַעֲצֵנוּ כָּלֵנוּ לֵב אֶחָד לִבְחֹר אֲנָשִׁים לְשָׁלָחַם אֲלֵיכֶם עִם־אֶהוּבֵינוּ עִם־בֶּרֶךְ־נִבְאָא וּפּוֹלוֹס:
^{כו} אֲנָשִׁים אֲשֶׁר נָתַנוּ אֶת־נַפְשָׁם בְּעַד־שֵׁם אֲדִינִינוּ יִשׁוּעַ הַמַּשִּׁיחַ:
^{כז} לָכֵן שְׁלַחְנוּ אֶת־יְהוּדָה וְאֶת־סִילָא אֲשֶׁר בְּמוֹ־פִיָּהֶם יִגִּידוּ לָכֶם כְּזֹאת:
^{כח} כִּי טוֹב לִפְנֵי רֹחַ הַקֹּדֶשׁ וְכֵן לִפְנֵינוּ לְבָלִי הַכְּבֹד עָלֵיכֶם עוֹד מִשָּׂא בִלְתִּי אִם אֶת־הַחֲקִים הָאֵלֶּה לְבַדָּם אֲשֶׁר לֹא יִכְלוּן לַעֲבֹר:
^{כט} כִּי חָדְלוּ לָכֶם מִזְבְּחֵי אֱלִילִים וּמִן־הַדָּם וּמִן־הַנְּחֻק וּמִן־נֹאפִים אִם־מֵאֵלֶּה תִּשְׁמְרוּ וְהִיִּיתֶם עֹשֵׂי טוֹב וְשָׁלוֹם לָכֶם:
^ל וְהָאֲנָשִׁים שְׁלָחוּ וְהֵם בָּאוּ אֶל־אֲנִיּוֹכָיָא וַיֹּאסְפוּ אֶת־הָעָם וַיִּתְּנוּ לָהֶם אֶת־הַסֵּפֶר:
^{לא} וַיְהִי בִקְרָאָם בּוֹ וַיִּשְׁמְחוּ כִּי־נִתְּנוּ:
^{לב} וַיַּהֲרֹג וְסִילָא אֲשֶׁר הָיוּ גִם־הֵם מִן־הַנְּבִיאִים הַחִיּוֹת אֶת־הָאֲחִים כָּרֵב דְּבָרִים וַיֹּאמְרוּ:
^{לג} וְכִמְלֵאת יָמֵי שְׁבַתָּם שֵׁם שְׁלָחוּ מֵעַם־הָאֲחִים בְּשָׁלוֹם לָשׁוּב אֶל־אֵלֶּה אֲשֶׁר שְׁלָחוּם אֲלֵיהֶם:
^{לד} וַיִּוָּאֶל סִילָא לְשַׁבָּת שֵׁם עוֹד:
^{לה} וּפּוֹלוֹס וּבֶרֶךְ־נִבְאָא נִשְׁאַרוּ בְּאֲנִיּוֹכָיָא לִמֹּד וְדַבֵּר אֶת־דְּבָרֵי־יְהוָה הֵם וְעוֹד אַחֲרֵיהֶם יַחְדָּו:
^{לו} וַיְהִי אַחֲרֵי יָמִים מִסְפָּר וַיֹּאמֶר פּוֹלוֹס אֶל־בֶּרֶךְ־נִבְאָא הִבֵּה וְנִשְׁיבָהּ וּבִאֲנוּ אֶל־אֲחֵינוּ בְּכָל־הָעָרִים אֲשֶׁר הִבֵּאֵנוּ שֵׁם אֶת־דְּבָרֵי יְהוָה וְנִרְאָה מָה אֹתָם וְנִדְעָה:
^{לז} וַיִּבְקֹשׁ בֶּרֶךְ־נִבְאָא לְקַחַת עִמָּהֶם גַּם אֶת־יֹחָנָן הַמְּכַנֶּה מִרְקוֹס:

^{לח} אָפֶס כִּי פּוֹלוֹס בָּקָה בּוֹ בְּאִמְרוֹ לֹא־יִתְּכֵן לָשׁוּב לְקַחַת עִמָּהֶם אִישׁ אֲשֶׁר נִפְרַד מֵעַמָּם בְּפִמְפּוּלִיָּא וְלֹא הָלַךְ אִתָּם לְמִלְאכָה:
^{לט} וַיִּתְּעַבְרוּ אִישׁ בְּאִחֵיו וַיִּתְּפָרְדּוּ וַיִּקַּח בֶּרֶךְ־נִבְאָא אֶת־מִרְקוֹס וַיִּסַּע בְּאֲנִיָּה אֶל־קִפְרוֹס:
^מ וּפּוֹלוֹס לָקַח־לוֹ אֶת־סִילָא וּבֶרֶךְ לְחֹסֶד יְהוָה מֵאֵת הָאֲחִים וַיִּסַּע וַיֵּלֶךְ:
^{מא} וַיַּעֲבֹר בְּסוּרִיָּא וּבְקִילִיקָיָא וַיֹּאמֶן אֶת־הָעִדּוֹת:

פרק טז

^א וַיָּבֹא גַם אֶל־דִּרְכֵי וְאֶל־לוֹסְטְרָא וְהִנֵּה־שָׁם תַּלְמִיד אֶחָד וּשְׁמוֹ טִימוֹתִיוֹס בֶּן־אַשָּׁה יְהוּדִית מֵאֲמֻנָת וְאָבִיו יֹנִי:
^ב וַיְהִי רְצוּי הָאֲחִים בְּלוֹסְטְרָא וּבְאִיקִינִיוֹן וַיִּשְׁבַּחוּהוּ:
^ג וַיֵּיָשֶׁר בְּעֵינֵי פּוֹלוֹס לְהִלִּיכָהוּ עִמּוֹ בְּדֶרֶכּוֹ לְמַסְעָיו וַיִּקַּח וַיָּמַל אֹתוֹ לַמֶּעַן הִיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּמִקְמֹת הָהֵם יַעַן כָּלָם יִדְעוּ אֶת־אָבִיו כִּי יֹנִי הוּא:
^ד וּבְכָל־מְקוֹם בָּאָם הוֹרוּ לָהֶם לְקַבֵּל עָלֵיהֶם כַּקְּאֶת־הַמִּצּוֹת אֲשֶׁר קִיְּמוּ הַשְּׁלִיחִים וְהַזְקֵנִים בִּירוּשָׁלַיִם:
^ה וְתַתְּחוּקָנָה הָעִדּוֹת בְּאֲמוּנָה לְהַאֲמִין וַיִּרְבּ מִסְפָּרָן הָלֶךְ וַיִּרְבּ מִיּוֹם אֶל־יוֹם:
^ו וַיַּעֲבְרוּ בְּפּוּרְגִיָּא וּבְאַרְזֵי גִלְטָיָא כִּי הֵינְיָאָם רֹחַ הַקֹּדֶשׁ מִדְּבַר אֶת־הַדְּבָר בְּאַסְיָא:
^ז וְהֵם בָּאוּ עַד־מוֹסִיָּא וַיִּנְסוּ לַעֲשׂוֹת דְּרָכָם אֶל־בֵּיתוֹנִיָּא וְלֹא־נִתְּנָם רֹחַ יִשׁוּעַ לַעֲבֹר:
^ח וַיִּטּוּ מִמוֹסִיָּא וַיִּרְדּוּ אֶל־טְרוֹאָס:
^ט וְאֶל־פּוֹלוֹס נִרְאָה חֲזוֹן לִילָה וַיֵּרָא אִישׁ מוֹקְדֹון עִמָּד לִפְנֵי מִבְּקֶשׁ וַאֲמַר עֲבֹר־נָא אֶל־מְקוֹדוֹנִיָּא וְעֲזֹרְנוּ:
^י וְאַחֲרֵי רֵאוּתוֹ אֶת־הַחֲזוֹן הָיָה עִם־לְבָבְנוּ לְהַחֲשִׁיב בְּאֲנוּ אֶל־מְקוֹדוֹנִיָּא בְּאֲשֶׁר הֵיטֵב יִדְעָנוּ כִּי נִקְרָאנוּ מֵאֱלֹהִים לְבַשֵּׁר שֵׁם אֶת־הַבְּשׁוּרָה:
^{יא} וַנֵּצֵא אֶת־טְרוֹאָס וְנִבְאָא בְּאֲנִיָּה דִּרְכָּה יִשְׁרָה אֶל־סַמּוּתְרִיקָיָא וּבִיּוֹם הַשְּׁנִי אֶל־נְפּוּלִיס:
^{יב} וּמִשָּׁם אֶל־פִּילְפִי הָעִיר הָרִאשׁוֹנָה עַל־קֶצֶה גְבוּל מְקוֹדוֹנִיָּא וְרֵאשִׁית מוֹשָׁב לְאֲנָשֵׁי שְׂדֵי וְנֹשֵׁב בָּהּ יָמִים מִסְפָּר:
^{יג} וּבִיּוֹם הַשְּׁבִית יֵצְאוּ אֶת־הַשְּׁעָר עַל־יַד הַנָּהָר אֶל־מְקוֹם זֶה דְּמִינוּ שֵׁשֶׁם בֵּית הַתְּפִילָה וְנֹשֵׁב וְנִדְבָר אֶל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר הִתְאַסְּפוּ שָׁמָּה:
^{יד} וְאַשָּׁה יִרְאֶת־אֱלֹהִים לֹדֵדָא שְׁמָה רַכְלָת בְּאַרְגָּמָן מַעִיר תְּאֻטִּירָא הִיא הַקְּשִׁיבָה וְתִשְׁמָע וַיְהִי פֶתַח אֶת־לְבָהּ לְהַקְשִׁיב אֶל־דְּבָרֵי פּוֹלוֹס:
^{טו} וַיְהִי כִּי נִטְבְּלָה הִיא וּבִיתָהּ וְתִדְבַר אֲלֵינוּ לֵאמֹר אִם כֹּה תַחֲשַׁבְנִי לְמֵאֲמִינָה בְּאֶדְוִן בִּאוּ־נָא אֶל־בֵּיתִי וּשְׁבוּ־בוֹ וְתֹאצֵּן בְּנוֹ:

^{טו} ויהי כבאנו לבא בית התפילה ותפגשנו שפחה והיא רוח לה לגלות נצרות ועשה הוין יקר לאדניה בקסמיה:

^{יז} ותהי הלכת אחרי פולוס ואחריו קרא ואמר הנה האנשים האלה עבדים לאל עליון ואת-הדרך הישועה אתכם למדון:

^{יח} כה עשתה ימים רבים ויקץ פולוס בעשתה כזאת ויפן ויאמר אל-הרוח בשם ישוע המשיח אני מצנף לצאת מקרבה ויצא הרוח כרגע:

^{יט} כראות אדניה כי תוחלת הונם אבדה ויתפשו את-פולוס ואת-סילא וימשכום אל-פקודות העיר השערה:

^כ ויתנהגום לפני הראשים ויאמרו האנשים האלה מתעתעים את-עירנו כי יהודים הם:

^{כא} למד ולמדו דברי-דת אשר לא כדתינו לעשותם כי אנחנו רומיים אנחנו:

^{כב} ויקם המון העם עליהם והראשים קרעו את-בגדיהם מעליהם ויצווי ליתפסם בשוטים:

^{כג} ואחרי הכות אתם מכות רבות השליכם אל-בית הפלא ופקיד הפלא צוה החזק עליהם משמר:

^{כד} והוא אחרי צותו פן תחביאם במחבאי הפלא וישם רגליהם בסד:

^{כה} ויתפללו פולוס וסילא בתצות הלילה וישירו לאלהים וישמעו להם האסירים:

^{כו} ויהי פתאם רעש גדול עד כי נעו מוסדי בית הפלא ופתאם נפתחו כל-הדלתות ואסורי האסירים נמסו:

^{כז} ופקיד הפלא געור נבהל משנתו וירא את-הדלתות פלן והנה פתחות וישלף חרב לספות את-נפשו בתשובו כי האסירים נמלטו:

^{כח} וישא פולוס את-קולו ויקרא חדל אל-תעש לך מאומה רע כי הנה אנחנו פה כלנו:

^{כט} ויצו להביא גר להאר-לו ויהי נחפז לבא אל-הבית פנימה והוא חדר ומרעיד ויפל לרגלי פולוס וסילא:

^ל ויציאם ויאמר רבותי מה-אעשה להושיע את-נפשי: לא והם אמרו האמינה באדון ישוע המשיח ותנשע נפשך ונפש ביתך:

^{לב} ויגידו-לו את-דבר יהוה ולכל-אשר-אתו בביתו:

^{לג} ויקחם אליו בעת הזאת בעוד לילה וירחץ את-פצעייהם ויטבל הוא וכל-אשר-לו מבלי-בש:

^{לד} ויביאם את-ביתו ויערף לפניהם שלחן וישמח הוא וכל-ביתו כי הפך לבם להאמין באלהים:

^{לה} ויהי באור היום וישלחו הראשים את-עבדי הפקודות לאמר שלח את-האנשים האלה:

^{לו} ויגד פקיד הפלא את-הדבר לפולוס הנה שלחו אלי הראשים לתתכם לצאת מזה ועתה צאו ולכו לשלום:

^{לז} ויאמר פולוס אליהם יסור יסרונו בלא-דין ומשפט לעיני כל אף כי-אנשי רומי אנחנו וגם-השליכנו אל-הפלא ועתה אנחנו מוצאים דחופים בסתר לא-כן הם יבאו והוציאנו מזה:

^{לח} וישיבו עבדי הפקודות את-הדברים האלה אל-הראשים וייראו יען שמעו כי אנשי רומי הם:

^{לט} ויבאו וירצום ויציאום ויבקשום לעזוב את-העיר:

^מ ויצאו מבית הפלא ויבאו ביתה לודיא ואחרי ראותם את-האחים ודברם להם נחמים יצאו ויסעו:

פרק יז

^א ויהי אחרי נסעם באמפפוליס ובאפלוניא באו אל-תסלוניקי ושם בית-כנסת ליהודים:

^ב ופולוס באשר הסכין בא אליהם ויתנפח עמהם בהבן במקרא שלשת ימי שבתות:

^ג הוא באר להם את-הכתובים ויבוננם כי-כן נגזר אשר יענה המשיח ויקום מעם המתים וכי-זה ישוע אשר בשמו אני קרא לכם הוא זה המשיח:

^ד ויט לבב מספר אחריו וידבקו בפולוס ובסילא וגם-יננים רבים אשר יראו את-האלהים ונשים נכבדות במספר לא-מעט:

^ה ויקנאו כם הסוררים שב-יהודים וילקטו להם מספר אנשים חקים מן-השונקים ויקראו מלא להיות מהומה בעיר ואז נסבו על-בית יסון ויהינו להוציאם החוצה אל-העם:

^ו ויהי כי לא-מצאום ויסחו את-יסון ואחדים מן-האחים עד-לפני ראשי העיר ויקראו אלה המרגיזים את-כל-הארץ מקצה הנה הם באו גם-הנה:

^ז ויסון הוא המאסף אתם בצל קרתו ואלה כלם מעברים על-דתי הקיסר וגם-כי אמרים ישנו מלך אחר והוא ישוע:

^ח ויהיו מזראים את-העם ואת-ראשי העיר אשר שמעו את-זאת:

^ט והם לקחו ערבה מאת יסון ומאת האחרים וישלחום: והאחים החישו מפלט לפולוס וסילא לילה וישלחום אל-ברואה והם כבאם שמה באו אל-בית-הכנסת אשר ליהודים:

^י ואלה היו טובים מיהודי תסלוניקי כי לקחו את-הדבר בלב מלא רצון ויחקרו בכתובים יום יום לדעת אם כדברם כן-הוא:

^{יא} ורבים מהם האמינו ונשים גבירות ונניות ואנשים במספר לא-מעט:

^{יב} כשמע היהודים בתסלוניקי כי גם-בברואה פולוס משמיע את-דבר אלהים ויבאו ויצו את-המון העם גם-פה:

^{יג} והאחים החישו למלט את-פולוס ויהי הוא הלך עד-הים וסילא וטימותיוס נשארו בזה:

^{יד} ואשר ארחו לחברה עם-פולוס הוליכהו עד אתינס אשר שם שם פולוס בפיהם צו לסילא ולטימותיוס כי-יבאו אליו עד-מהרה והם שבו ויילכו:

^{טו} עוד פולוס מצפה לקראת באם באתינס ורוחו התמרמר בקרבו ממראה עיניו כי מלאה העיר אלילים:

^{יז} וידבר על-פכה עם-היהודים בבית-הכנסת ועם-יוראי אלהים וגם-בשער יום יום עם-כל-הנמצאים שמה:

^{יח} ויתערבו אתו גם-אחרים מחכמי בית אפיקורוס המכחשים ומחכמי בית האסטנה המצניעים ויהי אלה אמרים לו מה-לאויל שפתים הזה מה הוא אמר להגיד ואלה כפי הנשמע הוא מלמד דעת אלהים זרים יען כפי-בשר את-גשוע ואת-תחית המתים:

^{יט} ויחקוהו אל-האריופגוס ויאמרו מי-יתן וידענו מה-היא התורה החדשה אשר אתה מלמד:

^כ כפי-דברים זרים אתה קורא באזנינו על-פן אנחנו מבקשים לדעה מה היא:

^{כא} והאתיניים כלם וגם-הנכרים המתגוררים בקרבם הם הכינו לבם רק לחדשות אם-כה לספר או כה לשמע מה-יספר:

^{כב} ופולוס העמד בתוך האריופגוס בתוך ויאמר אתם אנשי אתינס ראה ראיתי אתכם כי לבכם עמכם בכל אשר תנהגו:

^{כג} כי בהתהלכי כה ועל-עבדותיכם לאלהיכם אני התבוננתי וארא גם-מזבח ועליו כתוב לאלהים לא-ידענוהו והנה הלז אשר תכבדון אתו ולא תדעוהו אתו אני מודיע אתכם:

^{כד} והאלהים אשר ברא את-העולם וכל אשר-בו הוא אדני השמים והארץ לא ישב במקדשים אשר עשו לו ידים:

^{כה} אף לא-יכלכלהו ידי אדם כמו אם צריך לפניו למי ומי הלא הוא הנותן חיים ונשמה והכל לכל:

^{כו} והוא עשה מדם אחד את-כל בני-אדם לשבת על-כל-פני האדמה וימדר מדת ימיהם ולמושבותיהם גבולות הציב:

^{כז} למען אשר ידרשו אחרי אלהים אולי ימששהו וימצאוהו אף כפי-רחוק איננו מפל-אחד ממנו:

^{כח} כפי-בו אנחנו חיים מתעוררים והנים כאשר גם-שררו מכם אנשים כי בני-אלהים אנחנו:

^{כט} ואף גם-בהיותנו בני אלהים חלילה לנו מחשב כי דמה האלהים לזהב לפספ או לאבן או לתבנית כל מעשה אדם חרש וחשב:

^ל את-ימי אין-דעת העביר אפוא אלהים ועל-פן הוא מצנה את-בני האדם עתה כי בא יבאו אליו מכל-קצות הארץ:

^{לא} כי הוא הקדיש יום מועד לשפט-בו תבל בצדק על-יד איש אשר בחר בו ויתנהו נאמן לכל בהקיצו אתו מעם-המתים:

^{לב} ויהי כשמעם אתו מדבר מקום המתים אלה לעגו-לו ואלה אמרו עוד נשמעך על-פכה שנית:

^{לג} ויצא פולוס מתוכם וילך:

^{לד} וקצת אנשים דבקו אחריו ויאמינו וביניהם גם-דיינוסיוס אחד מהשפטים מן-אריופגוס ואשה אחת אשר שמה דמריס ועוד אחרים עמהם:

פרק יח

^א אחר הדברים האלה עזב את-אתינס ויבא אל-קורנתוס:

^ב וימצא שם איש יהודי אשר היה שמו עקילס והוא יליד פונטוס ועתה זה מקרוב בא מאיטליא עם-פריסקלה אשתו כי מאת קלודיוס יצא צו אל-כל-היהודים להעלות מקרב רומי ולעזבה ויבא אליהם אל-מעונם:

^ג ויען כי היו בעלי מלאכה אחת על-פן הואיל לשבת עמיהם ועשה במלאכה והם ארגים מסכות לאהלים:

^ד ובכל-שבת ושבת דבר עם-היהודים בבית-הכנסת וילמד דעת גם-את-היהודים וגם-את-היננים:

^ה ויהי כבא אליו סילא וטמותיוס ממקדוניה התנדה פולוס פלו רק לדבר הדבר בהראתו ליהודים ברור כי ישוע הוא המשיח:

^ו והם כי מרו וגם-גדפו וינער הוא את-חצונו ויאמר אליהם דמכם בראשכם ואני נקי מכם אלקה-לי עתה אל-הגוים:

^ז וילך משם ויבא ביתה איש אחד טיטוס יוסטוס היה שמו הוא היה ירא אלהים וביתו אצל בית-הכנסת:

^ח ויקריספוס ראש בית-הכנסת האמין באדון הוא וכל-ביתו עמו ועוד קורנתים רבים כאשר שמעו פן האמינו ויטבלו:

^ט ודבר האדון היה אל-פולוס בחזון לילה אל-תירא כי אם-תדבר ולא תחרש:

^י כפי-עמך אנכי ואיש לא יגע בך לרעה כי עם-רב לי בעיר הזאת:

^{יא} וישוב שם שנה וששה חדשים וילמד אתם את-דבר האלהים:

^{יב} ויהי אז גליון נציב מדינת אכיא ויהיהודים כלם יחד קמו על-פולוס ויעמידוהו לפני כסא המשפט:

^{יג} ויאמרו האיש הזה מפתה את-העם לעבד את-האלהים בעבדה אשר לא כתובה:

^{יד} ואולם אף-הואיל פולוס לפתח שפתיו וגליון הקדימו ויאמר אל-היהודים לו אם-היה דין רשע או דבר בליעל כפי-אז נשאתי את-פניכם אתם היהודים כמשפט:

^{טו} אפס כפי-רק בתוכחות על-מלין על-שים שמות ועל-תורתכם אתם נדונים הבו לכם עצה אתם לבדכם לדעת מה הטוב ואני אין נפשי להיות שפט על-הדבר הזה:

^{טז} ויגרש אתם מלפני כסא המשפט:

^{י'} וַיִּתְּפֹשׂוּ כָלֶם אֶת־סוֹסְתָנִים רֹאשׁ בֵּית הַכְּנָסֶת וַיִּכְהוּ
לְפָנֵי־כֹסֵא הַמִּשְׁפָּט וַיִּגְלִיזוּ רֹאשׁ וַיְהִי כֹלָא רֹאשׁ:
^{י"ב} וַיִּתְּמַהֲמַה שָׁם פּוֹלוֹס עוֹד יָמִים רַבִּים אַחֵר כֵּן נִפְרַד
מֵעַם הָאֲחִים וַיֵּשֶׁב בְּאַנְיָה לְלֶכֶת אֶל־סוּרִיָּא וְהוּא לִקְחָ
עִמּוֹ אֶת־פְּרִי־סִקְלָה וְאֶת־עֵקִילָס וַיִּגְלַח אֶת־רֹאשׁוֹ
בְּקַנְפָּי בַּמֶּלֶאכֶת יָמֵי נָדְרוֹ אֲשֶׁר נָדָר:
^{י"ג} וַיָּבֹאוּ לְאַפְסוֹס וַיִּנְחָמֻם שָׁם וְהוּא כָּא אֶל־בֵּית־הַכְּנָסֶת
וַיִּדְבֹּר־שָׁם אֶל־הַיְּהוּדִים:
^כ וְהֵם חָלוּ אֶת־פָּנָיו כִּי יֵאָרִיף לְשִׁבְתָּ בְּתוֹכָם רַק הוּא
לֹא נָאוֹת לָהֶם:
^{כ"א} כִּי אִם־נִפְרַד מֵעַמָּם בְּאִמְרוֹ חִיב אָנִי לְחַג אֶת־הַחֵג
הַבָּא בִּירוּשָׁלַיִם וְאַחֲרֵי־כֵן אֲשׁוּבָה אֲלֵיכֶם אִם־יִרְצָה
יְהוָה וַיִּלְךָ דֶּרֶךְ יָם מֵאַפְסוֹס:
^{כ"ב} וַיָּבֹא אֶל־קֶסְרִין וַיַּעַל לִפְקֹד אֶת־הַעֲדָה לְשָׁלוֹם וַיֵּשֶׁב
לְרֹדֶת אֶל־אַנְטִיּוֹכְיָא:
^{כ"ג} וַיְהִי שָׁם יָמִים אַחֲדִים וַיֵּצֵא מִשָּׁם וַיַּעֲבֹר הֵלֶךְ וַעֲבֹר
בְּאַרְץ גַּלְטַיָּא וּפְרוּגִיָּא וַיֵּאֱמַן אֶת־כָּל־הַתְּלִמִּידִים:
^{כ"ד} וַאֲישׁ אֶחָד יְהוּדִי כָּא אֶל־אַפְסוֹס שָׁמוּ אַפּוֹלוֹס
וְאֶל־כַּסְנִדְרִיָּא עִיר מוֹלֶדֶתוֹ אִישׁ דְּבָרִים וּמַהִיר
בְּכַתּוּבִים:
^{כ"ה} הוּא יָדַע אֶת־דֶּרֶךְ הָאֲדוֹן וְרוּחוֹ כִּלְהִט יֵצֵא וַיִּדְבֹּר
וַיִּלְמַד הֵיטֵב אֶת־דְּבָרֵי יִשׁוּעַ רַק הוּא לֹא יָדַע כִּי
אִם־טְבִילַת יוֹחָנָן לְבָדָה:
^{כ"ו} וְהוּא הִחֵל לְהַשְׁמִיעַ דְּבָרוֹ בְּאִמְן לֵב בְּבֵית הַכְּנָסֶת
וַיִּשְׁמְעוּ אֹתוֹ פְּרִי־סִקְלָה וְעֵקִילָס וַיִּבְיָאֵהוּ אֶל־בֵּיתָם
וַיְכַוְּנוּהוּ אֶת־דֶּרֶךְ הָאֱלֹהִים עוֹד יוֹתֵר מִפְּרָשׁ:
^{כ"ז} וּבְנִסּוֹת לָבוֹ לְלֶכֶת אֶל־אַכִּיָּא וַיַּעֲזֹרוּהוּ הָאֲחִים וַיִּכְתְּבוּ
אֶל־הַתְּלִמִּידִים לֵאמֹר אֹתוֹ אֲלֵיהֶם וְהוּא כָּבֹאוּ שָׁמָּה
עֲזֹר הַרְבֵּה לְאֲשֶׁר הִפְנוּ לְהֵאֱמִין עַל־יְדֵי הַחֹסֵד:
^{כ"ח} כִּי הוּא גָבַר עַל־הַיְּהוּדִים בְּפָנֵי־כָל נִיכַח בְּכַתּוּבִים כִּי
יִשׁוּעַ הוּא הַמְּשִׁיחַ:

פרק יט

^א וַיְהִי בַהֲיוֹת אַפּוֹלוֹס בְּקוֹרְנָתוֹס וּפּוֹלוֹס אַחֲרֵי עָבְרוּ
בְּאַרְצוֹת הָעֵלִיּוֹת כָּא אֶל־אַפְסוֹס וַיִּמְצָא־שָׁם תְּלִמִּידִים
אַחֲדִים:
^ב וַיֵּאֱמַר אֲלֵיהֶם הֲבֵא כָּא גַם־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עֲלֵיכֶם כָּאֲשֶׁר
הָיִיתֶם לְמַאֲמִינִים וְהֵם עָנוּהוּ גַם כִּי־יֵשׁ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ
אַנְחָנוּ לֹא שָׁמְעָנוּ עוֹד:
^ג וַיֵּאֱמַר וְעַל־מָה אֶפּוֹא אֲתֶם נְטִיפִלְתֶּם וַיֵּאֱמְרוּ
עַל־הַטְּבִילָה לְיוֹחָנָן:
^ד וַיֵּאֱמַר פּוֹלוֹס יוֹחָנָן הַטְּבִיל בַּטְּבִילַת הַתְּשׁוּבָה וַיִּגֵּד
לָעַם כִּי־הֵאֱמִין יֵאֱמִינוּ בְּהֵלֶז אֲשֶׁר יָבֹא אַחֲרָיו וְהֵלֶז
הוּא זֶה הַמְּשִׁיחַ יִשׁוּעַ:
^ה כְּשָׁמְעָם אֶת־זֹאת שָׁבוּ נְטִיפְלוּ עַל־שֵׁם הָאֲדוֹן יִשׁוּעַ:
^ו וּפּוֹלוֹס סָמַךְ יָדָיו עֲלֵיהֶם וַיִּנָּח עֲלֵיהֶם רוּחַ הַקֹּדֶשׁ
וַיִּדְבְּרוּ בִלְשׁוֹנוֹת וַיִּתְּנִיבֵאוּ:

^ז וַיְהִי מִסְפָּרָם כִּשְׁנַיִם עָשָׂר אִישׁ:
^ח וַיָּבֹא אֶל־בֵּית־הַכְּנָסֶת וַיִּגֵּד דְּבָרָיו בְּאִמְן לֵב שְׁלֹשָׁה
חֳדָשִׁים בְּנִכְחוֹת וְשׁוּם שָׂכָל עַל־אֲדוֹת מַלְכוּת
הָאֱלֹהִים:
^ט וַיְהִי כִי־נִמְצְאוּ בָהֶם אַחֲדִים עַרְלֵי לֵב אֲשֶׁר מֵאֲנוּ
לְהֵאֱמִין וְגַם־טְפָלוֹ דְּבָר מֵרַע עַל־הַדֶּרֶךְ הַזֶּה לְפָנֵי הָעַם
וַיִּשְׁטֹ מַעְלֵיהֶם וְגַם־אֶת־הַתְּלִמִּידִים הַבְּדִיל מִתוֹכָם
וְהוּא הָיָה מְדַבֵּר יוֹם יוֹם בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ אֲשֶׁר
לְטוּרְנוֹס:
^י וַיְהִי הוּא עֹשֶׂה כֵּזֶה שְׁנַתִּים יָמִים עַד כִּי־שָׁמְעוּ
כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲסִיָּא אֶת־דְּבָרֵי הָאֲדוֹן יִשׁוּעַ כִּי־הוּדִים
כִּינְוִים:
^{יא} וְהָאֱלֹהִים עֹשֶׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת עַל־יְדֵי פּוֹלוֹס:
^{י"ב} כִּי גַם־חֲגֻרוֹת וּמִטְפָּחוֹת יָצָא מֵעַל עוֹר כְּשֶׁרוֹ הַנִּיחוּ
עַל־הַחֲחָלִים וְסָר חָלָיִם וְהַרְוֹחוֹת הִרְעוֹת מִגִּזְיוֹ גִּרְשׁוֹ:
^{י"ג} וְגַם־הָיוּ אֲנָשִׁים יְהוּדִים מְלַחְשֵׁי מִתְּהַלְכִּים בְּאַרְץ וְהֵם
נוֹעְזוֹ לְהַזְכִּיר שֵׁם הָאֲדוֹן יִשׁוּעַ אֶל־אֲשֶׁר רוּחוֹת רַעוֹת
נֹאחֲזוּ בְּקֶרְבָּם בְּקֶרְבָּם אָנִי מִשְׁבִּיעְכֶּם בְּשֵׁם יִשׁוּעַ
אֲשֶׁר פּוֹלוֹס יִקְרָאֵהוּ:
^{י"ד} וְהֵם אֲשֶׁר כֹּה עָשׂוּ הֵם הָיוּ שִׁבְעַת בְּנֵי סְקִנְהָ יְהוּדִי
וְרֹאשׁ כְּהֵנִים:
^{ט"ו} וַיַּעַן הָרוּחַ הִרְעָה וַיֵּאֱמַר אֲלֵיהֶם יַדְעִיתִי אֶת־יִשׁוּעַ
וְאֶת־פּוֹלוֹס אָנִי מְכִיר רַק אֲתֶם מִי אַתֶּם:
^{ט"ז} וַיִּתְּנִפֵּל עֲלֵיהֶם הָאִישׁ אֲשֶׁר הָרוּחַ הִרְעָה בְּקֶרְבּוֹ וַיִּתְּחַזַּק
מֵהֶם וַיִּכְרִיעֵם עַד כִּי־עִירַמִּים וְנִמְחָצִים נָסוּ מִן־הַבֵּית
הַהוּא:
^{י"ח} וַיִּנְדַּע הַדְּבָר לְכָל־הַיְּהוּדִים וְהַיִּנְוִים הַיּוֹשְׁבִים
בְּאַפְסוֹס וּפְחַד נָפַל עַל־כָּלֶם וַיִּגְדֵּל שֵׁם הָאֲדוֹן יִשׁוּעַ:
^{י"ט} וְגַם רַבִּים מִן־הַמַּאֲמִינִים כָּאוּ לְהַתְּנִידוֹת וּלְגִלּוֹת
אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם אֲשֶׁר עָשׂוּ:
^כ וְרַבִּים אֲשֶׁר שָׁעוּ בְּהִבְלֵי שְׁוֹא הִבִּיאוּ סִפְרֵיהֶם
וַיִּשְׂרְפוּם בָּאֵשׁ לְעִיגִי־כָל וַיִּמְנוּ מִסְפָּר שְׁוִיִּם וַיְהִי
חֲמִישִׁים אֶלֶף כֶּסֶף:
^{כ"א} וַיִּדְבֹּר־יְהוָה נִשְׁגַּב עַד־לְמָאֹד וַיַּנְעִלָה הֵלֶךְ וַעֲלָה:
^{כ"ב} וַיְהִי כְּכֹלּוֹת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּתֵּן פּוֹלוֹס אֶל־לָבוֹ
לְהַתְּהַלֵּךְ בְּמַקְדוֹנִיָּא וּבְאַכִּיָּא וּמִשָּׁם וְהֵלָאָה
עַד־ירוּשָׁלַיִם וַיֵּאֱמַר אַחֲרֵי הַיּוֹתֵי שָׁמָּה רֹאשׁ אֲרָאָה
עוֹד אֶת־רוּמִי:
^{כ"ג} וַיִּשְׁלַח שְׁנַיִם נְעָרִים מִמִּשְׁרָתָיו אֶת־טִימוֹתִיּוֹס
וְאֶת־אַרְסֶטוֹס לְלֶכֶת לְפָנָיו אֶל־מַקְדוֹנִיָּא וְהוּא אַחֵר
עוֹד יָמֵי מִסְפָּר בְּאַסִּיָּא:
^{כ"ד} בְּעֵת הַהִיא קָם שְׁאוּן לֹא־מַעֲט עַל־דְּבַרֹת דֶּרֶךְ יְהוָה:
^{כ"ה} כִּי אִישׁ אֶחָד דִּמְטָרִיוֹס שָׁמוּ חֲרַשׁ כֶּסֶף הוּא הָיָה עֹשֶׂה
מַקְדָּשִׁי־כֶסֶף קִטְנִים בְּתִכְנִית הַמַּקְדָּשׁ לְשֵׁם אֲרִטְמִיס
וַיִּסְבֵּב בָּזָה לְחֲרָשִׁים מִשְׁכַּרְתָּ לֹא־מַצָּעַר:
^{כ"ז} וַיִּקְבֹּץ אֲתָם עַם־עוֹזְרֵי מְלֹאכְתָּם וַיֵּאֱמַר אֲנָשִׁים אַתֶּם
יַדְעֶתֶם כִּי בַּמְּלָאכָה הַזֹּאת רַכְשָׁנוּ לָנוּ אֶת־לַחֲמָנוּ
וְאֶת־טוּבָנוּ:

פרק כ

א ויהי אחרי המהומה ופולוס אסף את התלמידים
וידבר על-לפם ובברכתו אתם לשלום נפרד מהם
ויצא ללכת אל-מקדוניה:
ב ואחרי עברו במדינות ההן ואמצו את-לבותם
במדיברתיו הרבים בא אל-אָרְץ יוון:
ג ויהי אחרי שבתו שם שלשה חדשים ותשאהו רוחו
ללכת אל-סוריא רק מאשר טמנו לו היהודים מוקש
על-כן נועץ לשוב דרך מקדוניה:
ד וילוו אליו ללוותו בדרך עד-אסִיָא סופטרוס בן-פורס
הברואי ומהתסלניקים ארסטרכוס וסקונדוס וגיוס
הדרכי וטימותיוס ומאסִיָא טוכיקוס וטרופימוס:
ה ואלה הלכו לפניו ויחכו לנו בטרואס עד-בִּאֲנו:
ו ונאנחנו עברנו מפילפי באַנְיָה אחרי תם חג-המצות
ונהי בדרך חמישה ימים עד-בִּאֲנו אליהם אל-טרואס
ונשב-שם שכעת ימים:
ז ביום הראשון בשבת ונאנחנו נאספים לפרס
את-הלחם ופולוס נשא מדברתיו אליהם יען הנה
עם-לבו ללכת מהם ביום המחרת וירב מדברתיו עד
חצי הלילה:
ח ונורות רבים האירו בעליה אשר שם היינו נאספים:
ט והנה נער אחד ושמו אבטוכוס בשבתו על-סף החלון
בהארץ פולוס להטיף אמרותיו גם שנתו ותתקפהו
השנה ויפל ארצה מן-העליה אשר גבה לה שלש
קומות וישארה והוא מת:
י ויחד פולוס ויתמודד עליו ויחזק-בו ויאמר אל-נא
תצעקו כי עוד נשמתו בו:
יא וישוב ויעל ויפרס את-הלחם ויאכל וירב לדבר אתם
עד-עלות השחר וילך:
יב ואת-הנער העלו חי ויתחמו בו לא-מעט:
יג ונאנחנו קדמנו לרדת באַנְיָה ונעבר אל-אסוס לכנוס
שם אלינו את-פולוס כִּי-כן צנה והוא אנה לבא שם
רגלי דרך היבשה:
יד ויפגש אתנו באסוס ונקה אתו אלינו ונבא
אל-מיטוליני:
טו משם עברנו באַנְיָה ונבא ביום המחר אל-נכח פיוס
וביום השלישי עברנו אל-סמוס ונלן בטרוגוליון
ונבא למחרתו אל-מיליטוס:
טז כִּי-יעץ פולוס לחלוף על-פני אפסוס לבלי היות לו
סבה להתמהמה באסִיָא באשר הנה נחפז בכל-יכלתו
להגיע עד-ירושלים ליום חג-השבועות:
יז וממילטוס שלח אל-אפסוס לקרא את-זקני העדה
לבאם אליו שמה:
יח ויבאם אמר אליהם אתם ידעתם את-דרכי ופעלתי
לפניכם בכל-הימים אשר ישבתי בתוכם למן-היום
הראשון אשר דרכה כף-רגלי על-אדמת אסִיָא:

יז והנה עיניכם ראות ואזניכם שמעות כִּי-לא רק
באפסוס לבדה כי אם-גם בכל-אסִיָא פולוס הזה
מפתח המון עם-רוב להסירם מאחרי אליהם כי
יאמר אמר לא-אלהים המה אשר תעשינה ידים:
יז ועתה המעט הרעה הזאת לבדה להלקח מדינו
המלאכה הזאת כי אם-עוד רעת הרעות תפתח
על-המקדש לאלהות הגדולה ארטמים כי לאפס
ולאין יחשב ויכל כבוד הודה אשר יכבדוה כל-אסִיָא
וכל-ישבי תבל:
יח ויהי כשמעם את-הדברים האלה וימלאו חמה ויתנו
קולם ויקראו גדולה ארטמים לעם באפסוס:
יט ותהם העיר ותמלא רעש גדול והם כלם השתערו
כאיש אחד אל-בית-המשחק ויחזיקו בגיוס
ובארסטרכוס אנשים מקדונים ההלכים עם פולוס
לשמו בדרך:
ל ופולוס חפץ לצת אל-העם רק התלמידים לא
נתנוהו:
לא וגם-אחרים ראשי עם מאסִיָא אשר אהבוהו גם-הם
שלחו לו להזהירו כי ימנע מהלך אל-בית-המשחק:
לב ויהי הם שאגים אלה זאת ואחרים אחרת כי הנה
ההמון נבוך ורבים גם-לא ידעו בשלמה הם נזעקו:
לג ויובא מדינות העם אלכסנדרוס כי היהודים שמוהו
בראשם וישא אלכסנדרוס את-ידו לאות כי חפץ הוא
להשיב אמרים לפני העם:
לד וינדע להם כִּי-הוא יהודי וישאו כלם קול חזק וכמו
שתים שעות קראו ולא דמו גדולה ארטמים לעם
באפסוס:
לה ויהם סופר העיר את-העם ויאמר אתם אנשי אפסוס
מי הוא האיש אשר לא ידע כי העיר אפסוס משרת
את-ארטמים הגדולה ואת-תבניתה אשר נפלה
מן-השמים:
לו והנה כי זאת אמונה ואין מי להכזיבה הלא זאת
לכם לשקט ממהומה ומעשות מאום בטרם תחשבו:
לז כי אתם הבאתם את-האנשים האלה הנה והם לא
בזו את-המקדשות ואף-לא בזו לאלהותנו:
לח ואם דבר ריב לדמטריוס והחרשים אשר אתו
עם-איש-מי הלא יש בקרבנו משפט ונציבים נציבים
עלינו הבה יקראו הם לבדם עליהם לשפטים
ושפטום:
לט ואם עוד לכם כלכם לבקש דבר הנה בהתאסף
כל-העם לפי חק יצא משפטכם ודינכם:
מ כי היום אנחנו נתנים ביראה פן-יתגלל עלינו עון
מכר להבאישנו בגלל היום הזה מה-לנו לגל מעלינו
חטאת אשר לא חטאנו בלתי אם המהומה הזאת:
מא וככלאתו לדבר שלח את-הקהל:

פרק כא

א ויהי אחרי נפרדנו מהם ונעבר באניה באנו הרה ישרה אל-קוס וביום המחרת אל-רודוס ומשם אל-פטרס:
ב שם מצאנו אניה מתעתדת להלך אל-פינוקיא ונרדפה ונעבר:
ג ואחרי אשר נשקף לנו האי קפרוס אשר עזבנהו לשמאלנו נטינו אל-סורקיא ונגיע אל-צור כי-שם העלה המשא אשר הובא באניה:
ד ואנחנו במצאנו את-התלמידים ישבנו שם עמם שבעת ימים והם אמרו אל-פולוס בנוח עליהם הרוח כי לא-יעלה לירושלים:
ה ויהי כי מלאו לנו ימי שבתנו יצאנו ללכת בשלחם אתנו כלם עם-נשיהם ובניהם עד-מחוץ לעיר ועל-החוף פרענו יחדו ונתפלל:
ו ונברך איש את-העוה ונרדנו באניה והם שבו לביתם: ונעש את-דרךנו מצר ונבא אל-עכו שם שאלנו לשלום האחים ונשב עמם יום אחד:
ז וממחרת אנחנו אשר היינו אם פולוס יצאנו ונלך אל-קסרין אשר שם באנו אל-בית פילפוס המבשר והוא אחד מהשבעה ונשב עמו:
ח ולו ארבע בנות בתולות והן מתנבאות:
ט ויהי כשבתנו פה ימים אחדים ונביא אחד ירד עד-פה מיהודה ושמו אגבוס:
י והוא בא אלינו ויקח את-אזור פולוס ויאסר-בו את-ידי ואת-רגליו ויאמר פה אמר רוח הקדש פכה יאסרו היהודים בירושלים את-האיש אשר-לו האזור הזה והסגירהו בידי הגוים:
יא לשמע הדברים האלה חלינו את-פניו אנחנו ואנשי העיר כי-יחדל מעלות לירושלים:
יב ופולוס ענה למה תעשו כה כי תכפו ותכאיבו את-לבי ואני הנני נכון לא-רק לתת גוי לאסורים כי אם-גם להקריב נפשי למיתים בירושלים בעד-שם האדון ישוע:
יג ויהי כי לא-אבה לשמע ונחרש ממנו ונאמר רצון יהנה יעשה:
יד ואחרי הימים האלה נשאנו את-אשר לנו ונסע לעלות ירושלים:
טו ויעלו עמנו גם-תלמידים אחדים מקסרין ואלה הביאו אתם את-מנסון הקפרוסי והוא תלמיד זקן ויואל האיש ויתננו לשבת עמו:
טז ויהי כבאנו ירושלים קבלנו האחים בשמחה:
יז וממחרת לקחנו פולוס ונלך אל-יעקב וכל-הזקנים גם-הם באו:
יח וישאל להם לשלום ואחרי-כן החל לספר באזניהם מהחל ועד-פלה את אשר הגדיל האלהים לעשות בקרב הגוים בעבדתו אשר עבדו:

יט אשר עבדתי את-האדון בעונה גדולה ובדמעות בתלאות אשר מצאני על-ידי היהודים אשר יקשו לי:
כ אשר לא-כחתי מקם פליט טוב לכם כי אם-הגדתי ואלמדכם מה הטוב בחוצות ובבתים:
כא יען קראתי גם-ליהודים וגם-ליונים כי ישובון אל-האלהים והאמינו באדנינו ישוע המשיח:
כב ועתה הנני ממשך על-פי הרוח להלך ירושלים ואני לא ידעתי דבר-מה יקרני שם:
כג וזלתי אשר-רוח הקדש ינבא עלי בקל-עיר ועיר לאמר כי-קבלים וחקלים נכנו לי:
כד אבל-נפשי לא תיקר לי מתתה למען מלא וכלה את-מרוצתי ואת-פקדתי השומה עלי מאת האדון ישוע להודיע את-בשרת חסד אלהים:
כה ועתה הנה-נא ידעתי כי אתם כלכם אשר בימי מהלכי ומסעי הוריתי אתכם את-מלכות האלהים כי לא-תספון עוד לראות את-פני:
כו על-כן עד אני היום בפניכם כי-נקי אנכי מדמי כלכם:
כז כי אני מבלי כחד דבר הודעתי אתכם את-עצת האלהים פתמה:
כח שיתו לכם עליכם ועל-כל-העדר אשר רוח הקדש הקימכם למנהיגים לו לרעות את-עדת האלהים אשר קנה-לו בדמו:
כט אני ידעתי כי אחרי מותי יפלו בכם זאבי-טורף אשר על-העדר לא-יחמלו:
ל גם-פי יקומו מקרבכם אנשים אשר תהפכות ידברו להתעות את-התלמידים אחריהם:
לא על-כן עורו וזכרו כי שלש שנים יומם ולילה אני בדמעותי לא חדלתי מהוכח ומאמץ את-כל:
לב ועתה אחי הנני מפקיד אתכם בידי האלהים ודבר חסדו אשר-לו הכח להקימכם ולתת לכם נחלה בקרב כל-הקדושים:
לג פסך וזהב ושמלת לא בקשתי מאת כל-איש:
לד ואתם הלא ידעתם כי בעדי ובעד אשר היו עמי אלה שתי ידי עשו מחיה:
לה כי בכל וכל הראיתי אתכם כי-אף יעבד איש ועשה במלאכה לנפשו וגם-לנפש האביון והיו לכם לזכרון דברי האדון ישוע כי-הוא אמר טוב נתן מקחת:
לו פכלתו לדבר פרע על-ברכיו ויתפלל עם-כלם יחדו:
לז והם כלם בכו הרבה בכה ויפלו על-צווארי פולוס וישקוהו:
לח ויותר נעצבו אל-לכם על-הדבר אשר דבר כי לא-יוסיפון עוד לראות את-פניו וילכו אחריו עד-הספינה וישלחוהו:

^כ וישמעו ויברכו את־האלהים ויאמרו אליו הלא ראה אתה אחינו כי כמה אלפים מן־היהודים היו למאמינים וכלם מחזיקים בתורה בקנאה גדולה: ^{כא} והם שמעו עליך כי אתה למדת את־כל־היהודים היושבים בקרב הגוים לסור מאחרי משה וגם־כי אמרת אשר לא ימילו את־בניהם ובדרכי התורה לא ילכו:

^{כב} ועתה מה־נעשה כי שמעו ושמעו כי־באת: ^{כג} לכן עשה כאשר נאמר אליך ישנם אתנו ארבעה אנשים אשר נזר נזירים עליהם:

^{כד} אתם קחה אליך והתקדשת גם־אתה אתם ומכיסך תתן להם אשר יגלחו את־שער נזרם ובזה ידעו כלם כי אף־שמעו שווא היא אשר שמעו עליך באשר גם־אתה תשמר לעשות ככל־הכתוב בתורה:

^{כה} ויעל־אדות הגוים המאמינים אנחנו כבר צוינו עם־הספר כי הם את־כל־אלה לא ישמרו ורק יבדלו מזבחי אלילים ומן־הדם ומן־הנחנק ומן־הנאפים:

^{כו} ויקח פולוס את־האנשים ויתקדש אתם ממחרת ויבא עמם אל־המקדש להגיד כי־מלאו ימי טהרתם ועוד עליהם רק להביא איש איש את־קרבתו:

^{כז} במלאת שבועת הימים ויראהו היהודים אשר מאסו כי בא אל־המקדש ויעוררו את־כל־ההמון וישלחו־בו את־ידיהם:

^{כח} וינצקו אנשי ישראל חושו לעזרה הנה האיש אשר בכל־מקום באו הוא מלמד סרה להסירם מהעם מהתורה ומהמקום הזה ועתה עוד הביא יונתם אל־המקדש ויטמא את־המקום הקדוש הזה:

^{כט} כי לפני זה ראו את־טרופימוס האפסי מתהלך עמו בעיר ויחשבו כי־פולוס הביאהו גם אל־המקדש:

^ל ותרעש כל־העיר וכל־העם התקבצו ויתפשו את־פולוס ויסבבוהו מתוך המקדש החוצה והדלתות בן־רגע סגרו:

^{לא} ויהי כי אמרו להמיתו ויגד לשר האלף כי ירושלים כלה התקוממה:

^{לב} והוא הצביא מבלי־בוש חבל אנשי צבא ושרי מאות וירץ אל־תוף העם והם ראו את־שר־האלף ואת־אנשי הצבא ויחדלו מהפכות את־פולוס:

^{לג} ושר־האלף הקריב ויחזק־בו ויצו לאסרו בשנים כבלים וישאל מי הוא־זה ומזה אשר עשה:

^{לד} ויען העם ויקראו אלה כה ואלה כה ויען אשר לא יכול להציל דבר לאמתו כי רב השאון על־פן צוה להביאהו אל־המצודה:

^{לה} בהגיעם אל־המעלות נשאהו אנשי הצבא לפלטו מתגרת העם כי עצמה מאד:

^{לו} כי עם־רב התרצו אחריו בקראם החרם אתו:

^{לי} ויהי טרם הובא פולוס אל־תוף המצודה והוא אמר אל־שר־האלף התתנני לדבר אליך דבר־מה ויאמר הידע אתה לדבר יונת:

^{לכ} והאניך אתה איש מצרים ההוא אשר זה מקרוב הקים מרד ויוצא ארבעת אלפים אנשי דמים אחריו המדברה:

^{לט} ויאמר פולוס לא כי־אני יהודי יליד עיר טרסוס אֶזרח עיר מהללה בקיליקיא ואנכי אבקשך תננינא לדבר אל־העם:

^מ ובתת אותו לדבר התיצב פולוס על־המעלות וינפף ידו אל־מול העם ותהי דמיה גדולה וידבר אליהם בעברית לאמר:

פרק כב

^א אנשים אחים ואבות שמעו־נא ואדברה למען לפניכם אצטדק:

^ב כשמעם כי בעברית ידבר אליהם ויסיפו עוד להתריש והוא אמר:

^ג איש־יהודי אנכי בעיר טרסוס בקיליקיא ילדתי פה בעיר הזאת גדלתי לרגלי גמליאל וימלאני למודי תורת אבותינו לכל־חקיה גם־הייתי מקנא לאלהים באשר הנכם אתם היום כלכם:

^ד ואנכי רדפתי את־הדרך הזה עד־למות ואנשים גם־נשים אסרתי ואתנם בבית הפלא:

^ה כאשר כה־יעידון־לי גם־הכהן הגדול וכל־בית הזקנים אשר אמצו־לי באגרותיהם אל־האחים ללכת לדמשק להביאם גם־משם אסורים לירושלים למען יענשו:

^ו אני בדרך קרוב לבא דמשק והנה בחצי היום פתאם אור גדול משמים נגה עלי ויסבני:

^ז ואפל ארצה ואשמע קול מדבר אלי שאול שאול למה תרדפני:

^ח ואען אני מי אתה אדני ויאמר אלי אני ישוע הנצרי אשר אתה מרדף:

^ט ואשר היו עמי ראו את־האור וייראו רק את־הקול המדבר אלי לא שמעו:

^י ואמר ומה אפוא אעשה אדני ויאמר האדון אלי קום ולך לדמשק ושם יגד לך כל אשר תצוה לעשות:

^{יא} ואני לא־יכלתי לראות בעיני כי־כהו מפני נגה האור וינחוני ביד ההלכים עמי ואבא לדמשק:

^{יב} ושם איש ושמו חנניה ירא אלהים כפי התורה ורצוי לכל־היהודים הישבים שם:

^{יג} והוא בא אלי ויש ויאמר אחי שאול פקח עיניך וראה וברגע הזה נפקחו עיני ואראהו אתו לפני:

^{יד} ויאמר אלי אבותינו בחר בך לדעת את־רצונו ולראות את־הצדיק ולשמע את־קולו מפיו:

^{טו} כי היה תהיה־לו לעד נגד כל־האדם בדבר אשר ראית ואשר שמעת:

^{טז} ועתה למה תתמהמה קום הטבל והתרחץ מחטאתיך בקרנך בשם האדון:

^{יז} ויהי בשובי לירושלים ואני התפללתי במקדש ורוח יהוה לבשתני:

י"ח וַאֲרָא אֹתוֹ מְדַבֵּר אֵלַי חוֹשָׁה מִהֶרָה מִירוּשָׁלַם כִּי
 אֶת-עֲדוּתִי עָלַי לֹא-יִקְחוּ:
 י"ט וַאֲמַר אֲדֹנִי הֲלֹא הֵם יוֹדְעִים הֵיטֵב כִּי אֲנִי הוּא אֲשֶׁר
 אֶת-מַאֲמִינִיךָ כִּלְאֵתִי בְּכַתִּי כְּלָאִים וּבְכַתִּי-הַכִּנְסֹת
 הַכִּיתִים:
 כ' וּבְהַשְׁפֹּךְ דַּם-סִטְפָנוֹס עֲדָךְ גַּם-אֲנִי עֲמַדְתִּי שָׁם נְטִיתִי
 אֲחֵרֵיהֶם לְהַמִּיתוֹ וְאֶת-בְּגָדִי מִרְצָחוֹ אֲנִי נֹטְרָתִי:
 כ"א וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵךְ כִּי בְמִרְחָקִים אֶל-הַגּוֹיִם אֲנִי אֲשַׁלְחֶךָ:
 כ"ב וַיִּשְׁמְעוּ אוֹתוֹ עַד-הַדְּבָר הַזֶּה וְאִזּוֹ נָתַנוּ קוֹלָם וַיִּקְרְאוּ
 הַכֹּחַד יַכְחַד אִישׁ כֹּזֵה מַעַל-פְּנֵי הָאֲדָמָה אֵין לוֹ חַיִּים:
 כ"ג וַיְהִי הֵם שְׂאֵגִים וּפְשָׁטִים אֶת-בְּגָדֵיהֶם וּמַעֲפָרִים
 בַּעֲפֹר עַד-לְמַעְלָה:
 כ"ד וַיֵּצֵאוּ שָׁר הָאֶלְף לְהַבִּיאוֹ אֶל-תּוֹךְ הַמְּצוּדָה וְשָׁם צָוָה
 עָלָיו לְעַנּוּתוֹ בַּמְּכּוֹת אֲזֹרִיּוֹת לְמַעַן יִנָּדַע לוֹ עַל-מָה
 כָּכָה עָלָיו הַתְּרַגְּזוֹ:
 כ"ה וַיְהִי בְּהֶאֱסָרוֹ לְהַעֲנוּתוֹ וַיֹּאמֶר פּוֹלוֹס אֶל-שָׂר-הַמָּאָה
 הַנֶּצֶב עָלָיו הֵאָף אֲמָנָם יִשְׁ-לָכֶם הַרְשִׁינָה לְעַנּוּת אֲזֹרְחָ
 רוּמִי וּמֵה-גַם בְּלֹא-דִין וּמִשְׁפָּט:
 כ"ו וַיֹּשֶׁר הַמָּאָה בְּשִׁמְעוֹ כִּזְאֵת מִהֵרָ אֶל-שָׂר-הָאֶלְף
 וַיִּסְפָּר-לוֹ וְגַם-אָמַר רָאָה מָה אֶתָּה אָמַר לַעֲשׂוֹת כִּי
 הָאִישׁ הַזֶּה אֲזֹרְחָ רוּמִי הוּא:
 כ"ז וַיָּבֵא שָׂר-הָאֶלְף וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲמַר-לִי הָאֲמָנָם כִּי
 אֲזֹרְחָ רוּמִי אֶתָּה וַיֹּאמֶר בְּדִבְכֶךָ:
 כ"ח וַיֵּצֵא שָׂר-הָאֶלְף אֲנִי קִנִּיתִי לִי זְכוּת אֲזֹרְחָ כִּזְאֵת בְּכֶסֶף
 מָלֵא וְאֲנִי הִשִּׁיב פּוֹלוֹס אֲנִי גַם-יִלְדְתִי בָּהּ:
 כ"ט וְעַד-מִהֶרָה הִרְפוּ מִמֶּנּוּ הַמְּבַקְשִׁים לְעַנּוּתוֹ וַיֹּשֶׁר הָאֶלְף
 פָּחַד בְּשִׁמְעוֹ כִּי זֶה אֲשֶׁר אָסְרוּ אֲזֹרְחָ רוּמִי הוּא:
 ל' בַּיּוֹם הַהוּא חָרַס נֶכְסֶף לְכַרְרָ-לוֹ אֶת-הַדְּבָר לְאֻמָּתוֹ עַל-מָה
 יִרְשָׁעוּ אוֹתוֹ הַיְּהוּדִים וַיִּתִּירָהוּ וַיֵּצֵאוּ לְהַתְּאֵסֵף רָאשֵׁי
 הַכֹּהֲנִים וְכָל-הַסֵּנֶהֲדָרִין וְהוּא הוֹרִיד אֶת-פּוֹלוֹס
 וַיַּעֲמֵדְהוּ לְפָנֵיהֶם:

פרק כג

א' וּפּוֹלוֹס נָתַן עֵינָיו עַל-הַסֵּנֶהֲדָרִין וַיֹּאמֶר אֲנָשִׁים אַחִים
 אֲנִי בָּלֵב טְהוֹר הִתְחַלֵּכְתִּי לְפָנֵי אֱלֹהִים עַד-הַיּוֹם הַזֶּה:
 ב' וַחֲנִינְיָה הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל צָוָה אֶת-הָעַמָּדִים עָלָיו לְהַכְתּוֹ
 עַל-פִּיו:
 ג' וַיֹּאמֶר אֵלָיו פּוֹלוֹס וְאֵתָּה יָכֹה אֱלֹהִים אֶתָּה קִיר טוֹחַ
 הֵן אֶתָּה יֹשֵׁב פֹּה לְשִׁפְטִנִי עַל-פִּי הַתּוֹרָה וְהִנֵּה צְוִיתָ
 לְהַכֹּתִי בְּלֹא-מִשְׁפָּט:
 ד' וַיֹּאמְרוּ הָעַמָּדִים שָׁם הֵגַם אֶת-הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לְאֱלֹהִים
 אֶתָּה מְקַלָּל:
 ה' וַיֹּאמֶר פּוֹלוֹס אַחִי לֹא יִדְעָתִי כִּי הוּא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
 כִּי-כָתוּב וַנִּשְׂאָ בַעֲמֶךָ לֹא תֹאדָר:
 ו' וּפּוֹלוֹס יָדַע כִּי מִפְּלִגְתָּם הָאֵחָת צִדּוּקִים וּמִפְּלִגְתָּם
 הַשְּׁנִית פְּרוּשִׁים וַיִּתֵּן קוֹלוֹ וַיֹּאמֶר בְּתוֹךְ הַסֵּנֶהֲדָרִין

אֲנָשִׁים אַחִים אֲנִי פְרוּשׁ בֶּן-פְּרוּשׁ וְעַל-תִּקְנוֹתִי לְתַחֲתִית
 הַמֵּתִים אֲנִי לְמִשְׁפָּט הִגָּשְׁתִּי:
 ז' בְּאָמְרוֹ כִּזְאֵת פְּרָצָה מְרִיכָה בֵּין הַפְּרוּשִׁים וּבֵין
 הַצִּדּוּקִים וְהָאֶסְפָּה נִקְרָעָה לִקְרָעִים:
 ח' כִּי הַצִּדּוּקִים אָמְרוּ אֵין תַּחֲתִית הַמֵּתִים וְאֵין מְלָאכִים
 וְאֵף-אֵין רוּחַ וְהַפְּרוּשִׁים אָמְרוּ יֵשׁ וַיֵּשׁ כָּל-אֵלֶּה:
 ט' וַיָּקָם שְׂאוֹן גָּדוֹל וְהַסּוֹפְרִים הַפְּרוּשִׁים עָמְדוּ וַיִּתְּנֻכְחוּ
 וַיֹּאמְרוּ אֵין אֲנַחְנוּ מִצָּאִים אֲנִין בְּאִישׁ הַזֶּה אִם כֹּה רוּחַ
 דְּבַר אֵלָיו אוֹ מִלֶּאֶךָ אֲנַחְנוּ לֹא נָרִיב אֶל-אֱלֹהִים:
 י' וַיְהִי כִּי-חִזַּק הָרִיב וְשָׂר-הָאֶלְף דָּאָג לְפּוֹלוֹס
 פֶּן-יִטְרַפְּהוּ בְּאִפְסָם וַיֵּצֵאוּ אֶת-אֲנָשֵׁי הַצָּבָא לְקַחְתּוֹ
 מִבֵּינָתָם וְלִהְשִׁבוֹ אֶל-הַמְּצוּדָה:
 י"א וּבְלִילָה הַהוּא נִרְאָה אֵלָיו הָאֲדוֹן וַיֹּאמֶר חִזַּק כִּי
 בְּאֲשֶׁר הַעֲדִיתָ לִּי בִירוּשָׁלַם כֵּן תַּעֲדִינִי גַם-בְּרוּמִי:
 י"ב וַיְהִי בַּהֲיוֹת יוֹמָם וְהַיְּהוּדִים נוֹסְדוּ וַיִּשְׂאוּ בְּאֵלָה נִפְשָׁם
 אִם יֵאָכְלוּ וְאִם יִשְׁתּוּ עַד אִם-הֵמִיתָם אֶת-פּוֹלוֹס:
 י"ג וַיְהִי הַבָּאִים בְּשִׁבּוּעַת הָאֵלֶּה הַזֹּאת יוֹתֵר מֵאֲרַבְעִים
 אִישׁ:
 י"ד וְהֵם הָלְכוּ אֶל-רָאשֵׁי הַכֹּהֲנִים וְאֶל-הַזִּקְנִים וַיֹּאמְרוּ
 אֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ בְּשִׁבּוּעַת אֵלֶּה לְבַלְתִּי בֹא אֶל-פִּינוּ
 מֵאוֹם עַד אִם-הֵמִיתָנוּ אֶת-פּוֹלוֹס:
 ט"ו עַל-כֵּן אֶתָּם וְהַסֵּנֶהֲדָרִין אָמְרוּ לְשָׂר-הָאֶלְף כִּי יוֹרִידְהוּ
 מִחָר אֲלֵיכֶם כִּמוֹ אִם אֶתָּם חִפְצִים לְחַקֵּר הֵיטֵב
 אֶת-מִשְׁפָּטוֹ וְדִינוֹ וְאֲנַחְנוּ נִהְיָה נִכְנָים לְהַמִּיתוֹ בְּטָרְם
 יִגִּיעַ אֲלֵיכֶם:
 ט"ז וַיִּנָּדַע דְּבַר הַצִּדּוּקִים הַזֹּאת לְכֹן-אַחֲוֹת פּוֹלוֹס וַיִּמְהַר
 וַיָּבֵא אֶל-הַמְּצוּדָה וַיַּגִּד לְפּוֹלוֹס:
 י"ח וַיִּקְרָא פּוֹלוֹס אֶל-אֶחָד מִשְׂרֵי הַמַּאֲוֹת וַיֹּאמֶר לוֹ קַחְהָ
 אֶת-הַנֶּעֶר הַזֶּה וְהָבֵא אוֹתוֹ אֶל-שָׂר-הָאֶלְף כִּי-דְבָר לוֹ
 אֵלָיו:
 י"ט וַיִּקְחֵהוּ וַיָּבִיאוּהוּ אֶל-שָׂר-הָאֶלְף וַיֹּאמֶר פּוֹלוֹס הָאֲסִיר
 קִרְאִנִי אֵלָיו וַיִּבְקֹשְׁנִי לְהָבִיא אֶת-הַנֶּעֶר הַזֶּה לְפָנֶיךָ
 בְּאֲשֶׁר דְּבַר לוֹ לְהַגִּיד לָךְ:
 כ' וַיַּחֲזִק שָׂר הָאֶלְף בְּיָדוֹ וַיִּשְׁתּוּ הַצִּדּוּקִים וַיִּשְׁאַלְהוּ
 מֵה-דְּבַר לֹאֵט עִמָּךְ לְגַלּוֹתוֹ לִי:
 כ"א וַיֹּאמֶר כֹּה-חֲבָלוּ הַיְּהוּדִים עֲצָה בְּסִתֵּר לְבַקֵּשׁ מֵאֲתָךְ
 לְהוֹרִיד אֶת-פּוֹלוֹס מִחָר אֶל-הַסֵּנֶהֲדָרִין כִּמוֹ אִם-חִפְץ
 אֶתָּה לְחַקֵּר הֵיטֵב אֶת-מִשְׁפָּטוֹ וְדִינוֹ:
 כ"ב וְעַתָּה אֶתָּה אֶל-תִּשְׁמַע לָהֶם כִּי יוֹתֵר מֵאֲרַבְעִים
 אֲנָשִׁים יֵאָרְבוּ לוֹ וְהֵם נִשְׁבַּעוּ בְּשִׁבּוּעַת אֵלֶּה לְבַלְתִּי
 אֲכַל וְשָׁתוּ עַד אִם-הֵמִיתָם אוֹתוֹ וְעַתָּה הֵם מוֹכְנִים
 וּמִיחֲלִים לְמוֹ-פִיךָ:
 כ"ג וְשָׂר-הָאֶלְף שָׁלַח אֶת-הַנֶּעֶר וַיִּצְוֵהוּ מֵהַגִּיד לְאִישׁ
 אֶת-אֲשֶׁר הוֹדַע אוֹתוֹ:
 כ"ד וַיִּקְרָא לְשָׁנֵי שָׂרֵי מַאֲוֹת וַיֹּאמֶר הַעֲמִידוּ מֵאֲתָם אֲנָשֵׁי
 צָבָא חֲלוּצִים וּנְכֻנִים לְלָכֵת לְקַסְרִין וְשׁוֹבְעִים פְּרָשִׁים
 וּמֵאֲתָם נִשְׂאֵי רְמָחִים בְּשִׁעָה הַשְּׁלִישִׁית בְּלִילָה יְהִי
 נִכְנָים:

כד גם-בהמות משא תביאו לשאת את-פולוס ולתביאהו
 שלם אל-הפחה אל-פיליכס:
 כה ויכתב אגרת ובה בדברים האלה:
 כו ממני קלודיוס לויסאס אל-פיליכס הפחה והנכבד
 עד-מאד ברכה ושלום:
 כז את-האיש הזה אשר היהודים תפשוהו ויאמרו
 להמיתו אותו הצלתי במהרי עם-אנשי הצבא יען
 שמעתי כי-אזרח רומי הוא:
 כח ובאשר חפצתי לדעה על-דבר מה הם מרשיעים אותו
 הקרבתי לפני הסנהדרין:
 כט ואשמע פי רק על-אדות דבר ריב בחקרי תורתם הם
 מרשיעים אותו ולא על-דבר-אנן להיות רשע למוות
 או אסיר עני בכבלי ברזל:
 ל ויהי פי הגד לי אשר כוננו להשחיתו מהרתי
 ואשלחוהו אליך וגם את-שטניו יעדתי לבא ולדבר
 לפניך שלום:
 לא ויקחו אנשי הצבא את-פולוס כאשר ציוו ויביאהו
 בעוד לילה אל-אנטפטרס:
 לב וממחרת נתנוהו על-יד הפרשים והם שבו
 אל-המצודה:
 לג ואלה באו אל-קסרין ויתנו את-האגרת אל-יד הפחה
 וגם את-פולוס העמידו לפניו:
 לה ויהי בקראו וישאל מאי-זו מדינה הוא וישמע
 כי-מקיליקא הוא:
 לה ויאמר אנכי אבחנוך אחרי בא הנה גם-שטניך ויצו
 לשמרו בבית המשפט אשר להורדוס:

פרק כד

א ויהי אחרי חמישה ימים ויחד חנניה הכהן הגדול
 והזקנים ואיש אחד ידע דבר טרטלוס שמו וילנו
 על-פולוס לפני הפחה:
 ב הוא נקרא וטרטלוס החל לשטנו ויאמר אשר על-ידך
 השקט ובטחה לנו ותבאנה טובות הרבה לעם הזה
 יען השפלת לעשות עמנו בשום שכל:
 ג על-זה אנחנו מודים לך פיליכס הנכבד ומברכים
 אתך בכל-יום ובכל-מקום:
 ד ואולם למען חדל מהגזעך הרבה על-כן אשחרך
 בקצר מלים כי תשמענו ברב חסדך:
 ה אנחנו מצאנו את-האיש הזה בדבר יחלף משלח
 מדנים בין כל-היהודים בכל-הארץ והוא מנהיג
 למפלגת הנצרים:
 ו וגם-הוא חמס מזמה לחלל את-המקדש ואנחנו
 תפשוהו ונאמר לעשות בו משפט כתוב בתורתנו:
 ז ויבא לויסאס שר-האלף ביד-חזקה ויגזלוהו מידנו
 ואת-שטניו צוה לבא עדיך:
 ח והנה פיו יענה בו אם-תחקרהו ואתה תבחן וידעת
 את-התלווה אשר אנחנו מלינים עליו:

ט ויהיהודים העידו ויאמרו בנים הדברים האלה:
 י ופולוס ענה בתת לו הפחה אות לענות מדעתי כי
 שפט אתה לעם הזה זה שנים רבות על-כן אענה
 צדק כי בלב נכון ובטוח:
 יא הנקל לך לדעת כי עוד לא חלפו יותר משנים עשר
 יום מיום עלתי לירושלים להשתחוות:
 יב והם לא מצאני משיח עם-איש במקדש או-מסבב
 דבר להזעק העם אף לא-בבתי-הקנסת או בעיר:
 יג וכן גם-לא יוכלו להוכח לפניך כי אמת התלווה אשר
 הם מלינים עלי:
 יד אולם את-זאת אני מודה לפניך כי אני בדרך הדין
 אשר יקבוצה מפלגה בה אני עבד את-אלהי אבותינו
 וכי אני מאמין בכל-הכתוב בתורה ובנביאים:
 טו וזאת תקנתי כי לאלהים אשר גם-הם מחזיקים בה כי
 כל-מתי עולם יקומון לתחית המתים לצדיקים
 ולרשעים יחדו:
 טז ואל-זה הייתי עמל תמיד להיותי בר-לבב לפני
 אלהים ואדם:
 יז ואחרי שנים רבות באתי ירושלימה בנדבות לעניי
 עמי ולהקריב קרבן:
 יח וכה אחרי התקדשתי מצאני במקדש ולא במקלות
 עם ולא בתשואות המון רב:
 יט ויהודים אחדים מאסאי הם אשר עליהם היה לקרא
 אליך עלי אם כל-דבר פשע בי מצאו:
 כ ואולם הגד יגידו כה האנשים האלה מה-ענל נמצא
 כי בעמדי לפני הסנהדרין:
 כא אם רק-בגלל הדבר האחד אשר-פצו שפתי בעמדי
 כינייהם על-דבר תחית המתים הביאתם אתי היום
 במשפט לפניכם:
 כב ויען אשר ידע היטב פיליכס את-הדבר ויועדם ליום
 מועד אחר ויאמר בבא אלי לויסאס שר-האלף
 והוצאתי את-משפטכם לאור:
 כג ואת-שר המאה צוה לתת אותו במשמר והנחה
 יעשה-לו להניח את-מידעיו לבא אליו ולשחרו:
 כד ואחרי ימים אחדים בא פיליכס ודרוסלה אשתו
 היהודיה ויצו להוציא אליו את-פולוס וישמע אותו
 על-דבר האמונה במשיח:
 כה וכדברו על-עשה צדק על-הצנע לכת ועל-יום הדין
 העתיד לקץ הימים ויחד פיליכס ויען לך-נא עתה
 עד-אמצא עת-לי וקראתי לך:
 כו ובכל-זה הוא גם דמה לסבב אשר פולוס ישקל
 על-ידו משאת כסף למען יתיהו ועל-כן קראו אליו
 פעמים רבות וידבר עמו:
 כז ויהי מקץ שנתים ימים ויגם פרקיוס פסטוס תחת
 פיליכס ויען אשר חפץ פיליכס להפיק רצון מאת
 היהודים הניח את-פולוס בבית הכלא ויעזבהו:

פרק כה

א ויהי אחרי שלשה ימים כבא פסטוס אל-המדינה ויעל מקסרין לירושלים:
ב וילנו ראשי הכהנים ואצילי היהודים באזינו על-פולוס ויפצרו-בו:
ג וישאלו מאתו לגמל להם החסד נגדו כי יצוה להביאם לירושלים יען כי התנפלו-בו להשחיתו בדרכו:
ד ופסטוס ענה הן פולוס עצור במשמרת בקסרין וכי גם-הוא מהר ישוב שמה:
ה ועוד אמר ואדריכם אשר בכם עתה ירדו-נא גם-הם אחרי ואם עון באיש הזה שם הם יעידהו:
ו ואחרי אשר לא האריך לשבת עמם רק שמנה ימים או עשרה שב אל-קסרין וממחרת ליום שובו ישב על-כסאו למשפט ויצו להביא את-פולוס לפניו:
ז אף הוא הובא ויסבו אתו היהודים הבאים מירושלים וישאו עליו עונות רבים וכבדים אשר לא-יכלו להעמידם על-דבר אמת:
ח ופולוס הצטדק לאמר לא לתורת היהודים ולא למקדש ואף לא להקיסר עד מה חטאתי:
ט ופסטוס בבקשו להפיק רצון מאת היהודים הוא ענה ואמר אל-פולוס הניש את-נפשך כיתובא לירושלים להשפט שם על-הדבר הזה לפני:
י ויאמר פולוס לפני כס המשפט להקיסר אני עמד ופה יעשה משפטי ליהודים לא עשיתי מאום רע כאשר גם-אתה היטב ידעת:
יא אם-כה רשעתי פעלתי אנו ואני בן-מנות הנני נכון למות ואם לא-כן כאשר המה ירשיעני אין איש אפוא אשר ימלאנו לבו לתתני בידם אל-הקיסר אני קרא:
יב אז נועץ פסטוס את-אנשי עצתו ואחר-כן אמר אל-הקיסר קראת ואל-הקיסר תלך:
יג ויהי אחרי ימים אחדים ויבא המלך אגרפס עם-בכרניקה אל-קסרין לפקד את-פסטוס לשלום:
יד ובשבתם שם מספר ימים הודיע פסטוס למלך את-דברי פולוס ויאמר לו איש אחד אסיר נמצא פה אשר פילכס השאירו אחריו:
טו ואני בבאי לירושלים הלינו עליו באזני ראשי הכהנים וזקני היהודים ויפצרו-כי לגמלו משפט-מנות:
טז ואען אתם כי אין זאת דרך הרומיים להוציא נפש איש לשחתה בטנם יעמדו מרשיעיו בפניו עין בעין להמצא לו ידים לגל מעליו את-אשר שתו עליו אם יוכל:
יז לכן בהקבצם הנה אז מבלי-בוש ישבתי ממחרת ליום שובי על-כסא המשפט ואצו להביא את-האיש:
יח אבל בקום שטניו לשטנו נלאו למצא תוכחות אמת להגלות עליו עונותיו כפי אשר יחלתי:

יט רק בדברי חקר בעבודת אלהיהם סבבהו ועל-דבר איש אחד ישוע שמו שהוא כבר מת ופולוס אמר כי הוא חי עליו היו נדונים:
כ ואני כי נפלאו ממני תכונות הריבת האלה ואשאלהו אם ישארו לבו ללכת לירושלים להשפט-שם על-אלה:
כא אבל פולוס שאל להנתר במשמרת עד-צאת משפטו מלפני אגוסטוס על-כן צויתי להחזיק בו עד-אשר אשלחהו להקיסר:
כב ויאמר אגרפס אל-פסטוס גם-אני נכסף נכספתי לשמע את-האיש הזה ויאמר מחר ואתה תשמענו:
כג ויהי ממחרת ויבאו אגרפס ובכרניקה בכבוד גדול אל-בית המשפט עם-שרי האלף וטובי העיר ופסטוס צוה ויובא פולוס:
כד ויאמר פסטוס המלך אגרפס ועל-האנשים פה אתם-הנכם ראים את-זה אשר עליו צעק יצעקו אלי כל-המון היהודים בירושלים ובעיר הזאת כיתיו לא יחיה עוד:
כה ואני מצאתי כי לא-מאום עשה להומת על-ככה והוא גם-הוא קרא אל-אגוסטוס על-כן גמרתי לשלחו אל-הקיסר:
כו רע לא-ידעתי דברים בחרים על-אדותיו לכתבם לאדני ובגלל זה העמדתי לפניכם וביתר לפניך המלך אגרפס ואחרי הבחנו אדע מה אכתב:
כז כי לא-כשר הדבר לשלח איש אסור בחדלי חטאתו מבלי הודע מה היא חטאתו אשר נאחז בה:

פרק כו

א ואגרפס אמר אל-פולוס הנה נתון לך לדבר כל למען תצטדק אז הרים פולוס את-ידו ויצטדק לאמר:
ב המלך אגרפס באשרי היום להיות תחנה להצטדק לפניך על-כל אשר היהודים ירשיעני:
ג כי כל-חקי היהודים וחקרי משפטיהם אתה ידע היטב ובכן אתחנן-לך הקשיבה לי בארץ רוחך:
ד את-ארחות חיי מאז החלתי ללכת בהם מנעורי בקרב עמי ובירושלים כל-עם היהודים ידעים:
ה ואשר מעודי הם יפירו כי לו יאבו ויעדני כי חבר הייתי לעצת הפרושים הדבקים בתורה לכל-משפטיה ופקודיה בכל-מאדם וכמהם חייתי:
ו ועתה על-דברת תוחלתי למלאת דבר האלהים אשר דבר לאבתינו אני עמד היום למשפט:
ז אם לא כל-שנים עשר שבטינו מיחלים בן ומתפללים על-ככה לילה ויוםם בגלל התוחלת הזאת המלך היהודים ירשיעני:
ח האמנם אינכם מאמינים כי אלהים מחיה מתים:
ט ואני גם-אני דמיתי להקזיב את-שם ישוע הנצרי ולמברהו הרבה:

^י אֲשֶׁר בֵּן עֲשִׂיתִי בִירוּשָׁלַיִם וְרַבִּים מִהַקְדוּשִׁים כָּלֹאֲתִי
 בְּכֹתִי הַכְּלָאִים בְּרִשְׁיוֹן אֲשֶׁר קִבַּלְתִּי מֵאֵת רֹאשֵׁי
 הַכְּהֻנִּים וְכִי הוּמָתוּ נִתְּתִי צֶדֶק לְמִשְׁפָּטָם:
^{יא} וּבְכָל־בְּתִי־הַכְּנֻסֹת הוֹסַפְתִּי לִי־סֵרָה אֹתָם פְּעָמִים רַבּוֹת
 וְאֶבְכֶּיֶת יְדֵי עַל־יָהֶם עַד־לַחֲרָף וְכֹה בִשְׁטָף אִפִּי
 הַצִּיקוֹתִי לָהֶם גַּם־בַּעֲרִים מִחוּץ לְאֶרֶץ:
^{יב} לְבַעֲבוֹר עֲשׂוֹת כָּכָה הִלַּכְתִּי לְדַמְשֶׁק בְּרִשְׁיוֹן הַכְּהֻנִּים
 הַרְאִשִׁים וּבְמִלְאָם אֶת־יָדַי:
^{יג} וַיְהִי בְדֶרֶךְ לָעֵת הַצְּהָרִים הַמְּלָךְ וַהֲגָה אוֹר מִן־הַשָּׁמַיִם
 וַנִּגַּה לוֹ גְּדוֹל מִנִּגַּה הַשָּׁמַשׁ וַיִּגַּה בַּעֲדַי וּבַעֲד הַהִלְכִים
 עָמִי:
^{יד} אֲנַחְנוּ כָּלֵנוּ נִפְלְנוּ לְאֶרֶץ וְאֲנִי שִׁמְעֵתִי קוֹל קָרָא אֵלַי
 בְּעִבְרִית שְׂאוֹל שְׂאוֹל מֶה תִּרְדָּף־לִי קִשָּׁה לָךְ לְהַכּוֹת
 הַדֶּרֶךְ אַחֲוָר:
^{טו} וַאֲמַר אֲנִי מִי אַתָּה אֲדוֹן וַיֹּאמֶר הָאֲדוֹן אֲנִי יִשׁוּעַ אֲשֶׁר
 אַתָּה רִדְף־לִי:
^{טז} אָכֵל קוֹם וְעֲמַד עַל־רִגְלֶיךָ כִּי עַל־כֵּן נִרְאִיתִי אֵלֶיךָ
 לְבָרֶךְ־כָּךְ לְמִשְׁרַת וְעַד לְאֲשֶׁר רִאִיתָ וְאֲשֶׁר אֶרְאֶה
 עוֹד:
^{יז} לְהַצִּילָךְ מִן־הָעַם וּמִן־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אֶשְׁלַחְךָ אֲלֵיהֶם:
^{יח} לְפָקֹד אֶת־עֵינֵיהֶם וּלְהַשִּׁיבָם מִחִשְׁף לְאוֹרָה וּמִשְׁלִטוֹן
 הַשָּׁטָן אֶל־הָאֱלֹהִים לְמַעַן יִמָּצְאוּ אֶת־סִלְיַחַת
 הַחֲסִידִים וְנִחַלָה בְּקֶרֶב הַקְדוּשִׁים בְּהַאֲמִינָם בִּי:
^{יט} עַל־כֵּן הַמְּלָךְ אֲגַרְפָּס לֹא הִמְרִיתִי בְּמִרְאָה אֲשֶׁר
 הִרְאִיתִי מִן־הַשָּׁמַיִם:
^כ כִּי אִם־אֶל־הַיִּשְׁבִּים בְּדַמְשֶׁק רֹאשׁוֹנָה וּבִירוּשָׁלַיִם
 וּבְכָל־אֶרֶץ הַיְּהוּדִים וְגַם־לְגוֹיִם קָרָאתִי לָשׁוּב וּבֹא
 אֶל־הָאֱלֹהִים בַּעֲשֵׂה טוֹב כִּי־אֹת לָשׁוּבִים בְּאֵמֶת:
^{כא} בַּעֲבוּר זֶה תִּפְשׁוּנִי הַיְּהוּדִים בְּמִקְדָּשׁ וַיִּבְקָשׁוּ
 לְהַמִּיתֵנִי:
^{כב} וּבַעֲזָרִי מֵעַם הָאֱלֹהִים עוֹדְנִי חַי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲנִי
 מַעֲיֵד וּמִלְמַד בְּפָנַי קֹטֵן וְגְדוֹל כֹּךְ אֶת־זֶה אֲשֶׁר
 גַּם־הִנְבִּיאִים וְגַם־מֹשֶׁה דִּבְּרוּ כִּי־יִהְיֶה יְיָהִי:
^{כג} אֲשֶׁר הַמִּשִּׁיחַ יַעֲנֶה וְרֹאשׁוֹן יָקוּם מֵעַם־הַמִּתִּים
 לְהָאֵר־אוֹר בְּקֶרֶב הָעָם וּבְקֶרֶב הַגּוֹיִם:
^{כד} וַיְהִי הוּא כֹה מִצֻּטְדֶּק וּפָסְטוֹס קָרָא בְּקוֹל רֶם מִשְׁנַע
 אַתָּה פּוֹלוֹס זֶה חֲכָמְתְּךָ הַרְבֵּה עֲשֵׂתָה לָךְ שְׁנָעוֹן:
^{כה} וּפּוֹלוֹס אָמַר לֹא פָסְטוֹס הַנִּכְבָּד לֹא מִשְׁנַע אֲנִכִּי כִּי
 אִם־דִּבְרֵי אֱמֶת נִכְחִים לְמַבִּין אֲנִי דִבֵּר:
^{כו} וְהַמְּלָךְ אֲשֶׁר שָׁשׁ אֲנִי לְדַבֵּר לְפָנָיו הוּא יַדַּע אֵת אֲשֶׁר
 דִּבַּרְתִּי וְאֲנִי נֹכַחְתִּי כִּי לֹא־נִסְתַּר מִמֶּנּוּ דִּבְרִי
 מִכָּל־הַדִּבְרִים הָאֵלֶּה כִּי לֹא־בְמַחְבָּא הָיוּ וְנִצְלָמִים:
^{כז} הַמֵּאֲמִין אַתָּה הַמְּלָךְ אֲגַרְפָּס בְּנִבְיָאִים אֲנִי יַדַּעְתִּי כִּי
 מֵאֲמִין הֵנָּךְ:
^{כח} וְאֲגַרְפָּס אָמַר אֶל־פּוֹלוֹס בְּמַעַט אַתָּה אָמַר לְפַתַּחְנִי
 כִּי־הָיִיתָ אֹהֶיָה מֵאֲמִין בְּמִשְׁיחָךְ כְּמוֹךְ:
^{כט} וַיֹּאמֶר פּוֹלוֹס זֹאת שְׂאֵלְתִי מֵאֵת הָאֱלֹהִים כִּי־בְמַעַט
 אוֹ־בְהִרְבֵּה לֹא אַתָּה לְבַדְךָ כִּי־אִם גַּם־כָּל־הַשָּׁמַעִים
 אֲתִי הַיּוֹם יִהְיוּ כְּמִנִּי חוּץ מִן־הַזִּקִּים הָאֵלֶּה:

^ל בְּדִבְרוֹ הַדִּבְרֵי הַזֶּה וַיָּקָם הַמְּלָךְ וַהֲפָחָה וּבְרַנִּיקָה
 וַהֲיִשָּׁבִים אֹתָם:
^{לא} וּבְלִכְתָּם נִדְּבְרוּ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וַיֹּאמְרוּ אַכֵּן הָאִישׁ
 הַזֶּה לֹא־עָשָׂה דִבְרֵי לְהָיִית לוֹ דִּין רָשָׁע לָמוּת אוֹ
 לְהָאָסֵר בְּזִקִּים:
^{לב} וַיֹּאמֶר אֲגַרְפָּס אֶל־פָּסְטוֹס שְׁלַח יִשְׁלַח הָאִישׁ הַזֶּה
 אִם־לֹא קָרָא אֶל־הַקִּיסָר לַעֲשׂוֹת לוֹ מִשְׁפָּטוֹ:

פרק כז

^א וַיְהִי כִּי־נִכּוֹן הַדִּבְרֵי לְהַעֲבִירָנוּ אִיטָלְיָא וַיִּמָּסֵר פּוֹלוֹס
 עַם־מִסְפָּר אִסְרִים אַחֲרֵים עַל־יַד שְׂרֵה־הַמָּאָה מַצָּבָא
 אֲגוֹסְטוֹס וּשְׁמוֹ יוּלִיּוֹס:
^ב וַנִּדְּרַב בְּאֵנְיָה אֲדָרְמַטִּית אֲשֶׁר נִשְׂאֲתָנוּ עַל־פָּנָיו עָרֵי הַיָּם
 בְּאִסְיָא וְנַעֲבָר וְאַתָּנוּ בְּתִכְתָּנוּ אֲרִיסְטֹרְכּוֹס הַמַּקְדוֹנִי
 מִתְּסֻלוֹנִיקָי:
^ג וּמִמְחֶרֶת בָּאנוּ אֶל־צִידוֹן וַיּוּלִיּוֹס הַתַּחֲסֵד עַם־פּוֹלוֹס
 וַיִּתְּנָהוּ לְלָכֵת אֶל־אַהֲבָיו לְהַשִּׁיב נִפְשׁוֹ עַל־יָדָם:
^ד וְנַעֲבָר מִזֶּה וְנָסַב מִנְּגֵד לֹאִי קַפְרוֹס יַעַן הִלָּךְ הָרוּחַ
 אֶל־עֶבֶר פָּנֵינוּ:
^ה אַחֲרֵי־כֵן עָבְרָנוּ בֵּינָם מִמּוֹל קִילִיקְיָא וּפִמְפּוּלְיָא וְנָבֹא
 אֶל־מִוּרָא אֲשֶׁר בְּלוּקִיָּא:
^ו וְשָׁם מָצָא שְׂרֵה־הַמָּאָה אֲנִיָּה אֲלֶכְסַנְדְּרִית מַעֲדָת
 לְאִיטָלְיָא וַיִּקְחָנוּ וַיְבִיאֵנוּ אֵלֶיהָ:
^ז כֹּךְ אֲנִיָּתָנוּ הַתְּנַהֲלָה לְאַטָּה יָמִים רַבִּים וּבִיגִיעָה הַגַּעֲנוּ
 עַד־לְפָנַי קִנְיָדוֹס וְהָרוּחַ לֹא נִתְּנָנוּ לְקֶרֶבָה אֶל־הַחוּף
 וְנַעֲבָר אֶצֶל קְרִיטִי מִמּוֹל סְלֻמוֹנִי:
^ח וְכֹה הָיִינוּ עֲמָלִים לְאַחַז דִּרְכָּנוּ עַל־פָּנָיו הַחוּף לְאֶרְכּוֹ
 עַד־בָּאנוּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר קָרָא לוֹ יַפְה־מְבוֹא־יָם
 וּקְרוּבָה לוֹ הָעִיר לְסִיָּא:
^ט וַיִּרְבּוּ בֵּין כֹּה וְכֹה הַיָּמִים וַיּוֹרְדִי הַיָּם לֹא יַעֲבְרוּ עוֹד
 לְבָטַח כִּי גַם־הַצּוֹם כָּבֵד עָבַר וַיִּזְהִרְהֶם פּוֹלוֹס:
^י וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֹתָם אֲנָשִׁים הִנֵּה אֲנִי רֹאֶה כִּי
 עַל־דִּרְכָּנוּ הַזֶּה רָעָה נִשְׁקַפֶּת לְסַבֵּב נִזְק גְּדוֹל וְלֹא כֹךְ
 לְאֵנְיָה וּלְמִשְׁאָה יֵשׁ דְּאָגָה כִּי אִם־גַּם לְנַפְשֵׁתֵינוּ:
^{יא} וְשֵׁר הַמָּאָה שָׁמַע אֶל־רַב הַחֲבֵל וְאֶל־בַּעַל הָאֲנִיָּה
 וְאֶל־דִּבְרֵי פּוֹלוֹס לֹא־שָׁמַע:
^{יב} וּבִהְיוֹת מְבוֹא הַיָּם לֹא טוֹב לַחֲרָף־בוּ עַל־כֵּן יַעֲצוּ רַבִּי
 הָאֲנָשִׁים לְחַלֵּף מִזֶּה בְּחִשְׁבָם אוֹלִי עוֹד יִוָּכְלוּ לְהַגִּיעַ
 עַד־לְפָנֵינוּ לַחֲרָף־שָׁם וְהוּא מְבוֹא הַיָּם בְּקִרְיָטִי
 בְּקֶרֶן מַעֲרֵב הַנוֹטָה גַּם־לְצִפּוֹן וְגַם־לְדִירוֹס:
^{יג} וַיַּעַן כִּי־נִשְׁבַּח רוּחַ מִדְּרוֹם כֹּךְ לָאֵט עַל־כֵּן קוֹי לְהַגִּיעַ
 עַד־מַחוּז חִפְצָם וַיַּעֲלוּ אֶת־הָעוֹנִינִים וַיַּעֲבְרוּ מִקְּרוֹב
 לְשִׁפְת קְרִיטִי:
^{יד} וַיְהִי מֵהָר אַחֲרֵי־כֵן וַיִּסָּעֵר סַעַר גְּדוֹל אֶל־מּוֹל הָאִי
 וְשָׁם הַסַּעַר הָהוּא נִקְרָא אֲוִרִיקָלִידוֹן:

^{טו} וְהָאֱנִיָּה סַעְרָה וַתִּדָּחַ וּמֵאֲשֶׁר לֹא עֲצָרָה כַּחַּ עֲצָרָה כַּחַּ לַעֲמֹד בִּפְנֵי הַסַּעַר עַל-כֵּן אֶסְפְּנוּ אֶת-יְהִידֵנוּ מֵעֲבֹדָה לְמַעַן תִּלָּךְ אֶל-אֲשֶׁר יִתְעַנֶּה הַסַּעַר:

^{טז} כֹּה עָבְרָה דְּחוּפָה בְּמִרוּצָתָה לְצַלַע אֵי-קִטָּן הַנִּקְרָא קְלָאוּדָה וּבְדִי-עֶמֶל הַחֹזְקָנוּ בְּסָפִינָה:

^{יז} אִתָּהּ מָשְׁכוּ אֲלֵיהֶם וַיְכַוְּנוּ תַּחְבֻּלוֹת לַעֲזָרָה וַיִּחְבְּשׁוּ אֶת-הָאֱנִיָּה בַּעֲבָתִים וּמִיָּרְאָתָם פֶּן-תּוֹטֵל עַל-רִכְסֵי הַחֹל הוֹרִידוּ אֶת-הַמִּפְרָשִׁים וַנַּעֲבֹר הַלָּאָה:

^{יח} וְכֹאֲשֶׁר טָלְטְלָנוּ בַּסַּעַר אָנָּה וְאָנָּה טָלְטְלָה נֹרְאָה מְאֹד הַחֹל מִמְּחֶרֶת לְהִקָּל עַל-הָאֱנִיָּה וַיִּטִּילוּ אֶת-כָּל-הַמִּשָּׂא אֶל-הַיָּם:

^{יט} וַיְבִיִּים הַשְּׁלִישִׁי הַטִּילוּ בִּידֵיהֶם גַּם אֶת-כָּל-כְּלֵי הָאֱנִיָּה:

^כ וַיָּמִים מִסְפָּר אֲשֶׁר אֵין שָׁמֶשׁ בַּיּוֹם וַיִּרַח וַיְכַוְּבִים בְּלִילָה וַהֲסַעַר הוֹלֵךְ וְזֹעֵף אֹז אֲבָדָה גַּם-שְׂאֲרֵית תַּקְנוֹתָנוּ לְהַנְצִיל:

^{כא} וּבֹאֲשֶׁר מָנְעוּ כָּלֵם אֶכָּל מִפִּיהֶם וַיַּעֲמֵד פּוֹלוֹס בְּתוֹכָם וַיֹּאמֶר אַתֶּם אֲנָשִׁים טוֹב הָיִיתֶם עֲשִׂים אִם-לַעֲצָתִי שְׁמַעְתֶּם לְכָל-יַעֲזֹב אֶת-קְרִיטִי כִּי אֹז לֹא הִשְׁיִיגְנוּ הַנֶּזֶק הַזֶּה:

^{כב} וַעֲתָה אֲצַמְצֶכֶם בְּמוֹ-פִי לֹא תִתְמוּגְגוּ וְלֹא תִמָּסּוּ כִּי גַם-נֶפֶשׁ אַחַת מִכֶּם כָּלֵם לֹא-תֵאבֹד זֹלָתִי רַק הָאֱנִיָּה לְבַדָּה:

^{כג} כִּי-בְלִילָה הַזֶּה נִרְאָה אֵלַי מִלְּאֹף הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר-לוֹ אֲנִי וְאֵתוֹ אֶעֱבֹד:

^{כד} וַיֹּאמֶר אֵל-יְתִירָא שְׂאוּל כִּי לִפְנֵי הַקִּיסָר תִּתְיַצֵּב וְהָאֱלֹהִים נִתָּן-לָךְ מִתְּנָה נִפְשׁוֹת כָּל-הַעֲבָרִים עִמָּךְ:

^{כה} לָכֵן הִתְחַזְקוּ-נָא אַתֶּם אֲנָשִׁים וְאֲנִי בְּאֱלֹהִים בְּטַחָתִי כִּי כֹאֲשֶׁר הִגֵּד לִי בֶן גַּם-יְהִי:

^{כו} וְאוֹלָם אֶל-אֶחָד הָאִיִּים נִדְּחָה:

^{כז} וּבְלִיל הָאֶרְבָּעָה עָשָׂר מֵאֹז הִשְׁלַכְנוּ כֹּה נֹכַח בַּיָּם אֲדִרְיָה בַּחֲצִי הַלֵּילָה וְלֵב הַמַּלְחִים אָמַר לָהֶם כִּי-הָאֱנִיָּה קָרְבָה לִיבִשֶׁת אֶרֶץ:

^{כח} וַיִּוִּרִידוּ אֶת-הַעֲפָרָת וַיַּעֲלוּ וַיִּמְצְאוּ מִדַּת הַעֲמָק עֲשָׂרִים קוֹמָה וַיִּרְחֶקוּ מֵעֵט וַיִּשְׁנּוּ עוֹד וַיִּמְצְאוּ רַק קוֹמוֹת חֲמֵשׁ עָשָׂרָה:

^{כט} אַף הֵם יָרְאוּ פֶּן-יִפְגְּעוּ בְּצוּרֵי מִכְשׁוֹל וַיִּשְׁלִיכוּ מֵאַחֲרֵי הָאֱנִיָּה אֶרְבָּעָה עוֹגִינִים וַיּוֹחִילוּ לְאוֹר הַבֶּקֶר:

^ל וְהַמַּלְחִים יָזְמוּ לְבָרִחַ מֵעַל הָאֱנִיָּה וַיִּגְשׁוּ לְהַתִּיר אֶת-הָעֲבָרָה וְלַהוֹרִידָה בַּהֲעֲרִימָם לֹאמַר כִּי גַם-מֵרֹאשׁ הָאֱנִיָּה יוֹרִידוּ אֶת-הָעוֹגִינִים:

^{לא} אֲבָל פּוֹלוֹס אָמַר אֶל-שֵׁר הַמֶּאָה וְאֶל-אֲנָשֵׁי הַצָּבָא אִם-אֵלָּה לֹא יִתְּרוּ בָאֱנִיָּה לֹא תוּכְלוּ לְהַנְצִיל:

^{לב} אֹז כָּרְתוּ אֲנָשֵׁי הַצָּבָא אֶת-מִיתְרֵי הָעֲבָרָה וְהִיא נִפְלָה אֶל-הַיָּם:

^{לג} וּבִטְרָם אוֹר הַבֶּקֶר הִפְצִיר בָּם פּוֹלוֹס לְבָרוֹת לָחֶם אָמַר לָהֶם זֶה הַיּוֹם הָאֶרְבָּעָה עָשָׂר אֲשֶׁר אַתֶּם נַעֲנִים מִבְּלָתִי אֲכַל אוֹ טַעַם מֵאוֹמָה:

^{לד} עַל-כֵּן אֲנִי מִפְצִיר בָּכֶם לְסַעַד לְבָבְכֶם וּבִזְזָת תִּנְצְלוּ כִּי לֹא-יִפֹּל מִשְׁעָרוֹת רִאשְׁכֶּם כָּלֵם אֶף-אֶחָד אֲרָצָה:

^{לה} וְאַחֲרֵי דְבָרוֹ כִּזְזָת לָקַח לָחֶם וַיּוֹדֶה עָלָיו לְאֱלֹהִים לִפְנֵי כָּלֵם וַיִּפְרֹס וַיַּחֲלֵל לֵאמֹר:

^{לו} וַתַּחֲזִי רוּחַ כָּלֵם וַיִּקְחוּ לָחֶם גַּם-הֵם וַיֹּאכְלוּ:

^{לז} וְכָל-מִסְפָּר הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר בָּאֲנִיָּה מֵאִתָּם וְשִׁבְעִים נֶפֶשׁ וְשֵׁשׁ נִפְשׁוֹת:

^{לח} וַיְהִי אַחֲרֵי אֲכָלֵם לְמִלָּא נִפְשָׁם הִקְלוּ עוֹד מֵעַל הָאֱנִיָּה וַיִּשְׁלִיכוּ גַם-אֶת-הַצָּדָה אֶל-הַיָּם:

^{לט} הַבֶּקֶר הָיָה וְהֵם לֹא-הִפְרִירוּ אֶת-הָאֶרֶץ כִּי אִם-יָרְאוּ לְשׁוֹנֵי־רֶחַב וְחֹף רַחֵב יָדִים וַיּוֹעֲצוּ לְהִבְיֵא שָׁם אֶת-הָאֱנִיָּה אִם-יִוָּכְלוּ:

^מ וַיִּקְצְצוּ אֶת-הָעוֹגִינִים לַעֲזֹבָם בַּיָּם גַּם-הִתִּירוּ אֶת-הַמִּשְׁוֹטִים מִמֵּאֲסָרָם וַיִּפְרְשׁוּ אֶת-הַמִּפְרָשׁ לִפְנֵי הָרוּחַ לְהִרִיץ אֶת-הָאֱנִיָּה אֶל-הַחוּף:

^{מא} וְהָאֱנִיָּה נִהְדָּפָה עַל-מָקוֹם לֹא-עֲמוּק תַּחְתֶּיהָ וַיִּדְבֵּק רֹאשָׁהּ בַּקֶּרֶקַע מִבְּלִי לְמוֹשׁ וְגַלִּי הָיָם הִנִּיעוּ בְּחִילָם אֶת-אַחֲרֵיהָ וַתִּשְׁבֹּר לְשִׁבְרִים:

^{מב} וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי הַצָּבָא לְהִרְגַּ אֶת-הָעַסִּירִים פֶּן-יִשְׁחֲרוּ בַּמַּיִם וַיִּמְלְטוּ:

^{מג} וַיִּשֶׁר הַמֶּאָה בְּחִפְצוֹ לְהַצִּיל אֶת-פּוֹלוֹס לֹא נִתְּנָם לְבַצֵּעַ מִזְמַתָּם וְגַם-צָנָה מִי הִידַע לְשַׁחוֹת יִתְנַפֵּל רֹאשָׁנָה אֶל-הַמַּיִם לְהַנְצִיל אֶל-הַיִּבְשָׁה:

^{מד} וְהַנְּשָׂאִים יִחְזִיקוּ בַּקֶּרָשִׁים וּשְׂאֵר שִׁבְרֵי הָאֱנִיָּה לְהַצִּיל אֶת-נִפְשָׁם וַיְהִי כֵן וַיִּמְלְטוּ כָּלֵם אֶל-הַיִּבְשָׁה:

פרק כח

^א וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר נִמְלְטְנוּ שְׁמַעְנוּ כִּי מִלִּיטֵי שָׁם הָאֵי הַזֶּה:

^ב וְהַלְעִזִּים הִטִּיבוּ עֲמָנוּ עַד-לְמָאוֹד כִּי-בִעֲרוּ אֵשׁ לְהַחֲם-לָנוּ וַיֹּאסְפוּ אֶת-כָּלֵם אֲלֵיהֶם מִפְּנֵי הַגָּשָׁם אֲשֶׁר הָאֶרֶץ לָרֶדֶת וּמִפְּנֵי הַקֶּר:

^ג וּפּוֹלוֹס אָסַף מֵלֹא יָדָיו נִצָּרִים וַיִּתְּנֵם עַל-הַמּוֹקֵד וְהִנֵּה הַשְׂתַּרְגָּ צָפַע עַל-יָדוֹ בִּפְגַּע-כֹּה בְּנוֹסוֹ מִפְּנֵי הַחֶם:

^ד כִּרְאֵת הַלְעִזִּים אֶת-הַזֹּחֵל מִצָּמֵד עַל-יָדוֹ וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ אָכֵן רֵצִחַ הוּא הָאִישׁ הַזֶּה כִּי נִקְמַת הָאֱלֹהִים דִּבְקָתוֹ לְבִלְתִּי הַחִיתוֹ אַחֲרָי כִּי-נִצַּל מִמוֹת בַּיָּם:

^ה אֲבָל הוּא הִשְׁלִיךְ אֶת-הַזֹּחֵל אֶל-הָאֵשׁ וְלוֹ לֹא-נִעְשְׂתָה מֵאוֹמָה רָע:

^ו וְהֵם עוֹד מַחְכִּים לְרֹאוֹת כִּי יִצָּבֶה בְּשָׂרוֹ אוֹ כִּי יִפֹּל וְמָת וּכְחַפּוֹתָם כֹּה-עַד-בּוֹשׁ וַיָּרְאוּ כִּי לֹא-נִגְעָה בּוֹ רָעָה אֹז חָשְׁבוּ אַחֲרָת וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם הוּא:

^ז וּבִקְרֹבַת הַמָּקוֹם הַהוּא הִיטָה אַחֲזֵת-שָׂדֶה לְקִצִּין הָאֵי וּשְׁמוֹ פּוּבְּלִיּוֹס וְהוּא לָקְחָנוּ אֵלָיו וַיְכַלְפֵּנוּ בְּלֵב טוֹב שְׁלֹשָׁה יָמִים:

^ח וַיְהִי אָבִי פּוּבְּלִיּוֹס נָפֵל לְמִשְׁכַּב בְּחִלְתּוֹ בְּקִדְחַת וּבְחִלֵּי הַמַּעֲצִים וַיָּבֵא אֵלָיו פּוֹלוֹס וַיִּתְפַּלֵּל בְּעָדוֹ וַיִּשָּׁם יָדָיו עָלָיו וַיִּרְפָּאֵהוּ:

כח לכן דעו כי אל-הגוים נשלחה תשועת אלהים והם ישמעו:
 כט הוא כלה לדבר והיהודים הלכו מעליו בתכחות דברים ביניהם:
 ל והוא ישב שתיים שנים תמימות במענותו אשר שכרה לו ויקבל את-כל-אשר באו אליו:
 לא ויקרא את-מלכות האלהים וילמד את-דרכי ישוע המשיח אדנינו בלב אמונים באין מפריע:

ט ואחרי עשתו כזאת באו אליו גם-מכל-האי אשר להם כלי-חלי וגם-הם נרפאו:
 י ויתנו לנו מתנות רבות ובעברנו מהם מלאו לנו כל-מחסרינו על-הדרך:
 יא ואחרי שלשה חדשים עברנו משם באניה אלכסנדריה אשר שבתה שם כל-ימות החרף והיא נשאת אות על-נפסה תאומים:
 יב ונבא אל-סרקוסא ונשב-שם שלשה ימים:
 יג משם עברנו ונסב ונבא אל-רגיון ובנסע ממחרת רוח מדרום באנו ביום השני אל-פוטיולי:
 יד שם מצאנו אחים והם שחרנו לשבת אתם שבעה ימים ואחר-כן הלכנו לבא רומי:
 טו וישמעו שם האחים כי אנחנו באים ויצאו לקראתנו עד-שער אפיס ועד-שלשת מלונים ופולוס ראה אתם ויברך את-האלהים ותחי רוחו:
 טז כבאנו רומי מסר שר המאה את-האסירים אל-יד שר צבא שמרי ראש הקיסר ורק פולוס החזן בחדר לשבת לבדו עם-איש צבא אחד לשמרו:
 יז ויהי אחרי שלשת ימים ויקרא אליו את-ראשי היהודים ובבאם אמר אליהם אנשים אחים אף כי-לא פשעתי בעמי ומתורת אבותינו לא רשעתי בכל-זאת אסרוני בירושלים ויתנוני בידי הרומיים:
 יח והם בחנוני חקרוני ויבקשו לשלחני למרחב יען לא-נמצא בי חטא משפט-מות:
 יט והיהודים הקשו לשטני על-כן הייתי אנוס לקרא אל-הקיסר רק לא-להלשין את-עמי על-דבר:
 כ בגלל הדבר הזה קראתי אתכם אלי לראתכם ולדבר אתכם למען תקנת ישראל אני אסור בכלל הזה:
 כא ויאמרו אליו לא אגרות באונו מיהודה ואף לא-אחד מן-האחים בא להודיע עליך או לדבר-בך דבר רע:
 כב ועתה הנה אנחנו מבקשים לשמע מפיד את-אשר עם-לפך בשפך שמע שמענו על-המפלגה הזאת כי ימרוה בכל-המקומות:
 כג ויקדשו לו יום מועד וביום ההוא באו אליו רבים אל-בית מלוננו אז דבר אליהם את-דברי מלכות האלהים באר היטב גם-הוכיח למכביר על-אמת ישוע מתורת משה והנביאים מהבקר עד-הערב:
 כד ויהיו בהם אשר הפנו להאמין בדבריו ואשר פנו מעמו ולא האמינו:
 כה וישבוו ללכת והם נדונים על-אדותיו ופולוס דבר עוד רק את-הדברים האלה היטב דבר רוח הקדש על-פי ישעיהו הנביא לאבתיכם לאמר:
 כו לך ואמרת לעם הזה שמעו שמוע ואל-תבינו וראו ראו ואל-תדעו:
 כז כי שמן לבי-העם הזה ואנני כבדו משמוע ואת-עיניו השע פן-יראה בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב וארפאהו:

Romans

אגרת פולוס השליח אלהרומיים

פרק א

א פולוס עבד ישוע המשיח שליח נבחר ומקדש לבשר
את-בשרת האלהים:
ב אשר מקדם הגיד אתה על-פי נביאיו בכתבי הקדש:
ג על-דבר בנו אשר יצא מזרע דוד לפי בשרו:
ד והוכן בן-האלהים בגבורה לפי רוח הקדש בהקיצו
מן-המתים הוא ישוע המשיח אדנינו:
ה ועל-ידו נתן לנו חן ומלאכות-יה להטות את-לב
כל-הגוים לאמונה בעבור שמו:
ו ובתוכם הנכם גם-אתם קריאי ישוע המשיח:
ז כל-הקהל ברומי ידידי אלהים בחיריו וקדשיו חסד
ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח אדנינו:
ח בפתח דברי אודה את-אלהי בישוע המשיח
בעד-כלכם כי אמונתכם שמעה בכל העולם:
ט והאלהים אשר בבשרת בנו אני עבד אתו ברוחי
ונפשי הוא עדי כי לא-חדלתי מהזכיר אתכם:
י ומעתיר אני תמיד בתפלותי למתי אפוא אצליח דרכי
ברצון אלהי לבוא אליכם:
יא כי-נכסף נכספתי לראתכם ולהאציל מן-מתנת הרוח
עליכם להוסיף לכם אמץ:
יב וגם-כן להתנחם עמכם יחדו באמונה איש ואיש
ממנו כמזכר פמני:
יג ואין-נפשי להעלים מכם אחי כי-רבות נתתי את-לבי
לבוא אליכם למצא לי מעט פרי גם-בכם כמו
גם-ביתר הגוים ונמנעתי עד-עתה:
יד הנה בעל חוב אני לכני היננים וגם-לכני עם לעז
לכני בינה ולכני בלי-בינה:
טו ובכן נכון אני לפי יכלתי להגיד את-הבשרה גם-לכם
בני רומי:
טז כי לא-אבוש מבשרת המשיח אשר גבורת אלהים
היא לתשועה אל-כל-מאמין היהודי בראש
וגם-הינני:
יז כי-בה נגלתה צדקת אלהים ממקור אמונה למען
נחיה באמונה בפתח וצדיק באמונתו יחיה:
יח וחרון אלהים משמים נשקף על-עשי רשעה ובני
עולה הכפשים את-האמת בעולתה:
יט כי דעת אלהים ברוחה בקרבם כי גלה להם אלהים:
כ כי חביון עזו נצח גבורתו ואלהותו נודעו ויצאו
לאורה על-ידי פעלותיו מיום ברא ארץ ושמים
עד-פי אין-להם פה להצטדק:

כא כי ידעים הם את-האלהים ולא נתנו לו כבודו אף-לא
הודו לו כי אם-במועצותיהם יהבלו ולבם הנכער
הלך חשכים:
כב יתאמרו כי חכמים הם על-כן נבערו:
כג וימירו כבוד אדני אל עולם בדמות תבנית אדם
בן-תמותה ותבנית עוף השמים והולך על-ארבע
ורמש האדמה:
כד על-כן אלהים הסגירם ביד שררות לבם לטמאה
ולחלל בשרם הם ביניהם:
כה אשר המירו אלהי אמת בשרר וייראו ויעבדו
את-הנוצר על-פני היוצר ברוך הוא לעולם ועד אמן:
כו בעבור זאת הסגירם אלהים ביד קלון תשווקתם כי
גם-נשיהם החליפו ארח חקתן בארח זר:
כז כאשר גם-הגברים חדלו מבוא אל-הנשים כדרך
כל-הארץ ותבער-בם אש תאונתם איש אל-רעהו
וגבר בגבר יתעללו לקיקלון ועקב תעתעיהם לקחו
די-גמול בנפשותם:
כח וכאשר לא חפצו השפל וידע את-האלהים בן עזכם
במשוכת לבם לעשות את אשר-לא יעשה:
כט עד אשר מלאו כל-עולה זנות רשע בצע ואון
וגם-קנאה ונצח מדון ורמיה ומזמה:
ל כלם מלשינים והלכי רכיל שנאי אלהים והוללים
גאים ורזבים חרשי משחית וממרים להוריהם:
לא חסרי דעת ומפירי ברית אכזרים נטרי שנאה אשר
חנינה לא ידעו:
לב והם אף-פי ידעים משפט אלהים כי-העשים מעשים
כאלה בגימנות הם בכל-זאת לא לבד כי יעשום
כי-אם גם-יאשרון עוד עשיהם:

פרק ב

א על-כן בן-אדם קטן או גדול אין צדקה לך להיות
שפט כי בדבר אשר תרשיע את-רעך תרשיע גם
את-נפשך אחרי אשר גם-אתה השפט עשית
כמעשהו:
ב ואנחנו הלא ידענו כי במישרים ישפט אלהים
כל-פעלי און:
ג ואתה בן-אדם בשפטך אתם וכמעשיהם גם-אתה
עשה התאמר אל-לבך כי תמלט ממשפט אלהים:
ד או התבזז רב טובו וחמלתו וארך אפו ולא תתבונן
כי-בטובו הוא מדריךך לשוב אליו:

ה' ובשרות לבד ובכפרך הקשה תצבר לך עברה ליום
 הגדול והנורא בהגלות נגלות צדקת משפט אלהים:
 ו' אשר יגמל לאיש איש כמפעליו:
 ז' חיי עולם לשקדי עשה טוב שחרי כבוד והדר אשר
 לא יעבר לנצח:
 ח' וזעף ועברה לבני מרי הממאנים לשמע דברי אמת
 ולעשות עול יהינו:
 ט' צרה וצוקה לכל-נפש איש הפעל רע היהודי בראש
 וגם-הינני:
 י' וכבוד והדר ושלוש לכל-פעל טוב היהודי בראש
 וגם-הינני:
 יא' כי אין-משא פנים עם-האלהים:
 יב' כי כל-אלה אשר חטאו בכלי-תורה גם בכלי-תורה
 יאבדו ואלה אשר חטאו ותורת אדני אתם על-פי
 התורה הזאת ישפטו:
 יג' כי לא שמעי התורה צדיקים הם לפני אלהים כי
 אם-שמרי התורה יצדקו:
 יד' כי הגוים אשר אין-להם אור תורה ועשים כדברי
 התורה על-פי אור דעתם הם אשר תורה אין להם
 יהיו תורה לנפשם:
 טו' בהראתם כי משפט התורה כתוב על-לוח לבם
 באשר דעתם תגיד להם ועשתנותיהם תליפות
 שטנות או מזכות אשה את-אחותה:
 טז' ביום ההוא אשר ישפט אלהים את-סתרי בני אדם
 על-פי ישוע המשיח באשר הודעתו בבשרתי:
 יז' ואתה כי נקראת בשם יהודי ותשת מבטחך בתורה
 ובאלהים תתהלל נפשך:
 יח' כי ידעת את-רצונו ותבין להבדיל בין-טוב לרע
 להיותך משפיל בתורה:
 יט' ולבך בטוח כי אתה הוא המנהל לעוירים ואור לישיבי
 חשך:
 כ' מורה לפתאים אלוף לילדים וחותרם תכנית בדעת
 ואמת בתורה:
 כא' ואתה המאלף את-אחרים הלא תאלף את-נפשך
 אתה הקרא לא-תגנב תתגנב אתה:
 כב' אתה האמר לא-תנאף תנאף אתה אתה אשר תשקן
 את-האילים תתמעל מעל בקדש:
 כג' אתה כי תתהלל בתורה תתחלל שם האלהים וסור
 מן-התורה:
 כד' כי בגללכם שם אלהים מחלל בגוים כמו שכתוב:
 כה' כי אמן המולה להועיל לך אם-תשמר את-התורה אף
 אם את-התורה הפרת הלא מולתך לערלה נהיתה:
 כו' ואם הערל יעשה כמשפט התורה ערלתו למולה
 תחשבו-לו:
 כז' והערל הזה מלכה העשה כמשפט התורה ידן אתך
 אשר יש-לך ספר המצוה ואות ברית המולות
 ואת-התורה הפרת:
 כח' כי לא-זה הוא יהודי אשר לעינים ולא זאת היא
 המולה אשר למראה בכשר:

כט' אף זה יהודי אשר בתוך לבו הוא יהודי והמולה
 מולת הלבב היא לפי רוח הדבר ולא לפי אות הכתב
 אשר תהלתו לא מבני אדם כי אם מאלהים:

פרק ג

א' אם בן אפוא מה-יתרון ליהודי ומה-בצע לו בברית
 המולות:
 ב' רב מאד מכל-עבר ויתרון הראש פי-הפקדו אתם
 דברי אלהים:
 ג' ומה אפוא אם-מקצתם לא האמינו ההפר יפר חסר
 אמונתם את-אמונת אלהים:
 ד' חלילה אף אלהים נאמן הוא וכל-אדם כזב ככתוב
 למען-תצדק בדבריך ותזכה בהשפטך:
 ה' אף אם-ינדע עז צדקת אלהים על-ידי פשעינו
 מה-נאמר אלהי עול הוא אשר יעיר חמתו עלינו
 כדרך בני-אדם אני מדבר:
 ו' חלילה כי אם-בן איף-ישפט אלהים את-הארץ:
 ז' ואם-פשעי וכחשי באלהים יתן-לו עז וכבוד משנה
 למה-זה אצא רשע בהשפטי:
 ח' אף הלא זה הוא דבר מנדינו המוציאים דבתנו רעה
 לאמר כי אנחנו אמרים נעשה רע בגלל הטוב אשר
 יבא בעקבו אלה הם אשר בהשפטם יאשמו:
 ט' ומה עתה הניש יתרון לנו אפס ואין כי לפני בן
 הוכחנו כי יהודים ויננים בעון המה יחד:
 י' ככתוב אין צדיק אין גם-אחד:
 יא' אין משפיל אין דרש את-אלהים:
 יב' הכל סר יחדו נאלחו אין עשה-טוב אין גם אחד:
 יג' קבר-פתוח גרנם לשונם יחליקון חמת עכשויב תחת
 שפתימו:
 יד' אשר אלה פיהם מלא ומררות:
 טו' רגליהם ימהרו לשפף-דם:
 טז' שד נשבר במסלותם:
 יז' ודרך שלום לא ידעו:
 יח' אין פחד אלהים לנגד עיניהם:
 יט' ואנחנו ידענו כי כל-אשר תגיד התורה לאלה אשר
 קבלו את-התורה תשים דבריה ובזאת יסכר כל-פה
 וכל-הארץ תאשם לפני אלהים:
 כ' יען במעשים אשר צותה התורה לא יצדק כל-בשר
 לפניו כי ממקור התורה יצאה דעת החטא:
 כא' ועתה מבלעדי התורה יצאה צדקת אלהים לאור אשר
 העידו עליה התורה והנביאים:
 כב' וצדקת אלהים באמונת ישוע המשיח נתונה לכל-בני
 אדם לבני אמונים כלם כי אין-מבדיל:
 כג' כי-כלם חטאו ויסגו מאחרי כבוד אלהים:
 כד' ובחנו חנם כלם יצדקו כי-פדה אתם ישוע המשיח:
 כה' הוא אשר הקדישו אלהים מקדם לכפר עלינו כדמו
 על-פי אמונתנו לבעבור גלות את-צדקתו ותמלתו
 באשר סלח לעונות עמו מימי קדם:

^י וגם לגלות את צדקתו לעת כזאת כי הוא הצדיק והוא המצדיק את המאמין בישוע:
^{יב} איה אפוא עתה גאון המתהללים אין כל-מאומה על-פי איזה חק על-פי חק-המעשה לא כי אם על-פי חק-האמונה:
^{יג} לכן חרצנו לאמר באמונה יצדק איש מבפניו המעשים אשר על-פי התורה:
^{יד} האלהים ליהודים לבד הוא ולא לגוים אכן גם-אלהי הגוים הוא:
^{טו} כי הוא אלהים אחד אשר יצדיק את-המולים באמונה ואת-הערלים גם-כן על-ידי האמונה:
^{טז} הכי נפיר את-התורה באמונתנו חלילה אף נקים את-התורה:

פרק ד

^א ומה-נאמר על-אברהם אבינו מה-יתרון מצא במעשהו:
^ב כי לוי-נצדק אברהם במעשיו נאנה-לו תהלה אך-לא לפני אלהים:
^ג כי מה-דבר התורה והאמן אברהם באלהים ויחשבה לו צדקה:
^ד ולאיש אשר מעשהו בידו לא יחשב שכרו כמתנת חנם כי אם-כשלמת חוב:
^ה אף איש אשר מעשה ידיו אין אתו והוא מאמין במצדיק את-הרשע עקב אמונתו אמונתו זו תחשב לצדקה:
^ו כאשר גם-דוד מאשר את-האדם אשר אלהים יצדיקנו לא על-פי פועלו:
^ז אשרי נשוי-פשע כסוי חטאה:
^ח אשרי אדם לא-יחשב יהיה לו עון:
^ט ואשר היה למי לגמולים או גם-לערלים יען נקרא בזה כי אמונת אברהם נחשבה לו לצדקה:
^י ומתי נחשבה-לו כן אחרי המלו או טרם המלו לא אחרי המלו כי אם-טרם המלו:
^{יא} ואות ברית המולות נשא להיות לו לחותם צדקתו עקב אשר האמין בעודנו ערל למען יהיה לאב לכל-המאמינים אף פיהם ערלים אשר גם-אמונתם תחשב להם לצדקה:
^{יב} והוא אב לגמולים אך-לא רק לגמולים לבדם פיהם-גם-לאלה ההלכים בעקבות אמונתו אשר התהלך אברהם אבינו בעודנו ערל:
^{יג} כי לא בגלל התורה באה ההבטחה לאברהם ולזרעו להיות יורש הארץ כי אם-בגלל צדקת אמונתו:
^{יד} כי אם-בעלי התורה יורשים הם אמונה תהיה לריק והבטחה ללא-דבר:
^{טו} כי מפאת התורה יצא הקצף כי באשר אין תורה אין פשע:

^{טז} על-כן בדרך אמונה תמצא למען תכון בחסד וההבטחה תהיה נכונה לכל-הזרע לא לבני התורה לבדם פיהם-גם-לבני אמונת אברהם אשר אב לכלנו:
^{יז} ככתוב כי אב המון גוים נתתיך לפני אלהים זה בטח בו לבו הנתן חיים למתים והקרא לאין פלי:
^{יח} ואף כי לא נראה פתח תקנה החזיק בתקנתו להנחית אב-המון גוים כאשר נאמר כה יהיה זרעך:
^{יט} וכאשר לא התרפה באמונתו הביט אל-בשרו אשר היה כמת בהיותו כבן-מאת שנה ואל-רחם שרה אשר בלה:
^כ ורוחו לא נפלגה בקרבו מבלי אמן בדבר אלהים כי אם-התגבר באמונתו ונתן כבוד לאלהים:
^{כא} ונפשו ידעת מאד כי תשיג יד אל למלאת את אשר דבר:
^{כב} ועל-כן נחשבה לו לצדקה:
^{כג} ולא נכתב רק למענו לבדו כי לו נחשבה:
^{כד} כי אם-גם למענו אשר כן תחשב-לנו המאמינים במקום את-ישוע אדנינו מן-המתים:
^{כה} אשר נמסר למות בפשעינו והקם על לצדקה לנו:

פרק ה

^א על-כן כאשר נצדקנו באמונה שלום ישפת-לנו אלהים על-ידי ישוע המשיח אדנינו:
^ב אשר גם על-ידו מצאנו בדרך אמונה את-שער החסד אשר אנחנו באים בו ובעז האלהים נרים קרן כאשר קנינו לו:
^ג ולא-זאת לבד כי אם-גם בצרה נרים ראש אחרי אשר ידענו פיי-צרה תוליד את-עצור רוח:
^ד ועצר הרוח את-בחינת לב ובחינת הלב את-תקנת נפש:
^ה והתקנה לא תבוש כאשר הוצק בלבנו אהבת-אל ברוח קדשו אשר נתן עלינו:
^ו כי בעוד היינו רפי ידים מת המשיח בעתו בעד החטאים בנפשותם:
^ז הן תיקר לאדם נפשו מתתו אתה בעד נפש צדיק ובעד הצדקה אולי איש מתנדה יעצר-כח למות בעדך:
^ח ואלהים גלה אהבתו לעינינו כי בעוד היינו חטאים נתן המשיח את-נפשו בעדנו:
^ט אף פיי-עתה אחרי אשר נצדקנו בדמו תושיע לנו ידו להמלט מחרון אף:
^י כי אם-בעוד אויבים היינו אנחנו התרצנו אל-האלהים במות בנו אף פיי-אחרי אשר רצה בנו בחיי בנו נושע:
^{יא} ולא-זאת לבד כי אם-גם רמה קנינו באלהים על-ידי ישוע המשיח אדנינו אשר בו לקח רצון מדינו:

^{יב} לכן באשר החטא עלה בארץ על-ידי אדם אחד והמות בא לרגלי החטא בן פגע המות בכל-בני אדם באשר כלם חטאו:

^{יג} כי נמצא חטא בארץ גם-לפני מתן התורה ואף כי חטא לא יחשב בכלי-תורה:

^{יד} בכל-זאת שלט המות מאדם עד-משה גם-בפשעים אשר פשעם לא נדמה לפשע אדם הוא האדם הראשון אשר בדמותו הצלמו האדם האחרון התעתד לבוא:

^{טו} אפס כי אין ערך הפשע כערך מתנת חנם כי אם-בפשע אחד מתו רבים כמה פעמים יתר על-המדה יועיל לרבים חסד אלהים ומתנת ידו על-פי חסד האיש האחד ישוע המשיח:

^{טז} ולא כמשפט הנחרץ בגלל הפשע האחד נתנה לנו המתת כי המשפט יצא להרשיע את-כלם בפשע אחד והמתת היא לטהר את-כלם מפשעים רבים:

^{יז} כי אם-בפשע האחד שלט המות בנו על-ידי האחד אף כי-נשאוי שפעת החסד ומתנת הצדקה ימשלו בחיים על-ידי האחד הוא ישוע המשיח:

^{יח} לכן באשר בפשע איש אחד נשפטו כל-בני-אדם ויאשמו בן גם-בצדקת איש אחד יזכו כל-בני-אדם לחיי צדקה:

^{יט} כי באשר בהפצר איש אחד רבים יצאו אשמים בן גם-בהקשב האחד רבים יצאו נקיים:

^כ ובין כה נכה באה התורה לבעבור יגדל הפשע אף באשר גדל הפשע שם גדל החסד יתר מאד:

^{כא} וכאשר שלט החטא במות בן ימשל החסד על-ידי הצדקה לחיי עולם בישוע המשיח אדונינו:

פרק ו

^א ומה-נאמר עתה הנעמד עוד בחטאה למען יגדל החסד:

^ב חלילה אנהנו אשר כמותם נחשבונו לחטא איך נחיה-בו עוד:

^ג הלא ידעתם כי כלנו הנטבילים בשם ישוע המשיח במוותו נטבלנו:

^ד וכאשר נטבלנו במוותו בן נקברנו עמו וכאשר אבי-כל בכבודו הקימו מן-המתים בן גם-עלינו לקום להתהלך לפניו בחיים חדשים:

^ה כי אם-היינו דבקים בו בענפים בעץ ונחשבים כמו-מתים במוותו הלא נשנה-לו גם-בתקומה:

^ו בדעתנו כי האדם הקדמני בקרבנו נתלה במהו למען יחדל עצם האדם החטא הזה לבלתי נהיה עוד עבדים לחטא:

^ז כי המת חפשי הוא מן-החטא:

^ח והנה אם-מתים אנהנו עם-המשיח סמוך לבנו כי גם-נחיה עמו:

^ט בדעתנו כי המשיח אשר קם מן-המתים לא יישן עוד ולא ישלט-בו המות שנית:

^י כי באשר מת מת הוא פעם אחת לחטא ובאשר חי חי הוא לאלהים:

^{יא} בן חשבו נפשכם גם-אתם מתים לחטאה וחיים לאלהים בישוע המשיח אדונינו:

^{יב} אל-ישלט אפוא החטא בבשרכם ההלך למוות לנטות אחריו בתאנתו:

^{יג} ואל-תתנו את-אבריכם להיות כלי-און לחטא אף הקריבו את-נפשכם לאלהים כחיים מן-המתים ואת-אבריכם כלי צדקה לאלהים:

^{יד} והחטא לא ישתרר עליכם כי אינכם תחת יד-התורה כי אם-תחת יד תורת חסד:

^{טו} ומה אפוא הכי נחטא יען תחת יד-התורה אין אנהנו עוד כי אם-תחת יד תורת חסד חלילה:

^{טז} הלא ידעתם כי למי אשר תפיקו נפשכם בעבדים סרים למשמעתו לו אתם לעבדים כאשר אליו תשמעו? אם עבדים לחטא ולמות ואם לשמע בקול אדני ולצדקה:

^{יז} וברוך הוא אלהים כי אחרי היותכם עבדים לחטא שמתם על-לבכם לשמע ולשמור את-התורה ההיא בפירותה אשר קבלתם עליכם:

^{יח} ואחרי אשר יצאתם לחפשי מיד-החטא לעבדי הצדקה הייתם:

^{יט} כדרך בני-אדם אני מדבר בעבור רפיון בשרכם כי באשר הקרבתם אבריכם לתועבה ועולתה לעשות עול בן הקדישו-נא אבריכם כיום למעשה הצדקה למען תהיו קדשים:

^כ כי-בהיותכם לפנים עבדים לחטא נפרדים הייתם מצדקה:

^{כא} ומה-פרי מצאתם אז מהמעשים ההם אשר תכלמו מהם כיום כי עקב אלה אבדון:

^{כב} אף עתה כי-יצאתם לחפשי מיד החטא ותהיו עבדים לאלהים הלא תשאו פריכם בקדש ועקב-זה חיי עולם:

^{כג} כי משכרת החטא אבדון ומתת אלהים חיי נצח בישוע המשיח אדונינו:

פרק ז

^א הלא ידעתם אחי כי לידעי התורה אני מדבר כי התורה משלת באדם כל-עוד חי הנהו:

^ב כי אשה בעלת-בעל צרורה היא על-פי התורה בחיי בעלה וכי-ימות הבעל יצאה לה מתורת הבעל:

^ג ועל-בן אם תדע איש אחר בעוד בעלה חי נאפת יקרא לה אף אחרי מות הבעל חפשית היא מן-התורה ולא נאפת היא בהיותה לאיש אחר:

^א לכן אחי גם-אתם כמתים נחשבתם לתורה בבשר המשיח המת ונתקומו ונתקו לאחר הלא הוא אשר קם מן-המתים למען עשות פרי לאלהים:

^ב כי כל-עוד נדפנו חיי בשרים קראת מצות התורה לתשוקות אנן בקרבנו אשר התגרו בנו ונעש פרי למות:

^ג אף עתה נחלצנו מיד התורה ומוסרותיה השלכנו ממנו אחרי אשר מתנו לה ובכן עלינו לעבד את-יהוה ברוח החדשה ולא לפי-טעם המלות הנושנות בתורה:

^ד ומה-נאמר עתה הרי התורה חטא היא חלילה אפס חטא לא ידעתי אם לא על-פי התורה כי לחמד לא ידעתי לולא אמרה התורה לא תחמד:

^ה והחטא מצא-לו תאנה במצנה ויעורר בי כל-תאנה כי מבלעדי התורה החטא כמת הוא:

^ו ואני חי הייתי לפנים בלא-תורה ובכוא המצנה קם החטא וחי ואנכי נפילתי מת:

^ז והמצנה הזאת אשר חיים בה נמצאה-לי פמות:

^ח כי-החטא במצא תאנה במצנה השיאני וכיד המצנה ההיא הרגני:

^ט ובכן התורה קדשה והמצנה קדשה ישרה וטובה:

^י הרי נהפכה-לי הטובה למות חלילה אף החטא הוא למען יודע פאשר הוא בהביאו לי את-המות מן-הטובה כי לנכח המצנה יגדל ויעלה החטא לתטאה גדלה עד-מאד:

^{יא} כי נודע לנו כי-התורה תורת רוח היא ואני בשר אני נמפתי לחטא:

^{יב} כי הדבר אשר אני עשה אראה ולא אבין כי לא-כאשר רצתה נפשי עשיתי כי אם-את-אשר שנאתי זאת עשית ירי:

^{יג} ובעשותי הדבר אשר לא-חפצתי-בו הנני נתן עדות לתורה כי טובה היא:

^{יד} ועתה לא-עוד אנכי בעל המעשה הזה כי אם-החטא השכן בקרבי:

^{טו} כי בקרבי ובשרי ידעתי לא ישפן-טוב באשר החפץ לעשות טוב נמצא עמדי אף לבצע את-חפצי לא תמצא ירי:

^{טז} כי אינני עשה את-הדבר הטוב באשר חפצתי אף את-הרע אשר לא חפצתי ירי תבצענה:

^{יז} ואחרי אשר עשה אני את-הדבר אשר לא חפצתי לא אנכי עוד בעל המעשה הזה כי אם-החטא השכן בקרבי:

^{יח} זה הוא החק אשר מצאתי בנפשי באשר אהפץ לעשות טוב כן הרע יעמד נגדי:

^{יט} כי בתורת אלהים חפצי כחפץ האדם הפנימי:

^כ אף תורה אחרת אני מוצא בקרב מעי הנלחמת בתורת שכלי ונפשי בשבי הלקה לפני תורת החטא אשר בקרב מעי:

^{כא} אוי לגבר אמלל כמני מי יצילני מגוף המות הלזה:

^{כב} אודה הפעם את-אלהים בישוע המשיח אדנינו ובכן אפוא עבד אני ברוחי את-תורת האלהים ובבשרי את-תורת החטא:

פרק ח

^א על-כן אפוא אין-אשמה לדבקים בישוע המשיח המת-הלכים שלא כבשר אלא לפי הרוח:

^ב כי תורת רוח החיים בישוע המשיח חלצה את-נפשי מתורת החטא והמות:

^ג כי את-אשר לא שמה התורה כי קצרה ידה לכבש את-הבשר שת אלהים בשלחו את-בנו בדמות בשר האדם החטא לקרבן על-החטא ושפטו להם החטא בבשרו:

^ד למען תוקם צדקת התורה בנו ההלכים בדרך החיים לפי-הרוח ולא לפי-הבשר:

^ה כי ההלכים לפי-הבשר יהגו בדברי הבשר וההלכים לפי-הרוח בדברי הרוח:

^ו כי הגיון הבשר מות והגיון הרוח חיים ושלום:

^ז יצן הגיון הבשר פרה שנאת אלהים כי לא נכנע מפני תורתו וגם-להכנע לא יוכל:

^ח ואלה אשר חיי בשרים חיים הם לא יוכלו להפיק רצון מאלהים:

^ט ואתם לא חיי בשרים חיים כי אם-חיי הרוח אם רק רוח האלהים שכן בתוככם אל-נכון אף מי אשר אין לו רוח המשיח לא לו הוא:

^י ואם-המשיח יש בכם הנה הגוף מת הוא עקב החטא אף הרוח חי עקב הצדקה:

^{יא} ואם-רוח אל המקום את-ישוע מן-המתים ישפן בכם הלא הוא אשר הקים את-ישוע המשיח מן-המתים? תן חיים גם-לעצמותיכם הלקחים למות ברוח ההוא השכן בכם:

^{יב} לכן אחי לא לבשר נדרנו לחיות חיי בשרים:

^{יג} כי אם-חיי בשרים תחיו מות תמתון ואם ברוח תכחידו את-מעללי הבשר חיה תחיו:

^{יד} כי כל-אלה אשר ברוח אלהים יוכלו בני אלהים הקמה:

^{טו} כי לא רוח עבדות קבלתם אשר תשובו ליראה כי אם-רוח כמשפט הבנים אשר בו אנו קראים אבא אבינו:

^{טז} הוא הרוח הנתן עדות לנפשונו כי-בני אלהים הגנו:

^{יז} ואם-בנים גם-יירשים אנחנו ירשי נחלת אלהים חלק כחלק עם-המשיח אם-אמנם נתענה עמו למען גם-עמו נפכד:

^{יח} כי שקלתי סבל הזמן הזה ואיננו שנה להשקל עם-הכבוד הבא אשר יראה עלינו:

^{יט} כי גם-עניי הבריאה תליות בצפייתה עד-גולה כבוד בני האלהים:

פרק ט

א הנה אמת אני דבר במשיח ולא אכזב וחקרי לבי
יעידון לי ברוח הקדש:
ב כי צר לי מאד וכל-היום לבי עלי דני:
ג עד אשר-בקשה נפשי לאמר לו החרם יחרים המשיח
אתי תחת אחי שארי ובשרי:
ד אשר הם בני ישראל ולהם משפט הבנים והפבור
והבריתות מתן התורה עבדת הקדש ודברי
ההבטחות:
ה האבות להם הם והמשיח לפי-בשרו מהם יצא אשר
עלה-הכל הוא האלהים המברך לעולם ועד אמן:
ו אפס לא-כן הדבר ודבר-אלהים לא נפל ארצה כי
לא-כלם אשר מישראל ישאלים הם:
ז ולא כל-זרע אברהם בנים הם פי אף ביצחק יקרא לך
זרע:
ח וזה יורנו כי לא בני-הבשר בני אלהים הם כי אם-רק
בני ההבטחה יחשבו לזרע:
ט כי זה דבר ההבטחה למועד אשוב ולשרה בן:
י ומלבד זאת גם-הרבקה בהיותה הרה בן-יחיד ליצחק
אבינו:
יא בטחם נולדו ילדיה עד לא-עשו מאומה משוב עד-רע
למען תקום עצת אלהים לפי-בחירתו לא עקב
מעשים כי אם-פרצון הבחור:
יב הגד לה פירב יעבד צעיר:
יג כפתוב נאהב את-יעקב ואת-עשו שנאתי:
יד ומה-נאמר עתה הכי יש עולתה באלהים חלילה:
טו כי אל-משה אמר ונתתי את-אשר אחן ורחמתי
את-אשר ארחם:
טז ומפני זה אין הדבר ביד הרצה ולא ביד הרץ כי
אם-ביד אלהי החנינה:
יז כי-כן הכתוב אמר לפרעה בעבור זאת העמדתך
בעבור הראתך את-כחי ולמען ספר שמי
בכל-הארץ:
יח וזה יורה לנו כי את-אשר ירצה יחננו ואת-אשר ירצה
יכבד את-לבו:
יט וכי תאמר אלי הלא רצונו אין להפריע ואם-כן
למה-זה יפקד עון:
כ אכל מי אתה הוא בן-אדם פי תריב ריב עם-האלהים
היאמר יצר ליצרו למה-זה כה יצרתני:
כא האין שלטון ליצר החמר לעשות מגלם שהוא כלי
אחד לכבוד וכלי אחר לקלון:
כב ומה אפוא אם-תפץ האלהים להראות את-זעמו
ולהודיע את-גבורתו וישא בארץ רוחו את-כלי הזעם
אשר נכוננו לאבדון:
כג ואת-עשר תפארתו הודיע בכלי החנינה אשר הכינם
מאז לכבוד:

כ כי לא ברצונה נכבשה הבריאה להבלי-שוא כי
אם-ברצון הכבש אתה אשר הניח לה פתח תקנה:
כא כי תגאל מעבודתה ומשחיתותיה לדרור לצבי
ולכבוד עם-בני האלהים:
כב כי הבריאה כלה ידענו כי תאנק תזעק בחבליה
עד-עתה:
כג ולא-היא לבדה כי אם-גם אנו אשר לקחנו ראשית
החלק בפרי בכורים במתנת הרוח גם-אנו נאנחים
בנפשנו ומחכים למשפט הבנים לפדות גוינתנו:
כד כי תשוועתנו עד-כה רק בתקנה היא אולם תקנה
נראה לעינים לא-עוד תקנה היא פי דבר אשר יראה
אדם בעיניו למה יקנה לו עוד:
כה אף אם-נקנה לדבר אשר לא ראינו נוחיל לו הוחיל
ודומם עד-בואו:
כו וכזאת גם-הרוח עזר יעזר-לנו ברפיונו כי מה אפוא
להתפלל לא נדע פאשר נכון לנו אף הרוח ההוא
מפגיע בעדנו באנחות עמקו מספר:
כז והבחן לבות הוא ידע מה הגיון הרוח אשר פלב
אלהים בעד קדשיו יפגיע:
כח וכל-המעשים ידענו כי יעזרו יחדו לטובה לא-הבי
אלהים הקראים בסוד עצתו:
כט כי את-אלה אשר ידע מקדם אתם יעד גם-מאז כי
ישוו לדמות בנו לבעבור יהיה הוא הבכור לאחים
רבים:
ל ואת-אלה אשר יעד מאז אתם גם-קרא ואת-אלה
אשר קרא אתם גם-הצדיק ואת-אלה אשר הצדיק
אתם גם-כבוד:
לא ומה-נאמר עתה על-זאת אם-אלהים לנו מי יתיצב
בפנינו:
לב הן הוא לא חמל על בן-סגלתו כי אם-הסגירו בעד
כלנו הכי עמו לא יתן-לנו כל-משאלותינו כרב
חסדו:
לג מי ישית חטאת על-בחירי האלהים הן האלהים הוא
המצדיק:
לד מי-הוא זה המרשיע הלא ישוע המשיח מת נחי
וגם-ישב לימין האלהים וגם-הוא מפגיע בעדנו:
לה מי יפרידנו מאהבת המשיח האם צר מציק ורדף או
רעבון ומערה פיי-חרב וכל-מוקשי מות:
לו כפתוב כי-עליך הרגנו כל-היום נחשבנו כצאן
טבח:
לז ובכל-אלה יתר הרבה ממנצחים יכל נוכל ביד האהב
את-נפשנו:
לח כי בטחתי כי לא מות ולא חיים לא מלאכי אל לא
שרי הצבא לא אלה אשר ישנם ולא אלה אשר
עתידים לבא ולא גברי כח:
לט ולא רום ולא עמק ולא איזה יקום אחר יהיה לאל
ידם להפרידנו מאהבת האלהים אשר בישוע המשיח
אדנינו:

כד וכלי התנינה אֲנַחְנוּ אֵלֶּה אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ לֹא מִן־הַיְּהוּדִים לְבָדָם כִּי אִם־גַּם מִן־הַגּוֹיִם:

כה כָּאֲשֶׁר גַּם־דָּבָר בְּהוֹשֵׁעַ אֶקְרָא לְלֹא־עַמִּי עַמִּי:

כו וְלֹא־רַחֲמָה רַחֲמָה וְהָיָה בְּמָקוֹם אֲשֶׁר־יֵאמָר לָהֶם לֹא־עַמִּי אַתֶּם שֵׁם יִקְרָאוּ בְּנֵי אֱלֹהִי:

כז וְיִשְׁעִיהָ קָרָא עַל־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי אִם־יְהִיָּה מִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחֹל הַיָּם שָׁאֵר יָשׁוּב בּוֹ:

כח כְּלִיֹּן חֲרוּץ שׁוֹטֵף צִדְקָה כִּי כָלָה וְנִחְרְצָה אֲדֹנָי עֲשֵׂה בְּקֶרֶב הָאָרֶץ:

כט וְכַאֲשֶׁר אָמַר יִשְׁעִיהָ לִפְנִים לְוִלִּי יִהְיֶה צָבָאוֹת הוֹתִיר לָנוּ זֶרַע כְּסֹדִם הֵייוֹנוּ לַעֲמֻדָה דְּמִינוּ:

ל וְעַתָּה מִה־נֶּאֱמַר כִּי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא רָדְפוּ אֶת־הַצִּדְקָה הַשִּׁיגוּ צִדְקָה הִיא הַצִּדְקָה אֲשֶׁר מִמָּקוֹר אֲמוּנָה:

לא וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר רָדְפוּ אֶת־תּוֹרַת הַצִּדְקָה לֹא הַשִּׁיגוּ אֶת־תּוֹרַת הַצִּדְקָה:

לב וְיַעֲזֹב־מָה יַעֲזֹב כִּי־לֹא בְּאֲמוּנָה רָדְפוּ כִּי מִמַּעַשֵׁי הַתּוֹרָה בִּפְעֻלוֹת וַיִּתְּנֶנּוּ בָּאָבֶן נֶגֶף:

לג כִּפְתּוּב הַנָּנִי יֹסֵד בְּצִיּוֹן אָבֶן נֶגֶף וְצוּר מִכְשׁוֹל וְהִמָּאֵמִין בּוֹ לֹא יָבוֹשׁ:

פרק י

א אחי תֵּאוֹת לְבִי וּתְפִלָּתִי לֵאלֹהִים בְּעַד יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִנְשְׁעוּ:

ב כִּי עֲדוֹת אֲנִי לָהֶם כִּי קִנְאָת אֱלֹהִים אַתֶּם אֶף לֹא־בְהִשְׁכַּל:

ג כִּי מֵאֲשֶׁר צִדְקַת אֱלֹהִים הִשְׁכִּילוּ וַיִּתְּאֲמְצוּ לְהַקִּים צִדְקַת נִפְשָׁם לֹא נִכְנַע לָבָם לִפְנֵי צִדְקַת אֱלֹהִים:

ד כִּי תִכְלִית הַתּוֹרָה הוּא הַמְּשִׁיחַ לַצִּדְקָה לְכָל־הַמֵּאֲמִין בּוֹ:

ה כִּי מִשָּׁה כָּתַב עַל־הַצִּדְקָה לְפִי מִשְׁפָּטִי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אַתֶּם הָאָדָם וְחִי בָהֶם:

ו וְהַצִּדְקָה מִמָּקוֹר הָאֲמוּנָה תִּקְרָא כְּזֹאת אֶל־תֵּאמַר בְּלִבְכֶּךָ מִי יַעֲלֶה הַשְּׁמִימָה זֶה הוּא לְהוֹרִיד אֶת־הַמְּשִׁיחַ:

ז או מִי־יִרֹד שְׁאֵלָה זֶה הוּא לְהַעֲלוֹת אֶת־הַמְּשִׁיחַ מִן־הַמֵּתִים:

ח וְמָה הִיא אִמְרַת כִּי קְרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ וְזֶה הוּא דָּבָר הָאֲמוּנָה אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ מִבְּשָׂרִים:

ט כִּי אִם־בְּפִיךָ תוֹדָה כִּי יִשׁוּעַ הוּא הָאֲדוֹן וּבִלְבָבְךָ תֵּאֲמִין כִּי אֱלֹהִים הִקְיָמוּ מִן־הַמֵּתִים תִּנְשָׁע:

י כִּי בִלְבָבוֹ יֵאֲמִין בּוֹ הָאָדָם וְהִיָּה־לוֹ לַצִּדְקָה וּבִפְיָהּ יוֹדֶה־לוֹ וְהִיָּה־לוֹ לִישׁוּעָה:

יא כִּי כִפְתּוּב אָמַר וְהִמָּאֵמִין בּוֹ לֹא יָבוֹשׁ:

יב וְאִין מִכְדִּיל בֵּין־יְהוּדִי לִיְנוּכִי כִּי הֵלֹא הוּא אֲדוֹן־כָּל וְרֹב חֶסֶד לְכָל־קִרְיָיו:

יג כִּי־כָל אֲשֶׁר־יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמְלֹט:

יד אָכֵן אֵיךְ יִקְרָאוּ אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא הָאֲמִינוּ־בּוֹ וְאֵיךְ יֵאֲמִינוּ־בּוֹ אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ עָלָיו וְאֵיךְ יִשְׁמְעוּ בָּאִין מִגִּיד:

טו וְאֵיךְ יִגִּידוּ אִם־אֵין שְׁלַח אַתֶּם כִּפְתּוּב מִה־נָּאוּ רִגְלֵי מִבְּשָׁר שְׁלוֹם מִבְּשָׁר טוֹב:

טז אֶף לֹא־כָלָם שָׁמְעוּ אֶל־הַבְּשָׂרָה כִּי יִשְׁעִיהוּ אָמַר יְהוָה מִי הָאֲמִין לִשְׁמַעְתּוֹ:

יז אֲשֶׁר לְזֹאת הָאֲמוּנָה בָּאָה מִפִּי הַשְּׁמוּעָה וְהַשְּׁמוּעָה הִיא בְּדָבָר אֱלֹהִים:

יח אֶף אֲנִי אָמַר הִכִּי לֹא שָׁמְעוּ הֵלֹא בְּכָל־הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹלָם וּבִקְצָה תִּבֵּל מְלִיָּהֶם:

יט וְעוֹד אֲנִי אָמַר הִכִּי לֹא יָדַע יִשְׂרָאֵל וּמִקֶּדֶם אָמַר מִשָּׁה אֲנִי אֶקְנִיאֲכֶם בְּלֹא־עֵם בְּגוֹי נָכַל אֶכְעִיסְכֶם:

כ וְיִשְׁעִיהָ יַעֲזֹב לֵאמֹר נִמְצָאתִי לֵלֵא בְּקִשְׁנִי נִגְלִיתִי לְלֹא שְׁאֵלוֹנִי:

כא וְעַל־יִשְׂרָאֵל הוּא אָמַר פִּרְשָׁתִּי יָדִי כָל־הַיּוֹם אֶל־עַם סוֹרֵר וּמִרְיָה:

פרק יא

א וְאֲנִי אָמַר כִּי־הָיָה הַשְּׁלִיךְ אֱלֹהִים אֶת־עַמּוֹ מֵעַל־פָּנָיו חֲלִילָה גַם־אֲנִכִּי יִשְׂרָאֵלִי אֲנִי מִזֶּרַע אֲבִרָהֶם לְמַטָּה בְּנִימִין:

ב לֹא־הִשְׁלִיךְ אֱלֹהִים מֵעַל־פָּנָיו אֶת־עַמּוֹ אֲשֶׁר יָדַעוּ מִקֶּדֶם הֵלֹא יָדַעְתֶּם אֶת־אֲשֶׁר יֵאמַר כִּפְתּוּב בְּאֵלֵיהָ בְּהִתְאוּנָנוּ עַל־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אֱלֹהִים לֵאמֹר:

ג יְהוָה אֶת־נְבִיאֶיךָ הִרְגוּ וְאֶת־מִזְבְּחֶיךָ הִרְסוּ וְאֶת־אֲנִי לְבָדִי וַיִּבְקְשׁוּ אֶת־נִפְשִׁי לְקַחְתָּהּ:

ד וְמָה יַעֲנֶה אַתּוֹ דָּבָר אֱלֹהִים הַשְּׁאֲרִיתִי לִי שְׁבַעַת אֲלָפִים אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־כָרְעוּ עַל־בְּרָכִים לְבָעַל:

ה וְכֵן גַּם־כִּי־יִהְיֶה הַשְּׁאִיר לוֹ שְׁאֲרִית כָּאֲשֶׁר בָּחַר בָּהֶם בְּחֶסֶד:

ו וְאִם בְּחֶסֶד לֹא עָשָׂה זֹאת עוֹד בְּשֹׁכֵר מַעֲשֶׂה כִּי אִם־כֵּן הַחֶסֶד אֵינְנוּ עוֹד חֶסֶד וְאִם־הִיָּתָה מִתּוֹךְ הַמַּעֲשִׂים אֵינְנוּ־עוֹד חֶסֶד כִּי אִם־כֵּן הַמַּעֲשֶׂה יִחְדַּל לְהִיֹּת מַעֲשֶׂה:

ז וְעַתָּה מָה אֶפּוֹא בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא הַשִּׁיגוּ אֶת־אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ רַק הַנִּבְחָרִים הַשִּׁיגוּ וְהַנּוֹתָרִים חָפּוּ בְּעוֹרֹן:

ח כִּפְתּוּב נִתֵּן לָהֶם יְהוָה רוּחַ תְּרַדְמָה עֵינַיִם לֹא לְרֹאוֹת וְאָזְנוֹת לֹא לִשְׁמֹעַ עַד־הַיּוֹם הַזֶּה:

ט וְדוֹד אָמַר יְהִי שְׁלֹחֲנָם לִפְחַ וּלְרִשָּׁת וּלְמוֹקֵשׁ וּלְשִׁלוּמִים לָהֶם:

י תִּחְשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מִרֹּאוֹת וּמִתְנִיָּהֶם תִּמִּיד הַמַּעַד:

יא וְאֲנִי אָמַר כִּי־הָיָה נִוְקָשׁוּ לְמַעַן יִפְּלוּ וְלֹא יוֹסִיפוּ קוֹם חֲלִילָה אֶף בְּמַפְלָתָם יֵצֵאָה יְשׁוּעָה לְגוֹיִים לְמַעַן הַקְּנִיאֵם:

יב אֶף אִם־מַפְלָתָם הִיָּתָה תְּשׁוּעַת הָעוֹלָם וְנִזְקָם לְחִיל גּוֹיִם אֶף כִּי קוֹמָם וְהֵם מְלֹאִים:

פרק יב

א ועתה אני מתחנן אלכם אחי ברחמי אלהים להקדיש את-גויותיכם פקרבן חי וקדוש לרצון לאלהים כי-בזאת תשכילו לעבד אתו:

ב ואל-תהיו דומים לבני העולם הזה כי אם-תנו לבכם להתחדש ונהפכתם לענשים אחרים ועיניכם לאלהים לבחן מה-הוא רצונו הטוב והנעים והשלם:

ג כי על-פי רוח החן הנתון לי אקרא לאיש איש מכם לבלתי יעריך את-נפשו יתר מאשר נכון לו כי אם-הערך והצנע לפי מדת האמונה אשר-מדד לו אלהים:

ד כי כאשר יצרים רבים לנו בגוף אחד ולא לכל-היצרים משמרת אחת:

ה כן רבים אנחנו לגוף אחד במשיח ואיש איש ממנו כיצור לחברו:

ו וכן לנו מתנות שנות לפי רוח החן הנתון לנו אם-נבואה נתנבא לפי קו אמונתנו:

ז מי העמד לשרת ישרת כאיש חיל וכן המורה יורה במשפט:

ח המוכיח ישכיל פיהו בתוכחתו הנתן ידבנו לבו במתנת ידו העמד בראש העדה יעמד כאיש חרוץ והגמל חסד יגמל בשוב לב:

ט אל-תהי אהבתכם בשפת חלקות שנאו את-הרע ודבקו בטוב:

י אהבו איש את-אחיהו ממקור רחמיכם וכבדו איש את-חברו יותר מנפשכם:

יא שקדו על-מעשיכם ואל-תעצלו התאששו ברוח ועבדו את-יהוה:

יב שמחו בתקנה הוחילו בצרה חזקו ואמצו בתפלה תמיד:

יג התחברו למלאת מחסרי הקדושים וחושו להביא ארחים לבתיכם:

יד ברכו את-רדפכם ברכו ואל-תקללו:

טו שמחו עם-השומחים וכוו עם-הבכים:

טז שיתו את לבכם לחשב איש איש פלכב אחיו אל-תהלכו בגדלות מכם התרועעו עם-עננים ואל-תהיו חכמים בעיניכם:

יז אל-תגמלו לאיש רעה תחת רעה חושו לעשות את-הטוב בעיני-כל:

יח ואם-יש מקום פאשר יש-לא לידכם השלימו עם-כל-אדם:

יט אל-תתנקמו ידידים כי אם-תנו מקום לתרון אף כי כתיב לי נקם אני אשלם אמר יהוה:

כ ואם-רעב שנאף האכילהו לחם ואם-צמא השקהו מים כי גחלים אתה חתה על-ראשו:

כא אל-תכבש לפני הרע כי אם-כבש את-הרע לפניך בטוב:

יג ואליכם הגוים אני דבר אחרי אשר שליח לגוים אנכי את-משמרתי אכבדה:

יד אולי אקניא את-בני עמי ובשרי והושעתי לאחדים מהם:

טו כי אם-מאשר נדחו באה עת רצון לישיבי תבל מה-אפוא תהיה לעת יקבצו הלא חיים מן-המתים:

טז ואם-ראשית הערסה קדש פן גם-הערסה ואם-שרש העץ קדש פן גם-ענפיו:

יז וכי נקטפו מן-הענפים ואתה זית היער נטעת במקומם ותתערה בשרש הזית ובדשנו:

יח אל-תתנשא על-הענפים ואם-תתנשא זכר כי לא אתה תשא את-השרש כי אם-השרש ישא אתך:

יט והן תענה הלא נקטפו הענפים להרכיב אתי עליהם:

כ פן דברת הן נקטפו בחסר אמונתם ואתה נצב באמונתך אל-יגבה לבך כי אם-ירא:

כא כי אם-לא חמל אלהים על-הענפים האזרחים הלא גם-עליך לא-יחמל:

כב שור-נא אפוא חסד אלהים ומשפטו הנורא לאלה הנוקשים משפט נורא ולך חסד אלהים אם-ארחות חסד תשמר ואם-אין גם-אתה תגדע:

כג וגם-הם אם-לא יחזיקו בחסר אמונתם יטעו כי-יכל אלהים לשוב לטעת אתם:

כד כי אם-אתה נקטפת מזית היער באדמת מולדתו ונטעת במוזית טוב אשר לא כחקך אף-פי הענפים האזרחים במוזיתם יטעו:

כה כי אין-נפשי לכסות מכם אחי את-הסוד הזה פן-תהיו חכמים בעיניכם כי ישראל הבה בענין מקצה אחד עד כי-יבא מלא הגוים:

כו ובכן כל-ישראל יושע פכתוב וכא מציון גואל וישיב פשע מיעקב:

כז ואני זאת בריתי אותם כי-אסלח לעונם:

כח הן בדבר הבשורה שנואים הם בגללכם אף בדבר הבחירה אהובים הם בגלל האבות:

כט כי לא-ינחם אלהים על-מתנת ידו ועל-קריאת פיהו:

ל כי כאשר גם-אתם לפנים לא האמנתם באלהים ועתה רחמתם עקב חסר אמונתם:

לא פן גם-הם לא האמינו עתה למען עקב רחמיכם גם-המה ירחמו:

לב כי-הסגיר אלהים את-כלם ללא-אמונה למען ירחם על-כל-מו:

לג מה-עמק תהום החכמה והדעת לאלהים מי יחקר משפטיו ודרךיו מי ימצא:

לד כי מיתכן את-רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו:

לה או מיהקדים לתת אליו וישלם לו:

לו כי הכל מידו הכל בו והכל לו הוא אשר-לו הפבור לעולם ועד אמן:

פרק יג

א כִּלְנָפֶשׁ תִּפְנַע לִפְנֵי מַמְשַׁלַּת הָרָאשִׁים כִּי־אֵין מַמְשַׁלָּה זולתי הַנְּתוּנָה עַל־פִּי הָאֱלֹהִים וּמֵאֲתוֹ נִהְיוּ הַמַּמְשָׁלוֹת אֲשֶׁר יִשָּׁנֶן:

ב לֵכֵן כִּלְהִמְרֹד בַּמַּמְשַׁלָּה הַמְּרָה בַּפְּקֻדָּת אֱלֹהִים וְהַמְּרִים יִשְׂאוּ עֹנֶם בְּרָאשִׁם:

ג כִּי־הַשְׁלִיט אֵינָנו לַמַּחֲתָה לַמַּעֲשִׂים טוֹבִים כִּי אִם־לְרָעִים וְכִי־תֵּאָבֶה כִּי־מַמְשַׁלְתּוֹ לֹא־תִּהְיֶה לָךְ לַמַּחֲתָה עֲשֵׂה טוֹב וְתִהְיֶה תִּשְׂא מִלִּפְנֵי:

ד כִּי־מַשְׁרַת אֱלֹהִים הוּא לְטוֹב לָךְ אָפֶס אִם־אֲנֹן פְּעֻלַּת יָרָא כִּי לֹא־חֲנָם יִשָּׂא אֶת־חֲרָבוֹ וּמַשְׁרַת אֱלֹהִים הוּא הַנִּשְׁפָּט בְּזַעַם אֶת־פַּעַל אָנֹן:

ה לֵכֵן נִכּוֹן לָכֶם לִהְיוֹנָע לֹא מִפְּנֵי הַזַּעַם לְבֹדוֹ כִּי־אִם גַּם־מִפְּנֵי מוֹסֵר הַלֵּב:

ו אֲשֶׁר בַּעֲבוּר זֶה אַתֶּם מַשְׁלֵמִים גַּם אֶת־הַמָּס כִּי־מַשְׁרַתִּי אֱלֹהִים הֵם הַשְׁקָדִים עַל־הַדָּבָר הַזֶּה:

ז הָבוּ לְכָל־אִישׁ אֶת־אֲשֶׁר לוֹ הַמָּס לְאֲשֶׁר־לוֹ הַמָּס הַמָּס לְאֲשֶׁר־לוֹ הַמָּס הַיִּרְאָה לְאֲשֶׁר־לוֹ הַיִּרְאָה וְהַפְּבוֹד לְאֲשֶׁר־לוֹ הַפְּבוֹד:

ח לֹא תִּלְיֵנו אֶתְכֶם כִּלְחֹב בְּלִתִּי אֶהְבֵּת אֶתְכֶם לְחַבְרוֹ כִּי הָאֱהָב אֶת־חַבְרוֹ קִים אֶת־הַתּוֹרָה:

ט כִּי־הִנֵּה לֹא תִנָּאֵף לֹא תִרְצַח לֹא תִגְנוֹב לֹא תַעֲנֶה עַד שֶׁקֶר לֹא תַחֲמֹד עִם כָּל־מִצְוֹת אַחֲרוֹת יָכִיל אֲתֹן הַפְּתוּב וְאֶהְבֵּת לְרַעַךְ כְּמוֹד:

י הָאֶהְבָּה לֹא תַעֲשֶׂה רַע לְרַע עַל־כֵּן הָאֶהְבָּה הִיא קִיוֹם הַתּוֹרָה:

יא וְאֵף אֶת־הַזְּמַן לֹא תִנָּבְרוּ כִּי בָּא הַמוֹעֵד לְהַקִּיץ מִשְׁנֶה כִּי יִשְׁוּעַתְנוּ קִרְבָּה לָנוּ עֲתָה מִיּוֹם אֲשֶׁר הִחֲלָנוּ לְהִאֲמִין:

יב הַלִּילָה חֲלֹף הַלֵּךְ לוֹ וְהַיּוֹם הַגִּיעַ נַעֲזֹבֶה־נָּא אֶת־פָּעֻלִי הַחֲשֵׁךְ וְכִלִּי נִשְׁק הָאוֹר נִחְגְּרָה:

יג וּבְמִישְׁרִים נִתְּהַלֵּךְ כְּמוֹ־בִיּוֹם לֹא בְּמִרְצוֹן סְרוּחִים וְשִׁפְרוֹן לֹא־בְזִמָּה וְנַעֲבִים וְלֹא־בְזִדּוֹן וְקִנְיָאָה:

יד אֵף רוּחַ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינָנו תִּלְבֹּשׁ אֶתְכֶם וְלֹא תִמְלָאוּ מִשְׁאֲלוֹתֵיכֶם לִפְנֵי תַאֲנוֹת הַבָּשָׂר:

פרק יד

א אִישׁ רִפָּה יָדִים בְּאֻמוּנָה קִבְּלָהוּ בְּתוֹכְכֶם וְלֹא לְחַקְרֵי לֵב לְשַׁעֲפִיּוֹ וְעִשְׁתַּנְתִּיּוֹ:

ב יֵשׁ מֵאֲמִין כִּי כִלְדָּבָר נִכּוֹן לוֹ לֶאֱכֹל וּרְפָה יָדִים זֶה יֹאכֵל יָרֵק:

ג הָאֵכֹל כִּלְמֵאֲכָל אֲלִי־בוֹ לְאֲשֶׁר אֵינָנו אֵכֹל וְאֲשֶׁר אֵינָנו אֵכֹל אֲלִי־שִׁפְט אֶת־הָאֵכֹל כִּי־נִשְׂא פָנָיו אֱלֹהִים:

ד מִי אַתָּה כִּי־תִשְׁפָּט עָבֵד לֹא־לָךְ הֵן לֹאֲדִינוּ הוּא כִּי יָקוֹם וְכִי־יִפֹּל וְהוּא יָקוֹם כִּי־רַב כַּחַ יִהְיֶה לְהַקִּימוֹ:

ה יֵשׁ מִכְדִּיל יוֹם מַעַל יוֹם וְיֵשׁ אֲשֶׁר יוֹם כִּיּוֹם נִחְשָׁב־לוֹ כִּי־יֵנָּא כִּלְאִישׁ סְמוּךְ לְבוֹ בְּדַעְתּוֹ:

ו הַמְּכַבֵּד יָמִים לִיהוֹנָה הוּא מְכַבֵּד וְאֲשֶׁר אֵינָנו מְכַבֵּד יָמִים לְמַעַן יִהְיֶה אֵינָנו מְכַבֵּד הָאֵכֹל אֵכֹל לְשֵׁם יִהְיֶה כִּי־יִוָּדָה לוֹ וְאֲשֶׁר אֵינָנו אֵכֹל לְשֵׁם אֱלֹהִים וְיִהְיוּ־נָנו:

ז כִּי אֵין־אִישׁ מֵאֲתָנוּ יִחְיֶה לְנַפְשׁוֹ וְאֵין־אִישׁ יָמוּת לְנַפְשׁוֹ:

ח כִּי אִם־נִחְיֶה נִחְיֶה לִיהוֹנָה וְכִי־נָמוּת נָמוּת לִיהוֹנָה לֵכֵן כִּי־נִחְיֶה וְכִי־נָמוּת לִיהוֹנָה הֲנָנוּ:

ט כִּי הֵלֵא בַּעֲבוּר זֹאת מֵת הַמְּשִׁיחַ וְיָקָם וְחִי לְהַשְׁתַּרֵּר בְּאֲדוֹן עַל־הַמְּתִים וְעַל־הַחַיִּים:

י וְאַתָּה לְמַה־זֶּה תִּשְׁפָּט אֶת־אֲחִיךָ אוֹ מְדוּעַ תַּבּוּז אַתָּה לְאֲחִיךָ וְכָלֵנוּ לַמְּשַׁפָּט נַעֲמֵד לִפְנֵי כִסֵּא דִין אֱלֹהִים:

יא כִּי כְתוּב חִי־אֲנִי נָאִם יִהְיֶה כִּי לִי תִכְרַע כָּל־כְּרֹךְ וְכָל־לְשׁוֹן תּוֹדָה לֵאלֹהִים:

יב עַל־כֵּן כִּלְאִישׁ וְאִישׁ לְנַפְשׁוֹ יִשְׁיב אֶת־אֱלֹהִים דָּבָר:

יג וְעֲתָה לֹא נִשְׁפָּט עוֹד אִישׁ אֶת־אֲחִיו כִּי אִם־נִחְרָץ מִשְׁפָּט לְבִלְתִּי תֵּת אִישׁ לִפְנֵי אֲחִיו מוֹקֵשׁ אוֹ מְכֻשׁוֹל:

יד יְדַעְתִּי גַם־יְדַעְתִּי בְּיִשׁוּעַ אֲדִינָנו כִּי־אֵין דָּבָר טָמֵא מֵאֲלִיו וְרַק־טָמֵא הוּא לְמִי אֲשֶׁר יַחֲשִׁבְנוּ לְטָמֵא:

טו וְאִם־יַעֲצֹב אֲחִיךָ בְּמֵאֲכָלְךָ אֵינְךָ הֵלֵךְ עוֹד בְּאֲרַח אֶהְבָּה אֲלִי־תִשְׁחַת בְּמֵאֲכָלְךָ אֶת־אֲחִיךָ אֲשֶׁר הַמְּשִׁיחַ מֵת בַּעֲדוֹ:

טז וְאַל־תִּתֵּן יִשְׁרַת נַפְשְׁךָ לְגִדּוּפִים:

יז כִּי־מַלְכוּת אֱלֹהִים אֵינָנָה מֵאֲכָל וּמִשְׁתָּה כִּי אִם־צִדְקָה שְׁלוֹם וְחִדְוָה בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ:

יח וְהַעֲבֵד אֶת־הַמְּשִׁיחַ בְּאֵלָה רְצוּי הוּא לֵאלֹהִים וְנִחְמַד בְּעֵינֵי אַנְשִׁים:

יט עַל־כֵּן נִרְדְּפָה־נָּא דְרָכֵי שְׁלוֹם לְכוּנֵן אִישׁ אֶת־רַעְיָהוּ:

כ אֲלִי־תִהְרֵס פַּעַל אֱלֹהִים עַל־דְּבָרָת מֵאֲכָל כִּלְדָּבָר הוּא טְהוֹר וְרַק רַע הוּא לְאֲשֶׁר יֹאכֲלֵנוּ לְהַתְנַקֵּם בְּנַפְשׁוֹ:

כא טוֹב לֹא־לֶאֱכֹל בָּשָׂר לֹא־לְשַׁתּוֹת יֵין וְלֹא־לַעֲשׂוֹת דָּבָר אֲשֶׁר יִהְיֶה מְכֻשׁוֹל לֵב לְאֲחִיךָ אוֹ אֲשֶׁר יִנְק־שְׂבוֹ אוֹ יָדְיוֹ תִרְפִּינָה:

כב יִשְׂ־לָךְ אֻמוּנָה תִּהְיֶי־לָךְ לְבִדָּךְ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לְבוֹ לֹא יִרְשִׁיעֵנוּ בְּאֲשֶׁר יִכְחַר־לוֹ:

כג אֵף אִם־יֹאכֵל וְלָבוֹ נִפְלַג עָלָיו וְנִשָּׂא עֹנֹו יַעַן כִּי לֹא בְּאֻמוּנָה מַעֲשָׂהוּ וְכָל אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה בְּכִלִּי אֻמוּנָה חֲטָא הוּא:

פרק טו

א וְאַנְחָנוּ גְבוּרֵי כַח עָלִינוּ הַמַּצָּה לְשִׂאת רַפְיוֹן דְּלִי כַח וְלֹא לְחוּשׁ לְחַפֵּץ נִפְשָׁנוּ:

ב וְאִישׁ אִישׁ מֵאֲתָנוּ יְחוּשׁ לְחַפֵּץ רַעְיָהוּ לְטוֹב־לוֹ לְבַעֲבוּר יִבְנֶה מִמֶּנּוּ:

ג כִּי גַם־הַמְּשִׁיחַ לֹא חָשׁ לְנַפְשׁוֹ כִּי אִם־חָשׁ לְאֲשֶׁר פְּתוּב וְחִרְפוֹת חוֹרְפִיךָ נִפְלו עָלָי:

^ד וְכִלְאֲשֶׁר נִכְתַּב מִקֶּדֶם נִכְתַּב לְמוֹסֵר לָנוּ לְהַחְזִיק בְּתַקְנָהּ בְּאַרְךָ אַפִּים וּבְתַנְחוּמוֹת הַכְּתוּבִים:

^ה וְאֵל אֲרָךְ אַפִּים אָבִי הַתְּנַחוּמִּים יִתֵּן לָכֶם לֵב אֶחָד לְאִישׁ כְּאָחִיו כִּדְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:

^ו וּבִלְב אֶחָד וּפֶה אֶחָד תִּכְבְּדוּ יַחְדָּו אֶת־אֱלֹהִים אָבִי אֲדֹנֵינוּ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:

^ז עַל־כֵּן קִבְּלוּ נָא אִישׁ אֶת־רַעְיָהוּ כְּאֲשֶׁר גַּם־הַמְּשִׁיחַ קִבֵּל אֶתְכֶם לְכַבּוֹד הָאֱלֹהִים:

^ח וְנֹאנִי אֹמֵר כִּי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הָיָה לְמִשְׁרַת אֶת־הַנְּמוּלִים בַּעֲבוּר אֲמַת אֱלֹהִים לְהַקִּים דְּבָרָיו אֶל־הָאֲבוֹת:

^ט וְהַגּוֹיִם גַּם־הֵם יִכְבְּדוּ אֶת־הָאֱלֹהִים עַל־חֲסִדָּו כְּפִתּוּב עַל־כֵּן אוֹדֶךָ בְּגוֹיִם וּלְשִׁמְךָ אֲזַמְּרָה:

^י וְעוֹד כְּתוּב הַרְנִינוּ גוֹיִם עִמּוֹ:

^{יא} וְעוֹד הִלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחוּהוּ כָל־הָאֲמִיִּם:

^{יב} וַיִּשְׁעֶיָּה יֹאמֵר עוֹד וְהָיָה שְׂרָשׁ יִשְׁי וְהַעֲמֵד לְמִשְׁלַל בַּעֲמִים אֵלָיו גּוֹיִם יָקוּוּ:

^{יג} וְאֱלֹהֵי הַתַּקְנָה יִמְלֵא אֶתְכֶם כָּל־שִׂמְחָה וְשָׁלוֹם בְּאַמּוֹנָתְכֶם לְהוֹסִיף חֵיל בְּתַקְנָהּ בְּעִז רֹחַ הַקִּדְּשׁ:

^{יד} וְגַם־בְּכֶם אָחִי בְּטָחָה נִפְשִׁי מֵאֵד כִּי־אַתֶּם מְלֵאִים חֶסֶד שְׁלֵמִים בְּכָל־דַּעַת וּנְכֻנִּים לְהַזְהִיר אִישׁ אֶת־אָחִיו:

^{טו} וְנֹאנִי בְּיָתֵר עִז כְּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם עַל־אֲדוֹת דְּבָרִים אַחֲדִים כְּמִזְכִּיר אָנִי לְפָנֶיכֶם אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִטָּה אֱלֹהִים אֵלַי חֶסֶד:

^{טז} וְנֹאֲהִיָּה לְמִשְׁרַת יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בֵּין הַגּוֹיִם וְנֹאֲכַהֵן לְבִשְׁוֹרַת הָאֱלֹהִים בַּעֲבוּר יַעֲלֶה קֶרֶן הַגּוֹיִם לְרַצּוֹן מִקִּדְשׁ בְּרוּחַ הַקִּדְּשׁ:

^{יז} וּבְכֵן יִשְׁלִי לְהַתְהַלֵּל בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בְּחִפְצִים אֲשֶׁר לְאֱלֹהִים:

^{יח} כִּי לֹא־נִסִּיתִי לְדַבֵּר דְּבָר אֲשֶׁר לֹא בִצַּע הַמְּשִׁיחַ עַל־יָדַי לְהַטּוֹת אֵלָיו אֶת־לֵב הַגּוֹיִם בְּאִמְרֵי פִי וּבַעֲלִילוֹת יָדַי:

^{יט} בְּגִבּוּרַת הָאֲתוֹת וְהַמְּפִתִּים בְּעִז רֹחַ אֱלֹהִים עַד אֲשֶׁר מָלְאָה הָאָרֶץ בִּשְׁרַת הַמְּשִׁיחַ מִירוּשָׁלַיִם וּסְבִיבוֹתֶיהָ עַד אֱלֹוִרִיקוֹן:

^כ וְכֵן שְׁמַתִּי מִגִּמַּת פָּנַי לְבִשֹׁר אֶךְ בְּמִקְמוֹת אֲשֶׁר שֵׁם הַמְּשִׁיחַ עוֹד לֹא נִקְרָא שֵׁם לְבִלְתִּי אֲבַנָּה עַל־יְסוֹד אַחֲרִים:

^{כא} כִּי אִם־כְּכַתּוּב אֲשֶׁר לֹא־סִפֵּר לָהֶם כֹּאוּ וְאֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ הַתְּבוֹנִנוּ:

^{כב} וְאֲשֶׁר לִזְאֹת נַעֲצָרְתִּי זְמַן רַב מִבּוֹא אֲלֵיכֶם:

^{כג} אֲכַל עָתָה אַחֲרֵי אֲשֶׁר אֵין־לִי עוֹד מְקוֹם בְּגִלְלוֹת הָאֵלָה וְהַשְׁוִקְתִּי גְדוּלָּה לְבּוֹא אֲלֵיכֶם זֶה שְׁנִים רַבּוֹת:

^{כד} אֲבּוֹא אֲלֵיכֶם בְּלִכְתִּי לְסִפְּרָד כִּי מְקוֹהָ אָנִי לְרֹאוֹתְכֶם בַּעֲבָרִי לְשַׁבַּע שְׁמֵחוֹת אֶת־פָּנֶיכֶם לְמַעַט אַחֵר תִּשְׁלַחְנוּנִי לְדֶרֶכִּי:

^{כה} אֶפְסֵי כִּיּוֹם הַנִּי הֵלֶךְ יְרוּשָׁלַיִמָּה לְהִבְיֵא שֵׁם מַחֲיָה לְקִדּוּשִׁים:

^{כו} כִּי־יִשָּׁר הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמְּקֻדְּוִיִּם וְהָאֲכִיִּים לְהַרִּים מִשְׁאֵת נִדְבָּה אֶל־אֲבִיוָנִי יְרוּשָׁלַיִם הַקְּדוּשִׁים:

^{כז} וְהַדָּבָר הַזֶּה יִשָּׁר בְּעֵינֵיהֶם וְגַם־חֹב הֵם מְשִׁיבִים לָהֶם כִּי אִם־הַגּוֹיִם נֹאחֲזוּ בְּנִחְלָתָם כְּפָחֳרִים בְּחַיֵּי הָרוּחַ הֵלֵא גַם־עֲלֵיהֶם לְהַחְיֵתָם בְּחַיֵּי בְשָׂרִים:

^{כח} וְכִכְאֲשֶׁר אֲכַלָּה אֶת־הַדָּבָר וְהַפָּרִי הַזֶּה יִהְיֶה בְּיָדְכֶם אֶל־נִכּוֹן אַעֲבֹרָה דֶּרֶךְ עֲלֵיכֶם לְסִפְּרָד:

^{כט} וּכְכַבְּאֵי אֲלֵיכֶם יִדְעָתִי כִּי־בְמֵלֵא בִּרְכָתָה שְׁלֵב־בְּשׁוֹרַת־הַמְּשִׁיחַ אֲבֹאָה:

^ל וְנֹאנִי מִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם אָחִי בְּיִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ וּבְאַהֲבַתְכֶם הַנְּתוּנָה לָכֶם מְרוּחַ הַקִּדְּשׁ לְהַתְאַמֵּן וּלְהַתְפַּלֵּל אִתִּי אֶל־אֱלֹהִים בְּעַד נַפְשִׁי:

^{לא} כִּי יִמְלִטֵנִי מִיַּד הַמְּמָרִים בְּאַרְץ יְהוּדָה וַיִּתְּנֵנִי לְגִמּוֹר עַבְדָּתִי לְרַצּוֹן לְקִדּוּשִׁים בִּירוּשָׁלַיִם:

^{לב} וְלֵבָא אֲלֵיכֶם בְּלֵב שְׂמֵחַ בְּרַצּוֹן אֱלֹהִים לְהַנְפִּישׁ שֵׁם עַמְּכֶם:

^{לג} וְאֱלֹהֵי הַשָּׁלוֹם יִהְיֶה עִם־כָּלְכֶם אָמֵן:

פרק טז

^א וְהַנִּי מַפְגִּיעַ בְּעַד אַחֲתָנוּ הַבָּאָה לְפָנֶיכֶם הִיא פּוֹיָבָה מִשְׁרַת אֶת־הַעֲדָה בְּקִנְיָרִי:

^ב אֲנֹא קִבְּלוּ־נָא בְּאֲדֹנֵינוּ כְּמַשְׁפָּט לְאִנְשֵׁי קִדְשׁ וְתַמְכוּהָ בְּכָל־דְּבָר אֲשֶׁר תַּחֲסֹר עִמָּכֶם כִּי גַם־הִיא תִּמְכָּה בְּיָדִי וּבִידֵי רַבִּים זוֹלָתִי:

^ג שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם פְּרִי־סִקְלָא וְעַקִּילָס חֲבָרִי בַּעֲבַדְתָּ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:

^ד אֲשֶׁר נִתְּנוּ צִוְּיָרָם בְּעַד נַפְשִׁי וְלֹא־אָנִי לְבָדִי מִכִּיר טוֹבְתָם כִּי אִם־גַּם כָּל־קַהֲלֵלוֹת הַגּוֹיִם:

^ה וְגַם אֶל־הַעֲדָה בְּבֵיתָם תִּשְׁאָלוּ לְשָׁלוֹם שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם אֲפִינְטוּס יְדִידִי הֵלֵא הוּא רֵאשִׁית פְּרִי אֶסְיָא לְמִשְׁחִית:

^ו שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם מֵרִים אֲשֶׁר עָמְלָה לָכֶם עָמַל רַב:

^ז שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם אֲנִדְרוֹנִיקוּס וַיּוֹנִס קֶרֶבִּי אֲשֶׁר נֶאֱסָרוּ אִתִּי בְּמַשְׁמֶר וְגַם־יֵצֵא שְׁמַעֲם בֵּין הַשְּׁלִיחִים וְהֵם דְּבָקוּ לְפָנַי בְּמִשְׁחִינִי:

^ח שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם אֲמִפְּלִיאָס יְדִידִי בְּאֲדֹנֵינוּ:

^ט שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם אוֹרְבָּנוֹס חֲבָרְנוּ בַּעֲבַדְתָּ הַמְּשִׁיחַ וְלְשָׁלוֹם סִטְפִּיס יְדִידִי:

^י שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם אֲפִלִּיס הַנֶּאֱמָן בְּמִשְׁחִית שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם בְּנֵי בֵית אֲרִיסְטוֹבָלוֹס:

^{יא} שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם הַרְוִדִיוֹן קֶרֶבִּי שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם בְּנֵי בֵית נִרְקִיסוֹס הַדְּבָקִים בְּאֲדֹנֵינוּ:

^{יב} שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם טְרוֹפִינָה וְטְרוֹפֶסָה הַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂיהֶן בְּאֲדֹנֵינוּ שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם פֶּרְסִיס הַאֲהוּבָה אֲשֶׁר הִרְבָּתָה פְּעֻלָּתָהּ בְּאֲדֹנֵינוּ:

^{יג} שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם רוֹפּוֹס בַּחִיר אֲדֹנֵינוּ וְלְשָׁלוֹם אֲמוֹ כָּאֵם לִי:

^{יד} שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם אֲסוֹנְקִרִיטוֹס פְּלִיגוֹן הַרְמֵס פְּטְרוֹבָס וְהַרְמִיס וְהָאֲחִים אֲשֶׁר עִמָּהֶם:

^{טו} שְׁאֵלוּ לְשָׁלוֹם פִּילוֹלוֹגוֹס וַיּוֹלִיָּא נִירְנוֹס וְאַחֲוָתוֹ וְאוֹלוֹמָפָס וְכָל־הַקְּדוּשִׁים אֲשֶׁר אִתָּם:

טו שאלו איש לרעהו לשלום בנשיקת הקדש
 כל-קהילות משיחנו דרשות לשלום לכם:
 יז ואני מזהיר אתכם אחי השמרו לכם ממשלחי מדנים
 ומוקשים להפך את-הללח אשר למדתם סורו-נא
 מעליהם:
 יח כי אנשים פאלה לא יעבדו את-אדנינו ישוע המשיח
 כי אם-את-כרשם ובשפת חלקות וחלקלקות ידיחו
 את-לבבות התמימים:
 יט ונודע לכל כי-יש לכם לב שמע ועל-כן שש אני
 עליכם אך חפצתי כי תהיו חכמים לעשות טוב
 ותמימים מעשות רעה:
 כ ואלהי השלום ידכא את-השטן כה מהר תחת רגליכם
 חסד ישוע המשיח אדנינו יהיה עמכם:
 כא טימותיוס תברי ולוקיוס ויסון וסופטרוס קרובי
 דרשים לשלומכם:
 כב ואני טרטיוס ספר האגרת הזאת שאל לשלומכם
 באדנינו:
 כג גיוס בעל המלון לי ולכל-הקהל דרש לשלומכם
 ארסטוס סכן העיר וקנרטוס אחינו שאלים
 לשלומכם:
 כד חסד אדונינו ישוע המשיח עם-כלכם אמן:
 כה והוא אשר הפח בידו לכונו אתכם כבשרתי היא
 בשרת ישוע המשיח כפי התגלות הסוד אשר היה
 כמס מימי קדם:
 כו ואשר נגלה כיום על-פי כתבי הנביאים בפקדת אלהי
 עולם והגד לכל-הגוים להטות את-לבם אל-אמונתו:
 כז הוא אל העות לבדו ולו הכבוד בישוע המשיח לעולם
 ועד אמן:

1 Corinthians

אגרת פולוס הראשונה אל הקורנתים

פרק א

א פולוס השליח אשר בחר-בו ישוע המשיח ברצון
אלהים אני וסוסתניס אחינו:
ב אל-עדת אלהים בקרנתוס הבחירים והקדושים אשר
בישוע המשיח התקדשו עם כל-הקראים בכל-מקום
בשם ישוע המשיח הוא אדנייהם ואדנינו:
ג חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו ואדנינו ישוע
המשיח:
ד אברהם את-אלהי תמיד על-חסדו אשר גמל עליכם
בישוע המשיח:
ה כי בו מצאתם און לכם בכל-מדע והשכל:
ו כאשר עדות המשיח נאמנה בכם:
ז עד אשר-לא חסרתם מאומה מכל-מתת-יה ונעינים
צפיות להגלות נגלות פני אדנינו ישוע המשיח:
ח אשר גם-הוא יכונן אתכם עד-הקץ לבלתי ימצא בכם
שמץ דבר ביום אדנינו ישוע המשיח:
ט כי נאמן הוא האלהים אשר נקראתם בו לדבקה בכנו
ישוע המשיח אדנינו:
י ואני דרש מכם אחי בשם אדנינו ישוע המשיח לדבר
בלכם פה אחד ואל-תתגדרו לפלגות כי אם-התחברו
יחדו בלב אחד ובעצה אחת:
יא כי הגד-לי אחי מפי בני-בית כלואה כי-דברי ריבות
בשעריכם:
יב והנה זה דברי איש איש מכם אמר אני לפולוס או
אני לאפולוס או אני לכיפא או אני למשיח:
יג הכי נחלק המשיח הנצלב פולוס בעדכם או
הנטבלתם בשם פולוס:
יד שוש אשים באלהים כי לא-טבלתי איש מכם זולתי
קרספוס וגיוס:
טו פן-יאמרו כי-נטבלתם בשמי:
טז אף טבלתי גם את-בני-בית סטפנוס ומלכר אלה
אינני ידע עוד אם-טבלתי איש אחר:
יז כי לא שלחני המשיח לטבל כי אם-לבשר
ולא-בחכמת שפתים פן-יהיה צלב המשיח לתהו:
יח כי-פתגם הצלב כפתיית הוא לאבדים ולנו הנושעים
הוא גבורת אלהים:
יט כי-כתוב אאבד חכמת חכמים ובינת נבונים אסתיר:
כ איה חכם איה ספר איה שקל חקרי העולם הלא סבל
אלהים את-חכמת העולם הזה:
כא כי אחרי אשר העולם בחכמתו לא ידע את-האלהים
באה חכמת אלהים ורצונו בסכלות הבשרה להושיע
את-הפאמינים:

כב כי היהודים שאלים אות והיננים מבקשים חכמה:
כג ואנחנו מבשרים באזניהם המשיח הנצלב ליהודים
למכשול ולנינים לסכלות:
כד אף לבחירים גם-ליהודים גם-ליננים משיח גבורת
אלהים וחכמת אלהים:
כה כי סכלות אלהים טובה מחכמת אדם ורפיון ידי
אלהים איתן מכח גבר:
כו הלא תראו מי אתם אחי קרואי-יה לא רבים חכמים
לעיני בשר לא רבים גברי חיל ולא רבים נדיבי ארץ:
כז כי הפתאים בעיני העולם בחר בם אלהים להכלים
את-החכמים ורפי הידים בעיני העולם בם בחר
להכלים את-האיתנים:
כח ונדלת עם הארץ והנבזים אשר כאפס נחשבו בחר בם
אלהים לעשות לאפס את-האמר אני ואפסי עוד:
כט למען לא-יתהלל כל-בשר לפני האלהים:
ל אף אתם מאתו הנכם בישוע המשיח אשר היה לנו
לחכמה מיד האלהים לצדקנו לקדשנו ולפדות
את-נפשונו:
לא וכן יקום הדבר כפתוב המתהלל יתהלל ביהוה:

פרק ב

א ואני כאשר באתי אליכם אחי לא במליצת השפה
ולא ביתרון החכמה באתי להגיד לכם את-עדות
אלהים:
ב כי נחרצה בלבי לבלי התבונן בנינים אל-דבר אחר
כי אם-אל-ישוע המשיח אל-הנצלב:
ג ואני הייתי עמכם בלא-כח בפחד וברעדה גדלה:
ד ולא היה דברי וקריאתי לפתחכם באמרי
חכמת-אנשים כי אם-בתעודה נאמנה מפי הרוח
ומפי הגבורה:
ה למען תכון אמונתכם בגבורת אלהים ולא בחכמת
אנשים:
ו ודברי חכמה אנחנו מדברים בין השלמים אפס לא
מחכמת בני העולם הנה ולא מחכמת שריהם אשר
לאפס ותהו נחשבו:
ז כי אם-מדברים אנחנו סתרי חכמת אלהים ורוי עולם
אשר צפן לנו מראש מקדמי ארץ לכבודנו:
ח היא החכמה אשר לא ידעה איש משרי העולם הנה
כי לו ידעו לא הוקיעו את-אדון הכבוד:
ט אף כפתוב אשר-עין לא-ראתה ואזן לא שמעה ולא
עלה על-לב איש אשר-הכין האלהים לאהבו:

י וְכָל־אֱלֹה גִלָּה לָנוּ אֱלֹהִים עַל־פִּי רוּחוֹ כִּי הָרוּחַ חָקַר
הַכֹּל אֵף עִמָּךְ חָקַר אֱלֹהִים יִמָּצֵא:
יא כִּי מִי מִבְּנֵי אָדָם יָדַע אֶת אֲשֶׁר בְּלִבְ הָאָדָם בְּלִתִּי רוּחַ
הָאָדָם אֲשֶׁר בִּקְרָבוֹ בֶּן אִין־אִישׁ יָדַע אֶת אֲשֶׁר בְּלִב
הָאֱלֹהִים בְּלִתִּי רוּחַ הָאֱלֹהִים לְבָדוּ:
יב וְאֶנְחֲנוּ אֵין אֲתָנוּ רוּחַ הָעוֹלָם כִּי אִם־רוּחַ אֱלֹהִים דִּבֶּר
בָּנוּ לְבַעֲבוֹר גִּדַּע אֶת־הַמִּתְנֹנֹת הַנִּתְנֹנֹת לָנוּ מִיַּד
הָאֱלֹהִים:
יג וְגַם לֹא בְּמִלּוֹת אֲשֶׁר תּוֹרָה חֻכְמַת אֲנָשִׁים נִדְבֶר כִּי
אִם־מִלּוֹת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַל־לְשׁוֹנָנוּ וְאֵת אִמְרֵי רוּחַ בָּאָר
נִבְאָר עַל־פִּי אִמְרֵי רוּחַ:
יד אֶפֶס בֶּן־אָדָם בֶּן־בָּשָׂר וְנָדָם לֹא יִקְשִׁיב לְאִמְרֵי רוּחַ
הָאֱלֹהִים כִּי־כִסְכָּלוֹת הֵם בְּעֵינָיו וְהַשְׁכֵּל לֹא יוּכַל כִּי
רוּחַ אֵין בּוֹ אֲשֶׁר רַק עַל־יָדוֹ יִשְׁפֹּטוּ:
טו אֵף אִישׁ אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ יִשְׁפֹּט כָּל־דִּבְרָר וְהוּא לֹא־יִשְׁפֹּט
מֵאִישׁ:
טז כִּי מִי־תִכֶּן אֶת־רוּחַ יְהוָה וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֵנוּ אָכֵן
אֲתָנוּ רוּחַ הַמְּשִׁיחַ:

פרק ג

א וְאֵנִי לֹא יִכְלִיתִי אֹז לְדַבֵּר אֲלֵיכֶם אַחִי כְּאֲנֹשִׁי רוּחַ כִּי
אִם־כְּבְּנֵי בָשָׂר וְנָדָם כְּעִלְלִים בְּמִשְׁחִיחַ:
ב הַרוּחִיתִי אֶתְכֶם חֵלֶב וְלֹא נִתְתִּי לָכֶם לֶחֶם כִּי לֹא־הָיָה
בְּכֶם כֹּחַ לֶאֱכֹל וְגַם עַד־הַיּוֹם כֹּחַ לָכֶם אֵין:
ג כִּי עוֹד הַיּוֹם בְּנֵי בָשָׂר אַתֶּם כִּי כְּאֲשֶׁר תִּתְגַּדְּדוּ בְּקִנְיָאָה
וּמְרִיכָה הָלֹא בְּנֵי בָשָׂר הַנֶּכֶם וּבְדַרְכֵי בְּנֵי אָדָם
תִּתְהַלְכוּ:
ד וְכְּאֲשֶׁר יֹאמַר אֶחָד מִכֶּם אֲנִי לְפוֹלוֹס וְהַשְׁנִי יֹאמַר אֲנִי
לְאִפוֹלוֹס הָלֹא לְדִי בָשָׂר הַנֶּכֶם:
ה מִי הוּא אִפוֹלוֹס וּמִי־הוּא פוֹלוֹס מְשַׁרְתִּים הֵם אֲשֶׁר
עַל־פִּיהֶם הָאִמְנָתָם אִישׁ אִישׁ כְּאֲשֶׁר נָתַן לוֹ הָאֱדוֹן:
ו אֲנִי נִטְעִיתִי וְאִפוֹלוֹס הַרְנוֹה אֲבָל הָאֱלֹהִים הִפְרָה:
ז עַל־כֵּן בְּמָה נִחְשָׁב הַנִּטֵּעַ וְהַמְרֻנָּה בְּמָה נִחְשָׁב הוּא כִּי
הָאֱלֹהִים הוּא הַמִּפְרָה:
ח וְהַנִּטֵּעַ וְהַמְרֻנָּה כְּאֶחָד הֵם וְאִישׁ אִישׁ יִקַּח אֶת־שִׁכְרוֹ
לְפִי עֲמָלוֹ:
ט אֶנְחֲנוּ עֲשִׂים עִם־הָאֱלֹהִים בְּמִלְאָכָתוֹ וְאֲתָם שְׂדֵה
אֱלֹהִים וּבְנֵן אֱלֹהִים:
י וְאֲנִי בְּחֶסֶד אֵל אֲשֶׁר גָּמַל עָלַי יִסְדָּתִי אֶת־הַיִּסּוֹד כְּאֶמֶן
מִשְׁכִּיל וְאִישׁ אַחֵר בָּנָה עָלָיו אֵף יִרְאֶה אִם הוּא־בָּנָה
כְּמִשְׁפָּט:
יא כִּי לֹא־יוּכַל אִישׁ לְיִסֹּד יִסּוֹד אַחֵר זוֹלָתִי יִסּוֹד הַמוֹסָד
הָלֹא הוּא יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:
יב וְאִישׁ כִּי־יִבְנֶה עַל־הַיִּסּוֹד הַזֶּה בְּנֵן זָהָב אוֹ כֶּסֶף אוֹ
אֲבָנֵי חֹפֶץ אוֹ עֲצִים וְחִצִּיר וְקֶשׁ:
יג מַעֲשֶׂה כָל־אִישׁ יִנָּדַע בְּאַחֲרִיתוֹ כִּי הַיּוֹם יוֹצִיאוֹ לְאוֹר
אַחֲרֵי אֲשֶׁר בָּאֵשׁ יִבְחֹן כִּי כָל־מַעֲשֶׂה אִישׁ הָאֵשׁ
תִּצְרָפֶנּוּ:

י אִם־יַעֲמֹד מַעֲשָׂהוּ כְּאֲשֶׁר בָּנָה יִקַּח־לוֹ שִׁכְר עֲמָלוֹ:
יז וְאִם־מַעֲשָׂהוּ יִשְׂרָף יֹאבֵד שִׁכְר עֲמָלוֹ אֵף הוּא יִנָּצַל
כְּאוֹד מִצָּל מֵאֵשׁ:
יח הָלֹא יָדַעְתֶּם כִּי אַתֶּם מִשְׁכֵּן אֱלֹהִים וְרוּחַ אֱלֹהִים שֹׁכֵן
בְּתוֹכְכֶם:
יט אִישׁ כִּי־יִשְׁחִית אֶת־מִשְׁכֵּן אֱלֹהִים הָאֱלֹהִים יִשְׁחִיתֵנוּ
כִּי־מִשְׁכֵּן אֱלֹהִים קְדוֹשׁ הוּא וְהַמִּשְׁכָּן הַהוּא אַתֶּם
הֵם:
יז אֶל־יִתְעַזֵּה אִישׁ אֶת־נַפְשׁוֹ מִי בְּכֶם אֲשֶׁר לְחֹכֶם יִתְחַשֵּׁב
בְּעוֹלָם הַזֶּה יְהִי לְכִסִּיל לְמַעַן יִחְכֶּם:
יט כִּי־חֻכְמַת הָעוֹלָם הַזֶּה כְּסִילוֹת הִיא בְּעֵינֵי הָאֱלֹהִים
כִּי־כֵן כְּתוּב לְכָד חֻכְמִים בְּעֵרְמָם:
כ וְעוֹד יְהוָה יָדַע מַחֲשָׁבוֹת חֻכְמִים כִּי הֵמָּה הֵבִיל:
כא לָכֵן אֶל־יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל בְּבְנֵי אָדָם כִּי הַכֹּל לָכֶם:
כב אִם־פּוֹלוֹס אִם־פּוֹלוֹס אוֹ כִּיפָא אִם־תִּבְל חַיִּים אוֹ מוֹת
אִם הַיּוֹם אוֹ עֲתִידִים כָּלֶם לָכֶם הֵמָּה:
כג וְאַתֶּם לְמִשְׁחִיחַ וְהַמְּשִׁיחַ לְאֱלֹהִים:

פרק ד

א וְהַזֶּה כָּל־אָדָם יִפְרִינּוּ כִּי מְשַׁרְתִּים לְמִשְׁחִיחַ אֶנְחֲנוּ
וּפְקִידִים עַל־בְּתִי סוֹד אֱלֹהִים:
ב אָכֵן כָּל־פְּקִיד עוֹד יִדְרֹשׁ מִיָּדוֹ לְהִיּוֹת נֶאֱמָן
עַל־מִשְׁמֶרֶתוֹ:
ג וְאֲנִי אֵף כְּמַעֲט נִחְשָׁב לִי הִיּוֹתִי נִשְׁפָּט בְּמִשְׁפָּטָם אוֹ
בְּדִין כָּל־בְּנֵי חִלּוֹף כְּאֲשֶׁר אֵינִי שֹׁפֵט לְנַפְשִׁי גַם־אֲנִי:
ד כִּי אֵינִי יָדַע מָה עֲמָדִי אֶפֶס בְּזֹאת לֹא אֶצְדַּק עוֹד אֵף
שֹׁפֵטִי הוּא יְהוָה:
ה עַל־כֵּן אֶל־תִּשְׁפֹּטוּ דִּבְרָר לְפָנַי עֲתוֹ עַד כִּי־יָבוֹא הָאֱדוֹן
אֲשֶׁר יוֹצִיא תַעֲלָמוֹת מִנִּי־חֹשֶׁךְ וּמִזְמוֹת לֵב יִגְלֶה לְעֵין
הַשֹּׁמֵשׁ וְאֹז יִשָּׂא אִישׁ אִישׁ תִּהְלֶתוֹ מִלְּפָנֵי אֱלֹהִים:
ו וּבְזֹאת אַחִי נִשְׂאָתִי אֶת־אִמְרָתִי עָלַי וְעַל־אִפוֹלוֹס
לְהוֹעִיל לָכֶם לְבַעֲבוֹר תִּלְמָדוֹ מִמֶּנּוּ לְבָל יִחְשָׁב־אִישׁ
אֶת־עֲרֻכּוֹ יִתֵּר מַעַל־הַמִּדָּה הַכְּתוּבָה פֹּה וּלְבָל תִּהְבֵּלוּ
לְתֵת יִתֵּר שְׂאֵת לְאִישׁ בְּפָנֵי־רַעְהוֹ:
ז וְאַתֶּה מִי נִתְנָךְ עָלֶיךָ עַל־חֲבֵרֶיךָ מָה בְּיָדְךָ אֲשֶׁר לֹא
קִבַּלְתָּ וְאִם־קִבַּלְתָּ לְמַה־זֶּה תִּתְפָּאֵר בְּחִלְקֶךָ כִּמוֹ לֹא
קִבַּלְתָּ:
ח הִנֵּה אַתֶּם פְּיוֹם שְׂבָעְתֶּם עֲשִׂרְתֶּם מִלְכֶּתֶם מִבְּלַעֲדֵינוּ
מִי יִתֵּן וּמִלֵּף תִּמְלָכוֹ וּמִלְכּוֹ עִמָּכֶם גַּם־אֶנְחֲנוּ:
ט כִּי אֶנְחֲנוּ הַשְּׁלִיחִים חֲשָׁבְתִּי בְּלִבִּי נִתְנָנוּ אֱלֹהִים
בְּשִׁפְלַת הַמְּדֻרְגָּה כְּלִקּוּחִים לְמוֹת כִּי לְשַׁחַק הֵיינוּ תַּחַת
כָּל־הַשָּׁמַיִם לְעֵינֵי צָבָא הַמְּרוֹם וְלְעֵינֵי בְּנֵי הָאָדָם:
י כְּסִילִים אֶנְחֲנוּ לְמַעַן הַמְּשִׁיחַ וְאַתֶּם חֻכְמִים בְּמִשְׁחִיחַ
אֶנְחֲנוּ חֲלָשִׁים וְאַתֶּם גְּבוּרִים אַתֶּם נִכְבָּדִים וְאֶנְחֲנוּ
נִבְזִים:
יא וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה אֶנְחֲנוּ רַעֲבִים גַּם־צָמְאִים עֲרֻמִּים
מְכִים וְנִגְדָּרִים:

^{יב} בַּעֲמַל כַּפּוֹנוֹ נִיגַע וְנַעֲבַד כִּי יִקְלְלוּנוּ נִבְרָהּ וְכִי יִרְדְּפוּנוּ
נִתַּן בְּעָפָר פִּינוּ:

^{יג} הֵם מַגְדִּיפִים וְנֶאֱחָנוּ תַּפְלָה וְנָהִי כְדָמָן עַל-פְּנֵי הָאָרֶץ
וְכִסּוּחָהּ בְּעֵינֵי כָל עַד-הַיּוֹם הַזֶּה:

^{יד} וְלֹא לְהַכְלִימְכֶם כְּתַבְתִּי כְּדִבְרֵי הָאֱלֹהִים כִּי
אִם-לְהוֹכִיחַ אֶתְכֶם עַל-פְּגִיעַתְכֶם בְּכַנִּי שְׁאֵהָבָה נִפְשִׁי:

^{טו} כִּי אִם-גַּם-רַבְבוֹת מוֹרִים לָכֶם בְּמִשִּׁיחַ לֹא אָבוֹת רַבִּים
לָכֶם כִּי בִישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲנִכִּי הוֹלֵדְתִּי אֶתְכֶם עַל-יְדֵי
הַבְּשָׂרָה:

^{טז} וְעַל-כֵּן אֲנִי דֹרֵשׁ מִכֶּם לָלֶכֶת בְּעֻקְבוֹתַי:

^{יז} בְּעֵבֹר זֹאת שְׁלַחְתִּי אֲלֵיכֶם אֶת-טִימֹתִיוֹס בְּנֵי יִדְדֵי
הַנְּאֻמָּן בְּאֲדִינִי לְהַזְכִּיר לְפָנֵיכֶם אֶת-אֲרָחוֹת חֵיתִי
בְּמִשִּׁיחַ כְּאֲשֶׁר גַּם-כֵּן אֲנִי מוֹרָה לְכָל-עַדָּה וְעַדָּה
בְּמַקְמוֹת מוֹשְׁבֵי תִיָּהֶן:

^{יח} יֵשׁ מִהַבִּלִּים אֶתְכֶם לֵאמֹר כִּי לֹא-אָבוֹא אֲלֵיכֶם:

^{יט} אֲף־הֲנִי כֹא אֲלֵיכֶם בְּקֶרֶב הַיָּמִים אִם-יִרְצָה יְהוָה וְאִז
לֹא-אֲחוּשׁ לְדַבְּרִי הַמַּהֲבִילִים כִּי אִם-אֲרָאָה
מִה-גְּבוּרָתָם:

^כ כִּי לֹא בְּדָבָר שְׁפֹתַיִם תִּכְנֶן מַלְכוּת הָאֱלֹהִים כִּי
אִם-בְּגְבוּרָה:

^{כא} וְעַתָּה מִה-רָצוֹנְכֶם אִם כֹּה אָבוֹא אֲלֵיכֶם בְּשִׁבְטַת מוֹסֵר
אוֹ בְּאֵהָבָה וְעֲנוּת רֹחַ:

פרק ה

^א מִפִּי-כָל יִצְאָה הַשְּׁמוּעָה כִּי-זָנוּת בְּקֶרֶבְכֶם וְזָנוּת אֲשֶׁר
אֵין גַּם-בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם כִּי-יִגְלָה אִישׁ אֶת-עֲרוֹת אָבִיו:

^ב וְאַתֶּם תִּרְחִיבוּ פֶה וְלֹא תִתְאָבְלוּ עַד-אֲשֶׁר הִכְרַת יִכְרַת
הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹאת מַעַדְתְּכֶם:

^ג וְאֲנִכִּי אֲף־כִּי מִרְחוֹק אֲנִי הֲנִנִי עֹמֵד אֲצִלְכֶם בְּרוּחִי
וְכִדְּנִי בִּיגִיעַתְכֶם כְּכֹר חֲרָצִיתִי מִשְׁפַּט הָעֹשֶׂה זֹאת:

^ד כִּי תִתְאַסְפוּ בְּשֵׁם אֲדִינִי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ וְגַם-רוּחִי
בְּתוֹכְכֶם עִם-גְּבוּרָה מֵאֵת אֲדִינִי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:

^ה וְאִז תִּתְּנוּ אֶת-הָאִישׁ הַזֶּה לִידֵי הַשֹּׁטֵן לְכָלוֹת
אֶת-הַבָּשָׂר וְלִהְבִּיא תְּשׁוּעָה לְרוּחַ בְּיוֹם יִשׁוּעַ אֲדִינִי:

^ו לֹא-טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר תִּתְּהַלְלוּ בְּמוֹ-פִיְכֶם הֲלֹא יִדְעֵתֶם
כִּי שְׂאֹר מַעַט יַחֲמִיץ אֶת-כָּל-הָעִרִיסָה:

^ז בְּעָרוּ אֶת-הַשְּׂאֹר הַיֵּשֶׁן מִקֶּרְבְּכֶם לְמַעַן תִּהְיֶה לְעִרִיסָה
חֲדָשָׁה לְחַלַּת מִצָּה כִּי גַם-מְשִׁיחַ זָבַח פֶּסַחְנוּ הִקְרַב
בְּעֲדָנוּ:

^ח וּבְכֵן נִחַג אֶת-הַחֵג לֹא-בִשְׂאֹר יֵשֶׁן וְלֹא-בִשְׂאֹר רֹעַ
וְרָשָׁע כִּי אִם-בְּמִצּוֹת תֵּם וְנֶאֱמַת:

^ט כְּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם בְּמִכְתָּבִי לְכָל תַּתְּעַרְבוּ עִם-אֲנָשִׁי
זְנוּנִים:

^י לֹא אֶמְרָתִי כִּזֹּאת עַל-אֲנָשִׁי זְנוּנִים בְּעוֹלָם אוֹ
עַל-בָּצָעִי בָּצַע וְאֲנָשִׁי חָמָס וְעַבְדֵי אֱלִילִים כִּי אִם-כֵּן
הַמַּצָּנָה עֲלֵיכֶם לָצֵאת מִן-הָעוֹלָם:

^{יא} אָבָל כְּתַבְתִּי כִּזֹּאת לְכָל תַּתְּעַרְבוּ עִם-אִישׁ אֲשֶׁר בָּשָׂם
אֹחַ יִקְרָא וְהוּא אִישׁ זְנוּנִים אוֹ-בָצָע אוֹ-עֹבֵד
אֱלִילִים אוֹ מַגִּדֵּף אוֹ סָבָא זֵינן אוֹ אִישׁ חָמָס הוּא
הָאִישׁ אֲשֶׁר עִמּוֹ לֹא תֵאָכֵלוּ:

^{יב} כִּי מִה-לִּי לְשֹׁפֵט אֶת-אֱלֹהִים אֲשֶׁר מַחוּץ לְעִדְתָנוּ רַק
אֱלֹהִים אֲשֶׁר בְּקֶרְבָנוּ הֵם אִתָּם אִתָּם שְׁפָטִים:

^{יג} אָבָל אֱלֹהִים אֲשֶׁר מַחוּץ אֲלֵהֶם יִשְׁפֹּט אִתָּם וְאַתָּם בְּעָרוּ
אֶת-הָרָע מִקֶּרְבְּכֶם:

פרק ו

^א הִיָּעֵז אִישׁ מִכֶּם אֲשֶׁר-לוֹ רִיב עִם-רֵעֵהוּ לְהִקְרִיב
אֶת-מִשְׁפָּטוֹ לְפָנַי בְּנִי עוֹלָה וְלֹא לְפָנַי אֲנָשִׁי קִדְשׁ:

^ב הֲלֹא יִדְעֵתֶם כִּי הַקְדּוּשִׁים שְׁפָטִי תָבֵל וְאִם-אַתֶּם
תִּשְׁפָּטוּ תָבֵל הַנִּקְלָתִם לְשֹׁפֵט דָּבָר קֹטֵן:

^ג הֲלֹא יִדְעֵתֶם כִּי נִשְׁפָּט גַּם אֶת-הַמְּלָאכִים וְאֲף־
כִּי-בְּדִבְרֵי הַנְּגָעִים בְּמַחֲתֵינִי:

^ד וְאַתֶּם כְּאֲשֶׁר רִיב-לָכֶם בְּדָבָר מַחֲיָה תוֹשִׁיבוּ אֲנָשִׁים
חִיקִים בְּעַדָּה לְשֹׁפָטִיכֶם:

^ה לְבִשְׁתְּכֶם אֲנִי מְדַבֵּר הֲכִי אֵין חָכָם בְּקֶרְבְּכֶם הֲכִי אֵין
גַּם-אֶחָד אֲשֶׁר יָדוּ מִשְׁנֵה לְשֹׁפֵט בֵּין אִישׁ לְאֶחָיו:

^ו וְהִנֵּה אֹחַ נִשְׁפָּט אֶת-אֶחָיו לְפָנַי אֲנָשִׁים אֵין-אֶמְנָנָה
בָּם:

^ז וְעַתָּה רַע הַדָּבָר מְאֹד כִּי תִרְיְבוּ אִישׁ בְּעֻמָּתוֹ מְדוּעַ
לֹא-טוֹב לָכֶם הָיִית עֲשׂוּקִים מְדוּעַ לֹא-טוֹב הָיִית
רְצוּצִים:

^ח וְאַתֶּם תַּעֲשִׂקוּ וְתִרְצְצוּ אֲף־אֶת-אֶחֱיְכֶם:

^ט הָאִם לֹא יִדְעֵתֶם כִּי בְּנִי-עוֹלָה לֹא יִירָשׁוּ אֶת-מַלְכוּת
הָאֱלֹהִים אֶל-תִּתְּעוּ אֶת-נִפְשְׁכֶם כָּל-בְּנֵי זְנוּנִים אוֹ
עַבְדֵי אֱלִילִים אוֹ-מִנְאָפִי אוֹ-קַדְדִּישִׁים אוֹ-נִתְּנֵי שְׂכָבְתֶּם
בְּזָכָר:

^י אוֹ-גִבּוֹרִים אוֹ-בָצָעִי בָּצַע אוֹ סָבָא זֵינן אוֹ-מַגְדִּיפִים אוֹ
אֲנָשִׁי חָמָס כָּל-אֱלֹהִים לֹא יִירָשׁוּ אֶת-מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:

^{יא} וְאֲנָשִׁים כָּאֱלֹהִים הָיוּ בָכֶם לְפָנֵים אָבָל רַחֲצֵתֶם נִקְדְּשֵׁתֶם
וְנִצְדַקְתֶּם בְּשֵׁם יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינִי וּבְרוּחַ אֱלֹהֵינוּ:

^{יב} הַפֶּל נִכּוֹן לְפָנַי אָבָל לֹא הַפֶּל לְהוֹעִיל לִי הַפֶּל נִכּוֹן
לְפָנַי אָבָל לֹא אֶהְיָ עֹבֵד לְאֶחָד מֵהֶם:

^{יג} הָאֵל לְבָטָן וְהַבָּטָן לְאֵלָל וְהָאֱלֹהִים יֵאָבֵד
גַּם-אֶת-שְׁנֵיהֶם וְהַגּוֹף אֵינְנוּ לְזָנוּת כִּי אִם-קִדְשׁ לְאֲדוֹן
וְהָאֲדוֹן לְגוֹף:

^{יד} וְהָאֱלֹהִים הַקִּים אֶת-הָאֲדוֹן וְגַם-אוֹתָנוּ יָקִים
בְּגְבוּרָתוֹ:

^{טו} הֲלֹא יִדְעֵתֶם כִּי עֲצַמְתִּיכֶם אֲבָרִי הַמְּשִׁיחַ הֵם הֲכִי אֶקַּח
אֲבָרִי הַמְּשִׁיחַ לְעֲשׂוֹתֶם לְאֲבָרֵי זִוְנָה חֲלִילָה:

^{טז} הֲכִי לֹא יִדְעֵתֶם כִּי הַנִּצְמָד לְזִוְנָה נִהְיָ עֲמָה לְבָשָׂר
אֶחָד כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר וְהָיוּ שְׁנֵיהֶם לְבָשָׂר אֶחָד:

^{יז} וְהַנִּצְמָד לְאֲדוֹן נִהְיָ עִמּוֹ לְרוּחַ אֶחָד:

^{יח} נוסו אפוא מן-הזנות כל-חטא אשר-יחטא האדם הוא מחוץ לבשרו ואיש זנונים את-חטאו בבשרו יתגנו:

^{יט} הכי לא-ידעתם כי בשרכם הוא משפן רוח הקדש בקרבכם אשר נתן לכם אלהים וכי לא-שלכם אתם:

^כ כי במחיר נקניתם על-פן פברו את-האלהים בבשרכם וברוחכם אשר לאלהים המה:

פרק ז

^א ועל-אדות אשר-כתבתם הנני אמר טוב לאיש לכל יגע באשה:

^ב אף להרחיק את-הזנות כל-איש יקח-לו אשה וכל-אשה תנשא לבצל:

^ג האיש ימלא חפצי אשתו כמשפט וכן האשה לבעלה:

^ד אין לאשה שלטון על-בשרה כי אם-בעלה וכן אין לבעל שלטון על-בשרו כי אם-אשתו:

^ה אל-תגרעו מנת אשה עם-אישה בלתי אם-תכינו לבכם לתענית ולתפלה לימים מזמנים ואחר תשובו ותבאו לשבת יחדו פן-ינסה אתכם השטן ותאונתכם תפרץ-פרץ:

^ו וזאת אני מדבר בדרך רשיון ולא בדבר מצוה:

^ז כי הואלתי לו יהיו כל-בני אדם כמני אף אלהים חלק לכל-איש מנת חלקו לזה בכה ולזה בכה:

^ח ולאנשים אשר נשים אין להם או לאלמנות הנני אמר טוב להם כי ישבו בגפם כמני:

^ט ואם-לא יעצרו בתאונתם ידבקו איש באשה כייטוב הדבק מבער בתאונתו:

^י ולאשר בנשואים הנני מצוה אף לא אנכי כי אם-האדון לכל תפרד אשה מבעלה:

^{יא} ואם-תפרד תשב לבדה או תתנצה אל-בעלה ואיש אל-ישלח את-אשתו:

^{יב} ולשאר האחים אמר אנכי ולא האדון כי-תהיה לאח אשה אשר איננה מאמנת ורצונה לשבת עמו אל-ישלחנה:

^{יג} ואשה כי-יהיה לה בעל אשר איננו מאמין ורצונו לשבת עמה אל-תעזבנו:

^{יד} כי האיש אשר איננו מאמין יקדש באשתו והאשה אשר איננה מאמנת תקדש בבעלה כי אם-לא-כן יחשבו בניכם בטמאים אף עתה טהורים המה:

^{טו} אבל אם-יפרד הוא אשר איננו מאמין יפרד-לו והאח והאחות אינם משעבדים עוד במצבם כזה כי האלהים קרא אתנו לשלום:

^{טז} כי מה-תדעי אשה אם-תושיעי לבעלה או מה-תדע אתה האיש אם-תושיע לאשתך:

^{יז} ועתה כל-אדם יתהלך רק כפי אשר-חלק לו האדון וכפי אשר-קראו אלהים וכן-מצוה אני בכל-הקהילות:

^{יח} אם-יקרא איש נמול אל-ימשך את-ערלתו ואם-ערל הוא אל-ימול:

^{יט} המולה כאין כי אם-משמרת מצות אלהים:

^כ כל-איש על-משמרתו יקום לא יעזבנה בהקראו:

^{כא} אם-נקראת בהיותך עבד אל-תדאג ואם-תשיג ירך לצאת לחפשי טוב לך כי תצא:

^{כב} כפי-עבד אשר האדון קראו בן-חרים הוא לאדון וכמו-כן בן-חרים בהקראו עבד הוא למשיח:

^{כג} במחיר נקניתם אל-תהיו עבדי אדם:

^{כד} אחי כל-איש פאשר נקרא ישמר-לו את-מעמדו הראשון לפני האלהים:

^{כה} ועל-דבר הבתולות אין-לי מצוה מפי האדון רק אחזה דעתי לכם אחרי אשר-הקימני האדון בתמלתו לאיש אמונים לפניו:

^{כו} והנני אמר בצוק העתים הפאות טוב ונכון לאדם לשבת באשר הוא:

^{כז} אם-דבקת באשה אל-תבקש להפרד ממנה ואם-נפרדת מאשה אל-תבקש אחרת:

^{כח} ואם-אשה לקחת לך לא חטאת ובתולה כפי-תבעל אין בה עון אף-צרה תמצאם ובשרם עליהם יכאב ואני חמלה מלתי עליכם:

^{כט} כזאת אני אמר אחי כי העת לא תמשך עוד עד-אשר אלה אשר נשאו להם נשים יהיו פאשר לא נשאו:

^ל והבכים כלא בכים והשמחים כלא שמחים והקנים כלא קנו קנין:

^{לא} והמצצים שדי העולם הזה כאינם מצאים כל-טעם כי תאר העולם הזה כליל יחלף:

^{לב} ואני חפצתי למנע דאגה מכם איש אשר אין-לו אשה דאג לחפצי שמים איה ייטב בעיני האדון:

^{לג} ובעל אשה דאג לחפצי הארץ איה ייטב בעיני האשה:

^{לד} וכן נבדלת אשת איש מן-בתולה זאת אשר לא-ינדעה איש דאגת לחפצי האדון להיות טהורה בנפשה וברוחה ובצל-ת-בעל דאגת לחפצי הארץ איה תיטב בעיני בעלה:

^{לה} וכזאת אני מדבר להועיל לנפשכם לא להשליך מוקש לפניכם כי אם-למען תהיו נכנים וסקרים על-עבדת אדנינו באין מעצור:

^{לו} וכי-יחשב אדם כי בתו הבתולה תהיה לתרפה אם-יעברו ימי נעוריה וכי-תדבר נחוץ לתתה לאיש יעשה פאשר עם-לכבו יתננה להנשא ואין בו עון:

^{לז} והוא אשר עמד סמוך בלבבו אין מציק לו ומשל הוא ברצונו ויגזר-אמר לשמר את-בתו הבתולה היטיב לעשות:

^{לח} על-פן הנתן אתה לאיש טוב עשה ואשר איננו נתן אתה עשה טוב ממנו:

^טהאשה צורקה לבעלה מן-התורה כל-עוד אישה חי וכי-ישן המות תוכל להנשא רק לאשר תבחר-בו לפני האדון:
^מאולם על-דעתי אשריה אם-תשב לבדה ולבכי יחשב כי גם-בי רוח אלהים:

פרק ח

^אועל-דבר אילים הן נודע כי יש-דעת לכלנו אף דעת תוסיף גאונה ואהבה משיבת נפש:
^בכי יחשב-איש יהיה נבון דבר עוד לא-יבין דבר לאשרו באשר נכון לו:
^גאכל אם-יאהב את-אלהים אלהים הוא יבונהו:
^דועל-דברת אכל מזבחי האילים ידענו כי-אליל פאין הוא בעולם וכי אין אלהים זולתי אחד:
^הואף כי-יש נקראים אלהים אם-בשמים ואם-בארץ כמו הם אלהים רבים ואדנים רבים:
^ובכל-זאת לנו רק-אלהים אחד הוא אבי-עד אשר ממנו הכל ולו אנחנו ואדון אחד ישוע המשיח אשר הכל על-ידו ועל-ידו גם-אנחנו:
^זאף לא כלם קנו הדעת הזאת כי-יש אשר לבם פנה אל-אלילים עד-היום הזה ואכלים מזבחם אשר יקריבו לאליל עד-אשר לבם הנבוב יטמא:
^חוהנה אכל לא יקרבונו אל-אלהים אם-לא נאכל לא יבואנו חסר ואם-נאכל לא-נמצא יתרון:
^טאף השמרו לכם פן-תתן שרירות לבכם מכשול לאין אונים:
^יכי אם-אתה איש דעת ותשב אל-השלחן בהיכל האלילים הלא ראף חסר אונים יפתה בלבבו לאכל מזבחי האלילים:
^{יא}ובכן ביתרון דעתך יאבד אחיך חסר אונים אשר נתן המשיח נפשו בעדו:
^{יב}ואם-פכה אתם חטאים לאחיהם ותדכאו את-לבם הנבוב למשיח אתם חטאים:
^{יג}על-כן אם-מאכלי יהיה למוקש לאחי לא-אכל בשר לעולם פן-אחי ינקש-בו:

פרק ט

^אהכי לא חפשי אני הכי לא-שליח אני הכי לא ראיתי את-ישוע המשיח אדנינו או האין אתם פעל ידי באדנינו:
^באם-אינני שליח לאחרים לכם אני הוא זה אחרי אשר אתם בחותם בידי לפני אדנינו כי-ציר שלח אני:
^גוכזאת אני מצטחק נגד חקרי מעשי:
^דהאין שלטון בידינו לאכל ולשתות:
^ההאין שלטון בידינו להליך עמנו אשה מבנות ברייתנו ביתר השליחים ואחי האדון וכיפא:

^ואו הרקלי ולבר-נבא לבד אין שלטון לחדל ממלאכה:
^זמי הוא היצא בצבא ואת-נפשו יכלכל משלו מי יטע בכם ולא יאכל מפריו או מי ירעה צאן ולא יאכל מחלב הצאן:
^חהכי רק פדרך בני אדם אני מדבר פדברים האלה הלא גם-התורה אמרת כן:
^טכי כתוב בתורת משה לא-תחסם שור בדישו הלשונים דאג אלהים:
^יאו לטובתנו דבר כל-דבריו אכן לטובתנו כתוב זה כי החרש יחרש בתקנה והדש ידוש בתקנה פי יקח חלקו:
^{יא}ואנחנו כי-נרענו בכם זרע שמים הרב הוא בעיניכם כי-נקצר קציר ארץ:
^{יב}ואם אחרים יש-להם חלק וצדקה בכם אף כי אנחנו ובכל-זאת לא נגענו באשר לכם כי אם-סבלנו כל-סבל לבלתי נתן מעצר לבשורת המשיח:
^{יג}הן ידעתם כי עבדי עבדת הקדש אכלים מן-הקדש ומשרתי המזבח לקחים חלקם במזבח:
^{יד}וכן צוה גם-האדון כי מבשרי הבשורה על-הבשורה יחיו:
^{טו}ואני באחת מאלה לא נגעתי וגם לא-כתבתי כזאת לבעבור סבב-לי את-פני הדבר כי-טוב לי המות מאשר ישית איש את-תפארתו לריק:
^{טז}ואם מבשר אנכי אין-לי להתפאר כי-יד חזקה תאלצני ואוי לי אם-לא אבשר:
^{יז}ואם בחפץ לב אעשה-זאת יש שכן לפעלתי ואם בלא חפץ לב הלא כהנת הבשורה הפקדה אתי:
^{יח}ומה אפוא שברי הלא רק לבשר את-בשורת המשיח בלא-מחיר ולא לשלט באשר לכם עקב בשותי:
^{יט}ואף כי-חפשי אני מקל-אדם הייתי עבד לכלם למען קנות לב רבים:
^כליהודים הייתי ביהודי לקנות את-היהודים לבעלי התורה כבעל תורה אף כי לא-הייתי בעל תורה לקנות את-בעלי התורה:
^{כא}ולאֵלה אשר הם בלא-תורה כמו בלא-תורה אף כי לא-הייתי בלא-תורה לפני האלהים כי תורת המשיח תורת לקנות את-אלה אשר הם בלא-תורה:
^{כב}לרפי ידים הייתי פרפה ידים לקנות את-רפי הידים כל הייתי לכל למען אושיע לקצתם מפל-עבר ופנה:
^{כג}וכל-אלה אני עשה בעבור הבשורה למען יהיה חלקי בה:
^{כד}הן ידעתם כי-במרוץ ירוצו הרצים כלם ורק-אחד מהם ישיג את-שכר המנצח פכה רוצו והשגתם את-השכר גם-אתם:
^{כה}והנה עזרי מערכה להנזר מפל-דבר אשר ליתרה יחשב והם רצים לעטרת בת-חלוף ואנחנו לעטרת עולם:

^{כו} וְאָנִי כֹה הִנְנִי רָץ וְלֹא כִמְמַשֵּׁשׁ בַּחֲשֵׁכָה כֹה לַחֵם
בְּזַרְעֹתַי וְלֹא כִחֲצֹב בַּפְּנֵי הָרוּחַ:
^{כז} אַף אֶעֱנֶה אֶת־נַפְשִׁי וְאֶת־בְּשָׂרִי אֶכְבֹּשׁ פֶּן־אֶהְיֶה קִרְא
לְאַחֵרִים וּלְנַפְשִׁי יִקְרָא אֵין־חֶפְצִי־בָּהּ:

פרק י

^א וְאָנִי לֹא אֲחִירִישׁ מִהוֹדִיעֲכֶם אֲחִי כִּי אֲבוֹתֵינוּ הָיוּ כָּלֵם
תַּחַת הָעֵץ וְכָלֵם עָבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם:
^ב וְכָלֵם נִטְבְּלוּ בַּעֲנָן וּבָיִם לִפְנֵי מֹשֶׁה:
^ג וַיֵּאָכְלוּ כָּלֵם מִן־לֶחֶם הַשָּׁמַיִם הַהוּא:
^ד גַּם־שָׁתוּ כָּלֵם מִן־מִשְׁקֵה הַשָּׁמַיִם הַהוּא כִּי שָׁתוּ
מִן־צִוֹר הַיִּשׁוּעָה הַהֵלֶךְ אַחֲרֵיהֶם וְהַצֹּר הַזֶּה הוּא
הַמָּשִׁיחַ:
^ה אָכַל רֶבֶם לֹא רָצָה בָּם אֱלֹהִים כִּי־נִפְּלוּ פִגְרֵיהֶם
בַּמִּדְבָּר:
^ו וְכָל־זֶה נִתֵּן־לָנוּ לְמוֹפֶת לְבָלִי נִתְּאָה תִּתְּאָה רָעָה
כַּאֲשֶׁר הִתְּאוּ הַמָּה:
^ז וְאֶת־הַפְּסִילִים לֹא תַעֲבֹדוּ כַּאֲשֶׁר עָבְדוּ אֲנָשִׁים
מִקְצוֹתַם כַּפְּתוּב וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל וּשְׁתוּ וַיִּקְמוּ
לְצַחֵק:
^ח וְזִנִּים לֹא נָהִיָּה כַּאֲשֶׁר זָנוּ אֲנָשִׁים מֵהֶם וַיִּפְּלוּ בְיוֹם
אֶחָד שְׁלֹשָׁה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף:
^ט וְאֶת־הַמָּשִׁיחַ לֹא נִנְסָה כַּאֲשֶׁר אֲנָשִׁים מֵהֶם נִסּוּ
אֶת־יְהוָה וַיִּנְשָׁכוּם הַנִּחָשִׁים:
^י וְלֹא תִלְנוּ כַּאֲשֶׁר הִלִּינוּ אֲנָשִׁים מֵהֶם וַיֵּאָבְדוּ בְיַד
הַמָּשִׁחִית:
^{יא} וְכָל־אֵלֶּה מִצְאוּ אֹתָם לִהְיוֹת לְמוֹפֶת וְגַם־נִכְתָּבוּ
לְמוֹסֵר לָנוּ אֲשֶׁר בָּאנוּ עַד־קִצֵּי עוֹלָמִים:
^{יב} עַל־כֵּן הַחֲשֹׁב כִּי הוּא עֹמֵד נִכּוֹן יִזְהַר לְבָלִיתִי יִפֹּל:
^{יג} עוֹד לֹא־עָבְרָה מִסָּה עֲלֵכֶם זוֹלָתִי כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא לְבִנִּי
אָדָם וְנֶאֱמָן הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא יִתֵּן לְנִסְתָּכֶם יִתֵּר
מִדִּי כִחֲכֶם וְגַם־בְּיוֹם מִסָּה יִכִּין לָכֶם מִפֶּלֶט כַּאֲשֶׁר
תּוֹכְלוּן שְׂאֵת:
^{יד} לָכֵן אֶהוּבִי נַפְשִׁי נוֹסוּ מִעֲבֹדַת אֱלִילִים:
^{טו} הִנֵּה כְמוֹ אֶל־אֲנָשִׁים גְּבוּרִים אֲדַבְּרָה שְׁמַעוּ־נָא מִלְּתִי:
^{טז} כּוֹס הַבְּרָכָה אֲשֶׁר עָלֶיהָ אָנוּ מְבָרְכִים הֲלֹא הִיא
הַמַּחֲבֵרֶת אֲתָנוּ אֶל־דָּם הַמָּשִׁיחַ וְהַלֶּחֶם אֲשֶׁר אָנוּ
פּוֹרְסִים הֲלֹא הוּא הַמַּחֲבֵר אֲתָנוּ אֶל־בְּשָׂרֵי הַמָּשִׁיחַ:
^{יז} כִּי אֲנַחְנוּ הַרְבִּים הֵינּוּ לְבָשָׂר אֶחָד כְּמוֹ לֶחֶם אֶחָד
אֲחֵרִי אֲשֶׁר בִּלְחֶם אֶחָד הֵינּוּ כָּלֵנוּ חֲבֵרִים:
^{יח} רְאוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּעֲבֹדָתָם עֲבַדְתָּ בְּשָׂרִים הֲלֹא
אֲכָלִי הַזִּבְחִים חֲבֵרִים הֵם בְּמִזְבֵּחַ:
^{יט} וְמָה אָנִי אֹמֵר הִכִּי־זָבַח אֱלִילִים שְׂרֵשׁ דָּבָר בּוֹ אוֹ
כִּי־אֱלִיל יִשְׁבּוּ שְׂרֵשׁ דָּבָר:
^כ אָכַל אֶת־אֲשֶׁר יִזְבְּחוּ הַגּוֹזִים לַשִּׁדִּים הֵם זִבְחִים וְלֹא
לְאֱלֹהִים וְאֵין לִי חֶפֶץ בִּי־תִהְיֶה אִתָּם חֲבָרֵי הַשִּׁדִּים:
^{כא} לֹא תוֹכְלוּ לִשְׁתוֹת מִכּוֹס הָאֵדוֹן וּמִכּוֹס הַשִּׁדִּים לֹא
תּוֹכְלוּ לְהַתְחַבֵּר לְשִׁלְחָן הָאֵדוֹן וּלְשִׁלְחָן הַשִּׁדִּים:

^{כב} אוֹ הִכִּי־נַעֲרִי חֲמַת קִנְאָת הָאֵדוֹן הַבְּרָב־כַּחַ יִגְבֹּר אִישׁ
עָלָיו:
^{כג} הַכֹּל נִכּוֹן לִי אָכַל לֹא הַכֹּל לְהוֹעִיל הַכֹּל נִכּוֹן אָכַל לֹא
הַכֹּל לְהַבְנוֹת מִמֶּנּוּ:
^{כד} אֶל־יִבְקֹשׁ אִישׁ טוֹבַת נַפְשׁוֹ לְבָדּוּ כִּי אִם־גַּם־טוֹבַת
רַעְהוּ:
^{כה} כָּל־הַנֶּמֶכָר בְּשׁוּק אֹתוֹ תֵּאָכְלוּ וְאֶל־תִּדְרָשׁוּ
לְחֻק־רִי־לֵב:
^{כו} כִּי לִיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ:
^{כז} וְאִם־יִקְרָא אֶתְכֶם אֶחָד הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֵינֶם מֵאֲמִינִים
וְתִרְצוּ לָלֶכֶת לְבֵיתוֹ אָכַל תֵּאָכְלוּ מִכָּל־אֲשֶׁר יוֹשֵׁם
לִפְנֵיכֶם וְאֶל־תִּדְרָשׁוּ לְחֻק־רִי־לֵב:
^{כח} וְכִי־יֹאמַר אֲלֵיכֶם אִישׁ זֶה הוּא זָבַח לֹא תֵּאָכְלוּ מִמֶּנּוּ
בַּעֲבוּר זֶה אֲשֶׁר הִגִּיד לָכֶם וּבַעֲבוּר חֻק־רִי־לֵב כִּי
לִיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ:
^{כט} וְאָנִי אֹמֵר חֻק־רִי־לֵב לֹא חֻק־רִי־לֵב כִּי אִם־חֻק־רִי־לֵב
הָאֲחֵר כִּי לְמַה־זֶּה תִּחְשַׁב חֶפְשִׁיתִי לְחֻטָּאָה בְּמַחֲשַׁבְתָּ
לֵב אַחֵר:
^ל אִם־אֲכַלְתִּי וּבִרְכַּתִּי לְמַה־זֶּה יִחְרַפְנִי עַל־אֲשֶׁר אָנִי
מְבָרֵךְ:
^{לא} עַל־כֵּן אִם תֵּאָכְלוּ וְאִם־תִּשְׁתּוּ אוֹ תַעֲשׂוּ מֵאוֹמֶה עֲשׂוּ
כָל־מַעֲשֵׂיכֶם לְכַבּוֹד אֱלֹהִים:
^{לב} אֶל־תִּהְיוּ לְמַכְשׁוֹל לִפְנֵי הַיְּהוּדִים וְלֹא לִפְנֵי הַיִּנּוּסִים
וְלֹא לִפְנֵי קָהָל אֱלֹהִים:
^{לג} כַּאֲשֶׁר גַּם־אֲנִכִּי בְּכָל־מַעֲשֵׂי הִנְנִי לְהִיטִיב לְכָלֵם וְלֹא
טוֹבַת נַפְשִׁי אָנִי דֹרֵשׁ כִּי אִם־טוֹבַת רַבִּים לְמַעַן
יִוָּשְׁעוּ:

פרק יא

^א וְעַתָּה לָכֵן אֲחֵרִי כַּאֲשֶׁר אָנִי הֵלֶךְ אַחֲרֵי הַמָּשִׁיחַ:
^ב וְהִנְנִי מִשְׁבִּחַ אֶתְכֶם כִּי־זָבַחְתֶּם אֹתִי בְּכָל־עֵת
וְכִי־שִׁמְרַתֶּם אֶת־הַתּוֹרָה הַנִּמְסְרוֹת כַּאֲשֶׁר מִסְרֹתִי
לָכֶם:
^ג אַף זֹאת חֶפְצִיתִי כִי־תִדְעוּן כִּי־רָאשׁ כָּל־אִישׁ הוּא
הַמָּשִׁיחַ וְרָאשׁ הָאִשָּׁה הוּא הָאִישׁ וְרָאשׁ הַמָּשִׁיחַ הוּא
הָאֱלֹהִים:
^ד כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּל אוֹ יִתְנַבֵּא וְרָאשׁוֹ מְכַסֶּה בּוֹזָה
אֶת־רָאשׁוֹ:
^ה וְכָל־אִשָּׁה אֲשֶׁר תִּתְפַּלֵּל אוֹ תִתְנַבֵּא וְאֶת־רָאשָׁהּ לֹא
כִסְתָּהּ אֶת־רָאשָׁהּ בְּזָתָה כְּמוֹ אִם־גִּלְחָהּ אֶת־רָאשָׁהּ:
^ו כִּי אִם־הָאִשָּׁה לֹא תִתְכַּסֶּה לְמָה גַּם־לֹא תִגַּז רָאשָׁהּ
וְאִם־תִּרְפָּהּ הִיא לֹא־שָׁה לְגַז אוֹ לְגַלַּח שְׁעֵרוֹתֶיהָ
תִּתְכַּסֶּה:
^ז וְהָאִישׁ אֵינָנוּ מִצָּנָה לְכַסּוֹת אֶת־רָאשׁוֹ בְּהִיּוֹתוֹ צֶלֶם
אֱלֹהִים וּכְבוֹדוֹ אָכַל הָאִשָּׁה הִיא כְבוֹד הָאִישׁ:
^ח כִּי אֵין־הָאִישׁ לִקַּח מִן־הָאִשָּׁה כִּי אִם־הָאִשָּׁה
מִן־הָאִישׁ:

ט גם לא-נכרא האיש בעבור האשה כי אם-האשה בעבור האיש:
 י על-כן חובת האשה לשאת כסות על-ראשה מפני המלאכים:
 יא אכן אין האשה מבלעדי האיש ואין האיש מבלעדי האשה לפני אדנינו:
 יב כי כאשר האשה מן-האיש בן-גם-האיש על-ידי האשה והכל מאלהים:
 יג שפטורנא בנפשכם הכי נאווה לאשה באין כסות ראש להתפלל אל-האלהים:
 יד הן גם-הטבע יורה לכם כי חרפה לאיש לגדל פרע שער ראשו:
 טו אבל האשה כי תגדל פרע פאר הוא לה כ-לכסות נתן לה הפרע:
 טז ואם-יבחר איש לעורר מדנים לא-זה הדרך לנו ולא לקהלות האלהים:
 יז וכאשר אשמיעכם פה דברי לא אשבח אתכם אחרי אשר תקהלו יחדו לא לטובה כי אם-לרעה:
 יח וזה תחלת דברי כאשר תקהלו בקהל הן שמעתי כ-יש מחלקות ביניכם ולמקצת השמועה האמיתי:
 יט כי לא תחדלנה המחלקות מקרבכם למען יודעו הנאמנים בכם:
 כ ועתה כאשר תתאספו יחדו לא-זה הדרך לאכל מלחם האדון:
 כא כי כ-איש בפרה יקדים לאכל חלקו ואחד רעב והשני שתה שכור:
 כב האין לכם בתים לאכל ולשתות שמה או אם-תבזו לקהל האלהים והוביש פני אלה אשר אין-בידם מאומה מה אמר לכם הכי אשבחכם עקב זאת לא אשבח אתכם:
 כג כי אנכי מן-האדון קבלתי כאשר גם-מסרתי לכם כי האדון ישוע בליזה אשר-הסגירו אתו לקח לחם:
 כד ויברך ויבצע ויאמר קחו אכלו זה הוא בשרי הנבצע בעדכם זאת עשו לזכרני:
 כה וכמו-כן אחרי אכלם לקח את-הכוס ויאמר הכוס הזאת היא הברית החדשה בדמי זאת עשו בכל-עת אשר תשתו לזכרני:
 כו כי בכל-עת אשר תאכלו את-הלחם הזה ושתו את-הכוס הזאת תשמיעו מות אדנינו עד כי יבוא:
 כז על-כן מי אשר יאכל מלחם האדון או-שתה מכוסו ולבו לא נכון עמו מעל מעל בבשר אדנינו ובדמו:
 כח אבל יבחן אדם את-נפשו ואז מן-הלחם יאכל ומן-הכוס ישתה:
 כט כי האכל והשתה שלא כראוי אכל ושתה לאשמתו כי את-בשר האדון לא הבדיל לו כמשפט:
 ל על-כן רבים נכאים וחלים בכם ורבים ישגי עפר:
 לא אכן אם-נבחן את-נפשנו לא נשפט:
 לב ואף אם-נשפט יסור יסורנו יהיה למען לא נאשם עם-העולם:

לב לכן אחי כאשר תתאספו יחדו לאכל הוחילו איש לרעהו:
 לד ומי אשר ירעב יאכל בביתו ולא יהיה לכם און ועצרה ויתר הדברים אערכה לפניכם בבאי:

פרק יב

א ועל-דבר מתנות הרוח אחי אין את-נפשי להעלים מכם דבר:
 ב אתם ידעתם כי לפני גוים הייתם נמשכים אחרי אלילים אלמים כאשר אחריהם נמשכתם:
 ג על-כן אודיע לכם כי אין איש אשר רוח אלהים דברבו אשר יאמר על-ישוע כי חרם הוא ולא יוכל איש לקרא לישוע בשם אדון אם-לא ברוח הקדש:
 ד ושנות הנה מתנות הקסד אבל אחד הוא הרוח:
 ה ושנות הנה עבדות הקדש אבל אחד הוא האדון:
 ו ושנות הנה הפעלות אבל אחד הוא האלהים הפעל הכל בכל:
 ז ולכל-איש ואיש נתנה התגלות הרוח לטובת כלם:
 ח יש אשר ינתן-לו ברוח אמרי חכמה ואחר ינתן-לו אמרי דעת ברוח ההוא:
 ט לאחר אמונה ברוח ההוא ולאחר ינתן לרפא חלים ברוח ההוא:
 י לזה עלילות נפלאות ולזה דברי נבואה לזה לבחן את-הרוחות לזה לדבר בלשנות שונות ולזה פתרון לשנות:
 יא ואת-כל-אלה פעל הרוח האחד ההוא הנתן לאיש איש מנת-חלקו לפי רצונו:
 יב כי כאשר הגוף אחד הוא ובו אברים רבים וכל-אברי הגוף אף כ-רבים הם כלם גוף אחד בן גס-המשיח:
 יג כי גם-אנחנו נטבלנו כלנו ברוח אחד לגוף אחד אם-יהודים אם-יונים אם-עבדים או בני חורים ורוח אחד השקה אתנו כלנו:
 יד כי הגוף לא אבר אחד הוא כי אם-אברים רבים:
 טו אם-תאמר הרגל אחרי אשר לא יד אני אינני מן-הגוף הבעבור זאת לא מן-הגוף היא:
 טז ואם-תאמר האזן אחרי אשר לא עין אני אינני מן-הגוף הבעבור זאת לא מן-הגוף היא:
 יז אם-הגוף כלו יהיה עין איה יהיה אז השמע ואם-כלו יהיה שמע איה יהיה אז הריח:
 יח ועתה שם אלהים את-האברים אבר בגוף לפי רצונו:
 יט לו-היו כלם אבר אחד איכה יהיה אז הגוף:
 כ והנה אפוא האברים רבים הם והגוף אחד:
 כא ולא תוכל העין לאמר אל-היד אין לי דבר חפץ בך וגם לא הראש אל-הרגלים לאמר דבר חפץ לי בכן אין:
 כב אף גם-נוספות נמצא כל-עוד יראו אברי הגוף כרפים בן דרושים הם לחפצינו עד-מאד:

פרק יד

א וְאֵת־אֵלֶּה אֲשֶׁר נִחְשַׁב כְּאִי־כְבוֹד בַּגּוֹף לָהֶם נִתֵּן כְּבוֹד
 ב רַב וְלִמְבַּשִּׁינוּ עוֹד יִתֵּר שְׁאֵת:
 בִּי כִּי לְחֻלְקִים הִיפִּים בָּנוּ אֵין מַחְסוֹר אַכֵּן מַעֲרָכִי הַגּוֹף
 עֲרַף אֱלֹהִים וַיִּתֵּן כְּבוֹד רַב לֹא־יִכְבוֹד:
 בִּי לְבִלְתִּי תִהְיֶה מַחְלָקַת בַּגּוֹף וּלְמַעַן יִדְאָגוּ הָאֲבָרִים זֶה
 לָזֶה:
 בִּי אִם־יִתְעַנֶּה אָבֶר אֶחָד יִתְעַנּוּ כָּל־הָאֲבָרִים עִמּוֹ
 וְאִם־יִכְבֹּד אָבֶר אֶחָד יִשְׁיִשׁוּ עִמּוֹ כָּל־הָאֲבָרִים:
 בִּי וְאֵתֶם גּוֹף הַמַּשִּׁיחַ וְאֲבָרָיו כָּל־אֶחָד בְּחֻלְקוֹ:
 בִּי וּמֵהֶם הַקִּים אֱלֹהִים בְּתוֹךְ הָעֵדָה בְּרֹאשָׁנָה שְׁלִיחִים
 בְּשׁוּנִית נְבִיאִים בְּשְׁלִישִׁית מוֹרִים וְאַחֲרֵי־כֵן אֵלֶּה אֲשֶׁר
 נִתֵּן לָהֶם לַעֲשׂוֹת נִפְלְאוֹת לְרֹפֵא חֲלָים לְהֵבִיא עֲזָרָה
 לַעֲמֹד בְּרֹאשׁ הָעֵדָה וּלְדַבֵּר בְּלִשְׁנוֹת שְׁנוֹת:
 בִּי הַכֹּלִם שְׁלִיחִים אִם־כָּלֶם נְבִיאִים אוֹ כָּלֶם מוֹרִים אוֹ
 עֲשִׂי נִפְלְאוֹת:
 בִּי הַכֹּלִם נִתֵּן לְרֹפֵא חֲלָים אוֹ לְדַבֵּר בְּלִשְׁנוֹת אוֹ לְפַתֵּר
 לִשְׁנוֹת:
 בִּי וְאֵתֶם בְּקִשׁוֹ בְּכָל־מַאֲדָכֶם מִתְּנוֹת טוֹבוֹת אֵלֶּה וְאֵנִי
 אוֹרָה לָכֶם דְּרָךְ מֵאֵד נַעֲלָה:
 בִּי אִם־בְּשִׁפְתַּי אֲנֹשִׁים אוֹ מְלָאכִים אֲדַבֵּר וְאֶהְיֶה אֵין־בִּי
 אֲזַנְחֶשֶׁת הַמִּיָּה אֲנִי אוֹ צִלְצְלִי תְרוּעָה:
 בִּי וְאִם־נִבְוָאָה בִּי וְכִלְכִּי אֲנִי מִבֵּין וְכִלְ־דַעַת
 וְאִם־אֲמוּנָה כָּלָה לִי הִיא לְהַעֲתִיק הָרִים מִמְּקוֹמָם
 וְאֶהְיֶה אֵין־בִּי אֲנִי אֲזַנְחֶשֶׁת:
 בִּי אִם־אֲפֹר כָּל־הַנִּיחִי לְרַעֲבִים וְאֵת־בְּשָׂרִי אֶתֵּן לְמַאֲכָלֶת
 אֲשֶׁר וְאֶהְיֶה אֵין־בִּי כָּל־זֶה לֹא יוֹעִילִנִי מְאוּמָה:
 בִּי הָאֶהְיֶה תֹאמְרִי אִף וּמִלֵּאָה חֲנִינָה הָאֶהְיֶה לֹא תִקְנָא
 הָאֶהְיֶה לֹא תִתְנַשֵּׂא וְלֹא תִלְבֹּשׁ גָּאוֹת:
 בִּי לֹא יִמָּצֵא בִּי שְׂמִיךְ־דְּבָר וְלֹא תִבְקֹשׁ אֶת אֲשֶׁר־לָהּ לֹא
 תִתְקַצֵּף וְלֹא תִחַרְשׁ רָעָה:
 בִּי לֹא תִשָּׁשׁ בַּעֲוֹלָתָהּ כִּי אִם־מְשׁוּשָׁה עַל־יָמֶת:
 בִּי כָּל־דְּבָר תִּשָּׂא כָּל־דְּבָר תִּתְאָמֵן כָּל־דְּבָר תִּקְנֶה
 וּלְכָל־דְּבָר תִּשָּׂא שְׂכָמָה לְסִבָּל:
 בִּי הָאֶהְיֶה לֹא־תִתְחַדֵּל לְנִצָּחַת אִף כִּי־נִבְוָאוֹת תִּקְלִינָה
 וּלְשְׁנוֹת תִּפְחַדְנָה וְדַעַת אֵין־עוֹד:
 בִּי כִּי־אֶף חֻלְק קִטְן יִדְעֶנּוּ וְחֻלְק קִטְן נִבְאֵנוּ:
 בִּי וְכִאֲשֶׁר בּוֹא תְבוֹא תְכִלִּית כָּל־אֵלֶּה הַחֻלְק הַקִּטְן
 יִתְחַלֵּף:
 בִּי כִּי־עוֹד יִלֵּד הִיִּיתִי דְּבָרִיתִי כִּילֵּד בִּינּוּתִי כִּילֵּד וְהִיִּיתִי
 כִּילֵּד וְכִאֲשֶׁר הִיִּיתִי לֹאִישׁ חֲסִרִיתִי מַעֲלִי דְבָרִי יִלְדוֹת:
 בִּי כִּי עֵתָה רֵאִים אֲנִיחֵנוּ בְּמִרְאָה וּבְחִידָת וְאֲזַנְחֶשֶׁת פְּנִים
 אֶל־פְּנִים עֵתָה יִדְעֵתִי חֻלְק קִטְן וְאֲזַנְחֶשֶׁת כִּי־אֲשֶׁר
 נִדְרַעֲתִי גַם־אֲנִי:
 בִּי וְעֵתָה תַעֲמֹדְנָה שְׁלֹשׁ־אֵלֶּה אֲמוּנָה תִקְנֶה וְאֶהְיֶה
 וְהִגְדִּלָּה בְּהֵן הִיא הָאֶהְיֶה:

פרק יג

א וְאֵתֶם בְּקִשׁוֹ בְּכָל־מַאֲדָכֶם מִתְּנוֹת טוֹבוֹת אֵלֶּה וְאֵנִי
 אוֹרָה לָכֶם דְּרָךְ מֵאֵד נַעֲלָה:
 בִּי אִם־בְּשִׁפְתַּי אֲנֹשִׁים אוֹ מְלָאכִים אֲדַבֵּר וְאֶהְיֶה אֵין־בִּי
 אֲזַנְחֶשֶׁת הַמִּיָּה אֲנִי אוֹ צִלְצְלִי תְרוּעָה:
 בִּי וְאִם־נִבְוָאָה בִּי וְכִלְכִּי אֲנִי מִבֵּין וְכִלְ־דַעַת
 וְאִם־אֲמוּנָה כָּלָה לִי הִיא לְהַעֲתִיק הָרִים מִמְּקוֹמָם
 וְאֶהְיֶה אֵין־בִּי אֲנִי אֲזַנְחֶשֶׁת:
 בִּי אִם־אֲפֹר כָּל־הַנִּיחִי לְרַעֲבִים וְאֵת־בְּשָׂרִי אֶתֵּן לְמַאֲכָלֶת
 אֲשֶׁר וְאֶהְיֶה אֵין־בִּי כָּל־זֶה לֹא יוֹעִילִנִי מְאוּמָה:
 בִּי הָאֶהְיֶה תֹאמְרִי אִף וּמִלֵּאָה חֲנִינָה הָאֶהְיֶה לֹא תִקְנָא
 הָאֶהְיֶה לֹא תִתְנַשֵּׂא וְלֹא תִלְבֹּשׁ גָּאוֹת:
 בִּי לֹא יִמָּצֵא בִּי שְׂמִיךְ־דְּבָר וְלֹא תִבְקֹשׁ אֶת אֲשֶׁר־לָהּ לֹא
 תִתְקַצֵּף וְלֹא תִחַרְשׁ רָעָה:
 בִּי לֹא תִשָּׁשׁ בַּעֲוֹלָתָהּ כִּי אִם־מְשׁוּשָׁה עַל־יָמֶת:
 בִּי כָּל־דְּבָר תִּשָּׂא כָּל־דְּבָר תִּתְאָמֵן כָּל־דְּבָר תִּקְנֶה
 וּלְכָל־דְּבָר תִּשָּׂא שְׂכָמָה לְסִבָּל:
 בִּי הָאֶהְיֶה לֹא־תִתְחַדֵּל לְנִצָּחַת אִף כִּי־נִבְוָאוֹת תִּקְלִינָה
 וּלְשְׁנוֹת תִּפְחַדְנָה וְדַעַת אֵין־עוֹד:
 בִּי כִּי־אֶף חֻלְק קִטְן יִדְעֶנּוּ וְחֻלְק קִטְן נִבְאֵנוּ:
 בִּי וְכִאֲשֶׁר בּוֹא תְבוֹא תְכִלִּית כָּל־אֵלֶּה הַחֻלְק הַקִּטְן
 יִתְחַלֵּף:
 בִּי כִּי־עוֹד יִלֵּד הִיִּיתִי דְּבָרִיתִי כִּילֵּד בִּינּוּתִי כִּילֵּד וְהִיִּיתִי
 כִּילֵּד וְכִאֲשֶׁר הִיִּיתִי לֹאִישׁ חֲסִרִיתִי מַעֲלִי דְבָרִי יִלְדוֹת:
 בִּי כִּי עֵתָה רֵאִים אֲנִיחֵנוּ בְּמִרְאָה וּבְחִידָת וְאֲזַנְחֶשֶׁת פְּנִים
 אֶל־פְּנִים עֵתָה יִדְעֵתִי חֻלְק קִטְן וְאֲזַנְחֶשֶׁת כִּי־אֲשֶׁר
 נִדְרַעֲתִי גַם־אֲנִי:
 בִּי וְעֵתָה תַעֲמֹדְנָה שְׁלֹשׁ־אֵלֶּה אֲמוּנָה תִקְנֶה וְאֶהְיֶה
 וְהִגְדִּלָּה בְּהֵן הִיא הָאֶהְיֶה:

כב על-כן הלשנות הן לאות לא למאמינים כי אם-לאינם
מאמינים והנבואה איננה לאינם מאמינים כי
אם-למאמינים:

כג והנה אם-תקהל כל-העדה כאחד וכלם ידברו
בלשנות ובאו שמה הדיוטים או אנשים אינם
מאמינים הלא יאמרו כי-משגעים אתם:

כד אף אם-יתנבאו כלם ובא שמה חסר אמונה או הדיוט
הוא ישמע תוכחת מפי כלם ומשפט מפי כלם:

כה ובכן סתרי לבו יגלו והוא יפל על-אפיו ארצה
ישתחנה לאלהים ויזענה לאמר אכן יש אלהים
בקרבכם:

כו ועתה מה-אפוא אחי כאשר תקהלו יחדו וכל-איש
מכם יש-אתו מזמר או מוסר בפיו או דבר חזון או
גיב לשון או פשר דבר יהי הפל לטובת הקהל:

כז וכי-ידבר איש בלשון יהיו המדברים שנים או שלשה
ולא יתר וזה אחר זה ידברו ואחד יפתר:

כח ואם-אין פתר אז ידם בקהל ואל-נפשו ואל-אלהים
ידבר:

כט והנביאים ידברו שנים או שלשה והנשארים יבחנו
דבריהם:

ל וכי נגלה דבר לאחד הישבים שם אז ישחק הראשון:
לא כי תוכלו כלכם להתנבאות זה אחר זה למען ילמדו
כלם וכלם ינחמו:

לב הלא רוחות הנביאים עצורים לפי חפץ הנביאים:
לג כי אלהים לא אלהי המבוכה הוא כי אם-אלהי
השלוש כמו בכל-קהלות הקדושים:

לד נשיכם תשתקנה בקהל כי אין-להן רשיון לדבר שם
כי אם-להכנע כאשר אמרת גם-התורה:

לה ואם-חפצן ללמד דבר תשאננה את-בעליהן בבית
כי-חרפה היא לאשה לדבר בקהל:

לו או מה-תחשבו המכם יצא דבר אלהים או בא אליכם
לבדכם:

לז איש כי-יתחשב לנביא או איש אשר רוח בו בין יבין
את אשר-אני כתב אליכם כי-מצות האדון היא:

לח ומי אשר לא יבין זאת לא יבין:

לט על-כן אחי בקשו בכל-מאדכם להתנבא ומדבר
בלשנות אל-תכלאו:

מ אף הכל במשפט יעשה ובסדרים נכונים:

פרק טו

א ואני הנני מודיע לכם אחי עוד הפעם את-הבשרה
אשר קראתי באזניכם הלא היא אשר קבלתם ובה
אתם דבקים:

ב וגם-בה תושעוון אם-תחזיקו בדבר כאשר הגדת
לכם כי-לולא כן האמנתם לריק:

ג בראשית כל-דבר מסרתי לכם כאשר גם-אנכי קבלתי
כי-מת המשיח בצונינו כפי כתבי הקדש:

ד וכי נקבר ויקם ביום השלישי כפי כתבי הקדש:

ה וכי נראה אל-פיפא ואחר-כן אל-שנים העשר:
ו ואחר-כן נראה אל-יתר מחמש מאות אחים כאחד
אשר רבם עודם חיים עד-היום הנה ומקצתם נמו
שנתם:

ז ואחר-כן נראה אל-יעקב ואחר-כן אל-השליחים
כלם:

ח ואחר נראה גם-אלי אשר-כנפל אנכי:

ט כי צעיר אני בין השליחים עד אשר-קטנתי מהקרא
שליח כי רדפתי את-עדת אלהים:

י אבל בחסד אלהים הנני כאשר אני וחסדו עלי
לא-היה לריק כי-יתר מכלם עמלתי ולא אני כי
אם-חסד אלהים אשר עמדי:

יא ועתה אם אני או הם כזאת אנו קראים וכזאת אתם
האמנתם:

יב ואחרי אשר נקרא כי-המשיח קם מן-המתים איך
יאמרו אנשים מכם כי-תקומה למתים אין:

יג ואם-אין תקומה למתים גם-המשיח לא קם:

יד ואם לא קם המשיח אז הכל קריאתנו והכל
גם-אמונתכם:

טו ואף נמצא עדי שקר לאלהים אחרי אשר עדים היינו
לאלהים כי הקים את-המשיח ולא הקימו אם-אמת
הדבר כי-המתים לא יקומו:

טז כי אם-לא יקומו המתים גם-המשיח לא קם:

יז ואם לא קם המשיח אמונתכם הכל וחסאיתכם עודם
עליכם:

יח ואף הישנים במשיח אבד נצחם:

יט אם-רק בחיים האלה שמנו מחסנו במשיח אז עניים
מרוידים אנחנו מכל-אדם:

כ ועתה המשיח הנו קם מן-המתים ראשית הבפורים
מן-ישגי המות:

כא כי-כאשר המות בא על-ידי אדם כן על-ידי אדם
תקומת המתים:

כב וכאשר כלם מתו באדם כן כלם יחיו במשיח:

כג ואיש איש בסדר נכון לו המשיח הוא ראשית
הבפורים ואחר-כן המאמינים במשיח יקומו לעת
בואו:

כד אחר-כן הקץ בהשיבו את-המלכות אל-האלהים
האב ביום אשר יכחיד כל-משרה וכל-שלטון
וגבורה:

כה כי-הוא מלך ימלוך עד כי-ישית כל-איביו תחת
רגליו:

כו והאב האחרון אשר יפחד הוא המות:

כז כי-כל שות תחת רגליו וכאשר נאמר כל שותה תחת
רגליו מודעת זאת כי-הכל הושח תחתיו מלבד השת
כל:

כח וכאשר יכבש את-כל אז גם-הבן יושח תחת
השת-כל תחת רגליו למען יהיה האלהים הכל בכל:

טאם לא-כֵן אַם אַין תְּקוּמָה לַמֵּתִים מֵהַיּוֹעִילוֹ
הַנִּטְבָּלִים בְּעַד הַמֵּתִים לְמַהֲזָה יִטְבְּלוּ בַעֲדָם וְהֵם לֹא
יָקוּמוּ לַעֲוִלָם:
ל וְלַמַּהֲזָה מְשִׁלִּכִים אֲנַחְנוּ אֶת־נַפְשֵׁנוּ מִגֵּד בְּכָל־רָגַע
וְרָגַע:
לא בַּעֲלִיצָתִי אֲשֶׁר אֶעֱלֶצָה בָּכֶם אַחִי לִפְנֵי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ
אֲדִינִנוּ הַנְּנִי נִשְׁבַּעְתִּי כִּי־אֲנֹכִי הוֹלֵךְ לַמּוֹת יוֹם יוֹם:
לב וְגַם־בְּאַפְסוֹס הָכִי כְדָרְכִי אֲנוֹשׁ נִלְחַמְתִּי עִם־חַיְתוֹ יַעַר
מֵהַיִּתָּן וּמֵהַיּוֹסִיף לִי זֶה אִם־הַמֵּתִים לֹא יָקוּמוּ נֹאכַל
וְנִשְׁתָּה כִּי־מַחֵר נָמוּת:
לג אַל־תִּשְׁעוּ בְּדַבְּרֵי שֶׁקֶר חֲבֵרַת אַנְשִׁים רָעִים תִּסְלַף
אַרְחוֹת יִשְׂרָאֵל:
לד הַתַּעֲוִרֹרִי בְּצֶדֶק וְאַל־תִּחַטְּאוּ כִּי־יֵשׁ אַנְשִׁים אֲשֶׁר
אֵין־בָּהֶם דַּעַת אֱלֹהִים לְבִשְׁתֶּכֶם אֲנִי אֹמֵר כְּזֹאת:
לה וְכִי־יֹאמַר אִישׁ אֵיךְ יָקוּמוּ הַמֵּתִים מֵהַ גְּוִיָּתָם בְּבוֹאֵם:
לו סָכַל הֵן הַזֶּרַע אֲשֶׁר תִּזְרַע לֹא יִחְיֶה בְּלִתִּי אִם־יָמוּת
רֵאשֹׁנָה:
לז וְאֵת אֲשֶׁר תִּזְרַע לֹא תִזְרַע הַעֵצִים הַהוּא אֲשֶׁר אֲחֵר־כֵּן
יִצְמַח כִּי אִם־גֶּרֶגֶר עֵרֶם חֹטֵא אוֹ זֶרַע אַחֵר:
לח רַק אֱלֹהִים יִתֵּן־לוֹ גְּוִיָּה כְּפִי רְצוֹנוֹ לְכָל־זֶרַע וְזֶרַע גְּוִיָּה
לְמִינֶיהָ:
לט וְלֹא כָל־בֶּשֶׂר וּבֶשֶׂר אֶחָד הוּא כִּי בֶשֶׂר אָדָם לְמִינֵו וְכֵן
בֶּשֶׂר בְּהֵמָה בֶּשֶׂר עוֹף וּבֶשֶׂר דְּגָיִם כָּל־אֶחָד לְמִינֶיהָ:
מ וַיֵּשׁ גְּוִיּוֹת בִּשְׁמַיִם וַיֵּשׁ גְּוִיּוֹת בָּאָרֶץ אַךְ כְּבוֹד הַגְּוִיּוֹת
אֲשֶׁר בִּשְׁמַיִם שֶׁנָּה הוּא מְכַבֵּד הַגְּוִיּוֹת אֲשֶׁר בָּאָרֶץ:
מא יֵשׁ כְּבוֹד אֶחָד לְשִׁמְשׁ וְכְבוֹד אַחֵר לְיָרֵחַ וְכְבוֹד אַחֵר
לְכּוֹכְבִּים כִּי־כּוֹכַב מְכַבֵּב שֶׁנָּה בְּכַבּוּדוֹ:
מב וּכְמוֹ־כֵן בְּתִקּוּמַת הַמֵּתִים נִזְרַע בְּשַׁחַת־בְּלִי וְקָם
לְחַי־עַד:
מג נִזְרַע בְּלֹא־כְבוֹד וְקָם בְּכַבּוֹד נִזְרַע בְּלֹא־כֹחַ וְקָם בְּכֹחַ:
מד נִזְרַע גּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה וְקָם גּוֹ אֲשֶׁר רוּחַ הוּא יֵשׁ־גּוֹ נֶפֶשׁ
חַיָּה וַיֵּשׁ־גּוֹ אֲשֶׁר רוּחַ הוּא:
מה וְכֵן כְּתוּב וַיְהִי הָאָדָם הוּא הָאָדָם הָרִאשׁוֹן לְנֶפֶשׁ חַיָּה
וְהָאָדָם הָאֲחֵרוֹן לְרוּחַ מַחְיָה:
מו וְלֹא זֶה הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר רוּחַ הוּא כִּי אִם־זֶה אֲשֶׁר
נִשְׁמָתוֹ בְּאַפִּיו וְאַחֲרָיו זֶה אֲשֶׁר רוּחַ הוּא:
מז הָאָדָם הָרִאשׁוֹן הוּא עֶפֶר מִן־הָאֲדָמָה וְהָאָדָם הַשֵּׁנִי
הוּא הָאָדָם מִן־הַשְּׁמַיִם:
מח כִּמוֹ הָרִאשׁוֹן עֶפֶר כֵּן גַּם־כֵּנִי עֶפֶר הֵם וְכִמוֹ הַשֵּׁנִי
מִן־הַשְּׁמַיִם כֵּן גַּם־אֵלֶּה אֲשֶׁר־לוֹ מִן־הַשְּׁמַיִם הֵם:
מט וְכַאֲשֶׁר לְבִשְׁנוּ דְמוּת הָאָדָם אֲשֶׁר יִסּוּדוֹ מִעֶפֶר כֵּן
נִלְבָּשָׁה דְמוּת הָאָדָם אֲשֶׁר מוֹצֵאתוֹ מִשְׁמַיִם:
נ וְכֹזֶאֶת אֲנִי אֹמֵר אַחִי כִּי־אֵין בְּכֹחַ בֶּשֶׂר וְדָם לְרִשְׁתַּת
מַלְכוּת הָאֱלֹהִים וְכֵן־כְּלִיּוֹן לֹא יִנְחַל אִי־כְלִיּוֹן:
נא רְאוּ הַנְּנִי מְגַלֶּה סוֹד לֹא כָלְנוּ נִישָׁן הַמָּוֶת אַךְ עֵצִים
נִפְשׁוֹתֵינוּ יִשְׁנָה לְכָלְנוּ:
נב בְּרָגַע פְּשִׁית עֵין בְּמִשְׁךְ הַיָּבֵל תִּרְוַעַה אַחֲרָנָה כִּי תִקַּע
בְּשׁוֹפָר וְהַמֵּתִים יִקְיצוּ לְחַיִּי עוֹלָם וְעֵצִים נִפְשׁוֹתֵינוּ
יִשְׁנָה:

נג כִּי כֵן־כְּלִיּוֹן זֶה יַעֲטָה אִי־כְלִיּוֹן וְכֵן־מָוֶת זֶה יִלְבַּשׁ
אַל־מָוֶת:
נד וְכַאֲשֶׁר כֵּן־כְּלִיּוֹן יַעֲטָה אִי־כְלִיּוֹן וְכֵן־מָוֶת יִלְבַּשׁ
אַל־מָוֶת אִזּוֹ יָקוּם דְּבַר הַכְּתוּב בְּלַע הַמָּוֶת לְנִצָּח:
נה אֵיךְ נִצָּחַף מָוֶת אֵיךְ שָׁבַט אוֹנֶף שְׂאוֹל:
נו שָׁבַט הַמָּוֶת הוּא הַחֹטֵא וְכֹחַ הַחֹטֵא הִיא הַתּוֹרָה:
נז אַךְ בְּרוּךְ הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ תְּשׁוּעָה נִצָּחַת
בְּיַד יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדִינִנוּ:
נח עַל־כֵּן הָיוּ נִכְנָסִים וּמִסְתָּדִים אַחִים אֶהוּבִים וְלֹא
תַתְּמוּטוּ וּבַעֲבוּרַת אֲדִינִנוּ הוֹסִיפוּ לַעֲבֹד יוֹם יוֹם
אַחֲרֵי אֲשֶׁר יִדְעֻתֶם כִּי־לֹא לָרִיק פָּעַלְתֶּם בְּאֲדִינִנוּ:

פרק טז

א וְעַל־אֲדוֹת קִבְּצַת הַנִּדְבּוֹת לְקֹדְשִׁים כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי
אֶת־הַקְּהָלֹת בְּגִלְטִיָּא כֵּן תַּעֲשׂוּ גַם־אַתֶּם:
ב בְּאֶחָד בַּשָּׁבַת כָּל־אִישׁ מִכֶּם כַּאֲשֶׁר תִּמְצָא יָדוֹ יָרִים
אֶת־נִדְבָתוֹ לְהִיּוֹת לְפָקֶדוֹן אֹתוֹ וְלֹא־תִרְיָמוּ
אֶת־הַנִּדְבּוֹת בְּבֹאִי:
ג וְהִיָּה כַּאֲשֶׁר אָבּוּא אֲשַׁלַּח אֶת־הָאֲנָשִׁים הַטּוֹבִים
בְּעֵינֵיכֶם עִם־אֲגָרוֹת לְהַבִּיא אֶת־נִדְבָתְכֶם לִירוּשָׁלַם:
ד וְאִם־יִכְשַׁר הַדָּבָר לְלָכַת גַּם־אֲנֹכִי אִזּוֹ יֵלְכוּ הֵם עִמָּדִי:
ה וְאֲנִי אָבֹא אֲלֵיכֶם מִן־מִקְדוֹנִיָּא כִּי דָרְךְ מִקְדוֹנִיָּא
אֲאַבְרָה:
ו וְאוֹלִי אֲגוּר בְּתוֹכְכֶם אוֹ גַּם־אֲחֵרְךָ יָמִי הַחֲרֹף עִמָּכֶם
לְמַעַן תִּשְׁלַחוּנִי אִזּוֹ אַל־אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ:
ז כִּי אֵין רְצוֹנִי כִּיּוֹם לְרִאֲתְכֶם כְּאַחַר נֹטָה לָלוֹן כִּי
אִם־אֲקַנְהָ לְשָׁבַת עִמָּכֶם יָמִים מְסֹפֵר אִם־יִרְצָה יְהוָה:
ח וּבְאַפְסוֹס אֶתְמַהֲמָה עַד־חַג הַשְּׁבָעוֹת:
ט כִּי־שֵׁם נִפְתַּח לִי שַׁעַר גָּדוֹל הַמְּלֹאכָה גְדוֹלָה
וְהַמְּתַקֻּמָּים רַבִּים:
י וְכִי יָבוֹא טְמוֹתִיּוֹס תִּגְהוּרִנָּא לְשָׁבַת בְּתוֹכְכֶם
בְּבִלִי־פֶחַד כִּי־מְלֹאכַת יְהוָה הוּא עֲשֵׂה כְמוֹהוּ כְמוֹנִי:
יא וְלָכֵן אַל־יִבְזֶהוּ אִישׁ אֶךְ שְׁלַחְהוּ בְּשָׁלוֹם וְאַלִּי יָבוֹא כִּי
אֲחַפְּהֶלוּ עִם־הָאֲחִים:
יב וְעַל־אֲדוֹת אַפּוֹלוֹס אֲחִינוּ הִנֵּה הַפְּצָרְתִּי בּוֹ מְאֹד לְבוֹא
אֲלֵיכֶם עִם־הָאֲחִים וְאֵין לוֹ כָּל־רְצוֹן לְבוֹא עִתָּה בֹא
יָבוֹא לַעֲת־מִצָּא:
יג שְׂקִדּוֹ עִמָּדוֹ בְּדָרְךְ אֲמוּנָה הַתֹּאשְׁשׁוֹ וַעֲשׂוֹ חֵיל:
יד וְכָל־מַעֲשֵׂיכֶם עֲשׂוּ מֵאֲהָבָה:
טו וְאֲנִי הַנְּנִי דָרַשׁ מִכֶּם אַחִי הֲלֹא יָדַעְתֶּם אֶת־בֵּית
סִטְפָּנוֹס כִּי־הֵם רֵאשִׁית פָּרִי אֲכִיָּא וְכִי הַקְדִּישׁוּ
אֶת־נִפְשָׁם לְשֵׁרַת אֶת־הַקְדוֹשִׁים:
טז אֲשֶׁר עַל־כֵּן לְאֲנָשִׁים כְּאֵלֶּה תִּסּוּרוּ לְמִשְׁמַעְתֶּם
גַּם־אַתֶּם וְלְכָל־פֶּעַל וְעֶבֶד כְּמוֹהֶם:
יז וְאֲנִי שְׁמַחְתִּי עַל בּוֹא סִטְפָּנוֹס וּפְרָטוֹנְטוֹס וְאַכִּיקוֹס כִּי
הֵמָּה מְלָאוּ אֶת־מַחְסְרֵי תַּחְתִּיכֶם:

י"ח וְכִי־הִנִּיחוּ אֶת־רוּחִי וְרוּחְכֶם יִחַדּוּ עַל־כֵּן דַּעוּ יְקָר
 עֲרֹךְ אֲנָשִׁים כְּאַלֹהִים:
 י"ט קְהָלוֹת אֲסִיָּא שְׁאֵלוֹת לָכֶם לְשָׁלוֹם עֲקִילָס וּפְרִי־סְקָא
 וְגַם־הָעֵדָה אֲשֶׁר בְּבֵיתָם יֹאמְרוּ לָכֶם רַב שָׁלוֹם
 בְּאַדְגִּינוּ:
 כ' הָאֲחִים כֻּלָּם שְׁאֵלִים לָכֶם לְשָׁלוֹם שְׁאֵלוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ
 לְשָׁלוֹם בְּנִשְׁקֶת הַקֶּדֶשׁ:
 כ"א אֲנִי פּוֹלוֹס שְׁאֵל לָכֶם לְשָׁלוֹם בְּכֹתֵב יָדִי:
 כ"ב מִי אֲשֶׁר אֵינְנוּ אֹהֲבִים אֶת־הָאָדוֹן יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ יִתְּרֵם
 מִכֵּן אֲתָא:
 כ"ג תְּסַד יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדִינֵנוּ עֲלֵיכֶם:
 כ"ד וְאַהֲבָתִי עִם־כָּלכֶם בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲמֵן:

2 Corinthians

אגרת פולוס השנית אל הקורנתים

פרק א

א פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים אני
וטימותיוס אחינו אל-עדת אלהים בקרנתוס
ואל-כל-הקדושים אשר בארץ אכיא:
ב חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו ואדנינו ישוע
המשיח:
ג ברוך הוא האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח אבי
הרחמים ואלהי כל-נחמה:
ד המנחם אתנו בכל-צרה והנחיל לנו כח לנחם אחרים
בכל-צרתם בתנחומים אשר נחמנו מאת אלהים:
ה כי כאשר עצמו מכאבינו בעבור המשיח בן על-ידי
המשיח יעצמו הנחמים לנו:
ו אם-אפפו עלינו רעות נחם וישע יצאו לכם מהן
ואם-נמצא נחם אתם הם המנחמים בייגדל כחכם
מסבלות הצרות האלה אשר נסבל גם-אנחנו:
ז ויש-לנו תקנה נאמנה בדעתנו כי כאשר חלק לכם
בצרה בן יהיה לכם חלק גם-בנחמה:
ח כי אין-נפשנו להעלים מכם אחינו את-הצרות אשר
עברו עלינו באסיא כי כבדו ממנו עד-מאד וכי-כשל
כח הסבל עד כי-גם לחיינו אמרנו נואש:
ט ואנחנו דברנו עם-לבנו לאמר משפט-מות נגזר עלינו
לבלתי נבטח עוד בנפשנו כי אם-באלהים המוחיה
את-המתים:
י אשר הצילנו מן-המות הקשה הנה כי מציל הוא ולו
הוחלנו כי יצילנו עוד:
יא כי גם-אתם תחושו לעזר-לנו בתפלתכם ובזאת רבים
יודו לאלהים על-מתנת החסד אשר נתן לנו בתפילת
רבים:
יב וזאת היא תהלתנו אשר לבנו לעדות לנו כי בנקיון
פנים ובנפש זכה כלב אלהים התהלכנו בקרב הארץ
ואף כי-בקרב מחניכם ולא בחכמת בשר ודם כי
אם-בחסד אלהים:
יג כי לא-כתבנו אליכם דבר זולתי את אשר אתם
קראים ומקיימים וגם הוחלתי פי-תקימו דברי
עד-הקץ:
יד וכאשר היינו לתהלה לאנשים מכם המכירים אתנו
בן אתם לתהלה לנו ביום ישוע אדנינו:
טו ובבטחון הנה היה את-לבבי לבוא אליכם אז לתת
לכם לוית-חן שנית:

טו ולעבור דרך עליכם אל-מקדוניא וממקדוניא לשוב
אליכם ואתם תשלחוני אז אל-ארץ יהודה:
יז וכאשר היה בן את-לבבי הרי בזאת נמחר לב הייתי
או הרי היתה מחשבותי כמחשבת בשר ודם ויהי בפי
הן ולא לא נהן באחד:
יח על-אמונת אלהים פי-דברנו אליכם לא היה הן ולא:
יט כי בן-האלהים ישוע המשיח אשר אני וסלנוס
וטימותיוס קראנו אתו ביניכם הוא לא היה הן ולא כי
רק-אמת בו:
כ ובו כל-הבטחות אלהים אמת ואמן על-ידינו לכבוד
אלהים:
כא כי-אלהים הוא אשר הקימו במשיח עמכם וימשחנו
במשחת קדשו:
כב וגם-היה לנו למחסה עז ואת-רוחו נתן בלבנו
לערבון לנו:
כג ואני לאלהים אקרא לעדות לי כי מחמלתי עליכם
לא-באתי אל-קרנתוס עד-עתה:
כד כי לא להשתרר על-אמונתכם הגנו כי אם-רק
פחברים להגדיל טובכם אשר באמונה אתם חיים:

פרק ב

א ואני שמתי על-לבי לבלתי שוב אליכם עוד בעצבון:
ב כי אם-אני אעציבכם בעצבי מי אפוא ישמחני עוד
הכי הוא ישמחני אשר נעצב על-ידי:
ג וכזאת הנה כתבתי פן-אתעצב אל-לבי בבאי
בקרבכם תחת אשר הוחלתי לשמח בכם ואבטח
בכלכם כי שמחתי היא שמחת כלכם:
ד ואני מרב יגון ומצוקת לב כתבתי בזאת ובשטף
דמעות ולא למען תעצבו כי אם-רק למען תדעו
את-האהבה העזה אשר אהבתי אתכם:
ה ואם-איש מכם נתן עצבת לא רק אתי לבדי העציב כי
אם-מבלי אכביר מלים כמעט אתכם כלכם העציב:
ו אף די לאיש ההוא הצעם אשר זעמוהו רבים:
ז על-כן אפוא שובו תנו חנינה לאיש ההוא ודברו
על-לבו פן-יבלע בייגונו כי רב הוא:
ח ולזאת אני שאל מאתכם פקדו-נא אתו באהבתכם:
ט וגם-לבעבור זאת כתבתי כי-מנסה אני לדעת הישכם
שמעים אל-כל-מצותי:
י ואיש אשר אתם תסלחו-לו אסלחו-לו גם-אני כי אני
אם-סלחתי מאומה סלחתי את-אשר סלחתי למענכם
לפני המשיח:

^א פֶּן־יַעֲקֹבֵנוּ הַשָּׁטָן כִּי לֹא־נַעֲלָמוּ מִמֶּנּוּ מִזְמוֹתָיו:
^ב וְכֹאשֶׁר בָּאתִי אֶל־טְרוּאָס עַל־דְּבַר בְּשֶׁרֶת הַמְּשִׁיחַ
אֲשֶׁר נִפְתַּח־לִי שָׁם שַׁעַר בְּאֲדִינִי:
^ג לֹא־נָחָה רוּחִי בְּקֶרְבִּי כִּי לֹא־מָצָאתִי שָׁם אֶת־טִיטוּס
אֲחִי וְאֶפֶן וְאֵלֶּף מֵאַתָּם אֶל־מִקְדוֹנִיָּא:
^ד אֵף בְּרוּךְ הוּא הָאֱלֹהִים הַנוֹתֵן לָנוּ תְּשׁוּעָה בְּמִשְׁיַחְנוּ
תָּמִיד וְרִיחַ דַּעְתּוֹ יוֹדֵל עַל־יַדֵּינוּ בְּכָל־מָקוֹם:
^ה כִּי אֲנַחְנוּ רֵיחַ הַנִּיחָח הָעֹלָה מֵאַתָּה הַמְּשִׁיחַ לֵאלֹהִים
בֵּין בְּתוֹךְ הַנִּשְׁעִים וּבֵין בְּתוֹךְ הָאֲבָדִים:
^ו לֵאלֹהֵי רֵיחַ הַמֶּנֶת לְמֶנֶת וְלֵאלֹהֵי רֵיחַ הַחַיִּים לַחַיִּים
וּמִי־הוּא נָכוֹן לְכַהֵנָּה כִּזְאת:
^ז כִּי אֲנַחְנוּ לֹא כְרִבִּים הַהִפְכִּים דְּבָרֵי אֱלֹהִים כִּי
אִם־בִּישְׁרָת לִכְבֹּב לִפְנֵי אֱלֹהִים וּבֵאלֹהִים אֲנַחְנוּ
מְדַבְּרִים בְּמִשְׁיַח:

פרק ג

^א הַנִּחַל עוֹד הַפַּעַם לְחִוְתְּכֶם מִי־אָנוּ הַחֹפֶץ לָנוּ כְּאֲנָשִׁים
אֲחֵרִים בְּכַתְבִּי מְלִיצָה אֲלֵיכֶם אוֹ מִכֶּם:
^ב אַתֶּם אֲנַחְנוּ חֲרוּתָה עַל־לִבֵּנוּ אֲשֶׁר כָּל־אָדָם מִבֵּין
וְקָרָא בָּהּ:
^ג כְּאֲשֶׁר מוֹדַעַת זֹאת כִּי אַתֶּם אֲנַחְתָּ הַמְּשִׁיחַ עֲרוּכָה
עַל־יַדֵּינוּ וְכַתּוּבָה לֹא בְּדִי כִּי אִם־בְּרוּחַ אֱלֹהִים חַיִּים
לֹא עַל־לַחֲוֹת אֲבָנִים כִּי אִם־עַל־לַחֲוֹת לֵב בְּשׂוֹר:
^ד וּבִשְׁחוֹן רַב כִּזֶּה יִשְׁלָנוּ בֵּאלֹהִים עַל־יַדֵּי מְשִׁיחֵנוּ:
^ה לֹא כִּי כַחַ לָנוּ לְקִים כָּל־דְּבָרַי כְּפִי הָעֹלָה עַל־רוּחֵנוּ כִּי
אִם־כַּחֲנוּ מֵאַתָּה הָאֱלֹהִים:
^ו אֲשֶׁר גִּם־כַּחַ נָתַן לָנוּ לְהִיּוֹת כְּהִנִּי בְּרִית הַחֲדָשָׁה לֹא
לְפִי הָאֲתִיּוֹת כִּי אִם־לְפִי הָרוּחַ כִּי־הָאוֹת מִמִּית וְהָרוּחַ
מַחִיָּה:
^ז וְאִם־הִכְהִנָּה אֲשֶׁר מֶנֶת בָּהּ וְאֲשֶׁר חֲרוּתָה בְּאֲתִיּוֹת
עַל־הָאֲבָנִים מְלֵאָה כְּבוֹד עַד־כִּי לֹא יָכֹלוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְהַבִּיט אֶל־פְּנֵי מֹשֶׁה מִפְּנֵי אֹרַח פְּנֵי אֲשֶׁר לֹא יַעֲמִיד
לְנִצָּח:
^ח אֵף כִּי יָאֲתָה כְּבוֹד לְכַהֵנָּה אֲשֶׁר בָּהּ חַיִּי רוּחַ:
^ט וְאִם־תִּכְבֹּד הִכְהִנָּה אֲשֶׁר תוֹרְתָה דִּין הָלֹא תִכְבֹּד
הִכְהִנָּה אֲשֶׁר צִדְקָה תוֹרְתָה בְּכְבוֹד מִשְׁנָה:
^י כִּי בָמָה נִחְשָׁב כְּבוֹד הִכְהִנָּה הָרֵאשִׁיָּה נִגְדַּ עֲרֹף
הִכְהִנָּה אֲשֶׁר־לָהּ יְתֵר שְׂאֵת:
^{יא} וְאִם־בְּתַחֲלוֹף כְּבוֹדָה הִיא אֵף כִּי־זֹאת הָעֲמֻדָת
לְנִצָּח:
^{יב} עַל־כֵּן בְּהִיּוֹת לָנוּ תִקְנָה כִּזְאת פִּינוּ יִבִּיעַ עֲתָק:
^{יג} וְלֹא כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר נָתַן מִסִּינָה עַל־פְּנֵיו וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא
יָכֹלוּ לְהִתְבַּוֵּן אֶל־תַּכְלִית תּוֹרָתוֹ הַבָּאָה עַד־קִצָּה:
^{יד} כִּי כְּבֹד לָבָם וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה כְּאֲשֶׁר יִקְרְאוּ דְּבָרֵי
הַבְּרִית הַיְשָׁנָה עוֹד הַמִּסִּינָה הַזֶּה לִנְגִיד עֵינֵיהֶם כִּי לֹא
יִסוּר בְּלִתִּי בְּמִשְׁיַח:

^{טו} הֵם יִהְיוּ בְּתוֹרַת מֹשֶׁה וְהַמִּסִּינָה כְּמִכְסָּה עַל־לָבָם
עַד־הַיּוֹם הַזֶּה:
^{טז} אֵף כְּאֲשֶׁר יָשׁוּב יִשְׂרָאֵל אֶל־הָאֲדוֹן אִזְ הַמִּסִּינָה יוֹסֵר:
^{יז} וְאֲדִינִי הוּא הָרוּחַ וּמִי אֲשֶׁר־בוּ רוּחַ אֲדִינִי חֲפָשִׁי
הוּא:
^{יח} וְאֲנַחְנוּ כָּלֵנוּ בְּלִי מִכְסָּה עַל־פְּנֵינוּ רְאִים כְּבוֹד אֲדִינִי
כְּמוֹ בְּרָאִי מוֹצֵק וְצִלְמָנוּ יִשְׁנָה יְדָמָה לְצֵלָם הַהוּא
וְיַעֲלֶה מְכָבוֹד אֶל־כְּבוֹד מִלְּפָנֵי אֲדוֹן הָרוּחַ:

פרק ד

^א עַל־כֵּן בְּהִיּוֹת לָנוּ כְּהִנָּה כִּזְאת בְּחֶסֶד אֵל לֹא נַחַת
מִפְּנֵי־כָל:
^ב מִנְסִתְרוֹת הַמְּבִישוֹת פְּנֵי בְעִלְיָהן נִרְחַק בְּעַקְבוֹת עֲקָבָה
לֹא נִלְךְ וְעַל־דְּבַר הָאֱלֹהִים לֹא נִטְפַל שָׁקֵר כִּי
אִם־לְגִלּוֹת אֶת־הָאֲמִתָּה בְּאֵנוּ וּכְזֹאת נִפְיֵק רְצוֹן מִלֵּב
כָּל־בְּנֵי אָדָם לִפְנֵי אֱלֹהִים:
^ג וְאִם גִּם־בְּשִׁרְתָּנוּ מִסִּינָה עַל־פְּנֵי הַמִּסִּינָה הוּא רַק
לְעֵינֵי הָאֲבָדִים:
^ד אֲשֶׁר עוֹר אֱלֹהֵי הָעוֹלָם הַזֶּה עֵינֵי אֵלָה אֲשֶׁר לֹא אִמָּן
בָּם לְבִלְתִּי יָגֵה עֲלֵיהֶם אוֹר כְּבוֹד בְּשֶׁרֶת הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר
הוּא צֵלָם הָאֱלֹהִים:
^ה כִּי לֹא עָלִינוּ כִּי אִם־עַל־יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ נֹאמַר כִּי הוּא
הָאֲדוֹן וְלִמְעַנּוּ אֲנַחְנוּ עַבְדֵּיכֶם:
^ו כִּי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אָמַר וַיּוֹפַע אוֹר מֵאֶפֶל הוּא הַדְּלִיק
נֵרוֹ בְּחֲדָרֵי לִבֵּנוּ לְהַפִּיץ אוֹר דַּעַת כְּבוֹדוֹ בְּפָנֵינוּ יְשׁוּעַ
הַמְּשִׁיחַ:
^ז וְהָאוֹצֵר הַזֶּה לָנוּ בְּכָלִי חֲרָשׁ לְמַעַן תֵּת יְתֵר עֹז
לֵאלֹהִים וְלֹא לָנוּ:
^ח נִלְחָצִים אֲנַחְנוּ מִכָּל־עֵבֶר אֵף לֹא רְצוּצִים נִבְכִּים וְלֹא
נוֹאשִׁים:
^ט נִרְדָּפִים וְלֹא נַעֲזָבִים נִדְחִים וְלֹא אֲבָדִים:
^י וְאַתְּמוֹת הָאֲדוֹן יְשׁוּעַ נִשְׁאִים אֲנַחְנוּ תָּמִיד בְּנִפְשָׁנוּ
לְמַעַן יִגְלוּ בְּנִפְשָׁנוּ גִם־חַיִּיו:
^{יא} כִּי נִתּוֹנִים אֲנַחְנוּ לְמֶנֶת כָּל־יְמֵי חַיֵּינוּ בְּעַבּוֹר יְשׁוּעַ
לְמַעַן יִגְלוּ גִם־חַיִּי יְשׁוּעַ בְּבִשְׁרָנוּ בְּשׂוֹר כָּלָה:
^{יב} וּבְכֵן כְּאֲשֶׁר עָלִינוּ גָּדַל כַּחַ הַמֶּנֶת כֵּן עֲלֵיכֶם כַּחַ
הַחַיִּים:
^{יג} אֵף בְּהִיּוֹת בָּנוּ רוּחַ הָאֲמוּנָה הַהוּא כְּדָבָר הַכְּתוּב
הָאֲמִנְתִּי כִּי־אֲדַבֵּר לְכֵן מֵאֲמִינִים אֲנַחְנוּ וְגִם־נִדְבָרָה:
^{יד} אַחֲרֵי אֲשֶׁר יִדְעֵנוּ כִּי הַמָּקִים אֶת־הָאֲדוֹן יְשׁוּעַ הוּא
גִם־יָקִים אֶתָּנוּ עִם־יְשׁוּעַ וְגִם־יַעֲמִידֵנוּ עִמָּכֶם לְפָנָיו:
^{טו} וְכָל־אֵלָה בְּעַבּוּרְכֶם לְמַעַן יוֹסִיפוּ רַבִּים לְהוֹדוֹת
לְכְבוֹד הָאֱלֹהִים רַב חֶסֶד:
^{טז} וְעַל־כֵּן אֶפּוֹא לֹא נַחַת מִפְּנֵי־כָל אֵף אִם־הָאָדָם
הַחִיצוֹן נִמָּק בְּנוֹ הַגָּה הָאָדָם הַפְּנִימִי יִחְלִיף כַּחַ יוֹם
יוֹם:
^{יז} כִּי עֲנִינִי אֲשֶׁר קָל הוּא וְעֵבֶר כְּרָגַע עֹז נִצַּח יִתֵּן־לָנוּ
כְּבוֹד מְאֹד נַעֲלָה:

^ח כי לא לדברים הנראים אנו מצפים כי אם ללא־אשר אינם נראים כי הנראים לימים תרוצים ואשר אינם נראים ער-עולמי עד:

פרק ה

^א כי ידענו אם יהרס בית חמר אהל נפשנו יתן לנו בית מאת האלהים אשר איננו בנוי בידים כי בית עולם הוא במרום:

^ב כי פה בבתי הנפש נאנחים אנחנו ושאפים להתלונן בצל המעון העליון:

^ג ואם נתלונן שם לא נהיה עוד פעירמם מבלי מחסה:

^ד כי כל-עוד נתגורר פה בבתי הנפש אנחנו מסבלים ונאנקים ולא לחליפת חליצתנו אנחנו מתאווים כי אם-להיות מלבשים לבעבור ובלע המות במו-החיים:

^ה והאלהים הוא אשר הכנינו לכל-זאת ואת-רוחו נתן לערבון לנו:

^ו ובזאת אנחנו סמוכים תמיד וגם-ידעים כי כל-עוד אשר נשפך בגויה נשפך כמו גלים מעל פני האדון:

^ז כי באמונה אנו הולכים ולא למראה עינים:

^ח ויש-לנו על-מי להסמך ותאונת לבנו גדלה להרחיק נדד מן-הגויה ולהתלונן בצל האדון:

^ט על-כן נתאמץ אם-מקורב או-מרחוק להיות לו לרצון:

^י כי כלנו מתעתדים לעמד לפני כסא משפט המשיח לקחת איש איש כמעשהו אשר עשה בעודו בבשרו אם-טוב ואם-רע:

^{יא} ואחרי אשר יראת יהוה לנגד עינינו נפתה את-בני האדם ליראה אתו ובנישרת לבבנו ידעים אנחנו לאלהים אוחילה כי כן ידעים אנחנו גם-לכם:

^{יב} ולא באנו בזאת לרומם נפשנו לפניכם עוד הפעם כי אם-לשים לכם ידים להתפאר בנו ולתת לכם פתחון פה נגד המתפארים לעינים וללכת אין מאומה:

^{יג} ואף אם-נחשכנו כמשתוללים בן היינו לאלהים ואם כמחכמים בן היינו לכם:

^{יד} כי-אחבת המשיח חזקה עלינו להוציא משפט בזה אם-אחד מת בעד כלם אז כלם כמתים נחשבו:

^{טו} והוא מת בעד כלם למען יחיו כלמו לא לנפשים כי אם-לו אשר מת וקם בעדם:

^{טז} על-כן מעתה לא-נדע עוד איש לפי בשרו ואף המשיח אם-ידענהו לפי בשרו לא-נדענהו עוד עתה:

^{יז} כי מי למשיח בריאה חדשה הוא קדמניות חלפו והנה הפל חדש הוא:

^{יח} וכל-זאת מיד אלהים אשר נתנו להתרצות אליו במשיח ועבדת הסליחה הזאת שם עלינו:

^{יט} כי הן אלהים היה בישוע המשיח לסלח לבני העולם ולא-לזכור להם את-חטאתיהם ותורת הסליחה הזאת הפקיד בידינו:

^כ ואם בן אפוא מליצי המשיח אנחנו כמו אם-אלהים מתחנן אליכם על-פינו אנחנו מחלים את-פניכם בשם המשיח התרצו-נא אל-האלהים:

^{כא} הוא אשר לא-ידע חטאת אתו עשה לחטאת בעדנו למען נהיה אנחנו בו לצדקת אלהים:

פרק ו

^א ואנחנו פעשים עמו במלאכתו מבקשים מכם אל-נא תשאו חסד-אל לריק:

^ב כי הוא אמר בעת רצון עניתיך וביום ישועה עזרתך הנה עתה עת רצון הנה עתה יום ישועה:

^ג ולא נתן מכשל לפני-כל פן-תחשב עבדתנו לשמחה:

^ד אולם בכל-מעמד נעמד לעיני הראים כמשרתי-אל ברב עזר רוח בלחץ במצוק ובחסר כל:

^ה במהלמות בבתי כלאים במהומות בתלאות בבלי-שנה בלילה ובהתענות ביום:

^ו בבור לב באור הדעת ובארוך רוח בתנינה ברוח הקדש ובאהבה בלא לב ולב:

^ז בדברי אמת בגבורת אלהים ובכלי נשק הצדקה מימין ומשמאל:

^ח בכבוד ובקלון בדבה רעה ובשמע תהלה כמתעים ונאמנים:

^ט בכני בלי-שם ואנשי שם כמתים והנה אנחנו חיים כמפים ולא מומתים:

^י כנעצבים ושמחים תמיד כרשים ומעשירי רבים כאין להם מאומה ויש להם כל:

^{יא} ואתם יושבי קרנתוס פינו פתחנו לכם אף לבנו רחב:

^{יב} לא-צר הוא מהכיל אתכם אף מעיכם ורחמיכם צרו מהכיל אתנו:

^{יג} ואני כמו אל-בנים אני מדבר השיבו גמול והרחיבו לבכם גם-אתם:

^{יד} אל-תצמדו למהרסי אמונה למשף עמם בעל אחד כי מה אחנה בין צדק לרשע ומה ברית בין אור לחשך:

^{טו} במה ישוה המשיח לבליעל או מה חלק לשמר אמונה עם-מהרס אמונה:

^{טז} מה-קשר להיכל אלהים עם-אלילים כי-אנחנו היכל אלהים חיים פאשר אמר האלהים ושכנתי בתוכם והתהלכתי בתוכם והייתי להם לאלהים והם יהיו-לי לעם:

^{יז} על-כן צאו מתוכם והברו נאם-יהוה וטמא אל-תגעו ואני אקבל אתכם:

^{יח} והייתי לכם לאב ואתם תהיו-לי לבנים ולבנות נאם-יהוה צבאות:

פרק ז

^א לכן ידידים בהיות לנו הבטחות אלה נטהר נפשנו מפל-טמאת בשר ורוח ונעלה בקדש ביראת אלהים:

ב שאוננו לא עשקנו לא חבלנו ולא עקבנו איש:
 ג ולא להאשימכם אני מדבר כי הלא קדמתי לאמר כי
 שמורים אתם בלבנו גם-במנות גם-בחיים:
 ד ארשת שפתי נמרצה אליכם ואתפאר בכם עד-מאד
 ובכל-צרתנו מלאתי נחם ודי שמחות שבועתי:
 ה כי בבאנו מקדונו לא-היה שלום בכשרנו כי
 אם-צרה מכל-עבר מחוץ חרב ומחדרים אימה:
 ו אף זקף כפופים אלהים אשר סמך לנו ביד טיטוס
 בבאו:
 ז ולא בבאו בלבד כי אם-גם בתנחומים אשר מצא
 ביניכם בהגידו לנו את-חשק לבכם את-יגונכם
 ואת-קנאתכם לי אשר על-כן הוסיף שמחה בלבי:
 ח ואם גם-העצבתי אתכם באגרתי לא אגחם עתה אף
 פי-נחמתי אז בראתי פי-האגרת ההיא העציבה
 אתכם לזמן מה:
 ט ועתה אני שמח לא על-עצבכם כי אם-על-עצבכם
 לתשובה אחרי אשר נעצבתם לפי רצון אלהים לכלי
 היות לכם כל-גזק על-ידנו:
 י כי העצב לפי רצון אלהים מוליך לתשובה ולתשובה
 אשר על-זאת לא ינחם איש אף עצב לפי-דרך
 העולם יוליך למות:
 יא הלא תראו פרי עצבכם אשר פרצון אלהים כי עורר
 אתכם לשקד על-דבריני אף להצטדק ואף להתקצף
 אף ליראה ואף לאהבה אף לקנאה ואף לזקמה
 הוכחתם פי-נקיים היתם מכל וכל בענין ההוא:
 יב ועל-כן פאשר כתבתי אליכם לא כתבתי בעבור זה
 אשר עשה את-הרעה ולא בעבור זה אשר סבל
 את-הרעה כי אם-בעבור הראתכם כמה אתם חרדים
 עלינו לפני האלהים:
 יג ובעבור-זאת תנחומים ישעשעו נפשנו בתנחומתיכם
 ורב שמחות שבוענו בשמחת טיטוס אשר כלכם יחדו
 הנחתם את-רוחו:
 יד ואני לא אבוש מאשר הללתיכם לפניו כי פאשר
 כל-דבריני אליכם דברי אמת הם בן הוקם דבר
 התהלה אשר הללתיכם לפני טיטוס:
 טו וגם-הוא נכמרו רחמיו אליכם יתר מאד ויזכר כי
 כלכם יחדו הקשבתם לקולו וכי קבלתם אתו ביראה
 ובחזרה:
 טז ואני שמח כי בכל-דבר לבי בכם בטוח:

פרק ח

א והננו מודיעים אתכם אחים כי גבר חסד אל
 על-קהלות מקדונו:
 ב כי פאשר הגדיל כור צרתם בן גדלה שמחתם ורב
 ענים הרבה שפעת נדבתם:
 ג ואני עד הניני כי לפי-ערך כחם או גם-יתר מדי-כחם
 בנדיבי לב:

ד בקשו ממנו בתחנונים רבים על-דבר נדבתם זה
 חסדם וחלק עבדתם לקדושים:
 ה וגם-עשו יתר מאשר קנינו כי בתהלה הקדישו נפשם
 לאדוניו ולנו ברצון האלהים:
 ו ולפי-זאת בקשנו מאת טיטוס פאשר החל מאז בן
 יכלה מעשה החסד הזה בכם:
 ז והנה פאשר חלק רב לכם בכל באמונה בתורה
 ובדעת בכל-מאמצי כח ובאהבה אשר תאהבנו בן
 תרבו חלקכם גם-בחסד הזה:
 ח ולא כדבר מצוה אני אמר כי אם-לנסותכם במאמצי
 כח אחרים לראות אם-אהבתכם וזה:
 ט פי-ידעתם את-חסד ישוע המשיח אדונינו כי עשיר
 היה ויהי לרש למענכם אשר עקב רישו תעשירו:
 י ואני מחנה נעתי בדבר הזל להועיל לכם אחרי אשר
 החלתם זה שנה לא רק לעשות חסד כי אם-גם
 לעשותו בחפץ לב:
 יא ועתה השלימו את-המעשה וכלו את-המלאכה לפי
 רוחכם הנדיבה פאשר תמצא ידכם:
 יב כי איש אשר רוחו נדיבה יהיה לרצון כפי אשר
 יש-לאל ידו ולא-כפי אשר אין-לאל ידו:
 יג כי לא לרונה לאחרים ולמעמסה עליכם דברי:
 יד כי אם-בקו השנה היום יתרה לכם למלא מחסרם
 וילצת אחרת יתרתם תהיה למלא מחסרכם למען
 יהיה קו שנה:
 טו בכתוב ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר:
 טז ואני אודה את-אלהים אשר נתן בלב טיטוס לחוש
 לכם כזאת:
 יז כי לא רק את-פקדתנו שמר כי אם-רב פעלים הזה
 הלא אליכם מרצון נפשו:
 יח ונשלח עמו את-אחינו אשר נודע לתהלה בבשרה
 בכל-הקהלות:
 יט ומלבד זאת נבחר גם-הוא מאנשי הקהלות ללכת
 עמנו בעבדתנו לאסוף הנדבות לכבוד אדונינו
 ולעזר-לנו:
 כ ואף גם-להרחיק מעלינו דבה רעה על-דבר הפסוף
 הרב אשר אספנו בעבדתנו:
 כא כי-חשנו להשגיח מה-טוב גם-בעיני האדון
 וגם-בעיני בני-אדם:
 כב ונשלח עמכם את-אחינו איש אמיץ כח אשר בחנו
 אתו פעמים רבות בדרכים שנים ועתה הוסיף אמץ
 לבו בבטחונו בכם כי רב הוא:
 כג והנה על-דבר טיטוס חבר הוא לי ותמך ידי בעבדתי
 בקרבכם ובן על-דבר אחינו הלא הם שלוחי הקהלות
 לכבוד משיחנו:
 כד על-כן תחוו עדות אהבתכם להם ואשר גם-נתפאר
 בכם נגד פני הקהלות:

פרק ט

א אִמָּנָם עַל-דְּבַר מִשְׁמַרְתָּנוּ לְכַלְכֵּל אֶת-הַקְדוּשִׁים
אֶף-לְמוֹתָר לִי לְכַתֵּב אֲלֵיכֶם:
ב כִּי יִדְעָתִי נִדְבַת לְבָבְכֶם אֲשֶׁר הָיְתָה לְתַהֲלָה בְּפִי מֵאֵז
לִפְנֵי קָהָל מְקֻדָּנָא לֵאמֹר כִּי זֶה שְׁנָה אֲשֶׁר אֲכִיָּא נִכּוֹן
לִפְנֵי הַתְּנַדָּב וְכִי גַם-קִנְיָנְכֶם עוֹרְרָה לִב רַבִּים:
ג אַבְל שְׁלַחְתִּי אֲלֵיכֶם אֶת-הָאֲחִים לְמַעַן לֹא תִהְיֶה
תַּהֲלַתְכֶם בְּפִי בְּדִבְרֵי הַזֶּה לְרִיק וּלְמַעַן תִּהְיוּ נִכְנִים
בְּאֲשֶׁר אֶמְרָתִי:
ד כִּי אִם-יָבוֹאוּ אֲנָשִׁי מְקֻדָּנָא עִמִּי וַיִּמָּצְאוּ כִּי אֵינְכֶם
נִכְנִים אֵינִי אֹמֵר כִּי אַתֶּם תִּבְשׁוּ אֶף אֲנַחְנוּ הֲלֹא נִבּוֹשׁ
מִמְבָּטְחָנוּ:
ה עַל-כֵּן חֲשַׁבְתִּי כִּי עָלִי הַדְּבַר לְהַעֲרִיר אֶת-הָאֲחִים
לְקַדֵּם לְבוֹא אֲלֵיכֶם לְהַכִּין מִסֵּת נִדְבַת יְדְכֶם כְּמִדְבַר
מֵאֵז לְהִיּוֹת עֲרוּכָה בְּמִסֵּת יָד נָדִיב וְלֹא כִיד כִּילִי:
ו כִּי הִנֵּה הִזְרַע זֶרַע רָזָה יִקְצֹר רִזּוֹן וְהִזְרַע בִּיד נְדִיבָה
יִקְצֹר נְדִיבוֹת:
ז כֹּל-אִישׁ יִתֵּן בְּאֲשֶׁר יִדְבְּנוּ לְבוֹ לֹא בְעֵין רָעָה וְלֹא
בְּאֵנָס כִּי הִנָּחַן בְּלִב טוֹב יֵאָהֵב אֹתוֹ אֱלֹהִים:
ח וְיִד אֱלֹהִים מִשְׁגָּת לְשֹׁפֵת לָכֶם כֹּל-חֶסֶד לְמֵלֶאכֶּי דִּי
מִחֲסֻדְכֶם כֹּל-הַיָּמִים וְלִתֵּת לָכֶם חֵיל לַעֲשׂוֹת כֹּל-טוֹב:
ט כְּפָתוּב פִּזּוֹר נִתַּן לְאַבְיּוֹנִים צִדְקָתוֹ עֲמֻדַת לַעֲד:
י וְהִנָּחַן זֶרַע לִזְרַע וְלִחֵם לְאֹכֵל כֹּה יִתֵּן וְכֹה יוֹסֵף לָכֶם
אֶת-זִרְעֵכֶם וְאֶת-פְּרִי צִדְקָתְכֶם יִרְבֶּה:
יא כִּי תִתְבָּרְכוּ בְּכָל בְּכַל-מַעֲשֵׂה נְדִיבוֹת לְהַשְׁמִיעַ תַּהֲלַת
אֱלֹהִים עַל-יְדֵינוּ:
יב כִּי-עֲבַדְתָּ הַצִּדְקָה הַזֹּאת לֹא לְכַד מַחְסוֹר הַקְדוּשִׁים
תִּמְלֹא כִּי אִם-גַּם-תִּפְתָּח פִּי רַבִּים לְהוֹדוֹת לֵאלֹהִים:
יג וּבְמַעֲשֵׂה הַצִּדְקָה הַזֹּאת יִתְּנוּ לֵאלֹהִים כְּבוֹד עַל-אֲשֶׁר
נִכְנַע לְבָבְכֶם לְקַבֵּל עֲלֵיכֶם בְּשִׁרְתָּ הַמְּשִׁיחַ וְעַל-נִדְבַת
יְדְכֶם לְאוֹת אַחֲוָה לָהֶם וּלְכָל-אַבְיּוֹנֵי אָדָם:
יד וְהֵם יִתְפַּלְּלוּ בְּעִדְכֶם כִּי נִפְשָׁם דְּבָקָה בְּנִפְשָׁכֶם בְּעִבּוֹר
חֶסֶד אֵל אֲשֶׁר גָּבַר עֲלֵיכֶם:
טו בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהִים הַנָּתַן לָנוּ מִתֵּן עֲצוֹם מִסְפָּר:

פרק י

א וְאֲנִי פּוֹלוֹס בְּנַעַם מְשִׁיחָנוּ וּבְעֲנוּתוֹ הִנֵּנִי דְרָשׁ מִכֶּם
לְאֲשֶׁר פָּנִים בְּפָנִים שָׁפַל הָיִיתִי לִפְנֵיכֶם וּמִרְחוֹק יֵצֵא
עֵתָק מִפִּי:
ב וְלִזְאוֹת אֲנִי דְרָשׁ מִכֶּם אֶל-תִּתְּנוּ לִי תַאֲנָה בְּבוֹאִי
לְהוֹצִיא עֵתָק מִפִּי בְּעִזּוֹז לְבִי בְּאֲשֶׁר מִתְעַד אֲנִי
לְקִרְאוֹת אֵלֶּה הָאֲמָרִים כִּי חֲיִי בְּשָׂרִים חֲיִינוּ:
ג כִּי בְּחַיִּי בְּשָׂרָנוּ לֹא כְדָרָךְ בְּשָׂר וְדָם נֵצֵא לְקִרְאוֹת נֶשֶׁק:
ד כִּי גַם-כָּלִי נִשְׁקָנוּ אֵינָם כָּלִי בְּשָׂר כִּי אִם-חַזְזִיקִים
לֵאלֹהִים לְהִרְס מְבָצָרִים:

ה לְהַפִּיר מִחֲשָׁבוֹת עֲרוּמִים לְהַשְׁפִּיל כֹּל-גֵּאָא אֲשֶׁר יִגָּאָה
עַל-דַּעַת אֱלֹהִים וּלְהַלִּיף כֹּל-לֵב בְּשָׂבִי לְהַכְנִיעוֹ לִפְנֵי
הַמְּשִׁיחַ:
ו וּנְכִנִּים אֲנַחְנוּ לְבָא בְּמִשְׁפָּט עִם כֹּל-הַמֵּאֲנִים לְשִׁמְעַ
אִם רַק-אַתֶּם תְּשִׁימוּ שְׂכָם אֶחָד:
ז הַתְּשַׁפְּטוּ לְמִרְאָה עֵין מִי הוּא אֲשֶׁר סְמוּךְ לְבוֹ כִּי
לְמִשִּׁיחַ הוּא יָשׁוּב יִתְבּוֹנֵן בְּנִפְשׁוֹ כִּי-כֹאֲשֶׁר הוּא
לְמִשִּׁיחַ בֶּן גַּם-אֲנַחְנוּ לְמִשִּׁיחַ:
ח וְגַם לֹא אֲבוֹשׁ אִם אוֹסִיף עוֹד לְהַתְּהַלֵּל בְּשִׁלְטוֹן אֲשֶׁר
נִתַּן-לָנוּ אֲדִינִינוּ לְבָנוֹת אַתְכֶם וְלֹא לְפָרוֹץ בָּכֶם:
ט אֶף לֹא יִחְשַׁבְנִי אִישׁ כְּמִתְרִיד אַתְכֶם בְּאִגְרוֹת:
י בְּעִבּוֹר הָאֲמָרִים עָלִי הִנֵּה אִגְרוֹתֵינוּ נִכְבְּדוֹת וְקִשּׁוֹת
וּמִרְאָה פָּנֵינוּ רַע וְנִיבֹו נִבְזָה:
יא כִּי הַחֲשָׁב כְּזֹאת הֲלֹא יָדַע כִּי-כִלְשׁוֹן אֲגִרְתָּנוּ מִרְחוֹק
בֶּן נִשְׁמַר לַעֲשׂוֹת כְּאֲשֶׁר נִבּוֹא פָּנִים בְּפָנִים:
יב כִּי לֹא נַעַז לְהַתְּחַשֵּׁב וּלְהַתְּמַשֵּׁל בְּאֲנָשִׁים הַמִּתְהַלְּלִים
בְּמוֹ-פִיָּהֶם הֵן הֵמָּה חֲסֵדִי לֵב הַמִּדְרִים נִפְשָׁם בְּמַדַּת
נִפְשָׁם וְעָרְכִי עָרְפָם בְּעָרְפָם:
יג וְאֲנַחְנוּ לֹא נִתְהַלֵּל לְבָלִי-חֶק כִּי אִם-לְפִי קוֹ הַמִּדָּה
אֲשֶׁר חִלַּק-לָנוּ אֱלֹהִים בְּמַדָּה זֹו אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לְגִשְׁתָּ
אֲלֵיכֶם:
יד כִּי לֹא עֲבָרְנוּ חֶק כְּאֵלוֹ אֵין לָנוּ לְגִשְׁתָּ אֲלֵיכֶם כִּי הֲלֹא
בְּכִשְׁרַת הַמְּשִׁיחַ כְּבָר קִדְּמָנוּ לְהַגִּיעַ עֲדֵיכֶם:
טו וְלֹא נִתְהַלֵּל לְבָלִי-חֶק לְנֹגַע בְּנִחַלַת יְגִיעַת אַחֲרִים
אַבְל יִשְׁ-לָנוּ תִקְוָה כִּי-תִרְבֶּה אֲמוֹנַתְכֶם וְכֵן יִגְדֵּל
כְּבוֹדָנוּ בָּכֶם לְפִי קוֹ הַמִּדָּה כֹּלָה עַד-לְמַעְלָה רֹאשׁ:
טז וְגַם-נִבְשָׁר אֶת-הַבְּשָׂרָה מִכֶּם וְהִלָּאָה כִּי לֹא נִבּוֹא
לְהַתְּהַלֵּל בְּחִבָּלִים נִפְלוּ לְאַחֲרִים:
יז אֶף הַמִּתְהַלֵּל יִתְהַלֵּל בִּיהִוָּה:
יח כִּי לֹא זֶה הוּא אֲשֶׁר פִּיו יִשְׁבַּחְנוּ נֶאֱמָן הוּא כִּי אִם-זֶה
אֲשֶׁר יִשְׁבַּחְנוּ פִּי יִהְיֶה:

פרק יא

א אַחֲלִי שְׂאוּנִי-נָא מַעֲט בְּאוֹלָתִי אֶף יִדְעָתִי כִּי נָשָׂא
תְּשָׁאֲנִי:
ב כִּי קִנְיָתִי לָכֶם קִנְיָת אֱלֹהִים וַיַּעֲדָתִי אַתְכֶם לְאִישׁ הוּא
הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר לִפְנֵינוּ הִנֵּנִי לְהַעֲמִידְכֶם כְּפִתּוּלָה תִּמָּה:
ג אֶף יִרְאֵתִי כִּי כֹאֲשֶׁר הִשְׁיֵא הַנִּחַשׁ אֶת-חֲנוּהַ בְּעִרְמָתוֹ
בֶּן גַּם-אַתֶּם פֶּן-תִּסְרִירוּ אֶת-לְבָבְכֶם וְאֶת-תִּמְתְּכֶם
מֵאַחֲרֵי הַמְּשִׁיחַ:
ד לוֹ אִישׁ הֵבֵא אֲלֵיכֶם יִגִּיד לָכֶם יִשׁוּעַ אַחֵר אֲשֶׁר לֹא
הִגִּדְנוּ אוֹ כִּי תִקְחוּ רוּחַ אַחֲרָת אֲשֶׁר לֹא-לְקַחְתֶּם אוֹ
בְּשָׂרָה אַחֲרָת אֲשֶׁר לֹא-קִבַּלְתֶּם אֲזוֹ תּוֹכְלוּ לְהַכִּיל
דְּבָרָיו:
ה אַבְל חֲשַׁבְתִּי כִּי לֹא נִפְּל אֲנִי מִרְאֵשִׁי הַשְּׁלִיחִים אֶף לֹא
בְּדָבָר אֶחָד:
ו אִם כְּעִרְל שְׁפָתִים אֲנִי בְּמִדְבָּרִי לֹא-כֵן אֲנִי בְּדַעַת כִּי
כֹל-אֲשֶׁר בְּלִבִּי הֲלֹא נֹדַע לָכֶם בְּפָנִי כֹל-אָדָם:

^א החטא חטאתי כי השפילתי נפשי למען אתם תרימו ראש כי הבאתי לכם בשרת אלהים בלא-כסף:

^ב שלותי קהלות אחרות כי לקחתי מהן שבר פועלתי לעבד אתכם חנם:

^ג ובהיותי עמכם ואחסר לא הלאיתי איש כי די מחסרי מלאו האחים אשר באו ממקדוניה ואשתמר מאד מהיות עליכם למשא וכן אוסיף להשתמר:

^ד פאשר המשיח ואמתו לי הוא כן לא תעצר ממני תהלתי זו בגלילות אכיא:

^ה ועל-מה-זה אשתמר העל אשר לא אהבתי אתכם האלהים הוא יודע:

^ו אף פאשר עשיתי כן אוסיף לעשות להעביר תאנה מן-המבקשים תאנה למען יוכלו להתחשב בתהלתם כמנו:

^ז כי אנשים כאלה שליחי שקר הם עשי רמיה המתחפשים לשליחי המשיח:

^ח ואין זה פלא אחרי אשר גם-השטן מתחפש למלאך אור:

^ט על-כן לא דבר גדול הוא אם יתחפשו גם-משרתי למשרתי צדק אשר באחריתם מפרי מעלליהם יאכלו:

^י ועוד אני אמר אל-יחשבני איש לאויל כי אם-כן אף פאויל שאו פני ואתהלל מעט גם-אני:

^{יא} את אשר אני דבר לא מפי האדון הוא כי אם-דברי פאחז בסכלות לאשר סמוך לבי בתהלתי:

^{יב} אחרי אשר רבים מתהללים בדרךך בשר ודם אתהלל גם-אני:

^{יג} כי תשא את-האוילים בחפץ לב יען חכמים אתם:

^{יד} כי הלא תשאו אם-יעבד אתכם איש אם-יבלע אתכם איש אם-יעשק אתכם אם-יתנשא עליכם או יכה אתכם על-הלחי:

^{טו} לבשתנו אני דבר כמו אם רפי ידים היינו לעשות כאלה אבל פאשר יעזי איש את-פניו הנה פאחז בסכלות אני אמר אעזי פני גם-אני:

^{טז} אם הם עברים כן גם-אני אם הם ישראלים כן גם-אני אם הם זרע אברהם כן גם-אני:

^{יז} אם הם משרתי המשיח כסר טעם אני דבר אני עלה עליהם ברב עמל בבתי כלאים פעמים רבות במהלמות לאין ספרות ופעם אחרי פעם בשערי מות:

^{יח} חמש פעמים הפיתי מידי היהודים ארבעים חסרה אחת:

^{יט} שלש פעמים הפיתי בשוטים פעם אחת סקלתי באבנים שלש פעמים נשברה אגנתי וכיום תמים הייתי במצלות ים:

^כ במסעות רבים ומגור מסביב משטף מים מגור מפני שדרים מגור מפני בני עמי מגור מפני גוים מגור בעיר מגור במדבר מגור בים ומגור בקרב אחי שקר:

^{כא} בעמל ובתלאה ובכלי-שנה פעמים הרבה בכלי-לחם ובכלי-מים וגם-רבות עניתי בצום נפשי ובכלי שמלה לעורי בקרה:

^{כב} מלבד המון צרכי יום יום ודאגת כל-הקהלות אשר עלי היו כלנה:

^{כג} מי חלה ולא חליתי מי נכשל ולא בערה אש בהגיגי:

^{כד} אם-עלי להתהלל אתהלל בתחלואי:

^{כה} הנה האלהים האב לישוב המשיח אדונינו ברוך הוא לעולם ועד הוא ידע כי לא אשקר:

^{כו} ובדמשק הנציב אשר לארטס המלך שמר שם אלי-העיר ההיא ללכדני:

^{כז} ובסל בעד החלון הורידו אתי מעל החומה ונמלטתי מידו:

פרק יב

^א אמנם לא להועיל לי להתהלל אף באתי לספר מראות וחיזנות מאת האדון:

^ב זה ארבע-עשרה שנה ידעתי איש במשיח ולא יכלתי לדעת אם-בגוף היותו או-מחוץ לגוף כי פליאה דעת ממני אלהים הוא ידע והאיש ההוא עלה לרקיע השלישי:

^ג את-האיש ההוא ידעתי אם-בגוף היותו או-מחוץ לגוף לא יכלתי לדעת אלהים הוא ידע:

^ד ואל-תוף הפרדס עלה וישמע אשר עצמו מספר ואין כח בלשון אדם למלם:

^ה באיש ההוא אתהלל ובנפשי לא אתהלל זולתי בתחלואי:

^ו ואף לו-תפצתי להתהלל לא-הייתי ככסיל אחרי אשר אמת אני מדבר אף אעצר במלין פן-יחשב איש ערכי למעלה מאשר יראה-בי או מאשר ישמע ממני:

^ז ולכלתי אתנשא בתעצמות החזינות יתר מדי נתן-לי קוץ מכאיב בבשרי והוא מלאך השטן להפתני באגוף פן-אתנשא יתר מדי:

^ח ועל-זאת התחננתי אל-האדון זה שלש פעמים להסירהו ממני:

^ט ויאמר אלי חסדי רב-לך כי לאין אונים אשלים גבורתי על-כן משוב לב אתהלל בתחלואי למען תמצא בי גבורת המשיח:

^י ועל-כן רצתה נפשי בתחלואים ובגדופים ולהיות נרדף ולשבת במצוק ובחסר כל למען המשיח כי אם-נפוגתי אז גבור אני:

^{יא} הייתי לכסיל בהתהללי אף אתם אלצתוני כי עליכם היה להללני יען לא-נפל אני מראשי השליחים אף כיי-כאין אני:

^{יב} אמנם האתות כי אני הוא השליח נעשו בקרבכם בכל-אנך רוח במופתים ובנפלאות ובעלילות נשגבות:

^{יג} כִּי־בִמְהֵרָה נִפְלִים אֹתָם מִיִּתְרֵי הַקְּהָלוֹת אִם־לֹא בְּאֶשֶׁר לֹא הוֹנֵעֲתִי אֹתְכֶם סִלְחוּ־לִי לַעֲוֹתָתִי זֹאת:

^{יד} הִנְנִי נֶכֶן לְבוֹא אֵלֵיכֶם פַּעַם שְׁלִישִׁית וּלְמִשְׁאֵל לֹא אֶהְיֶה עֲלֵיכֶם כִּי לֹא הוֹנֵכֶם אֲנִי מִבִּקְשׁ כִּי אִם־אֶת לְבָבְכֶם כִּי לֹא מִשְׁפֹּט הַבָּנִים לְאַצֹּר אוֹצְרוֹת לְאַבוֹתָם כִּי אִם־הָאֲבוֹת לְבָנֵיהֶם:

^{טו} וְאֲנִי הִנְנִי נֹתֵן לָכֶם אֶת־אֲשֶׁר לִי בְּחֶפֶץ לְבָבִי וְגַם אֶת־נַפְשִׁי אֶתְּנֶה אִף כִּי־כֹאֲשֶׁר אוֹסִיף לְאַהֲבָה אֶת־נַפְשְׁכֶם כֵּן תִּמְעִיטוּ לְאַהֲבָה אֶת־נַפְשִׁי:

^{טז} אֲבָל לוֹ יְהִי־כֵן אֲנִכִּי לֹא הִיִּיתִי לָכֶם לְמַעַמְסָה רַק בְּהִיוֹתִי עָרוּם לְכַדְתִּי אֹתְכֶם בְּעָרְמָה:

^{יז} הָאֵם הוֹנֵיתִי אֹתְכֶם עַל־יְדֵי אֶחָ מֵאֶחָד מֵאלֹהֵי אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּי אֵלֵיכֶם:

^{יח} הַפְּצַרְתִּי בְּטִיטוֹס לְלָכֶת וְגַם־אֶחָד הָאֲחִים שָׁלַחְתִּי אֹתוֹ הָאֵם־הוֹנֶה אֹתְכֶם טִיטוֹס הֵלֵא בְּרוּחַ אֲחֵת וּבְאֶרֶץ אֶחָד צָעַדְנָה כּוֹנְנָה:

^{יט} אוֹלִי עוֹדְכֶם חֹשְׁבִים כִּי הִנְנִי מַצְטַדְקִים לְפָנֵיכֶם אֲבָל דְּבָרֵינוּ נִגְדָה פָּנֵי הָאֱלֹהִים וּמִשִּׁיחוּ כִּי כָל־אֱלֹהֵי רַק בְּגָלְלָכֶם יְדִידִים לְהַבְנוֹת מִמֶּנּוּ:

^כ כִּי יֵרָא אֲנִכִּי בְּבֹאִי פֶן־אֶמְצָאֲכֶם לֹא כְלֻבְבִי וְאֹתָם תִּמְצָאוּנִי לֹא כְלֻבְבְּכֶם פֶּן־אֶמְצָא בְּכֶם מְרִיבָה וְקִנְיָאָה עֹבְרָה וּמִדּוֹן הוֹלְכִי רְכִיל וּמוֹצִיאִי דְבָרָה גָּאוֹן וְדִים וּמַהוֹמָה רַבָּה:

^{כא} פֶּן־בְּבֹאִי עוֹד יִשְׁפִּילַנִי אֱלֹהֵי לְפָנֵיכֶם וְהִתְעַצְבֹּתִי אֶל־לְבִי עַל־רַבִּים מֵהֶם אֲשֶׁר־חָטְאוּ כְּכֹר וְלֹא שָׁבוּ מִן־הַתּוֹעֵבָה וּמִן־הַזָּנוּת וּמִן־הַנִּבְלָה אֲשֶׁר עָשׂוּ:

פרק יג

^א הִנְנִי בָּא אֵלֵיכֶם פַּעַם שְׁלִישִׁית עַל־פִּי שְׁנַיִם יָעִידִים אוֹ עַל־פִּי שְׁלֹשָׁה יָעִידִים יָקוּם כָּל־דָּבָר:

^ב הֵן אֲמַרְתִּי מֵאֲזִ וּכְמוֹ מְקֻרֹב כֹּאֲשֶׁר הִיִּיתִי עִמָּכֶם בַּפַּעַם הַשְּׁנִית כֵּן גַם־עַתָּה מִרְחוֹק טָרֶם בֹּאִי הִנְנִי מִגִּיד וְכֹתֵב לְכָל־אֲשֶׁר חָטְאוּ כְּכֹר וּלְכָל־יִתְרֵי אֲנָשִׁי קֹהֲלֹתְכֶם כִּי לֹא־אוֹסִיף לְחוּס בְּשׁוּבִי אֵלֵיכֶם:

^ג יַעַן לְבַחֵן אֹתָם מִבִּקְשִׁים אִם־הִמְשִׁיחַ דְּבָר כִּי אֲשֶׁר לֹא קָצַרְהָ יָדוֹ לָכֶם כִּי כְּגִבּוֹר הוּא בְּקִרְבְּכֶם:

^ד כִּי אִף־אִם־נִצָּלַב כְּאִנּוּשׁ אֲנוּשׁ חֵי הוּא בְּגִבּוֹרֶת אֱלֹהִים וְכֵן בּוֹ גַם־אֲנַחְנוּ קָצְרֵי־יָד הִנְנִי אִף חַיִּים עִמּוֹ בְּגִבּוֹרֶת אֱלֹהִים לְטוֹב לָכֶם:

^ה נִסּוּ אֶת־נַפְשְׁכֶם אִם־בְּאִמּוּנָה אֹתָם עֹמְדִים וְהַבְּחִינוּ אוֹ הַטָּרֶם תִּדְעוּ מִנַּפְשְׁכֶם כִּי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בְּקִרְבְּכֶם אִם־לֹא סִיגִים אֹתָם:

^ו וְאֲנִי הוֹחֵלֵתִי כִּי תִשְׁכַּלּוּ אֲשֶׁר לֹא כֶסֶף נִמְאָס אֲנַחְנוּ:

^ז וְאֶל־הָאֱלֹהִים נִתְפַּלֵּל לְבִלְתִּי תַעֲשׂוּן כָּל־רָע לֹא לְמַעַן הוֹדַע כִּי אֲנַחְנוּ מְזַקְקִים כִּי אִם־לְמַעַן תַּעֲשׂוּן אֹתָם אֶת־הַטוֹב אִף כִּי־אֲנַחְנוּ בְּסִיגִים נִחְשָׁב:

^ח כִּי לֹא נוֹכַל עֲשׂוֹת דְּבָר לְנִגְדַּי הָאֵמֶת כִּי אִם־בְּעַד הָאֵמֶת:

^ט כִּי גַם־נִגְלִיהָ אִם גִּבְרִי כַח אֹתָם אִף כִּי אֲנַחְנוּ כְּדִלִי כַח נִחְשָׁב כִּי אֶל־הַדְּבָר הַזֶּה אֲנִי מִתְפַּלֵּל לְהִיּוֹתְכֶם שְׁלֵמִים:

^י וְעַל־כֵּן כְּתִבְתִּי אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּעוֹדְנִי רְחוֹק מִכֶּם לְמַעַן בְּבֹאִי לֹא יִהְיֶה־לִּי מְקוֹם לְדַבֵּר אֹתְכֶם קְשׁוֹת לִפִּי הַכֹּחַ אֲשֶׁר נֹתֵן לִי הָאֱדוֹן לְבָנוֹת אֹתְכֶם וְלֹא לְפָרוֹץ בְּכֶם:

^{יא} וְעַתָּה יִשְׁשׂוּ אַחֵי הָיוּ תְּמִימִים וְהִתְחַזְּקוּ יִחְדּוּ אֶת־לְבָבְכֶם וְאֶת־הַשְּׁלוֹם אֶהְבּוּ וְאֱלֹהֵי הָאֱהָבָה וְהַשְּׁלוֹם יִהְיֶה עִמָּכֶם:

^{יב} שְׁאֲלוּ לְשְׁלוֹם אִישׁ אֶת־אָחִיו בְּנִשְׁקַת הַקֶּדֶשׁ:

^{יג} הַקְּדוֹשִׁים כָּלֶם שְׁאֵלִים לְשְׁלוֹם לָכֶם:

^{יד} חֲסֵד אֲדִינִנוּ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ וְאַהֲבַת הָאֱלֹהִים וְלִנְיַת רוּחַ הַקֶּדֶשׁ עִם־כָּלֶם אָמֵן:

Galatians

אגרת פולוס השליח אל־הגלטיים

פרק א

א פולוס שליח שלח לא מאת אנשים ולא על-פי אנשים כי אם-על-פי ישוע המשיח ואלהים אבי-כל אשר הקימו מן-המתים:
ב וכל-האחים אשר אתי אל-קהלות גלטיא:
ג חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח אדנינו:
ד אשר-נתן את-נפשו לכפר על-חטאתינו ולהצילנו מן-העולם הרע הזה פרצון אלהים אבינו:
ה אשר-לו הכבוד לעולם ועד אמן:
ו תמהון אחזני כי-כה מהרה סרתם מאחרי הקרא אתכם בחסד משיחנו ותלכו אחרי בשרה אחרת:
ז והיא איננה בשרה אבל יש אנשים העכרים אתכם והמבקשים לכלל בשרת המשיח כלל והפך על-פניה:
ח אכן אם-גם אנחנו או-מלאך מן-השמים ישמיעכם בשרה אחרת אשר לא השמענוה יחרם:
ט כזה אמרנו מאז וכן אני אמר עוד-הפעם ואם ישמיעכם איש בשרה מבליעדי זו אשר קבלתם יחרם:
י כי המפתה אנשים אני עתה או מדבר דברי לפני אלהים האם להפיק רצון מבני אדם מבקש פי לוי-בקשתי להפיק רצון מבני אדם לא הייתי עבד למשיח:
יא ואני מגיד לכם אחי כי הבשרה אשר נודעה לכם מפי לא ממקור אדם יצאה:
יב כי גם-אנכי לא מפי אדם קבלתייה ולא הרני בן-אנוש כי אם-בחזון מאת ישוע המשיח:
יג כי הלא-שמעתם הליכותי לפני בדת היהודית ואת-עדת אלהים רדפתי לבלע ולהשחית:
יד והוספתי דעת בדיעות היהודית מרבים בבני גילי בקרב עמי וקנאה גדולה קנאתי לקבלת אבותי:
טו אף האלהים אשר הבדילני ממעי אמי ואשר קראני בחסדו:
טז כאשר חפץ לגלות לי את-בנו לבשר ישועתו בגוים לא נועצתי עם-בשר ודם אף לא פרע:
יז וגם לא-עליתי ירושלימה אל-השליחים אשר קדמוני כי אם-הלכתי לערב ומשם שבתי לדמשק:
יח ומקץ שלש שנים עליתי אז ירושלימה לראות את-כפיא ואשב עמו חמשה עשר יום:
יט ולא-ראיתי איש אחר מן-השליחים וילתי יעקב אחי האדון:

פרק ב

א וזאת אני כתב פה נגד אלהים ולא אכזב:
ב ואחרי-כן באתי אל-גלילות ארם וקילקיא:
ג אבל קהלות המשיח אשר בארץ יהודה לא נודעתי להם פנים בפנים:
ד אף-זאת שמעו כי-זה האיש אשר רדפם מאז מבשר פיו בשרת האמונה אשר הכחידה מקדם:
ה ניתנו כבוד לאלהים בגללי:
ו ומקץ ארבע עשרה שנה עליתי עוד ירושלימה עם בר-נבא וגם את-טיטוס לקחתי עמדי:
ז ואני עליתי שמה פאשר צייתי בחזון ודברי הבשרה פאשר קראתי בקרב הגוים שמתי לפנייהם ואחרי-כן לפני קריאי העדה לבד למען לא יהיה לריק אשר אחיש לעשות ואשר חשתי מאז:
ח וגם-טיטוס אשר עמדי כי-ינני הוא לא נטל עליו להמול:
ט בעבור אחי שקר אשר התגנבו ויבאו לתור את-החפז אשר-לנו בישוע המשיח למען העבידנו:
י ולא-נפתה לבנו להפנע מפניהם אף-לא כרגע למען יעמד עמכם קשט הבשרה לעולם:
יא ולא-לה המסלאים בערפם אם ערפם בן או כן לא שמתי את-לבי אלהים לא ישא פני-איש והמסלאים האלה לא הוסיפו לי מאומה:
יב אף להפך הם ראו כי-פקדה נתנה-לי לבשר בקרב הערלים פאשר נתנה לפטרוס לבשר בקרב הנמולים:
יג כי-הנחנן כח לפטרוס להיות שלוח אל-הנמולים הוא נתן לי כח להיות שלוח אל-הגוים:
יד וכאשר ראו יעקב וכיפא ויוחנן הנחשבים לעמודי הקהלה כי-חסד אל עלי נתנו לי ולבר-נבא את-יז מינם לאות אחזה לאמר כי אנחנו גלף אל-הגוים והם אל-הנמולים:
יז אף אם-נזכר את-העניינים אשר גם-שקדתי לעשות בן:
יח אבל בבא כיפא לאנטיוכיא הוכחתינו על-פניו כי נמצא בו דבר אשמה:
יט כי עד-לא באו אנשים מאת יעקב אבל יחדו את-הגוים אף אחרי באם נבדל מהם ויפרד מיראתו את-הנמולים:
כ וכן גם-שאר היהודים התפקשו עמו עד כי-גם-בר-נבא נתפש בכחשם:

^י וְאֵנִי בְּרֹאשִׁי כִּי לֹא יִלְכוּן נִכְחָה לִּפְנֵי בִשְׂרַת הָאֻמָּת
אֲמַרְתִּי אֶל-כִּיפֹא לְעִינֵי-כָל אִם-אֶתָּה הִיְהוּדִי תִלָּךְ
בְּדֶרֶךְ הַגּוֹיִם וְלֹא בְּדֶרֶךְ הִיְהוּדִים מְדוּעַ זֶה תִּעָלֶץ
אֶת-הַגּוֹיִם לְהַתִּיהֶד:

^{יט} הֵן מְזַרְעֵה הִיְהוּדִים נוֹלְדָנוּ וְלֹא מְזַרְעֵה הַגּוֹיִם הַחֲטָאִים
בְּנִפְשוֹתָם:

^{יז} וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר יִדְעֻנוּ כִּי לֹא-יִצְדָק אִישׁ בַּחֲקוֹת הַתּוֹרָה
כִּי אִם-בְּאֻמוּנָתוֹ יִשְׁוֶעַ הַמַּשִּׁיחַ גַּם-אֲנַחְנוּ בָּאֵנוּ
לְהֶאֱמִין בִּישְׁוֹעַ הַמַּשִּׁיחַ לְמַעַן נִצְדָק בְּאֻמוּנַת הַמַּשִּׁיחַ
וְלֹא בַּחֲקוֹת הַתּוֹרָה כִּי בַּחֲקוֹת הַתּוֹרָה לֹא יִצְדָק
כָּל-בָּשָׂר:

^{יח} וְעַתָּה כִּי נִבְקֹשׁ צְדָקָתָנוּ בַּמַּשִּׁיחַ וּבְכָל-זֹאת עוֹן יִמָּצֵא
בָּנוּ הִיְהוּדִי הַמַּשִּׁיחַ כִּהֵן לְעוֹן חֲלִילָה:

^{יח} כִּי אִם-אֲשׁוּב וְאֶבְנֶה אֶת-אֲשֶׁר הִרְסֵתִי הִנְנִי מַעֲיֵד
בְּנִפְשִׁי כִּי פֶשַׁע אֲנִי:

^{יט} כִּי-כַמֶּת נִחַשְׁבֹּתִי לְתוֹרָה עַל-פִּי הַתּוֹרָה לְמַעַן אֲחִיהָ
לְאֱלֹהִים:

^כ הִנְנִי צָלוּב עִם-הַמַּשִּׁיחַ וְחִי אֲנִכִּי אֶף לֹא-אֲנִכִּי כִּי
אִם-הַמַּשִּׁיחַ חִי בִּי וְרוּחַ הַחַיִּים אֲשֶׁר בְּבִשְׂרִי כִּיּוֹם
קִנִּיתִי בְּאֻמוּנָתִי בְּכֵן-הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר אֶהֱבֵה אֶתִּי וַיִּתֵּן
אֶת-נִפְשׁוֹ כְּפָרִי:

^{כא} לֹא אֶעֱשֶׂה אֶת-חֲסִד הָאֱלֹהִים לְאֵין כִּי אִם-תִּמָּצֵא
צְדָקָה עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה אִזּוּ הַמַּשִּׁיחַ מֵת חַנּוּם:

פרק ג

^א הוּי גִלְטִיִּים סְכָלִים מִי הַשָּׁמַיִן בְּכַשְׁפִּים לְבָכֶם מִשְׁמַע
אֶל-הָאֻמָּת אַחֲרֵי אֲשֶׁר יִשְׁוֶעַ הַמַּשִּׁיחַ הַצָּלוּב הִיָּה
חֲרוּת בְּתוֹכְכֶם כְּמוֹ עַל-לֹחַ לְעִינֵיכֶם:

^ב רַק זֹאת תַּפְצִיטִי לְשִׁמְעַ מִפִּיכֶם אִיךָ קִבַּלְתֶּם אֶת-הַרוּחַ
עֲקֹב חֲקוֹת הַתּוֹרָה אוֹ עֲקֹב כֹּחַ הָאֻמוּנָה:

^ג הֵאֵם כִּזְזֹת נִסְבַּלְתֶּם אַחֲרֵי אֲשֶׁר הַחֲלַתְתֶּם לְהִיּוֹת אֲנָשִׁי
רוּחַ תִּשְׁלִימוּ עִתָּה בַּחֲקוֹת הַבָּשָׂר:

^ד לְמַה-זֶּה נִשְׁאֲתֶם עֲמַל רַב חַנּוּם אִם לֹא לְעֹזר הוּא וְלֹא
לְהוֹעִיל:

^ה הִנֵּה הַמַּאֲצִיל מִן-הַרוּחַ עֲלִיכֶם אוֹ הַעֲשֶׂה בָכֶם
נִפְלְאוֹת הַיַּעֲשֶׂה כְּזֹאת בַּחֲקוֹת הַתּוֹרָה אוֹ בְּכֹחַ
הָאֻמוּנָה:

^ו כְּאֲשֶׁר גַּם-אֲבִרְהָם הָאֵמִין בְּאֱלֹהִים וַיַּחֲשִׁבְהָ לוֹ
צְדָקָה:

^ז עַל-כֵּן דְּעוּ-נָא כִּי-בְנֵי הָאֻמוּנָה בְּנֵי אֲבִרְהָם הֵמָּה:

^ח וְהַמִּקְרָא צָפָה מֵרָאשׁ כִּי עֲתִיד לְהִצְדִּיק אֶת-הַגּוֹיִם
בְּאֻמוּנָה הַקְדִּים לְבָשָׂר אֶת-אֲבִרְהָם לְאִמּוֹ וְנִבְרָכוּ בָּךְ
כָּל-הַגּוֹיִם:

^ט עַל-כֵּן רַק אֲנָשִׁי אֻמוּנָה יִתְבָּרְכוּ עִם-אֲבִרְהָם אִישׁ
אֻמוּנִים:

^י אֲבָל הַבְּטָחִים עַל-מִצְוֹת הַתּוֹרָה יִמָּצְאוּ קָלָה בְּצִדָּה
כִּי כְּתוּב אֲרוּר אֲשֶׁר לֹא-יִקְיָם אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים
הַכְּתוּבִים בְּסִפְרֵי הַתּוֹרָה לַעֲשׂוֹת אוֹתָם:

^{יא} וְכִי עַל-יְדֵי הַתּוֹרָה לֹא-יִצְדָק אִישׁ לִפְנֵי אֱלֹהִים דְּבָר
בְּרוּר הוּא כִּי-צָדִיק בְּאֻמוּנָתוֹ יִחְיֶה:

^{יב} וְהַתּוֹרָה לֹא אֻמוּנָה תִּבְקֹשׁ כִּי אִם-אֶת-הָאָדָם אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה אֶת-מִשְׁפָּטֶיהָ וְחִי בָהֶם:

^{יג} הַמַּשִּׁיחַ פָּדָה אֶת-נַפְשׁוֹ מִקְלָלַת הַתּוֹרָה בְּאֲשֶׁר הִיָּה
לְקָלָה תַּחְתִּינוּ כִּי כְּתוּב אֲרוּר כָּל-הַתְּלוּי עַל-הָעֵץ:

^{יד} וּבְזֹאת עַל-יְדֵי יִשְׁוֶעַ הַמַּשִּׁיחַ גַּם-הַגּוֹיִם יִתְבָּרְכוּ
בְּבִרְכַּת אֲבִרְהָם וְהַרוּחַ אֲשֶׁר אִמּוֹ אֱלֹהִים לְתַתּוֹ נִקְבַּל
עֲקֹב אֻמוּנָה:

^{טו} אַחֲרֵי כְּדֶרֶךְ בְּנֵי-אָדָם אֲנִי מְדַבֵּר גַּם-בְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת
אֶחָד הָאֲנָשִׁים וַיִּקְיָם אֹתָהּ כְּמִשְׁפָּט לֹא יִפְרֹנָה אִישׁ
וְלֹא יִשְׁנֶה-בָּהּ דְּבָר:

^{טז} וְהִנֵּה הַהִבְטָחוֹת נִאֲמָרוּ לְאֲבִרְהָם וּלְזֶרְעוֹ וְלֹא-אֲמַר
וְלְזֶרְעֶיךָ בְּרַבִּים כִּי אִם-וְלְזֶרְעֶךָ בְּיָחִיד וְהוּא הַמַּשִּׁיחַ:

^{יז} וְזֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲמַרְתִּי כִּי הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת אֱלֹהִים
בַּמַּשִּׁיחַ מִקֵּדָם וַיִּקְיָם אֹתָהּ לֹא תוּכַל הַתּוֹרָה הַנִּתְּנָה
אַחֲרֵי אֲרֻבַּע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה לְהַפִּיר אֹתָהּ עַד-רֵשִׁים
אֶת-הַהִבְטָחָה לְאֵין:

^{יח} כִּי אִם-תִּתְּנֵן הַמּוֹרָשָׁה בְּכַח הַתּוֹרָה לֹא-תִהְיֶה עוֹד
בְּכַח הַהִבְטָחָה אֲבָל לְאֲבִרְהָם נִתְּנָה אֱלֹהִים בְּהִבְטָחָה
לְפִי-חֲסִד:

^{יט} אִם-כֵּן לְמַה-זֶּה נּוֹסְפָה הַתּוֹרָה לְמַעַן יִדְעַע הַפֶּשַׁע
כִּי-רַב הוּא עַד כִּי-יָבוֹא הַזֶּרַע אֲשֶׁר-לוֹ מִשְׁפָּט
הַהִבְטָחָה וְזֹאת הַתּוֹרָה עֲרוּכָה עַל-פִּי הַמַּלְאָכִים
וְנִתְּנָה בְּיַד אִישׁ הַבְּנִים:

^כ אֲבָל אִישׁ בְּנִים לֹא לְאֶחָד הוּא וְאֱלֹהִים הוּא אֶחָד:

^{כא} וְעַתָּה הִכִּי הַתּוֹרָה נִגְדַּד הַבְּטָחוֹת אֶל חֲלִילָה כִּי לוֹ
נִתְּנָה תּוֹרָה אֲשֶׁר בְּכֹחָהּ לְתַת חַיִּים אִזּוּ הִיָּתָה
גַּם-הִצְדָּקָה בְּיַד הַתּוֹרָה:

^{כב} אֲבָל כְּתוּבִי הַקֹּדֶשׁ יִגִּידוּן כִּי כָל-אָדָם חָטָא וּבְזֹאת
בְּאֻמוּנָתוֹ יִשְׁוֶעַ הַמַּשִּׁיחַ תְּבוֹא הַהִבְטָחָה
אֶל-הַמַּאֲמִינִים:

^{כג} וְלִפְנֵי בֹא הָאֻמוּנָה הִיָּינוּ שְׂמֵרִים בַּמַּשְׁמֵר תַּחַת יְדֵי
הַתּוֹרָה כְּאִסְרֵי הָאֻמוּנָה הַעֲתִידָה לְהַגְלוֹת:

^{כד} וּבְכֵן הִיָּתָה לָנוּ הַתּוֹרָה לְאֻמָּנָה לְנַהַגְנוּ אֶל-הַמַּשִּׁיחַ
אֲשֶׁר מִשָּׁם נִצְדָק בְּאֻמוּנָה:

^{כה} אֶף עַתָּה אַחֲרֵי אֲשֶׁר נִגְלַתָּה הָאֻמוּנָה לֹא עוֹד אֲנַחְנוּ
תַּחַת יַד הָאֻמָּנָה:

^{כו} כִּי-כִלְכֶּם בְּנֵי אֱלֹהִים אַתֶּם עֲקֹב אֻמוּנַתְכֶם בִּישְׁוֹעַ
הַמַּשִּׁיחַ:

^{כז} כִּי כָל-אֱלֹהִי מִכֶּם אֲשֶׁר נִטְבְּלוּ בְּשֵׁם הַמַּשִּׁיחַ לְבָשׁוּ
אֶת-הַמַּשִּׁיחַ:

^{כח} וְאֵין עוֹד פֶּה לֹא יְהוּדִי וְלֹא יוֹנִי לֹא עֶבֶד וְלֹא
בֶּן-חֹרִים לֹא זָכָר וְלֹא נִקְבָּה כִּי כֻלְכֶם אֶחָד בִּישְׁוֹעַ
הַמַּשִּׁיחַ:

^{כט} וְאִם-לְמַשִּׁיחַ אַתֶּם זֶרַע אֲבִרְהָם הִנֵּנְכֶם וַיִּוֹרְשִׁי
הַמּוֹרָשָׁה לְפִי הַהִבְטָחָה:

פרק ד

א וְאָנִי אֲמַר הַיּוֹרֵשׁ כָּל־עוֹד הוּא יֵלֵד אֵינֶנּוּ מִשְׁנָה מֵעַבֵּד אֵף כִּי־הוּא אָדוֹן כָּל־הַנֶּחֱלָה:

ב וְהוּא נִתּוֹן בְּיַד בֶּן־מֶשֶׁק הַבַּיִת וּפְקִידוֹ עַד הַיּוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יַעַד לוֹ אָבִיו:

ג בֶּן גַּם־אֲנִינִי בַיָּמִי הַיְלָדוֹת כַּעֲבָדִים הָיִינוּ לִיסֻדוֹת הָרָאשִׁים הַשְּׂפִלִים בְּחֵלֶד:

ד אֵף כֹּאֲשֶׁר מָלְאוּ הַיָּמִים שְׁלַח אֱלֹהִים אֶת־בָּנָו אֲשֶׁר נוֹלַד מִרְחֹם אִשָּׁה וְאֲשֶׁר נִתּוֹן תַּחַת מִשְׁטַר הַתּוֹרָה:

ה לְפָדוֹת אֶת־הַנְּתוּנִים תַּחַת מִשְׁטַר הַתּוֹרָה לְמַעַן נִקְבַּל מִשְׁפַּט הַבָּנִים:

ו וַיַּעַן בָּנִים אֶתֶּם שְׁלַח אֲלֵיכֶם אֱלֹהִים אֶת־רוּחַ בָּנוּ בְּקָרֶב לְכַבְּנוּ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ־בוֹ אָבִינוּ אָבִינוּ:

ז עַל־כֵּן אֵינִי עוֹד עֹבֵד כִּי בֵן אֶתָּה וְאַם־בֶּן גַּם־יִוֹרֵשׁ נִחַלְתָּ הָאֱלֹהִים עַל־יְדֵי הַמָּשִׁיחַ:

ח וְהִנֵּה לְפָנַי טָרָם יִדְעַתֶּם אֶת־הָאֱלֹהִים הַשִּׁתְחוּיִתִּים לֹא־אֱלֹהֵי אָמֶת:

ט וְעַתָּה אַחֲרֵי אֲשֶׁר יִדְעַתֶּם אֶת־הָאֱלֹהִים וְאֵף גַּם־נִדְעַתֶּם לוֹ אֵיךְ תִּשׁוּבוּ אֶל־הַיְסוּדוֹת הַשְּׂפִלִים הָאֲמֻלָּיִם כִּי תַחֲפָצוּ לַעֲבֹדָם עוֹד:

י אַתֶּם שְׂמֵרִים יָמִים וְחֻדָּשִׁים וּמוֹעֲדִים וְשָׁנִים:

יא וְאָנִי יִרְאֵתִי כִּי כַחַי כְּלִיתִי בְּכֶם לָרִיק:

יב הַיּוֹנָא כְּמִנִּי כֹאֲשֶׁר גַּם־אֲנִי כְּמוֹכֶם רָאוּ הַנְּנִי מִתַּחֲנוֹן אֲלֵיכֶם אַחִי כִּי מַעֲרֹכָם לֹא עָשִׂיתֶם־לִי רָעָה:

יג וְאַתֶּם יָדַעְתֶּם כִּי בְּלֹא כֹחַ בְּעֲצֻמוֹתַי הוֹדַעְתִּי אֶתְכֶם אֶת־הַבְּשָׂרָה בְּתַחֲלִילָה:

יד וּבְכוֹר עֲנִי הַצֶּרֶף בְּשָׂרִי לֹא מֵאִסְתֶּם וְלֹא גַעַלְתֶּם גִּי כְּמִלְאֵף אֱלֹהִים רְאִיתֶם פָּנַי כְּרֹאוֹת פָּנַי יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:

טו וְאִיָּה אָפֹא עַתָּה אֲשַׁרְכֶּם עַד אֲנִי לְכֶם כִּי בְּהַדְרָשׁ מִכֶּם גַּם־עֵינֵיכֶם תִּנְקְרוּן לְתַתֹּן־לִי:

טז הָאֵם לְאוֹיֵב הִיִּיתִי עַתָּה בַּעֲבוּר הָאָמֶת אֲשֶׁר אֶגִּיד לְכֶם:

יז לֹא טוֹבָה קִנְאָת הַמִּקְנָאִים לְכֶם הַחֲפָצִים לְהַפְרִיד בֵּין הַדְּבָקִים לְמַעַן בָּהֶם תִּדְבְּקוּן:

יח טוֹב הוּא לְקַנֵּא תְּמִיד לְדַבֵּר טוֹב וְלֹא לְבַד בְּרֹאֲתֶכֶם אֶת־פָּנָי:

יט יְלָדִי עוֹד הַפַּעַם חִבְלֵי לֵדָה יֶאֱחָזֵנִי עֲלֵיכֶם עַד אֲשֶׁר־יִוצֵר בְּכֶם הַמָּשִׁיחַ:

כ וְזֶה חֲפָצִי עַתָּה לִהְיוֹת עִמָּכֶם וּלְשִׁנּוֹת אֶת־קוֹלִי כִּי בְּמִבְוָה אֲנִי עַל־אֲדוֹתֵיכֶם:

כא אֲמַרוּ לִי אַתֶּם הַחֲפָצִים לִהְיוֹת תַּחַת מִשְׁטַר הַתּוֹרָה הָאֵם לֹא תִבְיִנוּ דְּבָרֵי הַתּוֹרָה:

כב הֵן כְּתוּב כִּי שְׁנֵי בָנִים הָיוּ לְאַבְרָהָם הָאֶחָד מִן־הַשְּׂפָחָה וְהַשֵּׁנִי מִן־הַגְּבִירָה:

כג בֶּן־הַשְּׂפָחָה נוֹלַד כְּדָרְךָ כְּדָרְךָ פְּשָׁר וּבֶן־הַגְּבִירָה בְּדָרְךָ אֱלֹהִים:

כד וְאַלֶּה הַדְּבָרִים הֵם לְמִשְׁלַל כִּי שְׁתִּי בְּרִיתוֹת הִנֵּה הָאֶחָת מִהֵרָ סִינִי הִילָדְתָּ יְלָדָהּ לַעֲבָדוֹת וְזֹאת הִיא הַגֵּר:

כה כִּי הַגֵּר הִיא הָרָ סִינִי בַּעֲרֵב וְדָמָתָה לִירוּשָׁלַיִם כִּיּוֹם כֹּאֲשֶׁר הִיא בַּעֲבָדוֹתָה עַם־בְּנֵיהָ:

כו אֵף יְרוּשָׁלַיִם אֲשֶׁר לְמַעַלָּה הִיא עִיר הַחֲפָשׁ וְהִיא הָאֵם לְכָלֵנוּ:

כז כִּי כְּתוּב:

כח רָנִי עֲקָרָה לֹא יֵלְדָה פִּצְחִי רָנָה וְצַהֲלִי לֹא־חֲלָה כִּי־רַבִּים בְּנֵי־שׁוֹמְמָה מִבְּנֵי בַּעוֹלָה:

כט אִוֹלָם אַחִי פִּצְחָק בֶּן בְּנֵי הַהֲבֻטָּחָה אֲנִינִי:

ל וְכֹאֲשֶׁר הַנוֹלֵד אִזְּ כְּדָרְךָ כְּדָרְךָ פְּשָׁר כְּדָרְךָ אֶת־הַנוֹלֵד עַל־פִּי רוּחַ אֱלֹהִים בֶּן גַּם־עַתָּה:

לא אָבֵל מָה אֲמַר הַכְּתוּב גֵּרָשׁ הָאָמָה הַזֹּאת וְאֶת־בָּנָהּ כִּי לֹא יִירָשׁ בֶּן־הָאָמָה הַזֹּאת עִם בֶּן־הַגְּבִירָה:

לב עַל־כֵּן אַחִי לֹא־בְנֵי הָאָמָה אֲנִינִי כִּי אִם־בְּנֵי־חֹרִים:

פרק ה

א עַל־כֵּן עָמְדוּ הֵכֵן בַּחֲפָשׁ אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ הַמָּשִׁיחַ וְאֶל־תַּחֲפָשׁוֹ עוֹד בָּעַל הַעֲבָדוֹת:

ב הִנֵּה אֲנִי פּוֹלוֹס מִגִּיד לְכֶם אִם־תִּמְלֹאוּ הַמָּשִׁיחַ לֹא־לְהוֹעִיל לְכֶם:

ג וְעוֹד אֲנִי מְזַהֵר כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר יִמּוֹל מִצְנָה הוּא לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה:

ד נִפְרָדִים מֵעַם הַמָּשִׁיחַ אַתֶּם הַמַּצְטַדְקִים בַּתּוֹרָה וְנִסּוּג מֵאֲחֵר הַחֹסֵד:

ה כִּי־אֲנִינִי בְּרוּחַ וּבְכֹאמוֹנָה נִשְׂאָ עֵינֵינוּ אֶל־צִדְקָה כֹּאֲשֶׁר קוִינִי לָהּ:

ו כִּי לְפָנַי יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֵין־יֵתֵר עוֹד לֹא לְמוֹלָה וְלֹא לְעֶרְלָה כִּי אִם־לְאֲמוֹנָה בְּעֵלְת פְּעִלִים בְּאַהֲבָה:

ז וְאַתֶּם מְרוֹצְתֶכֶם טוֹבָה הִיָּתָה מִי סָגֵר עֲלֵיכֶם מִהַשְׁגָּח אֶת־הָאָמֶת:

ח לֹא מִפִּי תִקְרָא אֶתְכֶם דְּבָרֵי מִפְּתִיכֶם יֵצְאוּ:

ט מַעֲט שְׂאֵר יַחֲמִיץ אֶת כָּל־הָעֵרִיסָה:

י וְאֲנִי בְּטַח בְּכֶם לְפָנַי אֲדִנִּינוּ כִּי מִחֲשָׁבָה יִרְהֵ לֹא תַעֲלֶה עַל־לְבָבְכֶם אֵף הַעֲכֹר אֶתְכֶם וְיִהִי מִי שִׁיחֶיהָ עוֹנוֹ יִשָּׂא:

יא וְאֲנִי אַחִי אִם עוֹד אֶקְרָא לְהַמּוֹל עַל־מַה־זֶּה אֲנִי נִרְדָּף הֲלֹא סָר מִכְּשׁוֹל הַצִּלִּיב וְאֵינֶנּוּ:

יב מִי־יִתֵּן אָפּוֹא וּמִסִּלְפֵי דְּרָכֵיכֶם יִמְלוּ:

יג כִּי דְרוֹר נִקְרָא לְכֶם אַחִי אֵף לֹא דְרוֹר לְהַחֲטִיא אֶת־בְּשָׂרְכֶם כִּי אִם־לַעֲבֹד אִישׁ אֶת־רַעְיוֹהוּ בְּאַהֲבָה:

יד כִּי כָל־הַתּוֹרָה תוֹקֶם בְּמִצְוָה הָאֶחָת הַזֹּאת וְאַהֲבָה לְרַעַף כְּמוֹד:

טו אֵף אִם־תִּנְשָׁכוּ וְתֹאכְלוּ אִישׁ אֶת־רַעְיוֹהוּ רָאוּ פֶן־אִישׁ בֶּיַד רַעְיוֹהוּ תִסְפוּ:

טז וְאֲנִי הִנְנִי אֲמַר הַתְּהַלְכוּ כְּאִנְשֵׁי רוּחַ וְאִזְּ לֹא תִמְלָאוּן אֶת תַּאֲנוֹת הַבָּשָׂר:

יז כִּי הַבָּשָׂר מִתְאַוָּה אֶת־אֲשֶׁר לֹא יֹאכְלָה הָרוּחַ וְהָרוּחַ אֶת־אֲשֶׁר לֹא יֹאכְלָה הַבָּשָׂר כִּי שְׁנֵיהֶם צָרִים זֶה לָזֶה עַד אֲשֶׁר לֹא תוּכְלוּן עֲשׂוֹת כֹּאֲשֶׁר תַּחֲפָצוּ:

י"ו וְכָל-הַמִּשְׁרָיִם לָכֶת לְפִי קִנְיָה הַמִּדָּה הַזֹּאת שְׁלוֹם
וְחֶסֶד עֲלֵיהֶם וְעַל-יִשְׂרָאֵל עִם הָאֱלֹהִים:
י"ז מַעֲתָה נְהַלְאָה אֶל-יִלְאֲנִי עוֹד אִישׁ כִּי אוֹת חוֹתֵם
הָאֶדוֹן יִשׁוּעַ נִשָּׂא אֲנִי בְּבִשְׂרִי:
י"ח אַחֵי חֶסֶד יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינְנוּ עִם-רֵוִיחְכֶם אָמֵן:

י"ח וְאִם-תִּלְכּוֹן כְּאֲשֶׁר יוֹלְכֶכֶם הָרוּחַ אֵינְכֶם עוֹד תַּחַת
מִשְׁטַר הַתּוֹרָה:
י"ט וּמַעֲלָלֵי הַבֶּשֶׁר יְדוּעִים וְאֵלֶּה הֵם גְּאוּף זְנוּת וְזִמָּה
וְעִגְבִּים:
כ עֲבַדְתָּ אֱלִילִים וּכְשָׁפִים אִיבָה מְרִיבָה וְקִנְיָה כַּעַשׁ
מִדּוֹן מַחֲלָקֶת וּמַפְלָגוֹת:
כ"א מִשְׁטֵמָה וְרִצָּח וְדִרְכֵי סִבְאִים וְזוּלָלִים וְעוֹד אַחֲרֵים
כְּמוֹהֶם אֲשֶׁר עֲלִיהֶם אֲנִי אֹמֵר כְּאֲשֶׁר מֵאָז אִמְרֹתַי
כִּי-עָשִׂי אֵלֶּה לֹא יִירָשׁוּ מַלְכוּת הָאֱלֹהִים:
כ"ב וּפְרִי הָרוּחַ הוּא אֶהְיָה שְׂמֻחָה וְשְׁלוֹם אַרְךָ אַפִּים
נְדִיבוֹת חֶסֶד וְאַמוּנָה:
כ"ג עֲנֵנָה וְהַצְנֵעַ לָכֶת וּלְמִדּוֹת כְּאֵלֶּה אֵין תּוֹרָה:
כ"ד וּמִי אֲשֶׁר לִישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הֵם הַצְּלִיבוֹ אֶת-הַבֶּשֶׁר
עִם-כָּל-תְּשׁוּקָתוֹ וְתַאֲוָתוֹ:
כ"ה אִם-חַיִּי הָרוּחַ בָּנוּ נִלְכָּה גַם-בְּאַרְחוֹת הָרוּחַ:
כ"ו וְכַבּוֹד שְׁנֹא לֹא נִרְדֵּף לְהַתְגַּרּוֹת אִישׁ בְּרַעְיָהּ אוֹ לְקִנְיָ
אִישׁ בְּרַעְיָהּ:

פרק ו

א אַחֵי אִם-אִישׁ מִכֶּם נִלְכַּד וְעָשָׂה אַחַת מֵאֵלֶּה אֲשֶׁר לֹא
תַעֲשִׂינָה אַתֶּם אֲנֹשֵׁי רוּחַ הָקֵם תְּקִימוּ אוֹתוֹ בְּעֲנַנֹת רוּחַ
וְזִכְרֹת פֶּן-תִּלְכַּד בְּמַסָּה גַם-אֶתָּה:
ב שְׂאוּ עֲלֵיכֶם אִישׁ סֶכֶל רַעְיָהּ וּבְזֹאת תִּשְׁמְרוּ אֶת-תּוֹרַת
הַמְּשִׁיחַ:
ג וְאִישׁ כִּי-יִחַשֵׁב בְּעֵינָיו כְּמָה נִחַשֵׁב הוּא בִּהְיוֹתוֹ
כְּבָלִימָה מִתְעַה הוּא אֶת-נַפְשׁוֹ:
ד אִךְ יִכְחַן אִישׁ אֶת-מַעֲשָׂהּ וְאֵז יִשְׁמַח בְּמַעֲשָׂיו לְבָדוֹ
וְלֹא לְנִכְח רַעְיָהּ:
ה כִּי אִישׁ אִישׁ כִּכָּד מִשְׂאוֹ יִשָּׂא:
ו הַתְּלִמִּיד לְמַלְמֶדוֹ דַּעַה יִתֵּן חֶלֶק מִכָּל-טוֹבוֹ:
ז אֶל-תִּשְׂאוּ נַפְשֵׁיכֶם הָאֱלֹהִים אֵין לְהַתֵּל בּוֹ כִּי כְּאֲשֶׁר
יִזְרַע אִישׁ בֶּן יִקְצֹר:
ח כִּי-יִזְרַע לְבִשְׂרוֹ יִקְצֹר קִצִּיר בְּשָׂרוֹ כְּלִיֹּן חֲרוּץ וְהִזְרַע
לְרוּחַ יִקְצֹר קִצִּיר הָרוּחַ חַיִּי עוֹלָם:
ט וְאֲנַחְנוּ בַּל-תִּרְפִּינָה יְדִינוּ בַּעֲשׂוֹת טוֹב כִּי-נִקְצֹר בַּעֲתוֹ
אִם-לֹא נִרְפָּה:
י וְעַל-כֵּן אִפּוֹא בְּעוֹד יִשְׁ-לָנוּ יָדִים גְּטִיכָה-נָּא לְכָל-בְּנֵי
אָדָם וְעַל כָּלֶם לְבָנֵי בֵּית הָאָמוּנָה:
י"א רְאוּ מַה-רַּב הַמִּכְתָּב הַזֶּה אֲשֶׁר-כָּתַבְתִּי אֲלֵיכֶם בְּיָדִי:
י"ב אֵלֶּה הַמִּבְקָשִׁים לְהַתְיַפּוֹת לְעֵינַיִם יֵאֻלְצוּ אַתְּכֶם
לְהַמּוֹל רַק לְמַעַן בַּל-יִרְדְּפוּ עַל-דִּבְרֵי צֹלֵב הַמְּשִׁיחַ:
י"ג וְהַנְמוּלִים הֵהֱם אֶת-הַתּוֹרָה אֵינֶם שְׂמֵרִים רַק חִפְצִים
כִּי תַמּוּלוּ לְמַעַן יִתְהַלְלוּ בְּכִשְׂרָכֶם:
י"ד וְאֲנִי חֲלִילָה לִי מִהַתְהַלֵּל זוּלָתִי בְּצֹלֵב יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ
אֲדִינְנוּ אֲשֶׁר-בּוֹ הָעוֹלָם צְלוּב-לִי וְאֲנִי צְלוּב לְעוֹלָם:
ט"ו כִּי-בְמִשְׁיַח יִשׁוּעַ אֵין יִתֵּר עֵז לֹא לְמוֹלָה וְלֹא לְעֶרְלָה
כִּי אִם-לְבְּרִיאָה חַדָּשָׁה:

Ephesians

אַגְרַת פּוֹלוֹס הַשְּׁלִיחַ אֶל־הָאֶפֶסִיִּים

פרק א

א פּוֹלוֹס שְׁלִיחַ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בְּרִצּוֹן אֱלֹהִים
אֶל־הַקְדוּשִׁים בְּאֶפְסוֹס וְאֶל־אֲשֶׁר נֶאֱמַן לָבָם לִפְנֵי
יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
ב חֶסֶד וְשָׁלוֹם יִתֵּן לָכֶם אֱלֹהִים אֲבִינוּ וַיֵּשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ
אֲדֹנֵינוּ:
ג בְּרוּךְ הוּא הָאֱלֹהִים אֲבִי אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר
בִּרְךָ אֶתְּנוּ מִשְׁמֵי מַעוֹנוֹ בְּכָל־בְּרִכַּת הַנֶּפֶשׁ בַּמָּשִׁיחַ:
ד כְּאֲשֶׁר בּוֹ בָחֲרָנוּ עַד לֹא נִסְדָּה אֲרֶץ לַהֲיֹת קְדוֹשִׁים
וּתְמִימִים לִפְנֵי:
ה וּבְאַהֲבָתוֹ יַעֲדָנוּ מֵרֶאשׁ לַהֲיֹת לוֹ לְבָנִים עַל־יְדֵי יֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ כְּחֶפֶץ לְבוֹ הַטוֹב:
ו לְתַפְאֶרֶת עַצְ חֶסְדוֹ אֲשֶׁר־גָּמַל עָלֵינוּ בִּידִידוֹ:
ז כִּי־בּוֹ נִמְצָא פְדוּת וּסְלִיחָה לְחַטֹּאתֵינוּ בְּדָמוֹ הַשָּׁפוּף
כְּחֶמּוֹן חֶסְדִּיו:
ח אֲשֶׁר הִרְבָּה עָלֵינוּ בְּכָל־חַכְמָה וּבִינָה:
ט וַיִּדְעֵנוּ לָנוּ אֶת־סוֹד רִצּוֹנוֹ כַּעֲצָתוֹ הַטוֹבָה הַיְעוּצָה
כְּלָבוֹ מִקֶּדֶם:
י לְקַבֵּץ בַּמָּשִׁיחַ בְּמִלְאֵת יָמֵי הַפְקָדָה כָּל אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם
וְכָל אֲשֶׁר בָּאָרֶץ וְהָיוּ בּוֹ לְאַחַדִּים:
יא וְגַם עַל־יְדוֹ נִחְזַק בַּמּוֹרָשָׁה כְּאֲשֶׁר נִבְחַרְנוּ לָהּ מֵאֶז
מִטַּעַם הָעֵשָׂה כָּל כַּעֲצַת חֶפְצוֹ:
יב לְמַעַן יֵרָאֶה עָלֵינוּ הַדָּר בְּהִיּוֹת אֲנַחְנוּ הַרְאשִׁינִים
אֲשֶׁר בְּטַחְנוּ בַּמָּשִׁיחַ:
יג וּבּוֹ בְטַחִים גַּם־אַתֶּם אַחֲרֵי אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם אֶת־דְּבַר
הָאֱמֶת אֶת־דְּבַר הַבִּשְׁרָה לְתַשׁוּעַתְכֶם וְכַאֲשֶׁר
הָאֱמֶת בּוֹ כֵּן גַּם־נִחְתָּמִים אַתֶּם בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ כְּאֲשֶׁר
דִּבֶּר:
יד אֲשֶׁר עֲרִבּוֹן הוּא לְמוֹרֶשֶׁתְנוּ עַד אֲשֶׁר־תִּגָּאֵל
וְהִי־תֵהָ־לָנוּ לְאַחֲזָה לְתַהֲלֵת שָׁם כְּבוֹדוֹ:
טו וְאֲשֶׁר עַל־כֵּן גַּם־אֲנִכִּי אַחֲרֵי שָׁמַעִי אֶת־אֱמוּנַתְכֶם
בַּיֵּשׁוּעַ אֲדֹנֵינוּ וְאַהֲבַתְכֶם לְכָל־הַקְדוּשִׁים:
טז לֹא חֲדַלְתִּי מֵהוֹדוֹת בַּעֲדְכֶם וּלְהַזְכִּירְכֶם בְּתַפְלוֹתִי:
יז כִּי אֱלֹהֵי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ אֲבִי הַכְּבוֹד יִתֵּן לָכֶם
רוּחַ הַחֲכָמָה וְהַחַיּוֹן לְדַעַת אֹתוֹ:
יח וְלְהַאֲרִי עֵינֵי שִׂכְלְכֶם לְהַשְׁכִּיל מַה הִיא תְּקִנַּת קְרוֹאִיו
וּמַה חֶסֶן כְּבוֹד לְקִדְשׁוֹ בְּנִחְלָתוֹ:
יט וּמַה עֲצָם גִּדְּל גְּבוּרָתוֹ אֲשֶׁר פָּעַל בָּנוּ הַמְּאֻמִּינִים בּוֹ
לְפִי תִקְוָה עֲזוֹ:
כ הוּא אֲשֶׁר פָּעַל בַּמָּשִׁיחַ כְּאֲשֶׁר הִקִּימוֹ מִן־הַמֵּתִים
וַיּוֹשִׁיבֵהוּ לִימִינוֹ בַּמְּרוֹם:

כא גְבוּרָה מִכָּל־מִשְׁרָה וְשִׁלְטוֹן וּגְבוּרָה וּמִמְשָׁלָה
וּמִכָּל־אֲשֶׁר נִקְרָא בְּשֵׁם גַּם־בְּעוֹלָם הַזֶּה וְגַם־בְּעוֹלָם
הַבָּא:
כב וְכָל שֵׁת תַּחַת רַגְלָיו וַיְתִנֶּהוּ לְרֹאשׁ לְכָל־הָעֵדָה:
כג אֲשֶׁר הִיא גּוֹיָתוֹ וּמִלְאוֹ כִּי מֵלָא הוּא אֶת־כָּל בְּכָל:

פרק ב

א גַּם־אַתֶּם אֲשֶׁר מֵתִים הָיִיתֶם בַּפֶּשַׁעִיכֶם וּחַטֹּאתֵיכֶם:
ב כִּי־בְאֲרָחוֹתֶם הִלַּכְתֶּם לִפְנֵים כְּמִנְהַג בְּנֵי הָעוֹלָם הַזֶּה
וְכַרְצוֹן שֶׁר חֵיל הָרוּחוֹת מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם הוּא הָרוּחַ
הַמְתַּעֲוֶרֶר בְּלָב בָּנִים לֹא־אָבוּ שְׂמוּעַ:
ג וּכְמוֹתֶם גַּם־אֲנַחְנוּ רִדְּפָנוּ תַּאֲוֹת בָּשָׂרִים לְמִלָּא
מִשְׁאָלוֹת הַבָּשָׂר וְהָלַב הָרַע עַד אֲשֶׁר־נִדְּמִינוּ בְּדַרְכֵי
חַיֵּינוּ לְשָׂאֵר בָּנִים עוֹרְרֵי זַעַם:
ד אַךְ אַל מֵלָא רַחֲמִים בְּרַב אֶהְבָּתוֹ אֲשֶׁר אֶהֱבֵנוּ:
ה הִחְיֵנוּ עִם־הַמָּשִׁיחַ בְּהִיּוֹתְנוּ מֵתִים בַּפֶּשַׁעִים וְאֶךְ
בְּחֶסֶד נִשְׁעַתֶּם:
ו כִּי הִקִּימָנוּ בַּיֵּשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וַיְתֵּן־לָנוּ לְשִׁבְתָּ עִמּוֹ
בַּמְּרוֹם:
ז לְהִרְאֹת בְּיָמִים יְבוֹאוּ אֶת־גִּדְּל עֲשֶׂר חֶסְדוֹ אֲשֶׁר־גָּמַל
עָלֵינוּ לְטוֹבָה בַּיֵּשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
ח כִּי־בְחֶסֶד נִשְׁעַתֶּם עִקֵּב אֱמוּנַתְכֶם וְלֹא מִיֶּדְכֶם הִיִּתָּה
זֹאת לָכֶם כִּי־מִתַּת אֱלֹהִים הִיא:
ט לֹא בַשָּׂכָר מַעֲשִׂיכֶם כֵּן־יִתְהַלָּל אִישׁ:
י כִּי אֲנַחְנוּ מַעֲשֵׂה יְדֵיו נִצְרָנוּ בַּיֵּשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ לְמַעֲשִׂים
טוֹבִים אֲשֶׁר הִכִּין לָנוּ מִקֶּדֶם לְלָכַת בָּם:
יא עַל־כֵּן זָכְרוּ זֹאת כִּי־גוֹיִם עָרְלִי בָשָׂר הָיִיתֶם לִפְנֵים
וְהַנִּקְרָאִים נְמוּלִי בָשָׂר אֲשֶׁר הוּא מַעֲשֵׂה יָדַיִם קָרְאוּ
לָכֶם עָרְלִים:
יב וְכִי־בָעֵת הַהִיא הָיִיתֶם בְּלֹא מָשִׁיחַ נִכְרִים לְכָל־אַזְרָח
בִּישְׂרָאֵל וְזָרִים לְכָל־בְּרִית וְהַבְטָחָה בְּאֶפְסֵ תְקִנָּה
וּבְלֹא אֱלֹהִים בָּאָרֶץ:
יג אַךְ בַּיֵּשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אַתֶּם הִרְחַקְתֶּם מֵאֶז נִקְרַבְתֶּם כִּיּוֹם
בְּדָם הַמָּשִׁיחַ:
יד כִּי הוּא שְׁלוּמָנוּ אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁנַיִם לְאֶחָד וְאֶת־הַקִּיר
הַמַּבְדִּיל בֵּינֵינוּ הָרָם:
טו כִּי־בִבְשָׁרוֹ מָחָה אֶת־הָאִיבָה וְאֶת־מִצּוֹת הַחֻקִּים
בַּתּוֹרָה וַיַּעַשׂ שְׁנַיִם לְאִישׁ־אֶחָד חֲדָשׁ בְּנִפְשׁוֹ וּבְזֹאת
עָשָׂה לָנוּ שְׁלוֹם:
טז כִּי עַל־הַצְּלִיב הַשְּׁלִיִּם שְׁנִיָּהֶם בָּגּוּ אֶחָד אֶל־הָאֱלֹהִים
וַיִּמָּח אֶת־הָאִיבָה בְּנִפְשׁוֹ:

^{י'} וַיָּבֹא וַיְבַשֶּׁר שְׁלוֹם לְרַחֲוִקִים וְשְׁלוֹם לְקָרוֹבִים:
^{י"ב} כִּי-בָּאוּ נִפְתַּח לְשִׁנָּיו מִבּוֹא לְגֶשֶׁת בְּרוּחַ אֶחָד
אֶל-אַבְיָנוּ:
^{י"ג} עַל-כֵּן אֵינוֹכֶם עוֹד גָּרִים וְתוֹשָׁבִים כִּי אִם-אַזְרָחִי הָעִיר
בְּקֶרֶב הַקְדוּשִׁים וּבְגִי בֵּית הָאֱלֹהִים:
^כ בְּנוֹיִים עַל-מוֹסְדוֹת הַשְּׁלִיחִים וְהַנְּבִיאִים שְׁשֹׁם יְשׁוּעַ
הַמְּשִׁיחַ הָיָה לְרֹאשׁ פָּנָה:
^{כ"א} וּבּוֹ כָּל-הַבְּנֵי חֶבֶר וַיִּגְדֵּל לְהִכָּל קְדוֹשׁ בִּיהוָה:
^{כ"ב} וּבּוֹ נִבְנִיתָם גַּם-אַתֶּם לְמִשְׁכַּן אֱלֹהִים בְּרוּחַ:

פרק ג

^א בַּעֲבוּר זֹאת אָפּוּא אֲנִי פּוֹלוֹס הַנְּנִי אֶסִּיר יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ
לְמַעַנְכֶם הַגּוֹיִם:
^ב הָלֹא שְׁמַעְתֶּם כִּי נִתְּנָה לִי פְקֻדָּתִי בְּחֹסֶד אֶל
בַּעֲבוּרְכֶם:
^ג וְכִי הוֹדִיעַ לִי הַסּוֹד בְּמַחְזָה כַּאֲשֶׁר כְּתוּבָתִי לְפָנַי
בְּלִשׁוֹן קְצֶרֶה לֵאמֹר:
^ד אִם תִּקְרְאוּ דְּבָרִי תוּכְלוּ לְהַפִּיר כִּי הִדַּעַת אֹתִי בְּסוֹד
הַמְּשִׁיחַ:
^ה אֲשֶׁר לֹא נֹדַע לְבָנִי אֲדָם בְּדִרוֹת מַקְדָּם כַּאֲשֶׁר נִגְלָה
כִּיּוֹם לְשִׁלְיָחִיו הַקְדוּשִׁים וְלְנִבְיָאֵיו עַל-פִּי הָרוּחַ:
^ו כִּי יִקְחוּ הַגּוֹיִם חֵלֶק גַּם-הֵם בְּנִחְלָתוֹ לִהְיוֹת כְּאַבְרָהָם
בְּגוֹיָתוֹ וְחַבְרִים לְפָנָי יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְקַבֵּל הַבְּטָחָתוֹ
עַל-פִּי הַבְּשָׁרָה:
^ז אֲשֶׁר הָיִיתִי לֵה לְמִשְׁרַת בְּמַתָּנַת חֹסֶד אֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַן
לִי לְפִי פְעֻלַּת גְּבוּרָתוֹ:
^ח אֲנִי הַצֹּעֵר בַּצִּעִירִים בֵּין הַקְדוּשִׁים נִתּוֹן לִי הַחֹסֶד
הַזֶּה לְבִשָּׁר אֶל-הַגּוֹיִם חֹסֶן הַמְּשִׁיחַ כִּי-רַב הוּא לֹאִין
חֶקֶר:
^ט וְהָאִיר עֵינַי-כָּל לְדַעַת עֶרֶךְ הַסּוֹד אֲשֶׁר צָפוּן הָיָה
מֵעוֹלָם בְּאֱלֹהִים יוֹצֵר הַכֹּל עַל-יְדֵי יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:
^י וּבְזֹאת יִדָּע עַל-פִּי הָעֶדָה לְרֹאשִׁי הַצָּבָא וּלְגִבּוֹרֵי כַח
בְּמִרוֹם נִפְלְאוֹת חֻקְמַת אֱלֹהִים:
^{י"א} כַּעֲצָה אֲשֶׁר יַעֲזֵן מַקְדָּם בְּיְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדִינּוּ:
^{י"ב} אֲשֶׁר בּוֹ נֹסִיף אֲמֵן לְגִשְׁתִּי אֵלָיו בְּאַמּוֹנָתוֹ בְּלֹב נָכוֹן:
^{י"ג} עַל-כֵּן זֹאת אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶל-נָא תִתְּעַטְפוּ בְּצִרּוֹתַי אֲשֶׁר
אֶפְפוּנִי לְמַעַנְכֶם כִּי זֹאת הִיא תִפְאָרְתְּכֶם:
^{י"ד} עַל-כֵּן אֶכְרַעַה עַל בְּרָכִי לְפָנָי אֲבִי אֲדוֹנָיִנוּ יְשׁוּעַ
הַמְּשִׁיחַ:
^{טו} אֲשֶׁר נִקְרָא שְׁמוֹ עַל כָּל-צָבָאוֹתָיו בְּשִׁמִּים וּבְאֶרֶץ:
^{טז} וְהוּא יִתֵּן לָכֶם כְּפִי-חֹסֶן כְּבוֹדוֹ לְהִתְאַזֵּר בְּגִבּוּרָה
עַל-פִּי רוּחוֹ בְּאֲדָם הַפְּנִימִי:
^{יז} וְהַמְּשִׁיחַ יִשְׁכֵּן בְּקֶרֶב לְבָבְכֶם בְּאַמּוֹנָה כִּי תִשְׁרִישׁוּ
וְתִסְדּוּ בְּאַהֲבָה:
^{יח} אֲזַ תוּכְלוּ לְהַשְׁכִּיל עִם כָּל-הַקְדוּשִׁים מֵה-הוּא הָרַחֵב
וְהָאֶרֶךְ וְהַגָּבִה וְהַעֲמֵק:
^{יט} וְלִהְיוֹנָן בְּאַהֲבַת הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר מַדַּעַת נִשְׁגָּבָה
עַד-אֲשֶׁר תִּמְלֹאוּ מִכָּל-מִלָּא הָאֱלֹהִים:

^כ וְהוּא אֲשֶׁר יָדִיו רַב לוֹ לְעוֹרֵר בְּכַח לְבָנוּ וְלַעֲשׂוֹת לָנוּ
יְתֵר עַל-כָּל-מִשְׁאָלוֹתֵינוּ וּמַחְשְׁבוֹתֵינוּ:
^{כ"א} לוֹ הוּא הַכְּבוֹד בְּתוֹךְ הָעֶדָה וּבִישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ מְדוּר
לְדוֹר וּמִהַעוֹלָם וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן:

פרק ד

^א וְאֲנִי אֶסִּיר הָאֲדוֹן אֶפְצֵר בְּכֶם לְלַכֵּת כְּנָאנָה לְמַצֵּב
הַקְּרָאִים כְּמוֹכֶם:
^ב בְּהַצָּנַע וַעֲנָנָה בְּאֶרֶץ אֲפִים וְלִשְׁאֵת אִישׁ אֶת-רַעְיָהוּ
בְּאַהֲבָה:
^ג לְשַׁקֵּד וְלִשְׁמֹר לִיחַד רוּחְכֶם בְּמַחְבֶּרֶת הַשְּׁלוֹם:
^ד לִהְיוֹת כְּאַבְרָהָם בְּגוֹף אֶחָד וּבְרוּחַ אֶחָד כַּאֲשֶׁר
גַּם-נִקְרָאתֶם לְמַצְבְּכֶם בְּתַקְנָה אֶחָת:
^ה אֲדוֹן אֶחָד אֲמוּנָה אֶחָת וְטָבִילָה אֶחָת:
^ו אֶל אֶחָד וְאֶבֶי-כָּל אֲשֶׁר הוּא עַל-כָּל וְעַם-כָּל וּבְתוֹךְ
כָּלכֶם:
^ז אֲף לְאִישׁ אִישׁ מִמֶּנּוּ חֵלֶק מִנֵּת חֹסֶד כְּמַדַּת מַתָּנַת
הַמְּשִׁיחַ:
^ח עַל-כֵּן הוּא אָמַר עָלָה לְמִרוֹם שְׁכָה שְׁכִי נִיתֵן מַתָּנוֹת
לְאָדָם:
^ט וְכִי נֹאמַר כִּי-עָלָה אֵין זֶה כִּי אִם-יָרַד בְּרֹאשְׁנָה
לְתַחְתִּיּוֹת אֶרֶץ:
^י הִיכֵר הוּא הָעָלָה לְמַעַלָה מִכָּל-שְׁמִי מְרוֹם לְמִלָּא
אֶת-הַכֹּל:
^{י"א} וְהוּא נָתַן אֶת-אֱלֹהֵי הַיְּהוּדִים וְאֶת-אֱלֹהֵי נְבִיאִים
וְאֶת-אֱלֹהֵי מִבְּשָׂרִים וְאֶת-אֱלֹהֵי רַעִים וּמוֹרִים:
^{י"ב} לְהַשְׁלִים אֶת-הַקְדוּשִׁים לְמִלָּאכַת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְמַעַן
יִבְנֶה גוֹף הַמְּשִׁיחַ:
^{י"ג} עַד אֲשֶׁר כָּלְנוּ נִבּוֹא לִיחַד לְכַבְּנוּ בְּאַמּוֹנָה אֶחָת וּבְדַעַת
בֶּן-הָאֱלֹהִים וְהִינּוּ לְאָדָם שְׁלָם בְּמִדָּה כְּמִלָּא קוֹמַת
הַמְּשִׁיחַ:
^{י"ד} לְבִלְתִּי נִהְיָה עוֹד עוֹלָלִים נִדְפִים וְנִגְרָשִׁים מִפָּנָי
כָּל-רוּחַ בְּתוֹרַת אַנְשִׁים וְתַרְמִיתֶם אֲשֶׁר בְּנִכְלִיָּהֶם
יִצּוּדוּ חֶרֶם:
^{טו} כִּי אִם-נִחְזָק בְּאַמְתִּי מֵאַהֲבָה וְהִלְכְנוּ הַלּוֹךְ וְגִדּוֹל
לְפָנָי הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר הוּא הָרֹאשׁ:
^{טז} וּבּוֹ מִדְּבַק וּמִקְשָׁר כָּל-הַגּוֹף עִם כָּל-פְּרָקָיו וְחִלְקָיו
אֶל-נִכּוֹן אֲשֶׁר בְּאַהֲבָה יַעֲבֹדוּן לְהַגְדִּילוֹ וּלְהַאֲדִירוֹ
כְּדִי כֹחַם:
^{יז} וְעַתָּה הָעֵדָתִי בְּכֶם לְפָנָי הָאֲדוֹן לֵאמֹר אֶל-תִּלְכוּ כְּיִתֵּר
הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַחֲרַי הַבְּלִי שְׁוֹא לְבָם הַלֵּף:
^{י"ח} מֵאֹרֶר דַּעְתָּם חֲשֹׁף וְחַיִּי אֱלֹהִים מוֹזְרִים לָהֶם עֵקֶב
אֲשֶׁר הִקְשׁוּ רוּחָם בְּאֲוִלְתָּם:
^{י"ט} הֵם אֲשֶׁר טָפַשׁ לְבָם וַיִּתְּמַכְרוּ לַעֲשׂוֹת כָּל-נִכְבָּלָה
וְתוֹעֵבָה וְלֹא יָדְעוּ שְׁבָעָה:
^כ וְאַתֶּם לֹא כֹזָאת לְמִדָּתֶם דְּרָכֵי הַמְּשִׁיחַ:
^{כ"א} אִם רַק מִקְשִׁיבִים הֵייתֶם לְקוֹלוֹ וְלִמּוֹדֵי דְּבָרוֹ אַתֶּם כִּי
הֵם אֲמַת בְּפָנָי יְשׁוּעַ:

כב וַעֲזַבְתֶּם דְּרָכֵיכֶם הָרָאשִׁים עַד-לְהִסִּיר מַעְלִיכֶם
אֶת-הָאָדָם הַקָּדְמִי הַנִּשְׁחָת וְהַנִּתְעָה בְּתַאֲנוֹתוֹ:
כג לְהַתְחַדֵּשׁ בְּרוּחַ חֲדָשָׁה בְּקֶרֶב לְבָבְכֶם:
כד וְלִלְבָּשׁ אֶת-הָאָדָם הַחֲדָשׁ הַנִּבְרָא בְּצַדִּיק וּבִקְדָּשׁ
בְּאֵמֶת כָּלֵב הָאֱלֹהִים:
כה עַל-כֵּן הִרְחִיקוּ שָׁקֶר מִכֶּם וּדְבְרוּ אֱמֶת אִישׁ אֶת-רֵעֵו
כִּי אֲבָרִים אֲנַחְנוּ אִישׁ לְאָחִיו:
כו רָגְזוּ וְאֶל-תִּתְּחַטְּאוּ וְלֹא תִבּוֹא הַשָּׁמֶשׁ בְּעוֹד רָגְזוּ
בְּאִפְכָּם:
כז פֶּן-תִּתְּנוּ מָקוֹם לַשָּׁטָן:
כח מִי שֶׁנִּגְבַּח אֶל-יֵסֶף לְגַנֹּב עוֹד כִּי אִם-יַעֲמַל לַעֲשׂוֹת טוֹב
בְּיָדָיו לֵהיוֹת לוֹ לְתֵת לְאָבִיוֹן:
כט כָּל-דֹּבֵר בְּלִיעַל לֹא-יֵצֵא מִפִּיכֶם כִּי אִם-דְּבָרִים טוֹבִים
וְנִכְחִים לְהַשִּׁיב נֶפֶשׁ וּלְתַת-חַן לְשִׁמְעִיהֶם:
ל וְאֶל-תַּעֲצָבוּ אֶת-רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הוּא רוּחַ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
בּוֹ נְחֻמִּים אַתֶּם עַד יוֹם הַגְּאֻלָּה:
לא וְהִרְחִיקוּ מִכֶּם כָּל-מְרִירוֹת לֵב וְחֲרוֹן אַף רָגְזוּ וְתִלְוֹנָה
וְנֹאצָּה עִם כָּל-דֹּבֵר רָע:
לב אֲבָל חַנּוּנִים תִּהְיוּ זֶה לָזֶה מִרְחָמִים וְסִלְחִים אִישׁ
לְאָחִיו כַּאֲשֶׁר גַּם-הָאֱלֹהִים סִלַּח לָכֶם בְּמִשְׁחָם:

פרק ה

א לָכֵן אַחֲרֵי אֱלֹהֵיכֶם תִּלְכוּ בְּבָנִים אֲהוּבִים:
ב וּבְאֵהָבָה תִּכְנֶנּוּ צַעֲדֵיכֶם כַּאֲשֶׁר גַּם-הַמְּשִׁיחַ אָהָב
אֶתְּנוּ וַיִּתֵּן אֶת-נַפְשׁוֹ תַּחַת נִפְשׁוֹ לְקַרְבָּן וְזִבְחַ לְרִיחַ
נִיחֹחַ לְאֱלֹהִים:
ג אַף זְנוּת וְכָל-זִמָּה וּבִצְעַל לֹא יִשְׁמַע עַל-פִּיכֶם כַּאֲשֶׁר
נִכּוֹן לְאִנְשֵׁי קֹדֶשׁ:
ד וְכֵן לֹא דַבְּרִי נִבְלָה וְלֹא הוֹלָלוֹת וְתִהְיֶה אֲשֶׁר לֹא
לְתַפְאֶרֶת לָכֶם כִּי אִם-אִמְרֵי תִהְיֶה:
ה כִּי-זֹאת יָדַעַתְּ תִּדְעוּ כִּי כָל-אִישׁ זֶנָּה וְטָמֵא אוֹ אֵהָב
בִּצְעַל מַעֲשָׂקוֹת אֲשֶׁר הוּא כְּעֹבֵד אֱלִילִים אֵין לָהֶם
נִחְלָה בְּמַלְכוּת מְשִׁיחֵנוּ וְאֶלְהִינוּ:
ו אֶל-תִּתְּנוּ לְבָבְכֶם לְשִׁגְוֹת בְּדַבְּרֵי מַהֲבִלִים כִּי בְּגִלְגֻלִּיזָה
יִשְׁלַח אֱלֹהִים חֲרוֹן אַפּוֹ בְּבָנִים סוֹרְרִים:
ז עַל-כֵּן לֹא תִהְיוּ חֲבָרִים לָהֶם:
ח כִּי-תִשְׁכַּח הָיִיתֶם לְפָנַי וַעֲתָה נִהַפְכֶתֶם לְאוֹרָה
בְּאֶדְנִינוּ הַתִּהְלֹכוֹנָא בְּכִנְיָ-אוֹר:
ט זֶה פְּרִי הָרוּחַ הוּא עֲשׂוֹת חֶסֶד לְכָל וְצַדִּיק וְאֵמֶת:
י וּבְחוּץ מִהַיִּיטֵב בְּעִינֵי אֶדְנִינוּ:
יא וְאֶל-תִּתְּעָרְבוּ בְּמַעֲלָלֵי רִיק וְחֶשֶׁךְ כִּי אִם-הוֹכַח
תּוֹכִיחוֹן אַתֶּם:
יב כִּי אֶת-אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים בְּמַחֲשָׁף חֲרָפָה הִיא לְסִפּוֹר:
יג אַף כַּאֲשֶׁר יִנְכַּחוּ אֲזִי יִגְלוּ לְאוֹר מָה הֵם לְאוֹר הַמַּגְלָה
אַתֶּם:
יד וְעַל-זֶה נֶאֱמַר קוּם לָךְ נִרְדָּם הַקִּיצָה מִן-הַמַּתִּים
וְהַמְּשִׁיחַ יִזְרַח עֲלֶיךָ:

טו וַעֲתָה תִּשְׁמְעוּ עֵין עַל-דְּרָכֵיכֶם לְהִיטִיב לָכֵת וְלֹא
כְּאִילִים כִּי אִם-כְּחֻמִּים:
טז דִּי עֲדָנָא זְכִינִין בְּעִבּוֹר כִּי רַעִים הֵימִים:
יז וְלֹא תִהְיוּ חֲסֵרֵי לֵב כִּי אִם-תִּשְׁפִּילוּ לְדַעַת מַה חֲפִץ
אֶדְנִינוּ:
יח וְאֶל-תִּסְבְּאוּ יֵין אֲשֶׁר רוּחַ עוֹנִים בְּקֶרְבּוֹ רַק הַמָּלְאוּ
רוּחַ עֲלִיוֹן:
יט וְאִמְרוּ בְּנַפְשְׁכֶם תִּהְיוּ לְשִׁירוֹת וְזִמְרוֹת יְהִי שִׁירוֹ
וְזִמְרוֹ כָּל-בְּבִכְכֶם לִיהוָה:
כ וְעַל-הַכֹּל הוֹדוּ לְאֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ תָמִיד בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ
הַמְּשִׁיחַ אֶדְנִינוּ:
כא הַכְּנֵנוּ אִישׁ מִפְּנֵי אָחִיו בִּירְאָת אֱלֹהִים:
כב וְהַנְּשִׁים נִכְנָעוֹת תִּהְיֶינָה מִפְּנֵי בְּעֲלִיָּהֶן כָּמוֹ מִפְּנֵי
הָאָדָם:
כג כִּי הַבַּעַל הוּא-רֹאשׁ הָאִשָּׁה כָּמוֹ גַּם-הַמְּשִׁיחַ רֹאשׁ
הָעֵדָה וְהוּא הַמוֹשִׁיעַ לְגוֹיָתוֹ:
כד אַף כַּאֲשֶׁר נִכְנָעַת הָעֵדָה מִלִּפְנֵי מְשִׁיחָה כֵּן גַּם-הַנְּשִׁים
תִּכְנָעֶנָּה מִלִּפְנֵי בְּעֲלִיָּהֶן בְּכָל-אַרְחוּתָן:
כה וְאַתֶּם אֲנָשִׁים אֲהָבוּ אֶת-נַפְשֵׁיכֶם כַּאֲשֶׁר גַּם-הַמְּשִׁיחַ
אֶת-עַדְתּוֹ אָהָב וַיִּתֵּן אֶת-נַפְשׁוֹ תַּחַת נִפְשָׁה:
כו לְמַעַן יַקְדִּישֶׁנָּה בְּדַבְּרוֹ אַחֲרֵי אֲשֶׁר-רָחַץ אֶתָּה בְּמִקְוָה
מַיִם:
כז לְהַקִּים לוֹ עֵדָה נִכְבְּדָה בְּרָה וְתַמְיָמָה מִבְּלִי בִּהְרֵת אוֹ
פְּחֻתָת וְכָל-מוֹם אֵין בָּהּ:
כח כֵּן הַמַּצָּנָה עַל-הָאִנְשִׁי לְאֵהָבָה אֶת-נַפְשִׁיהֶם כְּגוֹפָם כִּי
הָאֵהָב אֶת-אִשְׁתּוֹ הוּא אֵהָב אֶת-עַצְמוֹ וְאֶת-בְּשָׁרוֹ:
כט כִּי מֵעוֹלָם לֹא-שָׁנָא אִישׁ אֶת-בְּשָׁרוֹ רַק מְכַלְכֵּל וּמַפְנֵק
אוֹתוֹ כַּאֲשֶׁר גַּם-הַמְּשִׁיחַ אֶת-עַדְתּוֹ:
ל כִּי-אַחֲרֵי גּוֹפּוֹ אֲנַחְנוּ מְבָשְׂרוֹ וּמַעֲצָמוֹ:
לא עַל-כֵּן יַעֲזֹב-אִישׁ אֶת-אָבִיו וְאֶת-אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ
וְהָיוּ שְׁנֵיהֶם לְבָשָׁר אֶחָד:
לב גְּדוֹל הַסּוּד הַזֶּה נֶאֱמַר מְדַבֵּר עַל-הַמְּשִׁיחַ וְעַל-עַדְתּוֹ:
יג אַף גַּם-אַתֶּם אִישׁ אִישׁ מִכֶּם יֵאָהָב אֶת-אִשְׁתּוֹ כְּנַפְשׁוֹ
וְהָאִשָּׁה אֶת-בְּעֻלָּה תִּירָא:

פרק ו

א שְׁמַעוּ בָנִים בְּקוֹל יְלִדֵיכֶם בְּאֶדְנִינוּ כִּי דַבֵּר יֵשׁוּעַ הוּא:
ב כְּבֹד אֶת-אָבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ זֹאת הַמַּצָּנָה הָרִאשׁוֹנָה אֲשֶׁר
שָׁכְרָה בְּצַדִּיקָה:
ג לְמַעַן יִיטֵב לָךְ וּלְמַעַן יִאֲרִיכוּן יָמֶיךָ עַל-הָאֲדָמָה:
ד וְהָאֲבוֹת אֶל-תַּעֲרִירוּ חֲמַת בְּנֵיכֶם כִּי אִם-תִּגְדְּלוּם
בְּמוֹסֵר אֶדְנִינוּ וּבְתוֹכַחְתּוֹ:
ה וְאַתֶּם עֹבְדִים הַקְּשִׁיבוּ לְקוֹל אֶדְנֵיכֶם אֶדְנֵי גּוֹיְתְכֶם
בִּירְאָה וּרְעֵדָה וּבְתַס-לֵב כָּמוֹ לְמִשְׁחָה:
ו וְלֹא בְּעֵבֶדָה לְמִרְאָה עֵינַיִם לְהַפִּיק רְצוֹן מִבְּנֵי אָדָם כִּי
אִם-כְּעֹבְדֵי הַמְּשִׁיחַ הַעֲשִׂים רְצוֹן אֱלֹהִים בְּכָל-נַפְשָׁם:
ז וְעֹבְדִים מְטוֹב לֵב כְּעֹבְדֵי אֶדְנִינוּ וְלֹא כְּעֹבְדֵי אֲנָשִׁים:

ח הלא ידעתם כל-דבר טוב אשר יעשה אתו האדם
 אדנינו ישלם-לו אם-עבד הוא או בן-חורים:
 ט וגם-אתם אדנים בן תעשו להם חדלו מגער-כם
 באשר ידעתם כי גם-להם ולכם אדון בשמים אשר
 אין עמו משוא פנים:
 י ויתר הדברים אחי הנני אמר התעודדו באדנינו ובעז
 גבורתו:
 יא חגרו כלי-נשק אלהים למען תוכל לקום לפני נכלי
 השטן:
 יב כי לא עם-בשר נדם מלחמה לנו אף עם-אלופים
 ואילים שליטי ארץ מאפליה ומלאכי רעים אשר
 במרומים:
 יג על-כן קחו לכם כלי-נשק אלהים ותוכלו להתיצב
 בפני הקמים עליכם ביום רע ולהשאר נצבים בכלות
 כל-קרב:
 יד עמדו-נא מתניכם חגורי אמת ושריון צדק לבושכם:
 טו ופעמיכם יפות בנעלים לבשר בשרת השלום:
 טז ובכל ערכו מגן האמונה אשר תוכלו לכבות בו חצים
 להטים מיד הצר:
 יז והתצבו בכבע הישועה ובחרב הרוח אשר הוא דבר
 האלהים:
 יח והתפללו בכל-עת כל-תפלה ותחינה מקרב לב ורוח
 ושקדים תהיו להעתיר ולהתחנן בעד כל-הקדושים:
 יט וגם-בעד נפשי כי יושם דבר בפי ועז פי-אפתח
 שפתי להגיד סוד הבשרה:
 כ הבשרה אשר אני מלאכה אסור בכבלים ולהנתן-לי
 למלל ביד רמה באשר נכון לי:
 כא אף לבעבור תדעון מה עמדי וכל-אשר אני עשה הנה
 טוביקוס האח האהוב והמשרת הנאמן לאדנינו יגיד
 לכם כל:
 כב כי לדבר הזה שלחתי אליכם להודיעכם מה מעשינו
 ולנחם את-לבכם:
 כג שלום אהבה ואמונה אלהאחים מאת אלהים אבינו
 ומאת ישוע המשיח אדנינו:
 כד חסד לכל-האהב את-אדנינו ישוע המשיח באהבה
 נצחת:

Philippians

אגרת פולוס השליח אל הפיליפיים

פרק א

^א פולוס וטימותיוס עבדי ישוע המשיח אל כל הקדושים בישוע המשיח הישבים בפלפי עם זקניהם ומשורתיהם:
^ב חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח אדנינו:
^ג אברכה את אלהי בכל עת אשר אזכור אתכם:
^ד ואעלה תמיד בכל תפלותי כאשר אתפלל בעד כלכם:
^ה אתם הנלויים אל הבשרה למן היום הראשון ועד עתה:
^ו ובזאת אני בטח כי הוא אשר החל לפעל דבר טוב בכם גם הוא יכלנו עד יום ישוע המשיח:
^ז בן חשבה נפשי עליכם במישרים כי בקרב לבבי אשא אתכם אם בשבתי בבית האסורים או מדי דברי להצדיק את הבשרה ולהאדירה כי דברים אתם בי כלכם בתכלים נפלו לי בחסד:
^ח הן אלהים לי לעד כמה ארחמכם ברחמי ישוע המשיח:
^ט ועל זאת אתפלל כי תרבה אהבתכם הלוך ורב בכל דעה והשכל:
^י להפיר ולהבדיל בין טוב לרע להיות ברי לב ולא למוקש עד יום המשיח:
^{יא} מלאים פרי צדק עלי ידי ישוע המשיח לכבוד אלהים ותפארתו:
^{יב} ואני חפץ כי תדעון אחי זאת אשר באתני באה רק להועיל להליכות הבשרה:
^{יג} עד אשר נשמע בשער הבירה ובכל שאר המקומות כי אסיר אני למען המשיח:
^{יד} ואחים רבים הדבקים באדנינו לבשו אמן רב לנכח מוסרי וישמיעו ביתר עז את דבר האלהים בכלי פחד:
^{טו} אמנם יש מגידים עדות המשיח מקנאה ומריבה ויש מגידים מרוח נדיבה:
^{טז} ואלה המגידים עדות המשיח ממריבה ולא בתם לב יחשבו להוסיף לחץ למוסרי:
^{יז} אלה המגידים מאהבה ידעים כי להוציא צדקת הבשרה לאור אנכי עמד פה:
^{יח} אך מה אפוא עתה אם בלשון רמיה או בשפת אמת הלא מפלעבר הגד המשיח על פיהם ועל זה עלו אני וגיל תגיל נפשי:

^{יט} כי בתפלתכם וברוח ישוע משיחנו הנתון לי ידעתי כי גם זאת תהיה לי לישועה:
^כ כאשר הוחלתי כי בכל דרכי לא אבוש משברי וכל מבטחי כאז בן עתה כי ירום המשיח במונפשי אם ברחיים אם במנות:
^{כא} כי חיתי הוא המשיח והמנות הוא לרנותי:
^{כב} אכן אם ינתנו לי חיי בשרי להביא עוד פרי עמלי אז לא אדע מה אבחר:
^{כג} כי נלחץ אני בין שתיים נפשי כלתה להפריד להיות עם המשיח אשר הוא טוב לי מכל:
^{כד} אפס להאריך חיי בשרי יתר טוב הוא לכם:
^{כה} ובזאת אני בטח ויודע כי אנתר פה וישבתי עם כלכם למרבה האמונה והשמחה לכם:
^{כו} ותפארתכם לפני ישוע המשיח תגדל בי כאשר אשובה אליכם:
^{כז} רק שימו דרככם כאשר יאתה לבשרת המשיח וכי אבוא לראתכם או לשמע אינן מחזיק אז אמצא כי רוח אחד בכם ונפש אחת להלחם יחדו מלחמות אמונת הבשרה:
^{כח} ואל תיראו ואל תערצו מפני הקמים עליכם זה הוא להם לאות כליון ולכם לתשועה וגם זאת יצאה מעם האלהים:
^{כט} אשר נתן לכם גם להאמין במשיח וגם להתענות בגללו:
^ל ונפתולי אלהים נפתלתם כמני כאשר ראיתם אתי וכאשר הנכם שמעים עלי פיום הזה:

פרק ב

^א לכן אם יש נחם מה במשיח אם יש אהבה משיבת נפש אם יש חבור הרוח אם יש רחמים וחסדים:
^ב השלימו נא ששון לבבי והתאחדו בדעה אחת אהבה אחת נפש אחת ולב אחד:
^ג אל תעשו דבר במריבה או בכבוד שווא כי אם בענוותכם תחשבו איש את אחיו לגדול ממנו:
^ד אל יחוש איש לטובת נפשו לבודו כי אם גם לטובת רעהו:
^ה ויהי כן לבכם כלבב ישוע המשיח:
^ו הוא אשר במוצאתו נמצא בדמות אלהים ובכל זאת לא חשב היותו שונה לאלהים כשכל לו:
^ז כי אם התנצל את כבודו וילבש דמות עבד ויהי כתבנית אחד האדם:

פרק ג

א ויתר הדברים אחי הנני אמר שמחו באדנינו הן
לכתב אליכם משנה דבר לא לטרח עלי וטוב לכם כי
אשנן דברי:
ב השמרו מפני הפלבים השמרו מפני פצלי אנון השמרו
מפני קצוצי ערלה:
ג כי אנחנו בני ברית המולות אנחנו אשר נעבד
את-אלהים ברוח ואשר בישוע המשיח נתהלל ולא
נשים בבשר מבטחנו:
ד אף כי יש-לי לבטח גם-בבשר ואם-ישים איש בבשר
מבטחו הלא רב לי ממנו:
ה נמול בן-שמנת ימים מגזע ישראל משבט בנימין
עברי בן-עברי ובדת התורה פרוש:
ו מצד הקנאה רדפתי את-עדת המשיח ומצד צדקת
התורה לא נמצא בי שמץ דבר:
ז אף-מותר כל-אלה חשבתי לי למחסור בעבור
המשיח:
ח כי אמן הלא את-כל אחשבה לחסרון מפני יתרון
דעת ישוע המשיח אדני אשר התנצחתי בעבורו
את-כל אשר לי ולדמן חשבתים למען יהיה לי
המשיח שכרי:
ט להמצא דבק בו אנכי אשר צדקתי איננה מן-התורה
כי אם-ממקור אמונת המשיח היא הצדקה ממקור
אלהים באמונה:
י כי אתו אבקש לדעת עם-עז תקומתו לקחת חלק
במכאביו ולהיות כמתכבדו במותו:
יא אולי אוכל לעמוד לגורלי לתקומה מן-המתים:
יב לא כמו אם-פכר השגתי חפצי או הגעתי עד-תכלית
אבל ארוץ אתריו אולי אשיגנו פאשר בעבור זה
נאחזתי ביד ישוע המשיח גם-אני:
יג אחי לא אמרתי בלבי כי השגתי חפצי אף-אחת
אמרתי לשכח את-אשר מאחרי ולנטות בכל-מאד
אל-אשר לפני:
יד ורץ אני אל-המטרה אל-שכר המרוצה פאשר קראני
אלהים ונרוממני בישוע המשיח:
טו ועתה כל-השאלים מאתנו כמו כן יחשבו ואם-יש
ביניכם החשובים לא-כן גם-זאת יגלה לכם אלהים:
טז רק אל-אשר הגענו במסלה הזאת נתהלכה במעגל
אחד ובלב אחד:
יז לכו אחי בעקבותי והתבוננו אל-ההלכים בן פאשר
היינו לכם למופת:
יח כי רבים הם ההלכים אשר אמרתי לכם על-אדותם
ועתה גם-בכבי אני אמר כי-אדבי צליב המשיח הם:
יט אשר אחריתם אבדון ואלהיהם הוא הבטן וכבודם
בבשתם ואף-הגיונם הבלי חלד:
כ כי הגיונו הגיון אורחים בשמים אשר משם נחפה
למושיענו הוא ישוע המשיח אדנינו:

ח ואחרי אשר נמצא כאדם לתאר השפיל נפשו ויפגע
עד-מות עד-מות על-העץ:
ט על-כן גם-האלהים הרימו על ויתן-לו שם נעלה
מכל-שם:
י כי לשם ישוע תכרע כל-ברך אשר בשמים ואשר
בארץ ואשר מתחת לארץ:
יא וכל-לשון תשבע כי ישוע המשיח הוא האדון לכבוד
אלהים האב:
יב על-כן אהובי נפשי פאשר שמעתם אלי תמיד בהיותי
לפניכם וגם-עוד יתר הרבה פיום בהיותי מרחוק
עבדו ביראה וברעדה לישע נפשכם:
יג כי אלהים הוא הנותן לכם כח לחפץ וגם-לעשות
כחפצו:
יד וכל אשר תעשו עשו בבלי תלונה ובבלי מדון:
טו לבעבור תהיו זכים ותמימים כבני אלהים בבלי-מום
בתוך דור עקש ופתלתל אשר-תאירו ביניהם כמארת
עלי-הארץ:
טז כי תאחזון בדבר החיים להיות לי לתפארת פיום
המשיח כי לא חשתי לריק ולא יגעתי לתהו:
יז וגם לו ישפך דמי עלי-זבח ועבדה לאמונתכם אשיש
על-פליכם ואגילה:
יח וכן שישו גם-אתם וגילו עמדי:
יט ואני תוחלתי בישוע אדנינו לשלח לכם מהרה
את-טימותיוס להשיב נפשי גם-אני פאשר אדע מה
עמכם:
כ כי זולתו אין-אתי איש פלכבי הדאג לכם ממקור
נפשו:
כא כי כלם חפצי נפשם ידרשון ולא חפצי ישוע
המשיח:
כב ורק אתו ידעתם כי צרוף הוא בעליל וכבן לפני אביו
עבד עמי במלאכות הבשרה:
כג אקנה כי אשלחנו לכם בקרב הימים אחרי אשר
אקאה מה-יעשה בי:
כד אף באדנינו בטחתי כי גם-אנכי אבוא אליכם מהרה:
כה וראיתי כי נכון הדבר לשלח לכם את-אפפרודיטוס
אחי סומך ידי בעבדתי וגבר עמיתי במלחמתי הלא
הוא השלוח מכם והנתן לי מחסרי:
כו כי נכספה נפשו לכלכם ויתעצב אל-לבו בעבור אשר
שמעתם כי חלה:
כז כי אמן חלה חלה ונטה למות אף האלהים הטה אליו
חסד ולא אליו לבדו כי אם-גם אלי לבלתי הוסיף לי
יגון על-יגון:
כח על-כן חשתי לשלחו למען תראהו ותשישו בו ונגרע
יגון ממני:
כט אשר לזאת קדמו פניו באדנינו בששון רב והבו כבוד
לאנשים כמהו:
ל כי הגיע עד-שערי מות בעבור עבדת המשיח וישלח
נפשו מנגד למען המנות החסרון אשר קצרה ידכם
לסמכני:

כא שאלו לשלום כל-הקדושים בישוע המשיח האחים
אשר עמדי שאלים לשלומכם:
כב כל-הקדושים שאלים לשלומכם ובראשם אלה אשר
מבית קיסר:
כג חסד ישוע המשיח אדנינו עם-כלכם אמן:

כא אשר ישנה את-גופנו השפל וישהו בתאר גוף כבודו
כפי-פעלת כחו אשר בידו לשית כל תחת-רגליו:

פרק ד

א על-פן אחים אהובים מחמדי נפשי משוש לפי
ועטרת ראשי עמדו הכן לפני אדנינו ידידים:
ב הנני דרש מן-אבהודיה וגם פן מן-סוניטיכי להתהלך
בלב אחד לפני אדנינו:
ג ואליך חבר נאמן הנצמד-לי בעבדה אקרא-נא לעזר
להן אשר עבדו עמי יחדו במלאכות הבשרה
עם-קלימס ועם-יתר סמכי ידי אשר שמותם בספר
החיים:
ד שישו באדנינו תמיד ועוד אשנה לאמר שישו בו
משוש:
ה ענות ורחם תודע לכל-בני אדם קרוב הוא אדנינו:
ו הרחיקו כל-דאגה מכם אף הודיעו כל-משאלותיכם
בתפלה בתחנה ובתודה לאלהינו:
ז והאלהים יצו את-שלומו אשר לא יכילנו כל-שכל
לנצר את-לבכם ואת-הגיון ורחם בישוע המשיח:
ח סוף דבר אחי שימו לבכם איזה דבר אמת הוא איזה
נכבדות בו ואיזה מכונו ישר איזה הוא זף איזה הוא
נחמד ואיזה לו שם טוב אם-יש מעשה צדקה או דבר
לו נאווה תהלה שימו לבכם לכל-אלה:
ט וכל אשר למדתם וקבלתם וכמעשי אשר שמעתם או
ראיתם פן תעשו גם-אתם ואלהי השלום יהי עמכם:
י ואני שמחתי באדנינו עד-מאד כי עוד יגוב חילכם
ותשימו עין לחוש לי אף כי-עיניכם שמתם לחוש לי
תמיד אבל לא היו לכם ידיים:
יא ולא בעבור מחסרי אני דבר פן כי למדתי להיות
שמח בחלקי:
יב ידע אני לעמד בשפל המדרגה ולעמד בהיות לי די
והותר בכל-מקום ובכל-עת הספנתי לשבוע
וגם-לרעב לחיות במותר וגם-במחסור:
יג את-כל אוכל ביד המשיח המאזני חיל:
יד אבל אתם היטבתם עשו כי התחברתם עמי בצרתי:
טו גם-דעו-נא בני פילפי כצאתי מן-מקדוניה בתחלת
הבשרה לא הייתה עדה אשר-באה בדברי משא ומתן
עמדי וולתי אתם לבדכם:
טז כי גם-לתסלוניקי שלחתם לי פעם ושתיים די מחסרי:
יז ולא מתן אני מבקש כי אם-פריכם מבקש אני כי
ישנה לכם לרב:
יח אף עתה יש-לי כל די והותר ואני מלאתי כי לקחתי
מיד אפפרודיטוס את-אשר שלחתם לי לריח ניחח
מנחה ערבה לרצון לאלהים:
יט ואלהי ימלא כל-מחסרכם בעשרו ובכבודו בישוע
המשיח:
כ ולאליהינו אבינו הפבוד לעולם ועד אמן:

Colossians

אַגְרַת פּוֹלוֹס הַשְּׁלִיחַ אֶל־הַקּוֹלֹסִים

פרק א

א פּוֹלוֹס שְׁלִיחַ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בְּרִצּוֹן הָאֱלֹהִים אֲנִי וְטִימוֹתִיּוֹס אַחִינוּ:
ב אֶל־הַקְדוּשִׁים וְהָאֲחִים הַנָּאֻמָּנִים בַּמָּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ קוֹלֹסָא חֲסֵד וְשְׁלוֹם יִתֵּן לָכֶם אֱלֹהִים אָבִינוּ וְאֶדְוִינֵנו יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
ג הִנֵּה אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָאֱלֹהִים אָבִי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדִינֵנו וּמִתְפַּלְלִים בְּעֶדְכֶם תָּמִיד:
ד אַחֲרֵי אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ אֲמוֹנַתְכֶם בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וְאַחֲבַתְכֶם לְכָל־הַקְדוּשִׁים:
ה בַּעֲבוּר הַתְקִנָּה הַצְפוּנָה לָכֶם בַּשָּׁמַיִם אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם מֵאֵז מִפִּי אֲמֵרִי אֶמֶת בְּבִשְׂרָה:
ו אֲשֶׁר הוֹבֵאָה אֲלֵיכֶם כְּמוֹ גַם בְּכָל־הָאָרֶץ וּפְרִיָּה וְעֹנֶפֶה בְּאֲשֶׁר הָיָא שָׁם כְּמוֹ גַם־בְּתוֹכְכֶם לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם וַיִּדַּע יְדַעְתֶּם חֲסֵד אֱלֹהִים בְּאֶמֶת:
ז וְכֹאֲשֶׁר גַּם־כֵּן לְמַדְתֶּם מִפִּי אֶפְפָּרֶס יְדִידֵנו הָעֶבֶד עֲמֵנו יַחֲדוֹ הוּא מְשַׁרְתַּת הַמָּשִׁיחַ נֶאֱמָן לְפָנֵיכֶם:
ח וְהוּא הִגִּיד לָנוּ אֶת־אֱהָבַתְכֶם לְפִי הָרוּחַ:
ט בַּעֲבוּר זֹאת גַּם־אֲנַחְנוּ מִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כְּזֹאת לֹא חָדְלָנוּ מִהַתְפַּלֵּל וּמִהַתְחַנֵּן בְּעֶדְכֶם כִּי תִמְלָאוּ דַעַת רִצּוֹן אֵל בְּכָל־חֲכֵמָה וּתְבוּנָה הַעֲלִינָה:
י לְהַתְחַלֵּף בְּטוֹב בְּעִינֵי הָאֲדוֹן לְכָל־חֲפֶז לְבוֹ לַעֲשׂוֹת פְּרִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה טוֹב וְלִהְיוֹסִיף דַּעַת אֱלֹהִים:
יא לְהִתְאַזֵּר בְּכָל־עֹז כְּעֹז כְּבוֹדוֹ לְכָל־תּוֹחֶלֶת וְאֶרְךָ רוּחַ בְּלֹב שָׁמַח:
יב וְלִהְיוֹדוֹת לְאָבִינוּ אֲשֶׁר הִכִּינֵנוּ לְקַחַת חֵלֶק בְּנִחְלַת קִדְשׁוֹ בְּמוֹ־אֹר:
יג וְאֲשֶׁר הִצִּיל אֶת־נַפְשֵׁנוּ מִמָּוֶשֶׁלֶת הַחֹשֶׁךְ וַיִּתֵּן־לָנוּ מְקוֹם בְּמִמְלָכַת בְּנוֹ אֲשֶׁר אֱהָב:
יד וְבוֹ נִמְצָא פְדוּת בְּדָמוֹ וְסִלִּיחָה לְחַטָּאוֹתֵינוּ:
טו וְהוּא צֹלֵם אֱלֹהִים אֲשֶׁר פָּנָיו לֹא יִרְאוּ וּבְכוֹר כָּל־נִבְרָא:
טז כִּי־בּוֹ נִבְרָאוּ כָּל אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ הַנִּגְלּוֹת וְהַנְּסֻתוֹת אִם כִּסְאוֹת וּמִמְשָׁלוֹת אוֹ כָּל־מִשְׁרָה וְשָׁלְטוֹן כָּלֶם בּוֹ וְלִמְעַנּוֹ נִבְרָאוּ:
יז וְהוּא קִדְמוֹן לְכָל־דָּבָר וְעַל־פָּנָיו הֵם עֹמְדִים כָּלֶם:
יח הוּא רֹאשׁ הָעֵדָה אֲשֶׁר הָיָא גּוֹיָתוֹ וְגַם־רֹאשׁ וּבְכוֹר שְׁקֵם מִן־הַמֵּתִים לְהִיּוֹתוֹ רִאשׁוֹן לְכָל:
יט כִּי־כֵן רָצָה אֱלֹהִים אֲשֶׁר בּוֹ יִשְׁכֵּן מְלֵא הַכֹּל:

כ וְכֵן עַל־יָדוֹ יִהְפֹּף לֵב כָּלֶם לְהַתְרַצוֹת אֵלָיו אַחֲרֵי אֲשֶׁר עַל־יָדוֹ בְּדָם הַצֵּלֵב עָשָׂה שְׁלוֹם לְכָלֶם לְכָל־אֲשֶׁר בָּאָרֶץ וּלְכָל־אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם:
כא וְגַם־אַתֶּם אֲשֶׁר מוֹזְרִים הֵייתֶם לְפָנִים וְאֲבִים מִמְקוֹר הַלֵּב עָקֵב מַעֲשֵׂיכֶם הָרָעִים:
כב הִפֹּף עָתָה אֶת־לְבַבְכֶם לְהַתְרַצוֹת אֵלָיו בַּעֲצָמוֹ וּבִבְשָׁרוֹ בְּמוֹתוֹ לְהַקִּימְכֶם קִדְשִׁים לְפָנָיו זָכִים מֵעוֹן וּנְקִיִּים מִכָּל־שָׁמֶץ דָּבָר:
כג כִּי אִם־תַּעֲמִדוּ מִיִּסְדִּים וְהִכֵּן בְּאֲמוּנָה וְלֹא תִרְפוּ מִתּוֹחֶלֶת הַבִּשְׂרָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם בְּאֶזְנוֹיְכֶם וְאֲשֶׁר שוֹמְהָ בְּאֶזְנוֹי כָּל־יִצְוֹר תַּחַת הַשָּׁמַיִם וְאֲנִי פוֹלוֹס הֵייתִי לָהּ לְמִשְׁרַת:
כד וְעָתָה הִנְנִי שֹׁמֵחַ בְּעֵינֵי כִּי אֶתְעַנֶּה בְּגִלְלָכֶם וְחֵלֶק הַנִּעֲדָר מִן־חֲבֵלֵי הַמָּשִׁיחַ אֲשׁוּלִים אֲנִי בְּבִשְׂרִי בְּעַד גּוֹיָתוֹ הִלֵּא הָיָא עֲדָתוֹ:
כה אֲשֶׁר הֵייתִי לָהּ לְמִשְׁרַת כְּפִי־פְקֻדַּת אֱלֹהִים הַנְּתוּנָה לִּי בַּעֲבוּרְכֶם לְמַלְאֵת אֶת־דְּבַר אֱלֹהִים:
כו הוּא הַסּוּד אֲשֶׁר צָפוֹן הָיָה מֵעוֹלָם וּמִדּוֹר דוֹר וְעָתָה נִגְלָה לְקִדְשׁוֹ:
כז כִּי־חֲפֶז אֱלֹהִים לְהוֹדִיעַם מָה רַב עֲשֶׂה וּכְבוֹד בְּסוּד הָיָה לְגוֹיִם הִלֵּא הוּא הַמָּשִׁיחַ בְּתוֹכְכֶם צָבִי כָל־חֲמֻדָּה:
כח אֲשֶׁר בִּשְׁרָתוֹ אֲנַחְנוּ מִבְּשָׂרִים לְהַזְהִיר אֶת־כָּל־אִישׁ וּלְלַמְּדוֹ בְּלִבְבִּי חֲכֵמָה עַד־אֲשֶׁר נִצְיָגְנוּ כְּאֶדָם שָׁלֵם בַּמָּשִׁיחַ יֵשׁוּעַ:
כט זֶה הוּא אֲשֶׁר בּוֹ אֲנִי עֹמֵל וְעֹדֵר בְּלֹא לֵב וְלֹב כִּכְח יָדוֹ הַחֲזָקָה עָלַי:

פרק ב

א וְאֲנִי חֲפֶצְתִּי כִּי תִדְעוּן מִה־רַבּוֹ הַקְּרִבּוֹת אֲשֶׁר עָרַכְתִּי בְּעֶדְכֶם וּבְעַד־אֲנָשֵׁי לִוְדָקִיָּא וּבְעַד־כָּל אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֹתִי פָנִים בְּפָנִים:
ב לְמַעַן יִמְצְאוּ נַחֵם בְּלִבָּם לְהִיּוֹת קְשׁוּרִים בְּאַהֲבַתְכֶם וּבְכָל־חֶסֶן אוֹר שְׁכָלֶם יִשְׁפִּילוּ אֶל־נִכּוֹן סוּד הָאֱלֹהִים אָבִינוּ וְסוּד הַמָּשִׁיחַ:
ג אֲשֶׁר בּוֹ צְפוּנִים כָּל־אֲצֻרוֹת הַחֲכֵמָה וְהַדַּעַת:
ד וְכֹזֶאֶת אֲנִי אֲמַר פֶּן־יִדְּיַח אֶתְכֶם אִישׁ בַּשָּׁפְתִי חֲלָקוֹת:
ה כִּי אִף־אִם בְּבִשְׂרִי רָחוּק אֲנִי מִכֶּם בְּכָל־זֹאת בְּרוּחִי הִנְנִי אֲצֻלְכֶם וְנִפְשִׁי שֹׁמְחָה לְרִאוֹת סָדֵר הַלִּיכּוֹתֵיכֶם וְתִקֶּף אֲמוּנַתְכֶם בַּמָּשִׁיחַ:

^י על-כן באשר קבלתם את המשיח את-ישוע אדנינו
בן-גם-תתהלכו לפניו:

^י משרישים ובנוים בו לעמוד הכן באמונה באשר
למדתם ולעשות חיל באמרי תודה:

^ח השמרו לכם פן-תהיו לשלל למחקרי איש במשאות
שוא לפי מצות אנשים מלמדה כדרך העולם ולא
כדרך המשיח:

^ט כי כל-מלא אלהים שכן בתוכו כמו בתוך גויה:
^י ואתם ממלאים בו אשר הוא הראש לכל-משרה
ושלטון:

^{יא} וגם-בו נמלתם לא במולת מלאכת יד כי
אם-בהסיכם את-גויות הבשר החוטא הלא היא
ברית המולות למשיח:

^{יב} אשר נקברתם עמו בטבילה וכן גם-עמו קמתם
על-ידי אמונתכם בגבורת אלהים אשר הקימו
מן-המתים:

^{יג} ואתם אשר מתים הייתם בפשעיכם ובערלת בשר
החיה גם-אתכם עמו כי סלח לכל פשעינו:

^{יד} ואת-ספר חבנו הוא ספר החקים אשר ענה בנו מחה
והגו מן-המסלה ויתקעהו בצלב:

^{טו} ויפשט שרי צבאות ושליטי תבל ונגד השמש נתנם
לראוהו בם ושם גאה גאה עליהם:

^{טז} על-כן אין לאיש להרשיע אתכם עוד על-דבר מאכל
ומשקה או על-דבר מועד ראש חדש או שבת:

^{יז} כיהם רק-צללים לדברים אשר התעתדו לבוא
ומקורם הוא במשיח:

^{יח} אל-יעז איש להחליף את-משפחתכם כי יתאמר
בשפלות רוח ונתן כבוד למלאכים ועמד בדברים
אשר לא ראו עיניו ומתנשא לשוא בעשתנות בשר:

^{יט} ואינו מחזיק בראש אשר מקשר בו כל-הגוף
בפרקיו ומיתריו וממנו ימצא און לו ויגדל באשר
יגדלנו אלהים:

^כ לכן אם-מתם עם-המשיח בעזבכם יסודות העולם
למה-זה בעודכם חיים בעולם תואילו לכת את-ריצו
לאמר:

^{כא} לא תקרב הלא לא תטעם לא תגע:
^{כב} והם כלם חקים עשיהם לא יחיו בהם פמנות
וחקיהם:

^{כג} אשר להם מראה פני החכמה מחוץ ביראת אלהים
ובשפלות רוח ולענות את-גופם באשר בדאו מלבם
וכל-אלה לא לכבוד להם כי אם-בשרם ימצא חפץ
במו:

פרק ג

^א ועתה אם-קמתם עם-המשיח בקשו את אשר למעלה
אשר שם המשיח יושב לימין אלהים:

^ב שימו לבכם לאשר מעל ולא לאשר בארץ:

^ג כיהמתים אתם וחייתם צפונים עם-המשיח באלהים:

^ד וכאשר יופיע המשיח אשר הוא חיינו אז גם-אתם
תופיעו עמו בכבודו:

^ה על-כן הכחידו כלי תאונתכם בארץ ונונים שקוצים
ותשוקות זרות יצר רע ואהבת בצע אשר דמתה
לעבדת אלילים:

^ו כי בגלל אלה שפוכה חמת אלהים על-בני המרי:

^ז וגם-אתם לפנים באשר ישבתם בתוכם בן הלכתם
בדרכיהם:

^ח אך-עתה הסירו כל-אלה מעליכם גם-אתם ועף
ועברה ורשעה וחרפות ודברי נבלה מפיהם:

^ט אל-תשקרו איש בעמיתו אחרי אשר פשטתם
את-האדם הקדמני עם-פעליו:

^י ולבשתם את-האדם החדש הוא אשר התחדש בדעת
כצלם יצרו:

^{יא} אשר אין-בו ינוי או יהודי נמול או ערל נלעג לשון
פרא אדם עבד או בן-חורים כי הפל ובכל הוא
המשיח:

^{יב} ואתם כבחירי האלהים פקדשיו וידידיו לבשו רחמים
וחסדים מקור לבכם רוח שפלה עונה נאך אפים:

^{יג} לשאת איש את-פני רעהו ולסלח לו לדבר ריב
כיי-מצא ביניכם וכמו אדנינו סלח לכם בן תסלחו
גם-אתם:

^{יד} ועל-כל-אלה לבשו אהבה אשר היא אגדת
התמימים:

^{טו} ושלום האלהים אשר-נבחרתם לו בגוף אחד ימשל
בקרב לבכם ואת-טובו תכירו:

^{טז} ותורת המשיח תהיה פיהם תמיד בכל-חכמה ללמד
ולעורר איש את-אחיהו בתהלות ושירות וזמרות-ה
ומקרב לבכם תשירו לאלהים בתודה:

^{יז} וכל אשר-תעשו גם-בדבר שפתיים גם-במעשה ידיים
עשו כל בשם ישוע אדנינו ולהדות על-ידו לאלהים
אבינו:

^{יח} ואתנה נשים הכנענה לבעליהן כמשפט לפני אדנינו:
^{יט} בעלי אשה אהבו את-נשיכם ולא תהיו להן למרת
רוח:

^כ שמעו בנים אל-ילדיכם לכל אשר יאמרון כי לרצון
הוא לאדנינו:

^{כא} אבות אל-תכעסו את-בניכם פן-יאמרו נואש:

^{כב} ואתם עבדים שמעו אל-אדניכם אדני הבשר לכל
אשר יאמרון ולא בעבדה למראה עינים להפיק רצון
מבני אדם כי אם-בתם-לב פיראי יהוה:

^{כג} וכל אשר תעשו עשו בכל-נפשכם כמו ליהוה ולא
לבני-אדם:

^{כד} הן ידעתם כי מאת יהוה תקחו שכרכם ונחלתכם כי
את-אדנינו המשיח אתם עבדים:

^{כה} כי המעול יקצר-עול באשר עשה ואין משוא פנים:

אגרת פולוס השליח אלהקולסים

קנד

פרק ד

- ^א וגם-אתם אֲדֹנִים בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט תַּעֲבִידוּן
אֶת-עַבְדֵיכֶם הֲלֹא יִדְעֻתֶם כִּי גַם-לָכֶם אֲדֹן בְּשָׁמַיִם:
^ב הַתַּעֲוֹרוּ לַהֲתַפְלֵל תָּמִיד וְשִׁקְדוּ לְהַעֲתִיר בְּתוֹדָה:
^ג וַחֲלוּ אֶת-פָּנָי הָאֱלֹהִים גַּם-בַּעֲדֵנוּ לִפְתּוֹחַ לִנּוּ שַׁעַר
לְנֵיב שְׁפָתֵינוּ לְגִלּוֹת סוֹד הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר בְּגִלְלוֹ אָסוּר
אֲנִי:
^ד לְמַעַן יִנְדַע לְכָל כָּאֲשֶׁר אֲבִיעַ כְּמִשְׁפָּט:
^ה הַתְהַלְכוּ בְּתַבּוּנָה בְּקָרֵב אֵלֶּה אֲשֶׁר מִחוּץ לַעֲדַתְנוּ
וּנְבִנוּ יַת־עֲדָנָא:
^ו יְהִי דְבָרְכֶם מְהֵול בְּחֵן כְּמוֹ מְמַלַּח בְּמַלַּח וְתִדְעוּ
לְהָשִׁיב נִכְחוֹת לְכָל-אִישׁ וְאִישׁ:
^ז עַל-דִּבְרֵי מַעֲמָדִי הֲלֹא טוֹכִיקוּם יִגִּיד לָכֶם הַכֹּל הוּא
אֵח אֶהוּב וּמִשְׁרַת נְאֻמָּן גִּבֹּר עֲמִיתִי וְעַבְדִּי לְאֲדִינִי:
^ח כִּי לְדִבְרֵי הַזֶּה שְׁלַחְתִּיו אֲלֵיכֶם לְדַעַת אֶת-שְׁלוֹמִינוּ
וּלְדַבֵּר נַחֲמִים עַל-לְבָבְכֶם:
^ט וְעַמּוֹ גַּם-אוֹנִיסִימוֹס בֶּן-אַרְצְכֶם אֵח נְאֻמָּן וַיִּקְרִי לִי
הַמָּה יוֹדִיעוּ אֶתְכֶם כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה פֹה:
^י אֲרִיסְטֹרְכֹס אֲשֶׁר הוּא עַצוֹר עֲמָדִי שְׂאֵל לְשְׁלוֹמְכֶם
גַּם-מֶרְקֹס בֶּן-אַחֹת בֶּר-נָבָא אֲשֶׁר נִדְרַשְׁתֶּם לְקַבֵּל
פָּנָיו בְּבוֹאוֹ:
^{יא} וגם-יִשׁוּעַ הַנִּקְרָא בְּשֵׁם יוֹסֵטוֹס אֲשֶׁר הֵם מִן-הַנְּמוּלִים
הֵם לְבָדֶם תִּמְכּוּ בְיָדֵי בְּמִלְכוֹת הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁיבוּ
אֶת-נִפְשֵׁי:
^{יב} אֶפְפָּרְס בֶּן-אַרְצְכֶם וְעַבְדִּי יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ שְׂאֵל
לְשְׁלוֹמְכֶם הוּא אֲשֶׁר גִּבֹּר בְּתַפְלוּתִיו בְּכָל-עֵת
לְהַעֲמִידְכֶם לִפְנֵי הָאֱלֹהִים שְׁלָמִים וּמִמְלָאִים בְּמִלָּא
חֲפָצוֹ:
^{יג} כִּי עַד אֲנִי לוֹ אֲשֶׁר קִנְאַתוֹ גִּדְּלָה לָכֶם וּלְיִשְׁבֵי לודִּקְיָא
וּלְיִשְׁבֵי הִירְפוּלִיס:
^{יד} יִדִּידְנוּ לויקס הֶרְפָּא וְדִימָס שְׂאֵלִים לְשְׁלוֹמְכֶם:
^{טו} שְׂאֵלוּ לְשְׁלוֹם אַחֲיֵינוּ אֲשֶׁר בְּלודִּקְיָא וּלְשְׁלוֹם נוּמָפָס
וְהַקְהֵל אֲשֶׁר בְּבֵיתָם:
^{טז} אַחֲרֵי קְרִיאַת הָאֲגָרָת הַזֹּאת בְּאַזְנוֹיְכֶם תִּנּוּקָה לְהַקְרָא
גַּם-בְּאַזְנוֹי קַהֵּל לודִּקְיָא וְהָאֲגָרָת אֲשֶׁר לְלודִּקְיָא
תִּקְרָאוּ בָּהּ גַּם-אַתֶּם:
^{יז} וְאֶמְרוּ אֶל-אַרְכָּפוֹס זְכוֹר אֶת-מִשְׁמַרְתְּ הַפְּהִנָּה אֲשֶׁר
לְקַחְתָּ מִלִּפְנֵי הָאֲדֹן לְמִלְאֲתָהּ:
^{יח} זֹאת שְׂאֵלַת שְׁלוֹם בְּכָתֵב יָדִי אֲנִי פוֹלוֹס זְכוֹר לְמוֹסְרֵי
וְחֻסְדִּי אֵל עַמְּכֶם אֲמֵן:

1 Thessalonians

אגרת פולוס הראשונה אל-התסלוניקים

פרק א

א פולוס וסלוננוס וטימותיוס אל-עדת התסלוניקים
הדבקים באלהים אבינו ובישוע המשיח אדונינו חסד
לכם ושלום מאת אלהים אבינו ואדונינו ישוע
המשיח:
ב הנה אנחנו מברכים את-האלהים בכל-עת על-כלכם
ולא נחדל מהזכיר אתכם בתפלותינו:
ג בזכרנו תמיד לפני אלהינו אבינו את-מעשיכם
באמונה את-עבודתכם באהבה ואת-מבטח עזכם
בתקנה באדונינו ישוע המשיח:
ד כי ידענו אחים כי בחירי האלהים אתם וידידיו:
ה באשר גם-בשרתנו לא השמענו אתכם בקול דברים
לבד כי אם-גם-בגבורה וברוח הקדש ובבטחה
עצמה באשר ראיתם איך הלכנו בתוככם לטוב לכם:
ו ואתם הלכתם בעקבותינו ובעקבות אדונינו ותקבלו
את-דברינו ולבכם עלץ ברוח הקדש אף כי-צרה
גדולה מצאתכם:
ז עד אשר הייתם למופת לכל-אנשי אמונה במקדוניה
ובאכאיה:
ח כי מכם יצא קול דבר זה לא לבד במקדוניה
ובאכאיה כי אם-גם בכל-מקום יצא שמע אמונתכם
באלהים עד אשר לא נותר לנו לדבר-עוד דבר:
ט כי השמעים הגידו בפייהם איך באנו אליכם ואיך
עזבתם את-האלילים ותשובו אל-האלהים לעבוד
אלהים חיים אלהי אמת:
י ולחפזת לבנו מן-השמים לישוע אשר הקימו
מן-המתים ואשר הוא מצילנו לעתיד לבוא מתרון
אף:

פרק ב

א הן נפשכם אחי ידעת כי באנו אליכם לא-היה לריק:
ב כי אחרי התלאה אשר מצאתנו ואחרי אשר התעללו
בנו בפילפי הלא ידעתם כי אז מצאנו עז באלהינו
להגיד לכם בשרת האלהים נגד צירים רבים:
ג כי לא מפני משגה יצאה עדותנו ולא מקרב טמא
שפתים ולא מלשון רמיה:
ד כי כאשר מצא אלהים לבנו נכון לפנינו ויפקד בידינו
את-הבשרה בן נדברה לא להפיק רצון מבני-אדם כי
אם-מאלהים הבחין לבב:
ה הן ידעתם כי מעודנו לא באנו בשפת חלקות ולא
בנכלי בצעי בצע אלהים לנו לעד:

א גם לא-בקשנו כבוד אנשים לא מידכם ולא מידי
אחרים אף כי-היתה לנו צדקה להעמיס עליכם
לכלכלנו כשליחי המשיח:
ב אף בנעמות הלכנו עמכם באמת אשר תשא את-בנה
בחיקה:
ג וכן זה כמה נכסף נכספנו לכם עד אשר-אמרנו לתת
לכם גם-בשרת האלהים וגם-נפשנו בעדכם
כי-יזקרתם בעינינו עד-מאד:
ד הלא תזכרו אחי את-העמל ואת-הגיעה איך עבדנו
לילה ויוםם לבלתי היות למשא על-איש מכם באשר
הגדנו לכם בשרת האלהים:
ה עדים אתם ועד אלהים כי בקדש בצדק ובתמים
הלכנו לפניכם שמרי אמינים:
ו באשר אתם ידעים כי-כאב אל-בנינו בן דברנו דברי
מוסר ותנחומים על-לב כל-איש מכם:
ז ונעיד בכם ללכת בדרך ישרה לפני אלהים אשר קרא
אתכם לכבוד מלכותו:
ח ובזכור זאת גם-אנחנו לא נחדל מהודות את-אלהינו
כי האזנתם לדבר האלהים אשר השמענו באזניכם
לא כדבר אנשים כי אם-קבלתם אתו כדבר האלהים
לאמיתו אשר רב פחו למאמינים:
ט כי נמשלתם אחי לקהלות האלהים בישוע המשיח
אשר-בארץ יהודה כי עם הארץ הציקו לכם באשר
היהודים הציקו להן:
י הלא הם אשר המיתו את-ישוע אדונינו ואת-הנביאים
וגם-אתנו גרשו מגו והם לא טובים בעיני אלהים
ונלוזים לפני כל-אדם:
יא ואשר סגרו עלינו מקרא אל-הגוים לתשועה ובזאת
מלאה סאת עונם בדרכם תמיד וחרון אף השיגם
עד-לכלה:
יב ואנחנו אחי אחרי אשר-רחקנו מכם זה מעט
כמסתירי פנים ולא כמרחיקי לב בקשנו מאד לראות
את-פניכם בחשק-רב:
יג על-כן הואלנו לבוא אליכם אני פולוס גם-פעם
גם-פעמים והשטן עצרנו:
יד כי מה תקונתנו מה שמחתנו ומה עטרת תפארתנו
הלא אתם הנכם לפני ישוע המשיח אדונינו בבואו:
כ כי הן אתם כבודנו ושמחתנו:

פרק ג

א על-כן כלל לא יכלנו עוד ונאות להנותר באמינות לבהנו:

ב ואת-אחינו טימותיוס משרת-אל בבשרת המשיח שלחנו לחזק את-לבכם ולהזהיר אתכם באמונתכם:

ג לבלתי ינוע לב-איש מפני הצרות האלה הלא בנפשכם ידעתם כי לזאת יעדנו:

ד כי גם-הגדנו לכם מאז בהיותנו אצלכם כי-צרה תבוא עלינו וכן גם-באה כאשר ידעתם:

ה ועל-כן גם אני נלאיתי כלל ואשלח לדעת על-דבר אמונתכם אם לא נסה המנסה אתכם לתת את-עמלנו לריק:

ו ועתה כאשר שב אלינו טימותיוס מכם ויבשרנו על-דבר אמונתכם ואהבתכם כי זכרתם אתנו לטובה בכל-עת וכי תתאוו לראות את-פנינו כאשר גם-אנחנו מתאווים לראות את-פניכם:

ז לזאת אפוא אחי בכל-צרות ורעות מצאנו תנחומים בכם בגלל אמונתכם:

ח כי חיים אנחנו היום אם רק עמדים אתם הכן לפני אדנינו:

ט כי במה-נודה מה-נשיב לאלהים בעבורכם על כל-השמחה אשר שמחנו עליכם לפני אלהינו:

י לילה ויוםם נעתיר ונתפלל כי ינתן לנו לראות את-פניכם ולהשלים את אשר-לכם באמונתכם:

יא ואלהינו אבינו וישוע המשיח אדנינו יישר את-דרכנו אליכם:

יב ואתכם ירבה וכן יתן לכם אדנינו להוסיף באהבת איש לרעהו ובאהבת כל-אדם כאשר גם-אנחנו נוסיף לאהבה אתכם:

יג וכן יכונו את-לבכם בקדש ולא ימצא בכם שמץ דבר לפני אלהינו אבינו ביום בוא ישוע המשיח אדנינו עם-כל-קדשיו:

פרק ד

א סוף דבר אחי נדרש מכם ונזהיר אתכם בשם ישוע אדנינו כאשר קבלתם מפינו להתהלך במישורים ולמצא חן בעיני אלהים וכאשר גם-אתם הלכים בן תעשו וכן תוסיפו:

ב כי ידעתם את-המצות אשר נתנו לכם בשם ישוע אדנינו:

ג כי זה רצון אלהים כי קדשים תהיו ותנזרו מן-הזנות: וכל-איש מכם יבין לשמר כליו בקדש ובכבוד:

ד לא-בתאונה ועגבים כדרך הגוים אשר לא ידעו את-האלהים:

ה ולא-יפרץ איש את-אחיו ולא יוננו בדבר הזה כי נקם יהיה על-כל-אלה כאשר הגדנו והעידנו בכם מאז:

א כי לא-לתועבה קרא אתנו אלהינו כי אם-לדרך הקדש:

ב ועל-כן הבזה לא את-אדם הוא בזה כי אם-את-אלהים אשר נתן לכם רוח קדשו:

ג ועל-דבר אהבת אחים אין-לנו לכתב דבר אליכם כי הלא אתם למודי אלהים לאהבה איש את-אחיו:

ד וכן גם-עשיתם לכל-אחיכם אשר במקדוניה כלה רק-נתחנן אליכם אחי כי כן תעשו וכן תוסיפו:

ה ותתאמצו לשבת בהשקט לעשות איש את-מלאכתו ולחיות על-יגיע פפיו כאשר צוינו אתכם:

ו ובכן תתהלכו במישור את-אלה אשר מחוץ לעדתנו ולא יחסר לכם כל-דבר:

ז ועל-דבר ישגי עפר חפצנו כי תדעון כי לא לכם להתאבל באנשים אשר אין-להם תקנה:

ח כי כאשר נאמין כי ישוע מת ויחי בן גם-את-הישנים על-ידי ישוע יקים אלהים לפניו:

ט כי כזאת אנו אמרים לכם בדבר יהוה כי אנחנו הנשואים פה בחיים למועד בוא אדנינו לא נקדם את-הישנים:

י כי בתרועה ירד אדנינו מן-השמים בקול שופר אלהים מפי שר-צבא המרום והמתים במשיח יקומו אז ראשונה:

יא ואחרי-כן אנחנו הנשואים בחיים נלקח ונעלה עמכם יחדו בעננים לקראת האדון ברקיע השמים וכן נהיה עם-האדון לגנצח:

יב לכן אפוא נחמו איש את-רעהו בדברים כאלה:

פרק ה

א ועל-דבר העתים והזמנים אין-דבר אחי להפתב לכם:

ב הלא ידעתם היטב כי יום-יהיה כגנב בלילה יבוא:

ג כאשר יאמרו שלום ושלום אז פתאם יבוא עליהם אידם כחבלי יולדה ולא ימלט להם פליט:

ד אבל אתם אחי אינכם בחשך אשר יבוא עליכם היום כגנב:

ה כי כלכם בני אור ובני יום אתם לא בני לילה ולא בני חשך אנחנו:

ו על-כן אין לנו לישון כשאר האנשים כי אם-נשקד ונשתמר משכרו:

ז כי הישנים יישנו בלילה והשכרים ישכרו בלילה: ונאנחנו בני יום נשתמר משכרו ונלבוש שריון אמונה:

ח ואהבה ולכובע לנו תקנת הישועה:

ט כי לא-יצר אתנו אלהים לכלתנו באפו כי אם-להביא לנו ישועה ביד-ישוע המשיח אדנינו:

י הוא אשר מת בעדנו ואם-נקיץ או-נישן עמו נחיה יחדו:

יא על-כן הזהירו איש את-רעהו והשיבו איש את-נפשו אחיו כאשר עשיתם עד-פה:

יב וְאֶנְחֲנוּ נִפְצָר בְּכֶם אֲחִים לְדַעַת בְּשׁוּם לֵב
 אֶת־הַעֲמָלִים בְּכֶם וְאֶת־הַנִּצָּצִים עֲלֵיכֶם בְּשֵׁם הָאֱדוֹן
 וְאֶת־הַמּוֹכִיחִים אֲתֶכֶם:
 יג וְלִהְיִיר יָקָר עֲרֹכֶם הַגָּדוֹל לְאַהֲבָה אִתָּם לְמַעַן פַּעֲלָם
 וְהַחֲזִיקוּ שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם:
 יד וְאִתָּם אֲחִינוּ נִזְהִיר אֲתֶכֶם הוֹכִיחוּ אֶת־הַמַּמְרִים אֲמָצוּ
 אֶת־רַבִּי הַלֵּבב סַעְדוּ אֶת־הַחֲלִים וְהֶאֱרִיכוּ אֶף
 לְכָל־אָדָם:
 טו הַשְׁמָרוּ פֶּן־יִגְמַל אִישׁ לְאִישׁ רָעָה תַּחַת רָעָה פִּי
 אִם־רָדְפוּ לְהִיטִיב תָּמִיד לְאִישׁ אִישׁ מִכֶּם וְגַם
 לְכָל־אָדָם:
 טז וְאַף שְׂמַחִים תִּהְיוּ כָּל־הַיָּמִים:
 יז וְלֹא תַחְדְּלוּ מִהַתְּפַלֵּל תָּמִיד:
 יח הוֹדוּ עַל־כָּל־דֶּבֶר כִּי־זֶה לָכֶם חַפֵּץ אֱלֹהִים בְּיִשׁוּעַ
 הַמָּשִׁיחַ:
 ט לא תִּכְבּוּ אֶת־הַרוּחַ:
 כ וְאֶת־הַנִּבְּאוֹת לֹא תִפְרָעוּ:
 כא בָּחֲנוּ כָּל־דֶּבֶר וְהַחֲזִיקוּ בְּטוֹב:
 כב וּמִכָּל־שִׁמְץ דֶּבֶר רָע אֶף לְמַרְאֵה עֵין הִרְחִיקוּ נִגְלִיכֶם:
 כג וְאַל־הִי הַשְׁלוֹם הוּא יְקָדֵשׁ אֲתֶכֶם מִחַחֵל וְעַד־כָּלָה
 וְיִשְׁמְרֶכֶם מִכָּל־רָע בְּרוּחַ נָפֶשׁ וּגְוִיָּה לְמוֹעֵד בּוֹא
 אֲדִנִּינוּ יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
 כד נֶאֱמָן הוּא הַקָּרָא אֲתֶכֶם וְהוּא גַם־יַעֲשֶׂה:
 כה אֲנָא אֲחִי הַתְּפַלֵּל־לִי־נָא בְּעַדְנוּ:
 כו שְׂאֵלוּ לְשְׁלוֹם כָּל־הָאֲחִים בְּנִשְׁיַקְתָּ הַקֹּדֶשׁ:
 כז הִנְנִי מְשַׁבְּעֶכֶם בְּאֲדִנִּינוּ לְתַת הָאֲגָרַת הַזֹּאת לְהַקְרָא
 בְּאֲזִנִּי כָּל־הָאֲחִים הַקְּדוֹשִׁים:
 כח חֲסֹד יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדִנִּינוּ עִמָּכֶם אָמֵן:

2 Thessalonians

אגרת פולוס השנית אל-התסלוניקאים

פרק א

א פולוס וסלוננוס וטימותיוס אל-עדת התסלוניקאים
הדבקים באלהים אבינו ובישוע המשיח אדנינו:
ב חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח
אדנינו:
ג כמה עלינו להודות לאלהים תמיד בעבורכם אחי
פאשר נכון לנו כי אמונתכם הלכת הלוח ונגדל
ואהבת רעים הלוח ורב בין כלכם:
ד עד אשר גם-אנחנו נתפאר בכם לפני קהלות האלהים
על-סבלכם ואמונתכם בכל-העשק והמרוצה אשר
פגעו בכם:
ה עדות לאלהים כי ישר משפטו לאמה כי נכנים אתם
למלכותו אשר עליה נתתם שכמכם לסבל:
ו פאשר גם-צדיק הוא אלהים להשיב צרה לצרריכם:
ז ולכם העשויים יתן רוחה אתנו לעת הגלות נגלות
ישוע אדנינו מן-השמים עם-מלאכיו גברי כח:
ח לנקם נקם בלהבת אש מאת אלה אשר לא-ינדעו
את-האלהים ולא שמעו את-בשרת ישוע המשיח
אדנינו:
ט אשר יענשו להשמידם עדי-עד מלפני האדון ומקדר
גאנו:
י ביום ההוא פאשר יבוא להכבד בקדשיו ולהיות
לפלא בכל-מאמיניו כי עדותנו אשר שמעתם מפינו
אמת:
יא אשר לזאת נתפלל תמיד לאלהינו להכין את-לבכם
אליו פאשר קרא אתכם ולהשלים חפצו הטוב בכם
וכל-מעשה האמונה בגבורתו:
יב למען יכבד בכם שם ישוע המשיח אדנינו ואתם
תפבדו בו כחסדי אלהינו וישוע המשיח אדנינו:

פרק ב

א ועל-דבר ישוע המשיח אדנינו אשר יבוא ואשר
יקבצנו אליו זאת בקשתנו מכם אחי:
ב אל-נא יתר לבכם פתאם ואל-תחילו לא מפני-רוח
ולא מפני שמועה ולא מפני אגרת אשר יאמרון כי
יצאה מידינו לאמור יום המשיח הנה בא:
ג אל-יוליף אתכם איש לתהו ולא תאבו לו כי
לא-יבוא אם-לא בראשונה יהיה המעל ונגלה איש
החשאה בן-האבדון:
ד אשר יתקומם ויתגדל על-כל-אל ועבדת השם עד-פי
גם-ישוב בהיכל אלהים באלהים לאמור הוא האלהים:

ה הלא תזכרו כי דברתי אליכם בדברים האלה בעוד
הייתי עמכם:
ו וכן ידעתם את-אשר יעצננו עתה למען יגלה בעתו:
ז כי סוד הפשע כבר החל להוציא פעלתו אפס העצר
יעצננו עד אשר יוסר מתוך המסילה:
ח ואז יגלה הפשע אשר ימיתנו האדון ישוע ברוח
שפתי ויבכר פניו יכחידנו:
ט זה הוא אשר יבוא כשטן בעלילותיו ברב-כח באתות
ויבמופתים ממקור אכזב:
י ובכל-און ורמיה בין האכזבים הלא הם אשר לא רצו
להושע באהבת האמת:
יא ובעבור זאת ישלח בם אלהים משאות שוא ומדוחים
למען יאמינו בשקר:
יב ונאשמו כל-אלה אשר לא שמו אל-דברי אמת ואחרי
און לבם הלך:
יג ואנחנו אחים נכון לבנו להודות לאלהים תמיד
עליכם בחירי אדנינו כי מראשית בחר בכם אלהים
ויהי לכם לישועה אחרי אשר התקדשתם ברוח
ואמונתכם אמת:
יד והוא קרא אתכם לכל-אלה על-פי בשרתנו לתת לכם
חלק בכבוד ישוע המשיח אדנינו:
טו ועתה אחי עמדו הכן והחזיקו בלחץ הנתון לכם
על-דברי פינו או על-פי אגרתנו:
טז וישוע המשיח אדנינו ואבינו אלהינו אשר אהב אתנו
ויבחרנו נתן לנו נחם עדי-עד ותקנה טובה:
יז הוא ינחם את-לבכם ויכוונן אתם בכל-מעשה טוב
ויבכל-דבר:

פרק ג

א סוף דבר אחי התפללו עלינו ודבר יהנה ירוץ ונאדר
פאשר נאדר הוא בכם:
ב ולנו תהיה פליטה ממותי און ואנשי רשע כי לא
כל-אנשים אמונה בם:
ג אף אדנינו נאמן הוא אשר יעודד אתכם וישמרכם
מן-הרע:
ד ואנחנו סמוך לבנו באדונינו כי-עשים אתם כמצותנו
וכן תעשו בימים הבאים:
ה ואדנינו יטה את-לבכם לאהבה את-אלהים ולהחיל
למשיחכם:
ו ואנחנו מצוים אתכם אחינו בשם ישוע המשיח
אדנינו להבדל מפל-אח ההלך בדרך עקש ולא לפי
הקבלה אשר קבל ממנו:

^ז הלא ידעתם את אשר עליכם ללכת בעקבותינו כי לא
 כנלזים במעגלותם הלכנו לפניהם:
^ח ולחם איש לא אכלנו חנם כי אם-בעמל ובתלאה
 לילה ויוםם לבלתי נהיה על-איש מכם לטרח:
^ט לא מאשר אין-צדקה לנו כי אם-להיות למופת לכם
 בנפשנו אשר תלכו בעקבותינו:
^י כי גם-בהיותנו עמכם צוינו אתכם לאמר אם מאן
 ימאן איש לעשות במלאכה גם-אכול לא יאכל:
^{יא} כי שמענו כי-יש בכם אנשים מעקשי דרך אשר לא
 ייגעו בדי מלאכה כי אם-ייגעו בדי ריק:
^{יב} ואת-אנשים כאלה אנחנו מצוים ומבקשים מהם
 לפני ישוע המשיח אדנינו לעשות בנחת מלאכתם
 ולאכל את-לחמם מיגיע כפיהם:
^{יג} ואתם אחי אל-תהיו עיפים בעשתכם טוב:
^{יד} ואיש אשר לא-ישמע את-דברנו באגרת הזאת התוו
 אתו לבד ולא תתערבו בהכתתו למען יבוש:
^{טו} ואל-תחשבו לאיב כי אם-הוכח תוכיחון אתו
 כפאח:
^{טז} ואדון השלום הוא יתן לכם שלום בכל אשר תפנו
 כל-הימים ואדנינו יהי עם-כלכם:
^{יז} זאת שאלת שלום בכתב ידי אני פולוס אשר הוא
 לאות בכל-אגרותי כזה אני כתב:
^{יח} חסד ישוע המשיח אדנינו עם-כלכם אמן:

1 Timothy

אגרת פולוס הראשונה אל-טימותיוס

פרק א

א פולוס שליח ישוע המשיח על-פי דבר האלהים מושיענו ועל-פי האדון ישוע המשיח תקנתנו:
ב אל-טימותיוס בני כבן מחלצי ממקור אמונה חסד רחמים ושלוש לך מאת אלהים אבינו ומאת ישוע המשיח אדנינו:
ג בלכתי למקדוניה בקשתיך לשבת באפסוס לצות על-אנשים אחרים לבלתי יורו תורה נכריה:
ד ולא יתעסקו בדברי אגדה ובתולדות הדרות חשבונות לאין-קץ הנתנים ידים להתנפח ולא לחזק בית-אלהים באמונה:
ה כיתכלית מצות התורה היא אהבה בלב טהור ברוח נכון ובאמונה נקיה מכל-סיג:
ו אף יש אשר נטו מני-ארח נילכו אחרי ההבל:
ז יתאמרו להיות מורים בתורה ולא-יבינו את אשר ידברון ולא את-הדבר אשר עליו יחלטון:
ח הן התורה ידענו כי טובה היא אם-ילך האדם בנתיבותיה כמשפט:
ט והוא יבין כי תורה נתונה לא לאנשי צדק כי אם-לבני בלעל מרדים פשעים וחטאים עשי תועבה ונבלה מבי אב ואם או מרצחים:
י נאפים ושכבים את-זכר גנבי נפש בנים פחשים ונשבעים לשקר ועוד אחרים כמוהם ממרים בתורת חיים:
יא כפי בשרת כבוד האלהים ברוך הוא אשר הפקיד בידי:
יב ולישוע המשיח אדנינו המאזני חיל אתן תהלה כי מצא את-לכבי נאמן לפניו ויקרב אתי לשרתו:
יג אנכי אשר מגדף הייתי לפני מרדף ומחבל אף רחמתי כי עשיתי בשגגה בכלי-אמונה:
יד ויגדל חסד אדנינו עלי עד-מאד ואמונה ואהבה בי-ישוע משיחנו:
טו אמת הדבר ואמתה לכל-אדם לקבלו כי ישוע המשיח בא אל-הארץ להושיע את-החטאים ואנכי הראש להם:
טז ובעבור זאת רחמתי למען יגלה בי ישוע המשיח ראשונה את-פל-ארף רוחו להיות למופת לבאים אחרי אשר נאמינו בו לחיי עולם:
יז ולמלך עולם שכן עד אשר עין לא תשורנו הוא אלהים אחד והחכם לבדו לו הגדלה והתפארת מהעולם ועד-העולם אמן:

פרק ב

א וזאת אני דרש ממך לפני כל-דבר להעתיר רנה ותפלה תחנה ותודה בעד כל-בני-אדם:
ב בעד מלכי ארץ וכל-אשר משרה על-שכמם למען נחיה חיי מנוחה ושלחה ביראת אלהים ובנשירת לבב:
ג טוב הדבר הזה ולרצון בעיני אלהים מושיענו:
ד אשר חפץ יחפץ כי יושעו כל-בני-אדם וילמדו לדעת את-אמתו:
ה כי אלהים אחד הוא ומליץ אחד בין אלהים ובין אנשים הוא האיש ישוע המשיח:
ו אשר נתן את-נפשו כפר בעד כל-בני אדם ועדות זו עלינו להשמיע לעת מצא:
ז ואני נקראתי להיות-לה למגיד ושליח ומורה אמת ואמונה לגוים הן אמת אדברה במשיח ולא שקר מלי:
ח ולכן הנני מבקש כי האנשים יתפללו בכל-מקום וישאו ידיהם קדש בכלי-כעש ומדון:
ט וכמו כן גם-הנשים תלבשנה שמלות-חן הראיות להן בבשת פנים ובטוב טעם לא בחחלפות ראשן ולא בזקב ופנינים ולא במחלצות יקרות:
י כי אם-במעשים טובים כאשר נכון לנשם אשר ביראת אלהים חפצן:
יא האשה תלמד בהשקט ונפשה כליל תכנע:
יב ואינני נתן לאשה ללמד ולא להשתרר על-האיש כי אם-הקדש תחריש:
יג כי אדם נוצר ראשונה ואחרי-כן חוה:
יד ואדם לא נפתה כי אם-האשה כאשר שמעה דברי המפתה עברה ברית:
טו אף יש-לה תשובה בבנים אשר תלד אם צנועה היא ובמעגלי אמונה ואהבה ובדרך הקדש תיטיב לכת:

פרק ג

א הן דבר אמת הוא איש כייבבקש משמרת ראש העדה מבקש טוב:
ב אף ראש העדה תמים יהיה בלא שמץ דבר בעל-אשה אחת שם דרך נבון דבר ורצוי לבני אדם דלתיו לא ירחיק יפתח ואיש משכיל ללמד:
ג לא שתה שפור ולא בעל מהלמות כי אם-עשה רצון זולתו דרך שלום ומאס בביצע כסף:
ד וגם הוא שרר בביתו ובניו ונכנעים לפניו ומוראו עליהם:
ה כי אם-לא ידע איש להיות שרר בביתו איכה יכלול את-עדת אלהים:
ו אף לא תלמיד חדש פון-ירושלם לכוון והמשטין ירשיענו בדין:
ז וגם-שם טוב נחוצ לו מפי העמדים מחוץ לבלתי יהי לבו וילבלי יפל בפח המשטין:
ח וכן המשרתים מכבדים יהיו לא דברים בלב ולב לא סכאי יין ולא נטים אחרי הביצע:
ט נצרים סוד האמונה בלב טהור:
י וגם-הם יבחנו בראשונה ואם שמץ דבר לא נמצא בם יקרבו לשרת:
יא וכמו כן גם-הנשים כבודות תהיינה צופיות הליכותיהן ונאמנות בפל ולא שטנות בלשונן:
יב והמשרתים בעלי אשה אחת יהיו המכלכלים בגיהם ובתיהם כמשפט:
יג כי אלה אשר ישתון כמשפט יקנו להם מעלה רמה ויתר-עז באמונה בישוע המשיח:
יד כזאת כתבתי לך בתוחלתי כי אחיש לבוא אליך:
טו ואם-אחר מבוא תבדע כזאת איך להתהלך בבית אלהים הלא היא צדת אל חי עמוד האמת ויסודת:
טז אמנם גדול סוד החסידות אלהים נגלה בבשר וצדקתו נגלתה ברוח מלאכים ראו פניו וגוים התבשרו ישועתו אמונתו מלאה תכל ויעל למרום ככבוד:

פרק ד

א והרוח יגיד די-באר כי באחרית הימים יתעו אנשים מארחות אמונה ויזנו אחרי רוחות מתעתעים ותורת השדים:
ב על-ידי מטופי קזב ושוטפי חנפים אשר לבם קשה פנכה בברזל להט:
ג אלה הם אשר לא יתנו לקחת אשה ומאכלי שונים ירחיקון אשר נתן אלהים לאכל בתודה לאנשי אמונה וידעי אמת:
ד כי כל אשר עשה אלהים טוב הוא ואין פגול מאומה אם-בתודה יאכל:
ה כי יתקדש באמרי-אל וברכתו:

א אם-תשים בדברים האלה לפני האחים משרת טוב תהיה לישוע משיחנו ואמון עלי-ארחות אמונה ותורה ישנה אשר דבקה נפשך אחריה:
ב אף הרחק מאגדות סרות טעם כשיחות נשים זקנות וחנף לנפשך בפעלות יראת אלהים:
ג כי בפעלות הגוף תשתפר מעט מזער ויראת אלהים להועיל לך בכל-אשר תפנה ושבכה אתה חיי העולם הזה וחיי העולם הבא:
ד והדבר הזה אמת הוא ויאתה לכל-אדם לקבלו:
ה ובעבור הדבר הזה עמלנו ונגענו יען כיי-שמנו באל-חי מחסנו המושיע לכל-אדם ועל-יתר למאמינים בו:
ו ואתה תצוה בדברים האלה ותלמד אתם:
ז אל-יבזו לך איש לאמר עודך נער רק הנה למאמינים למופת בדברך במעשיך באהבתך ברוח באמונתך ובכר לבך:
ח ושמרת להגות בספרים תמיד להשמיע מוסרך ולקחך עד-באי אליך:
ט אל-תרחק ידיך ממתת שמים אשר נתנה לך בדבר נבואה כאשר סמכו הזקנים את-ידיהם עליך:
י שיתה כל-הגיוןך ומעניך בדברים האלה וכל-אדם יחזה בך כאשר מעלה מעלה מעלה:
יא שמור את-נפשך ואת-דברי התורה ושויית אתם לנגדך תמיד ואם בן תעשה גם-את-נפשך וגם את-נפש שמעך תושיע:

פרק ה

א אל-תגער בזקן כי אם-כאב תזהיכנו ואת-הצעירים כאחים:
ב את-הזקנות כאמות ואת-הצעירות כאחיות במחשבה בלה זפה:
ג כבד את-האלמנות אשר הנה אלמנות נכחות:
ד וכי-יהיו בנים לאלמנה או-בני בנים ראשנים הם ללמד לעשות חסד עם-בית מולדתם ולהשיב גמול לילדיהם כי הדבר הזה טוב הוא ורצוי לפני אלהינו:
ה אכן אלמנה גלמודה נכחה הלא היא אשר תשים באלהים מבטחה ותתפלל תמיד תפלות ותחנונים לילה ויום:
ו אף הרדפת חיי בשרים מתה היא בחייה:
ז ואתה תצוה כאלה לבלתי ימצא בהן שמץ דבר:
ח ומי הוא אשר לא יכלול קרבו וגם מבני ביתו יתעלם הוא בגד באמונה ורע ממכחש ביהוה:
ט לא תבוא אלמנה על-ספר הקהל בלתי מבת-ששים שנה ומעלה אשר היתה אשת איש אחד:
י ויש-לה עדות על-מעשיה הטובים כי גדלה בנים וארחים הביאה בית כי רחצה נגלי הקדושים והוציאה נפש נענה ממצוקותיה וכי רדפה כל-מעשה טוב:

^א אף אלמנות צעירות אל-תקבל כי באשר טפש לבן ופרקו על המשיח מעל צוארן כן תחשק נפשן להבעל:

^ב והנה עונן עליהן כי הפרו מבטא שפתייהן מראש:

^ג והן הנה בעצלותיהם תלמדנה לסב מבית לבית ולא-לבד בעצלותיהם כי אם-גם-לבטא הכל ולהוציא דבה ושיח אשר לא טוב:

^ד ועל-כן רצוני כי תבקשנה הצעירות להנשא ללכת בנים ולשום עין על-הליכות הבית ולא לתת תאנה לשוטן לדבר שטנה עלינו:

^{טו} כי אחדות כבר סרו אחרי השטן:

^{טז} כִּי-תהינה אלמנות בבית בן-אמונה או בת-אמונה תכלכל אתהן ולא תהיין למשא על-עדת אלהים למען תשיג ידם לכלכל אלמנותיהם הנכחות:

^{יז} הזקנים השמרים משמרתם היטב יכבדו בכבוד משנה ויתר מהם אשר עבדתם בדבר אלהים ובלקחו:

^{יח} כִּי-הכתוב אמר לא-תחסם שור בדישו ועוד נאמר הפעל יש שקר לפעלתו:

^{יט} על-זקן לא תקבל שטנה בלתי אם-על-פי שנים או-שלשה עדים:

^כ ואלה אשר חטאו הוכח תוכיח אתם בפני כל למען ישמעון גם-הם וייראו:

^{כא} העדתי בך היום נגד האלהים וישוע המשיח ונגד המלאכים בחייה לומר את-הדברים האלה ולא להטות משפט ובכל-אשר תעשה לא-תשא פני גבר:

^{כב} אל-תסמוך ידיך על-איש בחפזן ולא תתערב בעונות אחרים ואת-טהרת נפשך תשמר:

^{כג} אל-תשפתה עוד מים כי אם-קח לך מעט-יין שקוי לבטנך כי חלש אתה לרב:

^{כד} יש בני אדם אשר עונותם גלויים ומקדימים לבוא לפנייהם למשפט ויש אשר עונותם מאחרים לבוא אחריהם:

^{כה} וכמו כן גם-המעשים הטובים נודעים הם ואלה אשר לא-כן לא יוכלו להסתיר:

פרק ו

^א העבדים הנשאים עלם יתנו כבוד לאדניהם ככל-אשר יאתה להם ולא-יחלל שם אלהים ותורתו:

^ב ואלה אשר גם-אדניהם אנשי אמונה אל-יחשבוים לנקלים בעבור כִּי-אחים הם כי אם-בחפץ יתר יעבדון את-החלקים טוב עבדתם בגלל אמונתם ואהבתם ולמדת את-הדברים האלה וגם-תצוה עליהם:

^ג איש כִּי-יורה דרך אחרת ולא ישית לבו לדברים הנאמנים לישוע המשיח אדנינו ולדברי מוסר בִּיראת אלהים:

^ד איש יהיר הוא ואין תבונה בו כי נגוע הוא בדברי ריבות להוכח מלים וממקנם תצא קנאה תגרה נאצה ולב חרש רעה:

^ה מלחמות הכלים בין תעי רוח אשר האמת בתוכם נעדרת ויראת שמים בידם לעשות מקנה וקנין סור מאנשים כאלה:

^ו אמנם יראת אלהים ולב שמח בחלקו קנין גדול הוא: ^ז כי לא-הבאנו מאומה לתבל ארצנו וידענו כי לא נוציא ממנה מאומה:

^ח על-כן בהיות לנו לחם לאכל ונגד ללבש נשמחה בחלקנו:

^ט והמבקשים להעשיר ילכדו במסות ובמוקשים וברב תאנות כסל ומשחת ובאחריתם ירדו לבאר שחת ואבדון:

^י כי שרש כל-רע אהבת כסף אשר חמדו בני-אדם ותעו מדרכ אמונתם ויכאיבו נפשם במכאבים רבים:

^{יא} ואתה איש אלהים ברח-לך מאלה כי אם-צדק תרדף יראת אלהים אמונה אהבה עצר-רוח ועננה:

^{יב} הלחם מלחמת צדק לאמונתנו והחזק בנחלת חיי עולם אשר נועדת לה ואשר עדות טובה ענית לעיני עדים רבים:

^{יג} הנני פקד עליך היום נגד האלהים הממיה כל ונגד ישוע המשיח אשר ענה העדות הטובה לעיני פנטיס פילטוס:

^{יד} כִּי-תשמר את-המצוה הזאת ברה ותמיה עד-יום התגלות ישוע המשיח אדנינו:

^{טו} אשר בעתו יראנו המבדך המשל היחיד מלך המלכים ואדני האדנים:

^{טז} אשר עמו לבדו מקור חיים שכן אור אשר אין לגשת אליו לא ראה אתו אדם ולא יעצור-כח לראותו אשר לו הכבוד והגבורה לעולם ועד אמן:

^{יז} צו על-עשרי העולם הזה לבלתי ירום לבכם ולא-יבטחו בעשר אשר כנפים לו כי אם-באלהים הנתן לנו די והותר לשבץ:

^{יח} אף יעשו את-הטוב ויעשירו במעשים טובים לתת ולחלק לאשר אין נכון לו:

^{יט} ולאצור להם אוצר ליסוד טוב לעתיד לרשת את-חיי האמת:

^כ אגא טימותיוס שמר את-הפקדון אשר הפקד אתך והרחק נפשך משיחות חולין רעות רוח ומן-הבקרת אשר יכנו בשפת שקר בשם נתיבות החכמה:

^{כא} ואשר מן-ההלכים בהן תעו מארח אמונתם החסד והי עמך אמן:

2 Timothy

אַגְרַת פּוֹלוֹס הַשְּׁנִית אֶל־טִימוֹתִיוֹס

פרק א

א פּוֹלוֹס שְׁלִיחַ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בְּרָצוֹן אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר
הִבְטִיחַ לָנוּ חַיִּים בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
ב אֶל־טִימוֹתִיוֹס בֵּן יֶקֶר לִי חֹסֵד רַחֲמִים וְשְׁלוֹם לְךָ
מֵאֵת אֱלֹהִים אֲבִינוּ וּמֵאֵת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדִינִנוּ:
ג בְּרוּךְ הוּא הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר עֲבַדְתִּי אֹתוֹ בְּתֵם־לִבִּי
מִימֵי אֲבוֹתִי כִּי־אֶזְכְּרֶךָ תָּמִיד בְּתַפְלְתִּי מְדִי אֶתְפַּלֵּל
בְּלִילָה וּבַיּוֹם:
ד וְנִפְשִׁי כְּלָתָה לְרֹאוֹתְךָ כִּי דַמְעוֹתֶיךָ עָלוּ לְזָכְרוֹן לִפְנֵי
לִשְׁבַע שְׂמֵחוֹת אֶת־פְּנֶיךָ:
ה וְהִגִּיתִי בְּאֵמוּנָה הַצְרוּפָה אֲשֶׁר הִיְתָה מִקֶּדֶם בְּלִבִּי
לֹאִים אִם אֶמֶךְ וּבְלִבִּי אֲבָנִיקָה אִמְךָ וְיִדְעֹתִי מֵאֵד כִּי
הָאֵמוּנָה הַזֹּאת הִיא גִם־בְּלִבְךָ:
ו וּבַעֲבוּר זֹאת בָּאתִי לְהַזְכִּירְךָ כִּי־תַעֲזֹרֶת מִתַּנְתִּי
הָאֱלֹהִים הַנְּתוּנָה לְךָ מַעַת אֲשֶׁר סִמְכֹתִי יְדֵי עֲלֶיךָ:
ז כִּי לֹא נָתַן לָנוּ אֱלֹהִים רוּחַ פָּחַד כִּי אִם־רוּחַ גְּבוּרָה
אֲהַבָה וּמוֹסֵר:
ח וְלָכֵן אֶל־תִּבּוֹשׂ מַעֲדוֹת אֲדִינִנוּ וְלֹא מִפְּנֵי אִסּוּרֵי רֶק
נִשָּׂא חֲבִלִי הַבִּשְׂרָה כְּמִנִּי בְּגִבּוּרֶת אֱלֹהִים:
ט אֲשֶׁר הִבִּיא לָנוּ יֵשׁוּעַ וַיִּקְרָא לָנוּ בְּדִבְרֵי קִדְשׁוֹ לֹא
כְּמַעֲשֵׂינוּ כִּי אִם־כְּפַעֲצָתוֹ וּבְחִסְדּוֹ אֲשֶׁר חָלַק לָנוּ
בְּיֵשׁוּעַ מְשִׁיחֵנוּ לִפְנֵי יְמוֹת עוֹלָם:
י וְזֶה עָתָה עֹגְלָה לְאוּר כְּאֲשֶׁר נִגְלָה מוֹשִׁיעֵנוּ יֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר בִּבְשָׁרְתּוֹ בָּלַע אֶת־הַמָּוֶת וַיּוֹצֵא לְאוּר
חַיִּי־עַד וְנָתַיֵב אֶל־מָוֶת:
יא הִיא הַבִּשְׂרָה אֲשֶׁר נִקְרָאתִי לִהְיוֹת לָהּ לְמַגִּיד וּלְשָׁלִיחַ
וּלְמוֹרָה הַגּוֹיִם:
יב וּבַעֲבוּר זֹאת נִשְׂאֹתִי הַתְּלָאָה הַזֹּאת וְלֹא אֲבוֹשׁ
כִּי־יִדְעֹתִי בְּמִי הָאֵמוּנָתִי וּבִי בְּטָחָה נִפְשִׁי כִּי־רַב כֹּחַ
הוּא לְשֹׁמֵר אֶת אֲשֶׁר הִפְקַדְתִּי בְּיָדִי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה:
יג אֶת־הַדְּבָרִים הַנֶּאֱמָרִים בְּצוּרָתָם וּתְכֵנִיתָם תַּצְפֵּן אֶתְךָ
כְּאֲשֶׁר שְׂמַעְתָּ מִפִּי בְּאֵמוּנָה וּבְאֲהַבָה אֲשֶׁר בְּיֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ:
יד וְאֶת־הַפְקָדוֹן הַטוֹב אֲשֶׁר הִפְקַד אֶתְךָ שְׂמֹר־לְךָ בְּרוּחַ
הַקֹּדֶשׁ הַשֹּׁכֵן בְּנוֹ:
טו הִנֵּה יָדַעְתָּ כִּי־עֲזָבוּנִי כָלִם אֲשֶׁר בְּאִסְיָא וּבְתוֹכָם
פּוֹגְלוֹס וְהַרְמוֹגִנִים:
טז יִגְמַל הָאֱדוֹן חֹסֵד עִם־בֵּית אֲנִיסִיפּוֹרוֹס כִּי־הִשִּׁיב
נִפְשִׁי פַעַמִּים רַבּוֹת וְלֹא־בוֹשׂ מִן־הַכָּבֹל אֲשֶׁר נִאֲסַרְתִּי
בוֹ:
יז וּבְהִיּוֹתִי בְּרוּמִי שָׁקֵד לְבַקְשָׁנִי עַד כִּי־מֵצֵא אֹתִי:

יח יִתֵּן־לוֹ הָאֱדוֹן לְמִצָּא חֹסֵד מִלִּפְנֵי יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא
וְכָל־אֲשֶׁר הֵיטִיב עִמָּדִי בְּאַפְסוֹס נִפְשֶׁךָ יִדְעַת מֵאֵד:

פרק ב

א וְאֵתָה בְּנִי חֹזֵק בְּחֹסֵד יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
ב אֶת־אֲשֶׁר שְׂמַעְתָּ מִפִּי בְּפִנֵּי עֲדִים רַבִּים הַשְּׁמַע בְּאֲזְנֵי
אֲנָשִׁים נְאֻמָּנִים אֲשֶׁר יִכְנוּ לְלַמֵּד אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
גִם־לְזוֹלָתָם:
ג וְתִנָּה שְׂכָמְךָ לְסָבֵל עִמִּי כְּאִש־חֵיל בְּצָבָא יֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ:
ד אִישׁ יֵצֵא לְצָבָא לֹא־יִתְעַרֵּב בְּעִנְיָנִים אֲחֵרִים וַיִּפְּיֵק
רָצוֹן מִשֵּׁר צָבָאוֹ:
ה וְאִךְ אִם־יִצָּבֵא צָבָא עוֹד לֹא יִשְׁיֵג אֶת־הַעֲטָרָה עַד
אֲשֶׁר יִצָּבֵא כְּמִשְׁפָּט:
ו הָאֶפְרָה הָעֶבֶד אֲדַמְתּוּ רֹאשׁוֹן הוּא לֶאֱכֹל מִפְּרִי
תְּבוּאָתוֹ:
ז בֵּין בְּאֲשֶׁר־אֲנִי דֹבֵר וְהָאֱדוֹן יִתֵּן־לְךָ חֲכָמָה בְּכָל:
ח זְכוֹר אֶת־יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר קָם מִן־הַמֵּתִים וְאֲשֶׁר
יֵצֵא מִזֶּרַע דָּוִד כְּדִבְרֵי בִּשְׂרָתִי:
ט אֲשֶׁר בַּעֲבוּרָה צְרוּת עָבְרוּ עָלַי עַד אֲשֶׁר עָנּוּ בְּכָבֹל
נִפְשִׁי כְּפַעַל אֲנִי אִךְ דִּבְרֵי אֱלֹהִים לֹא יֵאָסֵר בְּכָבֹל:
י עַל־כֵּן אֶסְבֵּל כָּל־סָבֵל לְמַעַן יִשְׁיֵגוּ הַבְּחִירִים גִם־הֵם
תְּשׁוּעָתָם בְּיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וְתַפְאֲרָתָם תַּפְאֲרַת עוֹלָמִים:
יא אֲמַת הַדְּבָר הַזֶּה אִם־נִמּוּת עִמּוֹ גִם־עִמּוֹ נִחִיָּה:
יב אִם־נִסְבֵּל עִמּוֹ גִם־עִמּוֹ נִמְלֹךְ אִם נִכְחֹש־בוֹ גִם־הוּא
יִכְחֹש־בְּנוֹ:
יג אִם אֵין אֲמֵן בְּנוֹ הוּא בְּאֵמוּנָתוֹ יַעֲמֵד כִּי לְכַחַשׁ
בְּנִפְשׁוֹ לֹא יוֹכֵל:
יד אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה תִּזְכֹּר לִפְנֵיהֶם וְהַעֲד בָּם לִפְנֵי
הָאֱדוֹן לְבִלְתִּי יִבְאוּ בְּדִבְרֵי רִיבּוֹת לְהוֹכֵחַ מַלְּיִם אֲשֶׁר
לֹא יוֹעִילוּ לְמֵאוּמָה כִּי אִם־לְמִסְפָּךְ רוּחַ עוֹנֵעִים בְּלִבִּי
שְׂמַעִיהֶם:
טו בִּקֵּשׁ לִהְיוֹת טְהוֹר כְּכֹסֶף צָרוּף לִפְנֵי אֱלֹהִים כְּפַעַל
אֲשֶׁר לֹא־יִבוֹשׂ מִפְּעָלוֹ וְכִיּוֹדַע לְחֵלֶק דְּבַר־אֲמַת דְּבָר
דְּבָר עַל־אֲפָנָיו:
טז אִךְ הִרְחֵק נִפְשֶׁךָ מִשִּׁיחוֹת חוֹלִין וּרְעוֹת רוּחַ אֲשֶׁר
יִמְשְׁכוּ אֶת־בְּעָלֵיהֶם לְהוֹסִיף רָשָׁע לְמַכְבִּיר:
יז וְדִבֵּר פִּיהֶם כְּרֶקֶב יֹאכֵל אֲשֶׁר מֵהֶם הוֹמָנִיוֹס
וּפִילִיטוֹס:
יח וְהֵם סְרוּ מִדְּרָךְ אֲמַת לֵאמֹר כִּי־תַחֲזִית הַמֵּתִים כָּבֹר
הִיְתָה מֵאֵז וַיְהִי לְאֵמוּנָת רַבִּים לְמוֹקֵשׁ:

יט אף יסוד האלהים יקום לנצח וזה הוא חותמו יודע
 יהיה את אשר-לו וגם זה מי אשר יקרא בשם המשיח
 יחדל מעשות און:
 כ אולם בבית גדול לא לבד כלי זהב וכלי כסף כי
 אם-גם ימצאון שם כלי עץ וכלי חרש אשר יש מהם
 לכבוד ויש מהם לקלון:
 כא ואיש כייטתה נפשו מהם והיה לכלי כבוד לכלי
 קדש ולכלי יקר ביד בעליו מוכן לכל-מעשה טוב:
 כב הרחק לבך מתאות הנעורים אף רדף צדק אמונה
 אהבה ושלוה עם-כל-הקראים בשם האדון מלב
 טהור:
 כג רק מחקרי כסל ורעות רוח חדל לך כי משרשם יפרה
 ריב ומדון:
 כד ולא לעבד האדון לריב כי אם-להיות נוח לכל ומבין
 ללמד:
 כה ובעונת-חן יורה את-הממרים אולי יתן אלהים
 בלבכם לשוב ולהכיר את-האמת:
 כו ולהמלט מרשת השטן אשר פרש לרגלים ואשר נשבו
 כרצונו:

פרק ג

א ועתה דע-לך כי דרות יגלדו באחרית הימים
 עד-להשחית:
 ב כייקומו אנשים אהבי עצמם רדפי בצע מרחיבי פה
 ועינים רמות דברי סרה ממרים לילדיהם חסד לא
 יכירו וכל-קדש יחללון:
 ג חסרי רחמים מפירי ברית ומלשנים זוללים אכזרים
 ושאני כל-טוב:
 ד מסרים פחזים וזדים רדפים להתענג בתענוגים
 מהתענג באלהים:
 ה והם פנים להם כדמות יראת שמים אף מכחה אין
 בקרבם ועל-כן הרחק נפשך מהם:
 ו כיימהם הם הוהלים לבוא אל-הבתים לנהג בשביות
 חרב נשים סרות טעם מלאות עון ונפשן שוקקה
 לכל-תשוקה:
 ז הן הנה הלמדות תמיד ולדעת את-האמת אין לאל
 ידן:
 ח כייכמו ינים ויממרים התיצבו בפני משה בן גס-אלה
 מתיצבים בפני האמת בנים משחיתים בדעת וגלזלים
 באמונה:
 ט אף חפצם לא יצלח עוד בידם פי תגלה נבלתם
 לעיני-כל באשר קרה גס-לאנשים ההם:
 י ואמה הלכת בעקבותי במעגלי תורתך בהליכות חיי
 ובמגמת פני באמונתי בארץ רוחי באהבתי ובסבלות
 נפשי:
 יא וברדיפות ובצרות אשר ידעת כי אפפוני באנטיוכיא
 באקוניא ובלוסטרא כיישם נרדפתי על-צנארי עד
 אשר-הצילני האדון מפל-רדפי:

יב כי הלא כלם החפצים בחיי יראת שמים בישוע
 המשיח נרדפים המה:
 יג אף אנשים רעים וקסמים בן זרעו וכן ישחיתו מתעים
 הם ונתעים:
 יד אבל אתה שמר את-אשר למדת והשפלת אל-נכון כי
 ידעת מי-הוא אשר מפיו למדת:
 טו וכיימנעריך ידעת את-כתבי הקדש אשר על-ידם
 תשפיל להושע באמונת ישוע המשיח:
 טז כל-כתבי הקדש על-פי רוח אלהים המה ונכונים
 להורות ולהוכיח להשיב נפש ולישר במעגלי צדק:
 יז ועל-פיהם שלם יהיה איש האלהים ונכון
 לכל-מעשה טוב:

פרק ד

א לכן אני נגד פני אלהים ונגד פני ישוע המשיח
 אדונינו אשר ישפט את-החיים ואת-המתים באשר
 יגלה במלכותו הנני מצוץ היום לאמר:
 ב קרא את-דבר בשכתו ולא תחדל מקרא גס-בעתו וגם
 בלא עתו ובכל-ארץ רוחך הוכיח תוכיח ותגער ותזהר
 לפי כל-דברי התורה:
 ג כיימים יבואו אשר לא-יכילו בגי-אדם תורת חיים
 כי אגניהם הכו בקרס ונחמון מורים יצברו להם
 באותם להתגדר-בם:
 ד מן-האמת יסירו אונם להטות אחר משרי שוא:
 ה אבל אתה עמד על-משמרתך התענה תחת ידי הרעה
 עשה מלאכת המבשר וכלה את-עבדתך:
 ו ואני נכונה נפשי להשתפף עלי-זבח ועת חליפתי
 באה:
 ז מלחמת צדק נלחמתי את-מרוצתי השלמתי
 ואת-האמונה נצחתי:
 ח ולמן-היום הזה צפון לי כתר הצדקה אשר ביום
 ההוא יתן-לי האדון שפט צדק ולא-לי לברי כי
 אם-גם לכל-החפצים בהתגלותו:
 ט חושה ובאה אלי עד-מהרה:
 י דימס עזבני כי אהב את-העולם הזה וילך-לו
 לתסלוניקי קריסקיס לגלטיא וטיטוס לדלמטיא:
 יא ולוקס לבדו נשאר עמי קחה-נא את-מרקוס והביאהו
 עמך לעזר-לי בעבדתי:
 יב את-טוביקוס שלחתי לאפסוס:
 יג הבא-נא אתך את-מעילי אשר עזבתי בטרואס תחת
 ידי קרפוס וגם את-הספרים אף את-הקלפים
 בראשם:
 יד אלכסנדרוס חרש הנחשת עשה לי רעות רבות
 ישלם-לו יהנה במעשהו:
 טו וגם-אתה השתמר מפניו כי הוא התיצב בפני למרות
 ולהפר דברינו:

טו כַּאֲשֶׁר בָּאתִי לְהִצְטַדֵּק בַּפַּעַם הָרִאשׁוֹנָה לֹא-עָמַד אִישׁ
אֵתִי כִּי-כָלָם עָזְבוּנִי אֶל-יַחְשָׁב לָהֶם לַעֲוֹן:
יז אַבְל הָאָדוֹן הִזָּה בְּעֲזָרִי וַיַּחַזְקֵנִי לְמַעַן תִּקְרָא הַבְּשָׂרָה
עַל-פִּי וַיִּשְׁמְעוּ כָל-הַגּוֹיִם וְגַם-בְּעֲזָרְתּוֹ מִפִּי אֲרִיָּה
נִצְלָתִי:
יח כֵּן יִצְלַנִּי הָאָדוֹן מִכָּל-רָע וַיּוֹשִׁיעֵנִי לְבּוֹא אֶל-מַלְכוּת
שְׁמַיִם וְלוֹ אֶתֵּן כְּבוֹד לְעוֹלָם וָעֶד אָמֵן:
יט שְׂאֵל לְשָׁלוֹם פְּרִי־סִקָּה וְעֵקֶלֶס וּבֵית אָנִיסִיפּוֹרוֹס:
כ אַרְסֵטוֹס נִשְׁאָר בְּקוֹרִנְתוֹס וְאֶת-טָרוֹפִימוֹס הַנִּחָתִי
בְּמִילֵטוֹס כִּי חָלָה הוּא:
כא מִהֵרָ נֹבֵא אֵלַי לִפְנֵי יָמוֹת הַחֲרֹף אֲנֹבּוּלוֹס וּפּוֹדִיס
וְלִינוֹס וּקְלוֹדִיָּה וְכָל-אֲחֵינוּ שְׂאֵלִים לְשָׁלוֹמָךְ:
כב אֲדִנִּינוּ יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ עִם-רוּחֶךָ וְחִסְדּוֹ עִמָּכֶם אָמֵן:

Titus

אגרת פולוס אל טיטוס

פרק א

א פולוס עבד אלהים ושלח יושע המשיח כפי אמונת
ב חירי אלהים וכפידעת האמת ביראת שמים:
ב בתקנת חיי עולם אשר הבטיח האל הנאמן מראש
מקדמי-ארץ:
ג ואת-דברו גלה בעתו על-פי קריאת הבשרה הלא
היא אשר הקדה אתי בפקדת אל מושיענו:
ד אל-טיטוס בני כבן מחלצי במנת חלק אמונתנו חסד
ורחמים ושלום לך מאת האלהים האב ומאת אדונינו
ישוע המשיח מושיענו:
ה בעבור זאת הנחתיך בקריטי למלאת כל-אשר יחסר
שם ולהקים זקני העדה בכל-עיר ועיר פאשר
צויתיך:
ו כי-יהיה איש נקי ואין-בו שמץ דבר בעל-אשה אחת
ובניו מאמינים ואין דבתם רעה כי בני בליעל הם או
בני-מרי:
ז כי על-ראש העדה להיות נקי מכל-שמץ דבר
כבן-משק בית-אלהים לא עשה כרצון עצמו לא איש
חמה לא סבא יין לא בעל מהלמות ואשר לא נשא
לכצע נבזה נפשו:
ח כי אם-פתח דלתיו לארח ואהב כל-טוב השם עינו
על-דרכיו צדיק וקדוש וכבש את-יצרו:
ט ומחזיק בדבר אמת לפי התורה ובכן ידיו רב-לו
בתורת חיים גם-להזהיר וגם להוכיח את-הקמים
עלינו:
י כי-ירבים הם המאנים לשמע והטף יטיפון משאות
שוא ומדוחים ועל-יתר מבני הנמולים:
יא אשר הסכר יסכר פיהם כי הם ההפכים בתים שלמים
ודברים למדון אשר לא כדת עקב בצע נבזה:
יב וכבר אמר אחד מהם והוא נביא מקרבם הקרטים
אנשי כזב הם מעולם דמינם פחיתו יער ובטנם בטן
עצלות:
יג העדות הזאת עדות אמת ועל-כן הוכח תוכיח אתם
תוכחה נמרצה למען יחליפו כח באמונה:
יד ולא ישימו עוד לב אל-אגדות היהודים ואל-מצות
אנשים אשר יסתירו פנים מן-האמת:
טו הכל טהור לטהורים אך לטמאים ולבני בלי-אמונה
אין טהור מאומה כי גם-לבם ודעתם טמאתם בם:
טז בפיהם יגידו כידעת אלהים אתם ובמעשיהם
יכזבו-לו כי נתעבים הם ולא אמן בם ולא-יזלחו
לכל-מעשה טוב:

פרק ב

א ואתה תדבר דברך כדת תורת חיים:
ב דבר אל-הזקנים כי יפקחו עין על-דרכיהם להיות
בבונים מאשרים ושלמים באמונה באהבה ובכח
הסבל:
ג וכן גם-אל-הזקנות לפלס הליכותיהן כמשפט
להליכות נשים בקדש לא להלשין בלשון ולא
למשוך בלין את-בשרן כי אם-להורות ארח טוב:
ד לאשר את-הנשים הצעירות לאהבה את-בעליהן
ואת-בניהן:
ה להצנע לבת לזכות את-ארחן ולעשות מלאכתן
בביתן ולהיות טובות ונכונות תחת ידי בעליהן
לבלתי ינתן דבר האלהים לגדופים:
ו וגם על-האנשים הצעירים תצוה לאמר כי יישרון
ארחותם:
ז ואתה בנפשך יהיה תמיד למופת להם במעשיך
הטובים ובאמרים נכחים ויקרים אשר אין בהם נפתל
ועקש:
ח ובלקח טוב אשר משחת אין-בו עד אשר צריך
לכשו-בשת ולא ימצאו לדבר עלינו סרה:
ט ועל-העבדים תצוה כי-יבנעו תחת ידי אדניהם
ולהיות להם לרצון תמיד ולא להשיב דבר למרות
עיניהם:
י ולא לגנב כי אם-להראות במעשיהם כי רוחם נאמנה
ובזאת יפארו בכל את-תורת אלהינו המושיע לנו:
יא כי חסד אלהים זרח פשח לישע בני האדם כלם:
יב ולהורות לנו להבדל מכל-רע ומתאזות חיי בשרים
ולגור בארץ הלזו בהשכל ובמישרים וביראת שמים:
יג ועינינו נשואות אל-התקנה הטובה לעת גלה כבוד
האלהים הגדול וישוע המשיח מושיענו:
יד אשר נתן את-נפשו בעדנו להציל אתנו מכל-עון
ולטהר את-נפשנו להיות לו לעם סגלה מלאי קנאה
למעשים טובים:
טו בדברים האלה תדבר ותזהיר בכל-תקף ואיש
אל-יבז לך:

פרק ג

א צו עליהם לזכור להיות נכנעים תחת ידי משליהם
ושריהם לשמע בקולם ולהיות נכנים לכל-פעל טוב:

^ב לא לגדף איש לא לחרחר מדון כי אם-להתהלך
בנחת ובצננה לעיני כל-אדם:

^ג כי לפנים הינו גם-אנחנו בכלי-לב לדעת בכלי-אזן
להקשיב ותעי רוח עבדים לכל-תאנה ותמדה
ומגדלים במשטמה ובקנאה שנואים ושנאים איש
לרעהו:

^ד אף באשר נגלו חסדי אל מושיענו ורחמי לבני אדם:
^ה הושיעה לנו ידו לא בצדקתנו אשר עשינו כי
אם-בחסדו נולדנו מחדש במי הרחצה ויחדשנו
ברוח קדשו:

^ו אשר שפך עלינו שפע רב על-ידי ישוע המשיח
מושיענו:

^ז למען נצדק בחסדו ונירש לנו חיי עולם באשר קוינו
לו:

^ח נאמנים אמרי-פי וזה הוא חפצי פי-תלמד הדברים
האלה בכל-תקף למען יתאמצו המאמינים באלהים
לשמור לעשות מעשים טובים אלה הם הדברים
הטובים להועיל לבני אדם:

^ט אף חדל לך משאלות כסל ותולדת הדורת וממריבות
ומחלקות בדברי התורה אשר לא יועילו כי תהו
הנה:

^י איש-ממרה אחרי אשר הוכח בתוכה פעם ושתיים
שטה מעליו:

^{יא} כי-איש כזה הלא תדע כי עקש הוא ואשם כי לבו
יאשימונו:

^{יב} באשר אשלח אליך את-ארטמס או את-טויקוס
תחיש לבוא אלי לניקפליס כי-חרצתי לחרף שם
החרף הזה:

^{יג} וזינס הספר ואפולוס באשר ילכון לדרךם תלך עמם
לשלחם וראה כי לא-יחסרון מאומה:

^{יד} וגם-אנשי העדה שלנו ילמדון לשמור לעשות מעשים
טובים למלאת מחסור וזלתם לבלתי יהיו כלא עשים
פרי:

^{טו} כל-האחים אשר עמי שאלים לשלומך שאל לשלום
אהבי נפשונו באמונה החסד עם-כלכם אמן:

Philemon

אגרת פולוס אל-פילימון

פרק א

א פולוס אסיר ישוע המשיח וטימותיוס אחי אל-פילימון אהב לנו ותמך בידינו:
ב ואל-אפיה אחתי ואל-ארקפוס גבר עמיתי במלחמתינו ואל-הקהל אשר בביתך:
ג חסד לך ושלום מאת אלהים אבינו ומאת ישוע המשיח אדנינו:
ד אברהם את-אלהי ואזכירך תמיד בתפילתי:
ה לשמעת האברהם והאמונה אשר תנצר בנפשך אל-ישוע אדנינו ואל-כל-קדשיו:
ו ותפילתי כי אמונתך תוסיף אמן באגדתה על-ידי הדעת מה-טוב בכם לפני המשיח ישוע:
ז כי אהבתך היתה לי לששון רב ותנחומים אחרי אשר אתה אחי הייתי למשיב נפש בקרב הקדושים:
ח נעתה אף כי רחב לבי במשיח לצות עליך את-הטוב לך:
ט בכל-זאת למען אהבתנו אני פולוס הזקן ואסיר ישוע המשיח כיום הנני להפגיע בך:
י כי אפגיע בעד בני אשר בבית האסורים הולדתיהו הלא הוא אנסיםמוס בני:
יא אשר לא ליתרון היה לך מלפנים אבל מעתה גם-לך גם-לי הוא ליתרון גדול:
יב ואני הנני משיבו אליך כיום שא נא את-פניו כי כבן-מחלצי הוא:
יג אף כי חמדתי להחזק-בו כי יעמד לשרתני תחתיד בעוד אני אסיר בכבלי הבשרה:
יד אבל לא חפצתי לעשות דבר בבלי דעתך למען יהיה גמול טובך לא כמו באנס כי אם-בנדבה:
טו ואולי בעבור זאת נפרד ממך לזמן קצוב למען יהיה לפניך לעולם ועד:
טז ולא עוד כעבד כי אם-רב מעבד כאח יקיר כי יקיר הוא לי עד-מאד ומה-גם כי כן יהי לך גם-נגד פני אנשים וגם נגד פני אדנינו:
יז ועל-כן אם לחבר לך תחשבוני קבל-נא פניו כפני:
יח ואם עשק אתך או אשמו בראשו מידי תדרשנו:
יט אני פולוס כתבתי זה בידי אני אשלם ולא אמר אליך כי חוב עליך לשלם-לי גם-בעד נפשך:
כ אנא אחי אמצא בך רוחה זו באדנינו השיבה-נא לבי וכליותי במשיח:
כא בך ברחמי כי תענה ואכתב אליך וגם ידעתי כי-תוסף לעשות מאשר אקדתי:

כב נוסף על-זה תכן-לי בית מלון כי הנני מיחל להגותן לך כפי תפלתכם:
כג אלה שאלים לשלומך אפפךס אשר הוא עצור אתי בישוע המשיח:
כד ומרקוס וארסטרכוס ודימס ולוקס התמכים בידי:
כה חסד ישוע המשיח אדנינו עם-רוחכם אמן:

Hebrews

אגרת אל־העברים

פרק א

א הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר מִקֶּדֶם אֶל־אֲבוֹתֵינוּ פְּעָמִים רַבּוֹת וּבִפְנֵי שָׁנִים עַל־יְדֵי הַנְּבִיאִים:
ב דִּבֶּר אֵלֵינוּ לְקֶץ הַיָּמִין הָאֵלֶּה עַל־פִּי הַבֵּן אֲשֶׁר שָׁמְהוּ לְבַעַל נִחְלָה בְּכָל וְאֲשֶׁר בּוֹ עָשָׂה גַם־שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
ג וְהוּא זֶהר כְּבוֹדוֹ וְצֶלֶם פָּנָיו וְנִשְׂא־כָל בְּכֹחַ דְּבָרוֹ וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר טָהַר אֹתָנוּ בְּנִפְשׁוֹ מִחַטָּאתֵינוּ יָשָׁב מִיָּמִין אֲשֶׁר לוֹ הַגְּדֵלָה בְּמָרוֹם:
ד וַיִּגְבַּהּ לְמַעַלָּה מִן־הַמַּלְאָכִים כְּאֲשֶׁר קָנָה לוֹ שֵׁם רָם וְנִשְׂא מָהֶם:
ה כִּי לְמִי מִן־הַמַּלְאָכִים אָמַר מַעֲוֹלָם בְּנִי אַתָּה אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְּתִיךָ וְכֵן עוֹד אֲנִי אֶהְיֶה־לוֹ לְאָב וְהוּא יִהְיֶה־לִּי לְבֵן:
ו וְכֵן בָּתְחוּ אֶת־כְּבוֹרוֹ לְשׁוֹב לְתַבֵּל אֶרֶצָה הוּא אָמַר הִשְׁתַּחֲוּוּ לוֹ כַּל־מַלְאָכֵי אֱלֹהִים:
ז וְעַל־הַמַּלְאָכִים הוּא אָמַר עָשֵׂה מַלְאָכָיו רוֹחוֹת מִשְׁרָתוֹ אֵשׁ לֵהֵט:
ח אַף עַל־הַבֵּן אָמַר כִּסְאֶךָ אֱלֹהִים עוֹלָם וְעַד שִׁבְט מִיִּשְׂרָאֵל שִׁבְט מַלְכוּתֶךָ:
ט אֶתְּבַת צִדֵּק וְתִשְׁנֵא רִשְׁעָה עַל־כֵּן מִשְׁחָךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ שִׁמֹּן שִׁשׁוֹן מִחֲבָרֶךָ:
י וְכֵן עוֹד אַתָּה אֲדֹנָי לְפָנַי הָאָרֶץ יִסְדֹּת וּמַעֲשֵׂי יְדִידֶיךָ שְׁמָיִם:
יא הִמָּה יֹאבְדוּ וְאַתָּה תַעֲמִיד וְכָלֶם כְּפָגֵד יָבִלּוּ:
יב כִּלְבוּשׁ תַּחְלִיפָם וְיִחַלְפוּ וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ:
יג וְלִמִּי אִפּוֹא מִן־הַמַּלְאָכִים אָמַר מַעֲוֹלָם שָׁב לִימִינִי עַד־אֲשִׁית אִיבֶיךָ הָדָם לְרִגְלֶיךָ:
יד הֲלֹא כָלֶם מַלְאָכֵי הַשָּׁרֵת הֵם הַשְׁלֹוּחִים לְשָׁרֵת לְפָנַי הַבָּאִים לְנַחֵל יִשְׁעָה נִחְלָתָם:

פרק ב

א עַל־כֵּן הַמַּצְנָה אֵלֵינוּ לְהַזְהִיר עַד־מָאֵד בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ פֶּן־יִלּוּזוּ מַעֲיִינֵינוּ:
ב כִּי אִם־הַדְּבָר דִּבֶּר עַל־פִּי מַלְאָכִים עָמַד בְּתַקְפוֹ וְכָל־עֵזוֹן וְפִשְׁעָה נִפְקֵד בְּשִׁבְט מִשְׁפָּט:
ג אִיךָ נִמְלֵט אֲנַחְנוּ אִם־לֹא נִשִּׁית לֵב לְיִשְׁעָה רַב כְּמוֹהוּ אֲשֶׁר בִּשְׁר הָאָדוֹן מֵרָאשׁ וַיֵּאָמֶן דְּבָרוֹ לָנוּ מִפִּי שְׁמָעִיו:

ד וְגַם־אֱלֹהִים נָתַן עֲדוֹת עַל־זֹאת בָּאֲתוֹת וּבְמוֹפְתִים וְנִפְלְאוֹת וּבְמִתְנֹנוֹת רוּחַ קִדְּשׁוֹ אֲשֶׁר חָלַק כְּרִצּוֹנוֹ:
ה כִּי לֹא תַחַת יְדֵי־הַמַּלְאָכִים שָׁת אֶת־הָעוֹלָם הָעֲתִיד לְבֹא אֲשֶׁר עָלָיו אֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים:
ו כִּי אִם־כְּעֲדוֹת הַכְּתוּב הָאֵמֶר שֵׁם מֶה־אֲנוֹשׁ כִּי־תִזְכְּרוּנוּ וּכְן־אֲדָם כִּי תִפְקְדְנוּ:
ז וְתַחֲסֶרְהוּ מַעַט מַאֲלָהִים וְכְבוֹד וְהָדָר תַּעֲשֶׂרְהוּ תִמְשִׁילֶהוּ בְּמַעֲשֵׂי יְדִידֶיךָ:
ח כֹּל שֶׁתָּה תַחַת־רִגְלֵינוּ אַף בְּאֲשֶׁר שָׁת כֹּל תַּחֲתָיו לֹא הוֹתִיר דְּבָר אֲשֶׁר לֹא הוֹשֵׁת תַּחֲתָיו וְעַתָּה לֹא רָאִינוּ עוֹד כֵּיוֹם כִּי הִכָּל הוֹשֵׁת תַּחֲתָיו:
ט אֲבָל רֹאִים אֲנַחְנוּ אֶת־יִשׁוּעָה הִיא אֲשֶׁר חֲסְרוּ מַעַט מַאֲלָהִים וַיַּעֲשֶׂרְהוּ כְבוֹד וְהָדָר עֲקָב חֲבָלֵי הַמָּוֶת אֲשֶׁר אֶפְסוּהוּ כִּי בְּחֶסֶד־אֵל טַעַם טַעַם הַמָּוֶת בְּעַד כָּלֶם:
י כִּי הוּא אֲשֶׁר הִכָּל לְמַעֲנָהוּ וּמִיָּדוֹ הִכָּל הָדָר הוּא לוֹ לְהַנְחֹת בָּנִים רַבִּים לְגִאוֹן עֲזָם וּלְהַשְׁלִים אֶת־שֹׁר יִשׁוּעָתָם בְּכוֹר עֲנִי:
יא כִּי הַמְּכַפֵּר וְהֵם אֲשֶׁר עָלִיהֶם יְכַפֵּר מֵאֵב אֶחָד הֵם כָּלֶם עַל־כֵּן לֹא בּוֹשׁ מִקְרָא לָהֶם אַחִים:
יב בְּאֲמָרוֹ אֶסְפֶּרְהָ שְׁמֶךָ לְאַחֵי בְתוּךָ קָהֵל אֶהְלֶלְךָ:
יג וְעוֹד יֵאָמֶר וְקוֹיָתִי לוֹ וְעוֹד יוֹסִיף הִנֵּה אֲנִכִּי וְהַיִּלְדִּים אֲשֶׁר נָתַן־לִי יְהוָה:
יד וַיַּעַן כִּי הַיִּלְדִּים בְּשֹׁר וְדָם מָנַת חֲלָקָם כֵּן גַּם־הוּא לְבֹשׁ בְּשֹׁר וְדָם כְּמוֹהֶם לְמַעַן יִבְלַע בְּמוֹתוֹ אֶת־מִלְאָף הַמָּוֶת הוּא הַשֹּׁטֶן:
טו וְשִׁלַּח לְחַפְשֵׁי אֶת־אַלֶּה אֲשֶׁר מְאַיֶּמֶת מָוֶת הָיוּ נִכְבָּשִׁים כָּל־יָמֵי חַיֵּיהֶם פְּעֻבָּדִים:
טז כִּי לֹא לְמַלְאָכִים נָטָה יָדוֹ לְהוֹשִׁיעַם כִּי אִם־לְזָרַע אֲבָרָהֶם הוּא לְמוֹשִׁיעַ:
יז וְעַל־כֵּן נִמְשַׁל נְדָמָה לְאַחֲיוּ בְּכָל לְמַעַן יִהְיֶה כְּהֵן גָּדוֹל בְּרַחֲמָיו וּבְאֲמוּנָתוֹ לְפָנַי אֱלֹהִים לְכַפֵּר עַל־חַטָּאת הָעָם:
יח כִּי כְּאֲשֶׁר הָיָה אִישׁ מִכְּאֲבוֹת וַיְדוּעַ מִסָּה בְּנִפְשׁוֹ כֵּן יוֹכֵל לְהוֹשִׁיעַ בְּחוּגֵי מָסָה:

פרק ג

א עַל־כֵּן אַחֵי אֲנָשֵׁי קִדְּשׁ הַדְּבָרִים מִקְּשִׁיבִים לְקִרְיָאֵת מָרוֹם הַבֵּיטוּ פָּנַי מִלְאָכוֹ כְּהֵנָּה הַגְּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ תִשְׁבַּע לְשׁוֹנָנוּ הוּא הַמְּשִׁיחַ יִשׁוּעָה:
ב אֲשֶׁר נֵאָמַר הוּא לְעִשְׂהוּ בְּכָל־בֵּיתוֹ כְּמִשְׁהָה:

^ג כִּי־יָאָתָה לוֹ יִתֵּר שְׂאֵת עַל־מֹשֶׁה בְּאֶשֶׁר בָּנָה בֵּית רַב כְּבוֹדוֹ מִן־הַבַּיִת:

^ד כִּי כָל־בֵּית בְּנוֹי בִּידֵי בָנָה וּבִנְה־כָל הוּא אֱלֹהִים:
^ה אָמְנָם מֹשֶׁה כָּעֶבֶד נֶאֱמָן הָיָה בְּכָל־בֵּיתוֹ לַעֲדוֹת עַל־אֲמָרָיו אֲשֶׁק יֹאמְרוּן:

^ו אִף הַמְּשִׁיחַ נֶאֱמָן כָּבֵן בְּבֵיתוֹ וּבֵיתוֹ אֲנַחְנוּ אִם רַק נֹאחֲזוּ בַּמִּבְטָחֵנוּ וְעַז תִּקְנָתוֹ עַד־הַקֶּץ:

^ז עַל־כֵּן כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר עַל־פִּי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַיּוֹם אִם־בִּקְלוֹ תִשְׁמְעוּ:

^ח אַל־תִּקְשׁוּ לִבְבְּכֶם כְּמִרְיָה כְּיוֹם מִסֵּה בַּמִּדְבָּר:
^ט אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בַּחֲנוּנִי גַם־רָאוּ פַעְלֵי אֲרָבָעִים שָׁנָה:

^י לָכֵן אֶקוּט בְּדוֹר הַהוּא נֹאמַר תִּמִּיד תַּעֲי לִבְבִּי הֵם וְהֵם לֹא־יִדְעוּ דְרָכִי:

^{יא} אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם־יִבְאוּן אֶל־מְנוּחָתִי:

^{יב} רְאוּ־נָא אֲחִי גַם־אַתֶּם פֶּן־יֵשׁ בְּכֶם לֵב רַע חֹסֵר אֲמוּנָה לְסוֹר מֵאֲחֵרֵי אֱלֹהִים חַיִּים:

^{יג} אִף הוֹכִיחוּ אִישׁ אֶת־רַעְהוּ יוֹם בְּיוֹם כָּל־עוֹד אֲשֶׁר יִקְרָא הַיּוֹם לְבִלְתִּי יִקֵּשׁ לֵב אִישׁ מִכֶּם בְּנִכְלֵי חֲשֹׁאתוֹ:

^{יד} כִּי חִבְרִים אֲנַחְנוּ לַמְּשִׁיחַ אִם רַק נֹאחֲזוּ בַּמִּבְטָחֵנוּ מִהַחֵל וְעַד־כִּלְהָה:

^{טו} וְכַאֲשֶׁר נֹאמַר הַיּוֹם אִם־בִּקְלוֹ תִשְׁמְעוּ אַל־תִּקְשׁוּ לִבְבְּכֶם כְּמִרְיָה:

^{טז} וּמִי הָיוּ הַשְּׁמָעִים פַּעְלֵי הַמִּרְיָה הֲלֹא כָל־הַיִּצְאִים מִמִּצְרַיִם בְּיַד־מֹשֶׁה:

^{יז} וּבָמִי הִתְקוּטֹט אֲרָבָעִים שָׁנָה הֲלֹא בַחֲטָאִים אֲשֶׁר פָּגַרְתֶּם וְנָפְלוּ בַּמִּדְבָּר:

^{יח} וְעַל־מִי נִשְׁבַּע אִם־יִבְאוּן אֶל־מְנוּחָתוֹ הֲלֹא עַל־אַלֹּהֶ אֲשֶׁר לֹא הֶאֱמִינוּ:

^{יט} וְאֲנַחְנוּ רֹאִים כִּי לֹא יָכֻלוּ לָבֹא מִפְּנֵי חֹסֶר אֲמוּנָתָם:

פרק ד

^א עַל־כֵּן בְּהִנָּתֵר לָנוּ הַהִבְטָחָה לָבֹא אֶל־מְנוּחָתוֹ נִדְאָג לְנַפְשֵׁנוּ פֶן־יִחַשְׁבֵּי אִישׁ מִכֶּם כְּמֵאחֵר לָבֹא שָׁמָּה:

^ב כִּי כְשֶׁרָה טוֹבָה בָּאָה גַם־אֵלֵינוּ גַם־אֵלֵיהֶם אִף הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמְעוּ הֵם לֹא־הוֹעִיל לָהֶם כִּי לֹא הִתְעַרְבּ בְּאֲמוּנַת לִבָּם:

^ג כִּי אֲנַחְנוּ הַמֵּאֱמִינִים בָּאִים אֶל־מְנוּחָתוֹ כַּאֲשֶׁר אָמַר אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם־יִבְאוּן אֶל־מְנוּחָתִי וּמְנוּחָה זוֹ הִיא מִן־הַמִּלְאכָה אֲשֶׁר נַעֲשֶׂתָה בַּהֹסֵד אֶרֶץ וְשָׁמַיִם:

^ד כִּי עַל־יוֹם הַשְּׂבִיעִי אָמַר בְּמָקוֹם אַחֵר וַיִּשְׁבֹּת אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׂבִיעִי מִכָּל־מַלְאכָתוֹ:

^ה וּבְמָקוֹם הַזֶּה יֹאמַר עוֹד אִם־יִבְאוּן אֶל־מְנוּחָתִי:

^ו הִיצֵא לָנוּ מִכָּל־זֶה כִּי יֵשׁ בָּאִים אֶל־הַמְּנוּחָה וְהַשְּׁמָעִים אֶת־בִּשְׂרָה טוֹבָה מֵרֹאשׁ לֹא־בָאוּ מִפְּנֵי חֹסֶר אֲמוּנָתָם:

^ז וְלִקֵּץ יָמִים רַבִּים הוֹסִיף וַיַּעַד יוֹם אַחֵר בְּאֶמְרוֹ עַל־פִּי דָוָד הַיּוֹם כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר הַיּוֹם אִם־בִּקְלוֹ תִשְׁמְעוּ אַל־תִּקְשׁוּ לִבְבְּכֶם:

^ח כִּי אִלוֹ הַבִּיָּאִם יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַמְּנוּחָה הַנִּכּוֹנָה לֹא הָיָה מִדְּבַר אַחֲרֵי־כֵן עַל־יוֹם אַחֵר:

^ט וְלִכֵּן עוֹד נִשְׁאָר יוֹם שְׁבָתוֹן לְעַם אֱלֹהִים:

^י כִּי הִבָּא אֶל־מְנוּחָתוֹ יִשְׁבֹּת מִמִּלְאכָתוֹ כַּאֲשֶׁר גַּם־שְׁבֹת אֱלֹהִים מִמִּלְאכָתוֹ שָׁלוֹ:

^{יא} לָכֵן נִתְאֲמַר לָבֹא אֶל־הַמְּנוּחָה הַזֵּה פֶן־יִכָּשֶׁל אִישׁ בְּלִכְתּוֹ בְּעִקְבוֹת הַמִּמְרִים:

^{יב} כִּי־חֵי דְבַר אֱלֹהִים חֲזָק וְחָד מִכָּל־חֶרֶב פִּיפְיוֹת חֲצָב וּבִקְעָ נֶפֶשׁ נְרוּחַ גַּם־מֵחַ וְעֲצָמוֹת וּבְחֵן מַחְשָׁבוֹת לֵב וַיִּצְרוּ:

^{יג} וְאֵין יִצוֹר נַעֲלָם מִלִּפְנֵינוּ אִף הַכֹּל חֲשׁוֹף וְגָלוּי לְעֵינֵי הַהוּא אֲשֶׁר עָלִינוּ לְתֵת דִּין לִפְנָיו:

^{יד} וְעַתָּה בְּהִיּוֹת־לָנוּ כֹּהֵן גָּדוֹל נַעֲלָה עַד־מָאֵד אֲשֶׁר צָלַח אֶת־הַשָּׁמַיִם יְשׁוּעָה בֶּן־אֱלֹהִים נִשְׁמְרָה אֶת־הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְנוּ לוֹ:

^{טו} כִּי אֵין לָנוּ כֹּהֵן גָּדוֹל אֲשֶׁר לֹא־יִוָּכַל לְחוּשׁ לְשִׁבְרֵנוּ אַחֲרָי אֲשֶׁר גַּם־הוּא נִבְחָן בְּמִסּוֹת כְּמִנּוּ וְחֲטָא לֹא נִמְצָא־בּוֹ:

^{טז} עַל־כֵּן נִגְשָׁה בָּפָה מְלֹא אֶל־כֹּפֶס הַרְחָמִים לְקַחַת חֶסֶד וְלִמְצָא חֲנוּנִיהַ לַעֲזֹר־לָנוּ לַעֲתוֹת בְּצָרָה:

פרק ה

^א כִּי כָל־כֹּהֵן גָּדוֹל הַמּוֹרֵם מִבְּנֵי אָדָם נוֹעֵד לַעֲמֹד לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּעַד בְּנֵי אָדָם לְהַקְרִיב מִנְחָה וְזִבְח עַל־חֲטָאֵתָם:

^ב וְהוּא מוֹכֵן לְהַרְגִיעַ רַגְשָׁת נִפְשׁוֹ לְשִׁגְגִים וּלְתַעֲזִים כִּי גַם־הוּא אֵין מֵתָם בְּבִשְׁרוֹ מִכָּף־רִגְלָ וְעַד־רֹאשׁ:

^ג בְּעִבּוֹר זֹאת הָיָה עָלָיו לְהַקְרִיב בְּעַד חֲטָאֵת נִפְשׁוֹ כְּמוֹ בְּעַד הָעֵם:

^ד וְלֹא יִקַּח אִישׁ אֶת־הַכְּבוֹד הַזֶּה לְנַפְשׁוֹ כִּי אִם־אֶת־אֲשֶׁר יִבְחַר־בוּ הָאֱלֹהִים כְּאַהֲרֹן:

^ה כֵּן גַּם־הַמְּשִׁיחַ לֹא הִתְנַשָּׂא מִנִּפְשׁוֹ לְהִיּוֹת כֹּהֵן גָּדוֹל כִּי אִם־עַל־פִּי הָאֵמַר אֵלָיו בְּנִי אַתָּה אֲנִי הַיּוֹם יִלְדְּתִיד:

^ו וְכַאֲשֶׁר אָמַר גַּם־בְּמָקוֹם אַחֵר אַתָּה־כֹּהֵן לְעוֹלָם עַל־דְּבָרְתִי מִלִּפְי־צִדִּק:

^ז אֲשֶׁר בִּימֵי מַגּוּרָיו בְּבִשְׁרוֹ הַקְרִיב תִּפְלוֹת וְתַחֲנוּנִים בְּקוֹל שׁוֹנְעָתוֹ וְדַמְעָתוֹ לִפְנֵי שָׂגִיא כַּח יַחֲלִצָנוּ מִמָּוֶת וַיַּעֲתֵר־לוֹ עֲקֵב יְרֵאָתוֹ:

^ח וְאִף בְּהִיּוֹתוֹ בֶּן לְמַד בְּסִבְלָתוֹ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל מִצְוָה:
^ט וּבְהַמְצָאוֹ שְׁלָם הָיָה לְכָל־שְׁמַעְיוֹ לְמִקּוֹר תְּשׁוּעָת עוֹלָמִים:

^י וּפִי אֱלֹהִים יִקְבְּנוּ כֹהֵן גָּדוֹל עַל־דְּבָרְתִי מִלִּפְי־צִדִּק:

^{יא} עַל־זֶה יֵשׁ־לָנוּ הַרְבֵּה לְדַבֵּר וְדִי־בָאָר כָּבֵד מִמֶּנּוּ בְּהִיּוֹתְכֶם עַרְלִי־אֵין:

^{יב} כי תחת אשר היה עליכם להיות מורים ברב הימים נחויך הדבר עתה לשוב לחיות דעת לכם מה המה אבני פנה בתורת אלהים ונכנים אתם לחלב ולא ללחם שמן:
^{יג} כי כל-מי אשר חלב מזונו אין לו דעה בדברי צדק כי עולל הוא:
^{יד} ולחם שמן לשלמים אשר הספן הספינו בבחינת לבותם להבדיל בין-טוב לרע:

פרק ו

^א על-פן נרף כעת מאבני פנה בתורת המשיח ונעלה עד-תכליתה ולא נשוב לירות את-היסוד לתשובה מן-מעשים אשר מות בם או אמונת אלהים:
^ב או דין הטבילות וסמיכת ידים ותקומת המתים ומשפט עולם:
^ג ונאנחנו נעשה זאת ברצות האל:
^ד כי אלה אשר כבר ארו עיניהם ויטעמו את-מתת שמים ורוח הקדש היתה למנת חלקם:
^ה ויטעמו את-דבר אלהים הטוב ואת-נפלאות העולם העתיד:
^ו ואחר-יכן סברו לא יתכן להם עוד להתחדש ולשוב כי הצליבו להם מחדש את-בן-האלהים וישמו אותו לחרפה:
^ז כי הארץ השתה את-הגשם אשר הרנה אתה כפעם בפעם ותלד זרע טוב לזרע תשא ברכה מאת האלהים:
^ח וכי-תצמיח קוץ ודרדר אין חפץ בה צפויה היא אלי-מארה ואחריתה לבער:
^ט אמן הוחלנו ידידים כי דברים טובים מאל נמצאים בכם דברים צפויים אלי-ישועה אף כי-כזאת דברנו:
^י כי לא יעול האלהים ולא ישבח את-מעשיכם ואת-האהבה אשר הראיתם לשמו סמכים הייתם לקדשיו ועודכם בן גס-היום:
^{יא} וחספצנו כי איש איש מכס יודע ממגמת עמלו כי תקנתו נאמנה עד-הקץ:
^{יב} ולא תהיו עצלים כי אם-תלכון בעקבות אלה אשר באמונתם וארף רוחם ירשו את-ההבטחות:
^{יג} כי כאשר הבטיח אלהים את-אברהם ואין גדול ממנו להשבע בו נשבע בנפשו:
^{יד} ויאמר כי-ברך אברך וחרפה ארבה אותך:
^{טו} ובכן הוחיל בארף רוחו וינחל את-ההבטחה:
^{טז} כי אמנם אנשים נשבעים בגדול מהם ותקף השבועה יביא קץ לכל-ריב ביניהם:
^{יז} וכן כאשר חפץ האלהים בכל-תקף להראות את-יורשי ההבטחה כי עצתו אין להשיב ערב לפניהם בשבועתו:

^{יח} ובשתי אמרות אלה אשר אין חליפות להן מבלתי יכלת האלהים לכזב נמצא לנו נחם-עז הממלטים את-נפשנו להחזיק בתקנה הערוכה לפנינו:
^{יט} ואשר-היתה לנו עוגין לנפש נאמן וחזק ומגיע אל-מבית לפרכת:
^כ ואשר-שם בא ישוע הרץ לפנינו אשר-היה לכהן גדול לעולם על-דברתי מלפי-צדק:

פרק ז

^א כי זה מלפי-צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר יצא לקראת אברהם אחרי שובו מהפנות את-המלכים ויברכהו:
^ב ואשר חלק-לו אברהם מעשר מפל ופשר שמו בראש מלך צדק וגם-פן מלך שלם הוא מלך השלום:
^ג בלא-אב בלא-אם בלא יחש ואין לו תחלת הימים ואף לא קץ חיים ודומה לבן-האלהים הוא עמד כהן לעולם:
^ד וראוי-נא מה-נכבד הוא אשר אברהם ראש האבות נתן-לו מעשר מראשית השלל:
^ה ואמן יורשי הכהנה מבני לוי להם המשפט לקחת מעשר על-פי התורה מאת העם מאת אחיהם אף כי-יצאי ירף אברהם הם:
^ו וזה אשר לא התייחד למשפחתם לקח מעשר מאברהם וגם-ברך אתו אשר ההבטחה נתונה לו מאז:
^ז ודבר ידוע הוא מאין פצה פה כי הקטן יברך מן-הגדול:
^ח ופה לקחים מעשר אנשים בני תמותה ושם זה הוא אשר עדות לו כי הוא חי:
^ט ואם תשאו ניב שפתי גס-לוי הלקח מעשר נתן מעשר בתוך אברהם:
^י כי בירך אביו היה בצאת מלפי-צדק לקראתו:
^{יא} ואם תכלית כל-חפץ נמצאה בכהנה בני לוי אשר בנמיה נתנה התורה לעם מה-לכהן אחר כי יקום על-דברתי מלפי-צדק ולא יקרא על-דברתי אחר:
^{יב} כי בהשתנות הכהנה גס-חליפת התורה בא תבוא אל-נכון:
^{יג} והנה-זה אשר-ידבר בו כזאת בן-שכט אחר הוא אשר אין איש ממנו קרב אל-המזבח:
^{יד} כי מודעת זאת כי מיהודה צמח אדנינו ועל-שכט זה לא-דבר משה מאומה על-אדות הכהנה:
^{טו} וגם-זאת מודעת ביתר מדה כי יקום כהן אחר בדמות מלפי-צדק:
^{טז} אשר איננו לפי מצות התורה לחיי בשרים כי אם-לפי הגבורה לחיי אין-סוף:
^{יז} כי-העיד לאמר אתה כהן לעולם על-דברתי מלפי-צדק:

^{יח} כי אמנם יש תנועה לדת הנתונה מקדם אשר היתה מבלי-כח ולבלי הועיל:

^{יט} כי התורה לא בצעה דבר לתכליתו כי אם-את אשר על-ידה באה תקנה טובה ממנה אשר בה נקרב אל-האלהים:

^כ ובאשר ישוע לא היה לכהן מבלי שבועה:

^{כא} כי המה היו לכהנים מבלי שבועה וזה בשבועה על-פי האמר אליו נשבע יהוה ולא ינחם אתה-כהן לעולם על-דברתי מלכי-צדק:

^{כב} ואשר לזאת ישוע הוא הערבון לברית הטובה מן-הראשונה:

^{כג} ורבים היו כהנייה ההם כי לא יכלו לשבת לעד מפני המות:

^{כד} וזה יען כי יושב לעולם גם-כהנתו לא תעבר ממנו:

^{כה} ובעבור זאת רב הוא להושיע תשועת נצח לכל-הבאים על-ידו לאלהים כי הוא חי לנצח להפגיע בעדם:

^{כו} כי טוב לנו כהן גדול קדוש כמוהו נקי כפים ובר לבב נבדל מחטאים ונשא מעל השמים:

^{כז} ואשר אין-לו חק יום יום פכהנים הגדולים להקריב קרבן בתחלה על-חטאת נפשו ואחר-כן בעד העם כי השלים את-זאת בפעם אחת בהקריב את-נפשו:

^{כח} כי התורה הקימה אנשים לכהנים גדולים אשר רפיונם בם אף דבר-השבועה אחרי התורה הקים את-הבן אשר נעלה הוא בשלמות נצח:

פרק ח

^א סוף דבר הכל נשמע יש-לנו כהן גדול הישב לימין פסא הכבוד בשמים:

^ב משרת בקדש ובמשכן אמת אשר האהיל יהוה ולא אדם:

^ג וכל-כהן גדול יעמד להקריב מנחה וזבח ועל-פן נכון להיות גם-לו קרבן אשר יקריב:

^ד ואלו היה בארץ לא היה כהן מפני הכהנים המקריבים כל-קרבן בתורה:

^ה המכהנים במקדש אשר הוא דמות וצל לאשר במרום כאשר צוה משה מפי אלהים בעשתו ואת-המשכן כי אמר ראה וצשה כל כתבנית אשר אתה מראה בקר:

^ו ועתה הוא לקח-לו כהנה נשגבה מזאת כאשר גם-הברית אשר הוא למליץ לה נשגבה מן-הראשונה ונתונה עלי-הבטחות טובות מן-הראשונות:

^ז כי לו היתה הברית הראשונה בלי חסרון הלא לא-יבקש מקום לשניה:

^ח אף במקצא חסרון אמר אליהם הנה ימים באים נאם-יהוה וכרתי את-בית ישראל ואת-בית יהודה ברית חדשה:

^ט לא כברית אשר כרתי את-אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר-המה הפרו את-בריתי ואנכי בחלתי בם נאם-יהוה:

^י כי זאת הברית אשר אכרת את-בית ישראל אחרי הימים ההם נאם-יהוה נתתי את-תורתך בקרבם ועל-לבם אכתובה והייתי להם לאלהים והמה יהיו-לי לעם:

^{יא} ולא ילמדו עוד איש את-רעהו ואיש את-אחיו לאמר דעו את-יהוה כי כולם ידעו אתי למקטנם ועד-גדולם:

^{יב} כי אסלח לעונם ולחטאתם ולפשעיהם לא אוקר-עוד:

^{יג} באמרו ברית חדשה בלה את-הראשונה והפלה והנושנת קרוב קצצה:

פרק ט

^א אולם גם-הברית הראשונה היו לה חקי עבודת-אל ומקדש מטה בארץ:

^ב כי נעשה המשכן החיצון אשר שם המנוחה והשלחן ולחם הפנים והוא נקרא קדש:

^ג ומבית לפרכת משכן הנקרא קדש הקדשים:

^ד שם מחתת הזֶהָב וארון הברית מצפה זֶהָב סביב וצנצנת זֶהָב אשר המן בתוכה ומטה אהרן אשר פרח ולוחת הברית:

^ה ומלמעלה פרוכי הכבוד סככים על-הכפרות ואין לנו עתה לדבר על-פל-חלק וחלק לבדו:

^ו וכאשר נעשו אלה באו תמיד הכהנים עבדי עבדה אל-המשכן החיצון:

^ז ואל-הפנימי בא הכהן הגדול לבדו פעם אחת בשנה לא בבלידם אשר הזה לכפר בעדו ובעד שגגות העם:

^ח בזאת הודיע רוח הקדש כי עוד לא נפתח הדרך לקדש הקדשים כל-עוד המשכן הראשון עמד על-מכונו:

^ט וזה הוא למשל לזמן הזה בהקריבם מנחה וזבח אשר אין בם להכין לבב שלם אל-העבדים:

^י כי חקות הגוף הם עם-מאכל ומשטה וטבילות שנות אשר נתנו עד-עת התקון:

^{יא} אבל בבא המשיח להיות לכהן גדול על-הטבות העתידות במשכן הגדול והשלם אשר איננו מעשה ידים ואיננו מהבריאה הלזו:

^{יב} הוא בא פעם אחת אל-הקדש לא בדם שעירים ועגלים כי אם-בדם נפשו ונימצא פדות עולם:

^{יג} ואם דם שעירים ופרים ואפר הפכה זרק על-הטמא יטהר את-בשרו ויקדשהו:

י' אף כִּי־דָם הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר בְּרוּחַ עוֹלָם הִקְרִיב אֶת־נַפְשׁוֹ
בְּכַל־יָמוֹם לֹא־לֵהִימָּוֶה יִטְהַר אֶת־לִבָּכֶם מִן־מַעֲשִׂים אֲשֶׁר
מֵנוֹת בָּם לַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהִים חַיִּים:

טו' בַּעֲבוּר זֹאת מִלֶּאֱדָף מִלִּיץ הוּא לְבָרִית הַחֲדָשָׁה וּמוֹתוֹ
נִמְצָא לְכַפֵּרֶת הַפְּשָׁעִים תַּחַת הַבְּרִית הָרִאשׁוֹנָה לְמַעַן
יִשְׁיֹגוּ בְּחִירֵי־יְהוָה אֶת־הַבְּטָחַת נַחֲלַת עוֹלָם:

טז' כִּי בְּצוּאָת הַמִּנְחִיל יִחְסֹר מוֹת הַמִּנְחִיל:

יז' וְצוּאָת הַמִּנְחִיל תִּקּוּם אֶף אַחֲרֵי הַמָּוֶת יַעַן אֵין לָהּ
תִּקְוָה בְּחַיֵּי הַמִּנְחִיל:

יח' וְלָכֵן גַּם־חֲנֻכַּת הַבְּרִית הָרִאשׁוֹנָה לֹא נַעֲשְׂתָה
בְּכַל־יָדָם:

יט' כִּי כֹאֲשֶׁר נֶאֱמָרָה כָּל־מִצְוָה כְּפִי הַתּוֹרָה לְכָל־הָעָם
בְּיַד־מֹשֶׁה לָקַח דָּם עֲגָלִים וְשַׁעֲרִים עַם־מַיִם וְשָׁנִי
תוֹלַעַת נְאֻזֹב וַיִּזְרַק עַל־הַסֶּפֶר וְעַל־הָעָם:

כ' וַיֹּאמֶר הִנֵּה דָם־הַבְּרִית אֲשֶׁר צִוָּה אֲתָכֶם אֱלֹהִים:

כא' וְכֵן עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־כָּל־כְּלֵי הַשְׁרָת זֶרֶק אֶת־הַדָּם:

כב' וְכַמְעַט הַכֹּל לְפִי הַתּוֹרָה יִטְהַר בְּדָם וּבְכָלִי שְׁפוֹד־דָּם
אֵין סְלִיחָה:

כג' וְלָכֵן נִכּוֹן הָיָה לִטְהַר כְּזֹאת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תִּבְנִית
הֵם לְאֲשֶׁר בְּמָרוֹם אָבָל הַדְּבָרִים עֲצָמָם בְּמָרוֹם
בְּזִבְחִים טוֹבִים מֵאֵלֶּה:

כד' כִּי לֹא בָּא הַמָּשִׁיחַ אֶל־הַמִּקְדָּשׁ מַעֲשֵׂה יָדַיִם אֲשֶׁר
תִּבְנִית הוּא לְמִקְדָּשׁ אֱמֶת כִּי אִם־בָּא אֶל־עַצְם הַשָּׁמַיִם
לְהִרְאוֹת עֲתָה בַּעֲדָנוּ לְפָנֵי הָאֱלֹהִים:

כה' גַּם־לֹא לְהִקְרִיב אֶת־נַפְשׁוֹ פְּעָמִים רַבּוֹת כַּכֵּן הַגְּדוֹל
הַבָּא אֶל־הַמִּקְדָּשׁ שָׁנָה בְּשָׁנָה בְּדָם לֹא־לוֹ:

כו' כִּי אִם־כֵּן הָיָה לוֹ לְהַתְּעַנּוֹת פְּעָמִים רַבּוֹת לְמֵן הַנֹּסֵד
אַרְץ אֶף עֲתָה בְּקֶץ הַדְּרוֹת נִגְלָה פַּעַם אַחַת לְהַתֵּם
הַטָּאוֹת בְּזִבְחַת נַפְשׁוֹ:

כז' וְכֹאֲשֶׁר נִגְזַר עַל־בְּנֵי אָדָם לְמוֹת פַּעַם אַחַת וְאַחֲרֵי־כֵן
הַמִּשְׁפָּט:

כח' כֵּן גַּם־הַמָּשִׁיחַ הִקְרִיב אֶת־נַפְשׁוֹ פַּעַם אַחַת לְשֵׁאת
חַטָּא רַבִּים וּבְכָלִי חַטָּאת יִרְאֶה שְׁנִית לְמַחֲכִים־לוֹ
לְתִשׁוּעָה:

פרק י

א' כִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר בָּהּ רַק צֵל טְבוֹת הַעֲתִידוֹת וְלֹא פָנִי
עַצְם הַטְּבוֹת הַהִנֵּה אֵין בְּכַחַחָה לְהַכִּין שְׁלָם לְנִגְשִׁים
בְּזִבְחִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ תָמִיד שָׁנָה בְּשָׁנָה:

ב' כִּי אִם־לֹא־כֵן הָלֹא יִחְדְּלוּ מִהִקְרִיבָם עוֹד כִּי אַחֲרֵי
אֲשֶׁר הִטְהָרוּ הַעֲבָדִים פַּעַם אַחַת אֵין לָהֶם עוֹד
מִחֻשְׁבַּת הַחַטָּא:

ג' אוּלָם בְּקִרְבָּנוֹת הָאֵלֶּה יִשְׁזַכֵּר לְחַטָּאִים שָׁנָה בְּשָׁנָה:

ד' כִּי אֵין בְּדָם פָּרִים וְשַׁעֲרִים לְנִשְׂא חַטָּאִים:

ה' עַל־כֵּן בָּבֹאוּ אֶל־תִּבְלִי אֲרֻצָּה אֶמְרָה זִבְחַת וּמִנְחָה לֹא
תִּפְצָת גּוֹף כּוֹנֵנַת לִי:

ו' עוֹלָה וְחַטָּאָה לֹא שְׂאֵלֶת:

ז' אִזּוֹ אֲמַרְתִּי הִנֵּה־בָּאֹתִי בְּמִגְלַת־סֶפֶר כְּתוּב עָלַי לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ אֱלֹהִי:

ח' בְּאֶמְרוֹ מִרְאשׁ זִבְחַת וּמִנְחָה וְעוֹלָה וְחַטָּאָה לֹא תִפְצָת
וְלֹא שְׂאֵלֶת וְהֵם הֵמָּה הַמוֹכָאִים לְפִי הַתּוֹרָה:

ט' אִזּוֹ יֹאמֶר הִנֵּה־בָּאֹתִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ הַסִּיר
אֶת־הָרִאשׁוֹנָה לְמַעַן הֵקֵם אֶת־הַשְּׁנִיָּה:

י' וּבְרָצוֹן הִנֵּה אֲנוּ מִתְקַדְּשִׁים בְּקִרְבָּן נֶפֶשׁ יְשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ
אֲשֶׁר הִקְרִיב פַּעַם אַחַת:

יא' וְכָל־כֵּהֵן עֹמֵד לְשֵׁרֶת יוֹם יוֹם וְלִהְיֶה רִיב פְּעָמִים שְׁנוֹת
אֶת־הַזִּבְחִים הַהֵמָּה אֲשֶׁר אֵין בָּם מַעוֹלָם לְכַפֵּר
עַל־חַטָּאִים:

יב' אָבָל הוּא הִקְרִיב זִבְחַת אֶחָד עַל־הַחַטָּאִים וַיִּשָּׁב לִימִין
אֱלֹהִים עַד־עוֹלָם:

יג' וּמֵאִזּוֹ הוּא מִיַּחַד עַד־יְיֹשְׁתּוּ אֵיכָיו הַדָּם לְרַגְלָיו:

יד' כִּי בְּקִרְבָּן אֶחָד הַשָּׁלִים אֶת־הַמִּקְדָּשִׁים עַד־עוֹלָם:

טו' וְגַם־רוּחַ הַקֹּדֶשׁ יַעֲד־לָנוּ כְּזֹאת כִּי אַחֲרֵי אֶמְרוּ:

טז' זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר אֶכְרַת אִתָּם אַחֲרֵי הַיָּמִים הָהֵם
נֶאֱמַר־יְהוָה נִתְּתִי אֶת־תּוֹרָתִי בְּקִרְבָּם וְעַל־לִבָּם
אֶכְתְּבֶנָּה:

יז' יוֹסִיף יֹאמֶר וְלַעֲוֹנָם וְלַחַטָּאתָם לֹא אֶזְכֹּר־עוֹד:

יח' וּבְאֲשֶׁר יִשְׁשֶׁם סְלִיחָה לְאֵלֶּה אֵין מְקוֹם לְקִרְבָּן
עַל־חַטָּא:

יט' עַל־כֵּן אֶחָד בְּהִיּוֹת לָנוּ בְּטָחוֹן לְבָא אֶל־הַמִּקְדָּשׁ בְּדָם
יְשׁוּעַ:

כ' אֲשֶׁר חֲנֹף מִסְלָה חֲדָשָׁה לָנוּ מִסֵּלַת חַיִּים דְּרָךְ הַפְּרָכַת
אֲשֶׁר בְּשָׂרוֹ הוּא:

כא' וּבְהִיּוֹת לָנוּ כַּכֵּן גְּדוֹל עַל־בֵּית הָאֱלֹהִים:

כב' נִגְשָׂה בְּלִבִּי שְׁלָם וּבְאֶמּוּנָה אֲמֵן מִטְהָרִים מִרְעִיּוֹן רַע
בְּלִבָּנוּ אֲשֶׁר זָרַק עָלֵינוּ וּבְשָׂרָנוּ אֲשֶׁר רָחַץ בְּמַיִם
טְהוֹרִים:

כג' וְנִשְׁמַר הַיָּטִב שְׁבוּעַת פִּינוּ עַל־דְּבַר תִּקְוַתָּנוּ וְלֹא נִרְךְ
כִּי נֶאֱמַן הוּא הַמִּבְטִיחַ:

כד' וְנִתְּבוֹנָה אִישׁ אֶל־רַעְהוֹ לְהַתְּעוֹרֵר לְאַהֲבָה וּלְמַעֲשִׂים
טוֹבִים:

כה' וְלֹא נִחְדַּל מִבָּא אֶל־קַהֲלָתָנוּ כְּדִרְךָ אֲנָשִׁים אַחֲרִים
מִפֶּם כִּי אִם־נוֹכִיחַ אִישׁ אֶת־עַמּוּתוֹ וּמָה גַם־בְּרִיתָתְכֶם
כִּי־קָרוֹב הַיּוֹם:

כו' כִּי אִם־נִחְטָא בְּזִדּוֹן אַחֲרֵי אֲשֶׁר קִנֵּינוּ דַּעַת הָאֱמֶת
לֹא־יִשְׁאַר עוֹד קִרְבָּן עַל־חַטָּאתָנוּ:

כז' כִּי אִם־מִגּוֹר מִפָּנֵי מִשְׁפָּט הַצָּפוּי נֹאשׁ קִנְיָה אֲשֶׁר
תֹּאכַל צָרִים:

כח' הָעֶבֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה יוֹמַת בְּלִי־חֻמְלָה עַל־פִּי שְׁנַיִם
אוֹ־שְׁלֹשָׁה עֲדִים:

כט' הַתְּבוֹנָנוּ נֹא מִה־נוֹרָא הָעֲנֵשׁ אֲשֶׁר יוֹשֵׁת עַל־רִמָּס
בֶּן־אֱלֹהִים וּמִטָּמֵא דָם בְּרִית אֲשֶׁר נִקְדַּשׁ בּוֹ וּמִגְדָּף
רוּחַ נְדִיבָה:

ל' כִּי־יִדְעֻנוּ מִי הוּא הָאֱמֶר לִי נֶקֶם אֲנִי אֲשַׁלֵּם אֶמְרָ יְהוָה
וַאֲמַר עוֹד כִּי יִדִּין יְהוָה עִמּוֹ:

לא' מִה־נוֹרָא לְנַפְל בְּיַד אֱלֹהִים חַיִּים:

^{לב} וְזָכְרוּ-נָא יָמִים מְקֻדָּם בְּאֲשֶׁר אָרוּ עֵינֵיכֶם וְשׁוּט שׁוּטָף צָרָה עֹבֵר עָלֵיכֶם:
^{לג} פַּעַם הָיִיתֶם לְרֹאנָה מַעֲנִי וְקִלְס וּפַעַם דָּאָבָה נִפְשָׁכֶם לְסִבְלוֹת אַחֵיכֶם כָּכֶם:
^{לד} כִּי נִכְמְרוּ רַחֲמֵיכֶם אֶל-מוֹסְרִי וְהוֹנַכְם הַגְּזוּל מִכֶּם הִנַּחְתֶּם בְּטוֹב-לֵב בְּדַעְתְּכֶם כִּי קִנְיָן גָּדוֹל מִזֶּה יִשְׁ-לָכֶם בְּשָׂמִים הַעֲמַד לַעַד:
^{לה} עַל-כֵּן אֶל-תִּשְׁלִיכוּ מִבְּטַחְכֶּם כִּי שָׁכְרוּ הִרְבֵּה מְאֹד:
^{לו} וְכִי גַם-הִתְחַלַּת נִכּוֹנָה לָכֶם בַּעֲבוּר אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ רָצוֹן אֱלֹהִים וְתִשְׁיִגּוּ אֶת אֲשֶׁר-דִּבֶּר לָכֶם:
^{לז} כִּי עוֹד מַעֲט-רַגַּע וְהָבָא יָבֵא לֹא יֵאָחֵר:
^{לח} וְצִדִּיק בְּאֲמוּנָתוֹ יִחְיֶה וְאִם-יִסָּג אַחֲרָיו לֹא-תִרָץ נִפְשִׁי בּוֹ:
^{לט} וְאֲנַחְנוּ אֵינָנו מִן-הַנְּסוּגִים אַחֲרָיו לְאֲבֹדוֹן כִּי אִם-מִבְּנֵי אֲמוּנָה לְהַצִּיל אֶת-הַנֶּפֶשׁ:

פרק יא

^א וְהָאֲמוּנָה מִבְּטַח-עַז בְּדָבָר חֲכָמוֹ לוֹ דָּבָר בַּחוּן בִּלְבָב וְלֹא תִשׁוּרְנוּ עֵינָיו:
^ב כִּי בְּזֹאת נִתְּנָה עֲדוּת לְזֻקְנִים מִדּוֹר דּוֹר:
^ג בְּאֲמוּנָה נִבְּיָן כִּי בְּדָבָר אֱלֹהִים נַעֲשׂוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְכִי הִנֵּמְצְאוּ לַעֲיִינוֹ לֹא מִחֲמַר קִדְמוֹנִי נִבְרָאוּ:
^ד בְּאֲמוּנָה הִבִּיא הַכֹּל קִרְבָּן מִנְחָה לְאֱלֹהִים מִנְחָה טוֹבָה מִמִּנְחַת קִיָּין אֲשֶׁר עַל-יְדֵהָ נִתְּנָה לוֹ עֲדוּת כִּי צִדִּיק הָיָה בְּהָעֵיד אֱלֹהִים עַל-מִנְחָתוֹ וְעַל-פִּיהָ עוֹדְנוּ דוֹכֵב אַחֲרֵי מָתוֹ:
^ה בְּאֲמוּנָה לָקַח חֲנוּךְ מִבְּלִי רְאוּת מִנֶּת וְאֵינָנו כִּי-לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים וּבְטָרָם הִלָּקְחוּ נִתְּנָה לוֹ עֲדוּת כִּי אֶת-הָאֱלֹהִים הִתְהַלֵּךְ:
^ו וּבִלֹּא אֲמוּנָה לֹא-יִיכָל אִישׁ לְהַפִּיק רָצוֹן מֵאֱלֹהִים כִּי הָבָא לִפְנֵי אֱלֹהִים עָלָיו לְהֶאֱמִין כִּי הוּא יֵשׁ וּמִשְׁלָם גְּמוּלָה לְדֹרְשָׁיו:
^ז בְּאֲמוּנָה עָשָׂה נֹחַ אֶת-הַתֵּבָה וַיִּצַּל אֶת-בֵּיתוֹ כִּי יָרָא הָיָה אֶת-אֱלֹהֵיו אֲשֶׁר הִזְחִירוֹ עַל-הַעֲתִידוֹת טָרָם בָּאוּ וְעַל-פִּיהָ הִרְשִׁיעַ אֶת-הָאָרֶץ וַיְהִי לְיֹרֶשׁ הַעֲדָקָה בְּאֲמוּנָתוֹ:
^ח בְּאֲמוּנָה שָׁמַע אַבְרָהָם בְּאֲשֶׁר נִקְרָא לְלֶכֶת אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָתִיד לְרִשְׁתָּהּ וַיֵּלֶךְ בְּבִלְי-דַעַת אָנָּה הוּא בָּא:
^ט בְּאֲמוּנָה הִתְגַּוֵּר בְּאָרֶץ הַנְּתוּנָה לוֹ כְּבָאָרֶץ נִכְרִיָּה וַיִּשָּׁב בְּאֵהָלִים הוּא וַיִּצְחָק וַיַּעֲקֹב יוֹרְשֵׁי הַהִבְטָחָה עִמּוֹ:
^י כִּי-חִכָּה לַעִיר אֲשֶׁר יִסּוּד עוֹלָם לָהּ וְאֲשֶׁר בּוֹנָה וְעָשָׂה הוּא הָאֱלֹהִים:
^{יא} בְּאֲמוּנָה גַם-שָׂרָה הִחְלִיפָה-כֹּחַ לְהַזְרִיעַ וּתְלִיד אַחֲרֵי בְּלִתָּה עָקֵב אֲשֶׁר חֲרָצָה כִּי הַמִּבְטִיחַ נֶאֱמַן הוּא:
^{יב} וְעַל-כֵּן מֵאֲחָד הַהוּא הַקְּרוֹב לְמִנֶּת נוֹלְדוֹ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֹב וְכֹחוֹל אֲשֶׁר עַל-שְׂפַת הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִסָּפֵר:

^{יג} בְּאֲמוּנָה מָתוּ כָּל-אֵלָה וְלֹא רָאוּ אֶת-הַהִבְטָחוֹת בְּקִיּוּמָן כִּי אִם-מִרְחוֹק חָזוּ אֶתֶּן וַיֵּאֱמִינוּ וַיַּצְהִלוּ לְקִרְאָתָן וַיִּזְדוּ כִּי-גֵרִים וְתוֹשְׁבִים הֵם בְּאָרֶץ:
^{יד} וְאֵלָה הָאֱמֹרִים כְּזֹאת מוֹדִיעִים כִּי אָרֶץ אֲשֶׁר לָהֶם הֵם מִבְּקָשִׁים:
^{טו} וְאִם הָאָרֶץ הָיָה אֲשֶׁר יֵצְאוּ מִמֶּנָּה עֲלֵתָה עַל-לִבָּם הִלָּא הָיָה בְּיָדָם לָשׁוּב אֵלֶיהָ:
^{טז} אוּלַּם טוֹבָה מִמֶּנָּה הִתְאַוּ וְהָיָה בְּשָׂמִי מַעַל וְעַל-כֵּן לֹא בּוֹשׁ הָאֱלֹהִים מֵהֶם לְהִקְרָא אֱלֹהֵיהֶם וַיִּכְן-לָהֶם עֵיר שְׂמָה:
^{יז} בְּאֲמוּנָה הִעֲלָה אַבְרָהָם אֶת-יִצְחָק בְּיוֹם מִסָּה וַיִּרְשׁ הַהִבְטָחוֹת הַקְּרִיב אֶת-יִחִידוֹ לְעֹלָה:
^{יח} אֲשֶׁר נֶאֱמַר עָלָיו כִּי בִיִּצְחָק יִקְרָא לָךְ זֶרַע:
^{יט} וּבִלְבוֹ אָמַר כִּי תִשְׁיֵג יָד אֱלֹהִים לְהַקִּימוֹ מִן-הַמֵּתִים וְכֵן גַּם-הִשְׁבִּיחוּ אֵלָיו וַיְהִי לְמוֹפֶת:
^כ בְּאֲמוּנָה בָרַךְ יִצְחָק אֶת-יַעֲקֹב וְאֶת-עֲשׂוֹ וַיְדַבֵּר עַל-עֲתִידָתָם:
^{כא} בְּאֲמוּנָה בָרַךְ יַעֲקֹב בְּמָתוֹ אֶת-שְׁנֵי בְנֵי-יוֹסֵף וַיִּשְׁתַּח עַל-רֹאשׁ הַמִּטָּה:
^{כב} בְּאֲמוּנָה הַזְכִּיר יוֹסֵף לִפְנֵי מוֹתוֹ אֶת-צֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצֹו עַל-אֲדוֹת עַצְמוֹתָיו:
^{כג} בְּאֲמוּנָה נִצָּפֵן מֹשֶׁה שְׁלֹשָׁה יָרְחִים עַל-יְדֵי אֲבוֹתָיו בְּהוֹלִדוֹ כִּי רָאוּ כִּי-טוֹב הֵיכֵל וְלֹא יָרָא מִדַּת הַמֶּלֶךְ:
^{כד} בְּאֲמוּנָה מָאֵן מֹשֶׁה בְּגִדְלוֹ לְהִקְרָא בֵּן לְבַת-פְּרָעָה:
^{כה} וַיִּבְחָר-לוֹ לְהִתְעַנּוֹת עִם-עַם אֱלֹהִים מִהִתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגֵי הַחֲטָא בִּימֵי חֵלְדָּה:
^{כו} וְאֶת-חֲרִפְתּוֹ בְּחִרְפַּת הַמִּשְׁיַח חָשַׁב לַעֲשׂוֹ גָדוֹל מֵאֲצִירוֹת מִצְרַיִם כִּי צָפָה אֶל-הַגְּמוּלָה:
^{כז} בְּאֲמוּנָה עֲזַב אֶת-מִצְרַיִם וְלֹא יָרָא מִחֲמַת מֶלֶכָה כִּי נִשָּׂא אֶת-נַפְשׁוֹ אֵלָיו כְּרָאָה אֹתוֹ אֲשֶׁר פָּנָיו לֹא יִרְאוּ:
^{כח} בְּאֲמוּנָה עָשָׂה אֶת-הַפֶּסַח וַנִּתּוֹן אֶת-הַדָּם עַל-הַבְּתִים לְבִלְתִּי יִגַּע בָּם הַמִּשְׁחִית אֶת-הַבְּכֹרִים:
^{כט} בְּאֲמוּנָה הִלְכוּ בְּיַם-סוּף כְּמוֹ בִּיבְשָׁה וְהַמִּצְרִים הִלְכוּ אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁקָעוּ:
^ל בְּאֲמוּנָה נָפְלוּ חֲמוּת יִרְיָחוֹ בְּהִסָּב אֶתֶּן שְׁבַעַת יָמִים:
^{לא} בְּאֲמוּנָה לֹא אֲבָדָה רַחֲב הַזּוֹנָה עִם-בְּנֵי בְּלִיעֵל כְּאֲשֶׁר אָסַפָּה אֶת-הַמִּרְגָּלִים אֶל-בֵּיתָה בְּשָׁלוֹם:
^{לב} וְכֵּה אָמַר עוֹד הִלָּא תִקְצַר-לִי הָעֵת כִּי-אֶסְפֹּר מִדְּבָרִי גִדְעוֹן בָּרַק שָׁמְשׁוֹן וַיִּפְתַּח דָּוִד שְׁמוּאֵל וְהַנְּבִיאִים:
^{לג} אֲשֶׁר בְּאֲמוּנָה כָּבְשׁוּ מִמְּלָכוֹת פָּעִלוּ צְדָקוֹת הִשְׁיִגוּ הַהִבְטָחוֹת וְסִכְרוּ פִי אֲרִיּוֹת:
^{לד} כְּבוֹ חֲמַת אִשׁ נִמְלָטוּ מִפִּי חֲרָב מִצָּאוֹ אוֹן לָהֶם מִתּוֹךְ רַפְיוֹנָם עָשׂוּ חֵיל בְּמִלְחָמָה וַיִּגְיִסוּ מִחֲנוֹת זָרִים:
^{לה} נִשְׁיִם מִצָּאוֹ אֶת-מִתְיָהוּ כִּי קָמוּ מִן-הַמֵּתִים וְרַבִּים הִתְעַנּוּ וְלֹא מִצָּאוּ פְּלִיטָה לְמַעַן יָקוּמוּ בְּיוֹם הַתְּקוּמָה בִּיִּתֵּר עַז:
^{לו} מִקְצוֹתָם נִשְׂאוּ קֶלֶן וּמִהֲלָמוֹת וּגַם-כְּכֹלִים וּכְלָאִים:

ל^ו נִסְקְלוּ בְּאֲבָנִים גָּרְרוּ בַּמִּגְרֹת נִצְרְפוּ בַּמָּסָה וְהוֹצִיאוּ
נַפְשָׁם לְטִבְחַת חֶרֶב נָעוּ בַּעֲוֹרַת כְּבָשִׁים וְעֹזִים וְנִמְגְּו
בַּחֲסֹר כָּל בְּלִחִץ בְּמִצּוֹק:
לח^ה וְהָאָרֶץ לֹא שָׁנָה לָהֶם תָּעוּ בַּמִּדְבָּר בְּהָרִים בַּמְעָרוֹת
וּבְמַחֲלֹת עֵפֶר:
לט^ט וְכָל-אֵלֶּה עֲדוֹת לָהֶם עַל-אֲמוֹנָתָם וְלֹא רָאוּ
אֶת-הַהִבְטָחוֹת בְּקִיּוּמָן:
מ^מ יַעַן הֵכִין אֱלֹהִים לָנוּ אֶת-הַטּוֹב מִקִּדְּם לְבַלְתִּי יִגִּיעוּ
הֵם לְכָל-תַּכְלִיתָם מִבְּלַעֲדֵינוּ:

פרק יב

א^א לָכֵן גַּם-אֲנַחְנוּ אַחֲרֵי אֲשֶׁר הָמוֹן עַדִּים כָּאלֶּה עֹטְרִים
אֲתָנוּ כַּעֲנָנִים מְסִיבִים נְשִׁלִּיכָה מִמֶּנּוּ כָל-מִשָּׂא וְחִטָּא
אֲשֶׁר יִגְדְּרוּ בַּעֲדֵנוּ תְּמִיד וְעַל-גַּב תִּחוּלֹת גְּרוּעָה
בַּמְרוֹץ הָעָרוֹף לִפְנֵינוּ:
ב^ב וְעֵינֵינוּ אֶל-יִשׁוּעַ צוּר אֲמוֹנָתָנוּ הַגֹּמֵר עֲלֵינוּ אֲשֶׁר
בַּעֲבוּר הַשְּׂמֻחָה הַזְּרוּעָה לוֹ נִשָּׂא עֵץ סִבְלוֹ
וְאֶת-הַחֶרֶף בָּזָה וַיֵּשֶׁב לִימִין כֶּסֶף הָאֱלֹהִים:
ג^ג הַתְּבוֹנָנוּ אֵלֵינוּ אֲשֶׁר-נִשָּׂא תַּגְרָה כְּזֹאת מִיַּד הַחֲטָאִים
בַּנִּפְשׁוֹ פֶּן-תִּתְרַפּוּ וְעִיפָה נִפְשָׁכֶם:
ד^ד עַד-כֹּה עוֹד לֹא קִמַּתְם לְהִלָּחֵם בַּחֲטָא עַד-הַדֶּם:
ה^ה וְתִשְׁכַּחוּ אֶת-הַתּוֹכַחָה אֲשֶׁר נֹכַחְתֶּם בְּבָנִים לֵאמֹר
מוֹסֵר יִהְיֶה בְּנֵי אֶל-תִּמְאָס וְאֶל-תִּקְוָךְ בַּתּוֹכַחְתּוֹ:
ו^ו כִּי אֵת אֲשֶׁר-יִאָּהֵב יִהְיֶה יוֹכִיחַ יְכַאִיב אֶת-בֶּן יִרְעָה:
ז^ז אִם-תִּשְׁאוּ אֶת-מוֹסְרוֹ הוּא לְאוֹת כִּי עֵינֵי אֱלֹהֵיכֶם
עֲלִיכֶם בְּבָנִים כִּי מִי הוּא הַבֵּן אֲשֶׁר אָבִיו לֹא יִסְתַּנֵּן:
ח^ח אֶפְסֹ אִם-תִּהְיֶה בְּאֵין-מוֹסֵר אֲשֶׁר הוּא מִנֵּת כָּלֶם הָלֹא
זָרִים אַתֶּם וְלֹא בָנִים:
ט^ט הֵן יִשְׁ-לָנוּ אָבוֹת בִּשְׁרָנוּ אֲשֶׁר יִסְרוּנוּ וְנִירָא מִפְּגִיחָם
אִף כִּי-עֲלֵינוּ לְהַכְנִיעַ מִפְּנֵי אָבִי הַרוּחוֹת לְמַעַן חִיָּה
נַחֲיָה:
י^י וְהִמָּה יִסְרוּנוּ לִימִים מַעֲשִׂים כְּטוֹב בַּעֲיִנֵּיהֶם אִף הוּא
לְטוֹב לָנוּ לְתִת־לָנוּ חֵלֶק בְּקִדְשׁוֹ:
יא^{יא} וְכָל-מוֹסֵר לֹא יִמָּצֵא לְשֹׁשׁוֹן בַּעֲתוֹ כִּי יוֹסֵף עֲצָב עֲמוֹ
אִף אַחֲרֵי-כֵן יִתֵּן פְּרִי שְׁלוֹם לְאֲשֶׁר יִצְרְפוּ בוֹ לְצִדְקָה:
יב^{יב} עַל-כֵּן חִזְקוּ יְדֵיכֶם רַפּוֹת וּבְרַפִּים כִּשְׁלוֹת אֲמָצוֹ:
יג^{יג} וַיִּשְׁרוּ מִסְּלוֹת לְרַגְלֵיכֶם לְבַלְתִּי תִקַּע כַּף יָדְךָ הַצֹּלַע כִּי
אִם-תִּרְפָּא:
יד^{יד} בִּקְשׁוּ שְׁלוֹם עַם-כָּל-אָדָם וּקְדָשָׁה אֲשֶׁר מִבְּלַעֲדֶיהָ
לֹא-יִרְאָה אִישׁ אֶת-הָאָדָם:
טו^{טו} הַשְׁמִרוּ לָכֶם פֶּן-יִגְרַע אִישׁ מִחֶסֶד אֱלֹהִים פֶּן-יִשׁ בָּכֶם
שִׁרְשׁ פְּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה וְחָלְלוּ בוֹ רַבִּים:
טז^{טז} פֶּן-יִהְיֶה בָכֶם אִישׁ זֶנֶה וְחָלַל כַּעֲשׂוֹ אֲשֶׁר מָכַר
אֶת-בְּכֹרְתוֹ בַּעַד נְזִיד עֲדָשִׁים:
יז^{יז} הֲלֹא יִדְעַתֶּם כִּי חִפְצֵן אַחֲרֵי-כֵן לְרִשֵּׁת אֶת-הַבְּרָכָה
וְשִׁמַּע לֹא הָיָה לוֹ וְאִף כִּי-בִקֵּשׁ בְּדַמְעָה לֹא מָצָא
מְקוֹם לְתִשׁוּבָתוֹ:

יח^{יח} כִּי הִנֵּה לֹא בִּאתֶם אֶל-הָרַע אֲשֶׁר תִּגַּע בוֹ יָד וְאֲשֶׁר אִשׁ
תִּלְהֹט אֹתוֹ וְלֹא אֶל-עֵנָן וְעֶרְפֶּל וְרָעַשׁ:
יט^{יט} וְלֹא לְקוֹל שׁוֹפָר וְקוֹל דְּבָרִים אֲשֶׁר שִׁמְעִיו שְׁאֵלוֹ
לְבַלְתִּי יוֹסֵף דְּבַר עֲמָהֶם:
כ^כ כִּי קִשְׁתָּה עֲלֵיכֶם הַמִּצְנָה מִנִּשָּׂא לֵאמֹר וְאִף גַּם-בְּהִמָּה
תִּגַּע בְּהָר סָקֵל תִּסְקֹל אוֹ-יִרְהַ תִּירָה בַּחֲצִים:
כא^{כא} וּמִה-נֹדֵא הָיָה הַמִּחְזָה עַד שְׁגַם מִשָּׂה אָמַר פֶּחַד
קִרְאֵנִי וְרַעְדָּה:
כב^{כב} כִּי אִם-בִּאתֶם אֶל-הָרַע צִיּוֹן אֶל-עִיר אֵל חַי
אֶל-יִירוּשָׁלַיִם הַעֲלִינָה וְאֶל-רַבְבוֹת צָבָא מְלָאכִים:
כג^{כג} וְאֶל-עֲדַת הַבְּכוֹרִים אֲשֶׁר הִמָּה בְּכַתוּבִים בְּשָׂמִים
וְאֶל-אֱלֹהִים שֹׁפֵט הַכָּל וְאֶל-רוּחוֹת הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר
נַעֲשׂוּ שְׁלָמִים:
כד^{כד} וְאֶל-יִשׁוּעַ מַלְיָן לְבְרִית חֲדָשָׁה וְאֶל-דְּמוֹ הַנּוֹזֵק אֲשֶׁר
קוֹל קִרְיָתוֹ טוֹב מִקוֹל דְּמֵי הַכָּל:
כה^{כה} הַשְׁמִרוּ לָכֶם פֶּן-תִּסְוֶרוּ מִן-הַדְּבַר בָּכֶם כִּי אִם-לֹא
נִמְלָטוּ הַסָּרִיס מִן-מִזְהִירָם בְּאָרֶץ אֵיף נִמְלָט אֲנַחְנוּ
אִם נִסּוּר מִן-מִזְהִירָנוּ מִשְׁמִים:
כו^{כו} וְאֲשֶׁר קָלוּ אַז הָרַעִישׁ אֶת-הָאָרֶץ וַעֲתָה הִגֵּד לֵאמֹר עוֹד
אַחַת מַעַט הָיָה וְנִאֲנִי מַרְעִישׁ לֹא לְבַד אֶת-הָאָרֶץ כִּי
אִם-גַּם אֶת-הַשְּׁמִים:
כז^{כז} וּמָה שֶּׁאֲמַר עוֹד אַחַת מַעַט הוּא מִגִּיד חֲלִיפַת-כָּל
אֲשֶׁר יְמוּט מִן-הָרַעַשׁ כְּדָבָר נִבְרָא רַק לְזִמְנוֹ וְאֲשֶׁר לֹא
יְמוּט מִן-הָרַעַשׁ יַעֲמֹד לַעַד:
כח^{כח} לָכֵן בְּהִיּוֹת לָנוּ מַלְכוּת אֲשֶׁר לֹא תְמוּט נְבוּאָה בַּתּוֹדָה
וְנַעֲבֹדָה אֶת-הָאֱלֹהִים לְרַצּוֹן לוֹ בְּאִימָה וּבִירְאָה:
כט^{כט} כִּי אֱלֹהֵינוּ אִשׁ אֲכָלָה הוּא:

פרק יג

א^א שְׁמְרוּ אֶהְבַּת אַחִים בִּינִיכֶם תְּמִיד:
ב^ב וְאֶל-תִּשְׁכַּחוּ מִהֲכִנִּיס אֲרָחִים מֵאֶהְבָּה כִּי בִּאֶהְבָּה זֶה
יִשׁ אֲשֶׁר בְּכָל-יְדַעַת הַכְּנִיסוֹ מְלָאכִים אֶת-בְּתִיָּהֶם:
ג^ג זָכְרוּ אֶת-הָאֲסִירִים כָּמוֹ אִם-אַתֶּם אֲסִירִים עִמָּהֶם
וְאֶת-הַנִּלְחָצִים כַּאֲשֶׁר גַּם-אַתֶּם עִמָּהֶם בְּכִשּׁוֹר אֶחָד:
ד^ד קִדְּשׁ תִּהְיֶה הָאִישׁוֹת לְכָל-אִישׁ מִכֶּם לֹא תַחֲלָלוּ
אֶת-יִצְוַע אִישׁ וְאֶת-זִנְיָם וְנֹאֲפִים יִשְׁפֹּט אֱלֹהִים:
ה^ה הִרְחִיקוּ דִּרְכָּכֶם מֵאֶהְבַּת כֶּסֶף וְשִׁמְחוּ בְּדֵי חֵלֶקְכֶם כִּי
הוּא אָמַר לֹא אֶרְפֹּךְ וְלֹא אֶעֱזֹבְךָ:
ו^ו עַל-כֵּן נִבְטַח וְנֵאמַר יִהְיֶה לִי בַּעֲזָרִי לֹא אֵירָא
מִה-יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם:
ז^ז זָכְרוּ אֶת-מֵאֲשָׁרֵיכֶם אֲשֶׁר-הִגִּידוּ לָכֶם דְּבַר הָאֱלֹהִים
בִּינֵנוּ לְתַכְלִית דִּרְכָּכֶם וּלְכֹו בְּאֲמוֹנָתָם:
ח^ח יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הֵנוּ הוּא אֶתְמַל וְהוּא הַיּוֹם וְהוּא לַעֲוֹלָם
וְעַד:
ט^ט אֶל-תִּתְמוּטוּ מִפְּנֵי תוֹרַת שְׁנוֹת וְזוֹרוֹת כִּי טוֹב לֵלֵב אֲשֶׁר
חֶסֶד יִסְעֲדָנוּ לֹא חֶקִי מֵאֲכָלִים חֲקִים לֹא-טוֹבִים
לְבַעֲלֵיהֶם:

י' יִשְׁלָנוּ מִזִּבְחַ אֲשֶׁר לְאָכֹל מֵעֲלֵיו אֵין מִשְׁפָּט לְמִשְׁרָתִי
הַמִּשְׁכָּן:

יא כִּי־פָגְרִי הִזְבַּחִים אֲשֶׁר דָּמָם הִוָּבֵא אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּיַד
הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל לְכַפֵּר עֲוֹן נִשְׁרָפוּ מִחוּץ לַמִּחְנָה:

יב בַּעֲבוּר זֹאת גַּם־יִשׁוּעַ לְאֲשֶׁר יִקְדֹּשׁ אֶת־הָעַם בְּדַמּוֹ
עֲנָה מִחוּץ לַשַּׁעַר:

יג עַל־כֵּן נִצָּא־נָא אֵלֶיּוּ אֶל־מִחוּץ לַמִּחְנָה וְנִשָּׂא
אֶת־חֲרָפְתּוֹ:

יד פֹּה אֵין־לָנוּ עִיר עֹמֶדֶת לַעַד אִף הָעִיר הָעֲתִידָה אָנוּ
מִבְקָשִׁים:

טו וְעַתָּה נִקְרִיב עַל־יָדוֹ זִבְחֵי תוֹדָה לֵאלֹהִים תָּמִיד הֲלֹא
הֵם פָּרִי שְׁפָתֵינוּ הַנִּתְּנוֹת תוֹדָה לְשִׁמּוֹ:

טז אִף לְגַמְל־טוֹב וּלְפָזֹר לְאֲבִיוֹנִים אֶל־תִּשְׁפָּחוּ
כִּי־זִבְחִים כָּאֵלֶּה הֵם לְרִיחַ נִיחֹחַ לֵאלֹהִים:

יז שְׁמַעוּ אֶל־מִצְוֹתֵיכֶם וְהַכְנֵעוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי־שֹׁקֵדִים הֵם
עַל־נַפְשֵׁיכֶם כַּעֲמָדִים לְתֵת דִּין וְחִשְׁבוֹן בַּעֲבוּר יַעֲשׂוּ
כְּזֹאת בְּחֻדְוָה וְלֹא בְּאַנְחָה כִּי לוֹא כֵּן לֹא־טוֹב לָכֶם
הַדִּבָּר הַזֶּה:

יח הַתְּפַלְלוּ עָלֵינוּ כִּי־יִדְעֵנוּ מֵאֵד כִּי נִכּוֹן לִבְנוֹ וּלְהַתְּהַלֵּךְ
בְּמִישְׁרִים תָּמִיד כָּל־חֻצָּנוּ:

יט וּבְחֻפֶּץ יָתֵר אָנִי שְׂאֵל מֵעַמְכֶּם לַעֲשׂוֹת זֹאת לְבַעֲבוּר
יָתֵן לִי לְשׁוֹב אֲלֵיכֶם עַד־מִהְרָה:

כ וְאֱלֹהֵי הַשְּׁלוֹם אֲשֶׁר בְּדָם בְּרִית עוֹלָם הִקִּים
מִן־הַמֵּתִים אֶת־רַעַה הַצֵּאֵן הַגָּדוֹל אֶת־יִשׁוּעַ אֲדֹנָינוּ:

כא הוּא יְכוֹנֵן אֶתְכֶם בְּכָל־מַעֲשֶׂה טוֹב לְמַלֵּא אֶת־חֻצָּצוֹ
וְיַפְעַל עִמָּכֶם כַּטוֹב בְּעֵינָיו בְּיַד־יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ
אֲשֶׁר־לוֹ הַכְּבוֹד לְעוֹלָם וָעַד אָמֵן:

כב וְאָנִי שְׂאֵל מֵעַמְכֶּם אַחֵי שְׂאוּ־נָא דְבָרֵי מוֹסְרֵי כִי־מַעֲט
מִזְעַר כְּתִבְתִּי אֲלֵיכֶם:

כג וְדַעוּ כִּי טִימֹתִיּוֹס אַחֵינוּ יֵצֵא לְחַפְּשֵׁי וְאִם־יָבֵא בְּקֶרֶב
הַיָּמִים אֶרְאֶה אֹתוֹ אֶת־פָּנָיִכֶם:

כד שְׂאֵלוּ לְשְׁלוֹם כָּל־מִצְוֹתֵיכֶם וְכָל־הַקְּדוּשִׁים וְאֵלֶּה
אֲשֶׁר מְאִיטְלִיָּא פְקָדִים לְשְׁלוֹם לָכֶם:

כה הַחֲסֹד עִם־כָּלְכֶם אָמֵן:

James

אגרת יעקב

פרק א

א יַעֲקֹב עֲבָד לֵאלֹהִים וּלְאָדֹנָי יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֶל־הַעֲדָה
הַפְּזוּרָה מִשְׁנִימִים עֲשׂוֹר הַשְּׁבִטִים שְׁלוֹם:
ב חֲשַׁבּוּ לָכֶם אַחִי אֵף לְשִׁמְחָה אִם מִסּוֹת שְׁנוֹת תִּקְרִינָה
אֲתֶכֶם:
ג בְּדַעְתְּכֶם כִּי כוֹר בַּחֵן אֲמוֹנַתְכֶם יִתֵּן לָכֶם אֶת־כֹּחַ
הַסִּבֹּל:
ד וּפְעֻלַת כֹּחַ הַסִּבֹּל תִּהְיֶה שְׁלָמָה לְבַעֲבוֹר תִּהְיֶה שְׁלָמִים
וּתְמִימִים וְלֹא יִחְסֹר לָכֶם דָּבָר:
ה וְאִישׁ מִכֶּם כִּי יִחְסֹר חֲכֻמָּה יִבְקֹשׁנָה וְתִנָּתֶן־לּוֹ מֵאֵת
הָאֱלֹהִים הַנּוֹתֵן לְכָל בְּרוּיָה נְדִיבָה וְאִין־מַכְלִים דָּבָר:
ו אֵף יִבְקֹשׁ בְּאַמוּנָה וְלֹא יִפְסֹחַ עַל־שְׁתֵּי סַעֲפִים כִּי
הַפִּסֹּחַ עַל־שְׁתֵּי סַעֲפִים דּוֹמָה הוּא לְגָלִי הָיִם אֲשֶׁר הֵם
עֹלִים וַיִּרְדּוּ מִפְּנֵי־רוּחַ:
ז וְהָאִישׁ הַזֶּה הוּא אֶל־יִדְמָה בְּנַפְשׁוֹ כִּי־יִשָּׂא דָבָר מֵאֵת
יְהוָה:
ח אִישׁ אֲשֶׁר חָלַק לְבֹו פִּחֵז הוּא בְּכָל־נְתִיבָתָיו:
ט אוֹלָם אֵחַ שָׁפֵל יִתְהַלֵּל בְּרוֹמָמוֹת נַפְשׁוֹ:
י וְעֲשִׂיר בְּשִׁפְלוּת נַפְשׁוֹ כִּי כְצִיץ חֲצִיר בֵּן יַעֲבֹר:
יא כִּי כִצְאָתָהּ הַשֶּׁמֶשׁ בְּגִבְרָתָהּ יִיבֹשׁ חֲצִיר אֲמֵלֵל צִיץ וְצִבִּי
תִפְאֶרְתּוֹ נָבֵל בֵּן יֵבֵל הָעֵשִׂיר עַל־יִשְׁבִּיל מְרוּצָתוֹ:
יב אֲשֶׁרִי הָאִישׁ הַנּוֹבֵחַן בְּמִסָּה כִּי בַהֲבָחֵנוּ יִשָּׂא עֲטָרַת
הַחַיִּים אֲשֶׁר־דָּבָר אֲדִנִּי לְאִהָבָיו:
יג אֶל־יֵאמֹר הַנִּכְשָׁל בְּמִסָּה הָאֱלֹהִים נָסָה אֹתִי כִּי כֹאֲשֶׁר
אֵין מִנְסָה אֶת־הָאֱלֹהִים בְּרָע בֵּן גִּם־הוּא לֹא־יִנְסָה
אִישׁ:
יד אֵף כֹּל־אִישׁ תִּאֲנוֹת נַפְשׁוֹ תִּנְסָהוּ כִּי יִמְשֹׁךְ וַיִּלְכֹּד־בָּהּ:
טו וְהַתְּאֵנָה אַחֲרֵי אֲשֶׁר הִרְתָּה תִלְדַּח חֲטָא וְהַחֲטָא כֹאֲשֶׁר
הוּא שְׁלֹם יוֹלִיד מָוֶת:
טז אֶל־תִּתְּעוּ אֶת־נַפְשְׁכֶם אַחִי הַיִּקְרִים:
יז כֹּל־מִתְנַה טוֹבָה וְכָל־תְּשׁוּרָה שְׁלָמָה יִרְדַּח מַעַל מֵאֵת
אַבִּי הַמֵּאֲרֹת אֲשֶׁר אֵין־חִלּוּפוֹת לוֹ אֵף לֹא צֵל תְּמוּרָה:
יח וְהוּא בָּאֵנוֹת נַפְשׁוֹ הוֹלִיד אֶתְּנוּ בְּדָבָר אֲמַתּוֹ לִהְיוֹת לוֹ
כְּרֵאשִׁית תְּבוּאָתוֹ בְּתוֹךְ יִצְוִרָיו:
יט לָכֵן אַחִי הַיִּקְרִים יְהִי כֹל־אִישׁ מִכֶּם מְהִיר לְשִׁמְעַ
בְּשֵׁשׁ לְדַבֵּר וּבִשְׁשׁ לִקְצָף־קִצָּף:
כ כִּי־קִצָּף אָדָם לֹא יַפְעֵל צְדָקָת אֱלֹהִים:
כא עַל־כֵּן הִסִּירוּ מַעְלִיכֶם כֹּל־גִּלּוּלִים וְכִבְדוּ רִשְׁעָה
וּבַעֲנָנָה הַחֲזִיקוּ בַתּוֹרָה הַנְּטוּעָה בְּתוֹכְכֶם אֲשֶׁר
יִשְׁכָּה לְהוֹשִׁיעַ לְנַפְשֵׁיכֶם:
כב וְכֹאֵו לִהְיוֹת עֲשִׂים דָּבָר הַמְצָנָה וְלֹא רַק שְׁמַעִים לְאֵזֶן
לְהַתְּעוֹת אֶת־נַפְשְׁכֶם:

פרק ב

א אֶל־תִּכְרִירוּ פָנִים אַחִי בְּאַמוּנַת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדִנִּינוּ
אֲדֹנָי הַכְּבוֹד:
ב כִּי אִם־יָבֵא אִישׁ אֶל־בֵּית הַפְּנִסָּה לָכֶם הַדּוֹר בְּטַבְעוֹת
זָהָב וְלִבּוֹשׁ מַחְלָצוֹת וּכְאֵ שֵׁם גִּם־עֲנִי בְּכִנְיָם
צוּאִים:
ג וּפְנִיתֶם אֶל־הַלְבוּשׁ מַחְלָצוֹת לֵאמֹר שְׂכָה־נָא פֹה
בְּמוֹשָׁב נִכְבֵּד וְאֶל־הָעֲנִי תֵאמְרוּן אַתָּה עֲמַד שֵׁם אוֹ
שֵׁב לְהִדָּם רְגְלִי:
ד הָאֵם לֹא לֵב וְלֵב בְּקִרְבָּכֶם וְאִם לֹא כְשִׁפְטִים חֲרָשִׁי רַע
אַתֶּם:
ה שְׁמַעוּנִי אַחִי הַיִּקְרִים הֲלֹא אֱלֹהִים בָּחַר בְּעֲנִי הָאֲרָץ
לִהְיוֹת עֲשִׂירִי אֲמוּנָה וַיִּרְשִׁי מַלְכוּת כֹּאֲשֶׁר דָּבָר
לְאִהָבָיו:
ו וְאַתֶּם הוֹבִשְׁתֶּם פָּנֵי הָעֲנִי הֲלֹא הָעֲשִׂירִים הֵם יַעֲשִׁקוּן
וַיִּסְחָבוּן אֲתֶכֶם לְמָקוֹם הַמִּשְׁפָּט:
ז וְגַם הַשֵּׁם הַטּוֹב אֲשֶׁר נִקְרָא עֲלֵיכֶם יִשְׁמֹו אֹתוֹ
לְחִרְפוֹת:
ח הִנֵּה אִם תִּשְׁמְרוּ דַת הַמַּלְכוּת כַּכְּתוּב בַּתּוֹרָה וְאַהֲבַת
לְרַעֲךָ כְּמוֹךְ תִּיטִיבוּ לַעֲשׂוֹת:
ט אוֹלָם אִם־תִּשְׁאוּ פָנִים תַּחֲטָאוּ בְּמַעֲשֵׂיכֶם וְעַל־פִּי
הַתּוֹרָה תִּשְׁפֹּטוּ כְּפִשְׁעִים בָּהּ:
י כִּי הַשֹּׁמֵר אֶת־כָּל־הַתּוֹרָה וְעֵבֵר אַחַת מִמִּצְוֹתֶיהָ הוּא
אֲשֶׁם כְּעֵבֵר כֹּל־מִצְוֹתֶיהָ:
יא כִּי הָאִמֹר לֹא תִנְאַף גִּם־הוּא אִמֹר לֹא תִרְצָח וְאִם־אַתָּה
לֹא נִאֲפָתָה אֵף רִצְחָתָה פִּשְׁעַת בַּתּוֹרָה הִנֵּךְ:
יב וְאַתֶּם כֹּה תִדְבְּרוּן וְכֹה תַעֲשׂוּן פְּעֻלָּתִים לְהַשְׁפֹּט
עַל־פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר חָפֵשׁ בָּהּ:
יג כִּי אֵין חֲסֵד בְּדִין לֹלֵא חֲסֵד אֵף כֹּחַ הַחֲסֵד יַעֲזֹר עַל־כֹּחַ
הַדִּין:

י' אחי מה-יועיל לאיש האמר כי אמונה בו ומעשים
אין לו התוכל אמונה להושיע-לו:

טו אם אה או-אחות יהיו עירומים ואין להם לחם חקם:
טז ואיש מקם יאמר אליהם לכו לשלום וחס-לכם
ושבעתם ולא-תתנו לנפשם די-מחסרם מה-יתן להם
דבר שפתים:

יז כן גם-האמונה אם מעשים אין עמה מטה היא
לבדה:

יח אבל יאמר איש הן אתה יש אמונה בך ואני יש-לי
מעשים הראני את-אמונתך בבלי מעשיך ואני מתוך
מעשי אראך את-אמונתי:

יט אתה מאמין כי אלהים אחד הוא והיטבת להאמין
וגם השדים כן יאמינו ויחילון:

כ אף עתה רעה רוח אם חפצת לדעת כי אמונה בבלי
מעשים מטה היא:

כא הלא במעשיו נצדק אברהם אבינו בהעלותו את-יצחק
בנו על-גב המזבח:

כב הנה ראה פי-האמונה נתנה-כח למעשיו ומתוך
מעשיו נעשתה אמונתו שלמה:

כג והוקם הכתוב האמר והאמן אברהם ביהוה
ותחשב-לו צדקה וגם נקרא אהב אלהים:

כד הנה ראים אתם כי במעשים יצדק איש ולא באמונה
לבדה:

כה וכן גם-רחב הזונה נצדקה במעשיה כאשר הביאה
את-המלאכים אל-ביתה ותשלחם בדרך אחרת:

כו כי כמו-גוף בלא נשמה מת הוא כן גם-אמונה בבלי
מעשים מטה היא:

פרק ג

א לא תקימו מקם אחי מורים רבים בדעתכם כי תכבד
עלינו יד-המשפט:

ב כי רבות נכשלונו כלנו ומי אשר לא-יפשל בשפתיו
איש תמים הוא וידיו רב-לו לשים מעצור
לכל-בשרו:

ג הנה פי הסוס נבלם במתג לבעבור ישמע וינטה לפי
רצונו:

ד והנה גם-אניות גדלות הנהדפות ברוח עזה יטה אתן
משוט קטן אל-אשר יחפץ רוח החבל:

ה כן גם-הלשון אבר קטן ומדברת גדולות איה מעט אש
תבער יצר גדול:

ו והלשון אש היא הלשון עולם קטן ומלאו און נתונה
בתוך אברינו מחללת כל-הבשר מלהטת גלגל השבע
ויקרת מאש גיהנם:

ז כל-מין בהמה ועוף ורמש וחייתו-ים נכבשים הם
כלם כי האדם למינהו כבש אתם:

ח אף הלשון לבדה אין לאל יד אדם לכבשה רעה היא
מאין מעצור ומלאה חמת מות:

ט ביה נכרך יהוה אבינו ובה נקלל אנשים אשר נעשו
בצלם אלהים:

י מפה אחד תצא ברכה וקללה לא-כן אחי לא-ינעשה
כן בכם:

יא התקיר באר מימיה מתוקים ומרים ממוצא אחד:
יב התעשה תאנה אחי ענבי גפן והגפן התוציא תאנים
כן ממים מלוחים לא יצאו מתוקים:

יג מי חכם ונבון בכם יראנו את-מעשיו מתוך מעגלי
חזיו הטובים בעונת חקמתו:

יד ואם-חמת קנאה בכם ולבכם יגרה מדון למה
תתהללו ותכחשו נגד פני האמת:

טו לא זו החכמה הבאה מעל כי היא מלמטה לארץ
מטבע הבשר או השדים:

טז כי-במקום קנאה ומדנים שם מהומה וכל-דבר
בליעל:

יז אף החכמה היכרת מעל טהורה היא פיה תפתח
לשלום ובעונה דבריה נוחה היא להתרצות מלאה
רחמים ופריה טוב אין עמה משא פנים ואין חנפה
בה:

יח זה פרי הצדקה זרע לבטח לעשי שלום:

פרק ד

א מאין תגרה ומלחמות ביניכם אם לא מתוך התאות
הפרכות באבריכם:

ב תתאוו ואין לכם תרצחו ותקנאו וידיכם לא תעשינה
תושיה תתגורו ותלחמו ואין לכם מאומה יען לא
שאלתם:

ג שאלתם ולא השגתם יען ברעה שאלתם למלא
משאלות תאותכם:

ד האם לא ידעתם נאפים ונאפות פי-אהבת העולם
איבה היא לאלהים לזאת אפוא מי הוא החפץ להיות
אהב העולם איב לאלהים יחשב:

ה האם תחשבון כי המקרא יזהיר לריק והרוח השכן
בקרבתו האם תאנתו קנאה:

ו אכן הוא נתן יתר חן על-כן הוא אמר יהוה ללצים
זליץ ולענוים יתן-חן:

ז לכן הפנעו מפני אלהים התיצבו בפני השטן ויגוס
מפניכם:

ח קרבו אל-אלהים ויקרב אליכם רחצו ידיכם מתי-און
הזכו בלבבכם בעלי לב ולב:

ט התעצבו התאבלו והילילו שחוק יתפך לכם לאכל
ושמחה לתוגה:

י השפילו נפשכם לפני יהוה והוא ירים אתכם:

יא אחי לא תדברו איש בעמיתו המדבר באחיו והדן
את-אחיו הוא מדבר בתורה וכן את-התורה ואם

את-התורה תדין אינך עשה התורה כי אם-שפטה:

יב אחד הוא המחקק והשפט הוא אשר הכח בידו
להציל ולאבד ומי אתה הוא כי תשפט את-עמיתך:

יג הוי האומרים גלכה לנו היום או למחר לעיר ההיא
ונסחר שם שנה אחת ונעשה לנו חיל:

^ט אחי אם אחד מכם יסור מדרך האמת ואיש אחר ישיבנו:
^כ ידענא כי המשיב את-החוטא מדרך פשעו יציל נפש ממוות ויכסה על-פשעים רבים:

^{יד} ואתם לא תדעון מה-ילד יום מחר כי מה חייכם קיטור ורעה כרגע ואחר יעלה בזהו:
^{טו} אף כזאת עליכם לאמר אם-ירצה יהוה ונחיה נעשה כזאת או כזאת:
^{טז} רק אתם מתהללים בגאותכם כל-תהילה כזאת רעה היא:
^{יז} וכל-הידע לעשות כטוב וכישר ולא יעשנו חטאו ישא:

פרק ה

^א הוי עשירי עם ועקו הילילו לצרות אשר תקרינה אתכם:
^ב עשרכם רקב ובגדיכם יאכל עש:
^ג הנהב יועם הפסף ישנא והון נמאס הנה יענה בכם לעד ואכל בשרכם פאש זה הוא האוצר אצרתם לכם ליום אחרון:
^ד הנה שוכר הפעלים יזעק שוכר קצרי שדתיכם אשר עשקתם וזעקת הקצרים באה באוני יהנה צבאות:
^ה התענגתם בארץ התענדנתם וישמן לבכם כמו ליום טבתה:
^ו הרשעתם המיתם את-הצדיק והוא לא-עמד בפניכם:
^ז על-כן דמו אחי עד-בא האדון הנה האפר יחכה לתבואת האדמה הטובה ייחל עד-אשר יבוא יורה ומלקוש:
^ח כן הוחילו גם-אתם אמצו את-לבכם כי פני האדון הנה באים:
^ט אל-תלוננו אחי איש על-רעהו ולא תאשמו במשפט הנה השפט עמד לפתח:
^י קחו לכם אחי למופת צרות הנביאים וארץ רוחם הנביאים אשר דברו בשם יהוה:
^{יא} הנה אנחנו מאשרים כח הסבל וכח סבלות איוב הלא שמעתם וגם ראיתם מה-היתה אחריתו מאת יהוה כי יהוה רחום וחנון הוא:
^{יב} ועתה אחי לפני כל-דבר אל-תשבעו לא בשמים ולא בארץ ולא כל-שבועה אחרת וכה יהיה דברכם הן הן או לא לא פן-תענשו במשפט:
^{יג} אם-יצר לאיש מכם יתפלל ואם לבו טוב עליו יזמר:
^{יד} אם-יהיה בכם חלה יקרא לזקני העדה והתפללו עליו ומשחו אותו שמן בשם יהוה:
^{טו} ותפלה עם-אמונה תעזר לחלה ויהנה יקימנו ואם חטא ונסלח-לו:
^{טז} לכן התודו עונותיכם איש אל-רעהו והתפללו איש בעד רעהו ורפא לכם כי-תפלת צדיק רב כחה בפעלתה:
^{יז} אליהו היה בעל נפש כמנו והתפלל לבלתי היות מטר ולא-היה מטר על-הארץ שלש שנים וששה חדשים:
^{יח} וישב ויתפלל והשמים העריפו מטר והארץ נתנה את-יבולה:

1 Peter

הַאֲגֵרֶת הָרֵאשׁוֹנָה לְפֶטְרוֹס הַשְּׁלִיחַ

פרק א

א פֶּטְרוֹס שְׁלִיחַ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֶל־הַבְּחִירִים הַפְּזוּרִים
הַגֵּרִים בְּפִנְטוֹס גִּלְטֵיָא קְפוּדְקֵיָא אֶסְיָא וּבִיתוֹנִיָא:
ב אֲשֶׁר נִבְחָרוּ מִקֶּדֶם מִשְׁעֵם אֱלֹהִים הָאֵב לְקִדְשָׁם
בְּרוּחוֹ וּלְהַכִּין לָבָם לְשִׁמְעַ לְיֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וַיֵּז דְּמוֹ
עֲלֵיהֶם חֲסִדָּתָם וּשְׁלוֹמָתָם יִשְׁגָּא:
ג בְּרוּךְ הוּא הָאֱלֹהִים אֲבִי אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר
כְּגִדֹל חֲסִדוֹ הוֹלִיד אֶתְּנוּ שְׁנִית לְתַקְנֹת חַיִּים בְּתַקּוּמַת
יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ מִן־הַמָּתִים:
ד לְנַחֲלָה אֲשֶׁר לֹא תִשָּׁחַת וְלֹא תִחְלַל וְלֹא תִבּוֹל
הַצְּפוּנָה לָכֶם בְּשָׁמַיִם:
ה כִּי שְׁמוֹרִים אַתֶּם בְּכַח אֵל עַל־יְדֵי אֱמוּנַתְכֶם לְתַשׁוּעָה
אֲשֶׁר תִּגְלֶה לְקֶץ הַיָּמִים:
ו אֲשֶׁר בָּהּ תִּגְלִי עַד־מָאד אַף כִּי־עַתָּה תִּתְאַבְּלוּ
לְמַצָּעַר לְרִגְלֵי מִסּוֹת שְׁנוֹת אֲשֶׁר בָּאָן נְחוּץ:
ז לְצַרְף אֱמוּנַתְכֶם אֲשֶׁר רְחוּק מִחִירָה מִזֶּהָב מִזֶּקֶק בָּאֵשׁ
אֲשֶׁר אֲחִירָתוֹ עַד־אֲבָד וְאֱמוּנַתְכֶם תִּהְיֶה לְתַהֲלָה
לְכַבּוֹד וּלְתַפְאֶרֶת בְּהַתְּגַלּוֹת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
ח אֲשֶׁר אִתּוֹ אֶהְבֶּתֶם אַף כִּי לֹא חֲזִיתֶם פָּנָיו וְתִאֲמִינוּ־בוֹ
אַף כִּי עַד־עַתָּה לֹא רִאִיתֶם אִתּוֹ בְּעֵינֵיכֶם וּבּוֹ תִּשְׁשׂוּ
כְּשִׁשׁוֹן עֲצוּם מִסֵּפֶר וְכָלִיל בְּהִדְרוֹ:
ט כְּאֲשֶׁר תִּמְצְאוּ אֶת־פָּרִי אֱמוּנַתְכֶם וְאֶת־תַּשׁוּעַת
נַפְשְׁכֶם:
י אֵת הַתַּשׁוּעָה אֲשֶׁר עָלֶיהָ חִקְרוּ וְדָרְשׁוּ הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר
נִבְּאוּ עַל־הַחֲסֵד הַצְּפוּן לָכֶם:
יא וַיִּחַתְרוּ לְדַעַת מַתִּי וְאִיךָ יָבוֹא הַמוֹעֵד אֲשֶׁר הוֹדִיעֵם
רוּחַ הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר שָׁכַן בְּקִרְבְּכֶם כְּאֲשֶׁר הִגִּיד לָהֶם
מֵרֵאשׁ חֲבִלֵי הַמָּשִׁיחַ וְהַכְּבוֹד אֲשֶׁר בְּעַקְבָּם:
יב וְנִגְלָה לָהֶם כִּי לֹא לְנַפְשָׁם כִּי אִם־לְנַפְשְׁכֶם חֲזוֹ
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּם אֲשֶׁר הִגִּד לָכֶם הַיּוֹם מִפִּי הַמְּבַשְּׂרִים
בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ הַשְּׁלוֹחַ מִשְׁמֵם דְּבָרִים אֲשֶׁר מְלֹאכֶי־יָהּ
נִכְסְפִים לְהַבְטֶבָם:
יג עַל־כֵּן חֲגְרוּ מִתְּנִיכֶם וַיֵּאֱמֹץ לְבָבְכֶם הַתְּעוֹרְרוּ וַיִּחְלּוּ
בְּכָל־מַאֲדְכֶם לַחֲסֹד אֲשֶׁר יִסּוּבֵב אֶתְכֶם בְּהַתְּגַלּוֹת
יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
יד וּכְבָּנִים מְקַשִּׁיבִים אֶל־תִּשְׁוּוּ נַפְשְׁכֶם לְנֶפֶשׁ תַּאֲוָה
אֲשֶׁר הִיתָה לָכֶם לְפָנִים מִבְּלִי־דַעַת:
טו כִּי אִם־קֹדְשִׁים תִּהְיוּ בְּכָל־דְּרָכֵיכֶם כְּאֲשֶׁר הִקְרָא
אֶתְכֶם קְדוֹשׁ הוּא:
טז כִּי כֵן פְּתוּב וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי:

פרק ב

א וְעַתָּה הִסִּירוּ מִכֶּם כָּל־רַשָּׁעָה וְכָל־מִרְמָה וְחַנְּפוּ
וְקִנְיָה וְכָל־שִׁפְתֵי רָכִיל:
ב וּכְעוֹלָלִים אֲשֶׁר נוֹלְדוּ מִקְרֹוב בְּקִשׁוֹ לְשִׁבְעַת חֻלָּב וַיֵּן
מִשְׁדֵּי בִינָה אֲשֶׁר עָלָיו תִּגְדְּלוּ לְיִשׁוּעָה:
ג אִם־רַק בְּאֵמֶת וּבְתִמָּים טַעַמְתֶּם כִּי־טוֹב אֲדֹנֵינוּ:
ד וְאֵלָיו בָּאתֶם כְּמוֹ אֶל־אָבִין חַיִּים אֲשֶׁר מְאָסוּ בְּנֵי אָדָם
אֶף נִבְחָרְתָּ הָיָא וַיִּקְרָה לֵאלֹהִים:
ה וְגַם־אַתֶּם אֲבָנֵי חַיִּים לְהַבְנוֹת הֵיכַל עֲלִיּוֹן לְכִהְנֹת
קֹדֶשׁ לְהַקְרִיב זִבְחֵי־רוּחַ לְרִיחַ לֵאלֹהִים בְּיַד
יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
ו וְזֶה הוּא שְׁאֵמֶר בְּמִקְרָא הַנִּבִּי יֵסֵד בְּצִיּוֹן אָבִין בַּחֲזוֹן פִּנְיָה
וַיִּקְרָה וְהִמְאָמִין בָּהּ לֹא יָבוֹשׁ:
ז עַל־כֵּן לָכֶם הִמְאָמִינוּ הוּא לְאָבִין חֲפִץ וְלֹאֲשֶׁר אֵינֶם
מְאָמִינוּ הוּא אָבִין מְאָסוּ הַבּוֹנִים הִיתָה לְרֵאשׁ פִּנְיָה:
ח וְלְאָבִין נִגְף וּלְצוּר מְכֻשׁוֹל כִּי נִכְשְׁלוּ־בוֹ בַּחֲסֹר
אֱמוּנַתְכֶם כְּאֲשֶׁר גַּם־לְהַכְשֵׁל נִוְעַדוּ מֵאֹז:

ט ואתם הנכם בחיירייה ממלכת כהנים גוי קדוש ועם סגולה לו לספר תהלתו אשר קרא אתכם מחשף לאור פלאי:

י אשר לפנים לא-עם הייתם ועתה עם אלהים לפנים בנים לא-רחמו ועתה מרחמים:

יא ואני שאל מכם ידידים כגרים ותושבים להנזר מתאות הבשר הנלחמות בנפש:

יב ולהתהלך במישרים בין הגוים אשר דברו עליכם סרה בפעלי און ועתה יתבננו במעשיכם הטובים ויכבדו את-אלהים ביום פקדו:

יג והפנעו לכל-משרה אשר לבגיאדם למען האדון אם-למלך פאשר הוא הראש:

יד ואם-לשרים פאשר הם שלוחיו לתת נקמה בפעלי און וכבוד לעשי טוב:

טו כי בן חפץ אלהים בעשתכם טוב לשים מחסום לפי הסכלים אין תבונה בם:

טז והיו כבגי חורים אף לא לשית חפשתכם כמכסה על-פני מעשים רעים כי אם-כעבדי אל:

יז כבדו כל-איש כבודו אהבו את-אחיהם יראו את-האלהים והבו כבוד למלך:

יח ועבדים בכם הפנעו לפני אדניכם בכל-יראה לא לבד לפני ישרים וטובים כי אם-גם-לפני נלזים:

יט כי בזאת יאשר אדם אם-ישא מכאב ויענה חנם רק להיות לבו תמים עם-אלהיו:

כ כי מה-תפארתכם אם תחרישו פאשר תכו באשמותיכם רק אם-תענו עקב מעשים טובים והחרש תחרשון זאת תהיה לכם לתהלה מאת האלהים:

כא כי הלא לזאת נקראתם ואף גם-המשיח נדכה בגללכם ויהי לכם למופת ללכת בעקבותיו:

כב אשר לא-חמס עשה ולא מרמה בפיו:

כג אשר תרפוהו חורפיו ולא השיב חרפתם אל-חיקם נענה ולא יפתח-פיו כי אם-הפקיד משפטו לשפט צדק:

כד והוא נשא את-חטאתינו בבשרו על-העץ לבעבור נמות לחטאה ונחיה לצדקה ואשר בתהלתו נרפא לכם:

כה כי צאן אבדות הייתם ותשבו כיום אל-הרעה המשגיח אל-נפשתיכם:

פרק ג

א וכן גם-הנשים הפנענה לפני בעליהן ואם-יש אנשים מאנים לשמע הבשרה אתן בענות דרכן תקנינה אתם ליהנה באין-אמר ודברים:

ב פאשר יחזו כי ביראה ובתם דרכן:

ג ופארבן לא יהיה פאר חיצון במחלפות ראש ועדי זהב או בגדי תמדות:

ד כי אם-האדם הפנימי בסתר הלב ברוח ענה והשקט אשר אין לו כליון והוא יקר בעיני האלהים:

ה כי-כן היה לפנים פאר הנשים הקדושות אשר שמו תוחלתן באלהים ולפני בעליהן נכנעו:

ו כמו שרה אשר שמעה בקול אברהם וקראה-לו אדני ואתן לבנות לה אם טוב תעשינה ולא יבא בתוכן מרף לב מפחד:

ז וכן אתם האנשים ראו לשבת עם-נשיכם בהשכל תנו כבוד לאשה כי-כלי רך היא מכם וגם תברתכם במתנת החסד והחיים ובכן לא תמנע תפלה מבתיכם:

ח סוף דבר היו כלכם לאנשי לב אחד אנשי חמלה אהבי אחיה אנשי רחמים ושפלי רוח:

ט לא תגמלו לאיש רעה תחת רעה או קללה תחת קללה כי אם-ברכה כי לזאת נקראתם למען תירשו את-הברכה:

י מי-האיש החפץ חיים ולראות ימים טובים יצור לשונו מרע ושפתיו מדבר מרמה:

יא יסור מרע ויעשה-טוב בקש שלום וירדפהו:

יב כי עיני יהיה אל-צדיקים ואזניו אל-שונעתם פני יהיה בעשי רע:

יג ומי יעשה עמכם רע אם-תירדפו לעשות טוב:

יד אפס אם-גם-תענו עקב צדקה אשריכם אף את-מוראם לא תיראו ולא תערוצו:

טו את-יהיה אלהים אתו תקדישו בלבבכם ובעננה ויראה היו נכנים תמיד לתת מענה לכל-הדרש מכם מה יסוד תקנותכם:

טז וברוח נכון אשר בקרבכם יבשו הידברים סרה על-דרככם הטובה במשיח והמלשינים אתכם בפעלי און:

יז כי טוב לכם להתענות אם בן רצה האלהים עקב עשות טוב מאשר תתענו עקב עשות רע:

יח כי גם-המשיח ענה פעם אחת בחטאתינו איש צדיק בעד אנשים חטאים ויביאנו עד-האלהים אחרי אשר הומת בשרו ויחי ברוח:

יט ויעברו ויקרא את-הקריאה גם אל-הרוחות אשר במשמר:

כ הלא הם אשר לא האמינו לפנים פאשר חפה אלהים אליהם בארץ אפו בימי נח עד-אשר נעשתה התבה ואנשים מעטים שמנה נפשות נמלטו בה מן-המים:

כא ויהי למופת לטבילתנו במים אשר תושיע לנו גם-היום לא לרחץ את-צואת הבשר כי אם-לזכות את-לבנו ברוח נכון לפני האלהים על-ידי תקומת ישוע המשיח:

כב אשר עלה השמימה וישב לימין האלהים ומלאכים שרי צבא וגברי כח שית אלהים תחת ידו:

פרק ד

א ועתה אחרי אשר ענה המשיח בעדנו בבשר התאזרו
עז רוח פמוהו גם-אתם כי המפה והמענה בבשרו
יחדל מחטוא:
ב ולא תתורו אחרי תאנת בשר ודם כל-ימי חייכם
על-האדמה כי אם-אחרי חפץ אלהים:
ג כי רב לנו אשר עשינו כחפץ הגוים בימים עברו
עלינו בלכתנו עמהם בארחות זמה ועגבים בבתי
זוללים וסבאים והלולים ובגלולי האילים:
ד וכיום גיעו ראש וילעבו בכם כי לא-תרוצו עוד
עמהם לשטף זמתם:
ה העתידים לתת דין וחשבון לפני העתיד לבוא לשפט
את-החיים ואת-המתים:
ו כי על-כן היתה קריאת הבשרה גם אל-המתים למען
ישפטו בבשר בבני אדם ויחיו רוח באלהים:
ז הנה קץ כל-דבר קרוב על-כן השפילו והתעוררו
בתפלה:
ח אף בראש כל-דבר אהבו איש את-רעהו באהבה רבה
כי אהבה תכסה על-פשעים רבים:
ט שמרו אהבת אחים בקרבכם ולא תתערב תלונה בה:
י איש איש מכם כמתן אשר תשיג ידו כן תפזרו איש
לרעהו כפקידים נאמנים על-חסדי אלהים הרבים:
יא כי ידבר איש בקהל יהי דברו כדבר אלהים והמשרת
ימלא פקדתו כי אלהים הטובה עליו למען יכבד
שם אלהים בכל על-ידי ישוע המשיח אשר לו
הכבוד והממשלה לעולם ועד אמן:
יב אל-תתפלאו ירידים כי תבואו להבחן בכור עני כמו
אם-קרה אתכם דבר זר:
יג אף תשישו באשר חברים אתם לחבלי המשיח וכן
תשישו ותעלצו בהגלות נגלות כבודו:
יד אשריכם אם יחרפו אתכם בעבור שם המשיח כי נחה
עליכם רוח הכבוד ורוח אלהים אצלם מנאץ הוא
ואצלכם נכבד:
טו ולא יוסר איש מכם פריצת או-כגנב או-כפצל און
או-כמרגל בפקדת אחרים:
טז אבל אם-יענה באשר שם המשיח נקרא עליו
אל-יבוש כי אם-יודה את-אלהים בשם הזה:
יז כי בא היום להחל משפט מבית אלהים ואם-בנו
החל מה-אפוא תהיה אחרית הממרים את-בשרת
אלהים:
יח ואם לצדיק קשה להנצל אל-מי יפנה רשע וחטא:
יט על-כן המענים כרצון אלהים יוסיפו להיטיב ויפקידו
את-נפשם ביד יוצרם כי נאמן הוא:

פרק ה

א ואל-הזקנים בכם אני הזקן כחבר להם ועד לחבלי
המשיח ואשר נכון לי חלק בכבוד העתיד להגלות
אקרא ואצנה לאמר:
ב רעו את-עדר האלהים הנמצא אתכם השגיחו אליהם
לא באנס כי אם-ברוח נדיבה בנפש חפצה ולא למען
בצע בצע:
ג לא להשתרר על-נחלת יהוה כי אם-להיות למופת
לצאן:
ד וכאשר יופיע אביר הרעים אז תשאו עטרת תפארת
אשר לא תבול:
ה וכן הנערים בכם הכנעו לפני הזקנים וכלכם התאזרו
עז העננה ועזרו איש לאחיו כי בית גאים יסח אלהים
ולענוים יתן-חן:
ו השפילו נפשכם תחת יד-אל שכי והוא ירומם אתכם
בעתו:
ז וכל-יהבכם השליכו עליו והוא ידאג לכם:
ח התעוררו השמרו לכם מאד כי השטן הצר אתכם
יתור בארי נהם וישחר אל-אשר יבלע:
ט אף באמונה תעמדו נגדו כגברים ותדעו כי צרות
באלה עברו גם על-אחיכם אשר בארץ המה:
י ואחרי אשר עניתם לימים מעטים ינתן לכם לב שלם
מאת אלהי החסד אשר קרא אתכם לכבודו
עד-עולמי עד במשיח ישוע ויחזק ויאמן ויכונן
אתכם לנצח:
יא ולו הכבוד והממשלה עד-עולמי עולמים אמן:
יב את-הדברים המעטים האלה כתבתי אליכם
ביד-סלנוס אחיכם הנאמן להזהיר אתכם לפי חות
דעתי ולהעיד לכם כי חסד אלהים הוא חסד אמת
עמדו בו הכן:
יג עדת בכל הנבחרה כמוכם שאלת לשלום לכם וכן
גם-מרקוס בני:
יד שאלו איש לרעהו לשלום בנשיקת אהבה שלום
לכלכם אשר במשיח ישוע אמן:

2 Peter

הַאֲגֵרֶת הַשְּׁנִיָּת לְפֶטְרוֹס הַשְּׁלִיחַ

פרק א

א שְׁמֵעוּן פֶּטְרוֹס עֶבֶד יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וּשְׁלִיחוֹ אֶל־אֲשֶׁר
נִאֲחָזוּ עִמָּנוּ בְּאֻמוּנָה הִקְרָה וּבְצִדְקַת אֱלֹהֵינוּ
וּמוֹשִׁיעֵנו יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
ב חֶסֶד לָכֶם וְשָׁלוֹם רַב בְּדַעַת אֱלֹהִים וַיֵּשׁוּעַ אֲדֹנֵינוּ:
ג כָּאֲשֶׁר נָתַן לָנוּ יְהוָה בְּגִבּוּרְתוֹ כָּל־מִשְׁעַן הַחַיִּים
וַיֵּרָאֵת שְׁמַיִם עַל־יְדֵי דַעַת הַקְּרָא אֲתָנוּ בְּעֹז צִדְקָתוֹ:
ד וְעַל־יָדָם נָתַן לָנוּ הַבְּטָחוֹת גְּדִלוֹת יְקָרוֹת עַד־מָאֹד
לְהִנְחִיל לָכֶם חֵלֶק מִטָּבַע אֱלֹהֵי אַחֲרֵי אֲשֶׁר נִצְלַתֶם
מִשַּׁחַת וּתְאוֹת הָעוֹלָם:
ה בַּעֲבוּר זֹאת הִתְאַמְצוּ בְּכָל־מַאֲדְכֶם לְהוֹסִיף
אֶל־אֻמוּנַתְכֶם צִדְקָה וְאֶל־צִדְקָה דַּעַת:
ו וְאֶל־דַּעַת מַעְצֵר לְרוּחַ וְאֶל־מַעְצֵר לְרוּחַ כַּחַּס הַסִּפֵּל
וְאֶל־כַּחַס הַסִּפֵּל יֵרָאֵת אֱלֹהִים:
ז וְאֶל־יֵרָאֵת אֱלֹהִים אַחְוָה וְאֶל־אַחְוָה אַהֲבָה:
ח כִּי אִם־אֵלֹהֵי תְהִינֶנּוּ בְכֶם כְּדֵי הַמִּדָּה אוֹ יִתֵּר
עַל־הַמִּדָּה לֹא תוֹכְלוּ לְשַׁבֵּת בַּעֲצָלָתִים מִבְּלִי עֲשׂוֹת
פְּרִי בְגֵן הַדַּעַת לִישׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ:
ט כִּי הָאִישׁ אֲשֶׁר אֵלֶּה אֵין־לוֹ הוּא עוֹר אוֹ עֵצִים עֵינָיו
מִקְרָאוֹת וְשִׁכְחַת אֶת־טְהָרְתוֹ מִחֻטְאָיו הָרָאשִׁנִּים:
י וְעַל־כֵּן אַחִי עֲשׂוּ כָל־אֲשֶׁר בְּכִתְּכֶם לְקִיָּם כִּי נִקְרָאתֶם
וּנְבַחְתֶּם אֶל־נִכּוֹן וְאִם כֵּן תַּעֲשׂוּ לֹא תִכְשְׁלוּ לְנִצּוֹחַ:
יא כִּי בְּזֶה יִפְתַּח לָכֶם הַשַּׁעַר לְמַלְכוּת עוֹלָם אֲשֶׁר
לְאֲדֹנֵינוּ מוֹשִׁיעֵנו יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ:
יב עַל־כֵּן לֹא אֲרָף מִהַזְכִּירְכֶם תָּמִיד עַל־אֵלֶּה אֲףִי
כִּי־יִדְעַתֶּם אֶת־הָאֱמֶת בְּאֲשֶׁר הִיא וּבָהּ אַתֶּם מְיֻסְדִּים:
יג וְנַחֲשׁ לְפִי דָבָר טוֹב לְהַעֲלוֹת עַל־רוּחְכֶם וּלְהַעֲרִיר
אֶתְכֶם כָּל־יָמֵי שְׁבִתִּי בְּאַהֲלֵי הָזֶה:
יד כִּי יִדַּע אָנִי כִּי חִישׁ יִצְעַן אֱהִלִּי כָּאֲשֶׁר גַּם־יֵשׁוּעַ
הַמָּשִׁיחַ אֲדֹנֵינוּ גִּלָּה אֶת־אֲזָנִי:
טו וְהִנְנִי עֹמֵל פִּיּוֹם לְבַלְתִּי יְמוּשׁ מִכֶּם זְכוּרֹן הַדְּבָרִים
הָהֵם גַּם־אַחֲרֵי חֲלִיפָתִי:
טז כִּי לֹא אַחֲרֵי מִשְׁלִי שָׁנָא וּמִדּוּחִים הִלְכְנוּ כָּאֲשֶׁר
הוֹדַעְנוּכֶם אֶת־גִּבּוּרֹת אֲדֹנֵינוּ יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ וּבָאוּ כִּי
אִם־עֵינֵינוּ הָיוּ רְאוּת אֶת־הוֹד פָּנָיו:
יז כָּאֲשֶׁר נִשָּׂא כְבוֹד וְעֹז מֵאֵת הָאֱלֹהִים הָאֵב כְּבֹא אֵלָיו
קוֹל מְהֵרָה גָּאוֹנוֹ לֵאמֹר זֶה בְּנִי יְדִידִי אֲשֶׁר בּוֹ רָצָתָה
נַפְשִׁי:
יח וְאֶת־הַקּוֹל הַהוּא שְׁמַעְנוּ בְּאֲזָנֵינוּ יֵצֵא מִן־הַשָּׁמַיִם
בְּהִיּוֹתָנוּ עִמּוֹ בְּהַר הַקֹּדֶשׁ:

פרק ב

א וְגַם־נְבִיאֵי שִׁקָּר הָיוּ בָּעָם כָּאֲשֶׁר יִהְיוּ מוֹרִים מִתְּעִים
גַּם־בְּכֶם אֲשֶׁר יִגְדּוּ גְדוּדִים מִשְׁחִיתִים יִכְחָשׁוּ בְּאֲדָנָם
אֲשֶׁר קָנָם וַיְבִיאוּ שָׂאת פְּתָאִם עַל־נַפְשָׁם:
ב וּמִפְּנֵי רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם רַבִּים יִמָּשְׁכוּ אַחֲרֵיהֶם וּבַעֲבוּרָם
דָּרָךְ הָאֱמֶת יִחַלֵּל:
ג וְלִכְצַע בְּצַע בְּמִשְׁאוֹת שָׁנָא יַעֲשׂוּ אֶתְכֶם לְמַסְחָר לָהֶם
אֲשֶׁר מִשְׁפָּטָם הַיּוֹכֵן מֵאֵז לֹא יֵאָחַר בָּאוּ וְאֵיֵדָם לֹא
יָנוּם וְלֹא יִישָׁן:
ד הֵן אֱלֹהִים לֹא חָס עַל־הַמְּלָאכִים הַחֲטָאִים אֲשֶׁר
הוֹרִידָם לְבָאֵר שַׁחַת וַיִּסְגִּירָם בְּמִשְׁמַר וּבְאִפְּל עַד־יּוֹם
הַמִּשְׁפָּט:
ה וְכֵן לֹא חָס עַל־דְּרוֹת קְדוּמִים מִשְׁחִיתֵי דָרְכָם
עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר מָחָה אֹתָם בְּמִי הַמַּבּוּל וַיִּמְלֹט רַק
אֶת־נֹחַ הַקְּרָא בְּצִדְקָה הוּא וְשִׁבְעַת נַפְשוֹת עִמּוֹ:
ו וְאֶת־עֲרֵי סֹדִם וְעַמֻּמָּה שַׁחַת עַד אֲשֶׁר הָיוּ לְאִפֹּר
וְאֶת־הָאֲשָׁמִים שֵׁת לְמַהֲפָכָה לְהִיּוֹת לְאוֹת לְזִדִּים
הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם:
ז וַיִּצַּל אֶת־לוֹט הַצַּדִּיק אֲשֶׁר הִתְעַצֵּב אֶל־לְבוֹ בְּרָאֲתוֹ
מַעֲשֵׂה תַעֲתָעִים בְּקִרְבֵּי בְנֵי בְלִיעֵל:
ח כִּי הַצַּדִּיק הָזֶה אֲשֶׁר יָשָׁב בְּתוֹכְכֶם דָּאֲבָה עָלָיו נִפְשׁוֹ
הִישָׁרָה בְּרָאֲתוֹ יוֹם יוֹם וּבִשְׁמַעוֹ רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם:
ט כִּי יִדַּע יְהוָה לְהַצִּיל אֶת־יִרְאָיו מִכּוֹר צָרָפָם וּלְחַשֵּׁף
אֶת־הַרְשָׁעִים לַעַת מִשְׁפָּט לְהַשִּׁיב עֲלֵיהֶם אֶת־אוֹנָם:
י וּבְרָאשֵׁם הֵם הַמְּבַקְשִׁים תַּעֲנוּגֵי בָשָׂרִים בְּזֻמָּה וְעִגְבִּים
בּוֹזִי מִמִּשְׁלָה עֲזִי פָנִים וְקִשִּׁי עֲרָף אֲשֶׁר לֹא יִחַיִּלוּ
מִפְּנֵי אֲדִירִים לְדַבֵּר עֲלֵיהֶם עֵתָק:
יא אֲףִי כִּי מְלָאכִים גְּדֹלִים מֵהֶם בְּעֹז נִכְחַ לֹא יִבְיַעוֹן עֵתָק
עֲלֵיהֶם לְפָנָי יְהוָה בְּמִשְׁפָּט:
יב אֲףִי בְּעָרִים אֵלֶּה יִחְרְפוּן וְלֹא יִדְעוּן מַה בְּבִקְהוֹת אֵין
הִבִּין הַנוֹצְרִים לְפִי חֻקָּם יִלְכְּדוּ וַיּוֹכְלוּ אֶל־טָבַח כֵּן
יִתְפָּשׂוּ בְּשַׁחֲתוֹתָם וַיֵּאבְדוּ:

י אף יום יהיה כגנב יבא בלילה אז יחלפו השמים
ברעש גדול היסדות ימסו מפני האש והארץ
והמעשים אשר בה יעלו בלהב:
יא ועתה אם נמגים כל-אלה עד-כמה עליכם להזהר
להתהלך בקדש וביראת אלהים:
יב ולחכות ולצפות לבא יום האלהים אשר ילהט
את-השמים וימסם והיסדות נמגים באש כלם:
יג ואנחנו כפי אשר-דבר-לנו מחכים לשמים חדשים
וארץ חדשה אשר-צדק ילין בם:
יד על-כן ידידים באשר אתם מחכים לאלה שקדו
להמצא לפניו זפים ותמימים בשלום:
טו ואת-ארץ רוח אדנינו תחשבו לתשועה כאשר כתב
אליכם גם-פולוס אחינו ידינו כפי חכמתו הנתונה
לו:
טז וכן כתב בכל-אגרותיו בדברו שם על-אלה ובהן יש
דברים קשים מהבין אשר בערים ופוזים יסלפום
כאשר גם-יעשו ביתר הספרים להשחית נפשם:
יז ואתם ידידים אחרי אשר ידעתם כל-זאת מראש
השקרו לכם פן-תתורו אחרי תעתעי בני-כליעל
ונפלתם ממצבכם הנאמן:
יח אף תגדלו הלוך וגדול בחסד ובדעת אדנינו
ומושיעינו ישוע המשיח אשר-לו הכבוד מעתה
ועד-עולם אמן:

יג זה גמול להם כפרי מעלליהם הלא הם המתענגים
על-מרזח סרוחים לאור היום והמגאלים בתברבורות
ומומים ובמשתה אהבים יתעלסו כאשר יחגו עמכם:
יד עינים להם מלאות נאפים מחטוא לא ישבעון נפשות
פתאים יצדדו ואחרי בצעם לבם הלך בנים מקללים:
טו עזבו ארץ ישרה ויתעו וילכו בדרך בלעם בן-בעור
אשר חמד שלמנים עקב עולתה:
טז אף הוכח בתוכחה עקב פשעו ואתון נאלמה דברה
בקול אדם באזני הנביא לחשף את-משוגתו:
יז בארות הם באין מים נשיאים נהדפים ברוח ואין
גשם וחשף אפלה צפון להם לעולם:
יח כי שן ידברו בלשון מדברת גדלות ובתשוקת חי
בשרים יצודו ברשת ערמתם את-הממלטים מן-תעיי
דרך:
יט דורו יקראו להם והם בנפשם עבדים למשחית כי
למי אשר יכבש-איש גם-עבד הוא לו:
כ ואלה אשר נמלטו מתועבות הארץ בדעת את-אדנינו
ומושיענו ישוע המשיח אם-ישובו ישקעו בתועבות
האלה יכבשו תחת ידן ואחריהם רעה מראשיתם:
כא טוב להם לא לדעת מעגלי צדק מאשר ידעון וסור
ממצנה הקדשה הנתונה להם:
כב ויאמן עליהם המשל אל-נכון כלב שב על-קאו וחיזר
עלה מן-הרחצה להתגלל ברפש:

פרק ג

א זאת היא האגרת השנית ידידים אשר אני כתב לכם
עתה ובשתיהן באתי כמזכיר לעורר את-לבכם
הטוב:
ב למען תזכרו את-הדברים אשר נאמרו מקדם ביד
הנביאים הקדושים ואת-מצות אדנינו ומושיענו
על-ידי שליחיהם:
ג אף דעו לכם מראש כי באחרית הימים יבאו לצים
הזנים אחרי תאותם ויתלוצצו לאמר:
ד איה הבטחת באו כי מאז שקבו האבות נשאר
כל-דבר על-חקו כמו מראשית הבריאה:
ה ונעלם מעיניהם כמות נפשם כי השמים נעשו מקדם
ועל-ידי המים נבראה הארץ מן-המים בדבר אלהים:
ו ובמים אז אברהם הארץ ההיא בעבר שוט שוטף
עליה:
ז השמים והארץ אשר לפנינו היום הוכנו בדברו
למאכלת אש ושמרים הם ליום המשפט באבד
רשעים:
ח אף אל-תשכחו ידידים זאת אחת כי יום אחד בעיני
יהיה כאלף שנים ואלף שנים כיום אחד:
ט ולא יאחר יהיה למלאת את אשר דבר נגד החשבים
כי עבר המועד כי אם-מאריך לנו אף אחרי אשר לא
יחפץ באבד איש כי אם-בהביא כל-אדם את-לבבו
לתשובה:

1 John

האגרת הראשונה ליוחנן השליח

פרק א

א הנה אנחנו מגידים לכם את-דבר החיים הוא אשר היה מראשית אשר שמענו באזנינו ראינו בעינינו אשר הפטנו ואשר דינו ממשו מקורו: ב הוא מקור החיים אשר נגלה לנו ונראהו ונעיד ונגיד לכם כי זה הוא מקור חיי עולם אשר היה עם-האב ואשר נגה לנו: ג כי את-אשר ראינו ושמענו נגיד לכם למען תדבקו בנו גם-אתם כי הלא דבקים אנחנו באב ובכנו ישוע המשיח: ד ואנחנו כתבים לכם בדברים האלה למלאת את-לבכם שמחה: ה וזאת היא מלאכותיה אשר שמענו ממנו להגיד לכם כי אלהים אור הוא וכל-חשך אין בו: ו אם-נאמר כי דבקים אנחנו בו ובחשכה נתהלך פזב הוא בפינו ואמת לא פעלנו: ז אף אם-באור נתהלך כאשר הוא באור הנהו אז חברנו יחדו ונדם-בנו ישוע המשיח יטהרנו מפל-עון: ח אם-נאמר כי אין-בנו עון מתעים אנחנו את-נפשתינו ואמת בקרבנו נעדרת: ט אם-נתונה את-חטאתינו נאמן הוא וצדיק לסלח לנו את-חטאתינו ולטהר את-נפשנו מפל-עון: י ואם-נאמר כי לא חטאנו שמנו אתו למכזב ודברו בקרבנו אין:

פרק ב

א הנני כתב אליכם ילדי בדברים האלה לבלתי תחטאו ואם-יתחטא איש יש עליו מלאך מליץ לפני אבינו הוא ישוע המשיח הצדיק: ב והוא כפר על-חטאתינו ולא לבד על-חטאתינו כי אם-גם על-כל-הארץ: ג ובזאת נכיר כי ידענו אתו אם-נשמר את-מצותיו: ד האמר ידעתי אתו ואת-מצותיו לא ישמר פזב הוא ואין אמת בו: ה אף השמר את-דברו אהבת אלהים כלולה בו באמת ובזאת נכיר כי-בו נתלונן: ו האמר כי הוא מתלונן בו יש-לו ללכת גם-בעקבותיו:

א אחי לא מצוה חדשה אני-כתב אליכם מצוה ישנה היא אשר הייתה לכם מקדם והמצוה הישנה היא התורה אשר שמעתם מקדם: ב והנני מוסיף וכתב לכם מצוה חדשה ונאמנת היא גם-בו גם-בכם כי החשך עבר ואור אמת זרח: ג האמר כי-באור הנהו וישנא את-אחיו הוא עודנו בחשכה: ד האהב את-אחיו הוא שכן באור ואין לו מכשול: ה והשנא הוא ישב חשך ובחשך ילך ולא-ידע אנה הוא הלך כי החשך עור את-עיניו: ו הנני כתב אליכם ילדים כי-נסלחו לכם חטאתיכם בעבור שמו: ז כתב אני אליכם אבות כי-ידעתם אתו אשר מוצאתיו מקדם כתב אני אליכם בחורים כי-גברתם על-הרע כתבתי אליכם ילדים כי ידעתם את-האב: ח כתבתי אליכם אבות כי-ידעתם אתו אשר מוצאתיו מקדם כתבתי אליכם בחורים כי-כני חיל אתם ודבר אלהים שכן בקרבכם וגברתם על-הרע: ט לא תאהבו את-העולם ולא את-אשר לעולם איש כי-יאהב את-העולם אין בקרבו אהבת האב: י כי כל-אשר בעולם חמדת הבשר תאות העינים וגאון שוא אשר בתי אדם אינם מן-האב אם-מן-העולם: יי והעולם הזה כליל יחלף עם-תאותו והעשה רצון האלהים ישכן לנצח: יג ילדי הנה עת הקץ באה ואתם שמעתם כי יבא שוטן המשיח ואחרי אשר רבים עתה שטני המשיח נדע בזאת כי עת הקץ היא: יד והם יצאו מאתנו אפס לא-משלנו היו כי לו היו משלנו אז נשארו עמנו אף יצאו לבעבור יודע כי לא כלם משלנו הם: טו אבל אתם שמן משחת הקדש עליכם ואת-כל ידעתם: טז לא כתבתי אליכם על כי לא-ידעתם את-האמת כי ידעתם אתה וכי כל-שקר איננו יליד האמת: טז מי הוא הכזב בלתי המכחש בישוע לאמר כי לא המשיח הוא זה הוא שוטן המשיח המכחש באב ובבן: טז כל-המכחש בבן גם-האב אין-לו והנתן תודה לבן לו גם-האב:

י^א וְאֵתָם שָׁמְרוּ בְּלִבְכֶּכֶם אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם
מֵרֹאשׁ כִּי אִם־תִּשְׁמְרוּ אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם
מֵרֹאשׁ תִּתְּלוּנֻנוּ גַם־בְּפֶנֶךְ גַּם־בְּאָב:
כ^ה וְאֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר לַתִּתְּלוּנֻנוּ הוּא חַיִּי עוֹלָם:
כז כְּזֹאת כְּתִבְתִּי אֲלֵיכֶם מִפְּנֵי הַחֲפָצִים לְהַתְּעוֹת אֶתְכֶם:
כח וְהִנֵּה הַמִּשְׁחָה אֲשֶׁר נִמְשַׁחְתֶּם מִיָּדוֹ נִשְׁאַרְתָּ עֲלֵיכֶם
וְאֵין מַחְסוֹר לָכֶם לְאַחַד הָאֲנָשִׁים לְלַמְדְּכֶם דָּבָר כִּי
הַמִּשְׁחָה הַזֶּה הִיא תוֹרָה אֶתְכֶם כָּל־דָּבָר אֲמַת וְכֵה אֵין
שָׁקֶר וְכֹאֲשֶׁר תוֹרָה אֶתְכֶם כֵּן בּוֹ תִתְּלוּנֻנוּ:
כח וְעַתָּה יְלָדֵי הַתְּלוּנֻנוּ בְּצִלוֹ לְמַעַן נִגְלֶה בְּהַגְלוֹתוֹ
וְלֹא־נִבְּוֹשׁ מִלְּפָנָיו בְּיוֹם בָּאוֹ:
כט אִם־יִדְעֶתֶם כִּי־צָדִיק הוּא הֲלֹא תִדְעוּן כִּי גַם כָּל־פֹּעֵל
צָדִיק נוֹלָד מִמֶּנּוּ:

פרק ג

א רְאוּ מִה־נִּפְלְאָה אֶהְבֵּת הָאָב אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ לְהַקְרֹא
וְנִהְיָ בְנֵי אֱלֹהִים וּבַעֲבוּר זֹאת לֹא יָדַע אֲתָנוּ הָעוֹלָם
כִּי גַם־אֹתוֹ לֹא יָדַע:
ב וְעַתָּה יְדִידִים בָּנִים אֲנַחְנוּ לְאֱלֹהִים וְעַד־כֹּה לֹא נֹדַע
מִה־נִּהְיָה בְּאַחֲרִיתָנוּ אֲךָ יָדַעְנוּ כִּי נִשְׁוֶה־לּוֹ לַעֲתָ יִגְלֶה
כִּי נִרְאֶהוּ אַז בְּאֲשֶׁר הוּא:
ג וְכָל־הַשֵּׁם מִבְּטָחוֹ בּוֹ יִטְהַר אֶת־נַפְשׁוֹ בְּאֲשֶׁר גַּם הוּא
טָהוֹר:
ד כָּל־הַחֲטָא מִמֶּכָּה הוּא בַּתּוֹכָה כִּי הַחֲטָא מְרִי הוּא
בַּתּוֹכָה:
ה וְאֵתָם יִדְעֶתֶם כִּי הוּא בָּא לְשֹׂאת אֶת־חַטְאֵתֵינוּ וְחַטָּא
לֹא יִהְיֶה בּוֹ:
ו כָּל־הַמִּתְּלוּנֻן בּוֹ לֹא יִחַטָּא וְכָל־חַטָּא לֹא יִרְאֶהוּ וְלֹא
יָדַעוּ:
ז יְלָדֵי אֶל־יִתְּעָה אֶתְכֶם אִישׁ מִי הוּא פֹעֵל צָדִיק צָדִיק
הוּא בְּאֲשֶׁר גַּם־הוּא צָדִיק:
ח וּמִי הוּא פֹעֵל אֲוֶן מִן־הַשֵּׁטֶן הוּא כִּי הַשֵּׁטֶן פֹּעֵל אֲוֶן
הוּא מִקְדָּם וּבַעֲבוּר זֹאת בָּא בֶן־הָאֱלֹהִים לְהִרְסָם
פְּעֻלוֹת הַשֵּׁטֶן:
ט כָּל־הַנוֹלָד מֵאֱלֹהִים לֹא יִחַטָּא כִּי זָרַעוּ נִשְׁאָר בַּתּוֹכּוֹ
וְלֹא יוּכַל לְחַטָּא אַחֲרֵי אֲשֶׁר נוֹלָד מֵאֱלֹהִים:
י כְּזֹאת יִדְעוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים וּבְנֵי הַשֵּׁטֶן כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר
צָדִיקוֹת לֹא־יַעֲשֶׂה אֵינָנוּ מֵאֱלֹהִים וְכֵן כָּל־אֲשֶׁר
לֹא־יֵאָהֵב אֶת־אֲחִיו:
יא כִּי זֹאת הִיא הַפְּקָדָה אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם מִקְדָּם לְאֶהְבָה
אִישׁ אֶת־אֲחִיו:
יב לֹא כְקִין הַבָּא מִמְּקוֹר הָרָע וַיִּהְרַג אֶת־אֲחִיו וּמִדּוּעַ
הִרְגּוֹ יַעַן כִּי־מַעֲשֵׂיו הָיוּ רָעִים וּמַעֲשֵׂי אֲחִיו יִשְׂרָאֵל:
יג אֶל־תִּתְּמָהוּ אֲחִי אִם הָעוֹלָם יִשְׁנָא אֶתְכֶם:
יד הֵן יָדְעִים אֲנַחְנוּ כִּי עֲבָרְנוּ מִן־הַמִּנּוֹת אֶל־הַחַיִּים
בְּאֲשֶׁר אֶהְבְּנוּ אֶת־אֲחֵינוּ אִישׁ אֲשֶׁר לֹא יֵאָהֵב
אֶת־אֲחִיו שֶׁכֵּן מִנּוֹת הוּא:

טו כָּל־הַשְּׂנָא אֶת־אֲחִיו רָצַח הוּא וַיִּדְעֶתֶם כִּי כָל־רָצַח
אֵין לוֹ חֶלֶק בְּחַיִּי עוֹלָם:
טז כְּזֹאת נִשְׁפִּיל מָה הִיא אֶהְבָה כִּי הוּא נָתַן נַפְשׁוֹ תַּחַת
נַפְשׁוֹ כֵּן גַּם־עָלִינוּ לְתַת נַפְשׁוֹ תַּחַת נַפְשׁ אֲחֵינוּ:
יז מִי הוּא אֲשֶׁר־לוֹ הוֹן בְּאֶרֶץ וְרָאָה אֶת־אֲחִיו בַּחֲסָר כָּל
וְקָפַץ כְּחֻמּוֹ מֵאֲתוֹ אֵיךְ תִּלְוֶנָּה אֶהְבֵּת אֱלֹהִים:
יח יְלָדֵי אֶל־נֶאֱהָב בְּנוֹיב שְׂפָתִים וּבִמְצָנָה לְשׁוֹן כִּי
אִם־בְּמַעֲשֶׂה יָד וּבְדֶרֶךְ אֲמַת:
יט וְכְזֹאת אֲנַחְנוּ מִפְּרִים כִּי מִמְּקוֹר אֲמַת אֲנַחְנוּ וְלִקְרֹאת
פָּנָיו סְמוּךְ יִהְיֶה לָבְנוּ:
כ אִם־לָבְנוּ יִרְשִׁיעַ אֲתָנוּ אֱלֹהִים גְּדוֹל מִלָּבְנוּ וּמִבֶּן־כָּל
הוּא:
כא אִם־לָבְנוּ יְדִידִים לֹא־יִרְשִׁיעַ אֲתָנוּ נִכּוֹן לָבְנוּ לִפְנֵי
אֱלֹהִים:
כב וְכָל־אֲשֶׁר נִשְׁאָל נִקַּח מִיָּדוֹ כִּי־נִשְׁמַר אֶת־מִצְוֹתָיו
וְאֶת־הַטּוֹב בְּעֵינָיו נַעֲשֶׂה:
כג וְזֹאת הִיא מִצְוַתוֹ לְהֶאֱמִין בְּשֵׁם יְשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בְּנוֹ
וּלְאַהְבָה אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בְּאֲשֶׁר צִוָּנוּ:
כד וְהַשְׁמַר אֶת־מִצְוֹתָיו בּוֹ יִתְּלוּנֻן וְהוּא גַם־כֵּן יִשְׁפָּן־בּוֹ
וְכְזֹאת נִפְרִי כִּי־הוּא שֶׁכֵּן בְּנוֹ וּבְרוּחַ אֲשֶׁר־נָתַן לָנוּ:

פרק ד

א יְדִידִים אֶל־תַּאֲמִינוּ לְכָל־רוּחַ כִּי אִם־בְּחֻנּוֹ
אֶת־הַרוּחוֹת אִם־מֵאֱלֹהִים הֵם כִּי נִבְיָאֵי שָׁקֶר רַבִּים
יֵצְאוּ בְּאֶרֶץ:
ב כְּזֹאת תִּפְרִיזוּן אֶת־רוּחַ הָאֱלֹהִים כָּל־רוּחַ אֲשֶׁר מוֹדָה
כִּי־יִשׁוּעַ הוּא הַמָּשִׁיחַ וְכֹא בְּכִשֹּׁר מֵאֵת אֱלֹהִים הוּא:
ג וְכָל־רוּחַ אֲשֶׁר לֹא מוֹדָה בְּיִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ הַבָּא בְּכִשֹּׁר
אֵינָנוּ מֵאֱלֹהִים וְהוּא רוּחַ שׁוֹטֵן הַמָּשִׁיחַ אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם
עָלָיו כִּי־יָבֹא וְכִבֵּר יִשְׁנֵנוּ בְּאֶרֶץ:
ד וְאֵתָם יְלָדֵי מֵאֵת אֱלֹהִים הֵנִכֶם וְאֶת־נִבְיָאֵי שָׁקֶר
נִצְחֶתֶם כִּי־גְדוֹל הוּא אֲשֶׁר אֶתְכֶם מֵאֲשֶׁר אֶתָּם בְּאֶרֶץ:
ה הֵם מִן־הָאֶרֶץ עַל־כֵּן עַל־הָאֶרֶץ יִדְבְּרוּן וְהָאֶרֶץ תִּשְׁמַע
אֲלֵיהֶם:
ו וְאֲנַחְנוּ מֵאֵת אֱלֹהִים וְהִידַע אֶת־אֱלֹהִים יִשְׁמַע אֲלֵינוּ
וְאֲשֶׁר אֵינָנוּ מֵאֵת אֱלֹהִים לֹא יִשְׁמַע אֲלֵינוּ כְּזֹאת נִפְרִי
רוּחַ אֲמַת וְרוּחַ תַּעֲתָעִים:
ז יְדִידִים נֶאֱהָב־נָא אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ כִּי הָאֶהְבָה מֵאֵת
אֱלֹהִים הִיא וְכָל־אֲשֶׁר יֵאָהֵב נוֹלָד מֵאֱלֹהִים וַיִּדַע
אֶת־אֱלֹהִים:
ח וּמִי אֲשֶׁר לֹא יֵאָהֵב אֵינָנוּ יָדַע אֶת־אֱלֹהִים כִּי אֱלֹהִים
הוּא אֶהְבָה:
ט כְּזֹאת נִגְלֶתָה אֶהְבֵּת אֱלֹהִים לָנוּ כִּי־שָׁלַח אֶת־בְּנוֹ
יְחִידוֹ בְּאֶרֶץ לְמַעַן נִחְיֶה בּוֹ:
י פֶּה הִיא אֶהְבָה מִצָּאת לֹא כִּי אֲנַחְנוּ אֶהְבְּנוּ
אֶת־אֱלֹהִים כִּי אִם־הוּא אֶהָב אֲתָנוּ וַיִּשְׁלַח אֶת־בְּנוֹ
לְהִיוֹת לְכַפֵּר עַל־חַטְאֵתֵינוּ:

^א יְדִידִים אִם-פָּכָה אֶהֱב אֶתְנִי הָאֱלֹהִים גַּם-עֲלִינוּ לְאַהֲב אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ:

^ב אֶת-אֱלֹהִים לֹא-רָאָה אִישׁ מֵעוֹלָם אִם-נֶאֱהָב אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ אֱלֹהִים יִשְׁכֶּן-בְּנוֹ וְהִיְתָה אֶהְבְּתוֹ כְּלוּלָה בְּתוֹכָנוּ:

^ג בְּזֹאת נִדְעַ כִּי אֲנִי מִתְלוֹנְנִים בּוֹ וְהוּא בָנוּ כִּי-נִתֵּן מְרוּחוֹ עָלֵינוּ:

^ד וְאֲנַחְנוּ רָאִינוּ וְנַעֲיֵדָה כִּי שָׁלַח הָאֵב אֶת-הַבֶּן גָּאֵל הָאָרֶץ:

^ה מִי הוּא אֲשֶׁר מוֹדָה כִּי יִשׁוּעַ הוּא בֶן-הָאֱלֹהִים אֱלֹהִים יִנָּה בְּתוֹכּוֹ וְהוּא בְּאֱלֹהִים:

^ו וְאֲנַחְנוּ יִדְעֻנוּ וְנִבְטַח בְּאַהֲבַת אֱלֹהִים אֱלֹהִים הוּא אֶהְבָּה וּמִי אֲשֶׁר יִנָּה בְּאַהֲבָה יִנָּב בְּאֱלֹהִים וְאֱלֹהִים יִנָּה בּוֹ:

^ז בְּזֹאת כְּלוּלָה-בְּנוֹ תְּכִלִּית אֶהְבָּה בְּהִיּוֹת לָנוּ בְּטַחֲוֹן לְיוֹם הַמִּשְׁפָּט כִּי גַם-אֲנַחְנוּ בְּאָרֶץ הַזֹּאת מְלֹאֵי אֶהְבָּה כְּמוֹהוּ:

^ח אֵין פֶּחֶד בְּאַהֲבָה אֲבָל אֶהְבָּה שְׁלֵמָה תִּגְרַשׁ פֶּחֶד כִּי-הִפְחֵד הוּא פֶּחֶד מִפְּנֵי עֲנֹשׁ וְהַמִּפְחֵד אֵינָנו שְׁלֵם בְּאַהֲבָתוֹ:

^ט אֲנַחְנוּ אֶהְבִּים אֹתוֹ כִּי הוּא אֶהָב אֶתְנוּ מִקֶּדָּם:

^כ אִם-יֹאמֶר אִישׁ אֶת-אֱלֹהִים אֲנִי אֶהָב וְהוּא שָׁנָא אֶת-אֲחִיו כִּי־זָב הוּא כִּי אִם-לֹא יֶאֱהָב אֲחִיו אֲשֶׁר רָאָהוּ אֵיכָכָה יוֹכַל לְאַהֲב אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא יִרְאֶנוּ:

^{כא} וְזֹאת הַמִּצְוָה מֵאֹתוֹ כָּאֵה אֲלִינוּ כִּי הָאֶהָב אֶת-אֱלֹהִים יֶאֱהָב גַּם-אֶת-אֲחִיו:

פרק ה

^א כָּל-הַמֵּאֲמִין כִּי יִשׁוּעַ הוּא הַמְּשִׁיחַ זֶה יֵלֵד מֵאֵת אֱלֹהִים וְהָאֶהָב אֶת-מוֹלִידוֹ יֶאֱהָב גַּם אֶת-יִלְדֵּיו:

^ב בְּזֹאת נִדְעַ כִּי נֶאֱהָב אֶת-יִלְדֵּי אֱלֹהִים אִם אֶת-אֱלֹהִים נֶאֱהָב וְאֶת-מִצְוֹתָיו נִשְׁמָר:

^ג כִּי זֹאת הִיא אֶהְבַת אֱלֹהִים לְשִׁמּוֹר אֶת-מִצְוֹתָיו וּמִצְוֹתָיו לֹא קְשׁוֹת הֵן מִנְּשֵׂא:

^ד כִּי כָל-הַיֵּלֵד מֵאֵת אֱלֹהִים יִנְצַח אֶת-הָעוֹלָם וְהַנִּצְחָוֹן לְנִצְחָה אֶת-הָעוֹלָם בֵּיד אֲמוּנָתָנוּ:

^ה וּמִי הוּא הַמִּנְצָח אֶת-הָעוֹלָם בְּלִתִּי רַק הַמֵּאֲמִין כִּי יִשׁוּעַ הוּא בֶן-הָאֱלֹהִים:

^ו וְזֶה הוּא יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר-בָּא אֲלֵינוּ בְּמִים וּבְדָם לֹא בְּמִים לְבַד כִּי אִם-בְּמִים וּבְדָם וְהָרוּחַ הוּא מַעֲיֵד עָלָיו כִּי הָרוּחַ אֵמֶת הוּא:

^ז כִּי שְׁלֵשָׁה הַמַּעֲיֵדִים בְּשִׁמְיָם הָאֵב וְהַדָּבָר וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ וּשְׁלֹשָׁתָם אֶחָד הֵמָּה:

^ח וּשְׁלֹשָׁה הַמַּעֲיֵדִים בְּאָרֶץ הָרוּחַ וְהַמִּים וְהַדָּם וּשְׁלֹשָׁתָם אֵלָה לְדָבָר אֶחָד יַעֲיִדוּן:

^ט אִם-עֲדוּת אֲנָשִׁים נְכוּנָה בְּעִינֵינוּ עֲדוּת אֱלֹהִים גְּדֻלָּה מִזֹּאת כִּי זֹאת הִיא עֲדוּת אֱלֹהִים אֲשֶׁר הָעֵיד עַל-בְּנוֹ:

^א הַמֵּאֲמִין בֶּן-הָאֱלֹהִים יִשְׁלֹ עֲדוּת בְּנִפְשׁוֹ וְאֲשֶׁר לֹא יֵאֲמִין לְדָבָרֵי הָאֱלֹהִים נִתֵּן אֹתוֹ לְכַזֵּב יַעַן כִּי לֹא-הָאֲמִין לְעֲדוּת אֲשֶׁר הָעֵיד אֱלֹהִים עַל-בְּנוֹ:

^א וְזֹאת הִיא הָעֲדוּת כִּי חַיִּי עוֹלָם נִתֵּן לָנוּ אֱלֹהִים וְחַיִּי עוֹלָם אֵלָה בֵּיד בְּנוֹ:

^ב מִי אֲשֶׁר-לֹו הַבֶּן יִשְׁלֹ חַיִּים וּמִי אֲשֶׁר אֵין-לֹו בֶן-הָאֱלֹהִים אֵין-לֹו חַיִּים:

^ג בְּזֹאת פְּתַחְתִּי אֲלֵיכֶם הַמֵּאֲמִינִים בְּשֵׁם בֶּן-הָאֱלֹהִים לְמַעַן תִּדְעוּן כִּי יֵשׁ לָכֶם חַיִּי עוֹלָמִים וּלְמַעַן תֵּאֲמִינוּ בְּשֵׁם בֶּן-אֱלֹהִים:

^ד וְכֵן בְּטַחֲוֵנוּ בּוֹ אִם-נִשְׁאָל מִמֶּנּוּ דָּבָר כְּרִצּוֹנוֹ יִשְׁמַע בְּקוֹלָנוּ:

^ה וְאַחֲרֵי אֲשֶׁר יִדְעֻנוּ כִּי שְׁמַע הוּא בְּקוֹלָנוּ לְכָל-אֲשֶׁר נִשְׁאָלָהוּ נְבִטַח כִּי מִשְׁאֲלוֹת לְבָנוּ וְתֵן-לָנוּ כָּאֲשֶׁר שְׁאֲלָנוּ מִמֶּנּוּ:

^ו אִישׁ כִּי-יִרְאָה אֶת-אֲחִיו חֲטָא חֲטָא אֲשֶׁר אֵין בּוֹ מִשְׁפָּט-מִנּוֹת יִפְגִּיעַ וְיִנָּתֵן-לֹו חַיִּים כָּל-עוֹד הוּא מְאֵלָה אֲשֶׁר לֹא חֲטָאוּ חֲטָא מִנּוֹת כִּי-יֵשׁ חֲטָא מִנּוֹת אֲשֶׁר אֵינָנִי אֹמֵר לְהַפְּגִיעַ בְּעֵדוֹ:

^ז כָּל-מַעֲשֵׂה אֲשֶׁר לֹא נִכּוֹן חֲטָא הוּא וְיִשׁ-חֲטָא אֵין מִנּוֹת בּוֹ:

^ח יִדְעֻנוּ כִּי כָל-הַיֵּלֵד מֵאֵת אֱלֹהִים לֹא יִחֲטָא כִּי הַיֵּלֵד מֵאֵת אֱלֹהִים יִשְׁמָר אֶת-נִפְשׁוֹ וְהָרַע לֹא-יִגַּע בּוֹ:

^ט יִדְעֻנוּ כִּי מֵאֵת אֱלֹהִים אֲנַחְנוּ וְכָל-הָעוֹלָם בְּרַע הוּא:

^כ וְיִדְעֻנוּ כִּי בֶן-הָאֱלֹהִים בָּא וְיִתֵּן-לָנוּ לֵב לְהִשְׁכִּיל אֹתוֹ אֲשֶׁר הוּא אֲמֵן וְלֹו אֲנַחְנוּ אֲשֶׁר הוּא אֲמֵן הוּא יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ בְּנוֹ זֶה הוּא אֱלֹהִי אֲמֵן וְחַיִּי-עַד:

^{כא} יְלָדֵי הַשְּׁמֵרוֹ לָכֶם מִן-הָאֱלִילִים אֲמֵן:

2 John

האגרת השנית ליוחנן השליח

פרק א

א הִזְקֵן אֶל-בְּעֵלֶת הַבֵּית הַבְּחִירָה וְאֶל-בְּנֵיהָ אֲשֶׁר אֲנִי
אֹהֵב בְּתֵם-לֵב וְלֹא-אֲנִי לְבָדִי כִּי אִם-גַּם כָּל-יִדְעֵי
הָאֱמֶת יֵאָהְבוּם:

ב בַּעֲבוּר הָאֱמֶת אֲשֶׁר תִּשְׁכֵּן בְּתוֹכְנוּ וְגַם-תִּשְׁאָר
לְעוֹלָם:

ג חֹסֵד רַחֲמִים וְשָׁלוֹם יִתֵּן לָנוּ הָאֱלֹהִים הָאֵב הַיִּשׁוּעַ
הַמְּשִׁיחַ אֲדוֹנֵינוּ בֶן-הָאֵב מִמְּקוֹר הָאֱמֶת וְהָאֱהָבָה:

ד שְׂמִיחָתִי עַד-מְאֹד כִּי-מִצָּאתִי מִבְּנֵיךְ הַלֵּכִים בְּדֶרֶךְ
אֱמֶת כְּמִצּוֹת אֲבִינוּ אֲשֶׁר קִבְּלֵנוּ עָלֵינוּ:

ה וְאֲנִי שָׂאֵל כִּיּוֹם מִמֶּךָ בְּעֵלֶת הַבֵּית לֹא כָּתַב אֲלֶיךָ
מִצְוָה חֲדָשָׁה כִּי אִם-כְּזֹאת אֲשֶׁר עָלִינוּ מִקֶּדֶם כִּי
נֶאֱהָב אִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ:

ו זֹאת הִיא אֱהָבָה כִּי נִשְׁמֹר אֶת-מִצְוֹתָיו וְהַמִּצְוָה הִיא
אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשֹׂתָהּ כְּאֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם מֵרֹאשׁ:

ז כִּי מִתְעִים רַבִּים יֵצְאוּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא יוֹדוּ כִּי-יִשׁוּעַ
הַמְּשִׁיחַ הוּא הַבָּא בַּבֶּשֶׂר כֹּזֵה הוּא מִתְעֶה וְשׁוֹטֵן
הַמְּשִׁיחַ:

ח הַשְׁמֵרוּ לָכֶם לְבִלְתִּי תִּאֲבֹדוּן אֶת אֲשֶׁר פָּעַלְנוּ רַק רְאוּ
לְהַשִּׁיג מְלֹא שְׂכָרְכֶם:

ט כָּל-הַעֲבֹר תוֹרַת הַמְּשִׁיחַ וְאֵינָנו חֹסֶה בָּהּ אֵין-לוֹ
אֱלֹהִים וְהַחֲסָה בְּתוֹרַת הַמְּשִׁיחַ יִשְׁ-לוֹ גַּם-הָאֵב
וְגַם-הַבֵּן:

י כִּי-יֵבֵא אֲלֵיכֶם אִישׁ וְלֹא יָבִיא אֶת-הַתּוֹרָה הַזֹּאת לֹא
תִּסְפּוּ אֹתוֹ הַבִּיטָה וְלֹא תִשְׁאַלְוּ-לוֹ לְשָׁלוֹם:

יא כִּי הַשָּׂאֵל לְשָׁלוֹם לוֹ חֵבֵר הוּא לוֹ בְּרַע מַעֲשָׂיו:

יב רַבּוֹת לִי לְכָתֹב אֲלֵיכֶם וְאֵינֶנִּי חֹפֵץ לְכָתֹב בְּסֶפֶר וּבְדִי
כִּי אֶקְנֶה לְבֹא אֲלֵיכֶם וּלְדַבֵּר פֹּה אֶל-פֶּה לְמִלֵּאת
לְבָבְכֶם שְׂמִיחָה:

יג בְּנֵי אַחוֹתֶיךָ הַבְּחִירָה דֹּרָשִׁים לְשָׁלוֹם לָךְ אָמֵן:

3 John

האגרת השלישית ליוחנן השליח

פרק א

- א הִזְקֵן אֶל-גִּיּוֹס הַיָּקָר אֲשֶׁר אֲנִי אֹהֵב בְּתִם-לֵב:
- ב כָּלֵתָה נַפְשִׁי יְדִידִי כִּי תִצְלִיחַ בְּכָל-חֲפָצֶיךָ וְהָיִיתִי שָׁלֵם בְּגוֹף וּבְנַפֶּשׁ וְאִישׁ מִצְּלִיחַ:
- ג כִּי שָׁמַחְתִּי מְאֹד כְּאֲשֶׁר בָּאוּ אֲחִים וַיַּגִּידוּ עַל-אַמְתְּךָ כִּי בְּדֶרֶךְ אֱמֶת אָתָּה הֹלֵךְ:
- ד אֵין גְּדֻלָּה מִשְׁמַחְתִּי כִּי אֲשַׁמַּע עַל-בְּנֵי אֲשֶׁר בְּדֶרֶךְ אֱמֶת יִהְלְכוּ:
- ה בְּאַמוּנָה מַעֲשֶׂיךָ יְדִידִי כָּל-אֲשֶׁר אָתָּה עוֹשֶׂה עִם-הָאֲחִים הָאֲרָחִים:
- ו אֲשֶׁר נִתְּנוּ עֲדוּתָם עַל-אַהֲבָתְךָ בְּפָנַי הִקְהֵל וְטוֹב תַּעֲשֶׂה כִּי תַעֲזֹר לָהֶם עַל-דִּרְכֵיהֶם לְרִצּוֹן לְפָנַי אֱלֹהִים:
- ז כִּי לְמַעַן שָׁמוּ יֵצְאוּ וְלֹא לְקַחוּ מִיַּד הַגּוֹיִם מֵאוֹמָה:
- ח עַל-כֵּן מוֹטָל עָלֵינוּ לְקַבֵּל פְּגִימָהּ וְלִהְיוֹת עֲזָרִים לְאַמֶּת:
- ט וְאֵין כְּתִבְתִּי אֶל-הָעֵדָה אֶף דִּיוֹטְרִיפֹס הַחֹפֶץ לִהְיוֹת לְרֹאשׁ לָהֶם לֹא קִבַּל אֶתְּנוּ:
- י עַל-כֵּן בָּבֹאִי אֶפְקֹד עָלַי מַעֲשֵׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי דָבָר סָרָה עָלֵינוּ וְאֵין דֵּי לוֹ כְּזֹאת כִּי אֶף-לֹא יֵאָבֵה לְקַבֵּל אֶת-הָאֲחִים וְאֶת-אֵלֶּה אֲשֶׁר יֵאָבִו יַעֲצֹר-בָּם וּמִתּוֹךְ הִקְהֵל יִגְרָשֶׁם:
- יא יְדִידִי אֶל-תִּלְךָ בַּעֲקָבוֹת הָרָעִים כִּי אִם-בַּעֲקָבוֹת הַטּוֹבִים תַּעֲשֶׂה טוֹב הוּא מֵאֵת אֱלֹהִים וְהַפֹּעֵל רָע אֶת-אֱלֹהִים לֹא רָאָה:
- יב וְדִימְטְרִיוֹס יֵשׁ-לוֹ עֲדוּת מִכָּל-הָעֵדָה גַּם-מִפִּי הָאֱמֶת וְגַם-מִפִּינוּ וַיִּדְעָתָהּ כִּי עֲדוּתָנוּ נִאֲמָנָה:
- יג רְבוֹת לִי לְכָתֵב אֵלֶיךָ אֶף לֹא חֲפָצְתִּי לְכָתֵב בְּעֹט וּבְדִיו:
- יד אַבְל אֶקְנֶה לְרֵאוּתְךָ בְּמִהְרָה וְפֹה אֶל-פֹּה נִדְבַרְהָ שְׁלוֹם לָךְ רַעֲיִנוּ פְקָדִים לְשִׁלּוּמְךָ וְאֶת-רַעֲיִנוּ אֶתְךָ תִּפְקֹד לְשִׁלוֹם לְאִישׁ אִישׁ בְּשִׁמוֹ:

Jude

אגרת יהודה

פרק א

א יהודה עבד ישוע המשיח ואחי יעקב אל-המקראים
באלהים האב ואהובים נצורי ישוע המשיח:
ב חסד שלום ואהבה ירבוין לכם:
ג ידידים באשר חשתי לכתב אליכם לפי כל-הפצי
על-דבר ישועת כלנו הציקתני רוחי לעורר אתכם
במכתבי להלחם מלחמות אמונה אשר נתנה כליל
לקדשים:
ד כי באו אנשים בהתגנבם בתוכנו אשר נקבו מאז
לנפל בידי המשפט אנשי רשע ההפכים חסד אלהינו
לדבר בליעל ובאדגינו משל יחיד ישוע המשיח
יכחשו לאמר לא הוא:
ה ואני להעלות על-לפכם חפצתי את-כל-אשר ידעתם
מאז כי אחרי אשר גאל יהנה את-העם מארץ מצרים
האביד אתם אשר לא האמינו:
ו ואת-המלאכים אשר לא-שמרו את-ממשלתם
ואת-מעונם עזבו הסגירם לגיא צלמות אסורים
במוסרות למשפט היום הגדול:
ז פסדם ועמרה והערים מסביב אשר ונו בדרך ונוניהם
ואל-בשר זרים עגבו נמנו לנקמת אש עולם להיות
לאות דראון לכל-בשר:
ח וכמו-כן חלמי החלמות האלה אשר יטמאו
את-הבשר יבזו שרי מעלה ועל-אדירים יביעו עתק:
ט ומיכאל השר הגדול למלאכים באשר רב עם-השטן
במריבת גוית משה לא-הביע עתק עליו במשפט רק
אמר יגער יהנה בך:
י אף אלה יחרפון ולא ידעון מה ומה אשר ידעון
בחק-בהמות אין תבונה כם יתפף עליהם למשחית:
יא אוי להם כי-הלכו בדרך קנן ועקב שכו נדחו
בתעתעי בלעם וכמו במרד קרח ירדו לאבדון:
יב צורי מכשל הם על-דרכים ישיבים אתכם למשתה
אהבים ורעים את-נפשם ולא ידעו בשת נשיאים
נדפים ברוח ואין גשם עצים בשלכת ואין פרי ומתים
מנות משנה מענף ועד-שרש:
יג גלים סערים בים אשר יגרשו רפש בשתם כוכבים
נבכים אשר-חשף אפלה צפון להם עד-יעד:
יד ועל-אלה נבא שביעי לאדם הוא חנוף לאמר הנה בא
יהנה ורכבות קדשיו עמו:
טו לעשות משפט בכל ולהוכיח את-בני בליעל כלם
על-כל-אשר הרשיעו לעשות ועל-כל-דברי עתק
אשר דברו בו החטאים בזדון:

טו אלה הם רגנים מתלוננים וזנים אחרי תאונתם אשר
פיהם ידבר גדלות ונשיאים פנים בעד בצע כסף:
יז אף אתם ידידים זכרו את-הדברים אשר נאמרו מקדם
ביד שליחי אדגינו ישוע המשיח:
יח את אשר הגידו לכם כי באחרית הימים יקומו לצים
רדפי תאנה לפי שרירות לבם הרע:
יט הלא הם המתגדדים לגדודים בעלי-נפש ורוח אין
בהם:
כ ואתם ידידים השיבו נפשכם באמונה אשר היא לכם
קדש קדשים וחלו פגי-אל ברוח הקדש:
כא ושמרתם את-נפשתיכם באהבת אלהים ולחסדי
ישוע המשיח אדגינו חכה תחכו לחיי עולם:
כב ואת-אלה המתגדדים יסר תיסרון אתם בחמלה:
כג ויש מהם אשר תושיעון והצילו אתם כאוד משרפה
ויש מהם אשר עליהם תחוסו ברעדה ושקץ תשקצו
את-הבגד המגאל מזוב הבשר:
כד והוא אשר בידו לשמרכם ממוקש ולהקימכם
תמימים לפני כבודו בששון רב:
כה אלהים החכם לבדו הגאל אתנו לו הכבוד והגדלה
והמשלה והגבורה מעולם ועד-עתה ועד-עולמי
עולמים אמן:

Revelation

חזון יוחנן

פרק א

א החזון לישוע המשיח אשר נתן-לו האלהים להראות את-עבדיו את אשר-תקרינה אל-נכון בקרב הימים וישלח ביד-מלאכו ויורה לעבדו ליוחנן:
ב הוא אשר הגיד את-דבר האלהים ואת-עדות ישוע המשיח ככל אשר ראה:
ג אשרי הקרא את-דברי הנבואה הזאת ואשרי שמעיה השמרים ככל-הפתוב פה כי קרוב היום:
ד יוחנן אל-שבע הקהילות אשר באסיה חסד לכם ושלום מאתו אשר הוא הנה היה ובא ומאת שבעת הרוחות העמדים לפני כסאו:
ה ומאת ישוע המשיח העד הנאמן הבכור הקם מן-המתים ועליון למלכי-ארץ אשר אהב אתנו ובדמו רחצנו מחטאתינו:
ו ויעש אתנו לממלכת כהנים לאלהים אביו אשר לו התפארת והנצח עד-עולמי עולמים אמן:
ז הנה בא עם-עננים וראתה אתו פל-עין ועיני אשר דקרו אתו וספדו עליו כל-משפחות האדמה אמן:
ח אנכי אלף ותו ראש וסוף נאם-יהוה אלהים אשר הוא הנה היה ובא אלהי צבאות:
ט אני יוחנן אחיכם הלקח חלק בחבלי ישוע המשיח במלכותו ובתולדתו הייתי באי הנקרא פטמוס על-דבר האלהים ועל-עדות ישוע המשיח:
י ותנח עלי הרוח ביום האדון ואשמע אחרי קול גדול בקול שופר לאמר:
יא אני האלף והתו הראשון והאחרון ואת אשר אתה ראה כתב בספר ושלח אל-שבע הקהילות אשר באסיה אל-אפסוס שמירנא פרגמוס תיאטירא סרדיס פילדלפיה ואל-לודקיה:
יב ואפן לראות את-הקול המדבר אלי ויהי בהפנתי שכמי וארא שבע מנורות זהב:
יג ובתוך המנורות כמראה בן-אדם עטה מעיל מגיע עד-מרגלותיו ואזור זהב אזור במתניו:
יד ושער ראשו כצמר נקי לבן פשג ועיניו כלבות אש:
טו ורגליו כעין נחשת קלל צרור בתוך הכבשן וקולו כקול מים רבים:
טז ולו שבעה כוכבים על-יד מינו מפיו יצאת חרב פיפיות חדה ופניו ככרם השמש בגברתו:
יז ויהי בראתי אתו ואפל לרגליו כמות וישת את-יד מינו עלי ויאמר אלי אל-תיקרא אני ראשון ואני אחרון:

יח ואני הוא החי אשר הייתי מת והנה אני חי לעולם ועד ומפתחות המנות והשאל ביד הימה:
יט ואתה כתב את אשר ראית את-הדברים אשר לפניך ואת-האיתות לאחור:
כ את-סוד שבעת הכוכבים אשר ראית על-ימיני ואת-שבע מנורות הזהב שבעת הכוכבים מלאכי שבע קהילות המה ושבע המנורות אשר ראית שבע קהילות המה:

פרק ב

א אל-מלאך הקהל באפסוס כתב כה אמר האחו שבעה כוכבים בימינו המתהלך בתוך שבע מנורות זהב:
ב ידעתי את-מעשיך את-עמלך ואת-עצור רוחך וכי לא-תוכל שאת אנשי-אנן ותבחן את-האמרים כי שליחים הם ואינם בן פיי-מצאת אתם כוכבים:
ג ואתה בעצור רוחך סבלת הרבה למען שמי ולא עיפה נפשך:
ד אפס דבר לי אליך פיי-את-אחבתך הראשנה עזבת:
ה זכר-נא אפוא מאין נפלת שובתה אלי ונעשה כמעשיך הראשנים ואם לא תאבה ולא תשוב אבוא אליך והדפתי מנחתך ממזבחה:
ו אבל דבר טוב נמצא בך כי תתעב את-פגעלי הנקלסים אשר גם-אנכי מתעב אתם:
ז מי אשר-אננים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהילות למנצח אתן לאכל מעץ החיים אשר בגן האלהים:
ח ואל-מלאך הקהל בשמירנא כתב כה אמר הראשון והאחרון אשר-מת וחי:
ט ידעתי את-מעשיך ואת-צרתך ואת-הישך אף כי עשיר אתה ואת-הגדופים מפי האמרים כי יהודים הם ואינם בן כי אם-הם בית-הכנסת לשטן:
י אל-תיקרא מפני הצרה הפאה עליך הנה השוטן יתן אנשים מכס אל-בית הסהר למען תבחנו ועברה עליכם צרה עשרת ימים היה נאמן עד-המנות ונתתי לך עטרת החיים:
יא מי אשר-אננים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהילות המנצח לא יפגע בו המנות השני:
יב ואל-מלאך הקהל בפרגמוס כתב כה אמר ההוא אשר-לו חרב פיפיות חדה:
יג ידעתי את-מעשיך ואת-מקום שבתך מקום כסא השטן ואתה דבקת בשמי ולא שקרת באמונתי

גם-בְּיָמִים אֲשֶׁר הוּמָת בָּכֶם אֲנִיטִפֶּס עַד נֶאֱמַן לִי
בְּמָקוֹם מוֹשֵׁב הַשָּׁטָן:
י' אֶפֶס שָׁמַץ דָּבָר מֵצֵאתִי בָךְ כִּי-נִמְצְאוּ בָךְ אֲנָשִׁים
דְּבָקִים בְּתוֹרַת בָּלְעָם אֲשֶׁר הוֹרָה לְבָלֵק לַתַּת מִכְשׁוֹל
לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאכֹל מִזִּבְחֵי אֱלִילִים וְלִזְנוּת:
טו וְכֵן נִמְצְאוּ גַם-בָּךְ אֲנָשִׁים דְּבָקִים בְּתוֹרַת הַנִּיקָלְסִיִּים
אֲשֶׁר שָׁנְאֵתִי:
טז שׁוֹכֶה-נָּא אִפּוֹא וְאִם לֹא תָשׁוּב אָבוֹא עָלֶיךָ מִהֲרָה
וְנִלְחַמְתִּי-בָכֶם בְּחֶרֶב-פִּי:
י"ז מִי אֲשֶׁר-אֲזַנְנִים לוֹ יִקְשִׁיב אֶת אֲשֶׁר הָרוּחַ מְגִיד
לְקַהְלֹת לִמְנַצֵּחַ אֶתֶּן מִן-הַמֶּן הַשְּׁמֹר וְנִתְּתִי לוֹ אֶבֶן
לְבָנָה וְעַל-הָאֶבֶן חֲקוּק שֵׁם חֲדָשׁ אֲשֶׁר אִישׁ לֹא יִקְבְּנוּ
בְּלִתִּי הַמִּקְבֵּל:
י"ח וְאֶל-מִלְאָךְ הַקֹּהֵל בְּתִיאָטִירָא כְּתַב כֹּה אָמַר
בֶּן-הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר עֵינָיו כְּלָבוֹת אֵשׁ וּמְרֻגְלָתִיו
כְּעֵין-נִחַשְׁתָּ קָלִל:
י"ט יִדְעָתִי אֶת-מַעֲשֵׂיךָ אֶת-אֲהַבְתְּךָ אֶת-אֲמוּנָתְךָ
אֶת-עֲבֹדְתְךָ וְאֶת-עֲצֹר רוּחְךָ וְכִי רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ
הָאֲחֻרָּנִים מִן-הָרֵאשִׁינִים:
כ' אֶפֶס דָּבָר לִי אֲלֶיךָ כִּי הוֹשַׁבְתָּ עִמָּךְ אֶת-אִיזָבֵל הָאִשָּׁה
הָאֲמָרָת כִּי-נִבְיָאָה הִיא לְלַמֵּד אֶת-עַבְדִּי וּלְפַתֵּחַם
לִזְנוּת וּלְאָכֹל מִזִּבְחֵי אֱלִילִים:
כ"א וְאֲנִי נִתְּתִי לָהּ זָמָן לְשׁוֹב וְהִיא לֹא שָׁבָה מִתְּנוּחֶיהָ:
כ"ב הִנֵּה אֲנִי מִשִּׁיל אֶתְּהָ אֶל-הַמַּטָּה וְנִאֲפִיָּה עִמָּה בְּצָרָה
גְּדוּלָּה אִם-לֹא יִשׁוּבוּן מִמַּעֲשֵׂיהֶם:
כ"ג וְאֶת-בְּנֵיהָ אֶכָּה בְּדָבָר וְיִדְעוּ כָּל-הַקֹּהֲלוֹת כִּי אֲנִי הוּא
בַּחֲזֹן כְּלִיּוֹת וְלֵב וְלֹא אִישׁ מִכֶּם פִּמְעֵלְלִיו אֲשִׁיב לוֹ:
כ"ד וְאַתֶּם הַנִּשְׁאָרִים בְּתִיאָטִירָא כָּל-אֲשֶׁר לֹא נָטוּ יָדָם
עִם-הַלְמוּדִים הָהֵם וְלֹא יָרְדוּ לְעִמָּק מַחְקָרֵי הַשָּׁטָן
כָּאֲשֶׁר זֶה לְשׁוֹנָם בְּפִיהֶם אֲלֵיכֶם הִנֵּנִי מְדַבֵּר כִּי
לֹא-אֲשִׁים עֲלֵיכֶם עַל אַחֵר:
כ"ה בְּלִתִּי כִּי-תִשְׁמְרוּן אֶת אֲשֶׁר קִבַּלְתֶּם עֲלֵיכֶם לְשִׁמּוֹר עַד
כִּי אָבוֹא:
כ"ו הַמְּנַצֵּחַ הַשְּׁמֹר אֶת-מִצְוֹתַי עַד-הַקֶּץ אֶתֶּן-לוֹ מִמְּשָׁלָה
עַל-הַגּוֹיִם:
כ"ז וְהוּא יִרְעֵם בְּשִׁבְטֵי בְּרֹזֶל וְכִכְלִי יוֹצֵר יִנְפָצֶם כָּאֲשֶׁר
דָּבָר לִי אֲבִי גַם-אֲנִי:
כ"ח וְנִתְּתִי לוֹ אֶת-כּוֹכַב הַשָּׁחַר:
כ"ט מִי אֲשֶׁר-אֲזַנְנִים לוֹ יִקְשִׁיב אֶת אֲשֶׁר הָרוּחַ מְגִיד
לְקַהְלֹת:

פרק ג

א וְאֶל-מִלְאָךְ הַקֹּהֵל בְּסִרְדִּים כְּתַב כֹּה אָמַר הָהוּא
אֲשֶׁר-לוֹ שְׂבָעָה רוּחוֹת הָאֱלֹהִים וְשְׂבָעָה כּוֹכָבִים
יִדְעָתִי אֶת-מַעֲשֵׂיךָ כִּי-לֹךְ שֵׁם אֲשֶׁר אֶתְּהָ חֵי וְהִנֵּךְ
מֵת:

ב הַתְּעוֹרֶרְנָא וְחִזֵּק אֶת-הַשְּׂאֲרִית הַנִּמְצָאָה הַקֹּרְבָּה
לְמָוֶת כִּי לֹא-מֵצְאֵתִי אֶת-מַעֲשֵׂיךָ שְׁלָמִים לִפְנֵי אֱלֹהֵי:
ג זָכוֹר אִפּוֹא מִה-לְמִדָּת וּמִה שְׁמַעְתָּ וּשְׁמֹר כָּל-אֱלֹהִי
וְשׁוּבָה אֵלַי וְאִם-לֹא תַחֲשׁוּשׁ לְהַתְּעוֹרֵר אָבוֹא כְּגִנְבֹה וְלֹא
תִדַּע בְּאִי-זוֹ שְׂעָה אֲנִי בָּא עָלֶיךָ:
ד יֵשׁ-לָךְ שְׁמוֹת מַעֲשִׂים גַּם-בְּסִרְדִּים אֲשֶׁר לֹא טָמְאוּ
אֶת-בְּגָדֵיהֶם הֵם יִתְּהַלְכוּן עִמִּי בְּבָגְדִים לְבָנִים כִּי לָהֶם
יָאֲתָה:
ה הַמְּנַצֵּחַ הוּא יִלְבֹּשׁ לְבָנִים וְלֹא אֶמְחָה אֶת-שְׁמוֹ מִסֵּפֶר
הַחַיִּים כִּי אֶת-שְׁמוֹ אוֹדָה לִפְנֵי אֲבִי וְלִפְנֵי מְלָאכָיו:
ו מִי אֲשֶׁר-אֲזַנְנִים לוֹ יִקְשִׁיב אֶת אֲשֶׁר הָרוּחַ מְגִיד
לְקַהְלֹת:
ז וְאֶל-מִלְאָךְ הַקֹּהֵל בְּפִילִדְלָפִיָּא כְּתַב כֹּה אָמַר הַקְּדוֹשׁ
הַנֶּאֱמָן אֲשֶׁר בִּידּוֹ מִפְּתַח דְּוֹר הַפְּתַח וְאִין סִגְר וְהַסִּגְר
וְאִין פְּתַח:
ח יִדְעָתִי אֶת-מַעֲשֵׂיךָ הִנֵּה נִתְּתִי לִפְנֵיךָ שַׁעַר פְּתוּחַ
אֲשֶׁר-לֹא-יִוָּכַל אִישׁ לְסַגְרוֹ כִּי יֵשׁ-לָךְ כַּח מַעַט
וְתִשְׁמֹר אֶת-דְּבָרֵי וְלֹא שִׁקְרָתָ בְּשָׁמִי:
ט הִנֵּנִי נֹתֵן אֶת-אֱלֹהִי מִבֵּית-הַכְּנֶסֶת אֲשֶׁר לְשָׁטָן הָאֲמָרִים
כִּי יְהוּדִים הֵם וְאֵינָם בֶּן כִּי אִם-כּוֹזְבִים הִנֵּנִי נֹתֵן
לִפְנֵיךָ כִּי יָבֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ עַל-כַּפּוֹת רַגְלֶיךָ וְיִדְעוּ כִּי אֲנִי
אֲהַבְתִּיךָ:
י יַעַן שְׁמַרְתָּ אֶת-דְּבָרֵי בְּעֲצֹר רוּחַ וְגַם-אֲנִי אֲשִׁמְרְךָ
בְּיוֹם מָסָה הַבָּא עַל-תִּבְלִי כְּלָה לְנַסּוֹת אֶת-יִשְׂרָאֵל
הָאֲרָץ:
יא הִנֵּנִי בָּא מִהֲרָה שְׁמֹר אֶת אֲשֶׁר לָךְ פֶּן-יִקַּח אִישׁ מִמָּךְ
אֶת-כְּתָרְךָ:
יב הַמְּנַצֵּחַ אֶתְּנֵנוּ לְעַמּוּד בְּהִיכָל אֱלֹהֵי וְלֹא-יִעָתֵק עוֹד
מִמָּקוֹמוֹ הַחוּצָה וְכִתְבָתִּי עָלָיו אֶת-שֵׁם אֱלֹהֵי
וְאֶת-שֵׁם עִיר אֱלֹהֵי הָלֹא הִיא יְרוּשָׁלַיִם הַחֲדָשָׁה
הַיְרֻדָּת מֵאֵת אֱלֹהֵי מִן-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-שְׁמִי הַחֲדָשׁ:
יג מִי אֲשֶׁר-אֲזַנְנִים לוֹ יִקְשִׁיב אֶת אֲשֶׁר הָרוּחַ מְגִיד
לְקַהְלֹת:
יד וְאֶל-מִלְאָךְ הַקֹּהֵל בְּלוּדְקִנָּא כְּתַב כֹּה אָמַר הָאֵמֶן עַד
הָאֲמָת וְהַצֶּדֶק וְרֵאשִׁית בְּרִיאַת הָאֱלֹהִים:
טו יִדְעָתִי אֶת-מַעֲשֵׂיךָ כִּי לֹא קָר וְלֹא חָם אֶתְּהָ מִי-יִתֵּן
וְהִיֵּיתָ קָר אוֹ-חָם:
טז אֵךְ יַעַן כִּי נָטָה אֶתְּהָ מִשְׁגִּיהֶם לֹא חָם וְלֹא קָר אֶקִּיא
אֶתְּךָ מִפִּי:
יז וְאַתְּהָ אֲמַרְתָּ הֵן הָעֲשָׂרָתִי וְכַבִּיר מֵצָאָה יָדִי וְלֹא אֲחִסֵּר
דָּבָר וְלֹא יִדְעָתָ כִּי-נִדְּבָה וְאֶמְלֵל אֶתְּהָ עֲנִי עוֹר וְעָרִם:
יח אֵי-עֲצֹךְ לְקִנּוּת מִיָּדִי זָהָב צָרוּף בָּאֵשׁ וְתַעֲשֹׂר וּבְגָדִים
לְבָנִים אֲשֶׁר תִּלְבֹּשׁ וּבִשְׁתַּעַר צְרוּתְךָ לֹא תִגְלָה וְשִׁמָּן
מִרְפָּא לְמִשַּׁח עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּרְאָה:
יט כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר אֲנִי אֲהַב אוֹכִיחֶנּוּ וְנִאֲסִרְנוּ עַל-כֵּן
הַתְּאֲמִץ-נָא וְשׁוּבָה אֵלַי:
כ הִנֵּה אֲנִי עֹמֵד לְפָתַח וְדַפֵּק אִישׁ כִּי יִשְׁמַע אֶת-קוֹלִי
וּפְתַח אֶת-הַדֶּלֶת אָבֹא לְאָכֹל עִמּוֹ וְהוּא עֹמֵד:

^{כא} המנצח אתן-לו לשבת עמי על-כסאי כאשר גם-אנכי נצחתי וישבתי עם-אבי על-כסאו:
^{כב} מי אשר-אזנים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות:

פרק ד

^א אחר הדברים האלה ראיתי והנה שער נפתח בשמים והקול הראשון אשר שמעתי כשופר מדבר אלי לאמר עלה הנה והראתיך את אשר תקרינה אחרי-כן:
^ב ותנח עלי הרוח כרגע והנה כסא נצב בשמים ואחד ישב על-הכסא:
^ג והישב ההוא כמראה אבן ישפה כאבן אדם וקשת סביב לכסא כעין ברקת:
^ד ועשרים וארבעה כסאות עמדים אל-הכסא מסביב ועל-הכסאות ראיתי עשרים וארבעה זקנים יושבים מלפשים בגדים לבנים ועטרות זהב בראשיהם:
^ה ומתוך הכסא יצא כרק רעם ורעש ושבעה לפידים בערים לפני הכסא אשר-הם שבעה רוחות האלהים:
^ו ולפני הכסא ים זכוכית כעין הקרח ובתוך הכסא וסביב לו ארבע חיות מלאות עינים מפנים ומאחור:
^ז דמות החיה הראשונה כאריה והחיה השנית כעגל והחיה השלישית פנים לה כפני אדם והדמות החיה הרביעית כנשר מעופף:
^ח וארבע החיות שש כנפים שש כנפים לאחת והן מלאות עינים מסביב ומלפנים והשקט אין להן יומם לילה כי קראות קדוש קדוש קדוש יהוה אלהי צבאות אשר הוא הוה הוה ועתיד לבא:
^ט ולעת החיות נתנוה הוד והדר ושבח לישב על-הכסא אשר-הוא חי עד-עולמי עולמים:
^י בן יפלו העשרים וארבעה הזקנים על-פניהם ומשתחוים לפני הישב על-הכסא אשר הוא חי עד-עולמי עולמים ואת-עטרוטיהם גיפו יורידו ארצה לפני הכסא לאמר:
^{יא} לך יהוה אלהינו יאתה לקחת הוד והדר ועז כי אתה בראת כל-אלה וברצונך נהיו ונבראו:

פרק ה

^א וארא והנה בימין הישב על-הכסא ספר כתוב פנים ואחור וחתום בשבעה חתמים:
^ב ומלאך אדיר ראיתי קרא בקול גדול מי ידיו רב-לו לפתח את-הספר ולהתיר את-חתמיו:
^ג ולא-נמצא רב-כח בשמים ובארץ ומתחת לארץ לפתח את-הספר ואף לא-להביט אליו:
^ד ואני בכיתי הרבה בכה כי לא-נמצא רב-כח לפתח את-הספר ולקרא בו או-להבט אליו:

^ה ויאמר אלי אחד מן-הזקנים אל-תבכה הנה גבר האריה משבט יהודה שרש דוד לפתח את-הספר ולהתיר שבעת חתמיו:

^ו וארא והנה בתוך הכסא וארבע החיות ובתוך הזקנים עמד שה כמו טבוח ולו שבע קרנים ושבעה עינים אשר שבעה רוחות האלהי המה משטטים בכל-הארץ:

^ז ויבא ויקח את-הספר מימין הישב על-הכסא:
^ח והי בקחתו את-הספר ויפלו על-פניהם ארבע החיות ועשרים וארבעה הזקנים לפני השה וכנור ביד איש איש מהם ומחתות זהב מלאות קטרת אשר תפלות הקדושים הנה:
^ט וישירו שיר חדש לאמר לך נאנה לקחת את-הספר לפתח את-חתמיו כי נשחטת ויבדמך קניית עדתך לאלהים מכל-שבט ולשון ומכל-עם וגוי:
^י ותעש אתם למלכים ולכהנים לפני אלהינו למלך בארץ:
^{יא} אז ראיתי ושמעתי קול מלאכים רבים סביב לכסא ולחיות ולזקנים ומספרם רבאות רבבות ואלפי אלפים:
^{יב} והם ענו בקול כם נאנה לשה הטבוח לקחת עז ועשר וחכמה וגבורה יהוד והדר וברכה:
^{יג} וכל-יצור אשר בשמים ובארץ ומתחת לארץ ואשר על-פני הימים וכל אשר בהם שמעתי ענים לאמר אלהי-הישב על-הכסא ואל-השה הברכה וההוד וההדר והממשלה עד-עולמי עולמים:
^{יד} וארבע החיות ענו אמן ועשרים וארבעה הזקנים נפלו על-פניהם וישתחוו לחי עולמי העולמים:

פרק ו

^א אחרי-כן ראיתי את-השה פתח אחד מן-שבעה החתמות וקול אחת מן-ארבע החיות בקול רעם שמעתי לאמר בא וראה:
^ב וארא והנה סוס לבן והרכב עליו לו קשת ונעטרו-לו עטרה ויצא כגבור מלחמה אשר יעז בגברתו:
^ג וכאשר פתח את-החתום השני שמעתי את-החיה השנית אמרת בא וראה:
^ד ויצא סוס אחר אדם והרכב עליו כח בידו להעביר את-השלוש מן-הארץ לבעבור יחרגו איש את-רעהו ויחרב גדלה נתנה בידו:
^ה וכאשר פתח את-החתום השלישי שמעתי את-קול החיה השלישית לאמר בא וראה ואבט והנה סוס שחור והרכב עליו מאזני משקל בידו:
^ו ואשמע קול מתוך ארבע החיות לאמר קב חטים בבקע פסף ושלשה קבים שיערים בבקע פסף ואת-השמן ואת-הזיין אל-תשחת:
^ז וכאשר פתח את-החתום הרביעי שמעתי קול החיה הרביעית לאמר בא וראה:

ח נֶאֱרָא וְהָנָה סוּס כְּעֵין יִרְקוֹן וְהִרְכַּב עָלָיו מִנֹּת שְׁמוֹ
וּשְׂאוֹל יֵצֵאת אַחֲרָיו וְכַח נִתֵּן לָהֶם לְהִרְגֹּת אֶת־רַב־עַ
הָאָרֶץ בְּחֶרֶב בְּרָעַב בְּדָבָר וּבְחַיִּית הַשָּׂדֶה:
ט וּכְפָתְחוּ אֶת־הַחוֹתָם הַחֲמִישִׁי נֶאֱרָא מִתַּחַת לַמִּזְבֵּחַ
אֶת־נִפְשוֹת הַנְּהַרְגִים עַל־דְּבַר הָאֱלֹהִים וְעַל־אֲשֶׁר
נָתַנוּ אֶת־עַדוּתָם:
י וְהֵם צִעֲקִים בְּקוֹל גָּדוֹל עַד־מִתִּי אֲדֹנָי אֵל קְדוֹשׁ אֵל
אֱמֶת עַד־מִתִּי לֹא־תִבָּא בְּמִשְׁפָּט וְלֹא־תִקָּם דָּמָנוּ
הַשְׁפוּף מִיִּשְׁבֵּי הָאָרֶץ:
יא וַיִּנָּתֶן־לָהֶם מִחֲלָצוֹת לְבָנוֹת לֵאמֹר כִּי עָלִיהֶם לְהוֹחִיל
עוֹד מַעַט עַד אֲשֶׁר שְׁלֵם יְהוָה מִסֹּפֶר חַבְרִיהֶם וְאֶחֱיָהֶם
אֲשֶׁר יִשְׁפֹּף דָּמָם כְּמוֹתָם:
יב וּכְפָתְחוּ אֶת־הַחוֹתָם הַשֵּׁשִׁי נֶאֱרָא וְהָנָה וְנָעָה גְדֻלָּה
הַשָּׁמַשׁ לְבָשָׁה קִדְרוֹת כְּאֶדְרֶת שָׁעַר וְהִירָח נִהְפָּף
לְדָם:
יג וְכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם נָפְלוּ אֶרְצָה כְּתֹאנָה כְּשִׁלְכַת פִּגְיָה
מִפְּנֵי רוּחַ סָעָרָה:
יד הַשָּׁמַיִם כִּסְפָּר נִגְלוּ וְהָרִים נֶאֱמִי הֵיִם נִעְתְּקוּ מִמְּקוֹמָם:
טו וּמִלְכֵי־אָרֶץ וְשָׂרֵי הָאֲלָפִים עֲשִׂירֵי עִם וְגִבּוֹרֵי
כַּח עֲבָדִים וּבְנֵי חוֹרִים הִתְחַבְּאוּ בְּמַעְרוֹת כָּלָם וּבֵין
הַסְּלָעִים בְּהָרִים:
טז וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהֵי־הָרִים וְאֱלֹהֵי־הַסְּלָעִים נָפְלוּ עָלֵינוּ כְּסוּ
אֶתָּנוּ מִפְּנֵי הַיֹּשֵׁב עַל־הַכֶּסֶּא וּמִפְּנֵי חֲרוֹן אַף הַשָּׁה:
יז כִּי יוֹם וָעֶמֶם הִגְדֹּל בָּא וּמִי יַעֲמֹד:

פרק ז

א וְאַחֲרֵי־כֵן רָאִיתִי אַרְבָּעָה מַלְאָכִים עֹמְדִים עַל־אַרְבַּע
כְּנָפוֹת הָאָרֶץ וְתַפְשִׁים בְּאַרְבַּע רֹוחוֹתֶיהָ לְבַלְתִּי תִּהְיֶה
רוּחַ נִשְׁבֹּת לֹא בָאָרֶץ וְלֹא בָּיָם וְלֹא בְּכָל־עֵץ:
ב נֶאֱרָא מִלֶּאֲךָ אַחֵר עָלָה מִמִּזְרַח־שָׁמֶשׁ וְנִשְׂא חוֹתָם
אֶל־חֵי וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל אֶל־אַרְבָּעָה הַמַּלְאָכִים אֲשֶׁר
הִפְקִדָה בֵּינָם לְהַשְׁחִית אֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־הָיָם:
ג וַיֹּאמֶר אֶל־תִּשְׁחִיתוּ אֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־הָיָם וְאֶת־הָעֲצִים
עַד כִּי־תִחַמְנוּ אֶת־עַבְדֵי אֱלֹהֵינוּ עַל־מַצְחֹתֵיהֶם:
ד וְאֲשַׁמֶּע אֶת־מִסְפַּר הַנְּחֻתָמִים מֵאֵת אֵלָּה וְאַרְבָּעָה
וְאַרְבָּעִים אֵלָּה אֲשֶׁר נִחְתָּמוּ מִקֶּרֶב כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְשִׁבְטֵיהֶם:
ה לְמַטֵּה בְנֵי־יְהוּדָה נִחְתָּמוּ שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלָּה לְמַטֵּה בְנֵי
רְאוּבֵן נִחְתָּמוּ שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלָּה לְמַטֵּה בְנֵי־גַד נִחְתָּמוּ
שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלָּה לְמַטֵּה בְנֵי־אֲשֶׁר נִחְתָּמוּ שְׁנַיִם עָשָׂר
אֵלָּה:
ו לְמַטֵּה בְנֵי־נִפְתָּלִי נִחְתָּמוּ שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלָּה לְמַטֵּה
בְנֵי־מְנַשֶּׁה נִחְתָּמוּ שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלָּה:
ז לְמַטֵּה בְנֵי־שִׁמְעוֹן נִחְתָּמוּ שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלָּה לְמַטֵּה
בְנֵי־לֵוִי נִחְתָּמוּ שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלָּה לְמַטֵּה בְנֵי־יִשָּׁשְׁכָר
נִחְתָּמוּ שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלָּה:

ח לְמַטֵּה בְנֵי־זְבֻלֹן נִחְתָּמוּ שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלָּה לְמַטֵּה
בְנֵי־יוֹסֵף נִחְתָּמוּ שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלָּה לְמַטֵּה בְנֵי־בִנְיָמִן
נִחְתָּמוּ שְׁנַיִם עָשָׂר אֵלָּה:
ט אַחֲרֵי־כֵן רָאִיתִי וְהָנָה הַמּוֹן רַב מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־יִוָּכַל
אִישׁ לִסְפֹּר מִקֶּרֶב כָּל־הַגּוֹיִם וְהַמְשָׁפְחוֹת וְהָעַמִּים
וְהַלְשָׁנוֹת בָּאוּ וַיַּעֲמֵדוּ לִפְנֵי הַכֶּסֶּא וְלִפְנֵי הַשָּׁה
מְלַבְּשִׁים שְׂמֹלוֹת לְבָנוֹת וְכַפּוֹת תְּמָרִים בִּידֵיהֶם:
י וַיִּקְרָאוּ בְּקוֹל גָּדוֹל וַיֹּאמְרוּ הִישׁוּעָה לְאַלְהֵינוּ הַיֹּשֵׁב
עַל־הַכֶּסֶּא וְלַשָּׁה:
יא וְכָל־הַמַּלְאָכִים הַנֹּצְצִים סָבִיב לַכֶּסֶּא וְסָבִיב לְזֻקְנֵיהֶם
וְלֶאֱרָבֶע הַחַיּוֹת נָפְלוּ עַל־פְּנֵיהֶם לִפְנֵי הַכֶּסֶּא וַיִּשְׁתַּחֲווּ
לְאַלְהֵים:
יב וַיֹּאמְרוּ אָמֵן הַבְּרָכָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַבִּינָה וְהַתְּהַלָּלָה
וְהַגְדֵּלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַנְּצַח לְאַלְהֵינוּ עַד־עוֹלָמִי עוֹלָמִים
אָמֵן:
יג וַיַּעַן אֶחָד מִן־הַזֻּקְנִים וַיֹּאמֶר אֵלִי מִי אֵלֶּה הֵם
הַמְּלַבְּשִׁים שְׂמֹלוֹת לְבָנוֹת וּמֵאֵין בָּאוּ:
יד וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנָי אֵתָּה יִדְעָתָ וַיֹּאמֶר אֵלִי אֵלֶּה הֵם
הַבָּאִים מִרֹב צָרָה אֲשֶׁר כָּבְסוּ שְׂמֹלָתָם בְּדָם הַשָּׁה עַד
אֲשֶׁר הִלְבִּינוּ:
טו וְעַל־כֵּן הֵם עֹמְדִים לִפְנֵי כֶסֶא הָאֱלֹהִים וּמִשְׁרָתִים
לִפְנֵי בְּהִיכְלוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה וְהַיֹּשֵׁב עַל־הַכֶּסֶּא יִגָּן
עָלֵיהֶם:
טז לֹא יִרְעֻבוּ וְלֹא יִצְמָאוּ עוֹד וְלֹא־יִכָּם שָׂרֵב וְשָׁמֶשׁ:
יז כִּי הַשָּׁה אֲשֶׁר בְּתוֹךְ הַכֶּסֶּא הוּא יִרְעָה אֶתָּם
וְעַל־מְבוּעֵי מַיִם חַיִּים יִנְהַלֵּם וּמִחָה אֱלֹהִים כָּל־דְּמָעָה
מִעֵינֵיהֶם:

פרק ח

א אַחֵר פָּתַח אֶת־הַחוֹתָם הַשְּׁבִיעִי וְתִּהְיֶה דְּמָמָה בְּשָׁמַיִם
כְּחֻצֵי שָׁעָה:
ב וַנֶּאֱרָא שְׁבָעָה שׁוֹפְרוֹת נְתוּנִים לְשִׁבְעַת הַמַּלְאָכִים
הָעֹמְדִים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים:
ג וַיָּבֹא מִלֶּאֲךָ אַחֵר וַיַּעֲמֵד אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ וּבִידּוֹ מִקְטָרֶת
זָהָב וַיִּתְּנוּ לוֹ עֲתֻרַּת קִטְרֶת לְהַקְטִיר עִם־תְּפִלוֹת
כָּל־הַקְּדוֹשִׁים עַל־מִזְבֵּחַ הַזֶּהָב אֲשֶׁר לִפְנֵי הַכֶּסֶּא:
ד וַיַּעַל עֹתָר עֲנַן הַקְטָרֶת עִם־תְּפִלוֹת הַקְּדוֹשִׁים מִיַּד
הַמַּלְאָךְ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים:
ה וַיִּקַּח הַמַּלְאָךְ אֶת־הַמִּקְטָרֶת וַיִּמְלָאָהּ אֵשׁ
מִעַל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּצַּק עָלֶיהָ אֶרֶץ וַיְהִי קוֹל וְרַעַם וּבְרָק
וְרָעַשׁ:
ו וְשִׁבְעַת הַמַּלְאָכִים עִם־שִׁבְעַת שׁוֹפְרֹתֵיהֶם עָמְדוּ
נִכְנִים לְתַקְעַ:
ז וַיִּתְקַע הַמַּלְאָךְ הָרִאשׁוֹן וַיְהִי־כִרְד וְאֵשׁ וָדֶם בְּלוּלִים
יַחַד שְׁטָפִים אֶרְצָה וַתִּשְׁרַף שְׁלִישִׁית הָאָרֶץ וּשְׁלִישִׁית
הָעֲצִים וְכָל־יִרְקָ עֵשֶׂב נִשְׂרָף:
ח וַיִּתְקַע הַמַּלְאָךְ הַשֵּׁנִי וּכְמוֹ הַר גָּדוֹל בָּעַר בְּאֵשׁ נָפַל
אֶל־תּוֹךְ הַיָּם וּשְׁלִישִׁית הַיָּם נִהְפָּכָה לְדָם:

ט ויגנוע כל-בשר אשר נשמת-רוח חיים באפיו אשר בשלישית היום והאניות שלישית מהן נהרסו: י ויתקע המלאך השלישי ויפל כוכב גדול כלפיד בער מן-השמים ויפל על-השלישית מן-הנהרות ומן-מעונות המים: יא והכוכב נקרא שמו לענה ושלישית מן-המים היתה ללענה ורבים מבני אדם מתו מן-המים כי מרים הם: יב ויתקע המלאך הרביעי והנה שלישיית מן-השמש הפתה ושלישית מן-הירח ושלישית מן-הפוכבים עד כי-חשכה שלישייתם והיום לא הגיע אורו שלישיתו וכן הלילה: יג וארא ואשמע מלאך מעופף בחצי השמים קרא בקול גדול אוי אוי אוי לישיבי הארץ מפני קלות השופר אשר יתר שלשת המלאכים נכנים לתקע:

פרק ט

א ויתקע המלאך החמישי וארא כוכב נפל מן-השמים ארצה וינתן-לו מפתח לבאר התהום: ב ויפתח את-באר התהום ויצל קיטור מן-הבאר פקיטור הכבשן רב-מאד ותחשף השמש ופני השמים מקיטור הבאר: ג ומתוף הקיטור יצא ארבה על-הארץ וכח נתן להם כח העקרבים בארץ: ד והם צוו לבלתי שחת את-עשב הארץ ולא את-הירק ולא את-עץ השדה כי אם-את-האנשים לבדם אשר אין-להם חותם אלהים על-המצח: ה ולא נתן להם להמיתם כי אם-רק לענותם חמשה חדשים במכאוב קשה כמכאוב אדם אשר העקרב יכנו: ו בימים ההם יבקשו בני-האדם את-המוות ולא ימצאו וישאלו את-נפשם למות והמות יברח מהם: ז ומראה הארבה כמראה סוסים ערוכים למלחמה ועל-ראשיהם כעטרות זהב וכפני אנשים פניהם: ח ושער להם כשער נשים ושניהם שני אריות: ט ועליהם שרינים כשריני ברזל וקול פניהם כקול מרכבות המון סוסים אשר ירצון לקרב: י וזנבות להם כמו עקרבים וזנבותם דרבנות אשר אונם כם לענות את-בני אדם חמשה חדשים: יא ועליהם מלך הוא מלאך התהום אשר שמו בשפת עבר אבדון והיוננים יקראו-לו אפוליון: יב נהי אחד חלף הלך-לו ונהי שני שלישי היום באים: יג ויתקע המלאך הששי ואשמע קול קרא מבין קרנות מזבח הזהב אשר לפני אלהים: יד אל-המלאך הששי אשר השופר בידו לאמר התר את-ארבעה המלאכים האסורים על-הנהר הגדול נהר-פרת:

טו וארבעה המלאכים התרו אשר ערוכים היו לשעה וליום ולחדש ולשנה להמית את-השלישית מן-בני האדם: טז ומספר צבאות הפרשים עלה לשתי רבבות כ-כך שבעתי מספרם: יז וכן ראיתי בחזון את-הסוסים ואת-רכביהם אשר שריניהם כמראה אש תכלת וגפרית וראשי הסוסים כראשי אריות ומפיהם עלתה אש עשן וגפרית: יח בשלש מגפות אלה באש בעשן ובגפרית העלות מפיהם הבה חלק שלישי מן-בני האדם: יט כי-כח הסוסים במו-פיהם ובזנבותם כי זנבותם כנחשים הם וראשיהם להם אשר כם הם מחבלים: כ ושאר בני האדם אשר לא מתו במגפות האלה לא-שבו ממעשי ידיהם מהשתחות עוד לשנים ולעצבי זהב וכסף ונחשת ואבן ועץ אשר לא-יראו ואל-ישמעו ולא יחלכו: כא וגם לא-שבו מרצח ומכשפים ומזנות ומגנבה אשר בידיהם:

פרק י

א וארא מלאך אחר אדיר ירד מן-השמים עטה ענן כשלמה וקשת על-ראשו פניו כעין השמש ורגליו כעמודי אש: ב ובידו ספר קטן פתוח ויצג את-רגלו הימנית על-הים ואת-השמאלית על-הארץ: ג וכארי שאג קרא בקול גדול ובקראו השמיעו שבעת הרעמים קול דברים: ד וכאשר השמיעו שבעת הרעמים קול דבריהם הואלתי לכתב ואשמע קול מן-השמים לאמר אלי חתום את-הדברים אשר השמיעו שבעת הרעמים ואל-תכתב אתם: ה והמלאך אשר ראיתי עמד על-הים ועל-הארץ הרים את-ימינו אל-השמים: ו וישבע בחי העולם אשר ברא את-השמים ואת אשר-בם ואת-הארץ ומלואה ואת-הים ואת-אשר בתוכו אם-תמשך עוד העת: ז רק בימים ההם אשר המלאך השביעי יתן קולו ויואל לתקוע יתם סוד אלה כאשר בשר את-עבדיו הנביאים: ח והקול אשר שמעתי מן-השמים דבר אלי שנית לאמר לך קח את-הספר הפתוח מיד-המלאך העמד על-הים ועל-הארץ: ט ואלך אל-המלאך ואמר אליו תנה-לי את-הספר הקטן ויאמר אלי קח לך ואכל אותו והוא ימר לבטןך ובקיף יהיה כדבש למתוק: י ואקח את-הספר הקטן מיד-המלאך ואכל אותו ויהי כפי כדבש למתוק אף המר לבטני אחרי אכלי אותו:

י"א וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲלֹא תוֹסִיף עוֹד לְהַנְבִּיא עַל-רַבִּים עַמִּים וְגוֹיִם וּלְשָׁנוֹת וּמַלְכִּים:

פרק יא

א וַיִּתְּנֵן-לִי קִנְיָה דוֹמָה לְקִנְיָה הַמִּדְּבָה וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר קוּם וּמַד אֶת-הַיָּכָל הָאֱלֹהִים וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת-מְקוֹם הַמִּשְׁתַּחֲוִיִּים שָׁם:

ב וַנִּתְּשֶׁת אֶת-הַחֲצֵר הַהֵיכָל הַחִיצוֹן וְלֹא תִמָּד אֹתוֹ כִּי-נִתַּן בְּיַדִּי הַגּוֹיִם וְרַמְסוּ אֶת-עֵיר הַקֹּדֶשׁ אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם חֳדָשׁ:

ג וַנִּתְּתִי לְשָׁנִי עֲדֵי וַנִּבְּאוּ יָמִים אֶלְף מֵאֹתִים וְשָׁשִׁים בְּלָבוֹשׁ שָׁק:

ד אֵלֶּה הֵם שְׁנֵי הַיָּמִים וּשְׁתֵּי הַמִּנּוֹת הָעֹמְדִים עַל-אֱלֹהֵי הָאָרֶץ:

ה וְכִי-יִבְקֹשׁ אִישׁ לִנְגֹעַ בָּם תִּצָּא אִשׁ מִפִּיהֶם וְתֹאכַל אֶת-אִיְבֵיהֶם מוֹת יָמוּת כָּל-הַמִּבְקֹשׁ לִנְגֹעַ בָּם לְרָעָה:

ו וְהֵם יִשְׁ-לֹאֵל יָדָם לַעֲצֹר אֶת-הַשָּׁמַיִם לְבִלְתִּי הִיֹּת מִטֵּר כְּלִימִי נְבוֹאָתָם וְיִשׁ לֹאֵל יָדָם לְהַפִּיךְ אֶת-הַמַּיִם לְדָם וְלִהְיוֹת אֶת-הָאָרֶץ בְּכָל-מָדָה כְּדֵי חֲפָצָם:

ז וּכְבָלוֹת עֲדוּתָם תִּלְחָם-בָּם הַחֲמִיה הָעֵלְיָה מִן-הַתְּהוֹם תִּגְבֹּר עֲלֵיהֶם וְתִהְרַג אֹתָם:

ח וּפְגָרֵיהֶם יִפְּלוּ בְּרָחוּב הָעִיר הַגְּדוֹלָה הַנִּקְרָאת בְּשֵׁם מֶשֶׁל סֹדוֹם וּמִצְרַיִם אֲשֶׁר שָׁם-נִצָּלַב גַּם-אֲדֹנֵיהֶם:

ט וְרַבִּים מִן-הָעַמִּים וְהַמִּשְׁפָּחוֹת וְהַלְשָׁנוֹת וְהַגּוֹיִם יִרְאוּ אֶת-פְּגָרֵיהֶם שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַחֲצִי וְלֹא יִתְּנוּ לְקַבֵּר אֶת-הַחֲלָלִים בְּמָקוֹם קָבֹר:

י וַיִּשְׁבִּי הָאָרֶץ יִישֻׁבוּ יִגִּילוּ עֲלֵיהֶם וַיִּשְׁלַחוּ מִנּוֹת אִישׁ לְרַעְהוּ אַחֲרֵי אֲשֶׁר עָבְרוּ שְׁנֵי הַנְּבִיאִים הָאֵלֶּה אֶת-יִשְׁבִּי הָאָרֶץ:

יא וּבְמִלֵּאת שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַחֲצִי בָּא בָהֶם רוּחַ חַיִּים מֵאֵת הָאֱלֹהִים וַיַּעֲמֵדוּ עַל-רִגְלֵיהֶם וַחֲתַת אֱלֹהִים נִפְלָה עַל-כָּל-רֹאֲאֵיהֶם:

יב וַיִּשְׁמְעוּ קוֹל גְּדוֹל קוֹרָא אֲלֵיהֶם מִן-הַשָּׁמַיִם לֵאמֹר עֲלוּ הִנֵּה וַיַּעֲלוּ כַעֲנַן הַשָּׁמַיִם וַעֲנִי אִיְבֵיהֶם רֹאוֹת:

יג וַיְהִי רָעַשׁ גְּדוֹל בָּעֵת הַהִיא וַתִּפֹּל עֲשִׂירִית הָעִיר וַיִּשְׁבַּעַת אֲלָפִים אֲנָשִׁים לְמִסְפַּר שְׁמוֹת מֵתוֹ כְּרָעַשׁ וְהַנִּשְׁאָרִים רָעַדָה אַחֲזָתָם וַיִּתְּנוּ כְבוֹד לֵאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם:

יד וַהֲיִי הַשְּׁנֵי חֹלֶף הַלָּד-לוֹ וַהֲיִי הַשְּׁלִישִׁי עַד-מִהְרָה הִנֵּה בָּא:

טו וַיִּתְּקַע הַמֶּלֶךְ הַשְּׁבִיעִי וּקְלוֹת גְּדוֹלִים נִשְׁמָעוּ בַּשָּׁמַיִם לֵאמֹר הִיְתָה מַמְלַכַת הָאָרֶץ לְאֲדֹנֵינוּ וְלִמְשִׁיחוֹ וְהוּא יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

טז וַעֲשִׂירִים וַאֲרָבָעָה הַיָּמִים הַיִּשְׁבִּים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים עַל-כְּסֹאוֹתָם נִפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהִים:

יז וַיֹּאמְרוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת הוֹה וְהָיָה וַיְבוֹא כִּי לְבִשְׁתָּ עוֹ גְּדִלְךָ וַתִּמְלֹךְ:

יח הַגּוֹיִם רָגְשׁוּ בַחֲרוֹת אָפָם עַד בֹּא חֲרוֹן אַפְּךָ יוֹם הַמִּשְׁפָּט לִישְׁנֵי עֶפֶר וְלִתֵּת שָׂכָר לַעֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים

וְהַקְדוּשִׁים וַיִּרְאִי שְׁמֵךְ הַקְּטָנִים עִם-הַגְּדוֹלִים וְלַעֲכֹר אֶת-עֲכָרֵי הָאָרֶץ:

יט אַז נִפְתַּח הַיָּכָל הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם וְאֶרֶץ בְּרִיתוֹ נִרְאָה שָׁם בְּמִקְדָּשׁוֹ וַיִּתְּמַלְטוּ בְּרָקִים וְקוֹלֹת רַעְמִים וַיִּזְעַקוּ וַיִּכְרְדוּ כָבֹד:

פרק יב

א וְאוֹת גְּדוֹל נִרְאָה אַז בְּשָׁמַיִם אִשָּׁה עָטָה מַעֲטָה שְׁמֶשׁ וַיִּלְכְּנָה תַּחַת רִגְלֶיהָ וְעַל-רֹאשָׁה יָצִיץ גִּזְרֵי שָׁנִים עֲשָׂר כּוֹכָבִים:

ב וְהִיא הָרָה לָלֵת וַתִּזְעַק בְּחִבְלֶיהָ כִּי נִהְפְּכוּ עָלֶיהָ צָרֶיהָ:

ג וַיִּרְא אֹת שְׁנֵי בְּשָׁמַיִם וְהִנֵּה תַנִּין גְּדוֹל כְּמִרְאָה אִשׁ וְלוֹ שִׁבְעָה רָאשִׁים וְעֲשָׂר קַרְנִים וְעַל-רֹאשָׁיו שִׁבְעַת כְּתֻרוֹת:

ד וַיִּסָּחֵב בְּזַנְבּוֹ שְׁלִישִׁית מִן-כּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׁלִיכֵם אַרְצָה וַיַּעֲמֵד הַתַּנִּין לִפְנֵי הָאִשָּׁה לַעֲת לְדַתָּה לְבָלַע אֶת-בְּנֶהּ בְּהִנְלָדוֹ:

ה וְהִיא יָלְדָה אֶת-בְּנֶהּ בֶּן זָכָר אֲשֶׁר עָתֵד לְרַעוֹת אֶת-הַגּוֹיִם כָּלָם בְּשִׁבְט בְּרִזָּל וַיִּלְקַח בְּנָהּ אֶל-הָאֱלֹהִים אֶל-כְּסָאוֹ:

ו וְהָאִשָּׁה בְּרָחָה לָהּ הַמִּדְבָּרָה אֲשֶׁר-שָׁם הוּכַן-לָהּ מְקוֹם עַל-פִּי הָאֱלֹהִים לְכַלֵּל אֹתָהּ שָׁם יָמִים אֶלְף וּמֵאֹתִים וְשָׁשִׁים:

ז וַתְּהִי מִלְחָמָה בַּשָּׁמַיִם מִיִּכְאֵל וַצְבָּאִיו עֲרָכוּ קָרָב עִם-הַתַּנִּין וְהַתַּנִּין וַצְבָּאִיו נִלְחָמוּ עִמָּם:

ח וְלֹא יָכְלוּ לָהֶם וּמִקוֹמָם לֹא נִמְצָא עוֹד בַּשָּׁמַיִם:

ט וַיִּשְׁלִיכוּ אֶת-הַתַּנִּין הַגְּדוֹל הוּא הַנֶּחָשׁ הַקְּדֵמֹנִי אֲשֶׁר קָרָא לוֹ שׁוּטָן וְשׁוּטָן אֲשֶׁר הָדִית כָּל-יִשְׁבִּי תִבֵּל אֹתוֹ וְאֶת-מִלְאָכָיו עִמּוֹ הַשְּׁלִיכוּ אַרְצָה:

י וַאֲשַׁמְעַ קוֹל גְּדוֹל בַּשָּׁמַיִם לֵאמֹר הַיּוֹם בָּאָה יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ גְבוּרָתוֹ וּמַלְכוּתוֹ וּמִמְשַׁלַּת מְשִׁיחוֹ כִּי-הוֹרֵד שׁוּטָן אַחֲרָיו אֲשֶׁר-עָמַד לְשִׁטְנָם לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה:

יא וְהֵם גָּבְרוּ עָלָיו בְּדָם הַשָּׂה וּבַעֲדוֹת פִּיָּהֶם וְלֹא-אֶהְבּוּ אֶת-נַפְשָׁם עַד-מָוֶת:

יב עַל-כֵּן רָנוּ שָׁמַיִם וַצְהֵלוּ אֹתָם הַשָּׁכָנִים שָׁם אוֹי לִישְׁבִּי הָאָרֶץ וְלַשָּׁכְנֵי הָיִם כִּי-יִרְדּוּ אֲלֵיכֶם הַשָּׁטָן וַחֲמָתוֹ גְּדוֹלָה מִדַּעְתּוֹ כִּי תִקְצַר עֵתוֹ:

יג וְכִרְאוֹת הַתַּנִּין כִּי הוֹרֵד אַרְצָה וַיִּרְדֵּף אַחֲרֵי הָאִשָּׁה אֲשֶׁר יָלְדָה אֹת בֶּן הַזָּכָר:

יד וַיִּתְּנוּ לָאִשָּׁה שְׁתֵּי כִנְפִים כְּנָפֵי הַנֶּשֶׁךְ הַגְּדוֹל וַתַּעֲפֶף הַמִּדְבָּרָה אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יִכְלְלוּ אֹתָהּ מוֹעֵד מוֹעֲדִים וַחֲצִי מִפְּנֵי הַנֶּחָשׁ:

טו וַיִּקָּא הַנֶּחָשׁ נְהִר־מַיִם מִפִּיו אַחֲרֵי הָאִשָּׁה לְשִׁטְפָּהּ בְּנָהָר:

טז וַתַּעֲזֹר הָאָרֶץ לָאִשָּׁה וַתַּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת-פִּיהָ וַתַּבְלַע אֶת-הַנָּהָר אֲשֶׁר-הִקִּיא הַתַּנִּין מִפִּיו:

י' וַיִּקְצֹף הַתַּנִּין עַל-הָאִשָּׁה וַיִּלְךָ לְהִלָּחֵם בֵּיתָהּ זֶרְעָה
שְׁמָרִי מִצֹּת־אֱלֹהִים וְעֲדוּת יְשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ אִתָּם:

פרק יג

א וַאֲעֲמֹד עַל-חֹל שְׁפַת הַיָּם וְאָרָא חַיָּה עָלֶיהָ מִן-הַיָּם
אֲשֶׁר לָהּ שִׁבְעָה רָאשִׁים וְעֶשֶׂר קַרְנִים וְעַל-קַרְנֶיהָ עֶשֶׂר
עֲטֻרוֹת וּשְׁמוֹת גְּדוּפִים עַל-רָאשֶׁיהָ:

ב וַהֲחִיָּה אֲשֶׁר עֲיָנִי רָאוּ דָמְתָה לְנֹמֵר וְנִגְלִיהָ רִגְלֶיהָ דָּב
וּפִיהָ כִּי אֲרִי וַהֲתַנִּין נָתַן לָהּ אֶת-כַּחוֹ וְאֶת-כֶּסֶּאוֹ
וּמִשְׁלִי-רֶב:

ג וְאֶחָזָה אֶחָד מִרָאשֶׁיהָ כַּמֶּכָּה מִפֶּת מֶנֶת וּמִפֶּת הַמֶּנֶת
נִרְפָּאָה וְכָל-הָאָרֶץ הִעֲרִיצוּ אֶת-הַחִיָּה וַיִּנְהָרוּ אֲחֵרֶיהָ:

ד וַיִּשְׁתַּחֲווּ אֶל-הַתַּנִּין כִּי-נָתַן מִמֶּשְׁלָהּ לַחִיָּה וּלְפָנֶיהָ
הַחִיָּה הִשְׁתַּחֲווּ לֵאמֹר מִי כִמוֹ הַחִיָּה מִי יַעֲזֹ לְהִלָּחֵם
בָּהּ:

ה וְלֹא נָתַן פֶּם מִמֶּלֶל רִבְרָבָן וַחֲרָפוֹת וְכַח נִתְּנָהּ-לָהּ
לַעֲשׂוֹת כְּרִצּוֹנָהּ שְׁנַיִם וְאַרְבָּעִים חֹדֶשׁ:

ו וַתַּפְתַּח אֶת-פִּיהָ לְחַרֵּף אֶת-הָאֱלֹהִים וּלְגַדֵּף אֶת-שְׁמוֹ
וְאֶת-מִשְׁפָּנוֹ וְאֶת-שְׁכָנֵי הַשָּׁמַיִם:

ז וַיִּנְתֵּן-לָהּ לַעֲשׂוֹת מִלְחָמָה עִם-הַקְּדוֹשִׁים וּלְגַבֵּר
עֲלֵיהֶם וּמִמֶּשְׁלָהּ נִתְּנָה לָהּ עַל כָּל-שִׁבְט וְעַם וְלִשְׁוֹן
וְגוֹי:

ח וְכָל-יִשְׁבֵּי הָאָרֶץ יִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיהָ כָּל אֲשֶׁר לֹא נִכְתְּבוּ
שְׁמוֹתָם מִנִּי אֲזִי תִסְדֵּר אָרֶץ בְּסֹפֶר חַיֵּי הַשָּׁה הַטְּבוּחַ:

ט מִי אֲשֶׁר-אֲזַנְנִים לוֹ וְשָׁמַע:

י מִי אֲשֶׁר יִשְׁבֶּה שְׂבִי בְּשִׁבִּי יִלְךָ מִי אֲשֶׁר יָמִית בַּחֲרֶב
בַּחֲרֶב יוֹמֶת בְּזֹאת נִמְצָא עֶצֶר רוּחַ וְאִמּוּנָה לְקֹדְשִׁים:

יא וְאָרָא חַיָּה אַחֶרֶת עָלֶיהָ מִן-הָאֲדָמָה בַּעֲלַת שְׁתֵּי קַרְנִים
כְּכֹשׁ וּמִדְּבַרֶת כִּפִּי תַנִּין:

יב וְהִיא מִשְׁלַת עַל-פָּנֶיהָ הַחִיָּה הָרֹאשֶׁנָּה בְּכָל-מִמְשַׁלְתָּהּ
וּבַפְעֻלַת יָדֶיהָ הִשְׁתַּחֲווּ הָאָרֶץ וּיִשְׁבִּיהָ לְפָנֶיהָ הַחִיָּה
הָרֹאשֶׁנָּה הַנִּרְפָּאָה מִן-מִפֶּת הַמֶּנֶת:

יג וַתַּעֲשׂ מוֹפְתִים גְּדוֹלִים עַד גַּם-לְהוֹרִיד אֶשׁ
מִן-הַשָּׁמַיִם אֲרָצָה לְעֵינֵי בְנֵי אָדָם:

יד וַתִּדְּחַ אֶת-יִשְׁבֵּי הָאָרֶץ בְּמוֹפְתִים הַנִּתְּנוּנִים לָהּ
לַעֲשׂוֹת לְפָנֶיהָ הַחִיָּה וַתֹּאמֶר אֶל-יִשְׁבֵּי הָאָרֶץ לַעֲשׂוֹת
צֶלֶם לַחִיָּה אֲשֶׁר-הִכְתָּה מִפֶּת-חֲרֶב וַתַּחֲי:

טו וְגַם נָתַן לָהּ לְהַפִּיחַ רוּחַ בְּצֶלֶם הַחִיָּה עַד אֲשֶׁר יָכֹל
לְדַבֵּר וּלַעֲשׂוֹת חֹק מִי אֲשֶׁר-לֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לְצֶלֶם הַחִיָּה
יוֹמָת:

טז וַתִּגְזֹר אֹמֶר כִּי כִקְטָן בְּגִדוֹל כְּעֵנִי כְּעֵשִׂיר כְּעֶבֶד
כְּבֶן-חֹרִירִים כָּלֶם יִתּוּ תוֹ עַל-יַד יְמִינִם אוֹ עַל-מִצְחָם:

יז וְכִי לֹא-יִוְכַל אִישׁ לְקַנּוֹת וּלְמַכּוֹר בְּלִתִּי הוּא אֲשֶׁר לוֹ
הַתּוֹ הוּא שֵׁם הַחִיָּה אוֹ-מִסְפֵּר שְׁמָהּ:

יח כִּי חֲכָמָה צְפוּנָה וְהַמְשָׁכִיל יִחְשֹׁב אֶת-מִסְפֵּר הַחִיָּה
כִּי מִסְפֵּר אָדָם הוּא וּמִסְפֵּרוֹ תִרְסֹף:

פרק יד

א וְאִשָּׁא עֲיָנִי וַהֲנִה-שָׁה עֲמִד עַל-הָר צִיּוֹן וְאֶצְלוֹ מָאָה
וְאַרְבָּעִים אֲלָף נָפֶשׁ וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים הֵם אֲשֶׁר שָׁמוּ
וְשֵׁם אָבִיו כְּתוּבִים עַל-מִצְחָם:

ב וְאֲשַׁמַּע קוֹל מִן-הַשָּׁמַיִם כְּקוֹל מִים רַבִּים כְּקוֹל רַעַם
אֲדִיר וְאֶקְשִׁיב קֶשֶׁב וַהֲנִה הוּא קוֹל מְנַגְנִים הַפְּרָטִים
עַל-פִּי נְבִלֵיהֶם:

ג וַיִּשְׁיִירוּ שִׁיר חֲדָשׁ לְפָנֶיהָ הַכֶּסֶּא וּלְפָנֶיהָ אַרְבַּע הַחַיּוֹת
וַהֲזַקְנִים מִבְּלִי יִכְלַת אִישׁ לְלַמֵּד אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת
בְּלִתִּי מָאָה וְאַרְבָּעִים אֲלָף וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים אֵלֶּה אֲשֶׁר
נִפְדּוּ מִן-הָאָרֶץ:

ד הֲלֹא הֵם אֲשֶׁר לֹא-נִגְאָלוּ בְּנָשִׁים כִּי בְתַמְתָּם הֵם
כְּבַתּוּלוֹת וְהִלְכִים אַחֲרֵי הַשָּׁה אֶל-אֲשֶׁר יִלְךָ וּפְדוּיֵם
הֵם מִקְרָב בְּנֵי הָאָדָם כְּכֹוֹרִים לֹאֲלֹהִים וְלִשָּׁה:

ה וּמִרְמָה לֹא-נִמְצָאָה בְּפִיהֶם כִּי יִשְׁרִים וְתַמִּימִים הֵם
לְפָנֶיהָ כֶּסֶּא הָאֱלֹהִים:

ו וְאָרָא מִלֶּאךָ אַחֵר מְעוֹפָף בָּלֵב הַשָּׁמַיִם וּבִשְׂרַת עוֹלָם
בְּיָדוֹ לְהַגִּיד לְיִשְׁבֵּי הָאָרֶץ וּלְכָל-גּוֹי וְשִׁבְט וְלִשְׁוֹן
וְעַם:

ז וַיִּקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל יִרְאוּ אֶת-הָאֱלֹהִים וַהֲבוּ-לוֹ כְּבוֹד כִּי
יוֹם הַמִּשְׁפָּט הִנֵּה בָּא הַשְׁתַּחֲווּ לְפָנָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ אֶת-הַיָּם וְאֶת כָּל-מַעֲשֵׂיו מִיָּם:

ח וּמִלֶּאךָ אַחֵר קָרָא אַחֲרָיו נִפְלָה נִפְלָה בְּכָל הָעִיר
הַגְּדוּלָּה אֲשֶׁר מֵיִן חֲמַת תִּזְנֶתָה הַשִּׁקְתָּהּ
אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם:

ט וּמִלֶּאךָ שְׁלִישִׁי קָרָא אַחֲרֵיהֶם בְּקוֹל גְּדוֹל מִי אֲשֶׁר
יִשְׁתַּחֲוֶה אֶל-הַחִיָּה וְאֶל-צִלְמָהּ וַיִּתְּנָה אֶת-הַתּוֹ
עַל-מִצְחוֹ אוֹ עַל-יָדוֹ:

י גַּם-הוּא יִשְׁתָּה מֵיִן חֲמַת אֱלֹהִים מִכּוֹס הַתַּרְעֵלָה
הַמְּלֵאָה מִזֶּג זַעֲמוֹ וַיִּתְּגַלַּל בְּזִלְעָפוֹת אֵשׁ וּגְפָרִית לְעֵינֵי
צָבָא הַקֹּדֶשׁ וּלְעֵינֵי הַשָּׁה:

יא וַעֲשֵׂן כּוֹר עֲנָנִים יַעֲלֶה עַד-עוֹלָמִי עוֹלָמִים וּמְנוּחַ לֹא
יִמְצָאוּ יוֹמָם וּלְיָלָה הַמִּשְׁתַּחֲוִים אֶל-הַחִיָּה וְאֶל-צִלְמָהּ
וְאֲשֶׁר הַתּוֹ תּוֹ שְׁמָה עַל-בִּשְׂרָם:

יב כִּי נִמְצָא עֶצֶר רוּחַ לְקֹדְשִׁים כִּי הַשְׁמָרִים מִצֹּת
הָאֱלֹהִים וְאִמּוּנַת יְשׁוּעָה:

יג וְאֲשַׁמַּע קוֹל קָרָא אֵלֵי מִן-הַשָּׁמַיִם כְּתֹב אֲשֶׁרִי הַמֶּתִים
אֲשֶׁר מִן-הַיּוֹם וְהָלָאָה יְמוּתוֹ בְּאֲדָנִי וְאִף גַּם-הָרוּחַ
עָנָה לֵאמֹר שֵׁם יְנוּחוֹ יִגִּיעֵי כַח וְהִלְךְ אַחֲרֵיהֶם מַעֲשֵׂה
צִדְקָם:

יד וְאִשָּׁא עֲיָנִי וַהֲנִה עֲנָן צַח וְעַל-הָעֲנָן רַבִּב כְּדַמּוֹת
בֶּן-אָדָם וְנִגַּר זָהָב עַל-רֹאשׁוֹ וּבְיָדוֹ מִגָּל מְלֻטָּשׁ:

טו וּמִלֶּאךָ אַחֵר יֵצֵא מִן-הַהִיכָל וַיִּקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל
אֶל-הַרְכָּב עַל-הָעֲנָן שְׁלַח אֶת-הַמַּגָּל וּקְצֹר כִּי בָּא
מוֹעֵד לְקַצֵּר אַחֲרֵי אֲשֶׁר בָּשַׁל קִצִּיר הָאָרֶץ:

טז וַיִּשְׁלַח הַרְכָּב עַל-הָעֲנָן אֶת-מַגָּלוֹ עַל-פָּנֶיהָ הָאָרֶץ
וַיִּקְצֹר אֶת-קִצִּיר הָאָרֶץ:

^י וּמִלֶּאֱךָ אַחֵר יֵצֵא מִן־הַהִיכָל אֲשֶׁר בְּמִרוֹם וְגַם־בְּנֶדוּ
מִזְמֶרָה מִלְטָשָׁה:
^י וַיָּבֵא מִלֶּאֱךָ אַחֵר מִן־הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לוֹ שְׁלוֹטוֹן
עַל־הָאֵשׁ וַיִּקְרָא בְּקוֹל גָּדוֹל אֶל־אֲשֶׁר לוֹ הַמִּזְמֶרָה
הַמִּלְטָשָׁה לֵאמֹר שְׁלַח אֶת־הַמִּזְמֶרָה הַמִּלְטָשָׁה וּבְצֹר
אֶת־אַשְׁכֵּלֹת גִּפֹן הָאֶרֶץ כִּי־הִבְשִׁילוּ עֲנֻכֶּיהָ:
^י וַיִּנָּף הַמִּלֶּאֱךָ אֶת־מִזְמֶרְתּוֹ עַל־הָאֶרֶץ וַיִּבְצֹר
אֶת־אַשְׁכֵּלֹת גִּפֹן הָאֶרֶץ וַיִּשְׁלַכֵן אֶל־תוֹךְ הַגֹּת הַגְּדוֹלָה
הִיא גַת חֲמַת אֱלֹהִים:
^כ וַיִּירָכּוּ בְּגַת מַחוּץ לְעִיר וַיֵּצֵא דָם מִן־הַגֹּת וַיִּגִּיעַ
עַד־רִסְגֵי הַסּוֹסִים דֶּרֶךְ אֶלְף וְשֵׁשׁ־מֵאוֹת כִּכְרֹת אֶרֶץ:

פרק טו

^א וַאֲרָא מוֹפֶת אַחֵר גָּדוֹל וְנוֹרָא בְּשָׁמַיִם שְׂבָעָה מִלְּאָכִים
נִשְׂאִים שְׂבַע מַגְפּוֹת אַחֲרָנוֹת כִּי בִהְיֶה תַחֲתָם חֲמַת
אֱלֹהִים:
^ב וַיְכִים וְכוֹכֵית בָּלוּל בְּאֵשׁ נִרְאָה לְעֵינַי וְאֵלֶּה אֲשֶׁר גָּבְרוּ
עַל־הַחַיָּה וְעַל־צִלְמָה וְעַל־תְּנִינָה וּמִסְפָּר שְׁמָה עֲמָדִים
עַל־יָם הַזְּכוֹכִית וְכִנּוּרֹת אֵל בִּידָם:
^ג אֲזַי יִשְׁירוּ שִׁיר מִשָּׁה עֲבָד הָאֱלֹהִים וְשִׁיר הַשָּׁה לֵאמֹר
גְּדֹלִים וְנוֹרָאִים מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת וַיִּדְרָכֶיךָ
אֲמַת וַצִּדֵּק מִלֶּךְ הַקְּדוֹשִׁים:
^ד מִי לֹא יִרְאֶךָ יְהוָה מִי לֹא יִתֵּן כְּבוֹד לְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ אַתָּה
לְבַדְּךָ וְכָל־הַגּוֹיִם יָבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כִּי־צִדְקָתְךָ
נִגְלָתָה:
^ה וְאַחֲרֵי־כֵן רָאִיתִי וַהֲנִיָּה הֵיכַל מִשְׁפֵּן הַעֲדוֹת נִפְתַּח
בְּשָׁמַיִם:
^ו וְשְׂבָעָה מִלְּאָכִים נִשְׂאִי שְׂבַע הַמַּגְפּוֹת יֵצְאוּ מִן־הַהִיכָל
מִלְּבָשִׁים בְּגָדֵי־שֵׁשׁ צִח וּבְהִיר וְחִגּוּרֵי אֲזוּר וְזָהָב
בְּמִתְנִיָּהם:
^ז וַתֵּתֵן אַחַת מֵאַרְבַּע הַחַיּוֹת אֶל־שְׂבָעַת הַמִּלְּאָכִים
שְׂבָעָה מִזְרָקֵי זָהָב מִלְּאִים חֲמַת אֱלֹהִים אֵל חַי
עַד־עוֹלָמִי עוֹלָמִים:
^ח וְהַהִיכָל יִמָּלֵא עֵשֶׂן מִכְּבוֹד עַז אֱלֹהִים וְלֹא יָכֹל אִישׁ
לְבֹא אֶל־הַהִיכָל עַד אֲשֶׁר תִּכְלִינָה שְׂבַע הַמַּגְפּוֹת אֲשֶׁר
בְּיַדִּי שְׂבָעַת הַמִּלְּאָכִים:

פרק טז

^א וַאֲשַׁמַּע קוֹל גָּדוֹל מִן־הַהִיכָל קָרָא אֶל־שְׂבָעַת
הַמִּלְּאָכִים לֵאמֹר לְכוּ וְהִרִיקוּ אֶת־שְׂבָעָה הַמִּזְרָקִים
הַמְכִּילִים חֲמַת הָאֱלֹהִים עַל־הָאֶרֶץ:
^ב וַיִּלָּךְ הָרֵאשׁוֹן וַיִּרְקֵךְ אֶת־מִזְרָקוֹ עַל־הָאֶרֶץ וַיְהִי לִשְׁחִין
רַע פָּרַח בְּאֲנָשִׁים אֲשֶׁר תָּו הַחַיָּה בָּהֶם וְהַמִּשְׁתַּחֲוִּים
אֶל־צִלְמָה:
^ג וַיִּרְקֵךְ הַשֵּׁנִי אֶת־מִזְרָקוֹ אֶל־תוֹךְ הַיָּם וַיְהִי לְדָם בָּדָם
אֲשֶׁר יָזוּבוּ פָגְרִים מֵתִים וַתָּמַת כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר
בָּיָם:

^ד וַיִּרְקֵךְ הַשְּׁלִישִׁי אֶת־מִזְרָקוֹ עַל־הַנְּהָרוֹת וְעַל־מַעְיָנֵי מַיִם
וַיַּהֲפֹכוּ לְדָם:
^ה וַאֲשַׁמַּע אֶת־מִלֶּאֱךָ הַמַּיִם אָמַר צִדִּיק אַתָּה יְהוָה הַהוּא
וַיְהִי וַיְהִיָּה כִּי־כֵן חָרַצְתָּ:
^ו הֵם שָׁפְכוּ דָם קְדוֹשִׁים וַיִּבְיְאוּם וְאַתָּה הַשְׁקִיתָם דָּם
כִּי־כֵן יֵאָתֶה לָהֶם:
^ז וַאֲשַׁמַּע קוֹל מִן־הַמִּזְבֵּחַ אָמַר אָמֵן מִשְׁפָּטְךָ יְהוָה
אֱלֹהִים אֵל שְׂדֵי אֲמַת וַצִּדֵּק:
^ח וְהַרְבִּיעִי הַרִיק אֶת־מִזְרָקוֹ עַל־פְּנֵי הַשָּׁמַשׁ וַיִּנָּתֶן־לוֹ
לְלַהֵט אֶת־הָאֲנָשִׁים בְּאֵשׁ:
^ט וַיִּצְרְבוּ הָאֲנָשִׁים בְּלַהֵט נוֹרָא מֵאֵד וַיִּגְדְּפוּ אֶת־שֵׁם
אֱלֹהִים הַשְּׁלִיט עַל־הַמַּגְפּוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא שָׁבוּ לְתַתֵּן־לוֹ
כְּבוֹד:
^י וַיִּרְקֵךְ הַחֲמִישִׁי אֶת־מִזְרָקוֹ עַל־כֶּסֶף הַחַיָּה וַתִּחַשֵּׁף
מַלְכוּתָהּ וַיִּנָּשְׁכוּ אֶת־לְשׁוֹנָם מִרֵּב בְּאַבָּם:
^{יא} וַיִּגְדְּפוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם מִפְּנֵי הַמְּכָאוֹב וַהֲשִׁיחִין וְלֹא
שָׁבוּ מִמַּעַשְׂיָהֶם:
^{יב} וַיִּרְקֵךְ הַשֵּׁשִׁי אֶת־מִזְרָקוֹ אֶל־תוֹךְ הַנְּהָר הַגָּדוֹל
וַתִּהְיֶה־פֶרֶת וַיִּתְּרְבוּ מִימּוֹ לַפְּנוֹת דֶּרֶךְ לַפְּנֵי הַמְּלָכִים
הַבָּאִים מִמִּזְרַח־שָׁמֶשׁ:
^{יג} וַאֲרָא שְׁלֹשָׁה רוּחוֹת טְמֵאִים כְּתֻבֵּי צִפְרֹדָעִים יֵצְאוּ
מִפִּי הַתַּנִּין וּמִפִּי הַחַיָּה וּמִפִּי נָבִיא הַשָּׁקֶר:
^{יד} כִּי הֵם רוּחוֹת הַשָּׂדִים הַעֲשִׂים מוֹפְתִים וּבָאִים
אֶל־מַלְכֵי אֶרֶץ וַתִּבֹּל בָּלָה לְאַסֹּף אֹתָם לְמַלְחָמָה לַיּוֹם
הַגָּדוֹל הוּא יוֹם אֱלֹהֵי צְבָאוֹת:
^{טו} הַנִּנִּי בָא פְּגָנָב אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ הַנְּעוֹר וְאֶת־בְּגָדָיו הוּא
נָצַר לְבִלְתִּי יִלָּךְ עָרֹם וְרָאוּ אֶת־עֲרֻנָּתוֹ:
^{טז} וְהֵם הִקְהִילוּ אֹתָם אֶל־הַמֶּקוֹם אֲשֶׁר הָעֲבָרִים יִקְרָאוּ
לוֹ הַר מַגְדוֹ:
^{יז} וְהַשְּׁבִיעִי הַרִיק אֶת־מִזְרָקוֹ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא
קוֹל גָּדוֹל מִן־הַהִיכָל הַעֲלִיזוֹן מִן־הַכֶּסֶף לֵאמֹר
נַעֲשֶׂתָה:
^{יח} וַהֲנִיָּה נִשְׁמָעוּ קִלּוֹת וּבִרְקִים וּרְעָמִים וַיְהִי רַעַשׁ גָּדוֹל
אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כְּמָהוּ לְמִן־הַיּוֹת אָדָם עַל־הָאֶרֶץ כִּי
גָדַל הַרְעַשׁ עַד־מְאֹד:
^{יט} וַתִּחַלֵּק הָעִיר הַגְּדוֹלָה לְשִׁלְשָׁה חֻלְקִים עֲרֵי הַגּוֹיִם
נָפְלוּ וּבָבֶל הַגְּדוֹלָה נִפְקְדָה לַפְּנֵי הָאֱלֹהִים לְהַשְׁקוּתָהּ
כּוֹס יַיִן חֲמַת אָפוֹ:
^כ בְּנֶדְוֹ אִיִּי הַיָּם וְהַיָּרִים נִצְתָּקוּ מִמְּקוֹמָם וְאִיָּם:
^{כא} וּמִן־הַשָּׁמַיִם הִמְטִירוּ בָּרָד כְּבֹד כְּכֹפֶר עַל־רָאשֵׁי
הָאֲנָשִׁים וַיִּגְדְּפוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־הָאֱלֹהִים עַל־דְּבַר מַגְפַּת
הַבָּרָד כִּי־כִבְדָה מִכְּתוֹ עַד־מְאֹד:

פרק יז

^א וַיָּבֵא אַחֵד מִן־שְׂבָעַת הַמִּלְּאָכִים נִשְׂאִי שְׂבָעַת
הַמִּזְרָקִים וַיִּדְבֹּר עֲמָדֵי לֵאמֹר אֵלֵי בָא וְאַרְאֶךָ
אֶת־מִשְׁפַּט הַזֹּנוֹה הַגְּדוֹלָה הַיִּשְׁבָּת עַל־מַיִם רַבִּים:

^ב אֲשֶׁר זָנוּ אַחֲרֶיהָ מַלְכֵי הָאָרֶץ וַיִּשְׁבִּי תִבְל הַשְּׁתַּכְרוּ מִיַּיִן תַּזְנוּתָהּ:

^ג וַיִּלְכְּנִי בְרוּחַ הַמִּדְבָּרָה וְאָרָא אִשָּׁה יֹשֶׁבֶת עַל-חִיָּה אֲדָמָה כְּתוּלַע מְלָאָה שְׁמוֹת גְּדוּפִים וְשִׁבְעָה רָאשִׁים לָהּ וְעֶשֶׂר קַרְנִים:

^ד וְהָאִשָּׁה לְבוּשָׁה אֲרָגְמָן וְשָׁנִי תוֹלַעַת וְעֹטָה זָהָב אֲבִי-חֶפֶץ וּפָנִינִים וְכוֹס זָהָב בְּיָדָהּ מְלָאָה שְׁקוּצִים וְתוֹעֲבוֹת זְנוּנִיָּה:

^ה וְעַל-מִצְחָהּ כְּתוּב שֵׁם בְּדֶרֶךְ סוּד בְּכָל הַגְּדוּלָּה הִיא אִם הַזְנוּת וְשְׁקוּצֵי הָאָרֶץ:

^ו וְאָרָא אֶת-הָאִשָּׁה שִׁכְרָה מִדָּם הַקְדוּשִׁים וְעַדִּי יִשׁוּעַ וְשִׁמָּה אֲחֻזָּתִי עַד-מָאֵד מֵרָאוּת אֹתָהּ:

^ז וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמֶּלֶךְ לָמָּה זֶה תִּשְׁתַּוְּמָם הִנְנִי מַגִּיד לְךָ סוּד הָאִשָּׁה וְהַחִיָּה הַנִּשְׁאָת אֹתָהּ בַּעֲלַת שִׁבְעָה רָאשִׁים וְעֶשֶׂר קַרְנִים:

^ח הַחִיָּה אֲשֶׁר רָאִתָּה עֵינֶיךָ הִיְתָה בָּאָרֶץ אַחֲרֵי-כֵן חֲלַפָה לָהּ וְעוֹד תַּעֲלֶה מִן-הַתְּהוֹם וְלֹא-בִדּוֹן תֵּרֵד וַיִּשְׁבִּי תִבְל אֲשֶׁר לֹא נִכְתְּבוּ שְׁמוֹתָם בְּסֵפֶר הַחַיִּים מֵרָאשׁ מִקְדָּמִי אָרֶץ שִׁמָּה תֵּאָחֲזֶם בְּרֹאֲתָם אֶת-הַחִיָּה אֲשֶׁר הִיְתָה וְאֵינָה וְעַתִּידָה לְבֹא:

^ט פֹּה אִישׁ תִּבְנוּנוֹת יָבִין שִׁבְעָה הָרָאשִׁים שִׁבְעָה הָרִים הֵם אֲשֶׁר הָאִשָּׁה יֹשֶׁבֶת עֲלֵיהֶם:

^י וְהַמְּלָכִים שִׁבְעָה הֵם חֲמִשָּׁה מֵהֶם נָפְלוּ אֶחָד מֵלֶךְ פִּיּוֹם וְהָאֲחֵרֹן לֹא-בָא עוֹד וְהָיָה כִּי יָבֹא יַעֲמֹד אֶף לְזִמָּן קָטָן:

^{יא} וְהַחִיָּה אֲשֶׁר הִיְתָה וְאֵינָה הוּא מֶלֶךְ שְׁמִינִי וּמִן-הַשִּׁבְעָה הוּא וְלֹא-בִדּוֹן יֵלֶךְ:

^{יב} וְעֶשֶׂר הַקַּרְנִים אֲשֶׁר רָאִיתָ עֲשֶׂרָה מְלָכִים הֵם אֲשֶׁר לֹא הִגִּיעוּ עוֹד לְמַלְכוּתָהּ כִּי אִם-כְּמֶלֶכִים יְמִשְׁלוּ שָׁעָה אַחַת עִם-הַחִיָּה:

^{יג} וְרוּחַ אֶחָד בָּהֶם וְאֶת-חִילָם וּמִמְשַׁלְתָּם יִתְּנוּ אֶל-הַחִיָּה:

^{יד} וְהֵם יִלְחֲמוּ אֶת-הַשָּׂה וְהַשָּׂה יִגְבֵּר עֲלֵיהֶם כִּי הוּא אֲדוֹן הָאֲדָנִים וּמֶלֶךְ הַמְּלָכִים וְצָבָאֵיו עִמּוֹ קָרִיאֵי אֵל בְּחִירָיו וְנֹאמָנָיו:

^{טו} וַיֹּסֶף וַיֹּאמֶר אֵלַי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר יֹשֶׁבֶת שָׁם הַזְנוּתָהּ הֵם עַמִּים וְקָהָל עַמִּים וְגוֹיִם וּלְשָׁנוֹת:

^{טז} וְעֶשֶׂר הַקַּרְנִים אֲשֶׁר רָאִיתָ עִם-הַחִיָּה הֵם יִתְּדוּ וְשִׁנְאוּהָ אֶת-הַזְנוּתָהּ וְהַצִּיגוּהָ שְׁמָמָה וְעֲרָמָה וְאָכְלוּ אֶת-בְּשָׂרָהּ וְשִׁרְפוּהָ כָּלִיל בָּאֵשׁ:

^{יז} כִּי הָאֱלֹהִים נָתַן בְּלִבָּן לְמַלְאֲאֵת-עֲצָתוֹ וְלִהְיוֹת לָהֶן הָעָה אַחַת לַתַּת אֶת-מִמְשַׁלְתָּן לַחִיָּה עַד כִּי-יִתְּמוּ דְבָרֵי הָאֱלֹהִים מִקֶּחַל וְעַד-פִּלְהָ:

^{יח} וְהָאִשָּׁה אֲשֶׁר רָאִיתָ הִיא הָעִיר הַגְּדוּלָּה שְׁרָתִי בְּמַמְלְכוֹת הָאָרֶץ:

פרק יח

^א וְאַחֲרֵי-כֵן רָאִיתִי מֶלֶךְ אַחֵר יֵרֵד מִן-הַשָּׁמַיִם שֶׁר וְגִדּוֹל וְהָאָרֶץ הָאִירָה מִכְּבֹדוֹ:

^ב וַיִּקְרָא בְּכַח וְעַד לֹאמַר נִפְלָה נִפְלָה בְּכָל הַגְּדוּלָּה הִיְתָה לְנוֹה שְׁעִירִים בְּתֵי כָלָאִים לְכָל-רוּחַ טָמֵא וְקָן לְכָל-עוֹף שָׁמַיִם וְנִתְעַב:

^ג כִּי מִיַּיִן חֲמַת תַּזְנוּתָהּ שָׁחוּ כָל-הַגּוֹיִם וּמַלְכֵי תִבְל זָנוּ אֵלֶיהָ וְסִתְּרִי אָרֶץ הָעֲשִׂירִי מִשְׁפַּעַת חֵיל תַּעֲנִיָּה:

^ד וְאֲשַׁמַּע קוֹל אַחֵר מִן-הַשָּׁמַיִם קוֹרָא צָאוּ מִתּוֹכָהּ עַמִּי פֶן-תִּגָּעוּ בַּחֲטָאֲתֶיהָ וְדִבְקוּ בָכֶם תִּחְלָאֶיהָ:

^ה כִּי נִגְעוּ אֶל-הַשָּׁמַיִם חֲטָאֲתֶיהָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת-עֲוֹנָהּ:

^ו שְׁלֹמֹה לָהּ גְּמוּלָהּ שִׁנְמָלָהּ לָכֶם עֲשׂוּ-לָהּ כִּפְלִים בְּמִסְסָהּ הַכּוֹס אֲשֶׁר מִסְכָּה מִסְכּוּ-לָהּ כִּפְלִים:

^ז כְּאֲשֶׁר הִיְתָה גְּבִירָה וּמַעֲנִיָּה בֵּן הִבִּיאוּ עֲלֶיהָ מִדְּוָה וְאָבֵל כִּי אִמְרָה בְּלִבָּבָהּ מְלָכָה אֲנִי לְעוֹלָם לֹא אֲשַׁב אֶלְמָנָה וְלֹא אֲדַע שְׁכוֹל:

^ח עַל-כֵּן תִּבְאֲנָה לָהּ בְּיוֹם אַחֵד כִּל-תִּחְלָאֶיהָ מוֹת אָבֵל וְרָעַב וְהִיְתָה לְמַאֲכָלֶת אִשׁ כִּי חֲזַק יְהוָה אֱלֹהִים הַשֹּׁפֵט אֹתָהּ:

^ט וּמַלְכֵי-אָרֶץ אֲשֶׁר זָנוּ אֹתָהּ וְהַתַּעֲלָסוּ עִמָּה בְּתַעֲנוּגִים יִכְפוּ וְיִסְפְּדוּ לָהּ בְּרֹאֲתָם אֶת-עֶשֶׂן שְׁרַפְתָּהּ:

^י וּמִמַּגּוֹר וְשִׁכְרָה מִכְחוּק יַעֲמִדוּ וְקוֹנְנוּ אוּיְלָךְ אוּיְלָךְ בְּכָל עִיר רַבְתִּי עִם קַרְיָה נִשְׁגָּבָה בְּרָגַע אֶחָד בָּא עֲלֶיהָ מִשְׁפָּטָהּ:

^{יא} וַיָּכּוּ וְהִתְאַבְּלוּ עֲלֶיהָ פְּנֵעִי-אָרֶץ כִּי אֵין קָנָה עוֹד לְסִתְּרָהּ:

^{יב} סִחַר זָהָב וְכֶסֶף וְאָבֵן יִקְרָה וּפָנִינִים שֶׁשׁ וְאַרְגָּמָן וּמִשִּׁי וְשָׁנִי כָל-עֲצֵי בְשָׁמִים כָּלִי שְׁנֵהֲבִים וְכָלִי עֲצִים יִקְרִים נַחֲשֵׁת בְּרִזָּל וְשִׁישׁ:

^{יג} קִנְיָן-בָּשָׂם וּקְטֹרֶת סַמִּים מִדֹּ וּלְבוֹנָה יֵין וְשֶׁמֶן סִלְתָּ וְחֲטִיִּם מִקְנֶה בָּקָר וְצֹאן סוּס וְרֶכֶב עֶבֶד וְשִׁפְחָהּ:

^{יד} רַחֵק מִמֶּנּוּ פָּרִי תֵּאָוֶה לְעֵינֶיךָ וְכָל-עֲדָנִים וּמַגִּדִּים לֹא תִמְצָא-יְעוֹד אֲזָלוּ לָהֶם וְאֵינָם:

^{טו} וְהִרְכָּלִים אֲשֶׁר מִצָּאוּ אוֹן לָהֶם בַּעֲזוּבוֹתֶיהָ מִמַּגּוֹר וּמִשְׁכָּר יַעֲמִדוּ מִכְחוּק וַיָּכּוּ אֵלֶיהָ וְסִפְדוּ לֹאמַר:

^{טז} אֵלֵלֵי לְקַרְיָה הַגְּדוּלָּה אֲשֶׁר לְבִשָּׁה שֶׁשׁ וְאַרְגָּמָן וְשָׁנִי וְתַעֲדִי-זָהָב אֲבִי-חֶפֶץ וּפָנִינִים:

^{יז} אֵיךְ סָפוּ תִּמּוּ כְּרָגַע כָּל-הוֹן עָתֵק זֶה וְכָל-חִבְלָה וְעֶבֶר אֲרָחוֹת יָמִים מְלָחִים וְעֲשִׂי מְלָאכָה בְּמִים רַבִּים מִכְחוּק עָמְדוּ:

^{יח} וַיַּצְעֲקוּ בְּרֹאֲתָם אֶת-עֶשֶׂן שְׁרַפְתָּהּ לֹאמַר אֵיךְ עִיר כְּעִיר הַגְּדוּלָּה:

^{יט} וַיִּזְרְקוּ עָפָר עַל-רֹאשֵׁיהֶם וַיַּצְעֲקוּ בְּכִי וְאָבֵל לֹאמַר אֵלֵלֵי לְקַרְיָה הַגְּדוּלָּה מִחֵיל עֲשֶׂרָה הָעֲשִׂירִי כָל-בַּעֲלֵי אֲנִיוֹת בֵּינָם וְעַתָּה הַפּוּכָה הִיא כְּמוֹ-רָגַע:

^כ צָהָלוּ וְרָנוּ שְׁמִים קְדוּשִׁים שְׁלִיחִים וּנְבִיאִים כִּי-נִקְּם אֱלֹהִים אֶת-נִקְמַתְכֶם מִיָּדָה:

^{כא} וּמִלֶּאֱךָ אֶחָד גְּבוּר נִשָּׂא אֶבֶן גְּדוּלָּה כְּכֹב וַיִּשְׁלַף אֶל-תּוֹךְ הַיָּם וַיֹּאמֶר כֹּכָה תִּשְׁקַע בְּכָל הָעִיר הַגְּדוּלָּה בְּשִׁצְצָהּ קֶצֶף וְלֹא-תִמְצָא עוֹד:

כב לא־ישמע עוד בך קול מנגנים ושרים והמית חללים
 ונחצרות וכל־חרש וחשב לא־ימצא עוד בתוכך אף
 לא ישמע בך קול רחים:
 כג ואור נר לא יאר־בך וקול חתן וקול פלה אבד ממך
 יען פנעניך היו נכבדי־אָרץ ובכשפיה נדחו
 כל־הגוים:
 כד ודם הנביאים והקדושים נמצא בכנפיה וכל־חללי
 האָרץ:

פרק יט

א ואחר־יכן שמעתי קול גדול בקול המון רב בשמים
 קראים הללויה התשועה והתפארת והעז ליהוה
 אלהינו:
 ב אמת וצדק משפט כי־שפט את־הזונה הגדולה
 אשר־השחיתה את־האָרץ בתזונה נידרש מידה
 את־דם עבדיו השפוף:
 ג ויענו שנית הללויה עד־עולמי עולמים יעלה עשנה:
 ד ועשרים וארבעה הזקנים וארבע החיות נפלו
 על־פניהם וישתחוו לאלהים הישב על־הכסא
 ויאמרו אמן הללויה:
 ה וקול קרא יצא מן־הכסא לאמר הללו את־אלהינו
 כל־עבדיו ויראיו הקטנים עם־הגדולים:
 ו ואשמע בקול המון רב וקול מים רבים וכשאון רעם
 חזק קרא הללויה כי־מלך יהוה אלהי צבאות:
 ז לכו ונשמחה ונגילה ונתנה לו כבוד כי באה חתנת
 השָׁה וכלתו ערוכה בכל:
 ח ויתן לה ללבש בוץ וַיַּן נָקִי כִּי בּוץ הוּא צִדְקַת
 הַקְּדוֹשִׁים:
 ט ויאמר אלי כתב אשרי הקראים אל־המשתה לחתנת
 השָׁה ויוסף ויאמר אלה דברי אלהים אמת:
 י ואני נפילתי לרגלי להשתחות לו ויאמר אלי לא־כן
 ראה אנכי עבד כמוך וחרב אני לך ולאחיד
 המזיקים בעדות ישוע לאלהים תשתחנה כי עדות
 ישוע היא רוח הנבואה:
 יא וארא את־השמים נפתחים והנה־סוס לבן והרכב
 עליו נקרא נאמן וישר ומשפטו ומלחמתו במישרים:
 יב עיניו כל־הבות אש ועטרות רבות על־ראשו ועליו שם
 חקוק אשר לא־יבדע אתו איש מלבדו:
 יג והוא עטה לבוש מאדם בדם וישמו נקרא דבר
 האלהים:
 יד וצבא השמים רכבים אחריו על־סוסים לבנים
 מלפשים בגדי־בוץ וַיַּן נָקִי:
 טו וחרב חדה יצאת מפיו להפכות בה את־הגוים ולרעם
 בשבט ברזל והוא דרוך בגת יין החמה והזעף אלהי
 הצבאות:
 טז ועל־בגדו ועל־זרועו כתוב שם מלך המלכים ואדני
 האדנים:

י וארא מלאך אחד עמד על־השמש וקרא בקול גדול
 אל־כל־עוף כנף המעופף על־פני רקיע השמים
 לאמר באו האספו אל־המשתה הגדול לאלהים:
 יי ואכלתם בשר מלכים בשר שרי אֲלֵפִים ובשר גבורים
 בשר סוסים ורכביהם ובשר בני חורים ועבדים
 קטנים עם־גדולים כלם:
 יז וארא את־החיה ומלכי האָרץ ומחגייהם כי־ערכו
 להלחם עם־רכב הסוס וצבאו:
 כ ותתפשח החיה ונביא השקר נאחז עמה הוא אשר
 עשה האתות לפניה להדיח את־נשאי תו החיה
 ואת־המשתחווים לצלמה והם שניהם השלכו חיים
 אל־תוף ים התבערה הבער בגפרית:
 כא והנשואים נפלו לפי החרב היצאת מפי רכב הסוס
 ועוף כל־כנף שבעו מבשרם:

פרק כ

א וארא מלאך יורד מן־השמים ובדוד מפתח התהום
 ורתק גדול:
 ב ויתפש את־התנין את־הנחש הקדמני הוא השטן
 השוטן ויאסור אתו לאלף שנים:
 ג וישליכהו אל־התהום ויסגר עליו ויחתם מעל למסגר
 לבלתי ידיח עוד את־הגוים עד־תם השנים אָלף
 ואחר־יכן יתר לזמן קטן:
 ד וארא כסאות עמדים ולישבים עליהם נתן בידם
 לעשות משפט ונפשות כרותי ראש למען עדות ישוע
 ולמען דבר האלהים אשר לא השתחוו לחיה
 ולצלמה ולא נתנו את־התו על־מצבתם וידם הם קמו
 ויחיו וימלכו עם־המשיח אָלף שנים:
 ה ויתר המתים לא־קמו לחיים עד־תם אָלף השנים זאת
 היא התקומה הראשונה:
 ו אשרי אנשי־קדש אשר יקחו חלקם בתקומה
 הראשונה המות לא ישלט־בם שנית כי כהנים יהיו
 לאלהים ולמשיחו ומלכו עמו אָלף שנים:
 ז ואחרי כלות אָלף השנים יתר השטן מביית כלאו:
 ח ויצא להדיח את־הגוים בארבע כנפות האָרץ את־גוג
 ומגוג ולהקהילם למלחמה קהל אשר לא יספר כחול
 הים:
 ט ויעלו על־מרחבי אָרץ ויסבו את־מחנה הקדושים
 ואת־העיר הנחמדה ותרד אש מאת האלהים
 מן־השמים ותאכל אתם:
 י והשטן אשר הדיחם נדח לים בער באש וגפרית
 אשר־שם החיה ונביא השקר להיות מענים שם יומם
 ולילה עד־עולמי עולמים:
 יא וארא כסא וַיַּן נָקִי וְהַיִּשֵׁב עָלָיו אֲשֶׁר אָרָץ וְשָׁמַיִם
 נָדְדוּ מִפָּנָיו וְלֹא־נִדְעָ מְקוֹמָם אִי:
 יב וארא את־המתים גדולים עם־קטנים עמדים
 לפני־יהוה וספרים נפתחים גם־ספר אחר נפתח הוא

ספר החיים וישפטו המתים כעלילותם כאשר הם כתובים בספרים ההם:
 י"ג ויתן ה' את-המתים אשר בתוכו והמנות והשאל נתנו את-המתים אשר-בם וישפטו איש איש כמעשהו:
 י"ד והמנות והשאל נהדפו אל-תוף ים בער באש זה הוא המנות השני הים הבער באש:
 טו וכל-איש אשר לא-נמצא כתוב בספר החיים נהדף אל-תוף הים הבער באש:

פרק כא

א וארא שמים חדשים וארץ חדשה כי השמים הראשנים והארץ הראשנה עברו והים אין עוד:
 ב ואת-העיר הקדושה את-ירושלים החדשה אנכי יוחנן ראיתי ירדת מאת אלהים מן-השמים ככלה בקשריה ערוכה לבעלה:
 ג וקול גדול מן-הכסא שמעתי לאמר הנה משפן אלהים עם-אנשים ושכן בתוכם הם יהיו-לו לעם והאלהים יהיה אתם והיה להם לאלהים:
 ד ומחה כל-דממה מעיניהם המנות לא-יהיה עוד ואין אבל וצעקה או דאבה כי הראשנות חלפו ואינם:
 ה והישב על-הכסא אמר הנני עשה הכל חדש ואלי אמר כתב כי הדברים האלה בנים ונאמנים:
 ו ויוסף ויאמר נעשתה אנכי אלף ותו ראשון ואחרון ולצמא אתן מבאר מים חיים חנם:
 ז המנצח יירש כל-אלה ואני אהיה-לו לאלהים והוא יהיה לי לבן:
 ח אבל בעלי לב רגז בנים לא אמן בם נבזים ומרצחים זנים וקסמים עבדי פסל וכל-אנשי שקר חלקם בים הבער באש וגפרית הוא המנות השני:
 ט ויבא אלי אחד מן-שבט המלאכים נשאי שבועה המזרקים המלאים שבע המגפות האחרונות וידבר אלי לאמר בא ואראך את-הכלה אשר תהיה:
 י וישאני ברוח אל-הר גדול ונשא ויראני את-העיר הגדולה את-ירושלים עיר הקדש ירדת מן-השמים מאת אלהים:
 י"א ועליה חפף כבוד אלהים והמאור לה זורח כאבן יקרת צרף כאבן ישפה כעין תרשיש לטהר:
 י"ב וחומה גדלה וגבהה תסב אתה ובה שנים עשר שערים ועל-השערים שנים עשר מלאכים ושמות כתובים עליהם על-שמות שנים-עשר שבטי בני ישראל:
 י"ג שלשה שערים מזרחה שלשה שערים צפונה שלשה שערים נגבה ושלשה שערים מערבה:
 י"ד ולחומת העיר שנים עשר יסודות ושנים עשר שמות על-שנים עשר שליחי השם חקוקים עליהם:
 טו והדבר בי החזיק קנה זהב בידו למד את-העיר ואת-שעריה ואת-חומתה:

טו והעיר היתה מרבעת ארבע כרחבה וימד את-העיר בקנה המדה שנים עשר אלף כברת-ארץ ארבע ורחבה וקמתה מדה אחת להם:
 י" וימד את-חומתה מאה וארבעים וארבע אמות במדת איש כי-זאת מדת המלאכים:
 י"ז ובנין החומה אבני ישפה והעיר זהב אופיר כזכוכית לטהר:
 י"ח והיסודות לחומת העיר ממלאים בכל-אבני חפץ היסוד הראשון ישפה השני ספיר השלישי שבו והרביעי ברקת:
 כ החמישי שהם הששי אדם השביעי תרשיש השמיני יהלם התשיעי פטרה העשירי נפך עשתי העשר לשם ושנים העשר אחלמה:
 כ"א ושנים עשר השערים שנים עשר פנינים כל-שער ושער מאחד הפנינים ורחוב העיר כתרם פז כזכוכית לטהר:
 כ"ב והיכל לא-ראיתי שמה כי היכלה יהנה אלהי צבאות והשם:
 כ"ג והעיר אין צרף לה לאור השמש ולנגה הירח כי-כבוד אלהים אורה והשם נר להאיר לה:
 כ"ד ופדוים מקרב הגוים הלכו לאורה ומלכי-ארץ יביאו אליה הדרם:
 כ"ה שעריה יומם לא-יסגרו ולילה לא-יהיה שם:
 כ"ו והובא אליה הדר הגוים ותפארתם:
 כ"ז ולא-יבא שם איש חלל ולא בעל תועבה או פעל שקר כי באיה רק הכתבים בספר החיים אשר לשם:

פרק כב

א ויראני נחל מים חיים כעין זכוכית לטהר יצא מתחת פסא האלהים והשם:
 ב ובתוף רחוב העיר על-שפת הנחל מזה ומזה עץ חיים עשה פרי שתים עשרה פעמים בשנה מדי-חדש בחדשו יבכר פרו ויעלהו לתרופת הגוים:
 ג וכל-חרם לא-יהיה עוד ובתוכה יפון פסא האלהים והשם ועבדיו ישרתהו:
 ד והם יראו את-פניו ונשאו את-שמו על-מצחם:
 ה ואין לילה שם ואין צרף להם לאור נר ולאור שמש כי-יהנה אלהים יתן אורו עליהם ולפניו ימלכו עד-עולמי עולמים:
 ו ויאמר אלי הדברים האלה בנים ונאמנים ויהנה אלהי רוחות הנביאים שלח את-מלאכו להראות את-עבדיו את אשר תקרינה בקרב הימים:
 ז הנני בא עד-מהרה אשרי השמר דברי הנבואה בספר הזה:
 ח ואני יוחנן שמעתי וראיתי את-אלה ויהי בשמעי ובראתי את-אלה נאפל לנגלי המלאך אשר-הראני את-אלה להשתחות לו:

^ט וַיֹּאמֶר אֵלַי לֹא-כֵן רָאָה אֲנִכִּי עֹבֵד כְּמוֹךָ וְחֹבֶר אֲנִי לָךְ
וּלְאַחֶיךָ הַנְּבִיאִים וְלַשּׁוֹמְרִים אֶת-דְּבָרֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה
לֵאלֹהִים תִּשְׁתַּחֲוֶה:

^י וַיֹּאמֶר אֵלַי עוֹד אֶל-תַּחֲתָם אֶת-דְּבָרֵי הַנְּבוּאָה אֲשֶׁר
בַּסֵּפֶר הַזֶּה כִּי קָרוֹב הַמוֹעֵד:

^{יא} בֶּן-עוֹלָה יוֹסִיף עֲשׂוֹת עֹנֵל וְנִתְעַב יוֹסִיף עַל-תוֹעֲבָתוֹ
אִישׁ צַדִּיק יוֹסִיף עַל-צַדִּיקָתוֹ וְקָדוֹשׁ יוֹסִיף לְהִתְקַדֵּשׁ
בַּקִּדְשָׁתוֹ:

^{יב} וְאֲנִי הִנְנִי בָּא עַד-מְהֵרָה וּשְׂכָרִי אֶתִּי לְשֵׁלֶם לְאִישׁ
אִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ:

^{יג} אֲנִכִּי אֶלְךָ וְתוֹ רֹאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן רֹאשׁ וְסוֹף:

^{יד} אֲשֶׁר־יִשְׁמְרִים אֶת-מִצְוֹתָיו וְהָיָה לָהֶם רִשְׁיוֹן לְאָכֹל
מִעֵץ הַחַיִּים וְלִבְּאֵה עֵצִי הָרֶךְ שְׁעָרֶיהָ:

^{טו} וּמִחוּץ לְעִיר הַכִּלְבִּים וְהַקְּסָמִים וְהַזְּנִים וְהַמְרַצָּחִים
וְעַבְדֵי הָאֱלִילִים וְכָל-אֲהָב כָּזָב וּפְעֵל שֶׁקֶר:

^{טז} אֲנִי יִשׁוּעַ שְׁלַחְתִּי אֶת-מִלְאָכִי לְהַעֲדִיד לָכֶם עַל-אֵלֶּה
לְעִינֵי הַקָּהֳלוֹת אֲנִכִּי שְׂרֵשׁ דָּוִד וְחֹטֵר מִמֶּנּוּ אֹר נִגְהַ
וְכוֹכֵב הַשָּׁמַיִם:

^{יז} וְהָרוּחַ וְהַפֶּלֶא אֲמָרִים בְּאֵה-נָא וְהַשְׁמַע יֹאמַר
בְּאֵה-נָא וְכָל-צִמָּא יָבֹא וְכָל-הַחֲפִץ יִקַּח מִיָּם חַיִּים
חַנּוּם:

^{יח} הַעֲדֹתִי בְּכָל-הַשְׁמַע דְּבָרֵי נְבוּאָת הַסֵּפֶר הַזֶּה
אֶם-יוֹסִיף אִישׁ עָלֵיהֶם יוֹסִיף אֱלֹהִים עָלָיו אֶת-הַמְּכֹת
הַכְּתוּבוֹת בַּסֵּפֶר הַזֶּה:

^{יט} וְאִם-יִגְרַע אִישׁ מִדְּבָרֵי סֵפֶר הַנְּבוּאָה הַזֹּאת יִגְרַע
אֱלֹהִים אֶת-חֲלָקוֹ מִסֵּפֶר הַחַיִּים וּמִעִיר הַקִּדְשׁ
הַכְּתוּבִים בַּסֵּפֶר הַזֶּה:

^כ וְהַמַּעֲדִיד דְּבָרִים אֵלֶּה עֲנֶה לֵאמֹר אַכֵּן אֲנִי בָּא
עַד-מְהֵרָה אֲמֵן בְּאֵה-נָא הָאֲדוֹן יִשׁוּעַ:

^{כא} חֲסֵד יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדַגִּינוּ עִם-כָּלכֶם אֲמֵן: